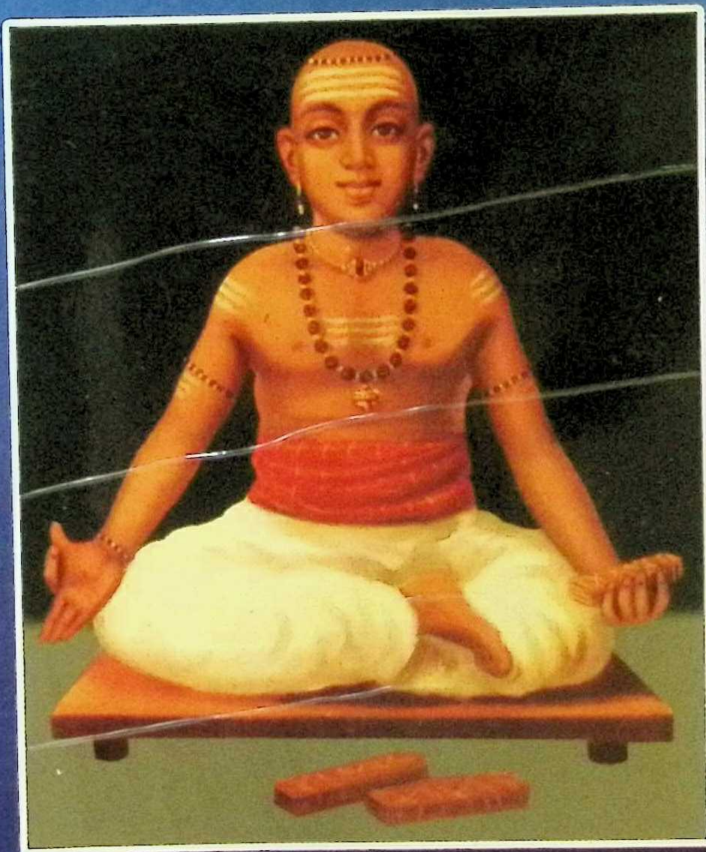
பெரிய புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

தெய்வச் சேக்கிழார்

2/1

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தெய்வச் சேக்கிழார்

அருளிய

பெரியபுராணம்

(பன்னிரெண்டாம் திருமுறை)

தொகுத்து வெளியிட்டோர் :

சைவ நூல் அறக்கட்டளை

32 & 55, பங்காரு நாயக்கன் தெரு,
மவுண்ட்ரோடு, சென்னை - 600 002.

நூல் குறிப்பு

தலைப்பு : பெரியபுராணம்
(பன்னிரெண்டாம் திருமுறை)

ஆசிரியர் : தெய்வச் சேக்கிழார்

முதற்பதிப்பு : விரோதி ஆண்டு, மாசி மாதம்
மார்ச் 2010

படிகள் : 2500

அளவு : Crown 1/8 (5"x7 1/2")

தாள் : 11.6 Kg (60 GSM)

பக்கங்கள் : 928

சலுகை விலை : ரூ. 140/-

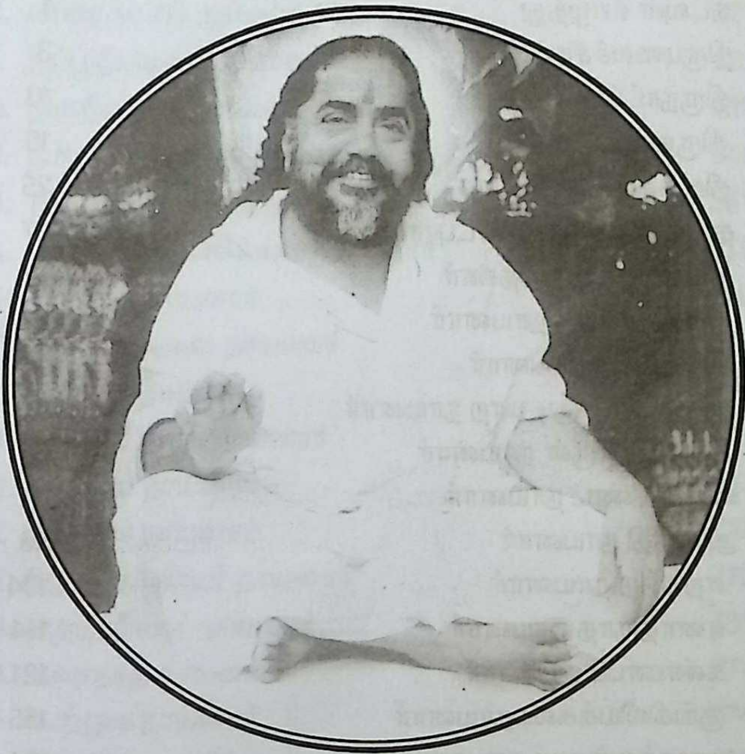
அச்சிட்டோர் : ஸ்ரீ கைலாஷ் பிரிண்டர்ஸ்,
32 & 55, பங்காரு நாயக்கன் தெரு,
மவுண்ட் ரோடு,சென்னை - 600 002.
போன் : 28611506

நூல்கிடைக்குமிடம்: சைவ நூல் அறக்கட்டளை,
32, பங்காரு நாயக்கன் தெரு,
மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 600 002.
போன் : 28611506 / 9444089506

29, ஜவஹர்லால் நேரு தெரு,
ஆழ்வார்திருநகர், சென்னை -87,
போன்: 24860865/9444202055

2/1

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ திருச்சி ஞானதேசிக மஹாஸ்வாமிகள்

பெங்களூர் ஸ்ரீ கைலாச ஆசிரம மஹாஸமஸ்தான பீடாதிபதி

அவர்களுக்கு இந்நூலினை காணிக்கை ஆக்குகின்றோம்

கயிலை மயூரப்பிரியா.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

பெரிய புராணம்

பொருளடக்கம் பக்கம்

முன்னுரை

பேராசிரியர். வை. இரத்தினசபாபதி

திருத்தக்க வளமைகள் எல்லாவற்றையும் உலக மாந்தர்களுக்கு ஒளிவு மறைவுகளின்றி வழங்கி வாழ்விக்கும் கருவூலங்களே பன்னிரு திருமுறைகள். அவைகளுள் பன்னிரண்டாவதாக அருளாளர்களாலும் இறையருளாலும் அமைக்கப் பெற்ற பெருமையுடையவதே பெரிய புராணம் எனப்பெறும் பெரிய புராணம்.

பெரிய புராணத்தின் தெளிவாகவும் பிழிவாகவும் அமைந்ததே சிவஞான போதத்தின் பன்னிரண்டாம் நூற்பா.

'செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்' என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கினுக்கேற்ப, கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினராய், ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவாராய் வாழ்ந்த திருத் தொண்டர்களின் வரலாற்றைக் கூறுவதாய் அமைந்த இந்நூலுக்குப் பெரிய புராணம் என்றும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்றும் இருபெயர்கள் உண்டு.

"எடுக்கும் மாக்கதை" என்று சேக்கிழார் பெருமானே பாயிரத்தின் மூன்றாம் பாடலிற் கூறுவதாய் 'பெரியபுராணம்' என்ற பெயர் சேக்கிழார் பெருந்தகை யாராலேயே அமைக்கப் பெற்றது என்று கொள்ளலாம். படிப்பதை, படித்துக் கண்ணீர் உகுத்து, உருகி நிற்பவர்களை மேன்மேல் உயர்த்தி, சிவபரம்பொருளின் திருவடியிற் சேர்ப்பிக்கும் திறனுடைய பெரியபுராணம் என்பதை உணர்த்தவே "எடுக்கும் மாக்கதை" என்றருளிச் செய்தார்.

மேலும் சேக்கிழார் சுவாமிகளே,

இங்கிதன் நாமம் கூறின் இவ்வுலகத்து முன்னாள்
தங்கிருள் இரண்டில் மாக்கள் சிந்தையுள் சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறஇருள் போக்குகின்ற
செங்கதிரவன் போல் நீக்கும் **திருத்தொண்டர் புராணம்**
என்பாம்

என்ற பாடலாற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஓராண்டு முழுவதும் அநபாய வளவன் என்னும் சோழமன்னன் உடனிருந்து கேட்ப இப்புராணம் தில்லை மூவாயிரவர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றம் செய்யப் பெற்ற பெருமையுடையது பெரியபுராணம்.

பெரியபுராணத்துக்கு முதல் நூலும் மூலநூலும் வன்தொண்டன் என்னும் நாமமும் திருநாவலூரர் என்னும் நிலவுலகப் பெயரும் பெற்ற ஆரூரர் (சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்) அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையே. அதன் வழி வந்தது நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் திருஅந்தாதி. மேலே குறிப்பிடப் பெற்ற இருநூல்களின் விரிநூலாக அமைந்ததே பெரியபுராணம். இம்மூன்றையும் தொகை, வகை, விரியென்று கூறுவர் சான்றோர்.

"திருஞானசம்பந்தர் முதல் திருமுறையைத் **தோடுடைய செவியன்**" என்று தொடங்கினார். சேக்கிழார் பன்னிரண்டாந் திருமுறையை, "நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்" என்று முடித்தார். 'தோ' என்பது தகரவித்தையோடு கூடிய ஓங்காரம். தகர வித்தையுடன் "ஓ" என்று திருஞானசம்பந்தர் தொடங்கியதைச் சேக்கிழார் 'ம்' என்று முடித்தது கருதற்பாலது. இந்நுட்பங் கண்ட ஆன்றோர் பன்னிரு திருமுறையும் ஓங்காரத்தின் பரிணாமம் என்று உலகுக்கு உணர்த்தினர் போலும்" என்பது திரு.வி.க அவர்களின் முன்னுரை.

உலக மாந்தர்களுக்குப் பல்வகைப் பொருள்களில் பித்துப் பிடித்தல் கண் கூடு. 'பரமபதி' எனப்பெறும் சிவபரம் பொருளாகிய பதியின்மேல், **பித்துப் பிடித்தவர்; பதிப்பித்துப் பிடித்தவர்** வணக்கத்துக்குரிய ஸ்ரீ கைலாஸ் பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர் கயிலைமணி மயூரப்பிரியா அவர்கள்.

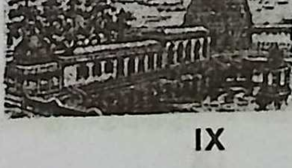
பன்னிரு திருமுறைகளையும் வரிசையிற் பிறழாது வான்மையில் தவறாது வளமையிற் குன்றாது பதிப்பித்து அடக்க விலைக்குங் குறைவாக, அன்பர் தம் கரங்களில் அரனருளும் பத்தியும் பிறங்கி ஒளிருமாறு கையகப் படுத்தியிருக்கும் திருத்தொண்டானது போற்றுதற்குரிய பெருந்தொண்டாகும்.

சைவ நூல் அறக்கட்டளையின் மாண்புமிகு வெளியீடாக, சைவ நூல் அறக்கட்டளையின் மூலம் திருவருளும் குருவருளும் துணை நிற்க வெளிவரும் இப்பதிப்பு மாந்தர் தம் திருவுள்ளத்தில் என்றென்றும் நிலைத்து நின்று அருளனுபவப் பெரும் பேற்றினை வழங்கும் என்பது திண்ணம்.

திறன்மிகு சைவத் திருத்தொண்டர் திருவார் திரு. வி.ஆர். மயூரப்பிரியா அவர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும் என்றும் நின்று நிலவி வாழும் வளம் பெறுக எனக்கூறி, தில்லைக் கூத்தர் பெருமான் திருவடிகளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

வை. இரத்தினசபாபதி

முகவுரை

அரங்க. இராமலிங்கம்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர், தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை – 600 005.

'உலகெலாம்' எனத் தில்லையில் திருநடனமிடும் அம்பலவாணர் அடி எடுத்துக் கொடுக்கத் தெய்வச் சேக்கிழார் அருளியது திருத்தொண்டர் புராணம். மாக்கதை எனச் சேக்கிழாரால் அழைக்கப் பெற்ற இப்பக்திப் பெருங்காப்பியம், அருளாளர்களால் பெரியபுராணம், தெய்வ மாக்கதை எனப்போற்றப் பெறுகிறது. கி.பி. 300ல் தொடங்கி கி.பி. 900 வரையிலான தமிழக வரலாற்றைப் பதிவு செய்திருப்பதால் இக்காப்பியத்தை வரலாற்றுக் காப்பியம் எனவும் அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுப் போற்றுகின்றனர்.

தமிழில் தோன்றிய காப்பியங்களுள் சிலப்பதிகாரத்திற்குப் பிறகு, தமிழ்க் காப்பியமாகவும், தமிழ் மண்ணிலே வாழ்ந்த அறுபத்து மூன்று அருளாளர்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் பெருங்காப்பியமாகவும், பக்திச் சுவைநனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய பக்திக் காப்பியமாகவும் பெரிய புராணம் திகழ்கிறது.

அறுபத்து மூவர் காலம்

1. அப்பர் சம்பந்தர்க்கு முற்பட்டோர் (கி.பி. 300 – 600) 17 பேர்
2. அப்பர் சம்பந்தர் காலத்தவர் (கி.பி. 600 –660) 11 பேர்
3. சுந்தரர் காலத்தவர் (கி.பி. 840 – 865) 13 பேர்

இந்த நாயன்மார் 41 பேர் தவிர்த்த ஏனைய 22 பேரும் அப்பர், சம்பந்தர் காலத்திற்கும் சுந்தரர் காலத்திற்கும் இடைப்பட்டோர்.

கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் சுந்தரரால் இயற்றப்பட்ட திருத்தொண்டத் தொகை 11 பாடல்கள் கொண்டதாகும். கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் நம்பியாண்டார் நம்பியால் இயற்றப்பட்ட திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 90 பாடல்கள் கொண்டது.

திருத்தொண்டத்தொகை எனும் முதல் நூலை அடிப்படையாய் வைத்து, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி எனும் வழிநூல் இயற்றப்பட்டது. இந்த இரண்டு நூல்களையும் அடிப்படையாய் வைத்துத் தெய்வச் சேக்கிழார் இயற்றியதே பெரிய புராணம் எனும் காப்பியம் ஆகும். இது 4286 பாடல்கள் கொண்டது.

இக்காப்பியம் 'உலகெலாம்' என இறைவனால் அடி எடுத்துக் கொடுக்கப் பெற்றுப் பாடப்பெற்ற காப்பியம். 'உலகெலாம்' என்று தொடங்கி 'உலகெலாம்' என நிறைவு பெறுகிறது.

முதல் நூலாகிய திருத்தொண்டத்தொகை பாடச் சுந்தரருக்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்தவர் இறைவன். வழிநூலாகிய பெரிய புராணத்தைப் பாடச் சேக்கிழாருக்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்தவரும் இறைவனே. எனவே, இதை ஓர் இறை நூல் எனலாம்.

தமிழ் இன வரலாறு, பண்பாட்டு வரலாறு, நாகரிக வரலாறு ஆகியவற்றை விளக்குவது பெரிய புராணம் ஆகும்.

விழுமியங்கள்

பெரிய புராணத்தின் விழுமியங்களாகப் பின்வரும் மூன்றைக் கருதலாம்.

1. தொண்டு 2. பக்தி 3. குறிக்கோள்

இம்மூன்றும்தான் பெரிய புராணத்தில் நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்வுகளோடு விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

நான்கு நெறிகள்

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு நெறிகளும் பெரிய புராணத்தில் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. சரியை, கிரியை போன்ற

நெறிகளுக்கு அறுபத்து மூவரும் உரியவர்கள். முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாயன்மார்கள் உணவிடும் அறத்தைச் செய்தவர்கள். பூக்கொண்டு இறைவனை அருச்சித்த முருகர், கணநாதர் போன்றவர்களைச் சிறப்பாகச் சரியை, கிரியை நெறிகளுக்குக் கூறலாம். யோக நெறிக்குத் திருமூலர், பெருமிழலைக் குறும்பர் உரியவர்கள். ஞானத்திற்குப் பூசலார், வாயிலார் நாயனார் ஆகியோர் சான்றாவர். மந்திர நெறிகளுக்குரியவர் உருத்திர பசுபதியார், அறநெறிக்கு என அமைந்த சான்றோர் அப்பூதி அடிகள்.

பக்தி நெறி

நம்மை உருவாக்கி நமக்குள்ளே வீற்றிருக்கும் பொருளை வணங்குதலே பக்தி ஆகும். பக்தி மிகுந்த சிறப்பு உடையது. இறைவனை அடைவதற்கு மிக எளிய வழியும் அதுவே. அதனால்தான் ஞானவான் என்று போற்றப்பட்ட ஆதிசங்கரரும் பக்தியின் பெருமையைப் போற்றி, சௌந்தர்ய லகரி, பஜகோவிந்தம், சுப்பிரமணியர் அஷ்டகம் போன்ற நூல்களைப் பாடினர்.

சுந்தரர், திருவாரூரில் இருக்கும் காலத்தில் அவருடைய உள்ளத்தில் தோன்றிய பக்தி உணர்வைப் பின்வரும் பாடலால் அறியலாம்.

படியில் நீடும் பத்தி முதல் அன்பு நீரில் பணைத்து ஓங்கி
வடிவு நம்பி ஆரூரர் செம்பொன் மேனி வனப்பாகக்
கடிய வெய்ய இருவினையின் களை கட்டு எழுந்து கதிர் பரப்பி
முடிவு இலாத சிவபோகம் முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால்

(வெ.ச.2)

பக்தி உணர்வின் பெருமையையும், பக்தர் தன்மையினையும் தெய்வச் சேக்கிழார்,

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்

மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம் குணம் மிக்கார்
(ப.ப.பு.7)

எனும் பாடலில் விளக்குவார்.

பக்தி உணர்விற்கும் பணிவுக்கும் பெரிய புராணத்தில் மிகுந்த அளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர் அப்பர். அவரது பக்திக் கோலத்தைப் பின்வரும் இரண்டு பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

தூய வெண்ணீறு துதைந்த பொன்மேனியும் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையும் நைந்து உருகிப்
பாய்வது போல் அன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொல்
மேய செவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே
(திரு.நா.பு.140)

சிந்தை இடை அறா அன்பும் திருமேனி தனில் அசைவும்
கந்தை மிகையாம் கருத்தும் கை உழவாரப் படையும்
வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவில் பொலி திருநீறும்
அந்தம் இலாத் திருவேடத்து அரசும் எதிர் வந்தணைய
(தி.ச.பு. 270)

பக்திச் சிறப்பு

பக்தி நெறி சிறப்பு மிக்க நெறி ஆகும். பகவத் கீதையின் முடிவில் 18ஆம் அத்தியாயத்தில் 65ஆம் சுலோகத்தில் கண்ணன் அருச்சுனனிடம், 'அர்ச்சுனா உன்னால் எதுவும் முடியாவிடில் என்னைச் சரண் அடைந்து விடு' என்று கூறுவார். மாணிக்கவாசகர், பக்தி நெறி அறிவித்துத் தன்னுடைய பழவினைகளை இறைவன் நீக்கியதாகக் கூறியுள்ளமை கருதத்தக்கது.

நம் ஊன் உடம்பில் உறைந்துள்ள இறைவனை அடைய வேண்டி கடும் முயற்சி செய்த சித்தர்களால் கூட அடைய முடியாதவன் இறைவன். ஆனால் பத்திமையால் வணங்கும் அடியார்க்கு முத்தி கொடுத்து இறைவன் அவர்களுக்கு முன் நிற்கிறான் என்கிறார் திருமூலர்.

உற்று நின்றாரொடும் அத்தகு சோதியைச்
சித்தர்கள் என்றும் தெரிந்து அறிவார் இல்லை
பத்திமையாலே பணிந்து அடியார் தொழ
முத்தி கொடுத்து அவர் முன்பு நின்றானே

(திருமந்திரம் : 284)

என்னும் திருமூலரின் கருத்து ஆழ்ந்த பொருளுடையது.

பக்தர்களின் இயல்புகளைக் கொண்டு அவர்களை மிகவும் போற்றிய பெருமை சேக்கிழாருக்குண்டு. அவர்கள் கேடு, ஆக்கம் இரண்டையும் சமமாகக் கருதுவோர். ஓடு,செம்பொன் இரண்டினையும் ஒரே மதிப்புடைய பொருளாகக் கருதும் இயல்பினர். அதனால்தான் பத்தராய்ப் பணிவார்கள் என்று தனித் தலைப்பு கொடுத்தார் சேக்கிழார்.

இத்தகு பக்தியானது பக்திக்காக மட்டுமே செலுத்தப்படுவது. இறை அடியார்கள் இறைவன்மீது செலுத்தும் பக்தியானது எந்தப் பலனையும் எதிர்பாராதது. இந்தத் தன்மையைச் சேக்கிழார் பின்வரும் பாட்டில் விளக்குகிறார்.

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார் (தி.கூ.சி.8)

மெய்த்தெய்வம்

சிவனடியார்களின் முக்கியப் பண்பு மனச் செம்மை ஆகும். அவர்கள் செய்த தவம் மெய்த்தவம் ஆகும். மெய்த்தவ வேடத்தையே அவர்கள் 'மெய்ப்பொருள்' என்று கருதியவர்கள். மெய்ப்பொருள் நாயனார், ஏனாதி நாயனார் போன்றோர் வரலாறு மேற்கண்ட கூற்றுக்கு நல்ல சான்றுகள்.

கொள்கையே முக்கியம்

பெரிய புராணத்தில் உள்ள 63 நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றினைப் படித்தால் எடுத்துக் கொண்ட கொள்கையினை அவர்கள் எங்ஙனம் போற்றினார்கள் என்பது தெரியும். எடுத்துக் கொண்ட கொள்கைக்காகத் தம் உயிரை இழந்தாலும் இழப்பர், ஆனால் ஒரு போதும் கொள்கையை இழக்காதவர். இந்த மாண்புதான் இந்தச் சிறப்பு தான் அடியார்க்காக ஆண்டவனே இரங்கி வருமாறு செய்து விடுகிறது. இயற்பகை நாயனார் வரலாறு இதற்கு மிகச் சிறந்த சான்றாகும்.

இயற்பகை முனிவா ஓலம்! ஈண்டு நீ வருவாய் ஓலம்!
அயர்ப்பிலாதானே ஓலம்! அன்பனே ஓலம்! ஓலம்!
செயற்கரும் செய்கை செய்த தீரனே ஓலம்! என்றான்
மயக்கறு மறை ஓலிட்டு மாலயன் தேட நின்றான்.

(இ.நா.பு.29)

என்று இறைவனே இயற்பகை நாயனாரைப் பார்த்து ஆறு முறை ஓலம் (அபயம்) இட்டார் என்றால் அவர் பெருமையை, அடியவர் பெருமையை, அடியார்க்காக ஆண்டவர் இரங்கி வந்த எளிவந்த தன்மையை என்னவென்று உரைப்பது?

வரலாற்றுக் காப்பியம்

பெரியபுராணம் ஒரு வரலாற்றுக் காப்பியம் ஆகும். கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த சேக்கிழார், அநபாயனின் (இரண்டாம் குலோத்துங்கன்) தலைமை அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர். குன்றத்தூரில் பிறந்து சோழ நாட்டின் அமைச்சராக விளங்கிய காரணத்தால், தம் காலத்து வரலாற்று நிகழ்வுகளை நேரில் கண்டவர். நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த தலங்களில் சேக்கிழார் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் வாய்மொழிகளை கேட்டு அறிந்தவர். வரலாற்றறிவு நிரம்பப் பெற்றவர். அமைச்சர் எனும் முறையில் தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகள்

பலவற்றிற்கும் சென்று, தமக்கு முற்பட்ட காலத்து வரலாற்று நிகழ்வினை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினையும் பெற்றிருந்தவர். அக்காலத்தே வரலாற்று மூலங்கள் என்று கருதப்பட்ட ஆவணங்கள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், ஆணை ஓலைகள் (அரசு ஆணைகள்) ஆகியன அனைத்தும் அமைச்சர் என்ற முறையில் சேக்கிழாருக்கு எளிதில் கிடைத்தன.

திருக்கோயில்கள் எல்லாம் அரசின் மேற்பார்வையில் இருந்தன. அடியாரது வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள விரும்பிய சேக்கிழாருக்குத் திருக்கோயில்கள் உதவின. திருத்தொண்டர்களைப் பற்றிய முன்னைய வரலாற்று மூலங்களான திருமுறைகள், திருக்கோயில்களில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவையும் சேக்கிழாருக்கு உதவின. மேலும் நாயன்மார்களில் பலர் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய அரசர்களாகவும், குறுநில மன்னர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும், படைத்தலைவர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர். அவர்களைப் பற்றிய வரலாற்று மூலங்களும், திருக்கோயில்கள் வழிச் சேக்கிழாரின் வரலாற்றுப் பார்வைக்கு உதவின.

சேக்கிழார் 12ஆம் நூற்றாண்டினர். அவர் பாடப் புகுந்த நாயன்மார்களின் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆகும். அதாவது தமக்குச் சுமார் 300 ஆண்டுகட்கும் முற்பட்ட தமிழக வரலாற்றுக் கூறுகளைப் பாட எடுத்துக் கொண்ட சேக்கிழார் தம் காலத்தை மறந்து அடியார்கள் காலத்திலேயே மானசீகமாக வாழ்ந்து அவர்களின் வரலாற்றினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சான்றாகச் சேக்கிழார் தம் புராணத்துள் சோழநாட்டை வருணிக்கும் வாய்ப்பு பல முறை ஏற்பட்டிருந்தாலும் தம் காலத்துச் சோழப் பேரரசின் தலைநகரமாகிய கங்கை கொண்ட சோழபுரம் பற்றிக் குறிப்பிடவேயில்லை. கங்கை கொண்டு, கடாரம் கொண்டு, தமிழகம் முழுமையும் ஒரு குடைக்கீழ் மும்முடிச் சோழ மண்டலமாக ஆட்சி செய்த முதலாம் இராசராசன் பற்றியோ அவன் மகன் முதலாம் இராசேந்திர

சோழன் கட்டிய கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயில் பற்றியோ குறிப்பிடவில்லை. சோழப் பெருநகரமாக நாயன்மார் காலத்தில் விளங்கிய திருவாரூர் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளார். சிதம்பரம், சீர்காழி, திருவையாறு, திருமறைக்காடு போன்றவை வழிபடு தலங்களாய்ப் போற்றப் பெற்றன. அங்ஙனமே தேவார ஆசிரியர்களும் நாயன்மார்களும் பிறரும் சென்று வணங்கிய தலங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவை நாயன்மார்கள் காலத்தில் எவ்வாறு இருந்தனவோ அவ்வாறு மட்டுமே குறிப்பிடுகிறார். அத்தலங்கள் சேக்கிழார் காலத்தில் விளங்கிய முறையில் பாடப்பெறவில்லை.

நாயன்மார் காலத்திற்குப் பிறகு அவ்வத் தலங்கட்கு ஏற்பட்டிருந்த முன்னேற்றங்களையோ விரிவாக்கங்களையோ புதியதாகத் தோற்றம் பெற்ற அம்மன் சந்நிதிகளையோ பிற சந்நிதிகளையோ சேக்கிழார் குறிப்பிடவே இல்லை. இதனால் காலவழு (Anachronism) எனும் வரலாற்றுக் குற்றமில்லாத காப்பியமாகப் பெரிய புராணம் திகழ்கிறது.

வரலாற்று ஆவணம்

வரலாற்றுணர்வுடன் தம் காப்பியத்தைச் சேக்கிழார் இயற்றும்போது திருமுறைகளையும் துணையாகக் கொண்டார். அவற்றைத் துணையாகக் கொண்டதோடன்றி அவற்றை விளங்கிக் கொள்ளவும் துணையாகுமாறு தம் புராணத்தைப் படைத்துள்ளார். பெரிய புராணம் மட்டும் நமக்குக் கிடைத்திராவிடில், பல திருமுறைகளுக்கு உற்ற பொருளும் பயனும் அறிய முடியாமற் போயிருக்கும். நாயன்மார்கள் பதிகம் பாடும் நிகழ்ச்சியை விவரிக்கும் போது அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பெரிய புராணம் கோவையாகக் கூறுகிறது. இப்பகுதிகள் இல்லையேல் பல திருமுறைப் பதிகங்களுக்குரிய காரண காரியங்களை நம்மால் உணர்ந்து கொள்ளவே இயலாமற் போயிருக்கும். எந்த ஊரில் என்ன காரணத்திற்காக எந்தப் பதிகம் பாடப் பெற்றது போன்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தெய்வச் சேக்கிழார் கூறுகிறார். இந்த வரலாற்றுச்

சான்றாவணக் குறிப்புகளைத் தெய்வச் சேக்கிழார் பல பதிகங்களுக்குக் குறித்திருப்பதால் தான் பல பதிகங்களின் முறைவைப்பை நம்மால் உணர முடிகிறது. எந்தெந்த நாயன்மாரைப் பாடுகிறாரோ, அந்தந்த நாயன்மார்களின் பதிக முதற் குறிப்புகளையே தம் பாடலுள் சேர்த்துப் பாடுவது சேக்கிழாரின் மரபு. சான்றாக, காரைக்கால் அம்மையார் பேய் வடிவம் பெற்றதும் மகிழ்ந்து பாடியதாக அற்புதத் திருவந்தாதியைக் குறிக்கிறார். இந்தக் குறிப்பின்றேல் இது பாடப்பட்ட சூழலை நாம் அறிய முடியாமற் போயிருக்கும். அவ்வாறே இறைவனது திருநடனத்தைத் திருவாலங்காட்டில் கண்டு மகிழ்ந்ததும் மூத்த திருப்பதிகம் பாடினார் எனக் கூறுகிறார். அது 'கொங்கை திரங்கி' என்று தொடங்குவதையும் குறிப்பிடுகிறார். திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகம், 'எட்டி, இலவம், ஈகை' என்று தொடங்குவதையும் மறக்காமல் குறிப்பிடுகிறார். சில இடங்களில் நாயன்மார்கள் எந்தெந்தப் பண்களால் தம்தம் திருப்பதிகங்களைப் பாடியுள்ளார்களோ, அந்தந்தப் பண்களாலேயே அந்தந்த நாயன்மார்கள் வரலாற்றைப் பாடியுள்ளார். இவையெல்லாம் தெய்வச் சேக்கிழார் வரலாற்று மூலங்களின் அடிப்படையில் தம் நூலை யாத்துள்ளார் என்பதை விளக்கும் அகச் சான்றுகளாக மிளிர்கின்றன.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் போன்ற பெருமக்களுடைய வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் மிகச் சிலவே தேவாரத்துள் அகச் சான்றாகக் கிடைக்கின்றன. ஆனால்,தெய்வச்சேக்கிழார் அரிதின் முயன்று அவர்தம் தாய் தந்தையர் பெயர், உடன்பிறந்தார் பெயர், அவர் தம் வாழ்வில் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகள், அப்பொழுது பாடப்பெற்ற பதிகங்களின் முதற் குறிப்புக்கள் ஆகியவற்றை விரிவாக எடுத்தியம்பியுள்ளார். நாயன்மார்களின் வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ளப் பெரியபுராணம் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகத் திகழ்கிறது. திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தைக் கொண்டு அவருடைய பெயரையோ, அவரின் தாய் தந்தை பெயரையோ, தமக்கையார் பெயரையோ அறிந்து கொள்ள முடியாது. தெய்வச் சேக்கிழார் அவரது வரலாற்றையும் கூறி, வரலாற்றுத் தொடர்புடையவர்களையும் கூறி, வாழ்வில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளையும் கூறி, அந்நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னணியாகப் பாடப்பெற்ற பதிகங்களையும் கூறி, பதிகங்களின் தொடக்கத்தையும் கூறும் திறம்

எண்ணி எண்ணி வியக்கத்தக்கது. திருவீழிமிழலையிலிருந்து மதுரை செல்லும் திருஞானசம்பந்தர் எந்தெந்தத் தலங்களைத் தரிசித்தார். எங்கெங்குத் தங்கினார், எந்தெந்தத் தலத்தில் என்னென்ன பதிகம் பாடினார் எனச் சேக்கிழார் பெருமான் தரும் குறிப்புக்களை வைத்துக் கொண்டு இன்று நாம் அவர் காட்டியுள்ள வழியே மதுரை செல்லலாம், அனைத்துத் தலங்களையும் வழிபடலாம். இவ்வாறு ஒரு வரலாற்று உணர்வோடும், சரியான தகவல்களைத் தெளிவாகத் தரவேண்டும் என்ற ஆராய்ச்சி வேட்கையோடும் தெய்வச் சேக்கிழார் தம் காப்பியத்தை எழுதியுள்ளார். எனவே தமிழர்கள் பெரியபுராணத்தைச் சமயக் கண்ணோட்டத்தில் மட்டும் பார்க்காமல். படிக்காமல் இக்காப்பியம் பழந்தமிழர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் ஆவணம் (Document) என்ற நிலையிலும் கண்டு உண்மையினை உணர்தல் நலம்.

இல்லற நெறி

இல்லறநெறி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதனைச் சேக்கிழார் தம் காப்பியத்துள் விளக்கியுள்ளார்.

ஒரு மகன் எப்படி வாழ வேண்டும்? ஒரு மனைவி எப்படி வாழ வேண்டும்? ஒரு கணவன் எப்படி வாழ வேண்டும்? என்பதை அப்பூதியடிகள் இளையான்குடி மாறநாயனார் வரலாறுகள் வழி விளக்கியவர் சேக்கிழார்.

நிறுவனம் முக்கியம்

தனிநபர் முக்கியமல்லர், அமைப்பே (அ) நிறுவனமே முக்கியம் எனும் கருத்து, பெரியபுராணம் வழிப் புலப்படும்.

அப்பர் 81 வயது வரை வாழ்ந்தவர், சம்பந்தரோ 16 வயது வரை வாழ்ந்தவர். திருநாவுக்கரசரைக் காண சம்பந்தர் திருப்பூந்துருத்தி நோக்கி முத்துச் சிவிகையில் வருகின்றார். அப்போது சம்பந்தருக்குத் தெரியாமல், அப்பர், அவரது சிவிகையைச் சுமப்போருள் ஒருவராய் இணைகின்றார். திருநாவுக்கரசர் தங்கும் மடம் வந்ததும் சம்பந்தர், அப்பர் எங்கு இருக்கிறார்? என வினவுகிறார். அப்பர் உம் அடியவன்

உம் திருவடிகளைச் சுமக்கும் பெருவாழ்வு கிடைக்கப் பெற்று இங்குற்றேன் என்று கூறினார். உடன் திருஞானசம்பந்தர் முத்துச் சிவிகையை விட்டு இறங்கினார். அப்போது வயதில் முதிர்ந்தவராக இருந்தவர் திருநாவுக்கரசர். திருஞானசம்பந்தரோ சிறு வயது பாலகனாய் இருந்தார். அப்பர் தன்னையும் தன் வயதையும் பொருட்படுத்தாமல் தமிழையும், சைவத்தையும் முதன்மையானவையாகக் கருதி, சைவத் தலைவராய்த் திருஞானசம்பந்தரை ஏற்றுப் போற்றினார். தனிநபர் நலனைக் காட்டிலும் அமைப்பின் நலனே முக்கியம் (நிறுவனமே முக்கியம் – இயக்கமே முக்கியம்) எனத் திருநாவுக்கரசர் வாழ்ந்து காட்டியதைத் சேக்கிழார் உணர்த்துகிறார். சைவமும், தமிழும் தழைக்க வேண்டும் என்ற பெருநோக்கில் தன்னை பின்னுக்குத் தள்ளிக்கொண்டு திருஞானசம்பந்தரை முதன்மைபடுத்திச் சைவத்தையும் தமிழையும் முன்னெடுத்துச் சென்றவர் திருநாவுக்கரசர்.

சைவ சித்தாந்தம்

சைவ சித்தாந்தம் பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருள் உண்மையைக் கூறுகிறது. இவற்றை முறையே இறை, உயிர், தளை என இயம்பலாம். இவை மூன்றும் ஆதியும் அந்தமும் அற்றவை, என்றும் உள்ள பொருள்கள். தளை மூன்று வகைப்படும். அவை ஆணவம், கன்மம், மாயை. இருவினை ஒப்பு எய்தி, மலபரிபாகம் பெற்று, திருவருள் வீழ்ச்சி எனும் சத்திநிபாதம் அடைந்து வீடுபெறல் வேண்டும் என்பதே சைவ சித்தாந்தம்.

இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில் வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருள் மெய் அஞ்செழுத்து அரசை இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ

(திரு.நா.பு. 129)

செய்வினையும் செய்வானும் அதன்பயனும் கொடுப்பானும்
மெய்வகையால் நான்கு ஆகும் விதித்த பொருள் எனக்கொண்டே

இவ்இயல்பு சைவ நெறி அல்லவற்றுக்கு இல்லை என
உய்வகையால் பொருள் சிவன் என்று அருளாலே உணர்ந்தறிந்தார்

(சா. நா. பு.5)

எனும் பாடல்கள் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகளை விளக்குகின்றன.

வணிக நெறி

ஒரு வணிகன் எங்ஙனம் வணிகம் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கூடக் காரைக்கால் அம்மையார் புராணத்தில் விளக்கியுள்ளார் சேக்கிழார்.

மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்ற வாய்மையினில்
ஊனமில்சீர்ப் பெருவணிகர் குடிதுவன்றி ஓங்குபதி
கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்டுகழிக்
கானல் மிசை உலவுவளம் பெருகு திருக்காரைக்கால்

(கா.அ.பு.1)

அரச நீதி

ஓர் அரசன் எங்ஙனம் நீதி பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கூடச் சேக்கிழார் விளக்கியுள்ளார்.

ஒரு மாநிலத்தில் ஆட்சி செய்யும் அரசன் பின் வரும் ஐந்தால் வரும் பயத்தைத் தீர்க்கும் கடப்பாடு உடையவன்.

1. தன்னால் இடையூறு 2. தன் பரிசனத்தால் இடையூறு 3. பகைவரால் இடையூறு 4. கள்வரால் இடையூறு 5. உயிர்களால் இடையூறு

இதனைச் சேக்கிழார் பின்வரும் பாடலில் கூறுகின்றார்.

மாநிலம் காவலன் ஆவான் மன்னுயிர்க் காக்கும் காலை
தான் அதனுக்கு இடையூறு தன்னால் தன் பரிசனத்தால்
ஊனம்மிகு பகைத்திறத்தால் கள்வரால் உயிர்கள் தம்மால்
ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த்து அறம் காப்பான் அல்லனோ

(திருநகரச் சிறப்பு 36)

பெண் பெருமை

பெரிய புராணத்தில் மகளிர் பெருமைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளனர்.

பெண்ணை அடிமைப்படுத்துவது தமிழ் நெறி அன்று. ஆண் ஆதிக்கம் செய்கின்றமையும் தமிழ் நெறி அன்று. பெண்ணுக்கு உரிய மதிப்பு அளிப்பதே செந்தமிழ் நெறியாக இருக்கின்றது. சேக்கிழாருக்குப் பெண்ணைப் பெருமைப்படுத்துகின்ற செந்தமிழ் நெறியே ஏற்றதாக இருந்தது.

வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகிய இல்லத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள பெண் விருந்தோம்பல், தானம் வழங்குதல் போன்ற உரிமைகள் பலவற்றையும் பெற்றிருந்தாள். இதனைப் பின்வரும் பாடலால் அறியலாம்.

நம்பர் அடியார் அணைந்தால் நல்லதிரு அமுது அளித்தும்
செம்பொன்னும் நவமணியும் செழும்துகிலும் முதலான
தம்பரிவினால் அவர்க்குத் தகுதியின் வேண்டுவ கொடுத்தும்
உம்பர்பிரான் திருவடிக்கீழ் உணர்வுமிக ஒழுகும் நாள்

(கா.அ.பு.15)

ஒப்புரவு நெறி

ஒப்புரவு நெறி உயர்ந்த உன்னத நெறியாகும். ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதும், விருந்தோம்பலும் பெரிய புராணத்தில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இளையான்குடிமாற நாயனார், அப்பூதி அடிகளார் போன்றோர் வரலாறுகள் இதற்கு நல்ல சான்றுகள்.

அடுத்தபடி அடியார்களுக்கு உரிய ஆடைகளை அளித்த அமர்நீதி நாயனார், நேச நாயனார் மற்றும் ஆடைகளை வெளுத்துக் கொடுத்த திருக்குறிப்புத் தொண்டர், அடியார்களுக்குத் திருவோடு அளித்த திருநீலகண்டத்துக் குயவனார் போன்ற அருளாளர்களின் வரலாறுகள் படிப்பினையாக உ ள்ளன. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும் வாழ்ந்து காட்டிய பெருமக்கள். தங்களால் இயன்ற தொண்டினைச் செய்து இறையருள் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

குருநெறி

தெய்வச் சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணத்தில் குருநெறி மிகச் சிறப்பாய்ப் போற்றப் பெற்றுள்ளது. திருநீலநக்கர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், அவர் துணைவியார் மதங்க சூளாமணியார், நின்றசீர் நெடுமாறர், மங்கையர்க்கரசியார், அமைச்சர் குலச்சிறையார், திருப்புகலூரில் மடம் அமைத்து வாழ்ந்திருந்த முருக நாயனார், திருக்கடையூரில் வாழ்ந்த குங்கிலியக் கலய நாயனார், திருச்செங்காட்டங்குடியில் வாழ்ந்த சிறுத்தொண்டர் போன்ற அருளாளர்கள் திருஞானசம்பந்தரைக் குருவாக ஏற்றிப் போற்றினர். திங்களூரில் வாழ்ந்த அப்பூதியடிகள் திருநாவுக்கரசரைக் குருவாக ஏற்றிப் போற்றி வழிபட்டார். பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் குருவாக ஏற்றிப் போற்றியதால் குருவுக்கு முன் – சுந்தரருக்கு முன் திருக்கயிலை அடைந்தார்.

பெருமிழலைக் குறும்பர் யோக நெறி நின்று உயர்ந்தவர். சுந்தரரும் யோகநெறியில் நின்றவர். பெரியபுராணத்தின் இறுதியில் சுந்தரர், சிவபெருமான் அனுப்பிய ஐராவனத்தின் (ஆயிரம் கொம்புகளுடைய வெள்ளை யானை) மேல் வான்வழியே பெருஞ்ஜோதி வடிவில் சென்றார்.

இந்திரன் மால்பிரமன் எழிலார் மிகுதேவர் எல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ள என்னை மத்தயானை அருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவர் இவன் ஆர் என எம்பெருமான்
நம்தமர் ஊரன் என்றான் நொடித்தான் மலை உத்தமனே

(சு.தே.)

என மகிழ்ச்சியோடு தம் அனுபவத்தை உரைக்கிறார் சுந்தரர். திருஞானசம்பந்தர் மகன்மை நெறியிலும் (சற்புத்திர மார்க்கம்), திருநாவுக்கரசர் தொண்டு நெறியிலும் (தாச மார்க்கம்) சுந்தரர் தோழமை

நெறியிலும் (சக மார்க்கம்) வாழ்ந்து இறையருளைப் பெற்றுத் தொண்டு செய்த பெருமக்களாவார்.

பெரியபுராணத்தில் தொண்டு நெறி

தொண்டு என்பது பொதுவான தொண்டைக் குறிப்பது. திருத்தொண்டு என்பது இறைவனுக்குச் செய்யப்படும் தொண்டினைக் குறிக்கிறது. சாதாரண தொண்டாக இருந்தாலும் சரி, திருத்தொண்டாக இருந்தாலும் சரி அது கைம்மாறு கருதாதது என்பதை நாம் அறிய வேண்டும்.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்னாற்றும் கொல்லோ உலகு (குறள் 211)

எனும் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரின் கருத்தை நாம் எல்லோரும் அறிய வேண்டும்.

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார் (தி.கூ.சி.8)

இப்பாடலின் **வீடும் வேண்டா** விறலின் விளங்கினார் எனும் நான்காம் அடியை உணர்வுடையார் உணர்க.

உலக மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே பேரறிவுப் பெரும் பொருளாகிய இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டாகும்.

1. மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு
2. ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம்

எனவரும் பொன் மொழிகளை எண்ணிப் பார்த்தல் நலம் பயக்கும்.

அடியார்க்கு உணவு அளித்துச் செய்யும் தூய தொண்டினை **'மகேசுவர பூசை'** என்றே சைவநெறி போற்றுகிறது.

படமாடும் கோயில் பகவர்க் கொன்றீயில்
நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா
நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
படமாடும் கோயில் பகவர்க்கு அஃதாமே (திரு. 1857)

எனவரும் திருமந்திரப்பாடல் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. அடியார்கள் எவராக இருப்பினும் அவர்களுக்குப் பல்வேறு நிலைகளில் பல்வேறு தொண்டுகள் செய்த திருத்தொண்டர்களின் பெருமை பெரிய புராணத்தில் விளக்கப்பட்டு உள்ளது.

தொண்டின் சிறப்பு

திருவீழிமிழலைக்குத் திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசுரும் சென்றிருந்தனர். அப்போது மக்கள் பஞ்சத்தால் வாடினர். அன்று இரவு அவர்கள் கனவில் இறைவன் பின்வருமாறு கூறினார்.

உலகுஇயல்பு நிகழ்ச்சியால் அணைந்த தீய
உறுபசி நோய் உமைஅடையாது; எனினும் உம்பால்
நிலவு சிவநெறி சார்ந்தோர் தம்மை வாட்டம்
நீக்குதற்கு நித்தம் ஓர்ஓர் காசு நீடும்
இலகு மணிப் பீடத்துக் குணக்கும் மேற்கும்
யாம் அளித்தோம்; உமக்கு இந்தக் காலம் தீர்ந்தால்
அலகுஇல் புகழீர்! தவிர்வதாகும்! என்றே
அருள்புரிந்தார் திருவீழிமிழலை ஐயர்
(திருஞானசம்பந்தர் புராணம் 564)

கனவில் மொழிந்தவாறே காசும் தந்தார். இருவரும் தனியாக மடம் அமைத்தனர். இறைவன் கொடுத்த பொற்காசு கொண்டு உணவிட்டனர். அப்பர் அளித்த காசிற்கு உடனே பொருள்கள் கிடைத்தன. இவர் மடத்தில் உணவு உரிய நேரத்தில் படைக்கப்பட்டது. ஆனால், திருஞானசம்பந்தர் மடத்தில் காலதாமதம் ஆனது. இதனால் திருஞானசம்பந்தர் மனம் வருந்தினார். இதனைத் தெய்வச் சேக்கிழார் பின்வரும் பாடலில் கூறுவர்.

திருஞானசம்பந்தர் அதனைக் கேட்டுச்
சிந்திப்பார் சிவபெருமான் நமக்குத் தந்த
ஒரு காசு வாசிபட மற்று அக்காசு
நன்றுஆகி வாசிபடாது ஒழிவான் அந்தப்
பெருவாய்மைத் திருநாவுக்கரசர் தொண்டால்
பெறும்காசாம் ஆதலினால் பெரியோன் தன்னை
வருநாள்கள் தரும்காசு வாசிதீரப்
பாடுவேன் என்ற எண்ணிஅது மனத்துள் கொண்டார்

(திருஞானசம்பந்தர் புராணம் 569)

அடுத்த நாள் வாசிதீரக் காசு நல்கும்படிக் கேட்டுப் பெறுகிறார் திருஞானசம்பந்தர்.

தொண்டினை மூன்றின் மூலமாகச் செய்தல் கூடும். ஒன்று மனத்தின் மூலமாகச் செய்தல், இரண்டு வாக்கின் மூலமாகச் செய்தல், மூன்று மெய் மூலமாகச் செய்தல். இம்மூன்றாலும் செய்யும் தொண்டே மிகுந்த சிறப்புடையது ஆகும். திருஞானசம்பந்தர் மனத்தொண்டும் வாக்குத் தொண்டும் செய்தவர். ஆனால் மெய்த் (உடம்பு) தொண்டு செய்யாதவர். அப்பர் பெருமானோ அனைத்துத் தொண்டுகளும் செய்தவர். அதனால்தான் திருஞானசம்பந்தருக்கு வாசியுடன் காசு தரப்பட்டது. அப்பருக்கு வாசியில்லாக் காசு தரப்பட்டது.

தொண்டு செய்தல் என்பது மிகச் சிறந்த பண்பாடு ஆகும். தொண்டுக்கு அடிப்படையாக அமைவது இறையுணர்வே என்பதனைத் தெய்வச் சேக்கிழார் கூறியுள்ளார். தொண்டர்கள் தம்முடைய வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமான அம்சமாகக் கருதுவது தொண்டினையே. இதனால் தான் தெய்வச் சேக்கிழார் பலவாறு தொண்டர்களைப் பாராட்டுவார்.

சான்றுகள்

மெய்த் தழைந்து விதிர்ப்புஉறு சிந்தையார்
கைத்திருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினார்

(திருக்கூட்டம்.5)

மாசுஇலாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூசும்நீறு போல்உள்ளும் புனிதர்கள்

(திருக்கூட்டம்.6)

வேண்டுமாறு விருப்புஉறும் வேடத்தார்
தாண்டவப் பெருமான் தனித் தொண்டர்கள்

(திருக்கூட்டம்.10)

பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறஇருள் போக்குகின்ற
செங்கதிரவன் போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்

(பாயிரம்.பா.10)

திருத்தொண்டர்கள் சுயநலம் நீங்கியவர்கள். பொதுநலம் போற்றியவர்கள். தமக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழும் பெற்றியாளர்கள்.

டாக்டர். மு.வ. கருத்து

திருநாவுக்கரசர் எண்பத்தொன்று வயது மூப்பிலும் உழவாரப்படை கொண்டு தொண்டு செய்ததும், மகாத்மா காந்தியடிகள்

இறுதிநாள் வரை ராட்டினம் கொண்டு நூல் நூற்றுத் தொண்டு செய்ததும் தங்கள் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்த அவர்கள் மேற்கொண்ட வழியாகும். **'தொண்டு செய்யாத வாழ்க்கை குறையுடைய வாழ்க்கையாக அமையும்'** எனும் மு.வ. அவர்களின் கருத்து கருதத்தக்கது. தொண்டு செய்வோம். தொண்டின் வழி மனம் செம்மையுறும். செம்மையுற்ற மனத்தாமரையில் இறைவன் எழுந்தருளுவான். தொண்டே தொழுகை.தன்னலமற்ற மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு. தொண்டுநெறியும் அதன்வழி வளரும் பக்தி நெறியும் பெரியபுராணத்தின் இரண்டு கண்கள் எனலாம்.

பக்திப் பெருங்காப்பியமாகிய பெரியபுராணத்தை வெளியிடும் கயிலைப் புனிதர் மயூரப்பிரியா அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். மலிவு விலையில் பன்னிரு திருமுறைகளையும் வெளியிட்டுத் தமிழ்த் தொண்டினையும், சைவத் தொண்டினையும் இடையறாது செய்து வரும் **'கயிலைப் புனிதர் மயூரப்பிரியா'** அவர்களை நெஞ்சாரப் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன்.

தெய்வச் சேக்கிழார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய தெய்வத் தமிழ்ப் பனுவலாகிய இத்திருத்தொண்டர் புராணத்தைத் தமிழுலகம் ஏற்றுப் போற்றிட வேண்டுகிறேன்.

அன்புடன்
அரங்க இராமலிங்கம்

கோகுல் அடுக்ககம் –G4
146/314 அவ்வை சண்முகம் சாலை
இராயப்பேட்டை,சென்னை– 600 014

தெய்வச் சேக்கிழார் வரலாறு

(புலவர் ந. சீனிவாச முதலியார்)

தில்லைவாழ் அந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லைய தாம் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
ஒல்லையவர் புராண கதை உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வமலி குன்றத்தூர் சேக்கிழாரடி போற்றி

சான்றோர்கள் வாழும் தொண்டை நாட்டினைச் சேர்ந்த இருபத்து நான்கு கோட்டங்களுள் ஒன்றான புலியூர்க் கோட்டத்துப் பூவிருந்தவல்லியைச் சார்ந்தது குன்றத்தூர். அவ்வூரில் வாழ்பவருள் பெரும்பாலோர் சைவ வேளாளர்களாவர். அந்த வேளாளர் மரபில் சேக்கிழார் குடியில் அருண்மொழித்தேவர் பிறந்தார். அவருக்குத் தம்பியாகப் பாலறாவாயர் என்பவரும் பிறந்தார்.

அருண்மொழித் தேவர் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கற்க வேண்டிய கலைகள் யாவுங் கற்றார். அக்காலத்தில் சோழநாட்டை ஆண்டு வந்த வளவர்கோன் சிறந்த ஆட்சித் திறனும் புலமைத் திறனும் பெற்று மன்னுயிரைத் தன்னுயிரைப் போல புரவலனாகவும் விளங்கினான். அவன் புலவர் பெருமக்களுக்கு மூன்று வினாக்களை அனுப்பினான்.

அவையாவன :

1. உலகத்தை காட்டிலும் பெரிது எது?

2. கடலினும் பெரிது எது?

3. மலையினும் பெரிது எது? என்பனவாகும்.

இவ்வினாக்களுக்குரிய விடைகள் புலவர்களின் வாயிலாக வெளிவரும் என்று எதிர்பார்த்த சோழவேந்தனுக்குப் பிறைமதி போல் புலமையுடன் வளர்ந்து வந்த அருண்மொழித் தேவர் பின் வருமாறு விடைகளை எழுதி அனுப்பினார்.

அவை வருமாறு:

1. "காலத் தினாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது"

இதன் பொருள் :

ஒருவனுக்கு இடையூறு நேர்ந்த காலத்தில் ஒருவன் செய்த உதவி தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருப்பினும், இடையூறு நேர்ந்த அக்காலத்தை நோக்கிப் பார்க்கும்போது, அவ்வுதவி உலகத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் பெரிதாகும்.

2. "பயன்தூக்கார் செய்த வுதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது"

இதன் பொருள் :

இவர்க்கு இந்த உதவி செய்தால் இந்த விதமான நன்மையை அடையலாமென்று எண்ணாதவராய்ச் செய்த உதவியாகிய அன்புடைமையை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவ்வுதவியின் நன்மை கடலைக் காட்டினும் பெரிதாம்.

3. "நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது"

இதன் பொருள் :

இல்வாழ்க்கையாகிய தனக்குரிய நிலையிலிருந்து மாறுபடாமல் ஐம்புல இன்பங்களை நுகர்ந்துகொண்டே அடங்கியுள்ளவனது உயர்ச்சி, மலையின் உயர்ச்சியினும் மிகவும் பெரிது.

இவ்விடைகளைப் படித்துப் பார்த்த சோழவேந்தன் அருண்மொழித் தேவரின் நுண்மாண் நுழைபுலனையறிந்து வியந்து அவரை அழைத்துத் தன் அவைக்கு முதல் அமைச்சராக நியமித்ததுடன் அவருக்கு **"உத்தம சோழப் பல்லவன்"** என்னும் சிறப்புப் பெயரினையும் தந்து சிறப்பித்தான்.

சேக்கிழார் குடியிற் பிறந்து அருண்மொழித் தேவரென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்தையும் குடிபெயராகிய சேக்கிழார் என்னும் பெயரையும் பெற்ற இவர், தலைமையமைச்சரான பின் உத்தம சோழப் பல்லவராயன் என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் பெற்று மன்னனுக்குக் கண்போல் விளங்கி அவன் ஆட்சியைச் சிறப்பித்து வந்தார்.

இவ்வாறு அமைச்சர் பதவிபெற்ற இவர் தம்முயிர்க்கு உறுதியை யெண்ணாதவரையும், மன்னன் வெகுண்டாலும் அவ்வெம்மையைத் தாங்கிக் கொண்டும் நீதியை இடைவிடாமல் புகட்டி வந்தார். இயற்கையாகவே சிவனடி மறவாச் செம்மலாம் சேக்கிழார் பெருமான் சோழ நாட்டிலுள்ள திருநாகேச்சுரத்து இறைவனிடம் நீங்காப் பற்றுடையராக விளங்கினார். அதனால் தாம் பிறந்த ஊராகிய குன்றத்தூரில் மடவளாகம் உண்டாக்கி அங்குத் திருக்கோவிலைக் கட்டுவித்து அதனுள் சிவலிங்கத் திருமேனியை நிறுவிச் செம்பியர்கோன் திருநாகேசுரம் போல் இதுவும் திருநாகேச்சுரம் என்னும் பெயருடன் விளங்குதல் வேண்டுமென்று நியமித்து, அவ்விறைவனுக்குரிய பூசைக்கும் பெருவிழாவுக்கும் வேண்டிய அளவு நிதி வழங்கினார்.

சேக்கிழார் பெருமான் இவ்வாறு மன்னனுக்கு நல்லமைச்சராகவும், சிவம் வளர்க்கும் நற்றொண்டராகவும் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் சமணமதம் ஆங்காங்குத் தழைத்தோங்கி வளர்ந்தது. சமணப் பெரியார்கள் சிறந்த இலக்கண நூல்களையும் இலக்கிய நூல்களையும் இயற்றி அவைகளின் வாயிலாகச் சமணமதக் கருத்துக்களையும் விளக்கிகூறச் சைவர்களைச் சமணர்களாக மாற்றும் தொண்டில் சிறந்து விளங்கினார்கள். ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்றாகிய சீவக சிந்தாமணி என்னும் சமண காப்பியம் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் கொண்டு விளங்கும் சிறந்த காப்பியமாகும். தமிழ்ப் புலமை பெற்றவனான சோழ வேந்தன் சிந்தாமணியைக் கற்றுச் சுவைப்பதை யறிந்த சேக்கிழார் பெருமான் உள்ளங் கவன்றார். கேளாரும் வேட்ப மொழியும் சொல்வன்மை வாய்ந்தவராக "அவர் மன்னனை அணுகி, மன்னரே! இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன்

தரக்கூடிய சிவகதைகள் இருக்கும் போது, அவற்றைக் கற்றுப் பயனடையாமல், இம்மைப் பயனொன்று மட்டும் தரும் அவ கதையைக் கற்றல் தக்கதன்று; அப்படிக்கற்பத நெற்குத்தியுண்ணாது, உமியைக் குத்திக் கை வருந்துவார் செயலையும், கறவைப் பசுவினிடம் பால் கறக்க மறந்து மலட்டுப் பசுவைக் கறந்து வருந்துவார் செயலையும், கடித்துச் சுவைக்கும் வெண்மையான கரும்பினை விட்டு இரும்பினைக் கடித்து வருந்துவார் செயலையும் ஒக்கும் என்றும் கூறி மன்னவனைச் சிவகதை படித்துப் பயனடையுமாறு வற்புறுத்தினார்.

நல்லமைச்சரின் நல்லுரையைச் செவிமடுத்த செம்பியர்கோன் அங்ஙனமாயின் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதி பயக்கத்தக்க சிவகதை எது? அதனைத் கற்றுத் திறமையடைந்தவர் யாவர்? அது சீவக சிந்தாமணியைப் போல்இடைக்காலத்திற் தோன்றிய புதிய கதையா? அல்லது பழமையான கதையா? அந்த நூலுக்கு முதல் நூலுண்டோ? இந்நானிலத்தில் அந்நூலைச் சொன்னவர் யார்? சொல்லக் கேட்டவர் யாவர்? அது தவ கதையோ? அன்றித் தவம் பண்ணிப் பேறுபெற்ற தனிக் கதையோ? என்பனவற்றை முறையாகக் கூறும்படி கேட்டான்.

இவ்வாறு செம்பியர் பூபதி மகிழ்ந்து வினவிக் கேட்கச் சேக்கிழார் குரிசில் பின் வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார். திருவாரூரில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருவாரூர் இறைவன் “தில்லைவாழந்தணர்” என்று முதலடி எடுத்துக் கொடுக்க, அவர் தில்லை வாழந்தணர் முதல் திருநீலகண்டத்து யாழ்ப்பாணர் ஈறாகச் சொல்லிய திருத்தொண்டத் தொகையைப் பற்றியும், அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருநாரையூரில் இருந்த நம்பியாண்டார் நம்பி இயற்றிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்னும் நூலினைப் பற்றியும் விளக்கிக் கூறினார். சிவனடியார்களின் வரலாறுகளைச் செவிமடுத்த சோழ வேந்தன், சேக்கிழார் பெருமானை வணங்கிச் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து சிவனடியடைந்த பெரியோர்களின் வரலாறுகளைத் “தப்பில் பெருங்காவியமாய் விரித்துச் செய்து தருவீர் என்றவர்க்கு விடை கொடுத்து அதற்குத் தேவையான பொருளும் கொடுக்க, வாங்கிச் சேக்கிழார் குரிசில் திருத்தில்லை மாநகரை

அடைந்தார். தில்லையம்பதியின் எல்லையை அடைந்த தெய்வப் புலமைச் சேக்கிழார் பெருமான் அல்லி மலரும் தாமரையும் மலர்ந்துள்ள சிவகங்கைத் திருக்குளத்தில் நீராடித் திருநீறணிந்து கொண்டு திருமுறைகளை ஓதிக் கொண்டும் கைகளைத் தலைமேல் வைத்து உள்ளமுருகி அம்பலவாணரின் திருவடிகளை வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலில் மூழ்கித் திளைத்தார். இங்ஙனம் பக்திக் கடலில் மூழ்கிப் புலவர்பிரான் பொன்னம்பலநாதனை நோக்கி ஐயனே, உனதடியார்களின் சிறப்புக்களை அடியேன் உரைத்திட அடியெடுத்துக் கொடுத்து என்னிடர்களைந் தருளாய் என்று வேண்டி வணங்கினார்.

அந்த நேரத்தில், மானாட மழுவாட, மதியாடப் புனலாட மங்கை சிவகாமியாட உலகத்துயிர்களை யெல்லாம் ஆட்டி வைக்கும் ஆடலில் வல்லவனான அம்பலவாணரருளால் விண்ணிலிருந்தோர் ஒலி வானொலியாக (அசிரீரீயாக) 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துரை செய்த பேரொலி ஓசை சேக்கிழார் பெருமானும் அங்குக் குழுமியிருந்த அடியவர் கூட்டத்தினரும் கேட்கும்படி பரவிற்று. தில்லை மாநகரில் வாழும் தவச் சிந்தையுடையவர்களும், முப்போதும் திருமேனி தீண்டிப் பூசை செய்பவருமான தில்லை வாழந்தணர்கள் மூவாயிரமும், மடத் தலைவர்களும் விண்ணிலிருந்து விரைந்து வந்த அசரீரி வாக்கினைச் செவிமடுத்துக் கைகளைக் குவித்துக் தலையுச்சியில் வைத்து வணங்கி உள்ளம் உருகினார்கள்.

சைவப் பயிர் வளர்க்கும் செந்தமிழ்ப் புலவர் பெருமானாம் சேக்கிழார் சிவனடியார்களின் சிறப்புக்களைச் சொல்வதற்கு மூல காரணமாக விளங்குவது மூவரோதிய திருநெறித்தமிழ் ஆதலால் முறைப்படி அம்மூவரையும், வணங்கித் துதித்துத் திருநீறணிந்து உருத்திராக்கமும் அணிந்து ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் அமர்ந்து நம் பெருமான் திருவருளை உள்ளத்தில் உன்னிச் செந்தமிழ்ப் பாவினால் விளங்கும் திருவிருத்தப்பாவில் கூத்திறைவன் கூறிய "உலகெலாம்" என்னும் முதற் சீரையுடைய

"உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்"

செய்யுளை இயற்றி இறைவணக்கம் பாடினார்.

இறை வணக்கம் பாடிய பின்னர் திருத்தொண்டர்களின் வரலாறுகளைத் திருமலைச்சருக்கம் முதல் வெள்ளானைச் சருக்கம் வரை பதின்மூன்று சருக்கங்களாக வகுத்தும் நாலாயிரத்து இருநூற்று எண்பத்தாறு திருவிருத்தங்களில் இயற்றி முடித்தார். சேவையர் காவலராகிய சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணத்தை இயற்றுதற்குச் சுந்தரர் இயற்றிய திருத்தொண்டர்தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பி இயற்றிய திருத்தொண்டர் திருஅந்தாதி, காரைக்கால் அம்மையாரின் நூல்கள், சேரமான் பெருமான் நாயனாரின் நூல்கள், திருமூலர் திருமந்திரம் முதலிய நூல்கள் துணை புரிந்தன அன்றியும் அக்காலச் சான்றோர்கள் கூறிய செவி வழிச் செய்திகளும் திருக்கோயில்களிலும், மண்டபங்களிலும் காணப்படும் கல்லெழுத்துக்களும் திருத்தொண்டர் புராணம் செம்மையாய் நிறைவுபெறுதற்குத் துணை புரிந்தன.

கடற்கரையின் நொய்மணலை எண்ணி விடலாம். பெருங்கடல் மேல் வரும் அலைகளையும் ஒன்றிரண்டென்றிண்ணிக் கடை யிலக்கம் பிரித்து விடலாகும். கடலிலுள்ள மீன்களையும் இத்தனையன என அளவிடலாகும். விண் மீன்களையும் எண்ணி விடலாகும். ஆயின், சங்கரன் திருவடிகளைத் தங்கள் தலையிற் கொண்டு வணங்கும் திருத்தொண்டர் புராணத்தின் சிறப்புக்களை அளவிட்டுக் கூறுதற்கு நம் **தெய்வப் புலமைச் சேக்கிழார்** பெருமானைத் தவிர, பிற தேவர்களாலும் இயலாது என்று சேக்கிழார் புராண ஆசிரியர் உமாபதி சிவாச்சாரியார் வியந்து போற்றுகின்றார்.

இஃது இங்ஙனமான அனபாய சோழன் திருத்தொண்டர் புராணம் இயற்றி முடிக்கப்பட்ட செய்தியைத் தூதர்களாலும், ஒற்றர்களின்

வாயிலாகவும் அறிந்து பேருவகை கொண்டு அந்நற் செய்தியை அறிவித்த தூதர்கட்கும் ஒற்றர்கட்கும் நவமணிகளையும், பொன்னாடைகளையும் வழங்கிப் பேருவகை கொண்டதோடன்றி, அம்பலவாணர் அடியெடுத்துக் கொடுக்க, அதனையே முதற்பொருளாகக் கொண்டு திருத்தொண்டர் புராணத்தை இயற்றியருளிய சேக்கிழாரை நேரிற்கண்டு வணங்கத் திட்டுப் படைகள் புடை சூழத் திருச்சிற்றம்பலமாம் சிதம்பரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

வளவர் கோமானின் வருகையை அறிந்த தில்லை வாழந்தணர்களும், மடாதிபதிகளும் மடந்தையர்களும் களங்கமற்ற இனிய சொற்களைக் கொண்டு செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து சிவப்பேறு பெற்ற பெரியோர்களின் புராணத்தை இயற்றியருளிய கங்கைகுல திலகராம் சேக்கிழார் பெருமானும் சென்று அத்திமாலையணிந்து அனபாய சோழனை எதிர்கொண்டு வரவேற்று நல்வாழ்த்து நவின்று அழைத்து வந்தனர்.

திருநீறணிந்தும், தலை, மார்பு, தோள்கள் ஆகிய உறுப்புக்களில் உருத்திரக்க மாலைகளை யணிந்தும் காதுகளில் குண்டலங்களை யணிந்தும் சிவப்பழமாகக் காட்சி தந்த சேக்கிழாரைக் கண்ட சோழவேந்தன் தன்னை மறந்து அவரடிகளில் விழுந்து வணங்கினான். பின்னர் அந்தணர்களும் மடத்தலைவர்களும் சேவையர் காவலாரம் சேக்கிழாரும் தொடர்ந்து வர மன்னன் அம்பலவாணரின் திருமுன் சென்று நிலத்தில் விழுந்து வணங்கியெழுந்து நின்றான். அப்போது, 'சேக்கிழான் நமது தொண்டர்சீர் பரவ, நாம் மகிழ்ந்து உலகமென்று நம்வாக்கினால் அடியெடுத்துரைத்திட அவன் அதனை முதற் பொருளெனக் கொண்டு நூலை எழுதி முடித்தனன். மன்னுயிர்களை, உன்னுயிர் போற் காக்கும் வேலேந்திய வளவனே, இந்நூலின் பொருளை விரைந்து கேட்கக் கடவாய் என்று மன்னனுக்கு ஊக்கந்தரும் வாக்கு ஒன்று பொன்னம்பல வெளியிலிருந்து எழுந்தது. இதனுடன் பொன்னம்பல நாதரின் மலரடிச் சிலம்பொலியும் எழுந்தது.

மன்றுளாடியாம் கூத்தப்பிரானின் திருவாய்மொழியினையும் சிலம்பொலியினையும் அங்கிருந்தவர்கள் தம் செவியாரக் கேட்டுப் பக்திக்கடலில் மூழ்கி விழுந்து வணங்கித் திருவருளை வியந்து போற்றினர். குன்று போலுயர்ந்த தடந்தோள்களையுடைய சோழவேந்தன் அடைந்த பேரு வகைக்கோர் எல்லையேயில்லை.

பிறைமதி சூடிய பெம்மானருளைக் கொண்டு சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணக் கதையைக் கேட்க அரனடியவர்கள் யாவரும் வருக என்று ஓலையிலெந்தி ஆட்களிடங் கொடுத்து நாற்றிசைகளுக்கும் அனுப்பினான் மன்னன். செய்தியறிந்த சைவப் பெருமக்கள் அனைவரும் வெள்ளப் பெருக்கென வந்து குழுமினர்.

தில்லை மாநகர் முழுதும் அழகு செய்யப்பட்டுப் பொன்னுலகம் போற் பொலிவுற்று விளங்கிற்று. வள்ளலார் திருநடனஞ் செய்யும் பொன்னம்பலத்தின் முன்றிலில் மறையவர்கள் கோமய சலத்தினால் மெழுகினார்கள். வெண் கதையினாற் கோலமிட்டனர். அறுகாற் பீடமொன்று வைத்தனர். அதன்மீது வெண் பட்டாடையை விரித்தனர். மலர்களைத் தூவினார். தூப தீபங்களைக் காட்டினர். தெள்ளு தமிழ்ச் சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணமாம் திருமுறையை அதன்மேல் வைத்து வணங்கிப் போற்றினர்.

திருத்தொண்டர் புராணத்தை நீரே வாசித்துப் பொருளை அருளிச் செய்வீர் என்று சோழர் பெருமானும் ஏனைய அடியவர் யாவரும் வேண்டிக்கொள்ள, குன்றை முனிவராம் சேக்கிழார் மன்றுளாடும் சடைமுடிப் பெம்மான் முதலெடுத்துக் கொடுக்க, தாமியற்றிய சைவ கதையினை விரித்துச் சொல்ல, சூழ இருந்து அரனடியார் யாவரும் இது வேத வாக்காகும் என்றெண்ணி வணங்கிக் கேட்டனர். பொன்னம்பல நாதருக்கு விருப்புடைய நன்னாளும், புகலி வேந்தராம் திருஞானசம்பந்தர் பிறந்த நன்னாளும் அவர் அழுது ஞானப்பாலுண்ட திருநாளும் ஆகிய ஆதிரை நாள் கூடிய சித்திரைத் திங்கள் ஆதிரை

நாள் வரை ஓராண்டு காலம் திருத்தொண்டர் புராண விரிவுரை நடைபெற்றது. அந்த ஓராண்டுக் காலம் நாள்தோறும் அந்தணர்கட்கு அடியவர்கட்கும் அவரவர் சிறப்புக்கும் தகுதிக்கும் தக்கபடி மன்னன் சிறப்புக்கள் பல செய்தான். நடராஜப் பெருமானுக்கு அன்று முதல் சிறப்பொடு பூசைகள் நடைபெற்றன. புலிக்கால் முனியும் பாம்புக்கால் முனியும் தவஞ் செய்து பேறு பெற்ற பெரும்பற்றப் புலியூர் பூலோக சிவ லோகமாகப் பொலிந்து விளங்கிற்று.

திருத்தொண்டர் புராணம் எழுதிய திருமுறையை வேதியர்கள் சிவமூல மந்திரத்தினால் அருச்சனை செய்து வணங்கி இருக்குவேத முதல் நான்காகிய வேதங்களுடன் இன்று முதல் இந்தத் தமிழ்வேதம் ஐந்தாம் வேதமாகத் திகழக்கடவது என்று சொல்லி வெற்றிலைப் பாக்கு, நறுந்தூப தீபம், சாமரை, குடை, கண்ணாடி ஆலத்தி, திருநீறு முதலியவற்றை வைத்து வணங்கியதைக் கண்ட மன்னர்பிரான் திருமுறையைப் பசுமையான பட்டினாற் சுற்றி பொற் கலத்தில் வைத்து அழகு செய்யப்பட்ட மத யானையின் கழுத்தின் மேல் வைத்துச் சேவையர் காவலாரம் செந்தமிழ்ச் சேக்கிழார் பிரானை முறைப்படி யானையின் மேலேற்றித் தானும் ஏறித் தன்னிரு கைகளிலும் சாமரைகளை யெடுத்து விசிறினான். மறைகள் முழங்கின. விண்ணவர்கள் கற்பக மலர்களை மாரிபோல் பொழிந்து வாழ்த்தினர். திருவீதியில் வலமாக வரும்போது அரசர் கோமான் இறைவன் திருவருளைச் சிந்தித்து இதுவன்றோயான் செய்த தவப்பயன் என்று சொல்லிப் பேருவகை கொண்டான்.

புலவர் பெருமானுக்குப் புரவலர் பெருமானான சோழன் செய்யும் சிறப்பினைக் கண்டவர் இவர் உயிர்களைக் காக்கும் காவலர், சேக்கிழாரோ செய்யுளியற்றும் பாவலர்; பாவலருக்குக் காவலர் கவரி கூசுதல் தகுமோ என்றனர். சேவையர் காவலரான சேக்கிழார் சிவப்பழமாய் விளங்கும் சிறப்பிதுவே நல் சிறப்பாகும் என்றனர் சிலர். தேவர்களாலும் எழுத முடியாத வேதத்தைத் தமிழ் செய்து

திருப்பதிகங்கள் பாடிய அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் ஒரு முதற் பொருளாய் இவ்வுலகிடைத் தோன்றிய முதற் பொருளே இச்சேக்கிழார் பெருமான் என்று போற்றிப் புகழ்ந்தனர் சிலர்.

இவ்வாறு மண்ணவரும் விண்ணவரும் புகழும்படிக்கு வீதி வலம்வந்து பொன்னம்பலத்தின் முன் வந்து யானையிலிருந்து இறங்கி மன்னனும் புலவரும் மறையவர்களுடன் சென்று திருமுறையை இறைவன் திருமுன் வைத்தனர். அனைவரும் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினர். சேவையர் குல திலகராம் சேக்கிழாருக்குத் தொண்டர்சீர் பரவுவார் என்னும் சிறப்புப் பெயரை வழங்கினர். அவரை மண்டபத்தில் இருத்தி ஞானமு சூட்டினர். சோழர் பூபதி புலவரின் மலரடிகளை வணங்கினான். மூவரின் திருமுறைகளை ஏழு திருமுறைகள் என்றும் மணிவாசகரின் நூல்களை எட்டாம் திருமுறையென்றும், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு முதலியவற்றை ஒன்பதாம் திருமுறை என்றும்,திருமூலர் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறை என்றும், திருமுகப் பாசுரம் நக்கீரர், காரைக்காலம்மையார் கழறிற்றறிவார், பட்டினத்தார் முதலியோரின் நூல்களைப் பதினோராம் திருமுறை யென்றும் வகுத்து அம்மையப்பரின் அருளாற் றோன்றிய இத்திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பன்னிரண்டாம் திருமுறை என்றும் வகைப்படுத்தி வழங்கினர்.

சேக்கிழார் பெருமான் தில்லையம்பதியிலேயே தங்கித் திருத்தொண்டர் புராணத்தை அரனடியார் அனைவருக்கும் அறிவித்துப் பின்னொரு நாளில் அம்பலவாணர் திருவடி நீழலில் இரண்டறக் கலந்து பேரின்ப மெய்தினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ நூல் அறக்கட்டளை

கயிலை. மயூரப்பிரியா
நிறுவனர் மற்றும் செயலாளர்

அடியேன், திருவருளும் குருவருளும் , துணை கொண்டு முதன் முதலாக திருக்கயிலாயப் பயணத்தை செவ்வனே முடித்து சென்னை திரும்பியதும், திருமுறைப் பதிகங்களை முழுமையாக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும் என எண்ணத்தை இறைவன் உணர்த்தினார்.

அதன் பொருட்டு துவங்கியதே சைவ நூல் அறக்கட்டளை. இதன் முக்கிய நோக்கம் இல்லந்தோறும் திருமுறைகள் ஓதுதல், ஒலித்தல், தினசரி வழிபாட்டிற்கு ஏற்றவாறு அமைய வேண்டும் என்று கருதி திருமுறைகளைப் பதம் பிரித்தும், எளிய நடையில் மக்கள் ஏற்றுப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பெரிய எழுத்துக்களில் நல்ல தாளில் அச்சிட்டு அதற்கு புத்தகக் கட்டுமானம் செய்து அழகிய வண்ண அட்டையில் மேலும் ஓர் உறை அணிவித்து திருமுறையைக் அழகு செய்து சிவநேயச் செல்வர்கள் அனைவரின் கைகளிலும் திருமுறை தவழ வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இப்பெரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

இப்பெரும் முயற்சியில் பன்னிரு திருமுறைகள் பேழையுடன் **திருக்கயிலாயப் பரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 23வது குருமகா சன்னிதானம் சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச பரமாசாரிய சுவாமிகள்** திருக்கரங்களால் வெளியிடப்பட்டது. திருமுறைகளும், திருமுறைச் சார்ந்த நூல்களையும் அடக்க விலைக்கு மக்களுக்கு சேர்ப்பது என்பது முக்கிய குறிக்கோளாகும்.

இதனை சிவநேயச் செல்வர்கள் உணர்ந்து இந்நூல்களை வாங்கி இல்லங்கள், திருக்கோயில்கள், பள்ளிகள், திருமண மண்டபங்கள், வழிபாட்டுக்கூடங்கள் போன்ற இடங்களில் ஓதியும், ஒலித்தும் திருமுறைகளைப் பரவச் செய்தல் நம் தலையாய கடமை. இதையே இறைவன் விரும்புகின்றான்.

திருமுறைப் புத்தகங்களை வாங்கி உற்றார், உறவினர், அன்பர்கள், நண்பர்கள், சிவநேயச் செல்வர்கள் அனைவருக்கும் அளித்து பெறும் சிவபுண்ணியம் பெறுவது என்பது உறுதி.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தெய்வச் சேக்கிழார்

அருளிய

பெரியபுராணம்

திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

பாயிரம்

கடவுள் வாழ்த்து

நடராசர் துதி

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவுஉலாவிய நீர்மலி வேணியன்,
அலகுஇல் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்,
மலர்சிலம்பு அடி வாழ்த்தி வணங்குவாம். 1

மானிடப் பிறவியின் பயன்

ஊன் அடைந்த உடம்பின் பிறவியே
தான் அடைந்த உறுதியைச் சாருமால்,
தேன்அடைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மா நடம்செய் வரதர் பொன்தாள் தொழ. 2

விநாயகர் வணக்கம்

எடுக்கும் மாக்கதை, இன்தமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை, நமக்குஅருள் செய்திடத்
தடக்கை ஐந்துஉடைத் தாழ்செவி – நீள்முடிக்
கடக் களிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம். 3

திருக்கூட்ட வாழ்த்து

மதிவளர் சடைமுடி மன்றுளாரை முன்
துதிசெயும் நாயன்மார் தூய சொல்மலர்
பொதி, நலன், நுகர்தரும் புனிதர் பேரவை
விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே. 4

அவையடக்கம்

அளவு இலாத பெருமையர் ஆகிய,
அளவு இலாஅடியார் புகழ் கூறுகேன்
அளவு கூட, உரைப்பு அரிது ஆயினும்,
அளவு இல் ஆசை துரப்ப, அறைகுவேன் 5

தெரிவுஅரும்பெருமைத் திருத்தொண்டர்தம்
பொருஅ ரும்சீர், புகலல் உற்றேன் முற்றப்
பெருகு தண்கடல் உற்றுஉண் பெருநசை
ஒருசுணங்கனை ஒக்கும் தகைமையேன். 6

செப்பல் உற்ற பொருளின் சிறப்பினால்
அப்பொருட்கு உரை, யாவரும் கொள்வரால்
இப்பொருட்கு, என் உரைசிறிது, ஆயினும்
மெய்ப்பொருட்கு உரியார் கொள்வர் மேன்மையால் 7

மேய இவ்உரை கொண்டு, விரும்புமாம்,
சேயவன் திருப்பேரம் பலம், செய்ய–
தூய பொன்அணி சோழன், நீடு ஊழிபார்
ஆய சீர் அநபாயன் அரசவை. 8

அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண்டு அறிவரும்
தெருள்இல் நீர்இது செப்புதற்கு ஆம்? எனின்
வெருள்இல் மெய்ம்மொழி வான்நிழல் கூறிய
பொருளின், ஆகும் எனப்புகவாம் அன்றே 9

நூற்பெயர்

இங்குஇதன் நாமம் கூறின், இவ்உலகத்து முன்னாள்
தங்குஇருள் இரண்டில், மாக்கள்சிந்தையுள் சார்ந்துநின்ற
பொங்கிய இருளை, ஏனைப்புறஇருள் போக்குகின்ற
செங்கதிரவன்போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர்புராணம் என்பாம் 10

முதற்காண்டம்

திருமலைச் சிறப்பு – கலிவிருத்தம்

பொன்னின் வெண்திரு நீறு புனைந்துஎனப்
பன்னும் நீள்பனி மால்வரைப் பாலது
தன்னை யார்க்கும் அறிவுஅரியான் என்றும்
மன்னி, வாழ், கயிலைத் திரு மாமலை. 11

அண்ணல் வீற்றிருக்கப் பெற்றது ஆதலின்
நண்ணும்மூன்று உலகும் நான் மறைகளும்
எண்இல் மாதவம் செய்ய, வந்துஎய்திய
புண்ணியம், திரண்டு உள்ளது போல்வது 12

நிலவும் எண்இல் தலங்களும், நீடுஒளி
இலகு தண்தளிர், ஆக, எழுந்ததோர்
உலகம் என்னும் ஒளிமணி வல்லிமேல்
மலரும் வெண்மலர் போல்வது அம் மால் வரை 13

மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர்
கான வீணையின் ஓசையும் கார்எதிர்
தான மாக்கள் முழக்கமும் தாஇல்சீர்
வான துந்துபி ஆர்ப்பும் மருங்குஎலாம் 14

பனிவி சும்பில் அமரர் பணிந்துசூழ்,
அனிதகோடி அணிமுடி மாலையும்
புனித கற்பகப் பொன்அரி மாலையும்
முனிவர் அஞ்சலி மாலையும் முன் எலாம் 15

நீடுதேவர் நிலைகளும் வேண்டிடின்
நாடும் ஐம்பெரும் பூதமும் நாட்டுவ
கோடி கோடி குறள்சிறு பூதங்கள்
பாடி ஆடும் பரப்பது பாங்கு எலாம் 16

நாயகன் கழல் சேவிக்க நான்முகன்,
மேய காலம் அலாமையின் மீண்டவன்,
தூய மால்வரைச் சோதியின் மூழ்கி ஒன்று
ஆய அன்னமும் காணாது, அயர்க்குமால் 17

காதில்வெண்குழையோன் கழல்தொழ நெடியோன்
காலம்பார்த்து இருந்ததும் அறியான்,
சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முழையில்,
துதிக்கையோன் ஊர்தியைக் கண்டு,
மீதுஎழு பண்டைச் செஞ்சுடர் இன்று
வெண்சுடர் ஆனதுஎன்று, அதன்கீழ்
ஆதி ஏனமதாய் இடக்கல்உற்றான் என்று
அதனைவந்து அணைதரும் கலுழன் 18

அரம்பையர் ஆடல்முழவுடன், மருங்கில்
அருவிகள் எதிர்எதிர் முழங்க,
வரம்பெறும் காதல் மனத்துடன் தெய்வ
மதுமலர், இருகையும் ஏந்தி,

நிரந்தரம் மிடைந்த விமான சோபான
நீடுஉயர் வழியினால் ஏறிப்
புரந்தரன் முதலாம் கடவுளர் போற்றப்
பொலிவது அத் திருமலைப் புறம்பு. 19

வேதநான்முகன், மால், புரந்தரன் முதலாம்
விண்ணவர் எண்ணிலார் மற்றும்
காதலால் மிடைந்த பெருந் தடையாம்
கதிர்மணிக் கோபுரத்து உள்ளார்
பூதவேதாளப் பெருங்கண நாதர்
போற்றிடப் பொதுவில் நின்று ஆடும்
நாதனார், ஆதி தேவனார், கோயில்
நாயகன், நந்தி எம் பெருமான் 20

நெற்றியின் கண்ணர், நால்பெருந் தோளர்
நீறுஅணி மேனியர், அனேகர்
பெற்றம்மேல் கொண்ட தம்பிரான் அடியார்
பிஞ்ஞகன் தன்அருள் பெறுவார்
மற்றவர்க்கு எல்லாம் தலைமைஆம் பணியும்
மலர்க்கையில் சுரிகையும் பிரம்பும்
கற்றைவார் சடையான் அருளினால் பெற்றான்
காப்பது அக் கயிலை மால்வரை தான் 21

கையில் மான் மழுவர், கங்கைசூழ் சடையில்
கதிர்இளம் பிறைநறுங் கண்ணி
ஐயர், வீற்றிருக்கும் தன்மையி னாலும்,
அளப்பரும் பெருமையி னாலும்,

மெய்ஒளி தழைக்கும் தூய்மையி னாலும்
வென்றி வெண்குடை அநபாயன்
செய்யகோல் அபயன் திருமனத்து ஓங்கும்
திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. 22

அன்னதன்திருத் தாழ்வரையின் இடத்து
இன்ன தன்மையன் என்று அறியாச் சிவன்
தன்னையே, உணர்ந்து ஆர்வம் தழைக்கின்றான்
உன்ன அருஞ்சீர் உபமன்னிய முனி 23

யாதவன், துவரைக்குஇறை ஆகிய
மாதவன் டிமேல் அடிவைத்தவன்
பூத நாதன் பொரு அரும்தொண்டினுக்கு,
ஆதி அந்தம் இலாமை அடைந்தவன். 24

அத்தர் தந்த அருள்பாற்கடல் உண்டு
சித்தம் ஆர்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்
பத்தராய முனிவர் பல் ஆயிரர்
சுத்த யோகிகள் சூழ இருந்துழி. 25

அங்கண் ஓர்ஒளி ஆயிர ஞாயிறு
பொங்கு பேர்ஒளி போன்றுமுன் தோன்றிடத்
துங்க மாதவர், சூழ்ந்து இருந்தார், எலாம்
இங்கு இது என்கொல் அதிசயம் என்றலும் 26

அந்தி வான்மதி சூடிய அண்ணல் தாள்
சிந்தியா உணர்ந்து அம்முனி "தென்திசை
வந்த நாவலர்கோன், புகழ் வன்தொண்டன்
எந்தையார் அருளால் அணைவான்" என 27

கைகள் கூப்பித் தொழுது எழுந்து அத்திசை
மெய்யில் அனந்த வாரி விரவிடச்
செய்ய நீள்சடை மாமுனி செல்வுழி,
ஐயம் நீங்க வினவுவோர் அந்தணர் 28

“சம்புவின் அடித் தாமரைப் போதுஅலால்
எம்பிரான் இறைஞ்சாய், இஃதுஎன்?” எனத்
“தம்பிரானைத் தன் உள்ளத் தழீஇயவன்
நம்பி ஆரூரன் நாம்தொழும் தன்மையான்” 29

என்று கூற இறைஞ்சி இயம்புவார்
“வென்ற பேர்ஒளியார் செய் விழுத்தவம்
நன்றுகேட்க விரும்பும் நசையினோம்
இன்று எமக்கு உரை செய்து அருள்” என்றலும் 30

உள்ளவண்ணம் முனிவன் உரைசெய்வான்
வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொருள் ஆகிய
வள்ளல் சாத்தும் மதுமலர் மாலையும்
அள்ளும் நீறும்எடுத்து அணைவான் உளன் 31

அன்னவன் பெயர் ஆலால சுந்தரன்
முன்னம் ஆங்கு ஒருநாள் முதல்வன்தனக்கு,
இன்ன ஆம் எனும் நாண்மலர் கொய்திடத்
துன்னினான் நந்தன வனச் சூழலில் 32

அங்கு முன்எமை, ஆளுடை நாயகி
கொங்கு சேர்குழற்கு ஆமலர் கொய்திடத்
திங்கள் வாள்முகச் சேடியர் எய்தினார்
பொங்குகின்ற கவினுடைப் பூவைமார் 33

அந்தம் இல்சீர் அனிந்திதை, ஆய்குழல்
கந்த மாலைக் கமலினி என்பவர்
கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்வழி,
வந்து, வானவர் ஈசர் அருள்என. 34

மாதவம் செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடத்
தீதுஇலாத் திருத்தொண்டத் தொகை தரப்
போதுவான், அவர் மேல்மனம் போக்கிடக்
காதல் மாதரும் – காட்சியில் கண்ணினார் 35

முன்னம் ஆங்குஅவன் மொய்ம்முகை நாள்மலர்
என்னை ஆட்கொண்ட ஈசனுக்கு ஏய்வன
பல்மலர், கொய்து செல்லப், பனிமலர்
அன்னம் அனைவரும் கொண்டு அகன்றபின் 36

ஆதிமூர்த்தி அவன்திறம் நோக்கியே
மாதர் மேல்மனம் வைத்தனை, தென்புவி
மீது தோன்றி, அம் மெல்லிய லாருடன்
காதல் இன்பம் கலந்து அணைவாய் என 37

கைகள் அஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினான்
செய்ய சேவடி நீங்கும் சிறுமையேன்
மையல் மானுடமாய் மயங்கும் வழி,
ஐயனே தடுத்து ஆண்டு, அருள் செய் என 38

அங்கணாளன் அதற்கு அருள் செய்தபின்
நங்கைமாருடன் நம்பி மற்று அத்திசை
தங்கு தோற்றத்தில் இன்புற்றுச் சாரும் என்று,
அங்கு அவன் செயல் எல்லாம் அறைந்தனன் 39

அந்தணளாரும், ஆங்கு அது கேட்டவர்,
பந்த மானுடப் பால்படு தென்திசை
இந்த வான்திசை எட்டினும் மேற்பட
வந்த புண்ணியம் யாது? என மாதவன் 40

பொரு அருந்தவத்தான் புலிக் காலனாம்
அருமுனி எந்தை, அர்ச்சித்தும் உள்ளது
பெருமை சேர்பெரும் பற்றப்புலியூர் என்று
ஒருமையாளர் வைப்புஆம் பதி ஓங்குமால் 41

அத்திருப்பதியில் நன்மை ஆளுடை
மெய்த்தவக்கொடி காண, விருப்புடன்
அத்தன், நீடிய அம்பலத்து ஆடும் மதற்று
இத்திறம் பெறலாம் திசை எத்திசை? 42

பூதம் யாவையின் உள்அலர் போதுஎன,
வேத மூலம் வெளிப்படு மேதினிக்
காதல் மங்கை இதயம் கமலம் ஆம்
மாதுஓர் பாகனார் ஆரூர், மலர்ந்ததால் 43

எம்பிராட்டி, இவ்ஏழ் உலகு ஈன்றவள்
தம் பிரானைத் தனித்தவத்தால் எய்திக்
கம்பை ஆற்றில் – வழிபடு காஞ்சி என்று
உம்பர் போற்றும் பதியும் உடையது 44

நங்கள் நாதன்ஆம் நந்தி தவம்செய்து
பொங்கு நீடுஅருள் எய்திய பொற்பது
கங்கை, வேணி மலரக் கனல்மலர்
செங்கையாளர், ஐயாறும் திகழ்வது 45

தேசம் எல்லாம் விளக்கிய தென்திசை
ஈசர் தோணி புரத்துடன் எங்கணும்
பூசனைக்கும் பொருந்தும் இடம்பல
பேசில் அத்திசை ஒவ்வா பிறதிசை 46

என்று மாமுனி வன்தொண்டர் செய்கையை
அன்று சொன்ன படியால், அடியவர்
தொன்று சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
இன்று என் ஆதரவால் இங்கு இயம்புகேன் 47

மற்று இதற்குப் பதிகம் வன்தொண்டர் தாம்
புற்றிடத்துஎம் புராணர் அருளினால்
சொற்ற, மெய்த்திருத் தொண்டத் தொகைஎனப்
பெற்ற நற்பதிகம் தொழப் பெற்றதாம் 48

அந்தமெய்ப் பதிகத்து, அடியார்களை
நந்தம் நாதன் ஆம் நம்பியாண்டார் நம்பி
புந்தி ஆரப் புகன்ற வகையினால்
வந்த வாறு வழாமல் இயம்புவாம் 49

உலகம் உய்யவும் சைவம்நின்று ஓங்கவும்
அலகுஇல் சீர்நம்பி ஆரூரர் பாடிய
நிலவுதொண்டர் தம் கூட்டம் நிறைந்து உறை
குலவு தண்புனல் நாட்டுஅணி கூறுவாம் 50

2. திருநாட்டுச் சிறப்பு

பாட்டுஇயல் தமிழ்உரை பயின்ற எல்லையுள்
கோட்டுஉயர் பனிவரைக் குன்றின் உச்சியில்
சூட்டிய வளர்புலிச் சோழர் காவிரி
நாட்டு இயல் பதனை யான் நவிலல் உற்றனன் 51

ஆதி மாதவமுனி அகத்தியன் தரு
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த, காவிரி
மாதர்மண் மடந்தை பொன்மார்பில் தாழ்ந்ததோர்
ஓதநீர் நித்திலத் தாமம் ஒக்குமால் 52

சையமால் வரைபயில் தலைமை சான்றது
செய்ய பூமகட்குநல் செவிலி போன்றது
வையகம் பல்உயிர் வளர்த்து நாள்தொறும்
உய்யவே சுரந்து அளித்து ஊட்டும் நீரது 53

மாலின் உந்திச்சுழி மலர்தன் மேல்வரும்
சால்பினால், பல்உயிர் தருதல் மாண்பினால்
கோலநல் குண்டிகை தாங்கும் கொள்கையால்
போலும் நான்முகனையும், பொன்னி மாநதி 54

திங்கள் சூடிய முடிச் சிகரத்து உச்சியில்
பொங்குவெண் தலைநுரை பொருத போதலால்
எங்கள் நாயகன் முடிமிசை நின்றே இழி
கங்கையாம், பொன்னியாம் கன்னி நீத்தமே. 55

வண்ணநீள் வரைதரு வந்த மேன்மையால்
எண்ணில்பேர் அறங்களும் வளர்க்கும் ஈகையால்
அண்ணல் பாகத்தை ஆளுடைய நாயகி
உள்நெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கம் போன்றது 56

வம்பு உலாமலர், நீரால் வழிபட்டுச்
செம்பொன் வார்கரை எண்இல் சிவாலயத்து
எம்பிரானை இறைஞ்சலின், ஈர்ம் பொன்னி
உம்பர் நாயகர்க்கு அன்பரும் ஒக்குமால் 57

வாச நீர்குடை மங்கையர் கொங்கையில்
பூச குங்குமமும் புனை சாந்தமும்
வீசு தெண்திரை மீது இழிந்து ஓடும் நீர்
தேசு உடைத்து எனினும் தெளிவு இல்லதே 58

மாஇரைத்துஎழுந்து ஆர்ப்ப வரைதரு
பூவிரித்த புதுமதுப் பொங்கிட
வாவியின் பொலி நாடுவளம் தரக்
காவிரிப் புனல்கால் பரந்து ஓங்குமால் 59

ஒண் துறைத்தலை மாமதகு ஊடுபோய்
மண்டு நீர், வயலுள் புக, வந்துஎதிர்
கொண்ட மள்ளர், குரைத்தகை ஓசைபோய்
அண்டர் வானத்தின் அப்புறம் சாருமால் 60

மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியும்
சீத நீர்முடி சேர்ப்பவர் செய்கையும்
ஓதை ஆர்செய் உழுநர் ஒழுக்கமும்
காதல் செய்வதோர் காட்சி மலிந்ததே 61

உழுத சால்மிக ஊறித் தெளிந்தசேறு
இழுது செய்யினுள் இந்திரத் தெய்வதம்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதுஇல் காவிரி நாட்டின் பரப்புஎலாம் 62

கொச்சகக் கலி

மண்டுபுனல் பரந்தவயல்வளர்முதலின் சுருள்விரியக்
கண்டுஉழவர் பதம்காட்டக் களைகளையும் கடைசியர்கள்
தண்தரளம் சொரிபணிலம் இடறிஇடைதளர்ந்து அசைவார்
வண்டுஅலையும் குழல்அலையமட நடையின் வரம்பு அணைவார் 63

செங்குவளை பறித்துஅணிவார் கருங்குழல் மேல்சிறைவண்டை
அங்கைமலர்களைக் கொடுஉகைத்து அயல்வண்டும் வரவழைப்பார்
திங்கள்நுதல் வெயர்வு அரும்பச் சிறுமுறுவல் தளவு அரும்பப்
பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவாய் மடுத்துஅயர்வார் 64

கரும்புஅல்ல நெல்என்னக், கமுகுஅல்ல கரும்புஎன்னச்
கரும்பல்லி குடைநீலத் துகள்அல்ல, பகல்எல்லாம்
அரும்புஅல்ல முலைஎன்ன, அமுதுஅல்ல மொழிஎன்ன
வரும்பல் ஆயிரம் கடைசி மடந்தையர்கள் வயல்எல்லாம் 65

கயல்பாய்பைந் தடம்நந்துஊன் கழிந்த பெருங்கருங்குழிசி
வியல்வாய்வெள் வளைத்தரள மலர்வேரி உலைப்பெய்து அங்கு
அயலாமை அடுப்புஏற்றி அரக்காம்பல் நெருப்புஊதும்,
வயல்மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டு, வரம்பு எல்லாம் 66

காடுஎல்லாம் கழைக்கரும்பு காஎல்லாம் குழைக்கரும்பு
மாடெல்லாம் கருங்குவளை வயல்எல்லாம் நெருங்குவளை
கோடுஎல்லாம் மடஅன்னம் குளம்எல்லாம் கடல்அன்ன
நாடுஎல்லாம் நீர்நாடு தனைஒவ்வா நலம் எல்லாம் 67

ஆலை பாய்பவர் ஆர்ப்புறும் ஓலமும்
சோலைவாய் வண்டு இரைத்து எழு சும்மையும்
ஞாலம் ஓங்கிய நான்மறை ஓதையும்
வேலை ஓசையின் மிக்கு விரவுமால் 68

அன்னம் ஆடும் அகன்துறைப் பொய்கையில்
துன்னும் மேதி படியத் துதைந்து எழும்
கன்னி வாளை, கமுகின்மேல் பாய்வன
மன்னு வான்மிசை வானவில் போலுமால் 69

காவி னில்பயிலும்களி வண்டு இனம்
வாவியில் படிந்து உண்ணும் மலர்மது
மேவி அத்தடம் மீது எழப் பாய்கயல்
தாவி அப்பொழிலின் கனி சாடுமால் 70

அறுசீர் விருத்தம்

சாலி, நீள்வயலின் ஓங்கித் தந்நிகர் இன்றி மிக்கு
வாலிதாம் வெண்மை உண்மைக் கருவின் ஆம்வளத்த வாகிச்
சூல் முதிர் பசலை கொண்டுசுருள்விரித்து அரனுக்கு அன்பர்
ஆலின சிந்தைபோல அலர்ந்தன, கதிர்கள் எல்லாம் 71

பத்தியின் பாலர்ஆகிப் பரமனுக்கு ஆளாம் அன்பர்
தத்தமில் கூடினார்கள் தலையினால் வணங்குமாபோல்
மொய்த்தநீள் பத்தியின்பால் முதிர்தலை,வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல, விளைந்தன சாலி எல்லாம் 72

அரிதரு செந்நெல் சூட்டின் அடுக்கிய அடுக்கல் சேர்ப்பார்
பரிவுஉறத் தடிந்த பன்மீன் படர்நெடுங் குன்றுசெய்வார்
சுரிவளை சொரிந்த முத்தின்சுடர்ப்பெரும் பொருப்பு யார்ப்பார்
விரிமலர்க் கற்றைவேரி பொழிந்து இழிவெற்பு வைப்பார் 73

சாலியின் கற்றைதுற்ற தடவரை முகடு சாய்த்துக்
கால்இரும் பகடு போக்கும் கரும்பெரும்பாண்டில் ஈட்டம்,
ஆலிய முகிலின் கூட்டம் அருவரைச் சிமயச் சாரல்
மேல்வலம் கொண்டுசூழும் காட்சியின் மிக்கது அன்றே 74

வைதெரிந்து அகற்றிஆற்றி மழைப்பெயல் மானத்தூற்றிச்
செய்யபொன் குன்றும்டவேறு நவமணிச் சிலம்பும் என்னக்
கைவினை மள்ளர், வானம் கரக்க ஆக்கிய நெற்குன்றால்
மொய்வரை உலகம் போலும் முளரி நீர் மருத வைப்பு 75

அரசுகொள் கடன்கள் ஆற்றி, மிகுதிகொண்டு அறங்கள் பேணிப்
பரவு அரும்கடவுள் போற்றி, குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையும் தாங்கி, விளங்கிய குடிகள் ஓங்கி
வரைபுரை மாடம் நீடி மலர்ந்துஉள, பதிகள் எங்கும் 76

கரும்புஅடு களமர் ஆலைக் கமழ்நறும் புகையோமாதர்
சுரும்புஎழ அகிலால் இட்ட தூபமோ, யூபவேள்விப்
பெரும்பெயர்ச் சாலை தோறும் பிறங்கியபுகையோ, வானின்
வரும்கரு முகிலோ? சூழ்வ மாடமும் காவும் எங்கும் 77

நாளிகேரம், செருந்தி, நறுமலர் நரந்தம் எங்கும்
கோளி சாலந், தமாலம், குளிர்மலர்க் குரவம் எங்கும்
தாள் இரும் போந்து சந்து தண்மலர் நாகம், எங்கும்
நீள்இலை வஞ்சி, காஞ்சி நிறைமலர்க் கோங்கம் எங்கும் 78

சூத பாடலங்கள் எங்கும் சூழ்வழை ஞாழல் எங்கும்
சாதி மாலதிகள் எங்கும் தண்தளிர் நறவம் எங்கும்
மாதவி, சரளம் எங்கும், வகுள சண்பகங்கள் எங்கும்
போது அவிழ் கைதை எங்கும், பூக, புன்னாகம் எங்கும் 79

மங்கல வினைகள் எங்கும் ம்ணம்செய் கம்பலைகள் எங்கும்
பங்கய வதனம் எங்கும் பண்களின் மழலை எங்கும்
பொங்கு ஒளிக் கலன்கள் எங்கும் புதுமலர்ப் பந்தர் எங்கும்
செங்கயல் பழனம் எங்கும் திருமகள் உறையுள் எங்கும் 80

மேகமும் களிறும் எங்கும் வேதமும் கிடையும் எங்கும்
யாகமும் சடங்கும் எங்கும் இன்பமும் மகிழ்வும் எங்கும்
யோகமும் தவமும் எங்கும் ஊசலும் மறுகும் எங்கும்
போகமும் பொலிவும் எங்கும் புண்ணிய முனிவர் எங்கும் 81

பண்தரு விபஞ்சி எங்கும் பாத செம்பஞ்சி எங்கும்
வண்டுஅறை குழல்கள் எங்கும் வளர்இசைக் சூழல்கள்எங்கும்
தொண்டர்தம் இரு.க்கை எங்கும் சொல்லுவது இருக்கைஎங்கும்
தண்டலை பலவும் எங்கும் தாதகி பலவும் எங்கும் 82

மாடு போதகங்கள் எங்கும் வண்டு போது அகங்கள் எங்கும்
பாடும் அம்மனைகள் எங்கும் பயிலும் அம்மனைகள் எங்கும்
நீடு கேதனங்கள் எங்கும் நிதி, நிகேதனங்கள் எங்கும்,
தோடுசூழ்மாலை எங்கும் துணைவர் சூழ் மாலை எங்கும் 83

வீதிகள் விழவின் ஆர்ப்பும் விரும்பினர் விருந்தின் ஆர்ப்பும்
சாதிகள் நெறியில் தப்பா, தனயரு மனையில் தப்பா,
நீதிய புள்ளும் மாவும் நிலத்திடுப் புள்ளும் ஆவும்
ஓதிய எழுத்துஆம் அஞ்சும் உறுபிணி வரத்தாம் அஞ்சும் 84

நற்றமிழ் வரைப்பின் ஓங்கும் நாம்புகழ் திருநாடு என்றும்
பொன்தடந் தோளால் வையம் பொதுக்கடிந்து இனிதுகாக்கும்
கொற்றவன் அநபாயன் பொன் குடைநிழல் குளிர்வதுஎன்றால்
மற்அதன் பெருமைநம்மால் வரம்புஉற விளம்பலாமோ? 85

3. திருநகரச் சிறப்பு

கலிவிருத்தம்

சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையில் மிக்கது
மன்னும் மாமலராள் வழிபட்டது
வன்னி ஆறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னியார் திருவாரூர்த் திருநகார் 86

வேத ஓசையும் வீணையின் ஓசையும்
சோதி வானவர் தோத்திர ஓசையும்
மாதர் ஆடல் மணிமுழவு ஓசையும்
கீத ஊஉசையுமாய்க் கிளர்வு உற்றவே 87

பல்லியங்கள் பரந்த ஒலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேர்ஒலி
மல்லல் யானை ஒலியுடன் மா ஒலி,
எல்லை இன்றி எழுந்து உள, எங்கணும் 88

மாட மாளிகை, சூளிகை மண்டபம்
கூட சாலைகள், கோபுரம்,தெற்றிகள்
நீடு சாளரம் நீடு அரங்கு எங்கணும்
ஆடல் மாதர் அணி சிலம்பு ஆர்ப்பன 89

அங்கு உரைக்கு என்அளவு? அப் பதியிலார்
தங்கள் மாளிகையின் ஒன்று, சம்புவின்
பங்கினாள் திருச்சேடி பரவையாம்
மங்கையர் அவதாரம் செய் மாளிகை 90

படர்ந்த பேரொளிப் பல்மணி வீதி தான்,
இடந்த ஏனமும் அன்னமும் தேடுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் தொண்டர்க்குத் தூதுபோய்
நடந்தசெந் தாமரை அடி நாறுமால் 91

செங்கண் மாதர் தெருவில் தெளித்தசெங்
குங்குமத்தின் குழம்பை, அவர்குழல்
பொங்குகோதையின் பூந்துகள் வீழ்ந்துஉடன்
அங்கண் மேவி அளறு புலர்த்துமால் 92

உள்ளம் ஆர்உருகாதவர்? ஊர்விடை
வள்ளலார் திருவாரூர் மருங்குஎலாம்
தெள்ளும் ஓசைத் திருப்பதிகங்கள், பைங்
கிள்ளை பாடுவ, கேட்பன பூவைகள் 93

விளக்கம் மிக்க கலன்கள் விரவலால்
துளக்கில் பேர்ஒலியால் துன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொடும் பல ஆறு மடுத்தலால்
அளக்கர் போன்றன – ஆவண வீதிகள் 94

ஆரணங்களே அல்ல மறுகிடை
வாரணங்களும் மாறி முழங்குமால்
சீர் அணங்கிய தேவர்களே அலால்
தோரணங்களில் தாமமும் குழுமால் 95

தாழ்ந்த வேணியர், சைவர், தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர், மறையவர்
வீழ்ந்த இன்பத் துறையுள் விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வேறு இடத்தது – அத்தொல்நகர் 96

நிலமகட்கு அழகு ஆர்திரு நீள்நுதல்
திலகம் ஒப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்மகட்கு வண்தாமரை போல்மலர்ந்து
அலகுஇல் சீர்த்திருவாரூர் விளங்குமால் 97

அன்னதொல்நகருக்கு அரசு ஆயினான்
துன்னு செங்கதிரோன் வழித் தோன்றினான்
மன்னு சீர்அந பாயன் வழி முதல்
மின்னும் மாமணிப் பூண் மனு வேந்தனே 98

மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர்கட்கு எலாம்
கண்ணும் ஆவியும் ஆம் பெருங் காவலான்
விண் உளார் மகிழ்வு எய்திட வேள்விகள்
எண் ணிலாதன மாண இயற்றினான் 99

கொற்ற ஆழி குவலயம் சூழ்ந்திடச்
சுற்றும் மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்றம் நீக்கிய செம்மையின் மெய்ம்மனுப்
பெற்ற நீதியும் தன்பெயர் ஆக்கினான் 100

பொங்கு மாமறைப் புற்றுஇடம் கொண்டவர்
எங்கும் ஆகி இருந்தவர் பூசனைக்கு
அங்கண் வேண்டும் நிபந்தம் ஆராய்துளான்
துங்க ஆகமம் சொன்ன முறைமையால் 101

அறுசீர் விருத்தம்

அறம்பொருள் இன்பம் ஆன அறநெறி வழாமல் புல்லி,
மறம்கடிந்து அரசர் போற்ற, வையகம் காக்கும் நாளில்
சிறந்தநல் தவத்தால் தேவி திருமணி வயிற்றின்மைந்தன்
பிறந்தனன், உலகம்போற்றப் பேர்அரிக் குருளை அன்னான் 102

தவம் முயன்று அரிதில் பெற்ற தனிஇளங் குமரன் நாளும்
சிவம்முயன்று அடையும்தெய்வக் கலைபல திருந்தஓதிக்
கவனவாம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பலமுயன்றதுவும் பேறே எனவரும் பண்பின் மிக்கான் 103

அளவில்தொல் கலைகள்முற்றி, அரும்பெறல் தந்தை மிக்க
உளம் மகிழ்காதல் கூர ஓங்கிய குணத்தால் நீடி,
இளவரசு என்னும் தன்மை எய்துதற்கு அணியன் ஆகி,
வளர்இளம் பரிதி போன்று வாழும்நாள் ஒருநாள் மைந்தன் 104

திங்கள் வெண்கவிகை மன்னன் திருவளர் கோயில்நின்று
மங்குல் தோய் மாடவீதி மன் இளங்குமரர் சூழக்
கொங்க லர்மாலை தாழ்ந்த குங்குமம் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை சூழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான் 105

பரசு வந்தியர் முன், சூதர் மாகதர் ஒருபால் பாங்கர்
விரைநறுங் குழலார் சிந்தும் வெள்வளை ஒருபால் மிக்க,
முரசொடு சங்கம் ஆர்ப்ப முழங்குஒலி ஒருபால் வென்றி,
அரசுஇளங் குமரன் போதும் அணிமணி மாட வீதி. 106

தனிப்பெருந்தருமம் தானோர் தயாஇன்றித் தானைமன்னன்
பனிப்பில் சிந்தையினில் உண்மைப் பான்மை சோதித்தால் என்ன
மனித்தர்தன் வரவுகாணா வண்ணம்ஓர் வண்ணம் நல்ஆன்
புனிற்றுஇளங் கன்றுதுள்ளிப் போந்தது அம் மறுகின் ஊடே. 107

அம்புனிற்று ஆவின்கன்று ஓர் அபாயத்தின் ஊடுபோகிச்
செம்பொனின் தேர்க்கால் மீதுவிசையினால் செல்லப் பட்டே
உம்பரின் அடையக் கண்டுஅங்குஉருகுதாய் அலமந்துஓடி
வெம்பிடும் அலறும் சோரும் மெய்ந்நடுக்குற்று வீழும். 108

மற்றுஅது கண்டு மைந்தன் "வந்ததுஇங்கு அபாயம்" என்று
சொல்தடுமாறி நெஞ்சில் துயர்உழந்து அறிவு அழிந்து
"பெற்றமும் கன்றும் இன்றுஎன் உணர்வுஎனும் பெருமை மாளச்
செற்ற, என்செய்கேன்?" என்று தேரினின்று இழிந்து வீழ்ந்தான் 109

அலறுபேர் ஆவை நோக்கி ஆர்உயிர் பதைத்துச்சோரும்
நிலமிசைக் கன்றைநோக்கி நெடிதுஉயிர்த்துஇரங்கி நிற்கும்
"மலர்தலை உலகம் காக்கும் மனுஎனும் என் கோமானுக்கு
உலகில் இப்பழி வந்துஎய்தப் பிறந்தவா ஒருவன்" என்பான் 110

"வந்தஇப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல் வாய்மை
அந்தணர் விதித்த ஆற்றால் ஆறுவது அறமே ஆகில்,
எந்தைஈது அறியாமுன்னம் இயற்றுவன்" என்றுமைந்தன்
சிந்தைவெந்துயரம் தீர்ப்பான் திருமறையவர் முன்சென்றான் 111

தன்உயிர்க் கன்றுவீயத் தளர்ந்த ஆத், தரியாது ஆகி
முன்நெருப்பு உயிர்த்து விம்மி முகத்தினில்கண்ணீர் வார
மன்னுயிர் காக்கும் செங்கோல் மனுவின்பொன் கோயில்வாயில்
பொன்அணிமணியைச் சென்றுகோட்டினால் புடைத்தன்றே 112

பழிப்பறை முழக்கோ? ஆர்க்கும் பாவத்தின் ஒலியோவேந்தன்
வழித்திரு மைந்தன்ஆவி கொளவரும் மறலி ஊர்திக்
கழுத்துஅணி மணியின் ஆர்ப்போ? என்னத்தன் சடைமுன்கேளாத்
தெழித்துஎழும் ஓசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்கபோது 113

ஆங்குஅது கேட்டவேந்தன் அரியணை இழிந்துபோந்து
பூங்கொடி வாயில்நண்ணக் காவலர் எதிரே போற்றி
"ஈங்குஇதுஓர் பசுவந்து எய்தி, இறைவ! நின் கொற்றவாயில்
தூங்கிய மணியைக் கோட்டால் துளக்கியது" என்று சொன்னார் 114

மன்னவன் அதனைக் கேளா வருந்திய பசுவை நோக்கி
"என்இதற்கு உற்றது" என்பான் அமைச்சரை இகழ்ந்துநோக்க
முன்உற நிகழ்ந்த எல்லாம் அறிந்துளான் முதிர்ந்தகேள்வித்
தொல்நெறி அமைச்சன், மன்னன் தாளிணைதொழுது சொல்வான் 115

"வளவ!நின் புதல்வன் ஆங்குஓர்மணிநெடுந் தேர்மேல்ஏறி
அளவில்தேர்த் தானைசூழ அரசு உலாந் தெருவில் போங்கால்
இளையஆன் கன்றுதேர்க்கால் இடைப் புகுந்து இறந்தது ஆகத்
தளர்வுஉறும் இத்தாய் வந்து விளைத்ததுஇத் தன்மை" என்றான் 116

அவ்உரைகேட்ட வேந்தன் ஆஉறு துயரம் எய்தி
வெவ்விடம் தலைக்கொண்டாற்போல் வேதனைஅகத்து மிக்குஇங்கு
இவ்வினை விளைந்தவாறு? என்று இடர்உறும் இரங்கும் ஏங்கும்
"செவ்விதுஎன் செங்கோல்" என்னும் தெருமரும் தெளியும் தேறான் 117

மன்னுயிர் புரந்துவையம் பொதுக்கடிந்து அறத்தில்நீடும்
என்நெறி நன்றால் என்னும் என்செய்தால்தீரும் என்னும்
தன்இளங் கன்றுகாணாத் தாய்முகம் கண்டு சோரும்
அந்நிலை அரசன் உற்ற துயரம்ஓர் அளவிற்று அன்றால் 118

கொச்சகக் கலி

மந்திரிகள் அதுகண்டு மன்னவனை அடிவணங்கிச்
சிந்தைதளர்ந்து அருளுவது மற்றுஇதற்குத் தீர்வுஅன்றால்
கொந்துஅலர்தார் மைந்தனைமுன்கோவதை செய்தார்க்கு மறை
அந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்தல் அறம்என்றார் 119

வழக்கு என்று நீர்மொழிந்தால் மற்றுஅதுதான் வலிப்பட்டுக்
குழக்கன்றை இழந்து அலறும் கோஉறுநோய் மருந்துஆமோ?
இழக்கின்றேன் மைந்தனை என்று எல்லீரும் சொல்லியஇச்
சழக்கு இன்றுநான் இசைந்தால் தருமம் தான் சலியாதோ? 120

மாநிலம் காவலன் ஆவான் மன்உயிர்காக்கும் காலைத்
தான் அதனுக்கு இடையூறு தன்னால், தன் பரிசனத்தால்
ஊனம்மிகு பகைத்திறத்தால், கள்வரால், உயிர்கள்தம்மால்
ஆன பயம்ஐந்தும் தீர்த்து அறம்காப்பான் அல்லனோ? 121

என்மகன் செய்பாதகத்துக்கு இருந்தவங்கள் செயஇசைந்தே
அன்னியன்ஓர் உயிர்கொன்றால் அவனைக் கொல்வேன் ஆனால்
தொல்மனுநூல் தொடைமனுவால் துடைப்புண்டதுஎனும் வார்த்தை
மன்னுலகில் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கு என்றான் 122

என்றுஅரசன் இகழ்ந்துஉரைப்ப எதிர்நின்றமதிஅமைச்சர்
நின்றநெறி உலகின்கண்இதுபோல் முன் நிகழ்ந்ததால்
பொன்றுவித்தல் மரபன்று மறைமொழிந்த அறம்புரிதல்
தொன்றுதொடு நெறி அன்றோ? தொல்நிலம் காவல என்றார் 123

அவ்வண்ணம் தொழுதுஉரைத்த அமைச்சர்களைநோக்கி
மெய்வண்ணம்தெரிந்துஉணர்ந்த மனுஎன்னும் விறல்வேந்தன்
இவ்வண்ணம் பழுதுஉரைத்தீர் என்றுஎரியின் இடைத்தோய்ந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போல் முகம்புலர்ந்து செயிர்த்துஉரைப்பான் 124

அவ்உரையில் வரும்நெறிகள் அவைநிற்க அறநெறியின்
செவ்வியஉண்மைத் திறம்நீர் சிந்தைசெயாது உரைக்கின்றீர்
எவ்உலகில் எப்பெற்றம் இப்பெற்றித்தாம் இடரால்
வெவ்உயிர்த்துக் கதறிமணி எறிந்து விழுந்தது? விளம்பீர். 125

போற்றி இசைத்துப்புரந்தரன்மால் அயன்முதலோர் புகழ்ந்துஇறைஞ்ச
விற்றிருந்த பெருமானார் மேவி உறைதிருவாரூர்த்
தோற்றம் உடை உயிர்கொன்றான் ஆதலினால், துணி பொருள்தான்
ஆற்றவும் மற்றுஅவற் கொல்லும் அதுவே ஆம் என நினைமின் 126

எனமொழிந்து மற்று இதனுக்குஇனி இதுவே செயல் இவ் ஆன்
மனம்அழியும் துயர்அகற்ற மாட்டாதேன் வருந்தும் இது
தனதுஉறுபேர் இடர்யானும் தாங்குவதே கருமம் என
அனகன் அரும்பொருள் துணிந்தான் அமைச்சரும் அஞ்சினர் அகன்றார்.127

மன்னவன்தன் மைந்தனை அங்கு அழைத்துஒருமந்திரி தன்னை
"முன்இவனை அவ்வீதி முரண்தேர்க்கால் ஊர்க" என
அன்னவனும் அதுசெய்யாது அகன்றதன்ஆர்உயிர் துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகனைத் தான்கொண்டு மறுகணைந்தான். 128

ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக்குஉள்ளான் என்பதும் உணரான்
தருமம் தன்வழிச் செல்கை கடன்என்று தன்மைந்தன்
மருமம் தன்தேர் ஆழிஉறஊர்ந்தான் மனுவேந்தன்
அருமந்த அரசு ஆட்சி அரிதோ? மற்று எளிதோ தான்? 129

தண்அளி வெண்குடை வேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழை பொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தார்
அண்ணல் அவன் கண்எதிரே அணிவீதி மழ விடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழ நின்றான் வீதி விடங்கப்பெருமான் 130

சடைமருங்கில் இளம்பிறையும் தனிவிழக்கும் திருநுதலும்
இட மருங்கில் உமையாளும் எம் மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையும் முன்கண்டு அரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற்கு அருள் கொடுத்தான் 131

அந்நிலையே உயிர்பிரிந்த ஆன் கன்றும் அவ் வரசன்
மன்உரிமைத் தனிக்கன்றும் மந்திரியும் உடன்எழலும்
இன்னபரிசு ஆனான் என்று அறிந்திலன் வேந்தனும் யார்க்கும்
முன்னவனே முன்நின்றால் முடியாத பொருள் உளதோ? 132

அடிபணிந்த திருமகனை ஆகம்உற எடுத்து அணைத்து
நெடிதுமகிழ்ந்து அரும்துயரம் நீங்கினான் நிலவேந்தன்
மடிசுரந்து பொழிதீம்பால், வரும்கன்று மகிந்துஉண்டு
படிநனைய வரும்பசுவும் பருவரல் நீங்கியது அன்றே 133

பொன்தயங்கு மதில்ஆரூர்ப் பூங்கோயில் அமர்ந்த பிரான்.,
வென்றிமனு வேந்தனுக்கு வீதியிலே அருள்கொடுத்துச்
சென்றருளும் பெருங்கருணைத்திறம்கண்டு, தன் அடியார்க்கு
என்றும்எளி வரும்பெருமை ஏழ்உலகும் எடுத்து ஏத்தும் 134

இனையவகை அறநெறியில் எண்இறந்தோர்க்கு அருள்புரிந்து
முனைவர் அவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூதூர் மேல்
புனையும் உரை நம்அளவில் புகலலாம் தகைமையதோ?
அனையதனுக்கு அக மலராம் அறவனார் பூங்கோயில் 135

4. திருக்கூட்டச் சிறப்பு

கலிவிருத்தம்

பூத நாயகர் புற்று இடம் கொண்டவர்
அதி தேவர் அமர்ந்த பூங்கோயிலில்
சோதி மாமணி நீள்சுடர் முன்றில்சூழ்
மூதுஎயில் திரு வாயில்முன் ஆயது. 136

பூஆர் திசைமுகன் இந்திரன் பூமிசை
மாவாழ் அகலத்து மால்முதல் வானவர்
ஓவாது எவரும் நிறைந்து உறைந்துள்ளது
தேவா சிரியன் எனும்திருக் காவணம். 137

அரந்தை தீர்க்கும் அடியவர் மேனிமேல்
நிரந்த நீற்று ஒளியால், நிறை தூய்மையால்
புரந்த அஞ்செழுத்து ஓசை பொலிதலால்
பரந்த ஆயிரம் பாற்கடல் போல்வது 138

அகில காரணர் தாள்பணிவார்கள் தாம்
அகில லோகமும் ஆளற்கு உரியர் என்று
அகில லோகத்து உளார்கள் அடைதலின்
அகில லோகமும் போல்வது அதனிடை. 139

அத்தர் வேண்டிமுன் ஆண்டவர் அன்பினால்
மெய்த் தழைந்து விதிர்ப்பு உறு சிந்தையார்
கைத்திருத் தொண்டு செய்கடப் பாட்டினார்
இத்திறத்தவர் அன்றியும் எண்ணிலார். 140

மாசு இலாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூசும் நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
தேசினால் எத்திசையும் விளக்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார். 141

பூதம் ஐந்தும் நிலையில் கலங்கினும்
மாதுஓர் பாகர் மலர்ந்தாள் மறப்புஇலார்
ஓதுகாதல் உறைப்பின் நெறி நின்றார்
கோது இலாத குணப்பெருங் குன்றுஅனார். 142

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார். 143

ஆரம் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணிஅலது ஒன்றுஇலார்
ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவுஇலார்
வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ? 144

வேண்டுமாறு விருப்பு உறும் வேடத்தர்
தாண்டவப் பெருமான்தனித் தொண்டர்கள்
நீண்ட தொல் புகழார் தம் நிலைமையை
ஈண்டு வாழ்த்துகேன், என் அறிந்து ஏத்துகேன்? 145

இந்த மாதவர் கூட்டத்தை எம்பிரான்
அந்தம் இல்புகழ் ஆலால சுந்தரன்
சுந்தரத் திருத்தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ணம் உரைசெய்வாம். 146

5. தடுத்து ஆட்கொண்ட புராணம்

அறுசீர் வித்தம்

கங்கையும் மதியும் பாம்பும் கடுக்கையும் முடிமேல் வைத்த
அங்கணர் ஓலைகாட்டி ஆண்டவர் தமக்குநாடு
மங்கையர் வதனசீத மதிஇரு மருங்கும் ஓடிச்
செங்கயல் குழைகள் நாடும் திருமுனைப்பாடி நாடு. 147

பெருகிய நலத்தால் மிக்கபெருந்திரு நாடு தன்னில்
அருமறைச் சைவம் ஓங்கஅருளினால் அவதரித்த
மருவிய தவத்தால் மிக்க வளம் பதி, வாய்மை குன்றாத்
திருமறையவர்கள் நீடும் திருநாவலூ ராம் அன்றே. 148

மாது ஒரு பாகனார்க்கு வழிவழி அடிமைசெய்யும்
வேதியர் குலத்துள் தோன்றி மேம்படு சடையனார்க்கு
ஏதம்இல் கற்பின் வாழ்க்கை மனை இசைஞானியார்பால்
தீதுஅகன்று உலகம் உய்யத் திருஅவதாரம் செய்தார் . 149

தம்பிரான் அருளி னாலே தவத்தினால் மிக்கோர் போற்றும்
நம்பியா ரூரர் என்றே நாமமும் சாற்றி, மிக்க
ஐம்படை சதங்கை சாத்தி, அணிமணிச் சுட்டி சாத்தி
செம்பொன் நாண்அரையில் மின்னத் தெருவில்தேர் உருட்டும் நாளில். 150

நரசிங்க முனையர் என்னும் நாடுவாழ் அரசர் கண்டு
பரவு அருங்காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பால் சென்று
விரவிய நண்பினாலே வேண்டினார் பெற்று, தங்கள்
அரசுஇளங் குமரற்கு ஏற்ப அன்பினால் மகன்மை கொண்டார். 151

பெருமைசால் அரசர் காதல் பிள்ளையாய்ப் பின்னும் தங்கள்
வருமுறை மரபில் வைகி, வளர்ந்து, மங்கலம் செய்கோலத்து
அருமறை முந்நூல் சாத்தி, அளவுஇல் தொல்கலைகள் ஆய்ந்து
திருமலி சிறப்பின் ஓங்கிச் சீர்மணப் பருவம் சேர்ந்தார். 152

தந்தையார் சடையனார் தம் தனித்திரு மகற்குச்சைவ
அந்தணர் குலத்துள் தங்கள்அரும் பொரும் மரபுக்கு ஏற்ப
வந்ததொல் சிறப்பின் புத்தூர்ச் சடங்கவி மறையோன்தன்பால்
செந்திரு அனைய கன்னி மணத்திறம் செப்பி விட்டார் 153

குலமுதல் அறிவின் மிக்கார் கோத்திர முறையும் தேர்ந்தார்
நலம்மிகு முதியோர் சொல்லச் சடங்கலி நன்மை ஏற்று
மலர்தரு முகத்தன் ஆகி, மணம்புரி செயலின் வாய்மை
பலவுடன் பேசி, ஒத்த பண்பினால் அன்பு நேர்ந்தான். 154

மற்றுஅவன் இசைந்த வார்த்தை கேட்டவர் வள்ளல்தன்னைப்
பெற்றவர் தம்பால் சென்று சொன்னபின் பெருகுசிந்தை
உற்றதோர் மகிழ்ச்சி எய்தி மணவினைஉவந்து சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக்கு ஏற்பக் குறித்து நாள் ஓலைவிட்டார். 155

மங்கலம் பொலியச் செய்த மணவினைஓலை ஏந்தி,
அங்கயற் கண்ணினாரும் ஆடவர்பலரும் ஈண்டிக்
கொங்கு அலர்ச்சோலை மூதூர்குறுகினார், எதிரேவந்து
பங்கய வதனி மாரும் மைந்தரும் பணிந்துகொண்டார். 156

மகிழ்ச்சியால் மணம்மீக் கூறி மங்கல வினைகள் எல்லாம்
புகழ்ச்சியால் பொலிந்து தோன்றப் போற்றிய தொழிலர் ஆகி,
இகழ்ச்சி ஒன்றானும் இன்றி, ஏந்து பூமாலைப் பந்தர்
நிகழ்ச்சியின் மைந்தர் ஈண்டி, நீள்முளை சாத்தினார்கள். 157

மணவினைக்கு அமைந்த செய்கை மாதினைப் பயந்தோர் செய்யத்
துணர்மலர்க் கோதைத் தாமச் சுரும்பு அணை தோளி னானைப்
புணர்மணத் திருநாள் முன்னாள் பொருந்திய விதியி னாலே
பணை முரசு இயம்ப வாழ்த்திப் பைபொன் நாண் காப்புச் சேர்த்தார். 158

மாமறை விதி வழாமல் மணத்துறைக் கடன்கள் ஆற்றித்
தூமறை மூதூர்க் கங்குல் மங்கலம் துவன்றி ஆர்ப்பத்
தேமரு தொடையல் மார்பன் திருமணக் கோலம் காணக்
காமுறு மனத்தான் போலக் சுதிரவன் உதயம் செய்தான். 159

காலைசெய் வினைகள் முற்றிக் கணிதநூல் புலவர் சொன்ன
வேலைவந்து அணையும் முன்னர் விதிமணக் கோலம் கொள்வான்
நூல்அசைந்து இலங்கும் மார்பின் நுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலையும் தாரும் பொங்க மஞ்சன சாலை புக்கான். 160

வாசநெய் ஊட்டிமிக்க மலர்விரை அடுத்த தூநீர்ப்
பாசனத்து அமைந்த பாங்கர்ப் பருமணிப் பைம்பொன்திண்கால்
ஆசனத்து அணிநீர் ஆட்டி அரிசனம் சாத்தி அன்பால்
ஈசனுக்கு இனியான் மேனி எழில்பெற விளக்கினார்கள். 161

அகில்விரைத் தூபம் ஏய்ந்த அணிகொள்பட்டாடை சாத்தி
முகில்நுழை மதியம் போலக் கைவலான் முன்கை சூழ்ந்த
துகில்கொடு குஞ்சி ஈரம் புலர்த்தித் தன் தூய செங்கை
உகிர்நுதி முறையில் போக்கி, ஒளிர்நறும் சிகழி ஆர்த்தான். 162

தூநறும் பசுங்கர்ப்பூரச் சுண்ணத்தால் வண்ணப்போதில்
ஆனதண் பனிநீர்கூட்டி அமைத்த சந்தனச்சேறு ஆட்டி
மான்மதச் சாந்து தோய்ந்த மங்கலக்கலவை சாத்திப்
பால்மறை முந்நூல் மின்னப் பவித்திரம் சிறந்த கையான். 163

தூமலர்ப் பிணையல், மாலை துணர்இணர்க்கண்ணி, கோதை
தாமம் என்று இனைய வேறு தகுதியால் அமையச்சாத்தி
மாமணி அணிந்த தூய வளர்ஒளி இருள்கால் சீக்கும்
நாமநீள் கலன்கள் சாத்தி நன்மணக் கோலம் கொண்டான். 164

மன்னவர் திருவும் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க
நன்னகர் விழவு கொள்ள நம்பியாரூரர், நாதன்
தன்அடி மனத்துள்கொண்டு தகும்திருநீறு சாத்திப்
பொன்அணிமணிஆர் யோகப்புரவிமேற் கொண்டுபோந்தார். 165

இயம்பல துவைப்ப எங்கும் ஏத்துஒலி எடுப்ப, மாதர்
நயந்து பல்லாண்டு போற்ற, நான்மறை ஒலியின் ஓங்க,
வியந்துபார் விரும்ப வந்து, விரவினர்க்கு இன்பம் செய்தே
உயர்ந்த வாகன யானங்கள் மிசைக்கொண்டார் உழையரானார். 166

மங்கல கீத நாத மறையவர் குழாங்களோடு
தொங்கலும் விரையும் சூழ்ந்த மைந்தரும் துவன்றிச்சூதும்
பங்கய முகையும் சாய்த்துப் பணைத்து எழுந்துஅணியில்மிக்க
குங்கும முலையி னாரும் பரந்துஎழு கொள்கைத்தாகி. 167

அரும்கடி எழுந்த போழ்தின் ஆர்த்தவெள்வளைகளாலும்
இருங்குழை மகரத்தாலும் இலங்குஒளி மனிகளாலும்
நெருங்கிய பீலிச் சோலை நீலநீர்த் தரங்கத்தாலும்
கருங்கடல் கிளர்ந்தது என்ன, காட்சியில் பொலிந்ததுஅன்றே. 168

நெருங்கு தூரியங்கள் ஏங்க நிரைத்த சாமரைகள் ஓங்கப்
பெருங்குடை மிடைந்து செல்லப் பிணங்குபூங் கொடிகள்ஆட
அருங்கடிமணம் வந்துஎய்த, அன்றுதொட்டு என்றும் அன்பில்
வரும்குல மறையோர் புத்தூர் மணம்வந்த புத்தூ ராமால். 169

நிறைகுடம் தூபம், தீபம் நெருங்கு பாலிகைகள் ஏந்தி
நறைமலர், அறுகு கண்ணம், நறும்பொரி பலவும் வீசி
உறைமலி கலவைச் சாந்தின் உறுபுனல் தெளித்து வீதி
மறையவர் மடவார் வள்ளல் மணம்எதிர் கொள்ள வந்தார். 170

கண்கள் எண்இலாதவேண்டும் கானையைக் காணஎன்பார்
பெண்களில் உயரநோற்றாள் சடங்கவி பேதைஎன்பார்
மண்களிகூரவந்த மணம்கண்டு வாழ்ந்தோம் என்பார்.
பண்களில் நிறைந்த கீதம் பாடுவார், ஆடுவார்கள். 171

ஆண்தகை அருளின்நோக்கின் வெள்ளத்துள் அலைந்தோம்என்பார்
தாண்டிய பரியும் நம்பால் தகுதியின் நடந்தது என்பார்
பூண்தயங்கு இவனே காணும் புண்ணியமூர்த்தி என்பார்
ஈண்டிய மடவார் கூட்டம் இன்னன இசைப்ப, சென்றார். 172

வருமணக் கோலத்து எங்கள் வள்ளலார் தெள்ளும் வாசத்
திருமணப் பந்தர் முன்பு சென்றுவெண் சங்கம்எங்கும்
பெருமழைக் குலத்தின் ஆர்ப்பப் பரி மிசை இழிந்துபேணும்
ஒருமணத் திறத்தின்அங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவேன்உய்ந்தேன் 173

கலிவிருத்தம்

ஆலும்மறைசூழ்கயிலையின் கண்அருள் செய்த
சாலும் மொழியால் வழிதடுத்து அடிமைகொள்வான்
மேல்உற எழுந்துமிகு கீழ்உற அகழ்ந்து
மாலும் அயனுக்கும் அரியார் ஒருவர் வந்தார். 174

கண்ணிடை கரந்தகதிர் வெண்படம் எனச்சூழ்
புண்ணிய நுதல்புனித நீறுபொலிவு எய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வது என மீதே
வெண்நரை முடித்தது விழுந்து இடை சழங்க. 175

காதில்அணி கண்டிகை வடிந்தகுழை தாழச்
சோதிமணி மார்பின் அசைநூலினொடு தோளின்
மீதுபுனை உத்தரிய வெண்துகில் நுடங்க
ஆதபம் மறைக்குடை அணிக்கரம் விளங்க. 176

பண்டிசரி கோவண உடைப்பழமை கூரக்
கொண்டதுஓர் சழங்கல்உடைஆர்ந்துஅழகு கொள்ள.
வெண்துகி லுடன்குசை முடிந்துவிடு வேணுத்
தண்டுஒருகை கொண்டுகழல் தள்ளுநடை கொள்ள. 177

மொய்த்துவளர் பேர்அழகு மூத்த வடிவேயோ
அத்தகைய மூப்புஎனும் அதன்படிவ மேயோ?
மெய்த்தநெறி வைதிகம் விளைந்த முதலேயோ?
இத்தகைய வேடம்என ஐயம்உற எய்தி. 178

வந்து, திரு மாமறை மணத்தொழில் தொடங்கும்
பந்தர் இடைநம்பிஎதிர் பன்னுசபை முன் நின்று
இந்தமொழி கேண்மின்எதிர் யாவர்களும் என்றான்
முந்தைமறை ஆயிரம் மொழிந்ததிரு வாயான். 179

என்றுஉரைசெய் அந்தணனை எண்இல்மறை யோரும்
மன்றல்வினை மங்கல மடங்கல் அனையானும்
நன்றுஉமது நல்வரவு நங்கள் தவம் என்றே
நின்றதுஇவண் நீர்மொழிமின் நீர்மொழிவது என்றார். 180

பிஞ்ஞகனும் நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி,
என்னிடையும் நின்னிடையும் நின்றஇசை வால்யான்
முன்உடையது ஓர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின்னுடைய வேள்வியினை நீமுயல்தி என்றான் 181

நெற்றி விழியான் மொழிய, நின்றநிகர் இல்லான்
உற்றது ஓர் வழக்கு என்இடை நீஉடையது உண்டேல்
மற்று அதுமுடித்து அலது யான் வதுவைசெய்யேன்
முற்றஇது சொல்லுக என, எல்லைமுடிவு இல்லான். 182

ஆவதுஇது கேண்மின் மறையோர் என்அடியான் இந்
நாவல்நகர் ஊரான், இது நான் மொழிவது என்றான்
தேவரையும் மால் அயன் திருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறு அடிமையா உடைய எம்மான். 183

கலித்துறை

என்றான் இறையோன், அதுகேட்டவர், எம் மருங்கும்
நின்றார், இருந்தார், இவன்என் நினைந்தான் கொல் என்று
சென்றார்,வெகுண்டார், சிரித்தார், திருநாவலூரான்
நன்றால் மறையோன் மொழிஎன்று எதிர்நோக்கி நக்கான் 184

நக்கான் முகம்நோக்கி நடுங்கி நுடங்கி யார்க்கும்
மிக்கான், மிசைஉத்தரியத் துகில் தாங்கி மேற்சென்று
அக்காலம் உன்தந்தை தன்தந்தைஆள்ஓலை ஈதால்
இக்காரியத்தை நீ இன்று சிரித்தது என்? ஏட! என்ன. 185

அறுசீர் விருத்தம்

மாசுஇலா மரபில்வந்த வள்ளல் வேதியனை நோக்கி
நேசம்முன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியால் சிரிப்புநீங்கி
ஆசில் அந்தணர்கள் வேறுஓர் அந்தணர்க்கு அடிமை ஆதல்
பேசஇன்று உன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோய் என்றார். 186

பித்தனும் ஆகப்பின்னும் பேயனும் ஆக, நீ இன்று
எத்தனை தீங்கு சொன்னால் யாதும்மற்று அவற்றால்நாணேன்
அத்தனைக்கு என்னைஒன்றும் அறிந்திலை ஆகில்நின்று
வித்தகம் பேசவேண்டாம்,பணிசெயவேண்டும் என்றார் 187

கண்டதுஓர் வடிவால்உள்ளம் காதல்செய்து உருகாநிற்கும்
கொண்டதுஓர் பித்தவார்த்தை கோபமும் உடனே ஆக்கும்
உண்டு ஓர்ஆள் ஓலை என்னும் அதன்உண்மை அறிவேன்என்று
தொண்டனார் ஓலைகாட்டு என்றனர் துணைவ னாரை 188

ஓலைகாட்டு என்றுநம்பி உரைக்க நீ ஓலை காணற்
பாலையோ? அவைமுன் காட்டப் பணிசெயற் பாலை என்ற
வேலையில், நாவலூரார் வெகுண்டுமேல்விரைந்து சென்று
மால்அயன் தொடரா தானை வலிந்துபின் தொடரல் உற்றார் 189

ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற அளவினில் அந்தணாளன்
காவணத் திடையே ஓடக் கடிதுபின்தொடர்ந்து நம்பி
பூவணத் தவரை உற்றார், அவர் அலால் புரங்கள் செற்ற
ஏவணச் சிலையினாரை யார் தொடர்ந்து எட்ட வல்லார்? 190

மறைகள் ஆயின முன்போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற
இறைவனைத் தொடர்ந்துபற்றி எழுதும்ஆள் ஓலை வாங்கி
அறைகழல் அண்ணல் ஆளாய் அந்தணர் செய்தல் என்ன
முறைஎனக் கீறியிட்டார் முறையிட்டான் முடிவுஇலாதான் 191

அருமறை முறையிட்டு இன்னும் அறிவதற்கு அரியான்பற்றி,
ஒரு முறைமுறையோ? என்னஉழை நின்றார் விலக்கி இந்தப்
பெருமுறை உலகில்இல்லா நெறிகொண்டு பிணங்குகின்ற
திருமறை முனிவரே, நீர் எங்குஉளீர் செப்பும்? என்றார். 192

என்றலும் நின்றஐயர் இங்குஉளேன் இருப்பும்சேயது
அன்றுஇந்த வெண்ணெய்நல்லூர் அதுநிற்க, அறத்துஆறுஇன்றி
வன்திறல் செய்துஎன்கையில் ஆவணம் வலியவாங்கி
நின்றுஇவன் கிழித்துத்தானேநிரப்பினான் அடிமைஎன்றான். 193

குழைமறை காதினானைக்கோது இல் ஆரூரர் நோக்கிப்
பழைய மன்றாடி போலும் இவன்என்று பண்பின் மிக்க
விழைவு உறுமனமும் பொங்க வெண்ணெய் நல்லூர்ஆயேல்உன்
பிழைநெறி வழக்கை ஆங்கே பேச நீ போதாய் என்றார் 194

வேதியன் அதனைக் கேட்டு வெண்ணெய்நல்லூரிலே நீ
போதினும் நன்றுமற்றுஅப் புனிதநான்மறையோர் முன்னர்
ஆதியில் மூல ஓலை காட்டி, நீ அடிமை ஆதல்
சாதிப்பன் என்று முன்னே தண்டுமுன் தாங்கிச் சென்றான் 195

செல்லுநான் மறையோன் தன்பின் திரிமுகக் காந்தம் சேர்ந்த
வல்இரும்பு அணையுமாதபோல் வள்ளலும் கடிதுசென்றான்
எல்லைஇல் சுற்றத் தாரும் இதுஎன்ஆம் என்று சொல்ல
நல்ல அந்தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய் நல்லூரைநண்ணி. 196

வேத பாரகரின் மிக்கார் விளங்கு பேர்அவைமுன் சென்று
நாதன்ஆம் மறையோன் சொல்லும் நாவலூர் ஆருரன்தான்
காதல்என் அடியான்என்னக் காட்டிய ஓலை கீறி,
மூதறிவீர் முன்போந்தான் இது என்றன் முறைப்பாடுஎன்றான் 197

அந்தணர் அவையில்மிக்கார் மறையவர் அடிமைஆதல்
இந்த மாநிலத்தில் இல்லை என்சொன்னாய்? ஐயாஎன்றார்
வந்தவாறு இசைவே அன்றோ? வழக்கு இவன்கிழித்த ஓலை
தந்தைதன் தந்தை நேர்ந்தது என்றனன் தனியாய் நின்றனன் 198

இசைவினால் எழுதும் ஓலை காட்டினான் ஆகில், இன்று
விசையினால் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி ஆமோ?
தசைஎலாம் ஒடுங்க மூத்தான் வழக்கினைச்சாரச் சொன்னான்
அசைவில் ஆரூரர் எண்ணம் என்? என்றோர் அவையின் மிக்கார். 199

அனைத்து நூல் உணர்ந்தீர்!ஆதிசைவன் என்று அறிவீர் என்னைத்
தனக்குவேறு அடிமைஎன்றுஇவ் அந்தணன் சாதித் தானேல்
மனத்தினால் உணர்தற்கு எட்டா மாயை என் சொல்லுகேன் யான்?
எனக்குஇது தெளிய ஒண்ணாது என்றனன் எண்ணம் மிக்கான் 200

அவ்உரை அவையின் முன்புநம்பியாரூரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் நின்ற திருமறை முனியை நோக்கி
இவ்உலகின் கண் நீர்இன்று இவரைநும் அடிமை என்ற
வெவ்உரை எம் முன்பு ஏற்றவேண்டும் என்று உரைத்து மீண்டும் 201

ஆட்சியில் ஆவணத்தில் அன்றிமற்று அயலார் தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில் ஒன்று காட்டுவாய், என்ன, முன்னே
மூட்சியில் கிழித்த ஓலை படிஓலை மூலஓலை,
மாட்சியில் காட்ட வைத்தேன் என்றனன் மாயை வல்லான் 202

வல்லையேல் காட்டுஇங்கு என்ன, மறையவன்வலி செய்யாமல்
சொல்லநீர் வல்லீர் ஆகில் காட்டுவேன் என்றுசொல்லச்
செல்வநான் மறையோய் நாங்கள் தீங்குறஒட்டோம்என்றார்
அல்லல் தீர்த்து ஆளநின்றான் ஆவணம் கொண்டுசென்றார் 203

இருள்மறை மிடற்றோன் கையில் ஓலைகண்டு அவையோர்ஏவ
அருள்பெறு கரணத்தானும் ஆவணம் தொழுதுவாங்கிச்
சுருள்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன், தொன்மை நோக்கித்
தெருள்பெறு அவையோர் கேட்ப, வாசகம் செப்புகின்றான் 204

அருமறை நாவல் ஆதி சைவன் ஆரூரன் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக்குயானும்என்பால்
வருமுறை மரபு உளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற்குஓலை
இருமையால் எழுதி நேர்ந்தேன் இதற்கு இவைஎன் எழுத்து 205

வாசகம் கேட்டபின்னர் மற்றுமேல் எழுத்து இட்டார்கள்
ஆசுஇலா எழுத்தை நோக்கி அவைஒக்கும் என்றபின்னர்
மாசுஇலா மறையோர் ஐயா மற்றுஉங்கள்பேரனார் தம்
தேசுடை எழுத்தே ஆகில் தெளியப்பார்த்துஅறிமின் என்றார் 206

அந்தணர் கூற இன்னும் ஆள்ஓலை இவனே காண்பான்
தந்தைதன் தந்தை தான்வேறுஎழுதுகைச் சாத்துஉண்டாகில்
இந்த ஆவணத்தினோடும் எழுத்து நீர்ஒப்புநோக்கி
வந்ததுமொழிமின் என்றான், வலியஆட்கொள்ளும் வள்ளல் 207

திரண்ட மாமறையோர் தாமும் திருநாவலூரர் கோமுன்
மருண்டது தெளியமற்ற மறையவன் எழுத்தால் ஓலை,
அரண்தரு காப்பில் வேறுஒன்றுஅழைத்துஉடன்ஒப்புநோக்கி,
இரண்டும்ஒத்து இருந்ததுஎன்னே இனிச்செயல் இல்லைஎன்றார் 208

நான்மறை முனிவனார்க்கு நம்பியாரூரர் தோற்றீர்
பான்மையில் ஏவல் செய்தல் கடன் என்று பண்பின்மிக்க
மேன்மையோர் விளம்ப, நம்பி விதிமுறை இதுவே ஆகில்
மான்இதற்கு இசையேன் என்ன இசையுமோஎன்று நின்றார் 209

திருமிகு மறையோர் நின்ற செழுமறை முனியைநோக்கி
அருமுனி நீ முன் காட்டும் ஆவணம் அதனில்எங்கள்
பெருமைசேர் பதியே ஆகப் பேசியது உமக்குஇம்ஊரில்
வருமுறை மனையும் நீடு வாழ்க்கையும் காட்டுக என்றார் 210

பொருஅரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணியமுனிவர் என்னை
ஒருவரும் அறியீர் ஆகில்போதும் என்று உரைத்துச் சூழ்ந்த
பெருமறையவர் குழாமும் நம்பியும் பின்பு செல்லத்
திருஅருள் துறையே புக்கார், கண்டிலர், திகைத்து நின்றார் 211

எம்பிரான் கோயில்நண்ண இலங்குநூல் மார்பர் எங்கள்
நம்பர்தம் கோயில் புக்கது என்கொலோ? என்று நம்பி
தம்பெரு விருப்பினோடு தனித்தொடர்ந்து அழைப்ப மாதோடு
உம்பரின் விடைமேல் தோன்றி அவர்தமக்கு உணர்த்தல் உற்றார் 212

முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூரப்
பின்பு நம் ஏவலாலே பிறந்தனை மண்ணின் மீது
துன்புஉறு வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வு அறத் தொடர்ந்துவந்து
நன்புல மறையோர் முன்னர்நாம் தடுத்து ஆண்டோம் என்றார் 213

என்றுஎழும் ஓசை கேளா ஈன்றஆன்கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோல் கதறி, நம்பி கரசரணாகதி அங்கம்
துன்றிய புளகம் அகத் தொழுதகை தலைமேல் ஆக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியஆட்கொண்டது என்றார் 214

எண்ணிய ஓசை ஐந்தும் விசும்பு இடைநிறைய எங்கும்
விண்ணவர்பொழிபூ மாரிமேதினி நிறைந்து விம்ம
மண்ணவர் மகிழ்ச்சிபொங்க, மறைகளும் முழங்கி ஆர்ப்ப,
அண்ணலை ஓலை காட்டி ஆண்டவர் அருளிச் செய்வார் 215

மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்தொண்டன் என்னும்நாமம்
பெற்றனை நமக்கும் அன்பின் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொல்தமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயார் 216

தேடிய அயனும் மாலும் தெளிவுறா ஐந்தெழுத்தும்
பாடிய பொருளாய் உள்ளான் பாடுவாய் நம்மை என்ன
நாடிய மனத்தர் ஆகி நம்பியாரூரர், மன்றுள்
ஆடிய செய்ய தாளை அஞ்சலி கூப்பி நின்று 217

வேதியன் ஆகிஎன்னை வாக்கினால் வெல்ல வந்த
ஊதியம் அறியா தேனுக்கு உணர்வுதந்துஉய்யக்கொண்ட
கோதுஇலா அமுதே! இன்றுஉன் குணப்பெருங்கடலைநாயேன்
யாதினை அறிந்துஎன் சொல்லிப்பாடுகேன்? எனமொழிந்தார் 218

அன்பனை அருளின் நோக்கி அங்கணர் அருளிச் செய்வார்
முன்புஎனைப் பித்தன் என்றே மொழிந்தனை ஆதலாலே
என் பெயர் பித்தன் என்றே பாடுவாய் என்றார் நினற்
வன்பெருந் தொண்டர் ஆண்ட வள்ளலைப் பாடல் உற்றார் 219

சந்தக் கலிவிருத்தம்

கொத்துஆர்மலர்க் குழலாள்ஒரு கூறுஆய் அடியவர்பால்
மெய்த்தாயினும் இனியானைஅவ் வியன்நாவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடிஎனப் பெரிதாம் திருப்பதிகம்
இத்தாரணி முதலாம்உலகு எல்லாம் உயஎடுத்தார் 220

முறையால்வரு மதுரத்துடன்மொழிஇந்தளம் முதலில்
குறையாநிலை மும்மைப்படி கூடும்கிழ மையினால்
நிறைபாணியின்இசைகோள் புணர்நீடும்புகழ் வகையால்
இறையான் மகிழ் இசைபாடினன் எல்லாம் நிகர் இல்லான் 221

சொல்லார் தமிழ்இசைபாடிய தொண்டன்தனை இன்னும்
பல்ஆறு உலகினில் நம்புகழ் பாடுஎன்று உறு பரிவில்
நல்லார் வெண்ணெய் நல்லூர்அருள்துறை மேவிய நம்பன்
எல்லாஉலகு உய்யப்புரம் எய்தான் அருள் செய்தான். 222

அயல்ஓர் தவம் முயல்வார்பிறர் அன்றே? மணம் அழியும்
செயலால் நிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளும்
உயர்நாவலர் தனிநாதனை ஒழியாதுஉணர் வழியில்
பெயராதுஉயர் சிவலோகமும் எளிதாம்வகை பெற்றான் 223

கொச்சகக் கலி

நாவலர்கோன் ஆரூரன் தனைவெண்ணெய் நல்லூரில்
மேவும்அருள் துறை அமர்ந்த வேதியர் ஆட்கொண்டதற்பின்
பூ அலரும் தடம்பொய்கைத் திருநாவலூர் புகுந்துதேவர்
பிரான்தனைப் பணிந்து திருப்பதிகம் பாடினார். 224

சிவன்உறையும் திருத்துறையூர் சென்று அணைந்து தீவினையால்
அவநெறியில் செல்லாமே தடுத்துஆண்டாய் அடியேற்குத்
தவநெறிதந்து அருள்என்று தம்பிரான் முன்நின்று
பவநெறிக்கு விலக்கு ஆகும் திருப்பதிகம் பாடினார் 225

புலன்ஒன்றும்படி தவத்தில் புரிந்துநெறி கொடுத்தருள
அலர்கொண்ட நறுஞ்சோலைத் திருத்துறையூர் அமர்ந்து அருளும்
நிலவும்தண் புனலும் ஒளிர் நீள்சடையோன் திருப்பாதம்
மலர்கொண்டு போற்றிசைத்து வந்தித்தார் வன்தொண்டர் 226

திருத்துறையூர்தனைப் பணிந்துசிவபெருமான் அமர்ந்தருளும்
பொருத்தமாம் இடம்பலவும் புக்குஇறைஞ்சிப் பொன்புலியூர்
நிருத்தனார் திருக்கூத்துத் தொழுவதற்கு நினைவு உற்று
வருத்தம் மிகு காதலினால் வழிக்கொள்வான் மனம்கொண்டார். 227

மலைவளர்சந்து அகில், பீலி மலர்பரப்பி மணிகொழிக்கும்
அலைதருதண் புனல்பெண்ணை ஆறுகடந்து ஏறியபின்
நிலவுபசும் புரவிநெடுந் தேர்இரவி மேல்கடலில்
செலஅணையும்பொழுதுஅணையத்திருவதிகைப் புறத்துஅணைந்தார் 228

உடையஅரசு உலகுஏத்தும் உழவாரப் படையாளி
விடையவர்க்குக் கைத்தொண்டு விரும்பு பெரும் பதியை மிதித்து
அடையும் அதற்குஅஞ்சுவன் என்று அந்நகரில் புகுதாதே
மடைவளர்தண் புறம்பணையில் சித்தவட மடம்புகுந்தார் 229

வரிவளர்பூஞ்சோலைசூழ் மடத்தின்கண் வன்தொண்டர்
விரிதிரை நீர்க்கெடிலவட வீரட்டா னத்துஇறைதாள்
புரிவிடைய மனத்தினராய்ப் புடைஎங்கும் மிடைகின்ற
பரிசனமும் துயில்கொள்ளப் பள்ளிஅமர்ந் தருளினார் 230

அதுகண்டு வீரட்டத்து அமர்ந்தருளும் அங்கணரும்
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்ஒருவர் அறியாமே
பொதுமடத்தின் உள்புகுந்து பூந்தாரான் திருமுடிமேல்
பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போல்பயின்றார் 231

அந்நிலை ஆரூரன்உணர்ந்து அருமறையோய் உன்அடிஎன்
சென்னியில் வைத்தனை என்னத் திசை அறியா வகை செய்தது
என்னுடைய மூப்புக்காண் என்றருள, அதற்குஇசைந்து
தன்முடி அப்பால் வைத்தே துயில் அமர்ந்தான் தமிழ்நாதன் 232

அங்கும்அவன் திருமுடிமேல் மீட்டும் அவர் தாள்நீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவலூர் ஆளி,
இங்குஎன்னைப் பலகாலும் மிதித்தனை நீயார்? என்னக்
கங்கைசடைக் கரந்தபிரான் அறிந்திலையோ? எனக் கரந்தான் 233

செம்மாந்து இங்குயான்அறியாது என் செய்தேன்? எனத்தெளிந்து
தம்மானை அறியாத சாதியார் உளரே என்று
அம்மானைத் திருஅதிகை வீரட்டானத் துஅமர்ந்த
கைம்மாவின் உரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார் 234

பொன்திரளும் மணித்திரளும் பொருகரிவெண் கோடுகளும்
மின்திரண்ட வெண்முத்தும் விரைமலரும் நறுங்குறடும்
வன்திரைகளால் கொணர்ந்து திருஅதிகை வழிபடலால்
தென்திசையில் கங்கைஎனும் திருக்கெடிலம் திளைத்தாடி 235

அங்கணரை அடிபோற்றி அங்குஅகன்று மற்றுஅந்தப்
பொங்குநதித்தென்கரை போய்ப் போர்வலித்தேன் மாவலிதன்
மங்கலவேள் வியில்பண்டு வாமனன்ஆய் மண்இரந்த
செங்கண் அவன்வழிபட்ட திருமாணிக் குழி அணைந்தார். 236

பரம்பொருளைப் பணிந்துதாள் பரவிப்போய் பணிந்தவர்க்கு
வரம்தருவான் தினைநகரை வணங்கினர்வண் தமிழ்பாடி
நரம்புடையாழ் ஒலிமுழவின் நாதஒலி வேதஒலி
அரம்பையர் தம்கீதஒலி அறாத்தில்லை மருங்குஅணைந்தார் 237

எண்சீர் விருத்தம்

தேமஅலங்கல் அணி மாமணி மார்பின்
செம்மல், அம்கயல்கள் செங்கமலத்தான்
பூமலங்கஎதிர் பாய்வன மாடே
புள்அலம்பு திரைவெள்வளைவாவித்
தாமலங்குகள் தடம்பணை சூழும்
தண்ம ருங்குதொழு வார்கள் தம் மும்மை
மாம லங்கள்அறவீடஅருள் தில்லை
மல்லல் அம்பதியின் எல்லை வணங்கி 238

நாக, சூத,வகுளம், சரளம், சூழ்
நாளிகேரம், இலவங்கம், நரந்தம்
பூகம், ஞாழல், குளிர்வாழை, மதூகம்
பொதுளும் வஞ்சி, பல எங்கும் நெருங்கி

மேகசாலம்மலி சோலைகள் ஆகி
மீது கோகிலம் மிடைந்து மிழற்றப்
போக பூமியினும் மிக்கு விளங்கும்
பூம்புறம் பணை கடந்து புகுந்தார். 239

வன்னி, கொன்றை, வழை, சண்பகம், ஆரம்
மலர்ப்ப லாசொடு செருந்தி, மந் தாரம்,
கன்னி காரங், குரவம் கமழ்., புன்னை
கற்பு பாடலம் கூவிளம் ஓங்கித்
துன்னு சாதி, மரு, மாலதி, மௌவல்
துதைந்த நந்தி, கர, வீரம், மிடைந்த
பல்மலர்ப் புனித நந்தவனங்கள்
பணிந்து சென்றனன் மணம்கமழ் தாரான் 240

இடம் மருங்குதனி நாயகி காண
ஏழ்பெரும்புவனம் உய்ய எடுத்து
நடம் நவின் றருள் சிலம்பு ஒலி போற்றும்
நான்மறைப் பதியை நாளும் வணங்கக்
கடல்வலம் கொள்வது போல்புடை சூழம்
காட்சி மேவி மிகு சேண் செல ஓங்கும்
தட மருங்கு வளர்மஞ்சு இவர் இஞ்சித்
தண்கிடங்கை எதிர் கண்டு மகிழ்ந்தார். 241

மன்றுள் ஆடும் மதுவின் நசையாலே
மறைச் சுரும்பு அறை புறத்தின் மருங்கே
குன்று போலும் மணி மாமதில் சூழும்
குண்டு அகழ்க் கமல வண்டு, அலர் கைதைத்

துன்று நீறு புனை மேனிய ஆகித்
தூய நீறு புனை தொண்டர்கள் என்னச்
சென்று சென்று முரல்கின்றன கண்டு
சிந்தை அன்பொடுதிளைத்துஎதிர் சென்றார் 242

பார் விளங்க வளர்நான்மறை நாதம்
பயின்ற பண்பு மிக வெண்கொடி ஆடும்
சீர் விளங்கு மணி நாஒலி யாலும்
திசைகள் நான்கு எதிர்புறப் படலாலும்
தார் விளங்கு வரை மார்பின் அயன் பொன்
சதுர் முகங்கள் என ஆயின தில்லை
ஊர் விளங்கு திரு வாயில்கள் நான்கின்
உத்தரத் திரு வாயில்முன் எய்தி 243

அன்பின் வந்து எதிர்கொண்ட சீர் அடியார்
அவர்களோ? நம்பி ஆரூரர் தாமோ?
முன்பு இறைஞ்சினர் யாவர் என்று அறியா
முறைமையால் எதிர் வணங்கி மகிழ்ந்து
பின்பு கும்பிடும் விருப்பில் நிறைந்து
பெருகு நாவல் நகரார் பெருமானும்
பொன் பிறங்கு மணி மாளிகை நீடும்
பொரு இறந்த திருவீதி புகுந்தார் 244

அங்கண் மாமறை முழங்கும் மருங்கே,
ஆட அரம்பையர் அரங்கு முழங்கும்
மங்குல் வானின் மிசை ஐந்தும் முழங்கும்
வாச மாலைகளில் வண்டு முழங்கும்

பொங்கும் அன்பு அருவி கண்பொழி தொண்டர்
போற்றி இசைக்கும் ஒலி எங்கும் முழங்கும்
திங்கள் தங்கு சடைகங்கை முழங்கும்
தேவ தேவர் புரியும் திருவீதி 245

போகம் நீடு நிதி மன்னவன் மன்னும்
புரங்கள் ஒப்பன வரம்பு இல ஓங்கி
மாகம் முன் பருகுகின்றன போலும்
மாளிகைக் குலம் மிடைந்த பதாகை
யோக சிந்தை மறையோர்கள் வளர்க்கும்
ஓம தூமம் உயர் வானில் அடுப்ப
மேக பந்திகளின் மீதுஇடை எங்கும்
மின் நுடங்குவன என்ன விளங்கும் 246

ஆடு தோகை, புடை நாசிகள் தோறும்,
அரணி தந்த சுடர், ஆகுதி தோறும்
மாடு தாமம், அணி வாயில்கள் தோறும்
மங்கலக் கலசம், வேதிகைதோறும்
சேடுகொண்ட ஒளி, தேர் நிரைதோறும்
செந்நெல் அன்னமலை, சாலைகள் தோறும்
நீடு தண்புனல்கள் பந்தர்கள் தோறும்
நிறைந்த தேவர்கணம், நீள்இடைதோறும் 247

எண்இல் பேர்உலகு அனைத்தினும் உள்ள
எல்லை இல்அழகு சொல்லிய எல்லாம்
மண்ணில் இப் பதியில் வந்தன என்ன
மங்கலம் பொலி வளத்தன ஆகிப்

புண்ணியப் புனித அன்பர்கள், முன்பு
புகழ்ந்து பாடல் புரி பொற்பின் விளங்கும்
அண்ணல் ஆடுதிரு அம்பலம் சூழ்ந்த
அம்பொன் வீதியினை நம்பி வணங்கி 248

மால், அயன், சதமகன், பெருந்தேவர்
மற்றும் உள்ளவர்கள் முற்றும் நெருங்கிச்
சீல மாமுனிவர் சென்று முன் துன்னித்
திருப் பிரம்பின் அடிகொண்டு திளைத்துக்
காலம் நேர் படுதல் பார்த்து அயல் நிற்பக்
காதல் அன்பர் கணநாதர் புகும்பொன்
கோலம் நீடு திரு வாயில் இறைஞ்சிக்
குவித்த செங்கை தலைமேல் கொடு புக்கார் 249

எழுசீர் விருத்தம்

பெருமதில் சிறந்த செம்பொன் மாளிகைமின்
பிறங்கு பேரம் பலம் மேரு
வருமுறை வலம்கொண்டு இறைஞ்சிய பின்னர்
வணங்கிய மகிழ்வொடும் புகுந்தார்
அருமறை முதலில் நடுவினில் கடையில்
அன்பர்தம் சிந்தையில் அலர்ந்த
திருவளர் ஒளிசூழ் திருச் சிற்றம்பலம் முன்
திரு அணுக்கன் திருவாயில் 250

வையகம் பொலிய மறைச்சிலம்பு ஆர்ப்ப
மன்றுளே மால் அயன் தேட
ஐயர்தாம் வெளியே ஆடுகின்றாரை
அஞ்சலி மலர்த்திமுன் குவித்த

கைகளோ திளைத்த கண்களோ அந்தக்
கரணமோ கலந்த அன்பு உந்தச்
செய்தவப் பெரியோன் சென்றுதாழ்ந்து எழுந்தான்
திருக்களிற்றுப்படி மருங்கு 251

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்து சாத்துவிகமே ஆக,
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லை இல் தனிப்பெரும் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்பவெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறுஇலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார் 252

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்தன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பம் ஆம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேல் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடிஅறிவு அரும் பதிகம்
பாடினார், பரவினார், பணிந்தார் 253

தடுத்துமுன் ஆண்ட தொண்டனார் முன்பு
தனிப்பெரும் தாண்டவம் புரிய
எடுத்த சேவடியார் அருளினால் தரளம்
எறிபுனல் மறிதிரைப் பொன்னி

மடுத்தநீள் வண்ணப் பண்ணை ஆரூரில்
வருக நம்பால் என வானில்
அடுத்த போதினில் வந்து எழுந்ததுஓர்
நாதம் கேட்டலும் அது உணர்ந்து எழுந்தார் 254

ஆடுகின்றவர்பேர் அருளினால் நிகழ்ந்த
அப்பணி சென்னிமேல் கொண்டு
சூடுதம் கரங்கள் அஞ்சலி கொண்டு
தொழும்தொறும் புறவிடை கொண்டு
மாடுபேர் ஒளியின் வளரும் அம்பலத்தை
வலம்கொண்டு வணங்கினர் போந்து
நீடுவான் பணிய உயர்ந்தபொன் வரைபோல்
நிலைஎழு கோபுரம் கடந்து 255

நின்று கோபுரத்தை நிலம்உறப் பணிந்து
நெடுந்திரு வீதியை வணங்கி
மன்றல்ஆர் செல்வமறுகின் ஊடு ஏகி,
மன்னிய திருப்பதி அதனில்
தென்திசை வாயில் கடந்து முன் போந்து
சேண்படும் திருஎல்லை இறைஞ்சிக்
கொன்றை வார் சடையான் அருளையே நினைவார்
கொள்ளிடத் திருநதி கடந்தார் 256

கொச்சகக் கலி

புறந்தருவார் போற்றுஇசைப்பப் புரிமுந்நூல் அணிமார்பர்
அறம்பயந்தாள் திருமுலைப்பால் அமுதுஉண்டு வளர்ந்தவர் தாம்
பிறந்துஅருளும் பெரும்பேறு பெற்றதுஎன முற்றுஉலகில்
சிறந்தபுகழ்க் கழுமலம்ஆம் திருப்பதியைச் சென்று அணைந்தார் 257

பிள்ளையார் திருஅவதாரம் செய்த பெரும்புகலி
உள்ளும்நான் மிதியேன் என்று ஊர்எல்லைப் புறம்வணங்கி
வள்ளலார் வலம்ஆக வரும்பொழுது மங்கை இடம்
கொள்ளு மால் விடையானும் எதிர்காட்சி கொடுத்தருள. 258

மண்டிய பேர் அன்பினால் வன்தொண்டர் நின்று இறைஞ்சித்
தெண்திரை வேலையில் மிதந்த திருத்தோணி புரத்தாரைக்
கண்டுகொண்டேன் கயிலையினில் வீற்றிருந்த படிஎன்று
பண்தரும் இன்னிசைபயின்ற திருப்பதிகம் பாடினார் 259

இருக்கோலம் இடும்பெருமான் எதிர்நின்றும் எழுந்தருள
வெருக்கோள் உற்றுஅது நீங்க ஆரூர்மேல் செலவிரும்பிப்
பெருக்குஓதம் சூழ்புறவப் பெரும்பதியை வணங்கிப்போய்த்
திருக்கோலக் காஇறைஞ்சிச் செந்தமிழ் மாலைகள் பாடி 260

தேன்ஆர்க்கும் மலர்ச்சோலைத் திருப்புன்கூர் நம்பர்பால்
ஆனாப்பேர் அன்புமிக, அடி பணிந்து தமிழ் பாடி
மான்ஆர்க்கும் கரதலத்தார் மகிழ்ந்த இடம்பல வணங்கிக்
கான்ஆர்க்கும் மலர்த்தடம் சூழ் காவிரியின் கரை அணைந்தார். 261

வம்புஉலா மலர்அலைய மணிகொழித்துவந்து இழியும்
பைம்பொன்வார் கரைப்பொன்னிப் பயில்தீர்த்தம்படிந்து ஆடித்
தம்பிரான் மயிலாடுதுறை வணங்கித் தாவில் சீர்
அம்பர்மா காளத்தின் அமர்ந்தபிரான் அடி பணிந்தார் 262

மின்னார் செஞ்சடை அண்ணல் விரும்புதிருப் புகலூரை
முன்ஆகப் பணிந்துஏத்தி முதல்வன்தன் அருள்நினைந்து
பொன்ஆரும் உத்தரியம் புரிமுந்நூல் அணிமார்பர்
தென்நாவலூர் ஆளி, திரு ஆரூர் சென்று அணைந்தார் 263

தேர்ஆரும் நெடுவீதித் திருஆரூர் வாழ்வார்க்கு
ஆராத காதலின்நம் ஆரூரன் நாம் அழைக்க
வாரா நின்றான் அவனைமகிழ்ந்து எதிர்கொள்வீர் என்று
நீர்ஆரும் சடைமுடிமேல் நிலவு அணிந்தார் அருள்செய்தார் 264

தம்பிரான் அருள்செய்யத் திருண்தொண்டர் அதுசாற்றி
எம்பிரானார் அருள்தான் இருந்தபரிசு இதுஆனால்
நம்பிரானார் ஆவார் அவர்அன்றே எனும் நலத்தால்
உம்பர்நாடு இழிந்ததுஎன எதிர்கொள்ள உடன்எழுந்தார் 265

மாளிகைகள் மண்டபங்கள் மருங்குபெருங் கொடிநெருங்கத்
தாளின் நெடுந்தோரணமும் தழைக்கமுகும் குழைத் தொடையும்
நீள்இலைய கதலிகளும் நிறைந்த பசும்பொன் தசும்பும்
ஒளிநெடு மணிவிளக்கும் உயர்வாயில் தொறும் நிரைத்தார் 266

சோதிமணி வேதிகைகள் தூநறுஞ்சாந்து அணிநீவிக்
கோதுஇல் பொரி, பொற் சுண்ணம் குளிர்தரளமணி பரப்பித்
தாதிவர் பூந்தொடை மாலைத் தண்பந்தர்களும் சமைத்து
வீதிகள் நுண்துகள் அடங்க விரைப்பனிநீர் மிகத் தெளித்தார் 267

மங்கல கீதம்பாட, மழைநிகர் தூரியம் முழங்கச்
செங்கயல்கண் முற்றுஇழையார் தெற்றிதொறும் நடம்பயில
நங்கள் பிரான்திருஆரூரர் நகர்வாழ்வார் நம்பியைமுன்
பொங்குஎயில் நீள் திருவாயில் புறம்உறவந்த எதிர் கொண்டார் 268

அறுசீர் விருத்தம்

வந்துஎதிர்கொண்டு வணங்குவார்முன்
வன்தொண்டர் அஞ்சலி கூப்பி வந்து
சிந்தைகளிப்புஉற வீதி ஊடு
செல்வார், திருத்தொண்டர் தம்மைநோக்கி

எந்தை இருப்பதும் ஆரூர் அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர், என்னும்
சந்தஇசைப் பதிகங்கள் பாடித்
தம் பெருமான் திருவாயில் சார்ந்தார் 269

வான்உறநீள்திருவாயில் நோக்கி
மண்உற ஐந்து உறுப்பால் வணங்கித்
தேன்உறை கற்பக வாச மாலைத்
தேவாசிரியன் தொழுது இறைஞ்சி,
ஊனும் உயிரும் உருக்கும் அன்பால்
உச்சி குவித்தசெங் கைகளோடும்
தூ நறுங் கொன்றையான் மூலட்டானம்
சூழ்திரு மாளிகை வாயில் புக்கார் 270

புற்றிடம் கொண்ட புராதனனைப்
பூங்கோயில் மேயபிரானை யார்க்கும்
பற்று இடம் ஆய பரம்பொருளைப்
பார்ப்பதி பாகனைப் பங்கயத்தாள்
அற்சனை செய்ய அருள்புரிந்த
அண்ணலை மண்மிசை வீழ்ந்து இறைஞ்சி
நல் தமிழ் நாவலர் கோன் உடம்பால்
நன்மையின் தன்மையை மெய்ம்மை பெற்றார் 271

அன்புபெருக உருகி உள்ளம் அலையஅட்
டாங்க பஞ்சாங்கம் ஆக
முன்பு முறைமையினால் வணங்கி,
முடிவுஇலாக் காதல் முதிர ஓங்கி,

நன்புலன் ஆகிய ஐந்தும் ஒன்றி,
நாயகன் சேவடி எய்தப் பெற்ற
இன்ப வெள்ளத்திடை மூழ்கி நின்றே
இன்இசை வண்தமிழ் மாலைபாட 272

வாழிய மாமறைப்புற்றிடம் கொள்
மன்னவனார்அருளால் ஓர்வாக்குத்
தோழமை ஆக உனக்கு நம்மைத்
தந்தனம் நாம்முன்பு தொண்டுகொண்ட
வேள்வியில் அன்றுநீ கொண்டகோலம்
என்றும் புனைந்துநின் வேட்கைதீர
வாழி! மண் மேல்விளையாடுவாய் என்று
ஆரூரர்கேட்க எழுந்தது அன்றே 273

கேட்கவிரும்பி வன்தொண்டர் என்றும்
கேடுஇலாதானை இறைஞ்சி நின்றே
ஆட்கொள வந்த மறையவனே
ஆரூர் அமர்ந்த அருமணியே
வாள்கயல் கொண்டகண் மங்கைபங்கா!
மற்றுஉன் பெரியகருணை அன்றே!
நாள்கமலப் பதம்தந்தது இன்று
நாயினேனைப் பொருள் அக என்றார் 274

என்று பலமுறையால் வணங்கி
எய்திய உள்ளக் களிப்பினொடும்
வென்றி அடல்விடை போல்நடந்து
வீதிவிடங்கப் பெருமான் முன்பு

சென்று தொழுது துதித்து வாழ்ந்து
திருமாளி கைவலம் செய்துபோந்தார்
அன்றுமுதல் அடியார்கள் எல்லாம்
தம்பிரான் தோழர் என்றே அறைந்தார் 275

மைவளர் கண்டர் அருளினாலே
வண்தமிழ் நாவலர்தம் பெருமான்
சைவ விடங்கின் அணிபுனைந்து
சாந்தமும் மாலையும் தாரும் ஆகி,
மெய்வளர் கோலம் எல்லாம் பொலிய
மிக்கவிழுத் தவவேந்தர் என்ன,
தெய்வமணிப் புற்றுஉளாரைப் பாடித்
திளைத்து மகிழ்வொடும் செல்லாநின்றார் 276

அறுசீர் விருத்தம்

இதற்குமுன் எல்லை இல்லாத் திருநகர் இதனுள் வந்து
முதல்பெருங் கயிலைஆதி முதல்வர்தம் பங்கினாட்குப்
பொதுக்கடிந்து உரிமை செய்யும் பூங்குழல் சேடி மாரில்
கதிர்த்தபூண் ஏந்து கொங்கைக் கமலினி அவத ரித்தாள் 277

கதிர்மணி பிறந்ததுஎன்ன உருத்திர கணிகை மாராம்
பதியிலார் குலத்துள் தோன்றிப் பரவையார் என்னும் நாமம்
விதியுளி விளக்கத் தாலே மேதகு சான்றோர் ஆன்ற
மதிஅணி புனிதன் நன்னாள் மங்கல அணியால் சாற்றி 278

பரவினர் காப்புப் போற்றிப் பயில்பெருஞ் சுற்றம் திங்கள்
விரவிய பருவம் தோறும் விழாஅணி எடுப்ப, மிக்கோர்
வரமலர் மங்கைஇங்கு வந்தனள் என்று சிந்தை
தரவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தளர்நடைப் பருவம் சேர்ந்தார் 279

மான் இளம் பிணையோ? தெய்வவளர்இள முகையோ? வாசத்
தேன்இளம் பதமோ? வேலைத் திரைஇளம் பவளவல்லிக்
கான்இளம் கொடியோ? திங்கள் கதிர்இளங்கொழுந்தோ? காமன்
தான்இளம் பருவம் கற்கும் தனிஇளந் தனுவோ? என்ன 280

நாடும்இன்பொற்பு வாய்ப்பு நாளும்நாள் வளர்ந்து பொங்க
ஆடும்மென் கழங்கும் பந்தும் அம்மனை ஊசல் இன்ன
பாடும்இன் இசையும் தங்கள் பனிமலை வல்லி பாதம்
கூடும்அன் புஉருகப்பாடும் கொள்கைஓர் குறிப்புத்தோன்ற 281

பிள்ளைமைப்பரவம் மீதாம் பேதைமைப் பருவம்நீங்கி
அள்ளுதற்கு அமைந்தபொற்பால்அநங்கன் மெய்த் தனங்கள்ஈட்டம்
கொள்ளமிக்கு உயர்வபோன்றகொங்கைகோங்கு அரும்பை வீழ்ப்ப
உள்ளமெய்த் தன்மைமுன்னை உண்மையும் தோன்ற உய்ப்பார் 282

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் படர்ஒளி மறுகு சூழத்
தேன்கமழ் குழலின் வாசம் திசைஎலாம் சென்று சூழ
ஓங்குபூங் கோயில் உள்ளார் ஒருவரை, அன்பினோடும்
பூங்கழல் வணங்க என்றும் போதுவார் ஒருநாள் போந்தார் 283

அணிசிலம்பு அடிகள் பார்வென்று அடிப்படுத் தனம் என்றுஆர்ப்ப,
மணிகிளர் காஞ்சி அல்குல் வரிஅரவு உலகை வென்ற
துணிவு கொண்டு ஆர்ப்ப, மஞ்சு சுரிகுழற்கு அழிய, விண்ணும்
பணியும் என்று இனவண்டு ஆர்ப்பப் பரவையர் போதும் போதில் 284

புற்றுஇடம் விரும்பினாரைப் போற்றினர் தொழுதுசெல்வார்
சுற்றிய பரிசனங்கள் சூழஆளுடைய நம்பி
நல்பெரும் பான்மைகூட்ட நகைபொதிந்து அலகுசெவ்வாய்
வில்புரைநுதலின்வேல்கள் விளங்கு இழையவரைக் கண்டார் 285

கற்பகத்தின் பூங்கொம்பா? காமன் தன் பெரு வாழ்வோ?
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ? புயல்சுமந்து
வில்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ?
அற்புதமோ? சிவன் ஆருளோ? அறியேன் என்று அதிசயித்தார் 286

ஓவிய நான்முகன்எழுத ஒண்ணாமை உள்ளத்தால்
மேவியதன் வருத்தம்உற விதித்ததுஒரு மணிவிளக்கோ?
மூஉலகின் பயன்ஆகி முன் நின்றது எனநினைந்து
நாவலர் காவலர்நின்றார், நடுநின்றார் படைமதனார் 287

தண்தரளமணித்தோடும் தகைத்தோடும் கடைபிறழும்
கெண்டை நெடுங்கண்வியப்பக் கிளர்ஒளிப்பூண் உரவோனை
அண்டர்பிரான் திருஅருளால் அயல்அறியாமனம் விரும்பப்
பண்டைவிதி கடைக்கூட்டப் பரவையாரும் கண்டார் 288

கண்கொள்ளாக் கவின்பொழிந்த திருமேனி கதிர்விரிப்ப
விண்கொள்ளாப் பேர்ஒளியான் எதிர்நோக்கும் மெல்இயலுக்கு
எண்கொள்ளாக் காதலின்முன்பு எய்தாது ஒருவேட்கை
மண்கொள்ளா நாண்மடம் அச்சம் பயிர்ப்பை வலிந்துஎழலும் 289

முன்னே வந்துஎதிர் தோன்றும் முருகனோ? பெருகுஒளியால்
தன்நேரில் மாரனோ? தார்மார்பின் விஞ்சையனோ?
மின்நேர்செஞ் சடைஅண்ணல் மெய்அருள்பெற்று உடையனவோ?
என்னே என் மனம்திரித்த இவன்யாரோ? எனநினைத்தார் 290

அண்ணல் அவன்தன்மருங்கே அளவிறந்த காதலினால்
உள்நிறையும் குணம்நான்கும் ஒருப்புடைசாய்ந் தனஎனினும்
வண்ணமலர்க் கருங்கூந்தல் மடக்கொடியை வலிதுஆக்கிக்
கண்ணுதலைத் தொழும் அன்பே கைக்கொண்டு செலஉய்ப்ப 291

பாங்குஓடிச் சிலைவளைத்துப் படைஅநங்கன் விடுபாணம்
தாம்கோலி எம்மருங்கும் தடைசெய்ய மடவரலும்
தேன்கோதை மலர்க்குழல்மேல்,சிறைவண்டு கலந்துஆர்ப்பப்
பூங்கோயில் அமர்ந்தபிரான் பொன்கோயில் போய்ப்புகுந்தான் 292

வன்தொண்டர் அதுகண்டுஎன் மனம்கொண்டமயில் இயலின்
இன்தொண்டைச் செங்கனிவாய் இளங் கொடிதான் யார்என்ன,
அன்றுஅங்கு முன்நின்றார் அவர்நங்கை பரவையார்
சென்றுஉம்பர் தாத்தார்க்கும் சேர்வுஅரியார் எனச்செப்ப 293

பேர்பரவை பெண்மையினில் பெரும்பரவைவிரும்புஅல்குல்
ஆர்பரவை அணிதிகம் மணிமுறவல் அரும்பர்அவை
சீர்பரவை ஆயினாள் திருஉருவின் மென்சாயல்
ஏர்பரவை இடைப்பட்ட என்ஆசை எழுபரவை 294

என்றுஇனைய பலவும் நினைந்து எம்பெருமான் அருள்வகையான்
முன்தொடர்ந்து வரும்காதல் முறைமையினால் தொடக்குண்டு
நன்றுஎனைஆட்கொண்டவர்பால் நண்ணுவன்என்று உள்மகிழ்ந்து
சென்றுஉடைய நம்பியும் போய்த் தேவர்பிரான் கோயில்புக. 295

பரவையார் வலம்கொண்டு பணிந்துஏத்தி முன்னரே
புரவலனார் கோயிலில் நின்று ஒருமருங்கு புறப்பட்டார்
விரவுபெருங் காதலினால் மெல்லியலார் தமைவேண்டி
அரவின் ஆரம் புனைந்தார் அடிபணிந்தார் ஆரூரர் 296

அவ்வாறு பணிந்துஏத்தி அணிஆரூர் மணிப்புற்றின்
மைவாழும் திருமிடற்று வானவர்பால் நின்றும் போந்து
எவ்வாறு சென்றாள் என்இன்உயிராம் அன்னம் எனச்
செவ்வாய்வெண் நகைக்கொடியைத் தேடுவார் ஆயினார் 297

கலிவிருத்தம்

பாசமாம் வினைப் பற்றுஅறுப் பான்மிகும்
ஆசை மேலும் ஓர் ஆசை அளிப்பது ஓர்
தேசின் மன்னி என் சிந்தை மயக்கிய
ஈசனார் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே? 298

உம்பர் நாயகர் தம்கழல் அல்லது
நம்பு மாறுஅறி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியின் ஒல்கிஇன்று
எம்பிரான் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே? 299

பந்தம் வீடுதரும் பரமன்கழல்
சிந்தை ஆரவும் உன்னும் என் சிந்தையை
வந்து மால்செய்து மான்எனவே விழித்து
எந்தை யார்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே? 300

என்று சாலவும் ஆற்றலர் என்உயிர்
நின்றது எங்கு என நித்திலப் பூண்முலை
மன்றல் வார்குழல் வஞ்சியைத் தேடுவான்
சென்று தேவாசிரியனைச் சேர்ந்தபின் 301

காவி நேர்வரும் கண்ணியை நண்ணுவான்
யாவரோடும் உரை இயம்பாதுஇருந்து
ஆவி நல்குவர் ஆரூரை ஆண்டவர்
பூவின் மங்கையைத் தந்துஎனும் போழ்தினில் 302

நாட்டுநல்இசை நாவலூரன் சிந்தை
வேட்ட மின்இடை இன்அமு தத்தினைக்
காட்டுவன் கடலைக் கடைந்து என்பபோல்
பூட்டும் ஏழ்பரித் தேரோன் கடல்புக. 303

எய்துமென்பெடை யோடுஇரை தேர்ந்துஉண்டு
பொய்கை யில்பகல் போக்கியபுள்ளினம்
வைகு சேக்கை கண் மேல்செல வந்தது
பையுள் மாலை, தமியோர் பனிப்பு உற 304

பஞ்சின்மெல் அடிப் பாவையர் உள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கள்தம் வல்வினை யும்அரன்
அஞ்சுஎழுத்தும் உணரா, அறிவிலோர்
நெஞ்சும் என்ன இருண்டது நீண்டவான் 305

மறுவில் சிந்தை வன்தொண்டர் வருந்தினால்
இறுமருங்குலார்க்கு யார்பிழைப் பார்என்று
நறுமலர்க் கங்குல் நங்கை, முன் கொண்டபுன்
முறுவல் என்ன முகிழ்த்தது வெண்நிலா 306

அரந்தை செய்வார்க்கு அழுங்கித்தம்ஆர் உயிர்
வரன்கை தீண்ட மலர்குல மாதர்போல்
பரந்த வெம்பகற்கு ஒல்கிப் பனிமதிக்
கரங்கள் தீண்ட அலர்ந்த கயிரவம். 307

தோற்றும் மன்உயிர் கட்குஎலாம் தூய்மையே
சாற்றும் இன்பமும் தண்மையும் தந்துபோய்
ஆற்ற அண்டம் எலாம் பரந்து, அண்ணல்வெண்
நீற்றின் பேர்ஒளி போன்றது நீள்நிலா 308

வாவிபுள்ஒலி மாறிய மாலையில்
நாவலூரரும் நங்கை பரவையாம்
பாவை தந்த படர்பெருங் காதலும்
ஆவி சூழ்ந்த தனிமையும் ஆயினார் 309

தம்திருக் கண்எரி தழலில் பட்டு
வெந்த காமன் வெளியே உருச்செய்து
வந்துஎன் முன்நின்று வாளி தொடுப்பதே
எந்தையார் அருள்இவ் வண்ணமோ? என்பர் 310

ஆர்த்திகண்டும்என் மேல்நன்று அழல்கதிர்
தூர்ப்பதே! எனைத் தொண்டுகொண்டு ஆண்டவர்
நீர்த்தரங்க நெடுங்கங்கை நீள்முடிச்
சாத்தும் வெண்மதி போன்றுஇலை தண்மதி. 311

அடுத்துமேல்மேல் அலைத்துஎழும் ஆழியே!
தடுத்து முன்எனை ஆண்டவர் தாம்உணக்
கடுத்த நஞ்சு, உன்தரங்கக் கரங்களால்
எடுத்து நீட்டுநீ என்னை இன்று என்செயாய்? 312

பிறந்தது எங்கள் பிரான்மல யத்துஇடை
சிறந்து அணைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினில்
புறம்பணைத் தடம்பொங்குஅழல் வீசிட
மறம் பயின்றது எங்கோ? தமிழ் மாருதம் 313

இன்ன தன்மைய பின்னும் இயம்புவான்
மன்னு காதலன் ஆகிய வள்ளல்பால்
தன்அரும்பெறல் நெஞ்சு தயங்கப்போம்
அன்னம் அன்னவள் செய்கை அறைகுவாம் 314

அறுசீர் விருத்தம்

கனம்கொண்ட மணிகண்டர் கழல்வணங்கிக்
கணவனை முன் பெறுவாள் போல
இனம்கொண்ட சேடியர்கள் புடைசூழ
எய்துபெருங் காதலோடும்

தனம்கொண்டு தளர்மருங்குல் பரவையும்வன்
தொண்டர்பால் தனித்துச் சென்ற
மனம்கொண்டு வரும்பெரிய மயல்கொண்டு
தன்மணிமாளி கையைச் சார்ந்தாள் 315

சீறடிமேல் நூபுரங்கள் அறிந்தனபோல்
சிறிதளவே ஒலிப்ப முன்னர்
வேறுஒருவர் உடன்பேசாள் மெல்லஅடி
ஒதுங்கி மாளிகையின் மேலால்
ஏறி, மரகதத் தூணத்து இலங்குமணி
வேதிகையில் நலம்கொள் பொன்கால்
மாறுஇல் மலர்ச் சேக்கைமிசை மணிநிலா
முன்றில் மருங்கு இருந்தாள் வந்து 316

அவ்அளவில், அருகுஇருந்த சேடிதனை
முகநோக்கி ஆரூர் ஆண்ட
மைவிரவு கண்டரை நாம் வணங்கப்போம்
மறுகுஎதிர் வந்தவர் ஆர்? என்ன,
இவ்உலகில் அந்தணராய் இருவர்தேடு
ஒருவர்தாம் எதிர்நின்று ஆண்ட
சைவமுதல் திருத்தொண்டர் தம்பிரான்
தோழனார் நம்பி என்றாள் 317

என்றஉரை கேட்டலுமே எம்பிரான்
தமரேயோ என்னாமுன்னம்
வன்தொண்டர் பால்வைத்த மனக்காதல்
அளவுஇன்றி வளர்ந்து பொங்க

நின்றநிறை, நாண்முதலாம் குணங்கள்உடன்
நீங்கஉயிர் ஒன்றும் தாங்கி,
மின்தயங்கு நுண்இடையாள் வெவ்உயிர்த்து
மெல்அணை மேல் வீழ்ந்த போது 318

ஆரநறுஞ் சேறுஆட்டி அரும்பனிநீர்
நறுந்திவலை அருகு வீசி,
ஈரஇளந் தளிர்க்குளிரி படுத்துமடவார்
செய்த இவையும் எல்லாம்
பேர் அழலின் நெய்சொரிந்தால் ஒத்தன மற்று
அதன் மீது சமிதை என்ன,
மாரனும் தன்பெருஞ் சிலையின் வலிகாட்டி
மலர் வாளி சொரிந்தான் வந்து, 319

மலர்அமளித் துயில்ஆற்றாள், வரும்தென்றல்
மருங்குஆற்றாள், மங்குல் வானில்
நிலவு உமிழும் தழல் ஆற்றாள், நிறைஆற்றும்
பொறைஆற்றா நீர்மை யோடும்
கலவமயில் எனஎழுந்து கருங்குழலின்
பரம் ஆற்றாக் கையள் ஆகி,
இலவஇதழ்ச் செந்துவர்வாய் நெகிழ்ந்து
ஆற்றாமையின் வறிதே இன்ன சொன்னாள் 320

எண்சீர் விருத்தம்

கந்தம்கமழ்மென் குழலீர்! இதுஎன்?
கலை வாள் மதியம் கனல் வான்எனை இச்
சந்தின் தழலைப் பனிநீர் அளவித்
தடவும் கொடியீர்! தவிரீர்! தவிரீர்!

வந்துஇங்கு உலவும் நிலவும் விரைஆர்
மலயாநிலமும் எரியாய் வருமால்
அந்தண் புனலும் அரவும் விரவும்
சடையான் அருள் பெற்று உடையார் அருளார் 321

புலரும் படிஅன்று இரவு என்னளவும்
பொறையும் நிறையும் இறையும் தரியா
உலரும் தனமும் மனமும் வினையேன்
ஒருவேன் அளவோ? பெருவாழ்வு உரையீர்!
பலரும் புரியும் துயர்தான் இதுவோ?
படை மன்மதனார் புடைநின்று அகலார்
அலரும் நிலவும் மலரும் முடியார்
அருள்பெற்று உடையார் அவரோ அறியார் 322

தேரும் கொடியும் மிடையும் மறுகில்
திருஆரூரீர்! நீரே அல்லால்
ஆர்என் துயரம் அறிவார்? அடிகேள்
அடியேன் அயரும் படியோ? இதுதான்
நீரும் பிறையும் பொறி வாள் அரவின்
நிரையும் நிரைவெண் தலையின் புடையே
ஊரும் சடையீர்! விடைமேல் வருவீர்!
உமது அன்பிலர் போல் யானோ உறுவேன்? 323

என்று இன்னனவே பலவும் புகலும்
இருள்ஆர் அளகச் சுருள்ஓதியையும்
வன்தொண் டரையும் படிமேல் வர, முன்பு
அருள்வான் அருளும் வகையார் நினைவார்?

சென்று உம்பர்களும் பணியும் செல்வத்
திருஆரூர் வாழ் பெருமான் அடிகள்
அன்றுஅங்கு அவர்மன் றலைநீர் செயும்என்று
அடியார் அறியும் படியால் அருளி 324

மன்னும் புகழ் நாவலர்கோன் மகிழ
மங்கை பரவை தன்னைத் தந்தோம்
இன்ன வகைநம் அடியார் அறியும்
படியே உரைசெய்தனம் என்றருளிப்
பொன்னின் புரிபுன் சடையன், விடையன்
பொருமா கரியின் உரிவை புனைவான்
அன்ன நடையாள் பரவைக்கு அணியது
ஆரூரன்பால் மணம் என்றருள. 325

காமத் துயரில் கவல்வார் நெஞ்சில்
கரைஇல் இருளும் கங்குல் கழிபோம்
யாமத்து இருளும் புலரக் கதிரோன்
எழுகா லையில் வந்து அடியார் கூடிச்
சேமத் துணையாம் அவர்பேர் அருளைத்
தொழுதே திருநா வலர்கோன் மகிழத்
தாமக் குழலாள் பரவை வதுவை
தகும்நீர் மையினால் நிகழச்செய்தார் 326

கொச்சகக்கலி

தென்நாவலூர் மன்னன் தேவர்பிரான் திருஅருளால்
மின்ஆரும் கொடி மருங்குல் பரவைஎனும் மெல்இயல்தான்
பொன்ஆரும் முலை ஓங்கல் புணர்குவடே சார்வுஆகப்
பல்நாளும் பயில்யோகம் பரம்பரையின் விரும்பினார் 327

தன்னையாளுடையபிரான் சரணாரவிந்த மலர்
சென்னியிலும் சிந்தையிலும் மலர்வித்துத் திருப்பதிகம்
பன்னு தமிழ்த் தொடைமாலை பல சாத்திப் பரவையெனும்
மின் இடையாளுடன் கூடிவிளையாடிச் செல்கின்றார் 328

மாதுடன் கூடவைகி மாளிகை மருங்குசோலை
போது அலர்வாவி மாடு செய்குன்றின் புடைஓர் தெற்றிச்
சீதளத் தரளப்பந்தர்ச் செழும் தவிசுஇழிந்து தங்கள்
நாதர் பூங்கோயில் நண்ணிக்கும்பிடும் விருப்பால் நம்பி 329

அந்தரத்து அமரர் போற்றும் அணிகிளர் ஆடைசாத்திச்
சந்தனத்து அளறு தோய்ந்த குங்குமக் கலவைசாத்திச்
சுந்தரச் சுழியம் சாத்திச் சுடர் மணிக் கலன்கள் சாத்தி
இந்திரத் திருவின் மேலாம் எழில்மிக விளங்கித் தோன்ற 330

கையினில் புனைபொன்கோலும் காதினில் இலங்குதோடும்
மெய்யினில் துவளும் நூலும் நெற்றியில் விளங்கும் நீறும்
ஐயனுக்கு அழகிது ஆம்என்று ஆய்இழைமகளிர் போற்றச்
சைவமெய்த் திருவின் கோலம் தழைப்ப வீதியினைச் சார்ந்தார் 331

நாவலூர் வந்தசைவ நல்தவக் களிறே என்றும்
மேவலர் புரங்கள் செற்ற விடையவர்க்கு அன்ப! என்றும்
தாவில்சீர்ப் பெருமை ஆரூர் மறையவர் தலைவ! என்றும்
மேவினர் இரண்டு பாலும் வேறு வேறு ஆயம் போற்ற 332

கைக்கிடா, குரங்கு, கோழி, சிவல், கவுதாரி பற்றிப்
பக்கம்முன்போதுவார்கள் பயில்மொழி பயிற்றிச் செல்ல
மிக்கபூம் பிடகைகொள்வோர் விரை அடைப்பையோர் சூழ
மைக் கருங்கண்ணினார்கள் மறுக, நீள்மறுகில் வந்தார் 333

பொலம் கலப்புரவி பண்ணிப் போதுவார் பின்பு போத
இலங்குஒளி வலயப்பொன்தோள் இடை இடை மிடைந்து தொங்கல்
நலம்கிளர் நீழல்சூழ, நான்மறை முனிவரோடும்
அலங்கல் அம் தோளினான் வந்து அணைந்தனன் அண்ணல்கோயில் 334

கண்ணுதல் கோயில்தேவா சிரியன் ஆம் காவணத்து
விண்ணவர்ல ஒழிய, மண்மேல் மிக்கசீர் அடியார் கூடி
எண்இலார் இருந்தபோதில் இவர்க்குயான் அடியேன் ஆகப்
பண்ணும் நாள் எந்நாள்? என்று பரமர் தாள்பரவிச் சென்றார். 335

அடியவர்க்கு அடியன் ஆவேன் என்னும் ஆதரவு கூரக்
கொடிநெடுங் கொற்ற வாயில் பணிந்து கைகுவித்துப் புக்கார்
கடிகொள் பூங்கொன்றை வேய்ந்தார் அவர்க்கு எதிர்காணக் காட்டும்
படிஎதிர் தோன்றி நிற்கப் பாதங்கள் பணிந்து பூண்டு. 336

கலிவிருத்தம்

மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டுசூழ்ந்து,
அன்பர் சிந்தை அலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெரும் பரமானந்தநல்மது
என் தரத்தும் அளித்து, எதிர் நின்றன 337

ஞாலம் உய்ய நடம்மன்றுள் ஆடின,
காலன் ஆர்உயிர் மாளக்கருத்தன
மாலை தாழ்குழல் மாமலை யாள்செங்கை
சீலம் ஆக வருடச் சிவந்தன 338

நீதி மாதவர் நெஞ்சில் பொலிந்தன
வேதியாதவர்தம்மை வேதிப்பன
சோதியாய் எழும் சோதியுள் சோதிய
ஆதிமால் அயன் காணா அளவின 339

வேத ஆரணம் மேற்கொண்டு இருந்தன
பேதையேன்செய் பிழைபொறுத்து ஆண்டன
ஏதம் ஆனவை தீர்க்க இசைந்தன
பூத நாத! நின் புண்டரீகப் பதம்! 340

அறுசீர் விருத்தம்

இன்னவாறு ஏத்தும் நம்பிக்கு ஏறுசேவகனார் தாமும்
அந்நிலை அவர்தாம் வேண்டும் அதனையே அருளவேண்டி
மன்னுசீர் அடியார் தங்கள் வழித்தொண்டைஉணர நல்கிப்
பின்னையும் அவர்கள் தங்கள் பெருமையை அருளிச் செய்வார் 341

பெருமையால் தம்மை ஒப்பார், பேணலால் எம்மைப்பெற்றார்
ஒருமையால் உலகை வெல்வார், ஊனம்மேல் ஒன்றும்இல்லார்
அருமையாம் நிலையில் நின்றார், அன்பினால் இன்பம் அர்வார்
இருமையும்கடந்து நின்றார் இவரைநீ அடைவாய் என்று 342

நாதனார் அருளிச்செய்ய நம்பி ஆரூரர் நான்இங்கு
ஏதம்தீர் நெறியைப் பெற்றேன் என்றுஎதிர்வணங்கிப்போற்ற
நீதியால் அவர்கள்தம்மைப் பணிந்துநீ நிறைசொல் மாலை
கோது இலா வாய்மையாலே பாடு என அண்ணல் கூற 343

தன்னை ஆள்உடைய நாதன் தான்அருள்செய்யக்கேட்டுச்
சென்னியால் வணங்கிநின்ற திருமுனைப்பாடி நாடர்
இன்னவாறு இன்னபண்பு என்று ஏத்துகேன்? அதற்கு யான்ஆர்?
பன்னு பாமாலை பாடும் பரிசுஎனக்கு அருள்செய் என்ன 344

கொச்சகக் கலி

தொல்லைமால் வரைபயந்த தூயாள்தன் திருப்பாகன்
அல்லல் தீர்த்து உலகுஉய்ய மறைஅளித்த திருவாக்கால்
தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும்அடியேன்என்று
எல்லைஇல்வண்புகழாரை எடுத்து இசைப்பாமொழிஎன்றார் 345

மன்னுசீர் வயல்ஆரூர் மன்னவரை வன்தொண்டர்
சென்னிஉற அடிவணங்கித் திருவுளமேல்கொள் பொழுதில்
முன்னம் மால் அயன்அறியா முதல்வர்தாம் எழுந்து அருள,
அந்நிலை கண்டு அடியவர்பால் சார்வதனுக்கு அணைகின்றார் 346

தூரத்தே திருக்கூட்டம் பலமுறையால் தொழுது அன்பு
சேரத் தாழ்ந்து எழுந்துஅருகுசென்றுஎய்தி, நின்று அழியா
வீரத்தார் எல்லார்க்கும் தனித்தனி வேறு அடியேன் என்று
ஆர்வத்தால் திருத்தொண்டத்தொகைப் பதிகம்அருள்செய்வார். 347

தம்பெருமான் கொடுத்தமொழி முதலாகத் தமிழ் மாலைச்
செம்பொருளால் திருத்தொண்டத் தொகையான திருப்பதிகம்
உம்பர்பிரான் தான்அருளும் உணர்வுபெற உலகுஏத்த
எம்பெருமான் வன்தொண்டர் பாடிஅவர் எதிர்பணிந்தார் 348

உம்பர்நாயகர் அடியார் பேருவகை தாம்எய்த
நம்பிஆரூரர் திருக்கூட்டத்தின் நடுவு அணைந்தார்
தம்பிரான் தோழர் அவர்தாம்மொழிந்த தமிழ் முறையே
எம்பிரான் தமர்கள் திருத்தொண்டு ஏத்தல் உறுகின்றேன். 349

7. தில்லைவாழ் அந்தணர்

அறுசீர்விருத்தம்

ஆதிஆய் நடுவும் ஆகிஅளவு இலா அளவும் ஆகிச்
சோதிஆய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றியபொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம்ஆகிப் பெண்ணும் ஆய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப்பொதுநடம் போற்றி! போற்றி! 350

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவம் ஆகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமம் ஆகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று,
பொற்பு உறநடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி!போற்றி! 351

போற்றிநீள் தில்லைவாழ் அந்தணர் திறம்புகலல் உற்றேன்
நீற்றினால் நிறைந்த கோல் நிருத்தனுக்கு உரிய தொண்டாம்
போற்றினார், பெருமைக்கு எல்லை ஆயினார் பேணிவாழும்
ஆற்றினார், பெருகும் அன்பால் அடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார் 352

பொங்கிய திருவில்நீடும் பொற்புடைப் பணிகள் ஏந்தி
மங்கலத் தொழில்கள் செய்து மறைகளால் துதித்து, மற்றும்
தங்களுக்கு ஏற்ற பண்பில் தகும்பணித் தலைநின்று உய்த்தே
அங்கணர் கோயில் உள்ளார் அகம்படித் தொண்டுசெய்வார் 353

வருமுறை எரிமூன்று ஓம்பி, மன்உயிர் அருளால் மல்கத்
தருமமே பொருளாகக் கொண்டு தத்துவ நெறியில் செல்லும்
அருமறை நான்கினோடு ஆறுஅங்கமும் பயின்றுவல்லார்
திருநடம் புரிவார்க்கு ஆளாம் திருவினால் சிறந்த சீரார் 354

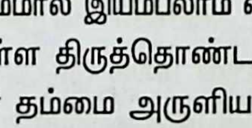
மறுஇலா மரபின் வந்து மாறு இலாஒழுக்கம் பூண்டார்
அறுதொழில் ஆட்சியாலே அருங்கலி நீக்கி யுள்ளார்
உறுவது நீற்றின் செல்வம் எனக்கொளும் உள்ளம் மிக்கார்
பெறுவது சிவன்பால் அன்பாம் பேறுஎனப்பெருகி வாழ்வார் 355

ஞானமே முதலாநான்கும் நவைஅறத் தெரிந்து மிக்கார்
தானமும் தவமும் வல்லார் தகுதியின் பகுதி சார்ந்தார்
ஊனம் மேல் ஒன்றும் இல்லார் உலகு எலாம் புகழ்ந்து போற்றும்
மானமும் பொறையும் தாங்கி மனைஅறம் புரிந்து வாழ்வார் 356

செம்மையால் தணிந்த சிந்தைத் தெய்வவேதியர்கள் ஆனார்
மும்மை ஆயிரவர் தாங்கள் போற்றிட முதல்வனாரை
இம்மையே பெற்று வாழ்வார் இனிப்பெறும் பேறு ஒன்று இல்லார்
தம்மையே தமக்கு ஒப்பான நிலைமையால் தலைமை சார்ந்தார் 357

இன்றுஇவர் பெருமை எம்மால் இயம்பலாம் எல்லைத்தாமோ
தென்தமிழ்ப் பயனாய்உள்ள திருத்தொண்டத்தொகை முன்பாட
அன்றுவன் தொண்டர் தம்மை அருளிய ஆரூர் அண்ணல்
முன் திருவாக்கால் கோத்த முதல்பொருள் ஆனார் என்றார் 358

அகல்இடத்து உயர்ந்த தில்லை அந்தணர் அகிலம் எல்லாம்
புகழ்திரு மறையோர் என்றும் பொதுநடம்போற்றி வாழ!
நிகழ்திரு நீலகண்டக்குயவனார், நீடுவாய்மை
திகழும் அன்புஉடைய தொண்டர் செய்தவம் கூறல்உற்றாம் 359

8. திருநீலகண்ட நாயனார்

வேதியர் தில்லை மூதூர் வேட் கோவர் குலத்து வந்தார்
மாது ஒரு பாகம் நோக்கி மன்னு சிற்றம்பலத்தே
ஆதியும் முடிவும் இல்லா அற்புதத் தனிக்கூத்துஆடும்
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி வழிபடும் நலத்தின் மிக்கார் 360

பொய்கடிந்து அறத்தின் வாழ்வார் புனல் சடை முடியார்க்கு அன்பர்
மெய்அடியார்கட்கு ஆன பணிசெயும் விருப்பில் நின்றார்
வையகம் போற்றும் செய்கை மனைஅறம் புரிந்து வாழ்வார்
சைவமெய்த் திருவின் சார்வே பொருள் எனச் சாரும் நீரார் 361

அளவுஇலா மரபின் வாழ்க்கை மண்கலம் அமுதுக்கு ஆக்கி,
வளர்இளம் திங்கட்கண்ணி மன்றுளார் அடியார்க்கு என்றும்
உளம் மகிழ் சிறப்பின் மல்க ஓடுஅளித்து ஒழுகும் நாளில்
இளமை மீதுஊர இன்பத் துறையினில் எளியர் ஆனார் 362

அவர் தங்கண் மனைவியாரும் அருந்ததிக் கற்பின் மிக்கார்
புவனங்கள் உய்ய ஐயர் பொங்குநஞ்சு உண்ண யாம்செய்
தவம்நின்று தடுத்தது என்னத் தகைந்து தான்தரித்தஎன்று
சிவன்எந்தை கண்டம் தன்னைத் திருநீல கண்டம் என்பார் 363

ஆனதம் கேள்வர் அங்குஓர் பரத்தைபால் அணைந்துநண்ண
மானமுன் பொறாது வந்த ஊடலால் மனையின் வாழ்க்கை
ஏனைய எல்லாம் செய்தே உடன்உறைவு இசையார் ஆனார்
தேன்அலர் கமலப்போதில் திருவினும் உருவம் மிக்கார் 364

மூண்டஅப் புலவி தீர்க்க அன்பனார் முன்பு சென்று
பூண்தயங்கு இளமென் சாயல்பொன்கொடி அனையார் தம்மை
வேண்டுவ இரந்துகூறி மெய்உற அணையும் போதில்,
தீண்டுவீர் ஆயின் எம்மைத் திருநீல கண்டம்என்றார் 365

ஆதியார் நீல கண்டத்து அளவுதாம் கொண்ட ஆர்வம்
பேதியா ஆணைகேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி
ஏதிலார் போலநோக்கி, எம்மை என்றதனால் மற்றை
மாதரார் தமையும் என்தன் மனத்தினும் தீண்டேன் என்றார் 366

கற்புஉறு மனைவியாரும் கணவனார்க்கு ஆன எல்லாம்
பொற்பு உறமெய் உறாமல் பொருந்துவபோற்றிச் செய்ய
இல்புறம் பொழியாது அங்கண் இருவரும் வேறு வைகி,
அற்புஉறு புணர்ச்சி இன்மை அயல் அறியாமை வாழ்ந்தார் 367

இளமையின் மிக்குஉளார்கள் இருவரும் அறிய நின்ற
அளவில்சீர் ஆணைபோற்றி ஆண்டுகள் பலவும் செல்ல,
வளம்மலி இளமை நீங்கி வடிவுஉறு மூப்பு வந்து
தளர்வொடு சாய்ந்தும் அன்பு தம்பிரான் திறத்துச் சாயார் 368

இந்நெறி ஒழுகும் நாளில், எரி தளிர்த்துஎன்ன நீண்ட
மின்ஒளிர் சடையோன் தானும் தொண்டரை விளக்கம்காண
நல்நெறி இவாம் என்ற ஞாலத்தார் விரும்பி உய்யும்
அந்நெறிகாட்டும் ஆற்றல் அருள் சிவயோகி ஆகி 369

கலிவிருத்தம்

கீளோடு கோவணம் சாத்திக் கேடுஇலா
வாள்விடு நீற்றுஒளி மலர்ந்த மேனிமேல்
தோளொடு மார்பிடைத் துவளும் நூலுடன்
நீள்ஒளி வளர்திரு முண்ட நெற்றியும் 370

நெடுஞ்சடை கரந்திட நெறித்த பம்பையும்
விடும்கதிர் முறுவல்வெண் நிலவும் மேம்பட
இடும்பலிப் பாத்திரம் ஏந்து கையராய்
நடந்துவேட் கோவர் தம் மனையில் நண்ணினார் 371

நண்ணிய தவச்சிவ யோக நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காதல் அன்பர் தாம்
புண்ணியத் தொண்டராம் என்று போற்றி செய்து
எண்ணிய வகையினால் எதிர்கொண்டு ஏத்தினார் 372

பிறைவளர் சடைமுடிப் பிரானைத் தொண்டர் என்று
உறையுளில் அணைந்துபேர் உவகை கூர்ந்திட
முறைமையின் வழிபட மொழிந்த பூசைகள்
நிறைபெரு விருப்பொடு செய்து நின்றபின் 373

எம்பிரான் யான்செயும் பணிஏது? என்றனர்
வம்புஉலா மலர்ச்சடை வள்ளல் தொண்டனார்
உம்பர் நாயகனும் இவ்ஓடு உன்பால் வைத்து
நம்பி! நீ தருக நாம்வேண்டும் போது என்று 374

தன்னைஒப்பு அரியது, தலத்துத் தன்உழைத்
துன்னிய யாவையும் தூய்மை செய்வது
பொன்னினும் மணியினும் போற்ற வேண்டுவது
இன்ன தன்மையது இது, வாங்கு நீ என 375

தொல்லைவேட் கோவர்தம் குலத்துள் தோன்றிய
மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக் கொண்டு
ஒல்லையின் மனையில் ஓர் மருங்கு காப்பு உறும்
எல்லையில் வைத்து வந்து இறையை எய்தினார் 376

வைத்த பின் மறையவர் ஆகி வந்து அருள்
நித்தனார் நீங்கிட, நின்ற தொண்டரும்
உய்த்து, உடன்போய் விடைகொண்டு மீண்டனர்
அத்தர் தாம் அம்பலம் அணைய மேவினார் 377

அறுசீர் விருத்தம்

சாலநாள் கழிந்தபின்பு தலைவனார் தாம் முன் வைத்த
கோலம் ஆர் ஓடு தன்னைக்குறிஇடத்து அகலப்போக்கிச்
சீலம்ஆர் கொள்கை என்றும் திருந்து வேட்கோவர் தம்பால்
வாலிது ஆம் நிலைமை காட்ட முன்பு போல் மனையில் வந்தார் 378

வந்தபின் தொண்டனாரும் எதிர் வழிபாடு செய்து
சிந்தை செய்தருளிற்று எங்கள் செய்தவம் என்று நிற்ப
முந்தை நாள் உன்பால் வைத்த மொய்ஒளி விளங்கும் ஓடு
தந்துநில் என்றான், எல்லாம் தான்வைத்து வாங்க வல்லான் 379

என்று அவர்விரைந்து கூற இருந்தவர் ஈந்த ஓடு
சென்றுமுன் கொணர்வான்புக்கார் கண்டிலர் திகைத்து நோக்கி
நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார் தேடியும் காணார், மாயை
ஒன்றும் அங்கு அறிந்திலார் தாம் உரைப்பதுஒன்று இன்றி நின்றார். 380

மறையவன் ஆகிநின்ற மலைமகள் கேள்வன் தானும்
உறையுனில் புக்குநின்ற ஒருபெருந் தொண்டர் கேட்ப
இறையில் இங்கு எய்தப் புக்காய்! தாழ்த்தது என்? என்ன வந்து
கறைமறை மிடற்றி னானைக் கைதொழுது உரைக்கல் உற்றார் 381

இழைஅணி முந்நூல் மார்பின் எந்தை! நீர் தந்துபோன
விழைதரும் ஓடு வைத்த வேறு இடம் தேடிக் காணேன்
பழைய மற்று அதனில் நல்ல பாத்திரம் தருவன்கொண்டு இப்
பிழையினைப் பொறுக்கவேண்டும் பெரும என்றுஇறைஞ்சி நின்றார். 382

சென்னியால் வணங்கி நின்ற தொண்டரைச் செயிர்த்து நோக்கி
என்இது மொழிந்தவா நீ? யான்வைத்த மண்ஓடு அன்றிப்
பொன்னினால் அமைத்துத் தந்தாய் ஆயினும் கொள்ளேன் போற்ற
முன்னைநான் வைத்த ஓடே கொண்டுவா என்றான் முன்னோன் 383

கேடுஇலாப் பெரியோய்! என்பால் வைத்தது கெடுதலாலே
நாடியும் காணேன் வேறு நல்லதோர் ஓடு சால
நீடு செல்வது தான் ஒன்று தருகின்றேன் எனவும் கொள்ளாது
ஊடிநின்று உரைத்தது என்தன் உணர்வு எலாம் ஒழித்தது என்ன 384

ஆவதுஎன்? உன்பால்வைத்த அடைக்கலப் பொருளை வெளவிப்
பாவகம் பலவும்செய்து பழிக்குநீ ஒன்றும் நாணாய்,
யாவரும் காண உன்னை வளைத்து நான்கொண்டேஅன்றிப்
போவதும் செய்யேன் என்றான் புண்ணியப் பொருளாய் நின்றான் 385

வளத்தினால் மிக்கஓடு வெளவினேன் அல்லேன் ஒல்லை
உளத்தினும் களவு இல்லாமைக்கு என்செய்கேன்? உரையும் என்னைக்
களத்து நஞ்சு ஒளித்து நின்றான் காதல் உன்மகனைப் பற்றிக்
குளத்தினில் மூழ்கிப் போ என்று அருளினான் கொடுமை இல்லான் 386

ஐயாநீர் அருளிச் செய்த வண்ணம்யான் செய்வதற்குப்
பொய்யில்சீர்ப் புதல்வன்இல்லை என்செய்கேன் புகலும் என்ன
மைஅறு சிறப்பின்மிக்க மனையவள் தன்னைப்பற்றி
மொய்அலர் வாவி புக்கு மூழ்குவாய் எனமொழிந்தார் 387

கொச்சகக் கலி

கங்கைநதி கரந்தசடை கரந்தருளி எதிர்நின்ற
வெங்கண் விடையவர் அருள்வேட்கோவர் உரைசெய்வார்
எங்களில்ஓர் சபதத்தால் உடன்மூழ்க இசைவு இல்லை
பொருங்குபுனல் யான்மூழ்கித் தருகின்றேன் போதும் என 388

தந்தது முன் தாராதே கொள்ளமைக்கு உன் மனைவி
அம்தளிர்ச் செங்கைபற்றி அலைபுனலில் மூழ்காதே
சிந்தை வலித்து இருக்கின்றாய் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள்
வந்திருந்த பேர்அவையில் மன்னுவன்யான் எனச் சென்றார் 389

நல்ஒழுக்கம் தலைநின்றார் நான்மறையின் துறைபோனார்
தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வந்துஇருந்த திருந்துஅவையில்
எல்லைஇலான் முன்செல்ல, இரும்தொண்டர் அவர்தாமும்
மல்குபெரும்காதலினால் வழக்குமேல் இட்டுஅணைந்தார் 390

அந்தணனாம் எந்தைபிரான் அருமறையோர்முன் பகர்வான்
இந்தவேட் கோவன்பால்நான் வைத்தபாத்திரத்தைத்
தந்தொழியான் கெடுத்தானேல் தன்மனைவி கைப்பற்றி
வந்து மூழ்கியும் தாரான், வலிசெய்கின்றான் என்றார் 391

நறைகமழும் சடைமுடியும் நால்தோளும் முக்கண்ணும்
கறைமருவும் திருமிடறும் கரந்துஅருளி எழுந்துஅருளும்
மறையவன் இத்திறம்மொழிய மாமறையோர் உரைசெய்வார்
நிறைஉரடைய வேட்கோவர் நீர்மொழியும் புகுந்தது என. 392

நீள்நிதியாம் இதுஎன்று நின்ற இவர் தரும் ஓடு
பேணி நான் வைத்தஇடம் பெயர்ந்து கரந்ததுகாணேன்
பூண்அணிநூல் மணிமார்பீர் புகுந்தபரிசு இது என்று
சேண்இடையும் தீங்கு அடையாத் திருத்தொண்டர் உரைசெய்தார் 393

அறுசீர் விருத்தம்

திருஉடை அந்தணாளர் செப்புவார் திகழ்ந்த நீற்றின்
உருவுடை இவர்தாம் வைத்த ஓட்டினைக் கெடுத்தீரானால்
தரும்இவர் குளத்தில் மூழ்கித் தருக என்ற உரைத்தாராகில்
மருவிய மனைவியோடு மூழ்குதல் வழக்கே என்றார் 394

அரும்தவத்தொண்டர் தாமும் அந்தணர் மொழியக்கேட்டுத்
திருந்திய மனைவியாரைத் தீண்டாமை செப்பமாட்டார்
பொருந்திய வகையால் மூழ்கித் தருகின்றேன் போதும் என்று
பெருந்தவ முனிவரோடும் பெயர்ந்து தம்மனையைச்சார்ந்தார் 395

மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு மறைச்சிவயோகியார் முன்
சனவிடைப் பாகர் மேவும் திருப்புலீச்சுரத்து முன்னர்
நனைமலர்ச் சோலை வாவி நண்ணித் தம்உண்மை காப்பார்
புனைமணி வேணுத் தண்டின் இருதலை பிடித்துப்புக்கார் 396

தண்டு இருதலையும் பற்றிப் புகும்அவர் தம்மைநோக்கி
வெண்திரு நீற்றுமுண்ட வேதியர் மாதைத் தீண்டிக்
கொண்டுஉடன் மூழ்கீர் என்னக் கூடாமை பாரோர் கேட்கப்
பண்டுதம் செய்கை சொல்லி மூழ்கினார் பழுது இலாதார் 397

வாவியின் மூழ்கி ஏறும் கணவரும் மனைவியாரும்
மேவிய மூப்பு நீங்கி விருப்புஉறும் இளமை பெற்றுத்
தேவரும் முனிவர் தாமும் சிறப்பொடு மொழியும் தெய்வப்
பூவின்மா மழையின் மீள மூழ்குவார் போன்று தோன்ற 398

அந்நிலை அவரைக் காணும் அதிசயம் கண்டார் எல்லாம்
முன்னிலை நின்ற வேதமுதல்வரைக் கண்டார் இல்லை
இந்லை இருந்த வண்ணம் என்? எனமருண்டுநின்றார்
துன்னிய விசும்பின் ஊடு துணையுடன் விடைமேல்கண்டார் 399

கண்டனர், கைகள் ஆரத் தொழுதனர் கலந்தகாதல்
அண்டரும் ஏத்தினார்கள் அன்பர்தம் பெருமைநோக்கி
விண்தரும் பொலிவுகாட்டி விடையின்மேல் வருவார் தம்மைத்
தொண்டரும் மனைவியாரும் தொழுதுஉடன்போற்றி நின்றார் 400

மன்றுளே திருக்கூத்து ஆடி அடியவர்கள் மனைகள்தோறும்
சென்று அவர்நிலைமை காட்டும் தேவர்கள் தேவர் தாமும்
வென்ற ஐம்புலனால் மிக்கீர் விருப்புடன் இருக்கநம்பால்
என்றும் இவ் இளமை நீங்காது என்று எழுந்தருளினாரே 401

விறல்உடைத் தொண்டனாரும் வெண்நகைச்செவ்வாய் மென்தோள்
அறல்இயல் கூந்தலாளாம் மனைவியும் அருளின் ஆர்ந்த
திறல்உடைச் செய்கை செய்து சிவலோகம் அதனை எய்திப்
பெறல் அரும் இளமை பெற்றுப் பேரின்பம் உற்றார் அன்றே 402

அயல்அறியாத வண்ணம் அண்ணலார் ஆணை உய்த்த
மயல்இல்சீர்த் தொண்டனாரையான்அறி வகையால் வாழ்த்திப்
புயல்வளர் மாடம் நீடும் பூம்புகார் வணிகர் பொய்யில்
செயல் இயற்பகையார் செய்த திருத்தொண்டு செப்பல் உற்றேன் 403

9. இயற்பகை நாயனார்

எண்சீர் விருத்தம்

சென்னி வெண்குடை நீடு அநபாயன்
திருக்குலம் புகழ் பெருக்கிய சிறப்பின்
மன்னு தொல்புகழ் மருதநீர் நாட்டு
வயல் வளம்தர இயல்பினில் அளித்துப்
பொன்னி நல்நதி மிக்கநீர் பாய்ந்து
புணரி தன்னையும் புனிதம் ஆக்குவது ஓர்
நல்நெடும் பெரும் தீர்த்தம் முன் உடைய
நலம் சிறந்தது வளம் புகார் நகரம். 404

அக்குலப்பதிக் குடிமுதல் வணிகர்
அளவுஇல் செல்வத்து வளமையின் அமைந்தார்
செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவர் அடிமைத்
திறத்தின் மிக்கவர், மறைச்சிலம்பு அடியார்
மிக்கசீர் அடியார்கள் யார் எனினும்
வேண்டும் யாவையும் இல்லை என்னாதே
இக்கடல் படி நிகழமுன் கொடுக்கும்
இயல்பின் நின்றவர், உலகு இயற் பகையார் 405

ஆறுசூடிய ஐயர்மெய் அடிமை
அளவு இலாதது ஓர் உளம்நிறை அருளால்
நீறுசேர்திரு மேனியர் மனத்து
நினைத்த யாவையும் வினைப்பட முடித்து
மாறு இலாதநல் நெறியினில் விளங்கும்
மனை அறம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த
பேறு எலாம் அவர் ஏவின செய்யும்
பெருமையே எனப்பேணிவாழ் நாளில் 406

ஆயும் நுண்பொருள் ஆகியும் வெளியே
அம்பலத்துள் நின்று ஆடவார் உம்பர்
நாயகிக்கும் அஃது அறியவோ? பிரியா
நங்கை தான் அறியாமையோ? அறியோம்
தூய நீறுபொன் மேனியில் விளங்கத்
தூர்த்த வேடமும் தோன்ற வேதியராய்
மாய வண்ணமே கொண்டுதம் தொண்டர்
மாறாத வண்ணமும் காட்டுவான் வந்தார் 407

வந்து தண்புகார் வணிகர்தம் மறுகின்
மருங்கு இயற்பகையார் மனை புகுந்த
எந்தை எம்பிரான் அடியவர் அணைந்தார்
என்று நின்றது ஓர் இன்ப ஆதரவால்
சிந்தை அன்பொடு சென்று எதிர் வணங்கிச்
சிறப்பின் மிக்க அர்ச்சனைகள் முன்செய்து
முந்தை எம் பெரும் தவத்தினால் என்கோ?
முனிவர் இங்கு எழுந்தருளியது என்றார் 408

என்று கூறிய இயற்பகையார் முன்
எய்தி நின்றஅக் கைதவ மறையோர்
கொன்றை வார் சடையார் அடியார்கள்
குறித்து வேண்டின குணம்எனக் கொண்டே
ஒன்றும் நீர்எதிர் மறாதுஉவந்து அளிக்கும்
உண்மை கேட்டுநும் பால்ஒன்று வேண்டி
இன்று நான் இங்கு வந்தனன் அதனுக்கு
இசையல் ஆம்எனில் இயம்பலாம் என்றார் 409

என்ன, அவ்உரை கேட்டுஇயற் பகையார்
யாதும் ஒன்றும்என் பக்கல் உண்டாகில்
அன்னது எம்பிரான் அடியவர் உடைமை
ஐயம் இல்லை நீர் அருள்செயும் என்ன,
மன்னு காதல்உன் மனைவியை வேண்டி
வந்தது இங்கு என அங்கணர் எதிரே
சொன்ன போதிலும் முன்னையின் மகிழ்ந்து
தூயதொண்டனார் தொழுதுஉரை செய்வார் 410

இது எனக்குமுன்பு உள்ளதே வேண்டி
எம்பிரான் செய்த பேறுஎனக்கு என்னாக்
கதும் எனச் சென்று தம் மனை வாழ்க்கைக்
கற்பின் மேம்படு காதலி யாரை
விதி மணக்குல மடந்தை இன்று உகை இம்
மெய்த்தவர்க்கு நான் கொடுத்தனன் என்ன
மதுமலர்க் குழல் மனைவியார் கலங்கி
மனம் தெளிந்தபின், மற்றுஇது மொழிவார். 411

இன்று நீர் எனக்கு அருள்செய்தது இதுவேல்
என் உயிர்க்குஒரு நாத! நீர் உரைத்தது
ஒன்றை நான்செயும் அத்தனை அல்லால்
உரிமை வேறுஉளதோ எனக்கு? என்று
தன் தனிப்பெரும் கணவரை வணங்கத்
தாழ்ந்து தொண்டனார் தாம்எதிர் வணங்கச்
சென்று மாதவன் சேவடி பணிந்து
திகைத்து நின்றனள் திருவினும் பெரியாள் 412

மாது தன்னைமுன் கொடுத்த மாதவர்தாம்
மனம் மகிழ்ந்துபேர் உவகையின் மலர்ந்தே
யாது நான் இனிச் செய்பணி? என்றே
இறைஞ்சி நின்றவர் தம்எதிர் நோக்கிச்
சாதி வேதியர் ஆகிய தலைவர்
தையல் தன்னை யான் தனிக்கொடு போகக்
காதல் மேவிய சுற்றமும் பதியும்
கடக்க நீதுணை போதுக என்றார். 413

அறுசீர் விருத்தம்

என்று அவர் அருளிச் செய்ய யானே முன்செய் குற்றுஏவல்
ஒன்றியது தன்னை என்னை உடையவர் அருளிச்செய்ய
நின்றது பிழைஆம் என்று நினைந்துவேறு இடத்துப்புக்குப்
பொன் திகழ் அறுவை சாத்திப் பூங்கச்சுப் பொலிய வீக்கி 414

வாளொடு பலகை ஏந்திவந்து எதிர்வணங்கி மிக்க
ஆள் அரி ஏறுபோல்வார் அவரை முன்போக்கிப் பின்னே
தோள் இணை துணையே ஆகப் போயினார் துன்னினாரை
நீள் இடைப் படமுன்கூடி நிலத்துஇடை வீழ்த்த நேர்வார் 415

மனைவியார் சுற்றத்தாரும் வள்ளலார் சுற்றத்தாரும்
இனையது ஒன்று யாரே செய்தார்? இயற்பகையின் பித்தன் ஆனால்
புனைஇழை தன்னைக்கொண்டு போவதாம் ஒருவன்என்று
துனைபெரும் பழியை மீட்பான் தொடர்வதற்கு எழுந்து சூழ்வார் 416

வேலொடு வில்லும் வாளும் சுரிகையும் எடுத்து மிக்க
கால் எனவிசையின் சென்று கடிநகர்ப்புறத்துப் போகிப்
பால்இரு மருங்கும் ஈண்டிப்பரந்த ஆர்ப்பு அரவம்பொங்க
மால்கடல் கிளர்ந்தது என்னவந்து, எதிர் வளைத்துக் கொண்டார். 417

வழிவிடும் துணைபின்போத, வழித்துணை ஆகி உள்ளார்
கழிபெருங் காதல் காட்டிக்காரிகையுடன் போம் போதில்
அழி தகன் போகேல் ஈண்டு அவ்அரும் குலக்கொடியை விட்டுப்
பழி விட நீ போ என்று பகர்ந்து எதிர் நிரந்து வந்தார். 418

மறைமுனி அஞ்சினான் போல் மாதினைப் பார்க்க மாதும்
இறைவனே! அஞ்சவேண்டாம் இயற்பகை வெல்லும் என்ன
அறைகழல் அண்ணல்கேளா அடியனேன் அவரை எல்லாம்
தறை இடைப் படுத்துகின்றேன் தளர்ந்தருள் செய்யேல் என்று 419

பெருவிறல் ஆளிஎன்னப் பிறங்குஎரி சிதற நோக்கிப்
பரிபவப் பட்டுவந்த படர்பெருஞ் சுற்றத்தாரை
ஒருவரும் எதிர்நில்லாமே ஓடிப்போய் பிழையும் அன்றேல்
எரிகடர் வாளின் கூறாய்த் துடிக்கின்றீர் என்று நேர்ந்தார் 420

ஏட! நீ என் செய்தாயால்? இத்திறம் இயம்புகின்றாய்
நாடுஉறு பழியும் ஒன்னார் நகையையும் நாணாய் இன்று
பாடவம் உரைப்பது உன்தன் மனைவியைப் பனவற்கு ஈந்தோ?
கூடவே மடிவது அன்றிக் கொடுக்கயாம் ஒட்டோம் என்றார். 421

மற்றுஅவர் சொன்னமாற்றம் கேட்டலும் மனத்தின்வந்த
செற்ற முன்பொங்க உங்கள் உடல்துணி எங்கும் சிந்தி
முற்றும்நும் உயிரை எல்லாம் முதல்விசும்பு ஏற்றிகொண்டு
நல்தவர் தம்மைப்போக விடுவேன் என்று எழுந்தார் நல்லோர். 422

நேர்ந்தவர் எதிர்ந்த போது நிறைந்தஅச் சுற்றத்தாரும்
சார்ந்தவர் தம்முன் செல்லார் தையலைக் கொண்டு பெற்றம்
ஊர்ந்தவர் படிமேல் செல்ல உற்றுஎதிர் உடன்று பொங்கி
ஆர்ந்தவெஞ் சினத்தால் மேல்சென்று அடர்ந்துஎதிர் தடுத்தார் அன்றே 423

சென்றுஅவர் தடுத்தபோதில் இயற்பகையார் முன் சீறி
வன்துணை வாளே ஆகச் சாரிகை மாறி வந்து
துன்றினர் தோளும் தாளும் தலைகளும் துணித்து வீழ்த்து
வென்றுஅடு புலிஏறு என்ன அமர்விளையாட்டில் மிக்கார் 424

மூண்டுமுன் பலராய் வந்தார் தனிவந்து முட்டினார்கள்
வேண்டிய திசைகள் தோறு,ம் வேறுவேறு அமர் செய் போழ்தில்
ஆண்தகை வீரர்தாமே அனைவர்க்கும் அனைவர் ஆகிக்
காண்தகு விசையில் பாய்ந்து கலந்து முன்துணித்து வீழ்த்தார். 425

சொரிந்தன குடல்கள் எங்கும் துணிந்தன உடல்கள் எங்கும்
விரிந்தன தலைகள் எங்கும் மிடைந்தன கழுகும் எங்கும்
எரிந்தன விரிகள் எங்கும் எதிர்ப்பவர் ஒருவர் இன்றிச்
திரிந்தனர் களனில் எங்கும் சிவன்கழல் புனைந்த வீரர் 426

மாடுஅலை குருதிபொங்க மடிந்தசெங் களத்தின் நின்றும்
ஆடுஉறு செயலின் வந்த கிளைஞரோடு அணைந்தார் தம்மில்
ஓடினார் உள்ளார் உய்ந்தார் ஒழிந்தவர் ஒழிந்தே மாண்டார்
நீடிய வாளும் தாமும் நின்றவர் தாமே நின்றார் 427

திருஉடை மனைவியாரைக் கொடுத்துஇடைச் செறுத்து முன்பு
வருபெரும் சுற்றம் எல்லாம் வாளினால் துணித்துமாட்டி
அருமறை முனியைநோக்கி அடிகள்நீர் அஞ்சாவண்ணம்
பொருஅரும் கானம் நீங்கவிடுவன் என்று உடனே போந்தார் 428

இருவரால் அறிய ஒண்ணா ஒருவர்பின்செல்லும் ஏழை
பொருதிறல் வீரர்பின்பு போகமுன் போகும் போதில்
அருமறை முனிவன் சாய்க்காடு அதன்மருங்கு அணையமேவித்
திருமலி தோளினானை மீள் எனச் செப்பினானே 429

தவமுனி தன்னைமீளச் சொன்னபின் தலையால் ஆர
அவன்மலர்ப் பதங்கள் சூடி அஞ்சலி கூப்பி நின்று
புவனம்மூன்று உய்யவந்த பூசுரன் தன்னை ஏத்தி
இவன் அருள் பெறப்பெற்றேன் என்று இயற்பகை யாரும் மீண்டார் 430

செய்வதற்கு அரியசெய்கைசெய்தநல்தொண்டர் போக
மைதிகழ் கண்டன் எண்தோள் மறையவன் மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பொய்தரும் உள்ளம்இல்லான் பார்க்கிலன் போனான்என்று
மெய்தரு சிந்தை யாரை மீளவும் அழைக்கல் உற்றான் 431

இயற்பகை முனிவா ஓலம்! ஈண்டு நீ வருவாய் ஓலம்!
அயர்ப்பு இலாதானே ஓலம்! அன்பனே ஓலம்! ஓலம்!
செயற்கு அருஞ் செய்கை செய்த தீரனே ஓலம் என்றான்
மயக்கறு மறைஓலிட்டு மால் அயன்தேட நின்றான் 432

அழைத்தபேர் ஓசை கேளா அடியனேன் வந்தேன் வந்தேன்
பிழைத்தவர் உளரேல் இன்னும் பெருவலித் தடக்கைவாளின்
இழைத்தவர் ஆகின்றார் என்று இயற்பகையார் வந்து எய்தக்
குழைப்பொலி காதினானும் மறைந்தனன் கோலம்கொள்வான் 433

சென்றவர் முனியைக்காணார், சேயிழை தன்னைக் கண்டார்
பொன்திகழ் குன்வெள்ளிப் பொருப்பின்மேல் பொலிந்தது என்னத்
தன்துணை யுடனே வானில் தலைவனைவிடைமேல் கண்டார்
நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார் நிலத்தின் நின்றுஎழுந்தார், நேர்ந்தார் 434

சொல்லுவது அறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந்து அருளிஎன்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
எல்லைஇல்இன்பவெள்ளம் எனக்கு அருள்செய்தாய் போற்றி
தில்லை அம்பலத்துள் ஆடும் சேவடி போற்றி என்ன 435

விண்இடை நின்றவெள்ளை விடையவர் அடியார் தம்மை
எண்ணிய உலகு தன்னில் இப்படி நம்பால் அன்பு
பண்ணிய பரிவு கண்டு மகிழ்ந்தனம் பழுதுஇலாதாய்
நண்ணிய மனைவியோடு நம்முடன் போதுக என்று 436

திருவளர் சிறப்பின் மிக்கதிருத்தொண்டர் தமக்கும் தேற்றம்
மருவிய தெய்வக் கற்பின் மனைவியார் தமக்கும் தக்க
பெருகிய அருளின் நீடு பேறுஅளித்து இமையோர் ஏத்தப்
பொருவிடைப் பாகர் மன்னும் பொன்பொது அதனுள் புக்கார் 437

வானவர் பூவின்மாரி பொழிய மாமறைகள் ஆர்ப்ப,
ஞானமா முனிவர் போற்ற நலம்மிகு சிவலோகத்தில்
ஊனம்இல் தொண்டர் கும்பிட்டு உடன்உறை பெருமைபெற்றார்
ஏனைய சுற்றத்தாரும் வானிடை இன்பம் பெற்றார் 438

இன்புஉறு தாரம் தன்னை ஈசனுக்கு அன்பர் என்றே
துன்புஉறாது உதவும்தொண்டர் பெருமையைத் தொழுதுவாழ்த்தி
அன்புஉறு மனத்தால் நாதன் அடியவர்க்கு அன்பு நீடு
மன்புகழ் இளைசை மாறன் வளத்தினை வழுத்தல் உற்றேன் 439

10. இளையான்குடி மாறநாயனார்

எழுசீர் விருத்தம்

அம்பொன் நீடிய அம்பலத்தினில் ஆடுவார் அடிசூடுவார்
தம்பிரான்அடி மைத்திறந்து உயர் சால்பின் மேன்மைதரித்துஉளார்
நம்பு வாய்மையில் நீடுசூத்திர நல்குலம்செய் தவத்தினால்
இம்பர் ஞாலம் விளக்கினார் இளையான் குடிப்பதி மாறனார் 440

ஏரின்மல்கு வளத்தினால்வரும் எல்லை இல்லதுஓர் செல்வமும்
நீரில் மல்கிய வேணியார் அடியார் திறத்து நிறைந்ததுஓர்
சீரின்மல்கிய அன்பின் மேன்மை திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி மற்றவை பெற்றநீடுபயன் கொள்வார் 441

ஆரம்என்பு புனைந்தஐயர்தம் அன்பர் என்பதொர்தன்மையால்
நேரவந்தவர் யாவர் ஆயினும் நித்தம் ஆகிய பத்தி முன்
கூர வந்துஎதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று செவிப்புலத்து
ஈரம் மென்மது ரப்பதம்பரிவு எய்த முன்உரை செய்தபின் 442

கொண்டுவந்து மனைப்புகுந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டுகாதலின் ஆதனத்து இடைவைத்துஅருச்சனை செய்தபின்
உண்டி நாலு விதத்தினில் ஆறுசுவைத் திறத்தினில் ஒப்புஇலா
அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில்அமுது செய்ய அளித்துஉளார். 443

ஆளும்நாயகர் அன்பர் ஆனவர் அளவுஇலார் உளம் மகிழவே
நாளும்நாளும் நிறைந்துவந்து நுகர்ந்ததன்மையின் நன்மையால்
நீளும் மாநிதியின் பரப்பு நெருங்கு செல்வம்நிலாவி எண்
தோளினார்அள கைக்கு இருத்திய தோழனார்என வாழும் நாள். 444

செல்வம் மேவிய நாளில் இச்செயல் செய்வது அன்றியும் மெய்யினால்
அல்லல் நல்குரவு அனபோதினும் வல்லர் என்று அறிவிக்கவே
மல்லல் நீடிய செல்வம் மெல்ல மறைந்து நாள்தொறும் மாறிவந்து
ஒல்லையில் வறுமைப்பதம்புக உன்னினார்தில்லை மன்னினார் 445

இன்னவாறு வளம் சுருங்கவும் எம்பிரான் இளையான்குடி
மன்னன்மாறன் மனம்சுருங்குதல் இன்றிஉள்ளனமாறியும்
தன்னைமாறி இறுக்கஉள்ள கடன்கள் தக்கன கொண்டுபின்
முன்னை மாறுஇல் திருப்பணிக்கண் முதிர்ந்த கொள்கையர் ஆயினார் 446

மற்றுஅவர் செயல்இன்னதன்மையது ஆக, மால்அயன்ஆனஅக்
கொற்ற ஏனமும் அன்னமும் தெரியாத கொள்கையர் ஆயினார்
பெற்றம் ஊர்வதும் இன்றி நீடிய பேதையாள் உடன்இன்றிஓர்
நல் தவத்தவர் வேடமே கொடு ஞாலம் உய்ந்திட நண்ணினார். 447

கலிவிருத்தம்

மாரிக் காலத்து இரவினில் வைகியோர்
தாரிப்பு இன்றிப் பசி தலைக் கொள்வது
பாரித்து இல்லம் அடைந்தபின், பண்புஉற
வேரித் தாரான் விருந்து எதிர் கொண்டனன் 448

ஈரமேனியை நீக்கி இடம்கொடுத்து
ஆர இன்அமுது ஊட்டுதற்கு ஆசையால்
தார மாதரை நோக்கித் தபோதனார்
தீரவே பசித்தார் செய்வது என்? என்று 449

நமக்கு முன்புஇங்கு உணவுஇலை ஆயினும்
இமக்கு லக்கொடி பாகர்க்கு இனியவர்
தமக்கு நாம்இன் அடிசில் தகவுஉற
அமைக்கு மாறுஎங்ஙனே? அணங்கேஎன. 450

மாது கூறுவள்மற்றுஒன்றும் காண்கிலேன்
ஏதிலாரும் இனித் தருவார் இல்லை
போதும் வைகிற்றுப் போம்இடம் வேறுஇலை
தீது செய்வினை யேற்குஎன் செயல்? என்று 451

செல்லல் நீங்கப்பகல் வித்திய செந்நெல்
மல்லல் நீர்முளை வாரிக்கொடு வந்தால்
வல்லவாறு அமுது ஆக்கலும் ஆகும் மற்று
அல்லது ஒன்று அறியேன் என்று அயர்வுஉற 452

மற்றுஅும் மாற்றம் மனைவியார் கூறமுன்
பெற்ற செல்வம் எனப்பெரிது உள்மகிழ்ந்து
உற்ற காதலினால் ஒருப்பட்டனர்
சுற்று நீர்வயல் செல்லத் தொடங்குவார் 453

பெருகுவானம் பிறங்க மழைபொழிந்து
அருகு நாப்பண் அறிவுஅரும் கங்குல்தான்
கருகு மைஇரு ளின்கணம் கட்டுவிட்டு
உருகுகின்றது போன்றது உலகு எலாம் 454

எண்ணும் இவ்உலகத்தவர் யாவரும்
துண் எனும்படி தோஙன்றாமுன் தோன்றிடில்
வண்ணம் நீடிய மைக்குழம்பு ஆம் என்று
நண்ணல் செய்யா நடுஇருள் யாமத்து 455

உள்ளம் அன்புகொண்டு ஊக்க, ஓர்பேர்இடாக்
கொள்ள முன்கலித்துக் குறியின் வழிப்
புள்உறங்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ள லார்இளை யான்குடி மாறனார். 456

காலினால் தடவிச்சென்று கைகளால்
சாலி வெண்முளை நீர்வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி; இடாநிறையக் கொண்டு
மேலே எடுத்துச் சுமந்து ஒல்லை மீண்டனர் 457

அறுசீர் விருத்தம்

வந்தபின் மனைவியாரும் வாய்தலின் நின்றுவாங்கி
சிந்தையில் விரும்பி நீரில் சேற்றினை அலம்பி ஊற்றி
வெம்தழல் அடுப்பின் மூட்ட விறகுஇல்லைஎன்னமேலோர்
அந்தம்இல் மனையில் நீடும் அலக்கினை அறுத்து வீழ்த்தார் 458

முறித்துஅவை அடுப்பின்மாட்டி முளைவித்துப் பதமுன் கொள்ள
வறுத்தபின் அரிசி ஆக்கி, வாக்கிய உலையில் பெய்து
வெறுப்புஇல்இன் அடிசில் ஆக்கி, மேம்படு கற்பின்மிக்கார்
கறிக்குஇனி என்செய்கோம் என்று இறைஞ்சினார் கணவனாரை. 459

வழிவரும் இளைப்பினோடும் வருத்திய பசியி னாலே
அழிவுஉறும் ஐயன்என்னும் அன்பினின்பொலிந்து சென்று
குழிநிரம்பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்து அவைகறிக்கு நல்க 460

மனைவியார் கொழுநர் தந்த மனம்மகிழ் கறிகள் ஆய்ந்து
புனல்இடைக் கழுவித் தக்க புனித பாத்திரத்துக் கைம்மை
வினையினால் வேறுவேறு கறிஅமுது ஆக்கிப் பண்டை
நினைவினால் குறையை நொந்து திருஅமுது அமைத்துநின்று 461

கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறிஅமுது ஆனகாட்டி,
இணை இலாதாரை ஈண்ட அமுதுசெய்விப்போம் என்ன
உணர்வினால் உணர ஒண்ணா உரவரை உணர்த்தவேண்டி
அணையமுன் சென்றுநின்று அங்கு அவர் துயில் அகற்றல் உற்றார் 462

அழுந்திய இடருள்நீங்கி அடியனேன் உள்ள என்பால்
எழுந்தருள் பெரியோய் ஈண்ட அமுது செய்தருள்க என்று
தொழும்பனார் உரைத்த போதில் சோதியாய் எழுந்து தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவியாரும் தொண்டரும் திகைத்து நின்றார் 463

மால் அயற்கு அரியநாதன் வடிவு ஒருசோதி ஆகச்
சாலவே மயங்குவார்க்குச் சங்கரன் தான்மகிழ்ந்தே
ஏலவார் குழலாள் தன்னோடு இடப வாகனனாய்த்தோன்றிச்
சீலம்ஆர் பூசைசெய்த திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி 464

அன்பனே! அன்பர்பூசை அளித்த நீஅணங்கினோடும்
என்பெரும் உலகம் எய்தி இருநிதிக்கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல்கேட்ப
இன்பம் ஆர்ந்து இருக்கஎன்றே அருள்செய்தான் எவர்க்கும் மிக்கான் 465

இப்பரிசு இவர்க்குத் தக்க வகையினால் இன்பம் நல்கி,
முப்புரம் செற்றார், அன்பர் முன்பு எழுந்தருளிப் போனார்
அப்பெரியவர் தம்தூய அடிஇணைதலைமேல் கொண்டு
மெய்ப்பொருள் சேதிவேந்தன் செயலிணை விளம்பல்உற்றேன் 466

11. மெய்ப்பொருள் நாயனார்

சேதிநல் நாட்டுநீடு திருக்கோவலூரின் மன்னி
மாதுஒரு பாகர் அன்பின் வழிவரு மலாடர் கோமான்
வேதநல் நெறியின் வாய்மை விளங்கிட மேன்மை பூண்டு
காதலால் ஈசர்க்கு அன்பர் கருத்துஅறிந்து ஏவல் செய்வார் 467

அரசியல் நெறியின் வந்தஅறநெறி வழாமல் காத்து
வரைநெடுந் தோளால்வென்று மாற்றலர் முனைகள் மாற்றி
உரைதிறம் பாதநீதி ஓங்கு நீர்மையினின் மிக்கார்
திரைசெய்நீர்ச் சடையான் அன்பர் வேடமே சிந்தைசெய்வார் 468

மங்கையைப் பாகம் ஆகஉடையவர் மன்னும் கோயில்
எங்கணும் பூசை நீடி ஏழ்இசைப் பாடல் ஆடல்
பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரிந்து வாழ்வார்
தங்கள் நாயகருக்கு அன்பர் தாள்அலால் சார்புஒன்று இல்லார் 469

தேடிய மாடுநீடு செல்வமும் தில்லை மன்றுள்
ஆடிய பெருமான் அன்பர்க்கு ஆவன ஆகும் என்று
நாடிய மனத்தினோடு நாயன்மார் அணைந்த போது
கூடியமகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவுஅறக் கொடுத்துஉவந்தார் 470

இன்னவாறு ஒழுகும் நாளில் இகல்திறம் புரிந்துஒர் மன்னன்
அன்னவர் தம்மை வெல்லும் ஆசையால் அமர்மேல்கொண்டு
பொன்அணி ஓடையானைப் பொருபரி காலாள் மற்றும்
பல்முறை இழந்து தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப் போனான் 471

இப்படிஇழந்த மாற்றான் இகலினால் வெல்ல மாட்டான்
மெய்ப்பொருள் வேந்தன் சீலம்அறிந்துவெண் ணீறுசாத்தும்
அப்பெரு வேடம்கொண்டே அற்றத்தில்வெல்வான் ஆகச்
செப்புஅரு நிலைமை எண்ணித் திருக்கோவலூரில்சேர்வான் 472

மெய்எலாம் நீறுபூசிவேணிகள் முடித்துக்கட்டிக்
கையினில் படைகரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி
மைபொதி விளக்கே என்னமனத்தின்உள் கறுப்புவைத்துப்
பொய்தவவேடம் கொண்டு புகுந்தனன் முத்த நாதன் 473

மாதவவேடம் கொண்ட வன்கணான் மாடம்தோறும்
கோதைசூழ் அளகபாரக் குழைக்கொடி ஆட மீது
சோதிவெண் கொடிகள் ஆடும்சுடர்நெடு மறுகில் போகிச்
சேதியர் பெருமான் கோயில் திருமணி வாயில்சேர்ந்தான் 474

கடையுடைக் காவலாளர் கைதொழுது ஏறநின்றே
உடையவர் தாமே வந்தார் உ.ள்எழுந்து அருளும் என்னத்
தடைபல புக்க பின்பு தனித்தடை நின்ற தத்தன்
இடைதெரிந்து அருளவேண்டும் துயில்கொளும் இறைவன்என்றான் 475

என்றுஅவன் கூறக்கேட்டே யான்அவற்கு உறுதி கூற
நின்றிடு நீயும் என்றே அவனையும் நீக்கிப் புக்குப்
பொன்திகழ் பள்ளிக் கட்டில் புரவலன் துயில மாடே
மன்றல்அம் குழல்மென் சாயல் மாதேவி இருப்பக் கண்டான் 47

கண்டுசென்று அணையும்போது கதும்என இழிந்துதேவி
வண்டுஅலர் மாலையானை எழுப்பிட, உணர்ந்துமன்னன்
அண்டர் நாயகனார் தொண்டர் ஆம்எனக் குவித்தசெங்கை
கொண்டு இழிந்து எதிரே சென்று கொள்கையின்வணங்கிநின்று 477

மங்கலம் பெருக மற்றுஎன் வாழ்வுவந்து அணைந்தது என்ன
இங்கு எழுந்தருளப் பெற்றது என்கொலோ என்று கூற
உங்கள் நாயகனார் முன்னம் உரைத்த ஆகமநூல் மண்மேல்
எங்கும் இல்லாதது ஒன்று கொடுவந்தேன் இயம்ப என்றான் 478

பேறுஎனக்கு இதன்மேல் உண்டோ? பிரான்அருள்செய்த இந்த
மாறுஇல் ஆகமத்தை வாசித்து அருள்செயவேண்டும் என்ன
நாறுபூங் கோதைமாது தவிரவே நானும் நீயும்
வேறுஇடத்து இருக்க வேண்டும் என்றுஅவன் விளம்பவேந்தன் 479

திருமகள் என்னநின்ற தேவியார் தம்மை நோக்கிப்
புரிவுடன் விரைய அந்தப் புரத்திடைப் போக ஏவித்து
தருதவ வேடத்தானைத் தவிசின்மேல் இருத்தித் தாமும்
இருநிலத்து இருந்து போற்றி இனிஅருள்செய்யும் என்றார் 480

கைத்தலத்து இருந்தவஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
புத்தகம் அவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்துஅவர் வணங்கும் போதில்
பத்திரம் வாங்கித் தான்முன்நினைத்த அப்பரிசே செய்ய
மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப் பொருள்எனத் தொழுது வென்றார் 481

மறைத்தவன்புகுந்த போதே மனம் அங்கு வைத்த தத்தன்
இறைப் பொழுதின்கண் கூடிவாளினால் எறியல்உற்றான்
நிறைத்தசெங்குருதி சோர வீழ்கின்றார்நீண்ட கையால்
தறைப்படும் அளவில் தத்தா நமர் எனத் தடுத்து வீழ்ந்தார் 482

வேதனை எய்தி வீழ்ந்த வேந்தரால் விலக்கப்பட்ட
தாதனாம்தத்தன் தானும் தலையினால் வணங்கித்தாங்கி
யாதுநான் செய்கேன் என்ன எம்பிரான் அடியார் போக
மீதுஇடை விலக்கா வண்ணம் கொண்டுபோய்விடுநீ என்றார் 483

அத்திறம் அறிந்தார் எல்லாம் அரசனைத் தீங்குசெய்த
பொய்த்தவன் தன்னைக்கொல்வோம் எனப்புடை சூழ்ந்த போது
தத்தனும் அவரையெல்லாம் தடுத்துஉடன்கொண்டு போவான்
இத்தவன் போகப்பெற்றது இறைவனது ஆணை என்றான் 484

அவ்வழி அவர்கள்எல்லாம் அஞ்சியே அகல நீங்கச்
செவ்விய நெறியில் தத்தன் திருநகர் கடந்துபோந்து
கைவடிநெடுவாள் ஏந்தி, ஆள்உறாக் கானம் சேர
வெவ்வினைக் கொடியோன் தன்னைவிட்டபின் மீண்டுபோந்தான் 485

மற்றவன் கொண்டுபோன வஞ்சனை வேடத்தான்மேல்
செற்றவர் தம்மை நீக்கித் தீதுஇலாநெறியில் விட்ட
சொல்திறம் கேட்க வேண்டிச் சோர்கின்ற ஆவிதாங்கும்
கொற்றவன் முன்புசென்றான் கோமகன் குறிப்பில்நின்றான் 486

சென்றுஅடி வணங்கிநின்று செய்தவவேடம்கொண்டு
வென்றவர்க்கு இடையூறுஇன்றி விட்டனன் என்று கூற
இன்று எனக்கு ஐயன்செய்தது யார்செய்ய வல்லார்என்று
நின்றனன் தன்னைநோக்கி நிறைபெரும் கருணை கூர்ந்தார் 487

அரசியல் ஆயத்தார்க்கும் அழிவுறும் காதலார்க்கும்
விரவிய செய்கைதன்னை விளம்புவார் விதியினாலே
பரவிய திருநீற்று அன்பு பாதுகாத்து உய்ப்பீர் என்று
புரவலர் மன்றுள் ஆடும் பூங்கழல் சிந்தை செய்தார் 488

தொண்டனார்க்கு இமயப் பரவை துணைவனார் அவர்முன் தம்மைக்
கண்டவாறு எதிரே நின்று காட்சி தந்தருளி மிக்க
அண்ட வானவர்கட்கு எட்டா அருட்கழல் நீழல் சேரக்
கொண்டவாறு இடையறாமல் கும்பிடும் கொள்கை ஈந்தார். 489

இன்உயிர் செகுக்கக் கண்டும் எம்பிரான் அன்பர் என்றே
நல்நெறி காத்தசேதி நாதனார் பெருமை தன்னில்
என்உரை செய்தேனாக, இகல்விறன் மிண்டர் பொன்தாள்
சென்னிவைத்து அவர்முன் செய்த திருத்தொண்டு செப்பல் உற்றேன் 490

12. விறன்மிண்ட நாயனார்

விரைசெய்நறும்பூந் தொடை இதழி வேணியார் தம்கழல் பரவிப்
பரசுபெறு மாதவமுனிவன் பரசுராமன் பெறுநாடு
திரைசெய் கடலின்பெருவளனும் திருந்து நிலனில்செழுவளனும்
வரையில் வளனும் உடன்பெருகி மல்கும் நாடு மலைநாடு 491

வாரிசொரியும் கதிர்முத்தும் வயல்மென் கரும்பில் படுமுத்தும்
வேரல் விளையும் குளிர்முத்தும் வேழமருப்பின் ஒளிர்முத்தும்
மூரல் எனச்சொல் வெண்முத்தநகையார் தெரிந்து முறைகோக்கும்
சேரர் திருநாட்டு ஊர்களின் முன்சிறந்த மூதூர்செங்குன்றூர் 492

என்னும்பெயரின் விளங்கி உலகு ஏறும்பெருமை உடையதுதான்
அன்னம் பயிலும் வயல் உழவின் அமைந்த வளத்தால் ஆய்ந்தமறை
சொன்னநெறியின் வழிஒழுகும் தூயகுடிமைத்தலை நின்றார்
மன்னும் குலத்தின் மாமறைநூல் மரபில் பெரியோர் வாழ்பதியாம் 493

அப்பொன் பதியினிடை வேளாண்குலத்தை விளக்க அவதரித்தார்
செப்பற்கு அரிய பெருஞ்சீர்த்திச் சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
எப் பற்றினையும் அறஎறிவார் எல்லைதெரிய ஒண்ணாதார்
மெய்ப் பத்தர்கள் பால் பரிவு உடையார் எம்பிரனார் விறண்மிண்டர் 494

நதியும் மதியும் புனைந்தசடை நம்பர் விரும்பி நலம் சிறந்த
பதிகள் எங்கும் கும்பிட்டுப் படரும் காதல்வழிச் செல்வார்
முதிரும் அன்பின் பெருந்தொண்டர்முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்து
எதிர்முன் பரவும் அருள்பெற்றே இறைவர் பாதம் தொழப்பெற்றார் 495

பொன்தாழ் அருவி மலைநாடு கடந்து கடல்சூழ் புவிஎங்கும்
சென்று ஆளுடையார் அடியவர்தம் திண்மை ஒழுக்கநடை செலுத்தி
வன்தாள் மேருச் சிலைவளைத்துப் புரங்கள் செற்றவைதிகத்தேர்
நின்றார் இருந்த திருவாரூர் பணிந்தார் நிகர்ஒன்று இல்லாதார். 496

திருஆர் பெருமை திகழ்கின்ற தேவாசிரியனிடைப் பொலிந்து
மருவா நின்ற சிவனடியார் தம்மைத் தொழுது வந்து அணையாது
ஒருவாறு ஒதுங்கும் வன்தொண்டன் புறகுஎன்று உரைப்பச் சிவன்அருளால்
பெருகாநின்ற பெறும் பேறு பெற்றார் மற்றும் பெறநின்றார் 497

சேண்ஆர் மேருச்சிலைவளைத்த சிவனார் அடியார்திருக்கூட்டம்
பேணாது ஏகும் ஊரனுக்கும் பிரான்ஆம் தன்மைப் பிறைசூடிப்
பூண்ஆர் அரவம் புனைந்தார்க்கும் புறகுஎன்று உரைக்க மற்றுஅவர்பால்
கோணா அருளைப் பெற்றார் மற்று இனியார் பெருமை கூறுவார் 498

ஞாலம் உய்ய, நாம் உய்ய,நம்பி சைவ நல்நெறியின்
சீலம் உய்ய, திருத்தொண்டத் தொகைமுன்பாட, செழுமறைகள்
ஓலம் இடவும்உணர்வு அரியார் அடியாருடனாம் உளதுஎன்றால்
ஆலம் அமுது செய்தபிரான் அடியார் பெருமை அறிந்தார் ஆர்? 499

ஒக்க நெடுநாள்இவ் உலகில் உயர்ந்த சைவப் பெருந்தன்மை
தொக்க நிலைமை நெறிபோற்றித் தொண்டு பெற்றவிறண் மிண்டர்
தக்க வகையால் தம்பெருமான் அருளினாலே தாள்நிழல்கீழ்
மிக்க கண நாயகர் ஆகும் தன்மை பெற்று விளங்கினார் 500

வேறு பிறிதுஎன்?திருத்தொண்டத்தொகையால் உலகு விளங்கவரும்
பேறு தனக்குக் காரணம்ஆம் பிரானார் விறன்மிண்டரின் பெருமை
கூறும் அளவுஎன் அளவிற்றே?அவர்தான் சென்னிமேல்கொண்ட
ஆறை வணிகர்அமர்நீதி அன்பர் திருத்தொண்டு அறைகுவாம் 501

13. அமர்நீதி நாயனார்

கலித்துறை

சீரில் நீடியசெம்பியர் பொன்னிநல் நாட்டுக்
காரின் மேவிய களிஅளி மலர்ப்பொழில் சூழ்ந்து
தேரின் மேவிய செழுமணி வீதிகள் சிறந்து
பாரில் நீடிய பெருமைசேர் பதி பழையாறை 502

மன்னும் அப்பதி வணிகர்தம் குலத்தினில் வந்தார்
பொன்னும்முத்தும் நன்மணிகளும் பூந்துகில் முதலா
எந்நிலத்தினும் உள்ளன வருவளத்து இயல்பால்
அந்நிலைக்கண்மிக் கவர்அமர் நீதியார் என்பார் 503

சிந்தைசெய்வது சிவன்கழல் அல்லதுஒன்று இல்லார்
அந்திவண்ணர்தம் அடியவர்க்கு அமுதுசெய்வித்துக்
கந்தை கீளுடை, கோவணம் கருத்து அறிந்து உதவி
வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள்வார் 504

முக்கண் நக்கர்ஆம் முதல்வனார் அவர்திரு நல்லூர்
மிக்க சீர்வளர் திருவிழா விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க அன்பர்கள் அமுதுசெய் திருமடம் சமைத்தார்
தொக்க சுற்றமும் தாமும்வந்து அணைந்தனர் தூயோர் 505

மருவும் அன்பொடு வணங்கினர் மணிகண்டர் நல்லூர்த்
திருவிழா அணிசேவித்துத் திருமடத்து அடியார்
பெருகும் இன்பமோடு அமுது செய்திட அருள்பேணி
உருகு சிந்தையின் மகிழ்ந்துஉறை நாளிடை ஒரு நாள் 506

பிறைத்தளிச்ர் சடைப் பெருந்தகைப்பெருந்திருநல்லூர்க்
கறைக்களத்து இறைகோவணப்பெருமைமுன் காட்டி,
நிறைந்த அன்புடைத்தொண்டர்க்கு நீடுஅருள் கொடுப்பான்
மறைக் குலத்துஒரு பிரமசா ரியின்வடிவு ஆகி 507

செய்யபுன்சடை கரந்ததோர் திருமுடிச் சிகையும்
சைவவெண்திரு நீற்றுமுண்டகத்து ஒளித் தழைப்பும்
மெய்யின் வெண்புரிநூலுடன் விளங்கு மான்தோலும்
கையில் மன்னிய பவித்திர மரகதக் கதிரும் 508

முஞ்சி நாண்உற முடிந்தது சாத்திய அரையில்
தஞ்ச மாமறைக் கோவண ஆடையின் அசைவும்
வஞ்ச வல்வினைக் கறுப்பு அறும் மனத்து அடியார்கள்
நெஞ்சில் நீங்கிடா அடிமலர் நீள்நிலம் பொலிய 509

கண்டவர்க்கு உறு காதலின் மனம்கரைந்து உருகத்
தொண்டர் அன்புஎனும் தூநெறி வெளிப்படுப்பாராய்த்
தண்டின் மீதுஇரு கோவணம் நீற்றுப்பை தருப்பை
கொண்டு வந்துஅமர் நீதியார் திருமடம் குறுக. 510

வடிவு காண்டலும் மனத்தினும் மிகமுகம் மலர்ந்து
கடிது வந்துஎதிர் வணங்கி, இம் மடத்தினில் காணும்
படி இலாதநீர் அணையமுன் பயில் தவம் என்னோ?
அடியனேன் செய்தது? என்றனர், அமர்நீதி என்பர் 511

பேணும் அன்பரைநோக்கி,நீர் பெருகிய அடியார்க்கு
ஊணும் மேன்மையில் ஊட்டி,நல் கந்தை,கீள் உடைகள்
யாணர் வெண் கிழிக் கோவணம், ஈதல் கேட்டு உம்மைக்
காணவந்தனம் என்றனன், கண்நுதல் கரந்தோன் 512

என்று தம்பிரான் அருள்செய இத்திரு மடத்தே
நன்று நான்மறை நற்றவர் அமுதுசெய்தருளத்
துன்று வேதியர் தூய்மையின் அமைப்பதும் உளதால்
இன்று நீரும் இங்கு அமுதுசெய் தருளும் என்று இறைஞ்ச 513

வணங்கும் அன்பரை நோக்கிஅம் மறையவர் இசைந்தே
அணங்கு நீர்ப்பொன்னி ஆடி நான்வர மழை வரினும்
உணங்கு கோவணம் வைத்து நீர்தாரும் என்று ஒரு வெண்
குணம்கொள் கோவணம் தண்டினில் அவிழ்த்துஅது கொடுப்பார் 514

ஓங்கு கோவணப் பெருமையை உள்ளவாறு உமக்கே
ஈங்கு நான்சொல வேண்டுவது இல்லை, நீர் இதனை
வாங்கி நான்வரும் அளவும்உம் மிடத்து இகழாதே
ஆங்கு வைத்துநீர்தாரும் என்று அவர்கையில் கொடுத்தார் 515

கொடுத்த கோவணம் கைக்கொண்டு கோதுஇலா அன்பர்
கடுப்பில் இங்கு எழுந்தருளும் நீர் குளித்துஎனக் கங்கை
மடுத்த தும்பிய வளர்சடை மறைத்த அம் மறையோர்
அடுத்த தெண்திரைப் பொன்னி நீர் ஆடஎன்று அகன்றார் 516

தந்தகோவணம் வாங்கிய தனிப்பெரும் தொண்டர்
முந்தை அந்தணர் மொழிகொண்டு முன்புதாம் கொடுக்கும்
கந்தை,கீளாடை, கோவணம் அன்றி, ஓர் காப்புச்
சிந்தை செய்து, வேறு இடத்து ஒரு சேமத்து வைத்தார் 517

போன வேதியர் வைத்தகோ வணத்தினைப்போக்கிப்
பானல் அம்துறைப் பொன்னிநீர் படிந்து வந்தாரோ?
தூ நறும் சடைக் கங்கைநீர் தோய்ந்து வந்தாரோ?
வான நீர்மழை பொழிந்திட நனைந்துவந்து அணைந்தார் 518

கதிர் இளம்பிறைக்கண்ணியர் நண்ணிய பொழுதில்
முதிரும் அன்புடைத் தொண்டர்தாம் முறைமையின் முன்னே,
அதிக நன்மையின் அறுசுவைத் திருஅமுது ஆக்கி,
எதிர் எழுந்துசென்று இறைஞ்சிட, நிறைந்தநூல் மார்பர் 519

தொண்டர் அன்பு எனும் தூய நீர் ஆடுதல் வேண்டி
மண்டு தண்புனல் மூழ்கிய ஈரத்தை மாற்றத்
தண்டின் மேலதும் ஈரம் நான் தந்த கோவணத்தைக்
கொண்டுவாரும் என்று உரைத்தனர் கோவணக் கள்வர் 520

ஐயர், கைதவம் அறிவுறா தவர்கடிது அணுகி
எய்தி, நோக்குறக் கோவணம் இருந்த வேறிடத்தில்
மைஇல் சிந்தையர் கண்டிலர், வைத்தகோ வணம்முன்
செய்ததுஎன்? என்று திகைத்தனர், தேடுவார் ஆனார் 521

பொங்கு வெண்கிழிக் கோவணம் போயின நெறிமேல்
சங்கை இன்றியே தப்பினது என்று தம் சரக்கில்
எங்கு நாடியும் கண்டிலர், என்செய்வார் நின்றார்
அங்கண் வேதியர் பெருந்தொடக் கினில்அகப் பட்டார் 522

மனைவியாரோடு மன்னிய கிளைஞரும் தாமும்
இனையது ஒன்றுவந்து எய்தியது என்இடர் கூர்ந்து
நினைவது ஒன்றிலர், வருந்தினர், நிற்கவும் மாட்டார்
புனைய வேறுஒரு கோவணம் கொடு புறப்பட்டார் 523

அத்தர் முன்புசென்று, அடிகள்! நீர் தந்த கோவணத்தை
வைத்திடத்து நான் கண்டிலன், மற்றும் ஓர் இடத்தில்
உய்த்து ஒளித்தனர் இல்லை அஃது ஒழிந்தவாறு அறியேன்
இத்தகைத்தவேறு அதிசயம் கண்டிலேன் என்று 524

வேறுநல்லதோர் கோவணம் விரும்பிமுன் கொணர்ந்தேன்
கீறு கோவணம் அன்று நெய்து அமைத்தது கிளர்கொள்
நீறு சாத்திய நெற்றியீர்! மற்றது களைந்து
மாறு சாத்தி, என் பிழைபொறுப்பீர் என வணங்க 525

நின்றவேதியர் வெகுண்டு, அமர் நீதியார் நிலைமை
நன்று சாலவும் நாள்இடை கழிந்ததும் அன்றால்,
இன்றுநான் வைத்த கோவணம் கொண்டு அதற்குஎதிர்வேறு
ஒன்று கொள்க என உரைப்பதே – நீர் என உரையா. 526

நல்லகோவணம் கொடுப்பன் என்று உலகின்மேல் நாளும்
சொல்லுவித்தது என்கோவணம் கொள்வது துணிந்தோ?
ஒல்லை ஈங்குஉறு வாணிபம் அழகிதே உமக்கு? என்று
எல்லை இல்லவன் எரிதுள்ளி னால்என வெகுண்டான் 527

மறிகரந்து தண்டு ஏந்திய மறையவர் வெகுளப்
பொறி கலங்கிய உணர்வின ராய்முகம் புலர்ந்து
சிறிய என்பெரும் பிழைபொறுத்து அருள்செய்வீர் அடியேன்
அறிய வந்ததொன்று அன்றுஎன அடி பணிந்து அயர்வார் 528

செயத் தகும்பணி செய்வன் இக்கோவணம் அன்றி,
நயத் தகுந்தனம் நல்லபாட்டாடைகள், மணிகள்
உயர்த்த கோடிகொண்டருளும் என்று உடம்பினில் அடங்காப்
பயத்தொடும் குலைந்து அடிமிசைப் பலமுறை பணிந்தார் 529

பணியும் அன்பரை நோக்கி அப்பரம்பொருள் ஆனார்
தணியும் உள்ளத்தர் ஆயினார் போன்ற நீர்தந்த
மணியும் பொன்னும் நல்ஆடையும் மற்றும் என்செய்ய?
அணியும் கோவணம் நேர்தர அமையும் என்றருள 530

மலர்ந்த சிந்தையர் ஆகிய வணிகர்ஏறு அனையார்
அலர்ந்த வெண்நிறக் கோவணம் அதற்கு நேராக
இலங்கு பூந்துகில் கொள்வதற்கு இசைந்தருள் செய்யீர்
நலம்கொள் கோவணம் தரும்பரிசு யாது என நம்பர் 531

உடுத்த கோவணம் ஒழிய, நாம் உம்கையில் தரநீர்
கெடுத்த தாகமுன் சொல்லும்அக் கிழித்தகோ வணம்நேர்
அடுத்த கோவணம் இதுஎன்று தண்டினில் அவிழா
எடுத்து மற்றுஇதன் எடை இடும் கோவணம் என்றார் 532

நன்றுசால என்று அன்பரும் ஒரு துலை நாட்டக்
குன்ற வில்லியார் கோவணம் ஒருதட்டில் இட்டார்
நின்ற தொண்டரும் கையினில் நெய்த கோவணம் தட்டு
ஒன்றிலே இட, நிறைநிலாது ஒழிந்தமை கண்டார் 533

நாடும் அன்பொடு நாயன்மார்க்கு அளிக்கமுன் வைத்த
நீடு கோவணம் அடையநேர் ஆக, ஒன்று ஒன்றாக
கோடு தட்டின் மீது இடக்கொண்டு எழுந்தது கண்டு
ஆடு சேவடிக்கு அடியரும் அற்புதம் எய்தி 534

உலகில் இல்லதோர் மாயைஇக் கோவணம் ஒன்றுக்கு
அலகில் கோவணம் ஒத்தில, என்று அதிசயித்துப்
பலவும் மென்துகில் பட்டுடன் இடஇட உயர,
இலகு பூந்துகில் பொதிகளை எடுத்து மேல் இட்டார் 535

முட்டுஇல் அன்பர்தம் அன்புஇடும் தட்டுக்கு முதல்வர்
மட்டு நின்றதட்டு அருளொடும் தாழ்வுறும் வழக்கால்
பட்டொடும்துகில் அநேககோ டிகள்இடும் பத்தர்
தட்டு மேற்படத் தாழ்ந்ததுகோவணத் தட்டு 536

ஆனதன்மைகண்டு அடியவர் அஞ்சிஅந் தணர்முன்
தூ நறுந்துகில் வர்க்கம்நூல் வர்க்கமே முதலா
மானம் இல்லன குவிக்கவும் தட்டின்மட்டு இதுவால்
ஏனை என்தனம் இடம்பெற வேண்டும்? என்று இறைஞ்ச 537

மங்கைபாகர் ஆம் மறையவர் மற்று அதற்கு இசைந்தே
இங்கு நாம்இனி வேறுஒன்று சொல்லுவது என்கொல்
அங்கு மற்று உங்கள் தனங்களினாகிலும் இடுவீர்
எங்கள் கோவணம் நேர்நிற்க வேண்டுவது என்றார் 538

நல்லபொன்னொடும் வெள்ளியும் நவமணித் திரளும்
பல்வ கைத்திறத்து உலோகமும் புணர்ச்சிகள் பலவும்
எல்லை இல்பொருள் சுமந்துஅவர் இடஇடக்கொண்டே
மல்கு தட்டு மீது எழுந்தது வியந்தனர் மண்ணோர் 539

தவம்நிறைந்த நான்மறைப் பொருள்நூல்களால் சமைந்த
சிவன்விரும்பிய கோவணம் இடும்செழும் தட்டுக்கு
அவனிமேல் அமர் நீதியார் தனம் எலாம் அன்றிப்
புவனம் யாவையும் நேர்நிலா என்பது புகழோ 540

நிலைமை மற்றதுநோக்கிய நிகர்இலார் நேர்நின்று
உலையில் பல்தனம் ஒன்றுஒழியாமைஉய்த் தொழிந்தேன்
தலைவ! யானும் என் மனைவியும் சிறுவனும் தகுமேல்
துலையில் ஏறிடப் பெறுவதுஉன் அருள் எனத் தொழுதார் 541

பொச்சம் இல்அடிமைத் திறம் புரிந்தவர் எதிர்நின்று
அச்சம் முன்புஉற உரைத்தலும் அங்கணர் அருளால்
நிச்சயித்து அவர் நிலையினைத் துலைஎனும் சலத்தால்
இச்சழக்கின் நின்று ஏற்றுவார், ஏறுதற்கு இசைந்தார் 542

மனம் மகிழ்ந்துஅவர் மலர்க்கழல் சென்னியால் வணங்கிப்
புனைமலர்க்குழல் மனைவியார் தம்மொடு புதல்வன்
தனை, இடக்கொடு தனித்துலை வலம்கொண்டு தகவால்
இனைய செய்கையில் ஏறுவார், கூறுவார் எடுத்து 543

இழைத்த அன்பினில் இறைதிரு நீற்றுமெய் அடிமை
பிழைத்திலோம் எனில், பெரும்துலை நேர்நிற்க என்று
மழைத்த டம்பொழில் திருநல்லூர் இறைவரை வணங்கித்
தழைத்த அஞ்செழுத்து ஓதினார், ஏறினார் தட்டில் 544

மண்டுகாதலின் மற்றுஅவர் மகிழ்ந்துஉடன் ஏற,
அண்டர் தம்பிரான் திருஅரைக் கோவணம் அதுவும்
கொண்ட அன்பினில் குறைபடா அடியவர் அடிமைத்
தொண்டும் ஒத்தலால் ஒத்துநேர் நின்றதுஅத் துலைதான் 545

மதிவிளங்கிய தொண்டர்தம் பெருமையை மண்ணோர்
துதி செய்து எங்கணும் அதிசயம் உறஎதிர் தொழுதார்
கதிர் விசும்பிடைக் கரந்திட நிரைந்த கற்பகத்தின்
புதிய பூமழை இமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார் 546

அண்டர் பூமழை பொழியமற்று அதனிடை ஒளித்த
முண்ட வேதியர் ஒருவழியான் முதல் நல்லூர்ப்
பண்டு தாம்பயில கோலமே விசும்பினில் பாகம்
கொண்டபேதையும் தாமும்ஆய்க் காட்சிமுன் கொடுத்தார் 547

தொழுதுபோற்றி அத்துலைமிசை நின்றுநேர் துதிக்கும்
வழுஇல் அன்பரும் மைந்தரும் மனைவியார் தாமும்
முழுதும் இன்அருள் பெற்றுத்தம் முன்தொழுது இருக்கும்
அழிவுஇல் வான்பதம் கொடுத்துஎழுந்து அருளினார் ஐயர் 548

நாதர் தம்திருவளினால் நல்பெரும் துலையே
மீதுகொண்டு எழு விமானமது ஆகிமேல் செல்லக்
கோதில் அன்பரும் குடும்பமும் குறைவு அறக்கொடுத்த
ஆதி மூர்த்தியாருடன்சிவ புரியினை அணைந்தார் 549

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

மலர்மிசை அயனும் மாலும்காணுதற்கு அரியவள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய்நல்லூர் ஆவணப் பழமை காட்டி
உலகுஉய்ய ஆண்டுகொள்ளப் பெற்றவர் பாதம் உன்னித்
தலைமிசை வைத்துவாழும் தலைமைநம் தலைமை ஆகும் 550

3. இலைமலிந்த சருக்கம்

14. எறிபத்த நாயனார்

மல்லல் நீர்ஞாலம் தன்னுள் மகிழ்விடை உடையாள் அன்பர்க்கு
ஒல்லைவந் துற்றசெய்கைஉற்றிடத்து உதவும் நீரார்
எல்லைஇல் புகழின் மிக்க எறிபத்தர் பெருமை எம்மால்
சொல்லலாம் படித்து அன்றேனும் ஆசையால்சொல்லல்உற்றாம் 551

பொன்மலைப் புலிவென்று ஓங்கப் புதுமலைஇடித்துப்போற்றும்
அந்நெறி வழியேஆக அயல்வழி அடைத்த சோழன்
மன்னிய அநபாயன் சீர் மரபின்மா நகரம் ஆகும்
தொல்நெடும் கருவூர் என்னும் சுடர்மணி வீதி மூதூர் 552

மாமதில் மஞ்சு சூழும் மாளிகை நிரைவிண் சூழும்
தூ மணி வாயில் சூழும் சோலையில் வாசம் சூழும்
தேமலர் அளகம் சூழும் சிலமதி தெருவில் சூழும்
தாம்மகிழ்ந்து அமரர் சூழும் சதமகன் நகரம் தாழ. 553

கடகரி துறையில் ஆடும் களிமயில் புறவில் ஆடும்
அடர்மணி அரங்கில் ஆடும்அரிவையர் குழல்வண்டு ஆடும்
படர்ஒளி மறுகில் ஆடும் பயில்கொ கதிர்மீது ஆடும்
தடநெடும் புவிகொண்டாடும் தனிநதர் வளமை ஈதால் 554

மன்னிய சிறப்பின்மிக்க வளநகர் அதனில் மல்கும்
பொன்இயல் புரிசை சூழ்ந்து சுரர்களும் போற்றும் பொற்பால்
துன்னிய அன்பின் மிக்கதொண்டர்தம் சிந்தை நீங்கா
அந்நிலை அரனார் வாழ்வது ஆனிலை என்னும் கோயில் 555

பொருள்திரு மறைகடந்த புனிதரை இனிதுஅக்கோயில்
மருள்துறை மாற்றும் ஆற்றால் வழிபடும் தொழிலர் ஆகி,
இருள்கடு ஒடுங்கு கண்டத்து இறையவர்க்கு உரிமை பூண்டார்க்கு
அருள்பெரும்தொண்டு செய்வார் அவர் எறிபத்தர் ஆவார் 556

மழைவளர் உலகில் எங்கும் மன்னிய சைவம் ஓங்க
அழல் அவிர்சடையான் அன்பர்க்கு அடாதன அடுத்த போது
முழைஅரி என்னத்தோன்றி முரண்கெட எறிந்து தீர்க்கும்
பழமறை பரவும் தூய பரசுமுன் எடுக்கப் பெற்றார் 557

அண்ணலார் நிகழும் நாளில் ஆனிலை அடிகளார்க்குத்
திண்ணிய அன்பு கூர்ந்த சிவகாமியாண்டார் என்னும்
புண்ணிய முனிவனார்தாம் பூப்பறித்து அலங்கல் சாத்தி
உள்நிறை காதலோடும் ஒழுகுவார் ஒருநாள் முன்போல் 558

வைகறை உணர்ந்துபோந்து புனல்மூழ்கி, வாயும் கட்டி
மொய்மலர் நெருங்கு வாச நந்தன வனத்து, முன்னிக்
கையினில் தெரிந்து நல்லகமழ்முகை அலரும் வேலைத்
தெய்வ நாயகர்க்குச் சாத்தும் திருப்பள்ளித் தாமம்கொய்து 559

கோலப்பூங்கூடைதன்னை நிறைந்தனர் கொண்டு நெஞ்சில்
வாலிய நேசம் கொண்டு மலர்க்கையில் தண்டும் கொண்டு அங்கு
ஆலயம் அதனை நோக்கி அங்கணர்க்கு அமைத்துச் சாத்தும்
காலை, வந்து உதவ வேண்டிக் கடிதினில் வாரா நின்றார் 560

மற்றவர்அணைய இப்பால் வளநகர் அதனில் மன்னும்
கொற்றவர், வளவர் தங்கள் குலப்புகழ்ச்சோழனார் தம்
பற்றலர் முனைகள் சாய்க்கும் பட்டவர்த் தனமாம் பண்பு
பெற்ற வெங்களிறு கோலம் பெருகுமா நவமி முன்னாள் 561

மங்கள விழவுகொண்டு, வருநதித் துறைநீர் ஆடிப்
பொங்கிய களிப்பினோடும் பொழிமதம் சொரிய, நின்றார்
எங்கணும் இரியல் போக, எதிர் பரிக்காரர் ஓட,
துங்கமால் வரைபோல் தோன்றித் துண்எனஅணைந்ததுஅன்றே 562

வென்றிமால் யானை, தன்னை மேல்கொண்ட பாகரோடும்
சென்று, ஒரு தெருவில் முட்டிச்சிவகாமியார் முன்செல்ல
வந்தனித் தண்டில் தூங்கும் மலர்கொள்பூங்கூடை தன்னைப்
பின் தொடர்ந்து ஓடிச் சென்று பிடித்து முன் பறித்துச் சிந்த 563

மேல்கொண்ட பாகர்கண்டு விசைகொண்ட களிறுசண்டக்
கால்கொண்டு போவார் போலக் கடிதுகொண்டு அகலப்போக
நூல்கொண்ட மார்பின் தொண்டர்நோக்கினார் பதைத்துப்பொங்கி
மால்கொண்ட களிற்றின் பின்பு தண்டுகொண்டு அடிக்கவந்தார். 564

அப்பொழுது அணையஒட்டாது அடல்களிறு அகன்றுபோக,
மெய்ப்பெரும் தொண்டர் மூப்பால் விரைந்துபின் செல்லமாட்டார்
தப்பினர் விழுந்து கையால் தரைஅடித்து எழுந்து நின்று
செப்புஅரும் துயரம்நீடிச் செயிர்த்து முன் சிவதா என்பார் 565

கலிவிருத்தம்

களியா னையின்ஈர் உரியாய் சிவதா!
எளியார் வலியாம் இறைவா சிவதா
அளியார் அடியார் அறிவே! சிவதா!
தெளிவார் அமுதே! சிவதா!சிவதா! 566

ஆறும் மதியும் அணியும் சடைமேல்
ஏறும் மலரைக் கரி சிந்துவதே?
வேறுஉள் நினைவார் புரம்வெந்து அவியச்
சீறும் சிலையாய்! சிவதா!சிவதா! 567

தஞ்சே சரணம் புகுதும் தமியோர்
நெஞ்சேய் துயரம் கெடநேர் தொடரும்
மஞ்சே வடிவாய் மறலிக்கு இறைநீள்
செஞ் சேவடியாய் சிவதா!சிவதா! 568

நெடியோன் அறியா, நெறியார் அறியும்
படியால் அடிமைப் பணிசெய்து ஒழுகும்
அடியார்களில் யான் ஆரா அணைவார்?
முடியா முதலார் எனவே மொழிய 569

அறுசீர் விருத்தம்

என்றுஅவர் உரைத்தமாற்றம் எறிபத்தர் எதிரே வாரா
நின்றவர் கேளாமுளும் நெருப்பு உயிர்த்துஅழன்றுபொங்கி
மன்றவர் அடியார்க்கு என்றும் வழிப்பகை களிறே அன்றோ?
கொன்று அதுவீழ்ப்பன்? என்று கொலைமழு எடுத்து வந்தார் 570

வந்தவர் அழைத்த தொண்டர் தமைக்கண்டு வணங்கிஉம்மை
இந்தவல் இடும்பை செய்த யானை எங்குஉற்றது என்ன
எந்தையார் சாத்தும் பூவை என்கையில் பறித்து மண்மேல்
சிந்தி முன் பிழைத்துப்போகா நின்றதுஇத் தெருவே என்றார் 571

இங்குஅது பிழைப்பது எங்கே இனி,எனஎரிவாய் சிந்தும்
அங்கையின் மழுவும் தாமும் அனலும்வெங்காலும் என்னப்
பொங்கிய விசையின் சென்று பொருகரி தொடர்ந்துபற்றும்
செங்கண்வாள் அரியிற்கூடிக் கிடைத்தனர் சீற்றம் மிக்கார் 572

கண்டவர் இதுமுன்புஅண்ணல் உரித்தஅக் களிறேபோலும்
அண்டரும் மண்ணுளோரும் தடுக்கினும் அடர்த்துச் சிந்தத்
துண்டித்துக் கொல்வேன் என்று சுடர்மழு வலத்தில் வீசிக்
கொண்டுஎழுந்து ஆர்த்துச் சென்றுகாலினால் குலுங்கப் பாய்ந்தார் 573

பாய்தலும் விசைகொண்டு உய்க்கும் பாகரைக்கொண்டுசீறிக்
காய்கழல் உமிழ்கண் வேழம் திரிந்துமேல் கதுவ, அச்சம்
தாய்தலை அன்பின்முன்பு நிற்குமே? தகைந்துபாய்ந்து
தோய்தனித் தடக்கைவீழ மழுவினால் துணித்தார் தொண்டர் 574

கையினைத் துணித்தபோது கடல்எனக் கதறி வீழ்ந்து
மைவரை அனைய வேழம் புரண்டிட, மருங்குவந்த
வெய்யகோல் பாகர் மூவர், மிசைகொண்டார் இருவர் ஆக
ஐவரைக் கொன்று நின்றார் அருவரை அகையதோளார் 575

வெட்டுண்டு பட்டு வீழ்ந்தார் ஒழிய, மற்று உள்ளார் ஓடி
மட்டுஅவிழ் தொங்கல் மன்னன் வாயில் காவலரை நோக்கிப்
பட்டவர்த் தனமும் பட்டுப் பாகரும் பட்டார் என்று
முட்டநீர் கடிது புக்கு முதல்வனுக்கு உரையும் என்றார் 576

மற்றுஅவர் மொழிந்த மாற்றம் மணிக்கடைகாப்போர் கேளாக்
கொற்றவன் தன்பால் எய்திக்குரைகழல் பணிந்துநின்று
பற்றலர் இலாதாய்! நின்பொன் பட்டமால் யானை வீழச்
செற்றனர் சிலராம் என்று செப்பினார் பாகர் என்றார் 577

வளவனும் கேட்டபோதில் மாறுஇன்றி மண்காக்கின்ற
கிளர்மணித் தோள் அலங்கல் சுரும்புஇனம் கிளர்ந்து பொங்க
அளவுஇல் சீற்றத்தினாலே யார்செய்தார் என்றும் கேளான்
இளஅரி ஏறுபோல, எழில்மணி வாயில் நீங்க 578

தந்திரத்தலைவர் தாமும் தலைவன்தன் நிலைமை கண்டு
வந்துஉறச் சேனைதன்னைவல்விரைந்து ஏழமுன்சாற்ற
அந்தரத்து அகலம் எல்லாம் அணிதுகில் பதாகை தூர்ப்ப
எந்திரத் தேரும் மாவும் இடைஇடை களிறும் ஆகி. 579

வில்லொடு வேல், வாள், தண்டு, பிண்டி,பாலங்கள் மிக்க
வல்,எழு,முசலம், நேமி, மழு, கழுக்கடை முன்ஆன
பல்படைக் கலன்கள் பற்றிப் பைங்கழல் வரிந்த வன்கண்
எல்லைஇல் படைஞர் கொட்புற்று எழுந்தனர் எங்கும் எங்கும் 580

சங்கொடு தாரை, காளம், தழங்குஒலி முழங்குபேரி
வெங்குரல் பம்பை, கண்டை, வியன்துடி, திமிலை, தட்டி
பொங்குஒலிச் சின்னம்எல்லாம் பொருபடை மிடைந்த பொற்பதம்
மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண மருங்குஎழுந்து இயம்பிமல்க 581

தூரியத் துவைப்பும் முட்டும் சுடர்ப்படைஒலியும் மாவின்
தார்மணி இசைப்பும் வேழ முழக்கமும் தடந்தேர்ச் சீரும்
வீரர்தம் செருக்கின் ஆர்ப்பும் மிக்குஎழுந்து ஒன்றாம் எல்லைக்
காருடன் கடைநாள் பொங்கும் கடல்எனக் கலித்தஅன்றே 582

பண்ணுறும் உறுப்பு நான்கில் பரந்து எழுசேனை எல்லாம்
மண்ணிடை இறுகால் மேன்மேல் வந்துஎழுந்தது போல்தோன்றத்
தண்அளிக் கவிகை மன்னன் தானைபின்தொடரத் தான்ஓர்
அண்ணல்அம்புரவி மேல்கொண்டு அரசமா வீதிசென்றான் 583

கடுவிசை முடுகிப் போகிக் களிற்றொடும் பாகர் வீழ்ந்த
கடுகளம் குறுகச்சென்றான் பகைப் புலத்தவரைக் காணான்
விடுசுடர் மழுஒன்று ஏந்தி, வேறுஇரு தடக்கைத்து ஆய
அடுகளிறு என்னநின்ற அன்பரை முன்பு கண்டான் 584

பொன்தவழ் அருவிக்குன்றம் எனப்புரள் களிற்றின் முன்பு
நின்றவர் மன்றுள் என்றும் நிருத்தமே பயிலும் வெள்ளிக்
குன்றவர் அடியார் ஆனார் கொன்றவர் இவர்என்று ஓரான்
வென்றவர் யாவர்? என்றான் வெடிபட முழங்கும் சொல்லான் 585

அரசன்ஆங்கு அருளிச் செய்யஅருகு சென்றணைந்துபாகர்
விரைசெய்தார் மாலையோய்நின் விறல்களிற்று எதிரே நிற்கும்
திரைசெய்நீர் உலகின் மன்னர் யார் உளர்? தீங்கு செய்தார்
பரசுமுன்கொண்டுநின்ற இவர்எனப் பணிந்து சொன்னார் 586

குழைஅணி காதினானுக்கு அன்பராம்குணத்தின் மிக்கார்
பிழைபடின் அன்றிக்கொல்லார் பிழைத்தது உண்டுஎன்றுஉட்கொண்டு
மழைமத யானை சேனை வரவினை மாற்றி, மற்ற
உழைவயப் புரவிமேல்நின்றுஇழிந்தனன் உலக மன்னன் 587

மைத்தடங் குன்றுபோலும் மதக்களிற்று எதிரே இந்த
மெய்த்தவர் சென்றபோது வேறுஒன்றும் பிகுதாவிட்ட
அத்தவம் உடையேன் ஆனேன் அம்பலவாணர் அன்பர்
இத்தனைமுனியக்கெட்டேன் என்கொலோ பிழை?என்று அஞ்சி 588

செறிந்தவர் தம்மைநீக்கி அன்பர்முன் தொழுது சென்றுஈது
அறிந்திலேன் அடியேன் அங்குக்கேட்டதுஒன்றுஅதுதான் நிற்க
மறிந்த இக்களிற்றின் குற்றம் பாகரோடு இதனை மாள
எறிந்ததே போதுமோ தான்? அருள்செயும் என்று நின்றான் 589

மன்னவன் தன்னைநோக்கி வானவர் ஈசர் நேசர்
சென்னிஇத் துங்கவேழம் சிவகாமி யாண்டார்கொய்து
பன்னகாபரணர் சாத்தக் கொடவரும் பள்ளித் தாமம்
தன்னைமுன் பறித்துச் சிந்தத் தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன் 590

மாதங்கம் தீங்குசெய்ய வருபரிக்காரர் தாமும்
மீதுஅங்குக் கடாவு வாரும் விலக்கிடாது ஒழிந்துபட்டார்
ஈதுஇங்கு நிகழ்ந்தது என்றார் எறிபத்தர் என்னஅஞ்சிப்
பாதங்கள் முறையால் தாழ்ந்து பருவரைத் தடந்தோள்மன்னன் 591

அங்கணர் அடியார் தம்மைச்செய்தஇவ் அபராதத்துக்கு
இங்குஇது தன்னால் போதாது என்னையும் கொல்லவேண்டும்
மங்கல மழுவால் கொல்கை வழக்கும் அன்று, இதுஆம்என்று
செங்கையால் உடைவாள் வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வுநேர்வார் 592

வெந்தழல் சுடர்வாள்நீட்டும் வேந்தனை நோக்கிக்கெட்டேன்
அந்தம் இல் புகழான் அன்புக்கு அளவின்மை கண்டேன்என்று
தந்தவாள் பவாங்க மாட்டார் தன்னைத்தான் துறக்கும் என்று
சிந்தையால் உணர்வுற்று அஞ்சி வாங்கினார் தீங்கு தீர்ப்பார் 593

வாங்கிய தொண்டர் முன்பு மன்னனார் தொழுதுநின்றே
ஈங்குஎனை வாளினால் கொன்று என்பிழைதீர்க்கவேண்டி
ஓங்கிய உதவிசெய்யப் பெற்றனன் இவர்பால் என்றே
ஆங்குஅவர் உவப்பக்கண்ட எறிபத்தர் அதனுக்கு அஞ்சி 594

வன்பெருங் களிறு பாகர் மடியவும் உடைவா ளைத்தந்து
என்பெரும் பிழையினாலே என்னையும்கொல்லும் என்னும்
அன்பனார் தமக்குத் தீங்கு நினைந்தனன் என்றுகொண்டு
முன்புஎனது உயிர்செகுத்துமுடிப்பதே முடிவுஎன்று எண்ணி 595

புரிந்தவர் கொடுத்தவாளை அன்பர்தம் கழுத்தில் பூட்டி
அரிந்திடல் உற்றபோதில் அரசனும் பெரியோர் செய்கை
இருந்தவாறு இதுஎன்? கெட்டேன் என்றுஎதிர்கடிதின்சென்று
பெருந்தடந் தோளால் கூடிப்பிடித்தனன் வாளும் கையும் 596

வளவனார் விடாதுபற்ற மாதவர் வருந்துகின்ற
அளவுஇலாப் பரிவில் வந்த இடுக்கணை அகற்ற வேண்டிக்
களம்அணி களத்துச்செய்யகண்ணுதல் அருளால் வாக்குக்
கிளர்ஒளி விசும்பின் மேல்நின்று எழுந்தது பலரும் கேட்ப 597

தொழும்தகை அன்பின்மிக்கீர் தொண்டினை மண்மேல்காட்டச்
செழும் திருமலரை இன்றுசினக்கரி சிந்தத் திங்கள்
கொழுந்துஅணிவேணிக்கூத்தர் அருளினால் கூடிற்றுஎன்றுஅங்கு
எழுந்தது பாகரோடும் யானையும் எழுந்தது அன்றே 598

ஈரவே பூட்டும்வாள்விட்டு எறி பத்தர் தாமும் அந்த
நேரியர் பெருமான் தாள்மேல்விழுந்தனர் நிருபர் கோனும்
போர் வடிவாளைப் போக எறிந்துஅவர் கழல்கள் போற்றிப்
பார்மிசைப் பணிந்தார் விண்ணோர் பனிமலர் மாரி தூர்த்தார் 599

இருவரும் எழுந்து வானில் எழுந்தபேர் ஒலியைப் போற்ற
அருமறைப் பொருளாய் உள்ளார் அணிகொள் பூங்கூடை தன்னில்
மருவிய பள்ளித் தாமம் நிறைந்திட அருள, மற்றுஅத்
திருவருள் கண்டுவாழ்ந்து சிவகாமி யாரும் நின்றார் 600

மட்டுஅவிழ்அலங்கல் வென்றி, மன்னவர் பெருமான்முன்னர்
உள்தரு களிப்பினோடும் உறங்கிமீது எழுந்தது ஒத்து
முட்டவெங் கடங்கள் பாய்ந்து, முகில்என முழங்கிப் பொங்கும்
பட்டவர்த் தனத்தைக்கொண்டு பாகரும் அணைய வந்தார் 601

ஆனசீர்த்தொண்டர் கும்பிட்டு அடியனேன் களிப்ப, இந்த
மானவெங்களிற்றில் ஏறி, மகிழ்ந்து எழுந்தருளும் என்ன
மேன்மைஅப் பணிமேல் கொண்டு வணங்கிவெண்குடையின் நீழல்
யானை மேற்கொண்டு சென்றார் இவுளி மேற்கொண்டு வந்தார் 602

அந்நிலை எழுந்தசேனை ஆர்கலி ஏழும் ஒன்றாய்
மன்னிய ஒலியின் ஆர்ப்ப மண்எலாம் மகிழ்ந்து வாழ்த்தப்
பொன்நெடும் பொதுவில் ஆடல் நீடிய புனிதர் பொன்தாள்
சென்னியில் கொண்டு, சென்னி திருவளர் கோயில்புக்கான் 603

தம்பிரான் பணிமேல் கொண்டு சிவகாமி யாரும் சார
எம்பிரான் அன்பர் ஆன எறிபத்தர் தாமும் என்னே
அம்பலம் நிறைந்தார் தொண்டர் அறிவதற்கு அரியார்என்று
செம்பியன் பெருமை உன்னித் திருப்பணி நோக்கிச்சென்றார் 604

மற்றுஅவர் இனையஆன வன்பெருந்தொண்டு மண்மேல்
உற்றிடத்து அடியார்முன் சென்று உதவியே நாளும் நாளும்
நல்தவக் கொள்கை தாங்கி, நலம்மிகு கயிலை வெற்பில்
கொற்றவர் கணத்தின் முன்னாம்கோ முதல் தலைமை பெற்றார் 605

ஆள்உடைத்தொண்டர்செய்த ஆண்மையும் தன்னைக்கொல்ல
வாளினைக் கொடுத்துநின்ற வளவனார் பெருமை தானும்
நாளும் மற்றுஅவர்க்கு நல்கும் நம்பர்தாம் அளக்கில்அன்றி
நீளும் இத்தொண்டின் நீர்மை நினைக்கில் ஆர் அளக்கவல்லார் 606

தேன்ஆரும் தண்பூங்கொன்றைச்செஞ்சடை யவர்பொன் தாளில்
ஆனாத காதல் அன்பர் எறிபத்தர் அடிகள் சூடி
வான் ஆளும்தேவர் போற்றும் மன்றுஉளார் நீறுபோற்றும்
ஏனாதி நாதர் செய்த திருத்தொழில் இயம்பல் உற்றேன் 607

15. ஏனாதி நாத நாயனார்

கொச்சகக் கலி

புண்டரிகம் பொன்வரைமேல் ஏற்றிப் புலிஅளிக்கும்
தண்தரள வெண்கவிகைத் தார்வளவர் சோணாட்டில்
வண்டுஅறை பூஞ்சோலை வயல்மருதத் தண்பணைசூழ்ந்து
எண்திசையும் ஏறியசீர் எயில்மூதூர் எயினனூர். 608

வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு தண்வயலில்
தாழக் கதிர்ச்சாலி தான்ஓங்கும் தன்மையதாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியஅப் பொன் பதியில்
ஈழக் குலச்சான்றார், ஏனாதி நாதனார். 609

தொன்மைத் திருநீற்றுத் தொண்டின் வழிபாட்டின்
நன்மைக்கண் நின்ற நலம் என்றும் குன்றாதார்
மன்னர்க்கு வென்றி வடிவாள் படைபயிற்றும்
தன்மைத் தொழில் விஞ்சையில் தலைமை சார்ந்துள்ளார். 610

வாளின் படைபயிற்றி வந்தவளம் எல்லாம்
நாளும் பெருவிருப்பால் நண்ணும் கடப்பாட்டில்
தாளும் தடமுடியும் காணாதார் தம்மையும் தொண்டு
ஆளும் பெருமான் அடித்தொண்டர்க்கு ஆக்குவார். 611

நள்ளார்களும் போற்றும் நன்மைத் துறையின்கண்
எள்ளாத செய்கை இயல்பின் ஒழுகும் நாள்
தள்ளாத தங்கள் தொழில் உரிமைத் தாயத்தின்
உள்ளான் அதிசூரன் என்பான் உளன்ஆனான். 612

மற்றுஅவனும் கொற்றவடிவாள் படைத்தொழில்கள்
கற்றவர்கள் தன்னில் கடந்துஉள்ளார் இல்லைஎனும்
பெற்றிமையான் மாநிலத்து மிக்கபெருமிதம் வந்து
உற்று உலகில் தன்னையே சால மதித்துஉள்ளான். 613

தான்ஆள் விருத்திகெடத் தங்கள் குலத்தாயத்தின்
ஆனாத செய்தொழிலாம் ஆசிரியத் தன்மைவளம்
மேல் நாளும் தான் குறைந்து மற்றவர்க்கே மேம்படலால்
ஏனாதி நாதர்திறத்து, ஏலா இகல்புரிந்தான். 614

கதிரோன் எழமழுங்கிக் கால்சாயும் காலை
மதிபோல் அழிந்துபொறா மற்றவனும் சுற்றப்
பதியோர் உடன் கூடப்பண்ணி அமர்மேல் சென்று
எதிர் போர் விளைப்பதற்கே எண்ணித் துணிந்து எழுந்தான் 615

தோள்கொண்ட வல்ஆண்மைச்சுற்றத்தொடும் துணை ஆம்
கோள்கொண்ட போர்மள்ளர் கூட்டத்தொடும் சென்று,
வாள்கொண்ட தாயம் வலியாரே கொள்வது என
மூள்கின்ற செற்றதான் முன்கடையின் நின்றுஅழைத்தான். 616

வெங்கண் புலிகிடந்த வெம்முழையின் சென்றுஅழைக்கும்
பைங்கண் குறுநரியே போல்வான் படைகொண்டு,
பொங்கிப் புறம்சூழ்ந்து போர்குறித்து நேர்நின்றே
அங்கண் கடைநின்று அழைத்தான் ஒலிகேளா. 617

ஆர்கொலை பொரஅழைத்தார்என்றுஅரி ஏற்றின்கிளர்ந்து
சேர்வுபெறக் கச்சில்செறிந்த உடைமேல்வீக்கி
வார்கழலும் கட்டி வடிவாள் பலகைகொடு
போர்முனையில் ஏனாதி நாதர் புறப்பட்டார். 618

புறப்பட்ட போதின்கண் போர்த்தொழில்கள்கற்கும்
விறல்பெருஞ் சீர்க்காளையர்கள் வேறுஇடத்து நின்றார்
மறைப்படைவாட் சுற்றத்தார் கேட்டு ஓடிவந்து
செற்றகு அரும்போர் வீர்க்கு இருமருங்கும் சேர்ந்தார்கள். 619

வந்துஅழைத்த மாற்றான் வயப்புலிப் போத்து அன்னார்முன்
நம் தமது வாள்பயிற்று நல்தாயம் கொள்ளுங்கால்,
இந்தவெளி மேல்கைவகுத்து இருவேம் பொருபடையும்
சந்தித்து அமர்விளைத்தால் சாயாதார் கொள்வதுஎன 620

என்றுபகைத்தோன் உரைப்ப ஏனாதி நாதர் அது
நன்று உனக்கு வேண்டுமேல் நண்ணுவன் என்றுஉள்மகிழ்ந்து
சென்றுஅவன்முன்சொன்னசெருக் களத்துப்போர் குறிப்பக்
கன்றி இரு படையும் கைவகுத்து நேர்மலைவார். 621

அறுசீர் விருத்தம்

மேகஒழுங்குகள் முன்கொடு மின்நிரை தம்மிடையேகொடு
மாக மருங்கினும் மண்ணினும் வல்உரு மேறுஎதிர் செல்வன
ஆக, நெடும்பல கைக்குலம் ஆள்வினை வாள்உடைஆடவர்
காகம் மிடைந்தகளத்துஇரு கைகளின் வந்து கலந்தனர். 622

கால்கழல் கட்டிய மள்ளர்கள் கைகளின் மெய்கள்அடக்கிய
வாள்ஒளி வட்டம் முனைத்துட வந்துஇரு கைகளின்முந்தினர்
வேலொடு வேல்எதிர் நீள்வன மேவிய பாதலம் விட்டுஉயர்
ஞாலம் உறும்பணி வீரர்கள் நாநிமிர் கின்றன ஒத்தன. 623

வெங்கண் விறல்சிலை வீரர்கள் வேறுஇரு கையினும்நேர்பவர்
தங்கள் சிலைக்குலம் உந்தின தாவில் சரங்கள் நெருங்குவ
பொங்கு சினத்துளரியின் புகைபோகுகொடிக் கள்வளைத்துதிர்
செங்கண் விழிக்கனல் சிந்திய சீறுபொறிச்செலவு ஒத்தன. 624

வாளொடு நீள்கை துடித்தன மார்பொடு வேல்கள் குளித்தன
தோளொடு வாளிநிலத்தன தோலொடு தோல்கள் தகைத்தன
தாளொடு வார்கழல் இற்றன தாரொடு சூழ்சிரம் அற்றன
நாளொடு சீறி மலைப்பவர் நாடியபோர்செய் களத்தினில். 625

குருதியின் நதிகள் பரந்தன குறைஉடல் ஒடி அலைந்தன
பொருபடை அறுதுணி சிந்தின புடைசொரி குடர்உடல்பம்பின
வெருவர எருவை நெருங்கின விசிஅறுதுடிகள்புரண்டன
இருபடைதனினும் எதிர்ந்தவர் எதிர்எதிர்அமர் செய்பறந்தலை. 626

நீன்இடை முடுகி நடந்து, எதிர்நேர்இருவரில் ஒரு வன்தொடர்
தாள்இரு தொடைஅற முன்பெயர் சாரிகை முறைமை தடிந்தனன்
வாளொடு விழும்உடல் வென்றவன் மார்பிடை அறமுன் எறிந்திட
ஆளியின் அவனும் இறந்தனன் ஆயினர் பலர்உளர் எங்கணும். 627

கூர்முனை அயில்கொடு முட்டினர் கூடிமுன்உருவியதட்டுடன்
நேர்உரம் உருவ, நிரப்புடன நேர்பட எதிர்எதிர் குத்தினர்
ஆர்உயிர் கழியவும் நிற்பவர் ஆண்மையில் இருவரும்ஒத்தமை
போர்அடுபடை கொடு அளப்பவர் போல்பவர்அளவிலர் பட்டனர் 628

பொன்சிலை வளைய எதிர்ந்தவர் புற்றுஅரவுஅனையசரம்பட
வில்படை துணியவும் நின்றிலர் வெற்றிகொள் சுரிகை வழங்கினர்
முற்றிய பெருவளன் இன்றியும் முன்படு கொடைநிலைநின்றிட
உற்றன உதவிய பண்பினர் ஒத்தனர் உளர்சில கண்டகர். 629

அடல்முனை மறவர்மடிந்தவர் அலர்முகம் உயிர்உளஎன்றுஉறு
படர்சிறை சுலவுகருங்கொடி படர்வனசுழல்வன துன்றலில்
விடுசுடர் விழிகள் இரும்புசெய்வினைஞர்தம் உலையில்முகம்பொதி
புடைமிடை கரியிடை தங்கிய புகைவிடு தழலை நிகர்த்தன. 630

திண்படை வயவர் பிணம்படு செங்களம் அதனிடைமுன்சிலர்
புண்படு வழிசொரியும்குடர் பொங்கிய கழுகு பருந்தொடு
கொண்டுஎழு பொழுதினும் முன்செயல் குன்றுதல் இலர்தலை நின்றனர்.
விண்படர்கொடிவிடு பண்பயில்விஞ்சையர்குமரரைவென்றனர். 631

கொச்சகக் கலி

இம்முனைய வெம்போரில் இருபடையின் வாள்வீரர்
வெம்முனையில் வீடியபின் வீடாது மிக்குஒழிந்த
தம்முடைய பல்படைஞர் பின் ஆகத் தாம்முன்பு
தெம்முனையில் ஏனாதிநாதர் செயிர்த்து எழுந்தார். 632

வெஞ்சினவாள் தீஉமிழ, வீரக் கழல்கலிப்ப
நஞ்சுஅணி கண்டர்க்கு அன்பர் தாம்எதிர்ந்த ஞாட்பின்கண்
எஞ்சிஎதிர் நின்ற இகல்முனையில் வேல்உழவர்
தம்சிரமும் தோள்உரமும் தாளுரமும் தாந்துணிந்தார் 633

தலைப்பட்டார் எல்லாரும் தனிவீரர் வாளில்
கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்ட போதில்
அலைப்பட்ட ஆர்வம் முதல் குற்றம்போல் ஆயினார் 634

இந்நிலைய வெங்களத்தில் ஏற்று, அழிந்த மானத்தால்
தன்னுடைய பல்படைஞர் மீண்டார், தமைக்கண்டு
மின்ஒளிவாள் வீசி, விறல் வீரர் வெம்புலியேறு
அன்னவர்தம் முன்சென்று, அதிசூரன் நேர்அடர்ந்தான். 635

மற்றுஅவர்தம் செய்கை வடிவாள் ஒளிகாணச்
சுற்றிவரும் வட்டணையில் தோன்றா வகைகலந்து
பற்றிஅடர்க்கும் பொழுதில் தானும் படைபிழைத்துப்
பொன்தடந்தோள் வீரர்க்கு உடைந்து புறகிட்டான். 636

போன அதிசூரன் போரில் அவர்க்கு அழிந்த
மானம்மிக மீதூர மண்படுவான், கண்படான்.
ஆனசெயல் ஒர்இரவும் சிந்தித்து அலமந்தே
ஈனம்மிகு வஞ்சனையால் வெல்வன்என எண்ணினான். 637

சேட்டாரும் கங்குல் புலர்காலைத் தீயோனும்
நாட்டாரைக் கொல்லாதே நாம் இருவேம் வேறிடத்து
வாள்தாயம் கொள்போர் மலைக்க வருக எனத்
தோட்டுஆர் பூந்தாரார்குச் சொல்லிசெல விட்டான். 638

இவ்வாறு கேட்டலுமே ஏனாதி நாதனார்
அவ்வாறு செய்தல் அழகிது எனஅமைந்து
கைவாள் அமர்விளைக்கத் தான்கருதும் அக்களத்தில்
வெவ்வாள் உரவோன் வருகஎன மேற்கொள்வார். 639

சுற்றத்தார் யாரும் அறியாவகை சுடர் வாள்
பொன்பலகையும் தாமே கொண்டு புறம்போந்து
மற்றவன்முன்சொல்லி வரக்குறித்த அக்களத்தே
பற்றலனை முன்வரவு பார்த்துத் தனிநின்றார். 640

தீங்கு குறித்துஅழைத்த தீயோன் தீருநீறு
தாங்கிய நெற்றியினார் தங்களையே எவ்விடத்தும்
ஆங்குஅவரும் தீங்கிழை யார் என்பது அறிந்தானாய்ப்
பாங்கில் திருநீறு பண்டு பயிலாதான். 641

வெண்ணீறு நெற்றி விரவப் புறம்பூசி
உளநெஞ்சில் வஞ்சக் கறுப்பும் உடன்கொண்டு
வண்ணச்சுடர்வாள் மணிப்பலகை கைக்கொண்டு
புண்ணியப் போர்வீரர்க்குச் சொன்ன இடம்புகுந்தான். 642

வென்றி மடங்கல் விடக்குவர முன்பார்த்து
நின்றாற் போல் நின்றநிலைகண்டு தன்நெற்றி
சென்று கிடைப்பு அளவும் திண்பலகையான் மறைத்தே
முன்தனிவீ ரர்க்குஎதிரே மூண்டான் – மறம்பூண்டான். 643

அடல்விடைஏறு என்ன அடர்த்தவனைக் கொல்லும்
இடைதெரிந்து தாள்பெயர்க்கும் ஏனாதி நாதர்
புடைபெயர்ந்த மாற்றான், பலகை புறம்போக்கக்
கடையவன்தன் நெற்றியின்மேல் வெண்ணீறு தாம்கண்டார். 644

கண்ட பொழுதே, கெட்டேன்முன்பு இவர்மேல் காணாத
வெண்திருநீற் றின்பொலிவு மேல்கண்டேன், வேறுஇனிஎன்?
அண்டர்பிரான் சீர்அடியார் ஆயினார் என்றுமனம்
கொண்டு இவர்தம் கொள்கைக் குறிவழிநிற் பேன்என்று. 645

கைவாளுடன் பலகை நீக்கக் கருதி, அது
செய்யார், நிராயுதரைக் கொன்றார் எனும்தீமை
எய்தாமை வேண்டும் இவர்க்கு என்று இரும்பலகை
நெய்வாளு டன்அடர்த்துநேர்வார்போல் நேர்நின்றார் 646

அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ளம் ஆர்அறிவார்?
முன்நின்ற பாதகனும் தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்
இந்நின்ற தன்மை அறிவார் அவர்க்கு அருள
மின்நின்ற செஞ்சடையார் தாமே வெளிநின்றார். 647

மற்றுஇனிநாம் போற்றுவதுஎன்? வானோர் பிரரன் அருளைப்
பற்றலர்தம் கைவாளால் பாசம் அறுத்தருளி
உற்றவரை என்றும் உடன்பிரியா அன்புஅருளிப்
பொன்தொடியாள் பாகனார் பொன்னம்பலம் அணைந்தார். 648

தம்பெருமான் சாத்தும் திருநீற்றுச் சார்பு உடைய
எம்பெருமான் ஏனாதிநாதர் கழல் இறைஞ்சி
உம்பர்பிரான் காளத்தி உத்தமர்க்குக் கண் அப்பும்
நம்பெருமான் செய்தப்பணி நாம்தெரிந்தவாறு உரைப்பாம். 649

16. கண்ணப்ப நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

மேவலர் புரங்கள்செற்ற விடையவர் வேத வாய்மைக்
காவலர் திருக்காளத்திக் கண்ணப்பர் திருநாடு என்பர்
நாவலர் புகழ்ந்து போற்றும் நல்வளம் பெருகி நின்ற
பூஅலர் வாவி சோலை சூழ்ந்த பொத்தப்பி நாடு. 650

இத்திரு நாடுதன்னில் இவர்திருப்பதியாது? என்னில்,
நித்தில அருவிச் சாரல் நீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர்
மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு வன்தொடர்வேலி கோலி
ஒத்தபேர் அரணம் சூழ்ந்த முதுபதி உடுப்பூர் ஆகும் 651

குன்றவர் அதனில்வாழ்வார் கொடுஞ்செவி ஞமலி யாத்த
வன்திலள் விளவின் கோட்டுவார் வலை மருங்குதூங்கப்
பன்றியும் புலியும் எங்கும் கடமையும் மானின் பார்வை
அன்றியும் பாறை முன்றில் ஐவனம் உணங்கும் எங்கும் 652

வன்புலிக் குருளையோடும் வயக்கரிக் கன்றினோடும்
புன்தலைச் சிறுமகார்கள் புரிந்துஉடன் ஆடல் அன்றி
அன்புஉறு காதல் கூர அணையும் மான்பிணைகளோடும்
இன்புஉற மருவி ஆடும் எயிற்றியர் மகளிர் எங்கும் 653

வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல் வேட்டுவர்கூட்டம்தோறும்
கொல்எறிகுத்து என்று ஆர்த்துக் குழுமிய ஓசை அன்றிச்
சில்அரித் துடியும் கொம்பும் சிறுகண் ஆகுளியும் கூடிக்
கல் எனும் ஒலியின் மேலும் கறங்கு இசை அருவிஎங்கும் 654

ஆறுஅலைத்து உண்ணும்வேடர்அயல்புலம் கவர்ந்துகொண்ட
வேறுபல் உருவின்மிக்கு விரவும்ஆன் நிரைகள் அன்றி
ஏறுடை வானம் தன்னில் இடிக்கரல் எழிலியோடு
மாறுகொள் முழக்கம் காட்டும் மதக்கைமா நிரைகள் எங்கும் 655

மைச்செறிந்து அனையமேனி வன்தொழில் மறவர் தம்பால்
அச்சமும் அருளும் என்றும் அடைவுஇலார், உடைவன்தோலார்
பொச்சையின் நறவும் ஊனின் புழுக்கலும் உணவுகொள்ளும்
நச்சுஅழல் பகழி வேடர்க்கு அதிபதி நாகன் என்பார். 656

பெற்றியால் தவம்முன் செய்தான் ஆயினும் பிறப்பின்சார்பால்
குற்றமே குணமா வாழ்வான் கொடுமையே தலைநின்று உள்ளான்
வில்தொழில் விறலின்மிக்கான் வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்
மற்றுஅவன் குறிச்சி வாழ்க்கை மனைவியும்தத்தைஎன்பாள் 657

அரும்பெறல் மறவர் தாயத்து ஆன்றதொல் குடியில்வந்தாள்
இரும்புலி எயிற்றுத்தாலிஇடை மனவுகோத்துப்
பெரும்புறம் அலையப் பூண்டாள் பீலியும் குழையும் தட்டச்
சுரும்பு உறுபடலை முச்சிச் சூர்அரிப் பிணவுபோல்வாள் 658

பொருஅரும் சிறப்பின் மிக்கார் இவர்க்கு இனிப்புதல்வர்ப் பேறே
அரியது என்றுஎவரும் கூற, அதன்படு காதலாலே
முருகுஅலர் அலங்கல் செவ்வேல் முருகவேள் முன்றில்சென்று
பரவுதல் செய்து, நாளும் பராய்க்கடன் நெறியில் நிற்பார். 659

வாரணச் சேவலோடும் வரிமயில் குலங்கள் விட்டுத்
தோரண மணிகள் தூக்கிச்சுரும்பு அணி கதம்பம் நாற்றிப்
போர்அணி நெடுவேலோற்குப் புகழ்புரி குரவை தூங்கப்
பேர்அணங்கு ஆடல்செய்து பெருவிழா எடுத்த பின்றை. 660

பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை வேடர்தம் பதியாம்நாகற்கு
எயிலுடைப் புரங்கள்செற்ற எந்தையார் மைந்தர் ஆன
மயிலுடைக் கொற்ற ஊர்தி வரைஉரம் கிழித்த திண்மை,
அயில்உடைத் தடக்கைவென்றி அண்ணலார் அருளினாலே. 661

கானவர் குலம் விளங்கத் தந்தைபால் கருப்பம் நீட
ஊனம்இல் பலிகள் போக்கி உறுகடன் வெறியாட் டோடும்
ஆனஅத் திங்கள் செல்ல அளவுஇல்செய் தவத்தினாலே
பால்மதி உவரி ஈன்றால் எனமகப் பயந்த போது. 662

கரிப்பரு மருப்பின் முத்தும் கழைவிளை செழுநீர் முத்தும்
பொருப்பினின் மணியும் வேடர் பொழிதரு மழையே அன்றி,
வரிச்சுரும்பு அலையவானின் மலர்மழை பொழிந்தது எங்கும்
அரிக்குறுந் துடியே அன்றி, அமரர் துந்துபியும் ஆர்த்த. 663

அருவரைக்குறவர்தங்கள் அகன்குடிச் சீறூர் ஆயம்
பெருவிழா எடுத்துமிக்க பெருங்களி கூருங் காலைக்
கருவரை காள மேகம் ஏந்தியது என்னத் தாதை
பொருவரைத் தோள்கள் ஆரப் புதல்வனை எடுத்துக்கொண்டான். 664

கருங்கதிர் விரிக்கும் மேனிக் காமரு குழவி தானும்
இரும்புலிப் பறழின் ஓங்கி, இறவுனர் அளவே அன்றி
அரும்பெறல் உலகம் எல்லாம் அளப்புஅரும் பெருமைகாட்டித்
தரும்குறி பலவும் சாற்றும் தன்மையின் பொலிந்து தோன்ற. 665

அண்ணலைக் கையில் ஏந்தற்கு அருமையால் உரிமைப் பேரும்
திண்ணன் என்று இயம்பும் என்னத்திண்சிலை வேடர்ஆர்த்தார்
புண்ணியப் பொருளாய் உள்ளபொருஇல் சீர்உருவினானைக்
கண்ணினுக்கு அணியாத் தங்கள் கலன்பலஅணிந்தார்அன்றே. 666

வரைஉறை கடவுள்காப்பு மறக்குடி மரபில் தங்கள்
புரைஇல்தொல் முறைமைக்கு ஏற்பப்பொருந்துவபோற்றிச்செய்து
விரைஇளந் தளிரும் சூட்டி வேம்புஇழைத்து இடையேகோத்த
அரைமணிக் கவடிகட்டி அழகுஉற வளர்க்கும் நாளில். 667

வருமுறைப் பருவம் தேமறும் வளம்மிகு சிறப்பில் தெய்வப்
பெருமடைகொடுத்துத் தொக்க பெருவிறல் வேடர்க்குஎல்லாம்
திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்களி மகிழ்ச்சி செய்தே
அருமையின் புதல்வர்ப் பெற்ற ஆர்வமும் தோன்றஉய்த்தார். 668

ஆண்டுஎதிர் அணைந்துசெல்ல விடும் அடித்தளர்வுநீங்கிப்
பூண்திகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப் புலிஉகிர்ச் சுட்டி சாத்தி
மூண்டுஎழு சினத்துச் செங்கண் முளவுமுள் அரிந்துகோத்த
நாண்தரும் எயிற்றுத் தாலிநலம் கிளர் மார்பில் தூங்க. 669

பாசுஒளி மணியோடு ஆர்த்த பல்மணிச் சதங்கை ஏங்கக்
காசொடு தொடுத்த காப்புக் கலன்புனை அரைஞாண்சேர்த்தித்
தேசுடை மருப்பில் தண்டை செறிமணிக்குதம்பை மின்ன
மாசுஅறு கோலம் காட்டி மறுகிடை ஆடும் நாளில். 670

தண்மலர் அலங்கல் தாதை தாய்மனம் களிப்பவந்து
புண்ணியக் கங்கை நீரில் புனிதம்ஆம் திருவாய் நீரில்
உள்நனைந்து அமுதம் ஊறிஒழுகிய மழலைத் தீஞ்சொல்
வண்ணமென் பவளச் செவ்வாய் குதட்டியே வளரா நின்றார். 671

பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய் முழைஎனப்பொன்கைநீட்டப்
பரிவுடைத் தந்தைகண்டு பைந்தழை கைக்கொண்டு ஓச்ச,
இருசுடர்க்கு உறுகண் தீர்க்கும் எழில்வளர் கண்நீர்மல்கி
வருதுளி முத்தம், அத்தாய் வாய்முத்தம் கொள்ள மாற்றி. 672

துடிக்குறடு உருட்டி ஓடித்தொடக்குநாய்ப் பாசம் சுற்றிப்
பிடித்து அறுத்து எயினப் பிள்ளைப்பேதையர் இழைத்தவண்டல்
அடிச்சிறுதளிரால் சிந்தி, அருகு உறுசிறுவரோடும்
குடிச்செறு குரம்பை எங்கும் குறுநடைக்குறும்பு செய்து. 673

அனையன பலவும்செய்தே ஐந்தின்மேல் ஆனஆண்டின்
வனைதரு வடிவார் கண்ணி மறச்சிறு மைந்தரோடும்
சினைமலர்க் காவுள் ஆடிச்செறிகுடிக்குறிச்சிசூழ்ந்த
புனைமருப்பு உழலை வேலிப் புறச்சிறு கானில் போகி. 674

கடுமுயல் பறழினோடும் கான ஏனத்தின் குட்டி
கொடிவரிக் குருளை, செந்நாய், கொடுஞ்செவிச் சாபம்ஆன
முடுகிய விசையில் ஓடித் தொடர்ந்து உடன்பற்றி முற்றத்
திடுமரத் திரளில் கட்டி வளர்ப்பன எண்இலாத. 675

அலர்பகல் கழிந்த அந்தி ஐயவிப் புகையும் ஆட்டிக்
குலமுது குறத்தி ஊட்டிக்கொண்டு கண் துயிறறிக் கங்குல்
புலரானன் உணவு நல்கிப் புரி விளையாட்டின் விட்டுச்
சிலமுறை ஆண்டுசெல்லச் சிலைபயில் பருவம் சேர்ந்தார். 676

தந்தையும் மைந்தனாரை நோக்கித்தன் தடித்த தோளால்
சிந்தைஉள் மகிழப் புல்லிச்சிலைத்தொழில் பயிற்றவேண்டி
முந்தைஅத் துறையில் மிக்கமுதியரை அழைத்துக் கூட்டி
வந்த நாள் குறித்தது எல்லாம் மறவர்குச்சொல்லிட்டான். 677

வேடர்தம் கோமான் நாகன் வென்றிவேள் அருளால்பெற்ற
சேடரின் மிக்கசெய்கைத் திண்ணன்வில் பிடிக்கின்றான்என்று
ஆடுஇயல் துடியும் சாற்றி அறைந்தபேர் ஓசைகேட்டு
மாடுஉயர் மலைகள் ஆளும் மறக்குலத் தலைவர்எல்லாம். 678

மலைபடு மணியும் பொன்னும் தரளமும் வரியின் தோலும்
கொலைபுரி களிற்றுக்கோடும் பீலியின் குவையும் தேனும்
தொலைவுஇல்பல் நறவும் ஊனும் பலங்களும்கிழங்கும்துன்றச்
சிலைபயில் வேடர்கொண்டு திசைதொறும் நெருங்கவந்தார். 679

மல்கியவளங்கள் எல்லாம் நிறைந்திட, மாறுஇல் சீறூர்
எல்லையில் அடங்கா வண்ணம் ஈண்டினர் கொணர்ந்தார் எங்கும்
பல்பெரும் கிளைஞர் போற்றப்பராய்க்கடன் பலவும் செய்து
வில்விழா எடுக்க என்று விளம்பினான் வேடர் கோமான். 680

பான்மையில் சமைத்துக்கொண்டு படைக்கலம் வினைஞர் ஏந்தத்
தேன்அலர் கொன்றையார்தம் திருச்சிலைச்செம்பொன்மேரு
வானது கடலின் நஞ்சம் ஆக்கிட, அவர்க்கே பின்னும்
கானஊன் அமுதம் ஆக்கும் சிலையினைக் காப்புச்சேர்த்தார். 681

சிலையினைக் காப்புக்கட்டும் திண்புலி நரம்பில் செய்த
நலம்மிகு காப்பு நல்நாண் நாகனார் பயந்த நாகர்
குலம்விளங்கு அரிய குன்றின் கோலமுன் கையில் சேர்த்தி
மலைஉறை மாக்கள் எல்லாம் வாழ்த்து எடுத்து இயம்பினார்கள். 682

ஐவனஅடிசில், வெவ்வேறு அமைந்தன புல்பால் சொன்றி,
மொய்வரைத் தினைமென்சோறு, மூங்கில்வன் பதங்கள்,மற்றம்
கைவினை எயினர் ஆக்கிக் கலந்தஊன் கிழங்கு துன்றச்
செய்வரை உயர்ப்ப எங்கும் கலந்தனர் சினவில் வேடர். 683

செந்தினை இடியும் தேனும் அருந்துவார், தேனில் தோய்த்து
வெந்தஊன் அயில்வார், வேரி விளங்கனிக் கவளம்கொள்வார்
நந்தியாஈயல் உண்டி நசையொடு மிசைவார், வெவ்வேறு
அந்தம்இல் உணவில் மேலோர் ஆயினர் அளவிலார்கள். 684

அயல்வரைப் புலத்தின் வந்தார் அரும்குடிஇருப்பில் உள்ளார்
இயல்வகை உணவின்ஆர்ந்த எயிற்றியர் எயினர் எல்லாம்
உயர்கதிர் உச்சி நீங்க ஒழிவுஇல்பல் நறவு மாந்தி
மயல்உறு களிப்பின் நீடி, வரிசிலை விழவு கொள்வார். 685

பாசிலைப் படலை சுற்றிப் பன்மலர்த் தொடையல்சூடிக்
காசுடை வடத்தோல் கட்டிக் கவடிமெய்க் கலன்கள்பூண்டார்
மாசில் சீர்வெட்சி முன்னா வரும்துறைக் கண்ணிசூடி
ஆசுஇல்ஆ சிரியன்ஏந்தும் அடல்சிலை மருங்குசூழ்ந்தார் 686

தொண்டக முரசும் கொம்பும் துடிகளும் துளைகொள்வேயும்
எண்திசை நிறைந்து விம்ம எழுந்தபேர் ஒலியினோடும்
திண்திறல் மறவர் ஆர்ப்புச்சேண்விசும்பு இடித்துச்செல்லக்
கொண்டசீர் விழவு பொங்கக் குறிச்சியை வலம்கொண்டார்கள். 687

குன்றவர் களிகொண்டாடக் கொடிச்சியர் துணங்கை ஆடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சியோடும் சூர்அர மகளிர்ஆட,
வென்றிவில் விழவினோடும் விருப்புடை ஏழாம் நாளாம்
அன்றுஇரு மடங்கு செய்கை அழகுஉறஅமைத்த பின்னர். 688

வெங்கதிர் விசும்பின் உச்சிமேவியபொழுதில் எங்கும்
மங்கல வாழ்த்துமல்க, மருங்கு பல்லியங்கள் ஆர்ப்பத்
தங்கள்தொல் மரபின் விஞ்சைத் தனுத்தொழில் வலவர்தம்பால்
பொங்குஒளிக் கரும்போர் ஏற்றைப்பொரு சிலைபிடிப்பித்தார்கள். 689

பொன்தட வரையின்பாங்கர்ப் புரிவுஉறுகடன் முன்செய்த
வில்தொழில் களத்தில் நண்ணி விதிமுறை வணங்கி, மேவும்
அற்றைநாள் தொடங்கி, நாளும் அடல்சிலைஆண்மை முற்றக்
கற்றனர் – என்னை ஆளும் கானவர்க்கு அரிய சிங்கம். 690

வண்ணவெஞ் சிலையும் மற்றப்படைகளும் மலரக் கற்றுக்
கண்அகல் சாயல் பொங்கக் கலைவளர் திங்களே போல்
எண்ணிரண்டு ஆண்டின் செவ்வி எய்தினார்,எல்லைஇல்லாப்
புண்ணியம் தோன்றி மேல்மேல் வளர்வதன் பொலிவுபோல்வார். 691

எண்சீர் விருத்தம்

இவ்வண்ணம் திண்ணனார் நிரம்பும் நாளில்,
இருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக்கு இறைவன் ஆய
மைவண்ண வரைநெடுந்தோள் நாகன் தானும்
மலைஎங்கும் வளமெங்கும் வரம்பில் காலம்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை ஆடித்தெவ்வர்
கணம் நிரைகள் பலகவர்ந்து கானம் காத்து
மெய்வண்ணம் தளர்மூப்பின் பருவம் எய்தி,
வில்உழவின் பெருமுயற்சி மெலிவான் ஆனான். 692

அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புனங்கள் எங்கும்
அடல்ஏனம் புலி, கரடி, கடமை, ஆமா,
வெங்கண்மரை, கலையொடுமான், முதலாய் உள்ள
மிருகங்கள் மிகநெருங்கி மீதூர் காலைத்
திங்கள்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்தது என்று
சிலைவேடர் தாம் எல்லாம் திரண்டு சென்று
தங்கள் குல முதல்தலைவன் ஆகி உள்ள
தண்தெரியல் நாகன்பால் சார்ந்து சொன்னார் 693

சொன்னஉரை கேட்டலுமே நாகன் தானும்
சூழ்ந்துவரும் தன்மூப்பின் தொடர்வு நோக்கி,
முன்அவர்கட்கு உரைசெய்வான், மூப்பி னாலே
முன்புபோல் வேட்டையினில் முயல கில்லேன்
என்மகனை உங்களுக்கு நாதன் ஆக
எல்லீரும் கைக்கொள்மின் என்ற போதின்
அன்னவரும் இரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தம்கோன்
அடிவணங்கி இம்மாற்றம் அறைகின்றார்கள். 694

இத்தனைகாலமும்நினது சிலைக்கீழ்த் தங்கி
இனிதுஉண்டு தீங்கு இன்றி இருந்தோம் இன்னும்
அத்த! நினது அருள்வழியே நிற்பது அல்லால்
அடுத்தநெறி வேறுஉளதோ? அதுவே அன்றி,
மெய்த்தவிறல் திண்ணனையும் மரபில் சால
மேம்படவே பெற்றளித்தாய் விளங்கும் மேன்மை
வைத்தசிலை மைந்தனைஈண்டு அழைத்து நுங்கள்
வரைஆட்சி அருள்என்றார் மகிழ்ந்து வேடர். 695

சிலைமறவர் உரைசெய்ய நாகன் தானும்
திண்ணனைமுன் கொண்டுவரச் செப்பிவிட்டு,
மலைமருவு நெடுங்கானில் கன்னி வேட்டை
மகன்போகக் காடுபலி மகிழஊட்டத்
தலைமரபின் வழிவந்த தேவராட்டி தனை
அழைமின், என, அங்குச் சார்ந்தோர் சென்று
நிலைமைஅவள் தனக்குஉரைப்ப, நரைமூதாட்டி
நெடிதுஉவந்து விருப்பினொடும் கடிது வந்தாள். 696

கானில்வரித் தளிர்துதைந்த கண்ணி சூடிக்
கலைமருப்பின் அரிந்தகுழை காதில் பெய்து,
மானின்வயிற்று அரிதாரத் திலகம் இட்டு
மயிற்கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தான்இழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழத்
தழைப்பீலி மரவுரிமேல் சார எய்திப்
பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப்
போர்வேடர் கோமானைப் போற்றி நின்றாள். 697

நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தாளை
நேர்நோக்கி, அன்னை, நீ நிரப்பு நீங்கி
நன்றுஇனிதின் இருந்னையோ? என்று கூறும்
நாகன்எதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி நல்ல
மென்தசையும் ஈயலொடு நறவும் வெற்பில்
விளைவளனும் பிறவளனும் வேண்டிற்று எல்லாம்
அன்றுநீ வைத்தபடி பெற்று வாழ்வேன்
அழைத்தபணி என்? என்றாள், அணங்கு சார்ந்தாள். 698

கோட்டம்இல்என் குலமைந்தன் திண்ணன் எங்கள்
குலத்தலைமை யான்கொடுப்பக் கொண்டு பூண்டு
பூட்டுஉறு வெஞ்சிலைவேடர் தம்மைக் காக்கும்
பொருப்புஉரிமை புகுகின்றான் அவனுக்கு என்றும்
வேட்டைவினை எனக்கு மேலாக வாய்த்து
வேறுபுலம் கவர்வென்றி மேவு மாறு,
காட்டில்உறை தெய்வங்கள் விரும்பி உண்ணக்
காடுபலி ஊட்டு என்றான் – கவலை இல்லான். 699

மற்று, அவன்தன் மொழிகேட்ட வரைச்சூ ராட்டி,
மனம்மகிழ்ந்து இங்குஅன்போடு வருகின் றேனுக்கு
எற்றையினும் குறிகள்மிக நல்ல ஆன
இதனாலே உன் மைந்தன் திண்ணன் ஆன
வெற்றி வரிச் சிலையோன்நின் அளவில் அன்றி
மேம்படுகின்றான்என்று விரும்பி வாழ்த்திக்
கொற்ற வனத்தெய்வங்கள் மகிழ ஊட்ட
வேண்டுவன குறைவு இன்றிக் கொண்டு போனாள். 700

தெய்வம் நிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு,
திண்ணனார் சிலைத்தாதை அழைப்பச் சீர்கொள்
மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக் கண்ணி
மணிநீல மலைஒன்று வந்தது என்னக்
கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து
காதல்புரி தாதைகழல் வணங்கும் போதில்
செய்வரை போல் புயம்இரண்டும் செறியப் புல்லிச்
செழும்புலித்தோல் இருக்கையினில் சேரவைத்தான். 701

முன்இருந்த மைந்தன்முகம் நோக்கி நாகன்,
மூப்புஎனை வந்துஅடை தலினால் முன்புபோல
என்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டை ஆட
இனிஎனக்குக் கருத்துஇல்லை எனக்கு மேலாய்
மன்னுசிலை மலையர்குலக் காவல் பூண்டு
மாறுஎறிந்து மாவேட்டை ஆடி என்றும்
உன்னுடைய மரபுஉரிமை தாங்குவாய் என்று
உடைதோலும் சுரிகையும் கைக் கொடுத்தான் அன்றே. 702

தந்தைநிலை உட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு,
தங்கள் குலத் தலைமைக்குச் சார்வு தோன்ற
வந்த குறைபாடுஅதனை நிரப்பு மாறு
மனம்கொண்ட குறிப்பினால் மறாமை கொண்டு,
முந்தையவன் கழல்வணங்கி, முறைமை தந்த
முதல்சுரிகை உடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு.
சிந்தைபரம் கொளநின்ற திண்ண னார்க்குத்
திருத்தாதை முகம்மலர்ந்து செப்புகின்றான். 703

நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை
நான்கொண்டு பரித்ததன்மேல் நலமே செய்து
தெம்முனையில் அயல்புலங்கள் கவர்ந்துகொண்ட
திண்சிலையின் வளம்ஒழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய்
வெம்முனையின் வேட்டைகளும் உனக்கு வாய்க்கும்
விரைந்துநீ தாழாதே வேட்டை ஆட,
இம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்களோடும்
எழுக என விடைகொடுத்தான் இயல்பில் நின்றான். 704

செங்கண்வயக் கோள்அரியேறு அன்ன திண்மைத்
திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற
வெங்கண்விறல் தாதைகழல் வணங்கி நின்று
விடைகொண்டு புறம்போந்து, வேடரோடும்
மங்கலநீர்ச் சுனைபடிந்து மனையின் வைகி
வைகுஇருளின் புலர்காலை வரிவில்சாலைப்
பொங்குசிலை அடல்வேட்டைக் கோலம் கொள்ளப்
புனைதொழில்கை வினைஞரோடும் பொலிந்து புக்கார். 705

கலித்துறை

நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருள்துஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க
முறிகொண்ட கண்ணிக்கு இடைமொய்ஒளிப் பீலி சேர்த்தி
வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி
செறிகொண்ட வண்டின் குலம்சீர்கொளப் பின்பு செய்து. 706

முன்நெற்றியின்மீது முருந்துஇடை வைத்தகுன்றி
தன்னில்புரி கொண்ட மயிர்க்கயிறுஆரச் சாத்தி
மின்னில்திகழ் சங்கு விளங்குவெண் தோடுகாதின்
மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக. 707

கண்டத்து இடை வெண்கவடிக் கதிர்மாலை சேரக்
கொண்டுஅக்கொடு பல்மணிகோத்து இடைஏனக்கோடு
துண்டப் பிறைபோல்வன தூங்கிட, வேங்கை வன்தோல்
தண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீரம் தயங்க. 708

மார்பில் சிறுதந்த மணித்திரள் மாலை தாழத்
தாரின்பொலி தோள்வலயங்கள் தழைத்து மின்னச்
சேர்வில்பொலி கங்கணம் மீதுதிகழ்ந்த முன்கைக்
கார்வின் செறி நாண்எறி கைச்செறி கட்டி கட்டி. 709

அரையில் சரணத்துஉரி ஆடையின் மீது பெளவத்
திரையில்படு வெள்அலகு ஆர்த்து விளிம்பு சேர்த்தி
நிரையின்பொலி நீள்உடை தோல்கரி கைப்பு றம்சூழ்
விரையில்துவர் வார்விசி போக்கி அமைத்து வீக்கி. 710

வீரக்கழல் காலின் விளங்க அணிந்து பாதம்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலம் கொண்டு பணிந்து, திண்ணன்
சாரத்திருத் தாள்மடித்து ஏற்றி, வியந்து தாங்கி. 711

அங்கு அப்பொழுதில் புவனத்து இடர் வாங்க ஓங்கித்
துங்கப்பெரு மாமழை போன்றுதுண் என்று ஒலிப்ப
வெங்கண்சினம் நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத் தலத்தால் தடவிச்சிறு நாண் எறிந்தார். 712

பல்வேறு வாளி புதைபார்த்து உடன்போத ஏவி
வில்வேடர் ஆயத் துடிமேவி ஒலிக்கும் முன்றில்
சொல்வேறு வாழ்த்துத் திசைதோறும் துதைந்து விம்ம,
வல்ஏறு போல்வார் அடல்வாளி தெரிந்து நின்றார். 713

மானச்சிலை வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதில்,
பானல்குல மாமலரின் படர்சோதியார் முன்
தேன்நல் தசைதேறல் சருப்பொரி மற்றும் உள்ள
கானப்பலி நேர்கடவுள் பொறை யாட்டி வந்தாள். 714

நின்றுஎங்கும் மொய்க்கும் சிலைவேடர்கள் நீங்கப் புக்குச்
சென்றுஅங்கு வள்ளல் திருநெற்றியில் சேடை சாத்தி,
உன்தந்தை தந்தைக்கும் இந்நன்மைகள் உள்ளவல்ல
நன்றும்பெரிது உன்விறல் நம்அளவு அன்றுஇது என்றாள். 715

அப்பெற்றியில் வாழ்த்தும் அணங்குடை யாட்டி தன்னைச்
செப்பற்குஅரிது ஆயசிறப்புஎதிர் செய்து போக்கிக்
கைப்பற்றிய திண்சிலைக் கார்மழை மேகம் என்ன
மெய்ப்பொற்பு உடைவேட்டையின் மேற்கொண்டு எழுந்து போந்தார். 716

கலிவிருத்தம்

தாளில்வாழ் செருப்பர் தோல் தழைத்தநீடு தானையார்
வாளியோடு சாபம்மேவு கையர் வெய்ய வன்கணார்
ஆளிஏறு போலஏகும் அண்ணலார் முன் எண்ணிலார்
மீளிவேடர் நீடுகூட்டம் மிக்குமேல் எழுந்ததே. 717

வன்தொடர்ப் பிணித்தபாசம் வன்கைமள்ளர்கொள்ளவே
வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின் மீதுமேவு பாதம்முன்
சென்றுநீளு மாறுபோல்வ செய்யநாவின் வாயவாய்
ஒன்றொடுஒன்று நேர்படாமல் ஓடும் நாய்கள் மாடுஎலாம். 718

போர்வலைச் சிலைத்தொழில் புறத்திலே விளைப்பவுச்
சார்வலைத் தொடக்குஅறுக்க ஏகும் ஐயர் தம்முளே,
கார்வலைப் படுத்தகுன்று கானமா வளைக்கநீள்
வார்வலைத் திறம்சுமந்து வந்தவெற்பர் முந்தினார். 719

நண்ணி மாமறைக் குலங்கள் நாடஎன்றும் நீடும்அத்
தண் நிலா அரும்புகொன்றை தங்குவேணி யார்தமைக்
கண்ணில்நீடு பார்வைஒன்று கொண்டுகாணும் அன்பர்முன்
எண்இல்பார்வை கொண்டுவேடர்எம்மருங்கும் ஏகினார். 720

கோடுமுன்பு ஒலிக்கவும் குறுங்கணா குளிக்குலம்
மாடுசென்று இசைப்பவும் மருங்குபம்பை கொட்டவும்
சேடுகொண்டு கைவிளிச் சிறந்தஓசை செல்லவும்
காடுகொண்டு எழுந்தவேடு கைவளைந்து சென்றதே. 721

நெருங்குபைந் தருக்குலங்கள் நீடுகாடு கூட நேர்
வரும் கருஞ் சிலைத்தடக்கை மானவேடர் சேனைதான்
பொரும்தடந் திரைக்கடல் பரப்பிடைப் புகும்பெருங்
கருந்தரங்க நீள்புனல் களிந்திகன்னி ஒத்ததே. 722

தென்திசைப் பொருப்புடன் செறிந்தகானின் மானினம்
பன்றி வெம்மரைக்கணங்கள் ஆதியான பல்குலம்
துன்றிநின்ற என்றஅடிச் சுவட்டின் ஒற்றர் சொல்லவே
வன்தடக்கை வார்கொடுஎம் மருங்கும்வேடர் ஓடினார். 723

ஓடிஎறிந்து, வார்ஒழுக்கி, யோசனைப் பரப்புஎலாம்
நெடியதிண் வலைத்தொடக்கு நீளிடைப்பிணித்து, நேர்
கடிகொளப் பரந்தகாடு காவல்செய்து அமைத்தபின்
செடிதலைச் சிலைக்கைவேடர் திண்ணனார்முன் நண்ணினார் 724

வெஞ்சிலைக்கை வீரனாரும் வேடரோடு கூடி, முன்
மஞ்சுஅலைக்கும் மாமலைச் சரிப்புறத்து வந்தமா
அஞ்சுவித்து அடர்க்கும் நாய்கள் அட்டம் ஆகவிட்டுநீள்
செஞ்சுரத்தி னோடுசூழல் செய்தகானுள் எய்தினார். 725

வெய்யமா எழுப்பஏவி வெற்பர் ஆயம் ஓடிநேர்
எய்யும் வாளி முன்தெரிந்து கொண்டுசெல்ல, எங்சணும்
மொய்குரல் துடிக்குலங்கள் பம்பைமுன் சிலைத்துஎழக்
கைவிளித்து அதிர்த்து, மா எழுப்பினார்கள் கான்எலாம். 726

ஏனமோடு மான்இனங்கள் எண்குதிண் கலைக்குலம்,
கானமேதி, யானை, வெம் புலிக்கணங்கள், கான்மரை
ஆனமா அநேகமாவெ ருண்டு எழுந்து பாயமுன்
சேனைவேடர் மேல்அடர்ந்து சீறி, அம்பில் நூறினார். 727

தாள்அறுவன இடைதுணிவன தலைதுமிவனகலைமா
வாளிகளோடு குடல்சொரிதர மறிவன சில மரைமா
நீள்உடல், விடுசரம்உருவிட நிமிர்வன, மிடை கடமா
மீளிகொள்கணை படும்உடல்எழ விழுவன பலஉழையே. 728

வெங்கணைபடு பிடர்கிழிபட விசைஉருவிய கயவாய்
செங்கனல்விட அதனொடுகணை செறியமுன்இரு கருமா
அங்குளஎழுசிரம் உருவியபொழுது, அடல்எயிறுஉற, அதனைப்
பொங்கிய சினமொடு கவர்வன புரைவன சில புலிகள். 729

பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள் பிறகு உறவயி றிடைபோய்,
முன்நடுமுக மிசைஉருவிட, முடுகிய விசையுடன்அக்
கொல் முனைஅடு சரம்இனம்எதிர் குறுகியமுகம் உருவத்
தன்எதிர்எதிர் பொருவனநிகர் தலையன பல கலைகள். 730

கருவரைஒரு தனுவொடுவிசை கடுகியதுஎன முனைநேர்
குரிசில்முன் விடும்அடுசரம் எதிர் கொலைபயில்பொழுது அவையே
பொருகரியொடு சினஅரியிடை புரைஅறஉடல் புகலால்
வரும்இரவொடு பகல்அணைவன எனமிடையும்அவ் வனமே 731

நீள்இடைவிசை மிசைகுதிகொள நெடுமுகில் தொடஎழுமான்
தாள்உறுகழல் மறவர்கள்விடு சரம் நிரை தொடர் வனதாம்
வாள்விடுகதிர் மதிபிரிவுற வரும் எனவிழும் உழையைக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை கொளஉளஎதிர் பலவே 732

கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன கருமுகில்என, நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைபொதுளிய பயில்புதல்வனம்அதன்மேல்
அடல்உறுசரம் உடல்உறவரை அடியிடம் அல மரலால்
மிடைகருமரை கரடிகளோடு விழுவன வன மேதி. 733

பலதுறைகளின் வெருவரலொடு பயில் வலைஅற நுழைமா
உலமொடு படர்வனதகைஉற, உறுசினமொடு கவர்நாய்
நிலவியஇரு வினைவலியிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலன்உறுமன் இடைதடைசெய்த பொறிகளின்அளஉளவே. 734

துடிஅடியன மடிசெவியன துறுகயமுனி தொடரார்
வெடிபடவிரி சிறுகுருளைகள் மிசைபடுகொலை விரவார்
அடிதளர்வுறு கருஉடையன அயணவு றுபிணை அலையார்
கொடியனஎதிர் முடுகியும்உறு கொலைபுரி சிலை மறவோர். 735

இவ்வகைவரு கொலைமறவினை எதிர்நிகழ்வுழி அதிரக்
கைவரைகளும் வெருவுறமிடை கான் எழுதொர் ஏனம்,
பெய்கருமுகில் என, இடியொடு பிதிர்கனல்விழி சிதறி,
மொய்வலைகளை அற, நிமிர்வுற முடுகியகடு விசையில் 736

போம்அதுதனை அடுதிறலொடு பொருமறவர்கள் அரியேறு
ஆமவர்தொடர் வுறும்விசையுடன் அடிவழிசெலும் அளவில்
தாம்ஒருவரும் அறிகிலர், அவர்தனிதொடர்வுழி அதன்மேல்
ஏமுனைஅடு சிலைவிடலைகள் இருவர்கள் அடிபிரியார் 737

நாடியகழல் வயவர்கள் அவர் நாணனும் நெடு வரிவில்
காடனும் இருவரும் மலை காவலரொடு கடிதில்
கூடினர்விடு பகழிகளொடு கொலைஞமலிகள் வழுவி
நீடியசரி படர்வது, தரு நீழலின் விரை கேழல். 738

குன்றியை நிகர் முன்செறஎரி கொடுவிழி, இடி குரல்நீள
பன்றியும் அடல்வன்திறலொடு படர்நெறி நெடிது ஓடித்
துன்றியது ஒரு குன்றுஅடிவரை சுலவியநெறி குழல்
சென்றுஅதனிடை நின்றது, வலிதெரு மரமரம் நிரையில் 739

அத்தருவளர் கழலிடைஅடை அதன்நிலைஅறி பவர்முன்
கைத்தெரிகணை யினில்அடுவது கருதலர் விசை கடுகி
மொய்த்துஎழுசுடர் விடுசுரிகையை முளைபெறஎதிர் உருவிக்
குத்தினர் உடல்முறிபட எறி குலமறவர்கள் தலைவர் 740

அறுசீர் விருத்தம்

வேடர்தம் கரியசெங்கண் வில்லியார் விசையில் குத்த
மாடுஇரு துணியாய் வீழ்ந்த வராகத்தைக் கண்டு நாணன்,
காடனே, இதன்பின்இன்று காதங்கள் பலவந்துஎய்த்தோம்
ஆடவன் கொன்றான், அச்சோ என்றுஅவர் அடியில்தாழ்ந்தார். 741

மற்றவர் திண்ணனார்க்கு மொழிகின்றார், வழிவந்து ஆற்ற
உற்றது பசிவந்து, எம்மைஉதவிய இதனைக் காய்ச்சிச்
சற்றுநீ அருந்தி, யாமும் தின்று தண்ணீர் குடித்து
வெற்றிகொள் வேட்டைக்காடு குறுகுவோம், மெல்லஎன்றார் 742

என்றுஅவர் கூறநோக்கித் திண்ணனார் தண்ணீர்எங்கே
நன்றும்இவ் வனத்தில் உள்ளதுஎன்றுஉரை செய்ய நாணன்
நின்றஇப் பெரியதேக்கின் அப்புறம் சென்றால் நீண்ட
குன்றினுக்கு அயலே ஓடும் குளிர்ந்த பொன்முகலிஎன்றான். 743

பொங்கிய சினவில் வேடன் சொன்னபின் போவோம் அங்கே
இங்குஇது தன்னைக்கொண்டு போதுமின்என்று தாமும்
அங்குஅது நோக்கிச்சென்றார் காவதம் அரையில்கண்டார்
செங்கண்ஏறு உடையார் வைகும் திருமலைச்சாரல் சோலை 744

நாணனே! தோன்றும் குன்றில் நண்ணுவோம் என்னநாணன்
காணநீ போதின், நல்ல காட்சியே காணும் இந்தச்
சேண்உயர் திருக்காளத்தி மலைமிசைஎழுந்துசெவ்வே
கோணம்இல் குடுமித்தேவர் இருப்பர், கும்பிடலாம்என்றான். 745

ஆவதுஎன்? இதனைக்கண்டுஇங்குஅணைதொறும்என்மேல்பாரம்
போவதோன்றுளதுபோலும் ஆசையும் பொங்கி மேன்மேல்
மேவிய நெஞ்சும் வேறுஓர் விருப்புஉற விரையாநிற்கும்
தேவர்அங்கு இருப்பதுஎங்கே? போகுஎன்றார்திண்ணனார்தாம். 746

உரைசெய்து விரைந்துசெல்ல அவர்களும் உடனேபோந்து
கரைவளர் கழையின்முத்தும் கார்அகில் குறடும்சந்தும்
வரைதரு மணியும் பொன்னும் வயிரமும் புளினம் தோறும்
திரைகள் முன்திரட்டிவைத்த திருமுகலியினைச்சார்ந்தார் 747

ஆங்குஅதன் கரையின் பாங்கோர்அணிநிழல் கேழல்இட்டு,
வாங்குவில் காடன்தன்னை மரக்கடை நீக்கோல் பண்ணி,
ஈங்குநீ நெருப்புக் காண்பாய், இம்மலை ஏறிக்கண்டு
நாங்கள் வந்து அணைவோம் என்று நாணனும் தாமும் போந்தார் 748

அளிமிடைகரைசூழ் சோலை அலர்கள்கொண்டு அணைந்தஆற்றின்
தெளிபுனல் இழிந்துசிந்தை தெளிவுஉறும் திண்ணனார்தாம்
களிவுறும் மகிழ்ச்சி பொங்கக் காளத்தி கண்டு கொண்டு
குளிர்வரு நதியூடு ஏகிக் குலவரைச் சாரல்சேர்ந்தார். 749

கதிரவன் உச்சிநண்ணக் கடவுள்மால் வரையின் உச்சி
அதிர்தரும் ஓசை ஐந்தும் ஆர்கலி முழக்கம் காட்ட,
இதுஎன் கொல்நாணா? என்றார்க்குஇம்மலைப்பெருந்தேன்சூழ்ந்து
மதுமலர் ஈக்கள் மொய்த்து மருங்குஎழும் ஒலிகொல் என்றான் 750

முன்புசெய் தவத்தின்ஈட்டம் முடிவுஇலா இன்பம் ஆன
அன்பினைஎடுத்துக்காட்ட அளவுஇலா ஆர்வம் பொங்கி,
மன்பெருங் காதல் கூர, வள்ளலார் மலையைநோக்கி
என்புநெக்கு உருகிஉள்ளத்து எழுபெரு வேட்கை யோடும். 751

நாணனும் அன்பும் முன்பு நளிர்வரை ஏறத் தாமும்
பேணு தத்துவங்கள் என்னும் பெருகும் சோபானம் ஏறி
ஆணையாம் சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல, ஐயர்
நீள் நிலை மலையை ஏறி, நேர்படச் செல்லும் போதில். 752

திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றுஅவர்காணாமுன்னே
அங்கணர் கருணை கூர்ந்த அருள்திரு நோக்கம் எயதத்
தங்கிய பவத்தின் முன்னைச்சார்பு விட்டு அகல, நீங்கிப்
பொங்கிய ஒளியின் நீழல்பொருஇல்அன்பு உருவம்ஆனார். 753

மாகம்ஆர் திருக்காளத்தி மலைஎழு கொழுந்தாய் உள்ள
ஏகநாயகரைக் கண்டார் எழுந்தபேர் உவகை அன்பின்
வேகமானது மேற்செல்ல மிக்கதோர் விரைவினோடும்
மோகமாய் ஓடிச்சென்றார் தழுவினார் மோந்துநின்றார். 754

நெடிதுபோது உயிர்த்துநின்று நிறைந்து எழுமயிர்க்கால்தோறும்
வடிவுஎலாம்புளகம் பொங்க மலர்க்கண் நீர் அருவி பாய
அடியனேற்கு இவர்தாம் இங்கே அகப்பட்டார் அச்சோ என்று
படிஇலாப் பரிவு தான்ஓர் படிவமாம் பரிசு தோன்ற. 755

வெம்மறக் குலத்துவந்த வேட்டுவச் சாதியார் போல்
கைம்மலை கரடி, வேங்கை, அரிதிரி கானம் தன்னில்
உம்முடன் துணையாய் உள்ளார் ஒருவரும் இன்றிக்கெட்டேன்
இம்மலைத் தனியேநீர்இங்கு இருப்பதே? என்று நைந்தார். 756

கைச்சிலை விழுந்தது ஓரார் காளையார் மீள, இந்தப்
பச்சிலை யோடு பூவும் பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து
மச்சிது செய்தார் யாரோ? என்றலும், மருங்கு நின்ற
அச்சிலை நாணன் தானும் நான்இது அறிந்தேன் என்பான். 757

வன்திறல் உந்தையோடு மாவேட்டை ஆடிப்பண்டு இக்
குன்றிடை வந்தோ மாகக்குளிர்ந்த நீர் இவரை ஆட்டி
ஒன்றிய இலைப்பூச் சூட்டி ஊட்டி, முன்பு அறைந்து ஓர்பார்ப்பான்
அன்றுஇது செய்தான், இன்றும் அவன்செய்தது ஆகும் என்றான். 758

உள் நிறைந்து எழுந்த தேனும் ஒமிவுஇன்றி ஆராஅன்பில்
திண்ணனார் திருக்காளத்தி நாயனார்க்கு இனியசெய்கை
எண்ணிய இவைகொலாம் என்று இது கடைப் பிடித்துக் கொண்டுஅவ்
அண்ணலைப் பிரிய மாட்டா அளவுஇல் ஆதரவு நீட 759

இவர்தமைக் கண்டேனுக்குத் தனியராய் இருந்தார் என்னே
இவர் தமக்கு அமுது செய்ய இறைச்சியும் இடுவார் இல்லை
இவர்தம்மைப் பிரிய ஒண்ணாதுஎன்செய்தேன்? இனியான்சால
இவர்தமக்கு இறைச்சிகொண்டு இங்குஎய்தவும்வேண்டும்என்று. 760

போதுவர் மீண்டுசெல்வர் புல்லுவர் மீளப்போவர்
காதலின் நோக்கி நிற்பர், கன்றுஅகல் புனிற்றுஆப்போல்வர்
நாதனே!அமுதுசெய்ய நல்லமெல் இறைச்சி நானே
கோதுஅறத்தெரிந்துவேறு கொண்டு இங்கு வருவேன் என்பார் 761

ஆர்தமராகநீர் இங்கு இருப்பது? என்று அகலமாட்டேன்
நீர் பசித்திருக்க இங்கு நிற்கவும் இல்லேன்என்று,
சோர்தரு கண்ணீர் வாரப் போய்வரத் துணிந்தார் ஆகி,
வார்சிலை எடுத்துக்கொண்டு மலர்க்கையால்தொழுதுபோந்தார் 762

முன்புநின்று அரிதில் நீங்கி, மொய்வரை இழிந்து நாணன்
பின்புவந்து அணைய, முன்னைப் பிறதுறை வேட்கைநீங்கி
அன்புகொண்டுய்ப்பச் செல்லும் அவர்திரு முகலிஆற்றின்
பொன்புனை கரையில் ஏறிப் புதுமலர்க் காவில் புக்கார். 763

காடனும் எதிரே சென்று தொழுதுதீக் கடைந்துவைத்தேன்
கோடுடை ஏனம் உங்கள்குறிப்படிஉறுப்பை எல்லாம்
மாடுற நோக்கிக் கொள்ளும் மறித்துநாம் போகைக்கு இன்று
நீடநீர் தாழ்த்தது என்னோ? என்றலும் நின்ற நாணன். 764

அங்கு இவன் மலையில் தேவர் தம்மைக்கண்டு அணைத்துக்கொண்டு
வங்கினைப்பற்றிப் போதா வல்உடும்பு என்ன நீங்கான்
இங்கும்அத் தேவர் தின்ன இறைச்சி கொண்டேகப் போந்தான்
நம்குலத் தலைமை விட்டான் நலப்பட்டான் தேவர்க்கு என்றான் 765

என்செய்தாய்? திண்ணா! நீதான் என்னமால் கொண்டாய்? எங்கள்
முன்பெரு முதலி அல்லையோ எனமுகத்தை நோக்கார்
வன்பெரும் பன்றிதன்னை எரியினில் வதக்கி மிக்க
இன்புஉறு தசைகள் வெவ்வேறு அம்பினால் ஈர்ந்துகொண்டு 766

கோலினின் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழும்தசை பதத்தில்வேவ
வாலிய சுவை முன் காண்பான் வாயினில் அதுக்கிப் பார்த்துச்
சாலவும் இனியஎல்லாம் சருகுஇலை இணைத்த கல்லை
ஏலவே கோலிக் கூட அதன்மிசை இடுவரானார். 767

மருங்கு நின்றவர்கள் பின்னும் மயல்மிக முதிர்ந்தான்என்னே
அரும்பெறல் இறைச்சி காய்ச்சி அதுக்கிவேறுஉமிழாநின்றான்.
பெரும்பசி உடையனேனும் பேச்சுஇலன், எமக்கும் பேறு
தரும் பரிசு உணரான், மற்றைத் தசை புறத்துஎறியாநின்றான் 768

தேவமால் கொண்டான் இந்தத்திண்ணன்மற்றுஇதனைத்தீர்க்கல்.
ஆவது ஒன்றுஅறியோம் தேவராட்டியை நாகனோடு
மேவிநாம் கொணர்ந்து தீர்க்கவேண்டும்அவ்வேட்டைக்கானில்
ஏவல் ஆட்களையும் கொண்டு போதும் என்று எண்ணிப்போனார். 769

கானவர் போனது ஓரார், கடிதினில் கல்லையின் கண்
ஊன்அமுது அமைத்துக்கொண்டு, மஞ்சனம் ஆட்ட உன்னி
மாநதி நன்னீர் தூய வாயினில் கொண்டு கொய்த,
தூநறும் பள்ளித்தாமம் குஞ்சிமேல் துதையக் கொண்டார். 770

தனுஒரு கையில் வெய்யசரத்துடன் தாங்கிக் கல்லைப்
புனிதமெல் இறைச்சி நல்ல போனகம் ஒருகை ஏந்தி
இனியஎம் பிரானார் சாலப்பசிப்பர் என்று இரங்கி ஏங்கி
நனிவிரைந்து இறைவர் வெற்பை நண்ணினார் திண்ண னார்தாம் 771

இளைத்தனர் நாயனார் என்று ஈண்டச் சென்று எய்தி, வெற்பின்
முளைத்துஎழு முதலைக்கண்டு முடிமிசை மலரைக் காலில்
வளைத்த பொன்செருப்பால் மாற்றி, வாயின் மஞ்சனநீர்தன்னை
விளைத்த அன்பு உமிழ்வார் போல, விமலனார் முடிமேல் விட்டார். 772

தலைமிசைச் சுமந்த பள்ளித் தாமத்தைத் தடங்காளத்தி
மலைமிசைத் தம்பிரானார் முடிமிசை வணங்கிச் சாத்திச்
சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத் திண்ணனார்சேர்த்த கல்லை
இலைமிசைப் படைத்த ஊனின் திருஅமுது எதிரே வைத்து. 773

கொழுவியதசைகள் எல்லாம் கோலினில் தெரிந்துகோத்துஅங்கு
அழல்உறு பதத்தில் காய்ச்சிப் பல்லினால்அதுக்கி நாவில்
பழகிய இனிமை பார்த்துப் படைத்த இவ் இறைச்சி சால
அழகிது நாயனீரே அமுது செய்தருளும் என்றார். 774

அன்னஇம்மொழிகள் சொல்லி அமுது செய்வித்தவேடர்
மன்னனார் திருக்கா ளத்தி மலையினார்க்கு இனியநல்ஊன்
இன்னமும் வேண்டும் என்னும் எழுபெருங் காதல்கண்டு
பல்நெடுங் கரங்கள் கூப்பிப் பகலவன் மலையில் தாழ்ந்தான் 775

அவ்வழி அந்திமாலை அணைதலும் இரவு சேரும்
வெவ்விலங்கு உள என்றுஅஞ்சி மெய்ம்மையின் வேறுகொள்ளச்
செவ்விய அன்பு தாங்கித் திருக்கையில் சிலையும் தாங்கி
மைவரை என்னஐயர் மருங்குநின்று அகலா நின்றார். 776

சார்வுஅரும் தவங்கள் செய்து முனிவரும் அமரர் தாமும்
கார்வரை அடவி சேர்ந்தும் காணுதற்கு அரியார் தம்மை
ஆர்வம்முன் பெருக, ஆரா அன்பில்கண்டு கொண்டே
நேர்பெற நோக்கி நின்றார், நீள் இருள் நீங்க நின்றார். 777

கழைசொரி தரளக் குன்றின் கதிர்நிலவு ஒருபால்பொங்க
முழைஅரவு உமிழ்ந்த செய்யமணிவெயில் ஒருபால்மொய்ப்பத்
தழைகதிர்ப் பரிதியோடும் சந்திரன் தலை உவாவில்
குழைஅணி காதர் வெற்பைக் கும்பிடச் சென்றால் ஒக்கும். 778

விரவுபல் மணிகள் கான்ற விரிகதிர்ப் படலை பொங்க
மரகதம் ஒளிகொள்நீல மணிகளும் இமைக்கும் சோதி
பொர இரு சுடருக்கு அஞ்சிப் போயின புடைகள் தோறும்
இரவுஇருள் ஒதுங்கினாலே போன்றுஉளது, எங்கும் எங்கும் 779

செந்தழல் ஒளியின் பொங்கும் தீபமா மரங்களாலும்
மந்திகள் முழையில் வைத்த மணிவிளக்கு ஒளிக ளாலும்
ஐந்தும் ஆறு அடக்கி உள்ளார் அரும் பெருஞ் சோதியாலும்
எந்தையார் திருக்காளத்தி மலையினில் இரவொன் றில்லை. 780

வரும்கறைப்பொழுது நீங்கி, மல்கிய யாமம்சென்று
சுருங்கிட அறிந்த புள்ளின் சூழ்சிலம்பு ஓசை கேட்டுக்
கருங்கடல் என்ன நின்று கண்துயிலாத வீரர்
அரும்பெறல் தம்பிரானார்க்கு அமுதுகொண்டு அணையவேண்டி. 781

ஏறுகால் பன்றி யோடும் இருங்கலை, புனமான், மற்றும்
வேறுவேறு இனங்கள்வேட்டை வினைத்தொழில் விரகினாலே
ஊறுசெய் காலம் சிந்தித் துருமிகத் தெரியாப் போதின்
மாறுஅடு சிலையும் கொண்டு, வள்ளலைத் தொழுதுபோந்தார். 782

கொச்சகக் கலி

மொய்காட்டும் இருள்வாங்கி முகம்காட்டும் தேர்இரவி
மெய்காட்டும் அன்புஉடைய வில்லியார் தனிவேட்டை
எய்காட்டின் மாவளைக்க இட்டகருந் திரைஎடுத்துக்
கைகாட்டுவான் போலக் கதிர்காட்டி எழும்போதில். 783

எய்தியசீர் ஆகமத்தில் இயம்பியபூ சனைக்குஏற்பக்
கொய்தமல ரும்புனலும் முதலான கொண்டுஅணைந்தார்
மைதழையும் கண்டத்து மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவரும் தவம்உடைய முனிவர்சிவ கோசரியார். 784

வந்துதிரு மலையின்கண் வானவர்நா யகர் மருங்கு
சிந்தைநிய மத்தோடும் செல்கின்றார் திருமுன்பு
வெந்த இறைச்சியும்லும்பும் கண்டுஅகல மிதித்துஓடி
இந்தஅனு சிதம் கெட்டேன், யார்செய்தார்? என்றுஅழிவார். 785

மேவநேர் வரஅஞ்சா வேடுவரே இதுசெய்தார்
தேவதே வேசனே, திருமுன்பே இதுசெய்து
போவதே? இவ்வண்ணம் புகுதநீர் திருஉள்ளம்
ஆவதே? எனப்பதறி அழுதுவிழுந்து அலமந்தார். 786

பொருப்பில்எழும் சுடர்க்கொழுந்தின் பூசனையும்தாழ்க்கநான்
இருப்பதுஇனி என்? என்றுஅவ்இறைச்சிஎலும்புடன்இலையும்
செருப்புஅடியும் நாய்அடியும் திருஅலகால் மாற்றியபின்
விருப்பினொடும் திருமுகலிப்புனல்முழ்கிவிரைந்து அணைந்தார். 787

பழுதுபுகுந்தது தீரப்பவித்திரமாம் செயல்புரிந்து
தொழுதுபெறு வனகொண்டு தூய பூசனைதொடங்கி,
வழுஇல்திரு மஞ்சனமே முதலாக வரும்பூசை
முழுதும் முறைமையின்முடித்து முதல்வனார் கழல்பணிந்தார். 788

பணிந்துஎழுந்து தனிமுதலாம் பரன்என்று பல்முறையால்
துணிந்தமறை மொழியாலேதுதிசெய்து, சுடர்த்திங்கள்
அணிந்தசடை முடிக்கற்றை அங்கணரை விடைகொண்டு,
தணிந்ததமனத் திருமுனிவர் தபோவனத்தினிடைச்சார்ந்தார் 789

இவ்வண்ணம் பெருமுனிவர் ஏகினார் இனிஇப்பால்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர்பெருமானார்
கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக் கான்வேட்டை தனிஆடிச்
செய்வண்ணத்திறம்மொழிவேன்– தீவினையின்திறம்ஒழிவேன் 790

திருமலையின் புறம்போன திண்ணனார் செறிதுறுகால்
பெருமலைகள் இடைச்சரிவில் பெரும்பன்றி புனம்மேய்ந்து
வருவனவும் துணிபடுத்து மான்இனங்கள் கானிடைநின்று
ஒருவழிச்சென்று ஏறுதுறை ஒளிநின்று கொன்றருளி. 791

பயில்விளியால் கலைஅழைத்துப் பாடுபெற ஊடுஉருவும்
அயில்முகவெங் கணைபோக்கி, அடிஒற்றி மரைஇனங்கள்
துயிலிடையின் இடைஎய்து, தொடர்ந்துகட மைகள்எய்து
வெயில்படுவெங் கதிர்முதிரத் தனிவேட்டை வினைமுடித்தார் 792

பட்டவனவிலங்கு எல்லாம்படர் வனத்தில் ஒரு சூழல்
இட்டு,அருகு தீக்கடை கோல் இருஞ்சுரிகை தனை உருவி
வெட்டி, நறுங்கோல்தேனும் மிகமுறித்துத்தேக்குஇலையால்
வட்டம்உறு பெருங்கல்லை மருங்குபுடை படஅமைத்தார் 793

இந்தனத்தை முறித்துஅடுக்கி எரிகடையும் அாணியினில்
வெந்தழலைப் பிறப்பித்துமிகவளர்த்து, மிருகங்கள்
கொந்தி, அயில், அலகுஅம்பால் குட்டம்இட்டுக்கொழுப்புஅரிந்து,
வந்தனகொண்டு, எழும்தழலில் வக்குவன வக்குவித்து. 794

வாய்அம்பால் அழிப்பதுவும் வகுப்பதுவும் செய்துஅவற்றின்
ஆயஉறுப்பு இறைச்சிஎல்லாம் அரிந்துஒரு கல்லையில்இட்டுக்
காயநெடுங் கோல்கோத்துக் கனலின்கண் உறக்காய்ச்சித்
தூயதிரு அமுதுஅமைக்கச் சுவைகால் உறுகின்றார். 795

எண்இறந்த கடவுளருக்கு இடும்உணவு கொண்டுஊட்டும்
வண்ணஎரி வாயின்கண் வைத்ததுஎனக் காளத்தி
அண்ணலார்க்கு ஆம்பரிசு தாம்சோதித்து அமைப்பதற்குத்
திண்ணனார் திருவாயில் அமைத்தார் ஊன் திருஅமுது. 796

நல்லபதம் உறவெந்து, நாவின்கண் இடும் இறைச்சி
கல்லையினில்படைத்துத்தேன்பிழிந்துகலந்துஅதுகொண்டு
வல்விரைந்து திருப்பள்ளித் தாமமும்தூய் மஞ்சனமும்
ஒல்லையினில் முன்புபோல் உடன்கொண்டுவந்து அணைந்தார். 797

வந்துதிருக் காளத்தி மலைஏறி, வனசரர்கள்
தம்தலைவனார்இமையோர் தலைவனார் தமைஎய்தி,
அந்தணனார் பூசையினைமுன்பு போல் அகற்றிய பின்
முந்தை முறை தம்முடைய பூசனையின் செயல் முடிப்பார். 798

ஊன்அமுது கல்லையுடன் வைத்து இதுமுன்னையின் நன்றால்
ஏனமொடு மான், கலைகள், மரை கடமை இவையிற்றில்
ஆனஉறுப்பு இறைச்சி அமுது அடியேனும் சுவை கண்டேன்
தேனும்உடன் கலந்ததுஇது, தித்திக்கும் எனமொழிந்தார். 799

இப் பரிசு திருஅமுது செய்வித்துத் தம்முடைய
ஒப்புஅரிய பூசனைசெய்து அந்நெறியில் ஒழுகுவார்
எப்பொழுதும் மேல்மேல்வந்து எழும் அன்பால்காளத்தி
அப்பர்எதிர் அல்உறங்கார், பகல்வேட்டை ஆடுவார். 800

மாமுனிவர் நாள்தோறும் வந்துஅணைந்து வனவேந்தர்
தாம்முயலும் பூசனைக்குச் சாலமிகத் தளர்வுஎய்தித்
தீமைஎன அதுநீக்கிச் செப்பிய ஆகம விதியால்
ஆமுறையில் அர்ச்சனைசெய்து அந்நெறியில் ஒழுகுவரால். 801

நாணனொடு காடனும்போய் நாகனுக்குச் சொல்லியபின்
ஊணும் உறக்கமும் இன்றி, அணங்குஉறைவாளையும்கொண்டு,
பேணும் மகனார் தம்பால் வந்துஎல்லாம் பேதித்துக்
காணும்நெறி தங்கள்குறி வாராமல் கைவிட்டார். 802

முன்பு திருகாளத்தி முதல்வனார் அருள் நோக்கால்
இன்புஉறுவே தகத்துஇரும்பு பொன்ஆனாற் போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வினைஇரண்டும் சாரும்மலம் மூன்றும் அற
அன்புபிழம்பு ஆய்த்திரிவார் அவர் கருத்தின் அளவினரோ! 803

அந்நிலையில் அன்பனார் அறிந்தநெறி பூசிப்ப
மன்னிய ஆகமப்படியால் மாமுனிவர் அருச்சித்து இங்கு
என் உடைய நாயகனே இதுசெய்தார் தமைக்காணேன்
உன்னுடைய திருஅருளால் ஒழித்தருள வேண்டும் என. 804

அன்றுஇரவு கனவின்கண் அருள்முனிவர் தம்பாலே
மின் திகழும் சடைமவுலி வேதியர்தாம் எழுந்தருளி,
வன்திறல் வேடுவன் என்று மற்றவனை நீநினையேல்
நன்றுஅவன்தன் செயல்தன்னை நாம்உரைப்பக்கேள்என்று. 805

அவனுடைய வடிவுஎல்லாம் நம்பக்கல் அன்பு என்றும்
அவனுடைய அறிவுஎல்லாம் நமைஅறியும் அறிவு என்றும்
அவனுடைய செயல்எல்லாம் நமக்குஇனிய வாம் என்றும்
அவனுடைய நிலைஇவ்வாறு அறிநீ என்று அருள் செய்தார். 806

பொருப்பினில்வந்து, அவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்புஎன்மேல்
அருப்புஉறும்மென் மலர்முன்னை அவைநீக்கும் ஆதரவால்
விருப்புஉறும் அன்புஎனும்வெள்ளக்கால்பெருகிற்று எனவீழ்ந்த
செருப்புஅடிஅவ் இளம்பருவச் சேய்அடியின்சிறப்புஉடைத்தால். 807

உருகியஅன்பு ஒழிவுஇன்றி நிறைந்தஅவன்உருஎன்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்தில் பிறங்கி இனிது ஒழுகுதலால்
ஒருமுனிவன்செவி, உமிழும் உயர்கங்கை முதல்தீர்த்தப்
பொருபுனலின், எனக்குஅவன் தன் வாய்உமிழும்புனல்புனிதம் 808

இம்மலைவந்து எனைஅடைந்த கானவன் தன்இயல்பாலே
மெய்ம்மலரும் அன்புமேல் விரிந்தனபோல் விழுதலால்
செம்மலர்மேல் அயனொடுமால் முதல்தேவர் வந்துபுனை
எம்மலரும் அவன்தலையால் இடுமலர்போல் எனக்குஒவ்வா. 809

வெய்யகனல் பதம்கொள்ள வெந்துளதோ எனும் அன்பால்
நையும் மனத்து இனிமையினில் நையமிக மென்றிடலால்
செய்யும்மறை வேள்வியோர் முன்புதரும் திருந்து அவியில்
எய்யும்வரிச் சிலையவன்தான் இட்டஊன் எனக்கு இனிய. 810

மன்பெருமா மறைமொழிகள் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துஉரைக்கும்
இன்பமொழித்தோத்திரங்கள் மந்திரங்கள் யாவையினும்
முன்பு இருந்து மற்றுஅவன்தன் முகம் மலர அகம்நெகிழ
அன்பில் நினைந்து எனையல்லால் அறிவுறா மொழிநல்ல. 811

உனக்குஅவன்தன் செயல்காட்ட நாளைநீஒளித்துஇருந்தால்
எனக்குஅவன்தன் பரிவு இருக்கும் பரிசுஎல்லாம்காண்கின்றாய்
மனக்கவலை ஒழிக என்று மறை முனிவர்க்கு அதள் செய்து
புனல்சடிலத் திருமுடியார் எழுந்தருளிப் போயினார். 812

கனவுநிலை நீங்கிய பின்விழித்து உணர்ந்து கங்குலிடைப்
புனைதவத்து மாமுனிவர் புலர்வுஅளவும் கண்துயிலார்
மனம்உறும்அறபுதம் ஆகி, வரும்பயமும் உடன்ஆகித்
துணைபுரவித் தனித்தேர்மேல் தோன்றுவான்கதிர்தோன்ற. 813

முன்னைநாள் போல்வந்து திருமுகலிப் புனல்மூழ்கிப்
பல்முறையும் தம்பிரான் அருள்செய்த படிநினைந்து
மன்னுதிருக் காளத்தி மலைஏறி, முன்புபோல்
பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப் பின்பாக ஒளித்திருந்தார். 814

அறுசீர் விருத்தம்

கருமுகில் என்ன நின்ற கண்படா லில்வி யார்தாம்
வருமுறை ஆறாம் நாளில் வரும்இரவு ஒழிந்த காலை,
அருமறை முனிவனார் வந்து அணைவதன் முன்னம்போகித்
தருமுறை முன்புபோலத் தனிப்பெரு வேட்டை ஆடி. 815

மாறுஇல்ஊன் அமுதும் நல்ல மஞ்சனப்புனலும் சென்னி
ஏறுநாண் மலரும்வெவ்வேறு இயல்பினில்அமைத்துகொண்டு
தேறுவார்க்கு அமுதம் ஆன செல்வனார் திருக் காளத்தி
ஆறுசேர் சடையார் தம்மை அணுகவந்துஅணையாநின்றார். 816

இத்தனை பொழுதுதாழ்த்தேன் எனவிரைந்து ஏகுவார்முன்
மொய்த்தபல் சகுனம் எல்லாம் முறைமுறை தீங்குசெய்ய
இத்தகு தீய புட்கள் ஈண்டமுன் உதிரம் காட்டும்அத்தனுக்கு என்கொல்?
கெட்டேன்அடுத்ததுஎன்றுஅணையும்போதில். 817

அண்ணலார் திருக்காளத்தி அடிகளார் முனி வனார்க்குத்
திண்ணனார் பரிவுகாட்டத் திருநயனத்தில் ஒன்று
துண்ணென உதிரம் பாய இருந்தனர் தூரத்தே அவ்
வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு வல்விரைந்து ஓடிவந்தார். 818

வந்தவர் குருதி கண்டார் மயங்கினார் வாயில்நல்நீர்
சிந்திடக்கையில் ஊனும் சிலையுடன் சிதறிவீழக்
கொந்துஅலர் பள்ளித்தாமம் குஞ்சிநின்று அலைந்து சோரப்
பைந்தழை அலங்கல் மார்பர் நிலத்திடைப்பதைத்துவீழ்ந்தார். 819

விழுந்தவர் எழுந்துசென்று துடைத்தனர், குருதி வீழ்வது
ஒழிந்திடக் காணார், செய்வது அறிந்திலர், உயிர்த்துமீள
அழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் தேறி யார்இதுசெய்தார் என்னா
எழுந்தனர் திசைகள் எங்கும் பார்த்தனர் எடுத்தார் வில்லும். 820

வாளியும் தெரிந்துகொண்டு, இம் மலையிடை எனக்குமாறா
மீளவெம் மறவர்செய்தார் உளர்கொலோ? விலங்கின் சாதி
ஆளி முன்னாகி உள்ள விளைத்தவோ? அறியேன்என்று
நீள்இருங் குன்றைச் சாரல் நெடிதுஇடை நேடிச் சென்றார். 821

வேடரைக் காணார், தீய விலங்குகள் மருங்கும் எங்கும்
நாடியும் காணார் மீண்டும் நாயனார் தம்பால் வந்து,
நீடிய சோகத்தோடு நிறைமலர்ப் பாதம் பற்றி,
மாடுஉறக் கட்டிக்கொண்டு கதறினார், கண்ணீர் வார. 822

பாவியேன் கண்டவண்ணம் பரமனார்க்கு அடுத்ததுஎன்னோ?
ஆவியின் இனியஎங்கள் அத்தனார்க்கு அடுத்தது என்னோ?
மேவினார் பிரிய மாட்டா விமலனார்க்கு அடுத்தது என்னோ?
ஆவதுஒன்று அறிகிலேன் யான்என்செய்கேன்? என்று பின்னும். 823

என்செய்தால் தீருமோதான் எம்பிரான் திறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன் மொய்கழல் வேடர்என்னும்
மின்செய்வார் பகழிப் புண்கள் தீர்க்கும் மெய்மருந்து தேடிப்
பொன்செய் தாழ்வரையில் கொண்டு வருவன்நான் என்றுபோனார். 824

நினைத்தனர் வேறுவேறு நெருங்கிய வனங்கள் எங்கும்
இளைத்திடைப் பிரிந்தசெங்கண் ஏறுஎனவெருக்கொண்டுஎய்திப்
புனத்திடைப் பறித்துக்கொண்டு பூதநாய கன்பால் வைத்த
மனத்தினும் கடிதுவந்துஅம் மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார். 825

மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினால் திருக்காளத்திக்
கொற்றவர் கண்ணில் புண்நீர் குறைபடாது இழியக்கண்டும்
இற்றையின் நிலைமைக்கு என்னோஇனிச்செயல் என்றுபார்ப்பார்.
உற்றநோய் தீர்ப்பது ஊனுக்கு ஊன்எனும் உரைமுன்கண்டார். 826

இதற்குஇனி என்கண்அம்பால் இடந்து அப்பின்எந்தையார்கண்
அதற்குஇது மருந்தாய்ப்புண்நீர் நிற்கவும் அடுக்கும் என்று
மதர்த்துஎழும் உள்ளத்தோடு மகிழ்ந்து முன்இருந்து, தம்கண்
முதல்சரம் அடுத்துவாங்கி முதல்வர்தம் கண்ணில் அப்ப. 827

நின்றசெங்குருதி கண்டார் நிலத்தினில் ஏறப்பாய்ந்தார்
குன்றுஎன வளர்ந்த தோள்கள் கொட்டினார் கூத்தும் ஆடி
நன்றுநான்செய்த இந்த மதி என நகையும் தோன்ற
ஒன்றிய களிப்பினாலே உன்மத்தர் போல மிக்கார். 828

வலத்திருக்கண்ணில் தம்கண் அப்பிய வள்ளலார்தம்
நலத்தினைப் பின்னும் காட்ட நாயனார் மற்றைக்கண்ணில்
உலப்பில் செங்குருதி பாயக்கண்டனர்உலகில் வேடர்
குலப்பெருந் தவத்தால் வந்து கொள்கையின் உம்பர்மேலார். 829

கண்டபின் கெட்டேன் எங்கள் காளத்தி யார்கண் ஒன்று
புண்தரு குருதி நிற்க மற்றைக்கண் குருதி பொங்கி மண்டும்மற்று
இதனுக்குஅஞ்சேன்மருந்துகைகண்டேன்இன்னும்
உண்டுஒரு கண்அக் கண்ணை இடந்துஅப்பி ஒழிப்பேன்என்று 830

கண்ணுதல்கண்ணில் தம்கண் இடந்துஅப்பின்காணும்நேர்பாடு
எண்ணுவார் தம்பிரான்தன் திருக்கண்ணில் இடக்கால்ஊன்றி
உள்நிறை விருப்பினோடும் ஒருதனிப் பகழி கொண்டு,
திண்ணனார் கண்ணில் ஊன்றத் தரித்திலர் தேவ தேவர். 831

செங்கண் வெள்விடையின் பாகர் திண்ணனார்தம்மைஆண்ட
அங்கணர் திருக்கா ளத்தி அற்புதர் திருக்கைஅன்பர்
தம்கண் முன்இடக்கும் கையைத் தடுக்கமூன்று அடுக்குநாக
கங்கணர் அமுதவாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க என்ற. 832

கானவர் பெருமா னார்தம் கண்இடந்து அப்பும் போதும்
ஊன்அமுது உகந்த ஐயர் உற்றுமுன் பிடிக்கும் போதும்
ஞானமா முனிவர் கண்டார் நான்முகன் முதலாய் உள்ள
வானவர் வளர்பூ மாரி பொழிந்தனர், மறைகள் ஆர்ப்ப. 833

பேறுஇனி இதன்மேல் உண்டோபிரான்திருக்கண்ணில்வந்த
ஊறுகண்டு அஞ்சித் தம்கண் இடந்துஅப்பஉதவும் கையை
ஏறுஉயர்த்தவர்தம் கையால் பிடித்துக்கொண்டு என்வலத்தில்
மாறுஇலாய் நிற்க என்று மன்னுபேர் அருள் புரிந்தார். 834

மங்குல்வாழ் திருக்காளத்தி மன்னனார் கண்ணில் புண்நீர்
தம்கணால் மாற்றப்பெற்ற தலைவர்தாள் தலைமேல்கொண்டே
கங்கைவாழ் சடையார் வாழும் கடவூரில் கலயனராரம்
பொங்கிய புகழின் மிக்கார் திருத்தொண்டு புகலல் உற்றேன். 835

17. குங்குலியக்கலைய நாயனார்

வாய்ந்தநீர் வளத்தால் ஓங்கி மன்னியபொன்னி நாட்டின்
ஏய்ந்தசீர் மறையோர் வாழும் எயில்பதி – எறிநீர்க்கங்கை
தோய்ந்தநீள்சடையார் பண்டு தொண்டர்மேல் வந்தகூற்றைக்
காய்ந்த சேவடியார் நீடி இருப்பது கடவூர் ஆகும். 836

வயல்எலாம் விளைசெஞ்சாலி வரம்புஎலாம் வளையின்முத்தம்
அயல்எலாம் வேள்விச்சாலை அணைஎலாம் கழுநீர்க்கற்றை
புயல்எலாம் கமுகின் காடுஅப் புறம்எலாம் அதன்சீர்போற்றல்
செயல்எலாம் தொழில்கள்ஆறே செழுந்திருக்கடவூர்என்றும் 837

குடங்கையின் அகன்ற உண்கண் கடைசியர் குழுமி ஆடும்
இடம்படு பண்ணைதோறும் எழுவன மருதம் பாடல்
வடம்புரி முந்நூல் மார்பின் வைதிக மறையோர் செய்கைச்
சடங்குஉடை இடங்கள்தோறும் எழுவன சாமம் பாடல். 838

துங்கநீள் மருப்பின்மேதி படிந்துபாலசொரிந்தவாவிச்
செங்கயல் பாய்ந்து, வாசக்கமலமும் தீம்பால் நாறும்
மங்குல்தோய் மாடச்சாலை மருங்குஇறை ஒதுங்கும் மஞ்சும்
அங்குஅவை பொழிந்த நீரும் ஆகுதிப்புகைப்பால் நாறும். 839

மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி அதனில் வாழ்வார்
அருமறை முந்நூல் மார்பின் அந்தணர் கலயர் என்பார்
பெருநதி அணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி நாளும்
உருகிய அன்பு கூர்ந்த சிந்தையார் ஒழுக்கம் மிக்கார். 840

பாலனாம் மறையோன் பற்றப்பயம்கெடுத்து அருளும்ஆற்றால்
மாலும் நான்முகனும் காணா வடிவுகொண்டு எதிரேவந்து
காலனார் உயிர்செற் றார்க்குக்கமழ்ந்த குங்குலியத்தூபம்
சாலவே நிறைந்து விம்ம இடும்பணி தலைநின் றுள்ளார். 841

கங்கைநீர் கலிக்கும் சென்னிக் கண்ணுதல் எம்பிராற்குப்
பொங்கு குங்குலியத் தூபம் பொலிவுஉறப்போற்றிச் செல்ல
அங்குஅவர் அருளினாலே வறுமைவந்து அடைந்தபின்னும்
தங்கள் நாயகர்க்குத் தாம்முன் செய்பணி தவாமை உய்த்தார். 842

இந்நெறி ஒழுகும் நாளில் இலம்பாடு நீடு செல்ல
நல்நிலம் முற்றும் விற்றும் நாடியஅடிமை விற்றும்
பல்நெடுந் தனங்கள் மாளப் பயில்மனை வாழ்க்கை தன்னில்
மன்னிய சுற்றத்தோடு மக்களும் வருந்தி னார்கள். 843

யாதுஒன்றும் இல்லைஆகி, இருபகல் உணவு மாறிப்
பேதுஉறு மைந்த ரோடும் பெருகு சுற்றத்தை நோக்கிக்
காதல்செய் மனைவி யார்தம் கணவனார் கலய னார்கைக்
கோதுஇல் மங்கலநூல் தாலிகொடுத்து நெல் கொள்ளும் என்றார். 844

அப்பொழுது அதனைக்கொண்டு நெல்கொள்வான்அவரும்போக,
ஒப்புஇல் குங்குலியம் கொண்டுஓர் வணிகனும் எதிர்வந்துற்றான்
இப்பொதி என்கொல் என்றார்க்கு உள்ளவாறு இயம்பக்கேட்டு,
முப்புரி வெண்ணூல் மார்பர் முகம்மலர்ந்து இதனைச் சொன்னார். 845

ஆறுசெஞ் சடைமேல்வைத்த அங்கணர் பூசைக்கு ஆன
நாறு குங்குலியம் ஈதேல் நான்இன்று பெற்றேன் நல்ல
பேறுமற்று இதன்மேல் உண்டோ பெறாப்பேறு பெற்றுவைத்து
வேறுஇனிக்கொள்வது என்என்று உரைத்துஎழும் விருப்பின் மிக்கார் 846

பொன்தரத் தாரும் என்று புகன்றிட, வணிகன் தானும்
என்தர இசைந்தது என்னத் தாலியைக் கலயர் ஈந்தார்
அன்றுஅவன் அதனைவாங்கி அப்பொதி கொடுப்பக்கொண்டு
நின்றிலர் விரைந்துசென்றார் நிறைந்துஎழு களிப்பினோடும். 847

விடையவர் வீரட்டானம் விரைந்துசென்று எய்திஎன்னை
உடையவர் நம்மை ஆளும் ஒருவர்தம் பண்டாரத்தில்
அடைவுஉற ஒடுக்கி, எல்லாம் அயர்த்துஎழும்அன்புபொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி இருந்தனர், தமக்குஒப்புஇல்லார். 848

அன்பர்அங்கு இருப்பநம்பர் அருளினால அளகைவேந்தன்
தன்பெரு நிதியம் தூர்த்துத் தரணிமேல் நெருங்க எங்கும்
பொன்பயில் குவையும் நெல்லும் பொருஇல்பல் வளனும்பொங்க
மன்பெரும் செல்வம் ஆக்கி வைத்தனன் மனையில் நீட. 849

மற்றுஅவர் மனைவியாரும் மக்களும் பசியால் வாடி
அற்றை நாள் இரவு தன்னில் அயர்வுஉறத் துயிலும் போதில்
நல்தவக் கொடிய னார்க்குக் கனவிடை நாதன் நல்கத்
தெற்றென உணர்ந்து, செல்வம் கண்டபின் சிந்தைசெய்வார் 850

கொம்பனார் இல்லம் எங்கும் குறைவுஇலா நிறைவில்காணும்
அம்பொனின் குவையும் நெல்லும் அரிசியும் முதலாய் உள்ள
எம்பிரான் அருளாம் என்றே இருகரம் குவித்துப் போற்றித்
தம்பெருங் கணவனார்க்குத் திருஅமுது அமைக்கச்சார்ந்தார் 851

காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனார் கலயனாராம்
ஆலம்அன்பு உடைய சிந்தை அடியவர் அறியும் ஆற்றல்
சாலநீ பசித்தாய் உன்தன் தடநெடு மனையில் நண்ணிப்
பாலின் இன்அடிசில் உண்டு பருவரல் ஒழிக என்றார். 852

கலயனார் அதனைக்கேளாக் கைதொழுது இறைஞ்சிக் கங்கை
அலைபுனல் சென்னி யார்தம் அருள்மறுத்து இருக்கஅஞ்சித்
தலைமிசைப் பணிமேல் கொண்டு சங்கரன் கோயில் நின்று
மலைநிகர் மாட வீதி மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தார். 853

இல்லத்தில் சென்றுபுக்கார் இருநிதிக் குவைகள் ஆர்ந்த
செல்வத்தைக் கண்டுநின்று திருமனையாரைநோக்கி
வில்ஒத்த நுதலாய் இந்து விளைவுஎலாம் என்கொல்? என்ன,
அல்ஒத்த கண்டன் எம்மான் அருள்தர வந்தது என்றார். 854

மின்இடை மடவார் கூற, மிக்கசீர்க் கலய னார்தாம்
மன்னிய பெரும்செல்வத்து வளம்மலி சிறப்பை நோக்கி,
என்னையும் ஆளும் தன்மைத்து எந்தை, எம்பெருமான்ஈசன்
தன்அருள் இருந்தவண்ணம் என்று கைதலைமேல் கொண்டார். 855

பதுமநல் திருவின் மிக்கார் பரிகலம் திருத்திக்கொண்டு
கதும் எனக் கணவனாரைக் கண்ணுதற்கு அன்பரோடும்
விதிமுறை தீபம் ஏந்தி, மேவும் இன்அடிசில் ஊட்ட
அதுநுகர்ந்து இன்பம் ஆர்ந்தார் அருமறைக் கலயனார்தாம். 856

ஊர்தொறும் பலிகொண்டு உய்க்கும் ஒருவனதுஅருளினாலே
பாரினில் ஆர்ந்த செல்வம் உடையராம் பண்பில் நீடிச்
சீர்உடை அடிசில், நல்ல செழுங்கறி, தயிர், நெய், பாலால்
ஆர்தரு காதல் கூர, அடியவர்க்கு உதவும் நாளில். 857

செங்கண்வெள் ஏற்றின் பாகன் திருப்பனந் தாளில் மேவும்
அங்கணன் செம்மைகண்டு கும்பிட, அரசன் ஆர்வம்
பொங்கித்தன் வேழம் எல்லாம் பூட்டவும் நேர்நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலும் தீராக் கவலைஉற்று அழுங்கிச் செல்ல. 858

மன்னவன் வருத்தம்கேட்டு மாசுஅறு புகழின் மிக்க
நல்நெறிக் கலயனார் தாம் நாதனை நேரே காணும்
அந்நெறி தலைநின்றான் என்று அரசனை விரும்பித்தாமும்
மின்நெறித்து அனையவேணி விகிர்தனை வணங்கவந்தார். 859

மழுவுடைச் செய்யகையர் கோயில்கள் மருங்கு சென்று,
தொழுதுபோந்து, அன்பினோடும் தொல்மறை நெறிவழாமை
முழுது உலகினையும் போற்றமூன்றுஎரி புரப்போர் வாழும்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனந்தாளில் சேர்ந்தார். 860

காதலால் அரசன்உற்ற வருத்தமும் களிற்றினோடும்
தீது இலாச்சேனைசெய்யும் திருப்பணிநேர் படாமை
மேதினி மிசையே எய்த்துவீழ்ந்து இளைப்பதுவும் நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாமும் மனத்தினில் வருத்தம் எய்தி. 861

சேனையும் ஆனை பூண்ட திரளும் எய்த்து எழாமைநோக்கி
யானும்இவ் இளைப்புற்று எய்க்கும் இதுபெற வேண்டும்என்று
தேன்அலர் கொன்றையார்தம் திருமேனிப் பூங்கச்சு ஏய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு கழுத்தினால் வருந்தல் உற்றார். 862

நண்ணிய ஒருமை அன்பின் நார்உறுபாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி, இளைத்தபின் திறம்பி நிற்க
ஒண்ணுமோ, கலயனார்தம் ஒருப்பாடு கண்ட போதே
அண்ணலார் நேரே நின்றார், அமரரும் விசும்பில் ஆர்த்தார். 863

பார்மிசை நெருங்க எங்கும் பரப்பினார் பயில் பூமாரி
தேர்மலி தானை மன்னன் சேனையும் களிறும் எல்லாம்
கார்பெறு கானம் போலக் களித்தன. கைகள் கூப்பி
வார்கழல் வேந்தன் தொண்டர் மலர்அடி தலைமேல்வைத்து. 864

விண்பயில் புரங்கள்வேவ வைதிகத் தேரில் மேருத்
திண்சிலை குனியநின்றார் செந்நிலை காணச்செய்தீர்
மண் பகிர்ந்தவனும் காணா மலர்அடி இரண்டும் யாரே
பண்புஉடை அடியார் அல்லால் பரிந்து நேர் காண வல்லார். 865

என்றுமெய்த்தொண்டர் தம்மை ஏத்திஅங்கு எம்பிரானுக்கு
ஒன்றிய பணிகள் மற்றும்உள்ளன பலவும் செய்து
நின்ற வெண் கவிகை மன்னன் நீங்கவும் நிகரில் அன்பர்
மன்றிடை ஆடல்செய்யும் மலர்க்கழல் வாழ்த்தி வைகி. 866

சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருக்கடவூரில் நண்ணி,
நிலவுதம் பணியில் தங்கி, நிகழும்நாள்– நிகர்இல் காழித்
தலைவராம் பிள்ளையாரும் தாண்டகச் சதுரர் ஆகும்
அலர் புகழ் அரசும் கூட அங்கு எழுந்தருளக் கண்டு. 867

மாறுஇலா மகிழ்ச்சி பொங்க எதிர்கொண்டு மனையில்எய்தி
ஈறுஇலா அன்பின் மிக்கார்க்கு இன்அமுது ஏற்கும் ஆற்றால்
ஆறுநல் சுவைகள் ஓங்க சமைத்து அவர் அருளே அன்றி
நாறுபூங் கொண்றை வேணிநம்பர்தம் அருளும் பெற்றார். 868

கருப்பு வில்லோனைக் கூற்றைக் காய்ந்தவர் கடவூர் மன்னி,
விருப்பு உறும் அன்பு மேல்மேல் மிக்குஎழும் வேட்கை கூர
ஒருப்படும் உள்ளத்தன்மை உண்மையால் தமக்குநேர்ந்த
திருப்பணி பலவும்செய்து சிவபத நிழலில் சேர்ந்தார். 869

தேன்நக்க கோதை மாந்தர் திருநெடுந் தாலி மாறிக்
கூனல் தண்பிறையினார்க்குக் குங்குலியம் கொண்டுஉய்த்த
பான்மைத் திண்கலயனாரைப் பணிந்து அவர் அருளினாலே
மானக் கஞ்சாறர் மிக்க வண்புகழ் வழுத்தல் உற்றேன். 870

18. மானக் கஞ்சாற நாயனார்

கொச்சகக் கலி

மேல்ஆறுசெஞ்சடைமேல் வைத்தவர்தாம் விரும்பியது
நூல்ஆறு நன்குஉணர்வார் தாம்பாடும் நோன்மையது
கோல் ஆறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின் சாறுஒழுகும்
கால் ஆறு வயல் கரும்பின் கமழ்சாறுஊர் கஞ்சாறூர். 871

கண்நீலக் கடைசியர்கள் கடும் களையில் பிழைத்து ஒதுங்கி,
உள்நீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் உறைத்துமலர்க் கண்சிவக்கும்
தண்நீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாலி தலைவணங்கும்
மண்நீர்மை நலம்சிறந்த வளவயல்கள் உளஅயல்கள். 872

புயல்காட்டும் கூந்தல்சிறு புறம்காட்டப் புனமயிலின்
இயல்காட்டி இடைஒதுங்க, இனம்காட்டும் உழத்தியர் கண்
முயல்காட்டும் மதி தோற்கும் முகம்காட்டக் கண்மூரிக்
கயல்காட்டும் தடங்கள் பல, கதிர்காட்டும் தடம்பணைகள். 873

சேறுஅணிதண் பழனவயல் செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய்
வேறுஅருகு மிடைவேலிப் பைங்கமுகின் மிடறுஉரிஞ்சி
மாறுஎழுதிண்குலைவளைப்பவண்டுஅலைதண் தலைஉழவர்
தாறுஅரியும் நெடுங்கொடுவாள் அனையஉள – தனிஇடங்கள் 874

பாங்குமணிப் பலவெயிலும் சுலவுஎயிலும் உளமாடம்
ஞாங்கர் அணி துகில் கொடியும் நகில்கொடியும் உளஅரங்கம்
ஓங்கு நிலைத் தோரணமும் பூரணகும்பமும் உளவால்
பூங்கணை வீதியில் அணைவோர் புலம் மறுகும் சிலமறுகு. 875

மனைசாலும் நிலைஅறத்தின் வழிவந்த வளம்பெருகும்
வினைசாலும் உழவுதொழில் மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்
புனைசாயல் மயில்அனையார் நடம்புரியப் புகல்முழவம்
கனை, சாறு மிடைவீதிக் கஞ்சாறு விளங்கியதால். 876

அப்பதியில் குலப்பதியாய் அரசர் சேனாபதியாம்
செப்பவரும் குடி விளங்கத் திருஅவதாரம் செய்தார்
மெய்ப்பொருளை அறிந்துஉணர்ந்தார் விழுமியவேளாண்குடிமை
வைப்பு அனைய மேன்மையினார் மானக்கஞ் சாறனார். 877

பணிவுஉடைய வடிவுஉடையார் பணியினொடும் பனிமதியின்
அணிவுஉடைய சடைமுடியார்க்கு ஆள்ஆகும் பதம்பெற்ற
தணிவுஇல்பெரும் பேறுஉடையார் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்த
துணிவுஉடைய தொண்டர்க்கே ஏவல்செயும் தொழில்பூண்டார். 878

மாறுஇல்பெருஞ்செல்வத்தின் வளம்பெருக மற்றதுஎலாம்
ஆறுஉலவும் சடைக்கற்றை அந்தணர்தம் அடியாராம்
ஈறுஇல்பெருத்திருஉடையார் உடையார் என்று யாவையும்நேர்
கூறுவதனமுன்அவர்தம் குறிப்புஅறிந்து கொடுத்துள்ளார். 879

விரிகடல்சூழ் மண்உலகை விளக்கியஇத் தன்மையராம்
பெரியவர்க்கு முன்சிலநாள் பிள்ளைப்பேறு இன்மையினால்
அரிஅறியா மலர்க்கழல்கள் அறியாமை அறியாதார்
வருமகவு பெறல்பொருட்டு மனத்துஅருளால் வழுத்தினார். 880

குழைக்குஅலையும் வடிகாதில் கூத்தனார் அருளாலே
மழைக்குஉதவும் பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தியார் தம்பால்
இழைக்கும்வினைப் பயன்சூழ்ந்த இப்பிறவிக் கொடுஞ்சூழல்
பிழைக்கும்நெறி தமக்குஉதவப் பெண்கொடியைப்பெற்றெடுத்தார். 881

பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினால் பெருமூதூர் களிசிறப்பச்
சிறந்தநிறை மங்கலதூரியும் முழங்கத் தேவர்பிரான்
அறம்தலை நின்றவர்க்கு எல்லாம் அளவுஇல் வளத்துஅருள் பெருக்கிப்
புறந்தருவார்போற்றிசைப்பப் பொன்கொடியை வளர்க்கின்றார். 882

காப்புஅணியும் இளங்குழவிப் பதம்நீங்கிக் கமழ்சுரும்பின்
பூப்பயிலும் சுருள்குழலும் பொலம்குழையும் உடன்தாழ,
யாப்புஉறுமென் சிறுமணி மேகலை அணிசிற்றாடையுடன்
கோப்புஅமை கிண்கிணி அசையக் குறுந்தளிர் மெல்அடிஒதுங்கி. 883

புனைமலர்மென் கரங்களினால் போற்றிய தாதியர் நடுவண்
மனைஅகத்து மணிமுன்றில் மணல்சிற்றில் இழைத்து மணிக்
கனைகுரல் நூபுரம் அலையக் கழல்முதலாப் பயின்று, முலை
நனைமுகம்செய் முதல்பருவம் நண்ணினள், அப்பெண்அமுதம். 884

உறுகவின்மெய்ப்புறம்பொலிய, ஒளிநுசுப்பை முலைவருத்த
முறுவல்புறம் அலராத முகிழ்முத்த நகைஎன்னும்
நறுமுகைமென் கொடிமருங்குல் நளிர்ச்சுருள்அம்தளிர்ச்செங்கை
மறுஇல்குலக் கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம் வந்துஅணைய 885

திருமகட்கு மேல்விளங்கும் செம்மணியின் தீபம்எனும்
ஒருமகளை, மண்உலகில் ஓங்குகுல மரபினராய்க்
கருமிடற்று மறையவனார் தமர்ஆய கழல்ஏயர்
பெருமகற்கு மகட்பேச வந்து அணைந்தார் பெருமுதியோர். 886

வந்தமூது அறிவோரை மானக் கஞ்சாறனார்
முந்தை முறைமையின் விரும்பி மொழிந்தமணத்திறம்கேட்டே
எம் தமது மரபினுக்குத் தரும்பரிசால் ஏயும் எனச்
சிந்தை மகிழ்வுற உரைத்து மணம் நேர்ந்து செலவிட்டார். 887

சென்றவரும் கஞ்சாறர் மணம் இசைந்தபடி செப்பக்
குன்று அனைய புயத்து ஏயர் கோனாரும் மிக விரும்பி
நின்ற நிலைமையின் இரண்டு திறத்தார்க்கும் நேர்வுஆய
மன்றல்வினை மங்கலநாள் மதிநூல் வல்லவர் வகுத்தார். 888

மங்கலம்ஆம் செயல்விரும்பி, மகள்பயந்த வள்ளலார்
தம்குலம்நீள் சுற்றம்எலாம் தயங்குபெருங் களிசிறப்பப்
பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து பொலம்கலங்கள்இடை நெருங்கக்
கொங்கு அலர்தண் பொழில்மூதூர் வதுவை முகம் கோடித்தார் 889

கஞ்சாறர் மகள்கொடுப்பக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
எஞ்சாத புகழ்ப்பெருமை ஏயர்குலப் பெருமானும்
தம் சால்பு நிறைசுற்றம் தலைநிறைய, முரசு இயம்ப
மஞ்சு ஆலு,ம் மலர்ச்சோலைக் கஞ்சாற்றின் மருங்கு அணைய 890

வள்ளலார் மணம்அவ்ஊர் மருங்கு அணையாமுன் மலர்க்கண்
ஒள்ளிழையைப் பயந்தார் தம் திருமனையில் ஒரு வழியே,
தெள்ளு திரை நீர்உலகம் உய்வதற்கு, மற்றுஅவர்தம்
உள்ளநிலைப் பொருள் ஆய உம்பர்பிரான் தாம்அணைவார். 891

முண்டம் நிறைநெற்றியின் மேல் முண்டித்த திருமுடியில்
கொண்ட சிகை முச்சியின்கண் கோத்துஅணிந்தஎன்புமணி
பண்டு ஒருவன் உடல்அங்கம் பரித்தநாள் அதுகடைந்த
வெண்தரளம் எனக்காதின் மிசைஅசையும் குண்டலமும். 892

அவ்என்பின் ஒளிமணிகோத்து அணிந்த திருத்தாழ்வடமும்
பைவன்பேர் அரபு ஒழியத் தோளில் இடும் பட்டிகையும்
மைவந்த நிறக்கேச வடப்பூணும் நூலும் மனச்
செவ் அன்பர் பவம் மாற்றும் திருநீற்றுப் பொக்கணமும். 893

ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத்து அணிந்த ஒளிர் சூத்திரமும்
அருமறைநூல் கோவணத்தின் மிசை அசையும் திருஉடையும்
இருநிலத்தின் மிசைதோய்ந்த எழுதஅரிய திருவடியும்
திருவடியில் திருப்பஞ்ச முத்திரையும் திகழ்ந்து இலங்க. 894

பொடிமூடு தழல்என்னத் திருமேனிதனில் பொலிந்த
படிநீடு திருநீற்றின் பரப்புஅணிந்த பான்மையராய்க்
கொடி நீடு மறுகு அணைந்து தம்முடையகுளிர் கமலத்து
அடி நீடும் மனத்துஅன்பர் தம்மனையின் அகம் புகுந்தார். 895

வந்துஅணைந்த மாவிரத முனிவரைக் கண்டுஎதிர்எழுந்து
சிந்தைகளி கூர்ந்துமகிழ் சிறந்தபெருந்தொண்டனார்
எந்தைபிரான் புரிதவத்தோர் இவ்விடத்தே எழுந்தருள
உய்ந்தொழிந்தேன் அடியேன் என்று உருகிய அன்பொடு பணிந்தார். 896

நல்தவராம் பெருமானார் நலம்மிகும் அ ன்பரை நோக்கி
உற்றசெயல் மங்கலம் இங்கு ஒழுகுவது என், என அடியேன்
பெற்றதொரு பெண்கொடிதன் வதுவை எனப்பெருந்தவரும்
மற்றுஉமக்குச்சோபனம் ஆகுவது என்றுவாய்மொழிந்தார் 897

ஞானச்செய்தவர் அடிமேல் பணிந்துமனை அகம்நண்ணி
மானக் கஞ்சாறனார் மணக்கோலம் புனைந்திருந்த
தேன்நக்க மலர்க்கூந்தல் திருமகளக்கொண்டுஅணைந்து
பானல் கந்தரம் மறைத்து வரும்வரைப் பணிவித்தார். 898

தம்சரணத்து இடைப்பணிந்துதாழ்ந்துஎழுந்த மடக்கொடிதன்
மஞ்சுதழைத்து எனவளர்ந்த மலர்க்கூந்தல் புறம்நோக்கி
அஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த்து அணங்குஇவள்தன் மயிர்நமக்குப்
பஞ்சவடிக்காம் என்றார் பரவ அடித்தலம்கொடுப்பார். 899

அருள்செய்த மொழிகேளா அடல் சுரிகைதனை உருவிப்
பொருள்செய்தாம் எனப்பெற்றேன் எனக்கொண்டு பூங்கொடிதன்
இருள்செய்த கருங்கூந்தல் அடியில் அரிந்து எதிர் நின்ற
மருள்செய்த பிறப்பு அறுப்பார் மலர்க்கரத்தின் இடைநீட்ட 900

வாங்குவார் போல்நின்ற மறைப்பொருளாம் அவர்மறைந்து
பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழைய மழவிடை ஏறி,
ஓங்கிய விண்மிசை வந்தார் ஒளிவிசும்பின் நிலம் நெருங்கத்
தூங்கிய பொன்மலர்மாரி, தொழும்பர்தொழுது எதிர்விழுந்தார். 901

விழுந்து எழுந்து மெய்மறந்த மெய்யன்பர் தமக்கு, மதிக்
கொழுந்து அலையவிழும் கங்கை குதித்த சடைக்கூத்தனார்
எழும்பரிவு நம்பக்கல் உனக்கு இருந்த பரிசு இந்தச்
செழும் புவனங்களில் ஏறச்செய்தோம் என்றருள்செய்தார். 902

மருங்குபெருங்கணநாதர் போற்றுஅசைப்ப, வானவர்கள்
நெருங்க, விடைமேற்கொண்டு நின்றவர் முன்நின்றவர்தாம்
ஒருங்கிய நெஞ்சொடு கரங்கள் உச்சியின் மேல்குவித்துஐயர்
பெருங் கருணைத்திறம் போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார். 903

தொண்டனார் தமக்குஅருளிச்சூழ்ந்துஇமையோர் துதிசெய்ய
இண்டைவார் சடைமுடியார் எழுந்தருளிப் போயினார்
வண்டுவார்குழல் கொடியைக் கைப்பிடிக்க மணக்கோலம்
கண்டவர்கள் கண்களிப்பக் கலிக் காமனார் புகுந்தார். 904

வந்துஅணைந்த ஏயர்குல மன்னவனார் மற்றுஅந்தச்
சிந்தை நினைவு அரியசெயல் செறித்தவர்பால் கேட்டருளிப்
புந்தியினில் மிக உவந்து புனிதனார் அருள் போற்றிச்
சிந்தை தளர்ந்து அருள்செய்த திருவாக்கின் திறம் கேட்டு. 905

மனம் தளரும் இடர்நீங்கி, வானவர் நாயகர் அருளால்
புனைந்தமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை மணம்புணர்ந்து
தனம் பொழிந்து பெருவதுவை உலகு எலாம் தலைசிறப்ப
இனம்பெருகத் தம்முடைய எயின் மூதூர் சென்றுஅணைந்தார். 906

ஒருமகள் கூந்தல் தன்னை வதுவைநாள் ஒருவர்க்கு ஈந்த
பெருமையார் தன்மைபோற்றும் பெருமைஎன் அளவிற்றாமே ?
மருவிய கமரில் புக்கமாவடு விடேல் என் ஒசை
உரிமையால் கேட்க வல்லார் திறம்இனி உரைக்கல் உற்றேன். 907

19. அரிவாட்டாய நாயனார்

வரும்புனல் பொன்னி நாட்டு ஒரு வாழ்பதி
கரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்து முரன்றிட
விரும்பு மென்கண் உடையவாய் விட்டுநீள்,
கரும்பு தேன் பொழியும் கண மங்கலம். 908

செந்நெல் ஆர்வயல் கட்டசெந்தாமரை
முன்னர் நந்துஉமிழ் முத்தம் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர் கைம்மேற் கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுஉளார். 909

வளத்தில் நீடும் பதிஅதன் கண்வரி
உளர்த்தும் ஐம்பால் உடையோர் முகத்தினும்
களத்தின் மீதும் கயல்பாய் வயல்அயல்
குளத்தும் நீளும் குழையுடை நீலங்கள் 910

அக்குலப் பதிதன்னில், அறநெறித்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையில் தங்கினார்
தொக்க மாநிதித் தொன்மையின் ஓங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் தலைமையார். 911

தாயனார் எனும் நாமம் தரித்துளார்
சேய காலம் தொடர்ந்தும் தெளிவுஇலா
மாயனார் மண் கிளைத்து அறியாத அத்
தூய நாண்மலர்ப்பாம் தொடர்ந்துளார். 912

மின்னுசெஞ்சடை வேதியர்க்கு ஆம் என்று
செந்நெல் இன் அமுதோடு செங்கீரையும்
மன்னு பைந்துணர் மாவடுவும் கொணர்ந்து
அன்ன என்றும் அமுது செய்விப்பரால். 913

இந்த நல்நிலை இன்னல்வந்து எய்தினும்
சிந்தை நீங்காச் செயலின் உவந்திட,
முந்தை வேத முதல்வர் அவர் வழி
வந்த செல்வம் அறியாமை மாற்றினார். 914

மேவு செல்வம் களிறு உண் விளங்கனி
ஆவது ஆகி அழியவும், அன்பினால்
பாவை பாங்கர்க்கு முன்பு பயின்றஅத்
தாஇல் செய்கை தவிர்ந்திலர் – தாயனார். 915

அல்லல் நல்குரவு ஆயிடக் கூலிக்கு
நெல் அறுத்து மெய்ந் நீடிய அன்பினால்
நல்ல செந்நெலின் பெற்றன நாயனார்க்கு
ஒல்லை இன் அமுதாக் கொண்டு ஒழுகுவார். 916

சாலி தேடி அறுத்துஅவை தாம்பெறும்
கூலி எல்லாம் திருஅமுதாக் கொண்டு
நீலநெல்அரி கூலிகொண்டு உண்ணும் நாள்
மால் அயற்கு அரியார் அது மாற்றுவார். 917

அறுசீர் விருத்தம்

நண்ணியவயல்கள் எல்லாம் நாள்தொறும் முன்னம் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ்சாலி ஆக்கிட, மகிழ்ந்து சிந்தை
அண்ணலார் அறுத்த கூலி கொண்டு இஃது அடியேன் செய்த
புண்ணியம் என்றுபோத அமுது செய்விப்பாரானார். 918

வைகலும் உணவு இலாமை மனைப் படப்பையினில் புக்கு
நைகரம் இல்லா அன்பின் நங்கைகை அடகு கொய்து,
பெய்கலத்து அமைத்து வைக்கப்பெருந்தகை அருந்தித்தங்கள்
செய்கலடன் முட்டாவண்ணம் திருப்பணி செய்யும் நாளில். 919

மனைமருங்கு அடகுமாள, வடநெடு வான மீனே
அனையவர் தண்ணீர் வார்க்க அமுதுசெய்து அன்பனாரும்
வினைசெயல் முடித்துச்செல்ல மேவு நாள்ஒருநாள் மிக்க
முனைவனார் தொண்டர்க்கு அங்கு நிகழ்ந்தது மொழியப் பெற்றேன். 920

முன்புபோல் முதல்வனாரை அமுதுசெய்விக்க மூளும்
அன்புபோல் தூயசெந்நெல் அரிசிமா வடுமென் கீரை
துன்புபோல் மனத்துத்தொண்டர் கூடையில் சுமந்துபோகப்
பின்புபோல் மனைவியார் ஆன்பெற்றஅஞ்சு ஏந்திச்சென்றார். 921

போதரார் நின்றபோது புலர்ந்துகால் தளர்ந்து தப்பி,
மாதரார் வருந்தி வீழ்வார் மட்கலம் மூடு கையால்
காதலால் அணைத்தும் எல்லாம் கமரிடைச் சிந்தக் கண்டு
பூதநா யகர்தம்தொண்டர் போவதுஅங்கு இனிஏன்? என்று. 922

நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு அரிசி சிந்த
அல்லல்தீர்த்துஆள வல்லார் அமுதுசெய் தருளும் அப்பேறு
எல்லைஇல் தீமையேன்இங்கு எய்திடப் பெற்றிலேன் என்று
ஒல்லையில் அரிவாள் பூட்டி ஊட்டியை அரியல் உற்றார். 923

ஆட்கொ ளும்ஐயர் தாம்இங்கு அமுதுசெய் திலர்கொல் என்னாப்
பூட்டிய அரிவாள் பற்றிப் புரைஅற விரவும் அன்பு
காட்டிய நெறியின் உள்ளந் தண்டுஅறக் கழுத்தினோடே
ஊட்டியும் அரியா நின்றார் உறுபிறப்பு அரிவார் ஒத்தார். 924

மாசுஅறு சிந்தை அன்பர் கழுத்துஅரி அரிவான் பற்றும்
ஆசுஇல்வண் கையைமாற்ற அம்பலத்து ஆடும் ஐயர்
வீசிய செய்யகையும் மாவடு விடேல்விடேல் என்று
ஓசையும் கமரில் நின்றும் ஒக்கவே எழுந்தது அன்றே. 925

திருக்கைசென்று அரிவாள் பற்றும் திண்கையப்பிடித்தபோது
வெருக்கொடு அங்குஊறு நீங்க, வெவ்வினை விட்டுநீங்கிப்
பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத் தம்பிரான் பேணித் தந்த
அருள்பெரும் கருணை நோக்கி அஞ்சலி கூப்பி நின்று. 926

அடியனேன் அறிவி லாமை கண்டும்என் அடிமை வேண்டிப்
படிமிசைக் கமரில் வந்துஇங்கு அமுதுசெய் பரனே போற்றி
துடியிடை பாகம் ஆன தூயநல் சோதி போற்றி,
பொடி அணிபவள மேனிப் புரிசடைப் புராண போற்றி. 927

என்றுஅவர் போற்றிசெய்ய இடபவா கனராய்த் தோன்றி
நன்றுநீ புரிந்த செய்கை நன்னுத லுடனே கூட
என்றும் நம் உலகில் வாழ்வாய் என்றுஅவர் உடனே நண்ண
மன்றுளே ஆடும் ஐயர் மழவிடை உகைத்துச் சென்றார். 928

பரிவுஉறு சிந்தை அன்பர் பரம்பொரு ளாகி உள்ள
பெரியவர் அமுது செய்யப் பெற்றிலேன் என்று மாவின்
வரிவடு விடேல் எனாமுன் வன்கழுத் துஅரிவாள் பூட்டி
அரிதலால் அரிவாட் டாயர் ஆயினார் தூய நாமம். 929

முன்இலை கமரே ஆக, முதல்வனார் அமுதுசெய்யச்
செந்நெலின் அரிசி சிந்தச் செவிஉற வடுவின் ஓசை
அந்நிலைக் கேட்ட தொண்டர் அடிஇணை தொழுதுவாழ்த்தி
மன்னும் ஆனாயர் செங்கை அறிந்தவா வழுத்தல் உற்றேன். 930

20. ஆனாய நயனார்

கலித்துறை

மாடுவிரைப்பொலி சோலையின் வான்மதி வந்துஏறச்
சூடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு சுரும்பு ஏற,
ஈடு பெருக்கிய போர்களின் மேகம் இளைத்து ஏற
நீடு வளத்தது மேல்மழ நாடுஎனும் நீர்நாடு. 931

நீவி நிதம்ப உழத்தியர் நெய்க்குழல் மைச்சூழல்
மேவி, உறங்குவ மென்சிறை வண்டு, விரைக்கஞ்சப்
பூவில் உறங்குவ, நீள்கயல் பூமலி தேமாவின்
காவின் நறுங்குளிர் நீழல் உறங்குவ – கார்மேதி. 932

வல்நிலை மள்ளர் உகைப்ப எழுந்த மரக்கோவைப்
பல்முறை வந்துஎழும் ஓசை பயின்ற முழக்கத்தால்,
அன்னல் மருங்குஉறை தண்துறை வாவி, அதன்பாலைக்
கன்னல் அடும்புகையால் முகில் செய்வ – கருப்பாலை. 933

பொங்கிய மாநதி நீடுஅலை உந்து புனல்சங்கம்
துங்க இலைக்கதலிப்புதல் மீது தொடங்கிப்போய்த்
தங்கிய பாசடை சூழ்கொடி ஊடு தவழ்ந்துஏறிப்
பைங்கமு கின்தலை முத்தம் உதிர்க்குவ – பாளை என. 934

அல்லி மலர்ப்பழனத்துஅயல் நாகுஇள ஆன்ஈனும்
ஒல்லை முழுப்பைஉ கப்பின் உழக்கு குழக்கன்று
கொல்லை மடக்குல மான்மறியோடு குதித்துஒடும்
மல்கு வளத்தது முல்லை உடுத்த மருங்குஓர்பால். 935

கண்மலர் காவிகள் பாய இருப்பன, கார்முல்லைத்
தண்நகைவெண்முகை மேவு சுரும்பு – தடஞ் சாலிப்
பண்ணை எழும்கயல் பாய இருப்பன – காயாவின்
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய வன்சிறை வண்டானம். 936

பொங்கரில் வண்டு புறம்புஅலை சோலைகள் மேல்ஓடும்
வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய மேல்மழ நல்நாடாம்
அங்கது மண்ணின் அருங்கலம் ஆக, அதற்கே ஓர்
மங்கலம் ஆனது மங்கலம் ஆகிய வாழ்மூதூர். 937

ஒப்புஇல் பெருங்குடி நீடிய தன்மையிம் ஓவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருக்கி அறம்புரி சால்போடும்
செப்ப உயர்ந்த சிறப்பின் மலிந்தது, சீர்மேவும்
அப்பதி மன்னிய ஆயர் குலத்தவர் ஆனாயர். 938

ஆயர்குலத்தை விளக்கிட வந்துஉதயம் செய்தார்
தூய சுடர்த்திரு நீரு விரும்பு தொழும்பு உள்ளார்
வாயினின் மெய்யின் வழுத்தும் மனத்தின் வினைப்பாலின்
பேயுடன் ஆடு பிரான்அடி அல்லது பேணாதார். 939

ஆன்நிரை கூடஅகன்புற வில்கொடு சென்றுஏறிக்
கான்உறை தீய விலங்குறு நோய்கள் கடிந்துஎங்கும்
தூ நறு மென்புல் அருந்தி விரும்பிய தூநீர் உண்டு
ஊனம்இல் ஆயம் உலப்புஇல் பல்க, அளித்துள்ளார். 940

கன்றொடு பால்மறை நாகு, கறப்பன பால் ஆவும்
புன்தலை மென்சினை ஆனொடு நீடு புனிற்றுஆவும்
வென்றி விடைக்குல மோடும் இனம்தொறும் வெவ்வேறே
துன்றி நிறைந்துள சூழ லுடன்பல தோழங்கள். 941

ஆவின் நிரைக் குலம் அப்படி பல்க அளித்துஎன்றும்
கோவலர் ஏவல் புரிந்திட ஆயர் குலம்பேணும்
காவலர் தம்பெரு மானஅடி அன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேல்கொண்டார். 942

முந்தைமறை நூல்மரபின் மொழிந்தமுறை எழுந்தவேய்
அந்தம்முதல் நால்இரண்டில் அரிந்து, நரம்பு உறுதானம்
வந்ததுளை நிரைஆக்கி, வாயுமுதல் வழங்குதுளை
அந்தம்இல்சீர் இடையீட்டின் அங்குலிஎண் களின்அமைத்து. 943

எடுத்தகுழல் கருவியினில் எம்பிரான் எழுத்துஅஞ்சும்
தொடுத்தமுறை ஏழ்இசையின் சுருதிபெற வாசித்துத்
தடுத்தசரா சரங்கள்எலாம் தங்கவரும் தம்கருணை
அடுத்த இசை அமுதுஅளித்துச் செல்கின்றார்அங்குஒருநாள். 944

வாசமலர்ப் பிணைபொங்க மயிர்நுழுதி, மருங்குஉயர்ந்த
தேசுஉடைய சிகழிகையின் செறிகண்ணித் தொடைசெருகிப்
பரிசிலைமென் கொடியின்வடம் பயிலநறு விலிபுனைந்து
காசுஉடைநாண் அதற்குஅயலே சுரும்சுருளின் புறம்கட்டி. 945

வெண்கோடல் இலைச்சுருளில் பைந்தோட்டு விரைத்தோன்றித்
தண்கோல மலர்புனைந்த வடிகாதின் ஒளிதயங்கத்
திண்கோல நெற்றியின்மேல் திருநீற்றின் ஒளிகண்டோர்
கண்கோடல் நிறைந்துஆராக் கவிக்விளங்கமிசை அணிந்து. 946

நிறைந்த நீறு அணிமார்பின் நிரைமுல்லை முகைசுருக்கிச்
செறிந்தபுனை வடம்தாழத் திரள்தோளின் புடைஅலங்கல்
அறைந்தசுரும்பு இசைஅரும்ப, அரைஉடுத்த மரவுரியின்
புறம்தழையின் மலிதானைப் பூம்பட்டுப் பொலிந்து அசைய. 947

சேவடியில் தொடுதோலும் செங்கையினில் வெண்கோலும்
மேவும்இசை வேய்ங்குழலும் மிகவிளங்க, வினைசெய்யும்
காவல்புரி வல்ஆயர் கன்றுடைஆன் நிரைசூழப்
பூஅலர்தார்க் கோவலனார் நிரைகாக்கப் புறம்போந்தார். 948

அறுசீர் விருத்தம்

நீலமா மஞ்ஞை ஏங்க, நிரைக்கொடிப் புறவம்பாடக்
கோலவெண் முகைஏர் முல்லை கோபம்வாய் முறுவல் காட்ட
ஆலும்மின் இடைசூழ் மாலைப் பயோதரம் அசைய வந்தாள்
ஞாலநீடு அரங்கில் ஆடக் கார்எனும் பருவ நல்லாள். 949

கொச்சகக் கலி

எம்மருங்கும் நிரைபரப்ப எடுத்தகோ லுடைப்பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுதுஅணையத் தண்புறவில் வரும் தலைவர்
அம்மருங்கு தாழ்ந்தசினை அலர்மருங்கு மதுஉண்டு
செம்மரும்தண் சுரும்புசுழல் செழும் கொன்றை மருங்கு அணைந்தார். 950

சென்றுஅணைந்த ஆனாயர் செய்தவிரைத் தாமம்என
மன்றல்மலர்த் துணர்தூக்கி மருங்குதாழ் சடையார்போல்
நின்றநறுங் கொன்றையினை நேர்நோக்கி நின்றுஉருகி
ஒன்றியசிந் தையில்அன்பை உடையவர்பால் மடைதிறந்தார். 951

அன்புஊறி மிசைப்பொங்கும் அமுதஇசைக் குழல்ஒலியால்
வன்பூதப் படையாளி எழுத்து ஐந்தும் வழுத்தித் தாம்
முன்புஊதி வரும்அளவின் முறைமையே எல்உயிரும்
என்புஊடு கரைந்து உருக்கும் இன்னிசைவேய்ங்கருவிகளில். 952

ஏழுவிரல் இடையிட்ட இன்இசை வங்கியம் எடுத்துத்
தாழும்மலர் வரிவண்டு தாதுபிடிப் பனபோலச்
சூழும் முரன்று எழநின்று தூயபெருந் தனித்துளையில்
வாழிய நம் தோன்றலார் மணிஅதரம் வைத்துஊத. 953

முத்திரையே முதல்அனைத்தும் முறைத்தானம் சோதித்து
வைத்ததுளை ஆராய்ச்சி வக்கரனை வழிபோக்கி,
ஒத்தநிலை உணர்ந்ததற் பின் ஒன்றுமுதல் படிமுறைபாம்
அத்தகைமை, ஆரோசை அமரோசைகளின் அமைத்தார். 954

மாறுமுதல் பண்ணின்பின் வளர்முல்லைப் பண்ஆக்கி
ஏறியதா ரமும்உழையும் கிழமைகொள் இடும்தானம்
ஆறுஉலவும் சடைமுடியார் அஞ்செழுத்தின் இசைபெருகக்
கூறியபட் டடைக்குரலாம் கொடிப்பாலையினில் நிறுத்தி. 955

ஆயஇசைப் புகல்நான்கின் அமைந்தபுகல் வகைஎடுத்து
மேயதுளை பற்றுவன விடுப்பனவாம் விரல்நிரையின்
சேயஒளி இடைஅலையத் திருவாளன் எழுத்துஅஞ்சும்
தூய இசைக் கிளைகொள்ளும்துறைஅஞ்சின்முறைவிளைத்தார்.956

மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் வரன்முறையால்
தந்திரிகள் மெலிவித்தும் சமம்கொண்டும் வலிவித்தும்
அந்தரத்து விரல்தொழில்கள் அளவுபெற அசைத்துஇயக்கிச்
சுந்தரச்செங் கனிவாயும் துளைவாயும் தொடக்குண்ண. 957

எண்ணியநூல் பெருவண்ணம் இடைவண்ணம்வனப்புஎன்னும்
வண்ணஇசை வகைஎல்லாம் மாதுரிய நாதத்தில்
நண்ணிய பாணியும் இயலும் தூக்கும் நடைமுதல் கதியில்
பண்அமைய, எழும் ஓசை எம்மருங்கும் பரப்பினார். 958

வள்ளலார் வாசிக்கும் மணித்துளைவாய் வேய்ங்குழலின்
உள்ளுறை அஞ்செழுத்து ஆக, ஒழுகிஎழும் மதுர ஒலி
வெள்ளம் நிறைந்தெவ் உயிர்க்கும் மேல் அமரர் தருவிளைதேன்
தெள்அமுதின்உடன்கலந்து செவிவார்ப்பது எனத்தேக்க. 959

ஆனிரைகள் அறுகுஅறுந்தி அசைவிடாது அணைந்துஅயரப்
பால்நுரைவாய்த் தாய்முலையில் பற்றும்இளங் கன்றினமும்
தான்உணவு மறந்தொழியத் தடமருப்பின் விடைக்குலமும்.
மான்முதலாம் கான்விலங்கும் மயிர்முகிழ்த்து வந்துஅணைய. 960

ஆடுமயில் இனங்களும்அங்கு அசைவு அயர்ந்து மருங்குஅணுக
ஊடுசெவி இசைநிறைந்த உள்ளமொடு புள்இனமும்
மாடுபடிந்து உணர்வொழிய மருங்குதொழில் புரிந்துஒழுகும்
கூடியவண் கோவலரும் குறைவினையின் துறைநின்றார். 961

பணிபுவனங்களில் உள்ளார்பயில் பிலங்கள்வழிஅணைந்தார்
மணிவரைவாழ் அரமகளிர் மருங்கு மயங்கினர் மலிர்ந்தார்
தணிவு இல் ஒளி விஞ்சையர்கள் சாரணர் கின்னரர் அமரர்,
அணிவிசும்பில் அயர்வு எய்தி விமானங்கள் மிசைஅணைந்தார். 962

சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ்சோலைகளின் மருங்குஇருந்து
கரமலரின் அமுதுஊட்டும் கனிவாய்மென் கிள்ளையுடன்
விரவுநறுங் குழல்அலைய, விமானங்கள் விரைந்து ஏறிப்
பரவிய ஏழிசை அமுதம் செவிமடுத்துப் பருகினார். 963

நலிவாரும் மெலிவாரும் உணர்வுஒன்றாய் நயத்தலினால்
மலிவாய்வெள் எயிற்று அரவம் மயில்மீது மருண்டுவிழும்
சலியாத நிலைஅரியும் தடங்கரியும் உடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கு அணையும் புல்வாய புல்வாயும். 964

மருவியகால் விசைத்து அசையா மரங்கள்மலர்ச்சினை சலியா
கருவரைவீழ் அருவிகளும் கான்யாறும் கலித்துஓடா
பெருமுகிலின் குலங்கள் புடைபெயர் வொழியப்புனல்சோரா
இருவிசும்பின் இடைமுழங்கா எழு கடலும் இடைதுளும்பா. 965

இவ்வாறு நிற்பனவும் சரிப்பனவும் இசைமயமாய்
மெய் வாழும் புலன்கரணம் மேவியஒன்றாயினவால்
மொய்வாச நறுங்கொன்றை முடிச்சடையார் அடித்தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல் வாசனை உருக்க. 966

மெய்அன்பர் மனத்துஅன்பின் விளைந்த இசைக்குழல்ஓசை
வையம் தன்னையும் நிறைத்து வானம் தன்மயம் ஆக்கிப்
பொய் அன்புக்கு எட்டாத பொன் பொதுவில் நடம்புரியும்
ஐயன்தன் திருச்செவியின் அருகு அணையப் பெருகியதால். 967

ஆனாயர் குழல்ஓசை கேட்டருளி அருள்கருணை
தான்ஆய திருஉள்ளம் உடையதவ வல்லியுடன்
கானாதி காரணராம் கண்ணுதலார் விடை உகைத்து
வான்ஆறு வந்து அணைந்தார் மதிநாறும் சடைதாழ. 968

திசைமுழுவதும் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன்நெருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றுஒலிகள் விரவாமே
அசையஎழும் குழல் நாதத்து அஞ்செழுத்தால் தமைப்பரவும்
இசைவிரும்பும் கூத்தனார் எழுந்தருளி எதிர் நின்றார். 969

முன்நின்ற மழவிடைமேல் முதல்வனார் எப்பொழுதும்
செந்நின்ற மணப்பெரியோர் திருக்குழல் வாசனை கேட்க
இந்நின்ற நிலையே நம்பால் அணைவாய், என அவரும்
அந்நின்றநிலைபெயர்ப்பார், ஐயர்திரு மருங்கு அணைந்தார். 970

விண்ணவர்கள் மலர்மாரி மிடைந்து உலகம் மிசைவிளங்க
எண்ணில் அருமுனிவர்குழாம் இருக்குமொழி எடுத்துஏத்த
அண்ணலார் குழல்கருவி அருகுஇசைத்துஅங்குஉடன்செல்லப்
புண்ணியனார் எழுந்தருளிப் பொன்பொதுவினிடைப்புக்கார். 971

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

தீதுகொள் வினைக்குவாரோம், செஞ்சடைக்கூத்தர் தம்மைக்
காதுபொள் குழைகள் வீசும் கதிர்நிலவு இருள்கால் சீப்ப,
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை இருள்கால் செல்லத்
தூதுகொள் பவராம் நம்மைத்தொழும்புகொண்டுஉரிமைகொள்வார். 972

21. மூர்த்தி நாயனார்

கலித்துறை

சீர்மன்னு செல்வக் குடிமல்கு சிறப்பின் ஓங்கும்
கார்மன்னு சென்னிக் கதிர்மாமணி மாட வைப்பு
நார்மன்னு சிந்தைப் பலநல்துறை மாந்தர் போற்றும்
பார்மன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது பாண்டி நாடு. 973

சாயும் தளிர் வல்லி மருங்குல், நெடுந்த டங்கண்
வேயும் படுதோளியர் பண்படும் இன்சொல் செய்ய
வாயும் படும் நீள் கரை மண் பொரும் தண் பொருந்தம்
பாயும் கடலும் படும், நீர்மை பணித்த முத்தம். 974

மொய்வைத்த வண்டின்செறிகுழல் முரன்ற சந்தின்
மைவைத்த சோலை மலயம் தர வந்த மந்த
மெய்வைத்த காலும் தரும், ஞாலம் அளந்த மேன்மைத்
தெய்வத் தமிழும் தரும் வெல்வி மணம் செய் ஈரம். 975

சூழும் இதழ்ப் ஆக, அத்தோட்டின் மேலாள்
தாழ்வுஇன்றி என்னும் தனிவாழ்வதுஅத் தையல் ஒப்பார்
யாழின் மொழியின் குழல்இன் இசையும் சுரும்பும்
வாழும் நகரம் மதுராபுரி என்பது ஆகும் . 976

சால்புஆய மும்மைத் தமிழ் தங்கிய அங்கண் மூதூர்
நூல்பாய் இடத்தும் உள, நோன்தலை மேதி பாயப்
பால்பாய் முலைதோய் மதுப் பங்கயம் பாய எங்கும்
சேல்பாய் தடத்தும் உள, செய்யுள் மிக்கு ஏறு சங்கம். 977

மந்தா நிலம் வந்து அசைபந்தரின் மாட முன்றில்
பந்து ஆடிய மங்கையர் பங்கயச் செங்கை தாங்கும்
சந்து ஆர்முலை மேலன, தாழ் குழைவாள் முகப்பொன்
செந்தாமரை மேலன நித்திலம் சேர்ந்த கோவை. 978

மும்மைப் புவனங்களின் மிக்கதன்றே, அம்மூதூர்
மெய்ம்மைப் பொருளாம் தமிழ்நூலின் விளங்கு வாய்மைச்
செய்ம்மைப் பொருளும் தருவார் திருவாலவாயில்
எம்மைப் பவம் தீர்ப்பவர் சங்கம் இருந்தது என்றால். 979

அப்பொன் பதிவாழ் வணிகக் குலத்து ஆன்றதொமைச்
செப்பத் தகுசீர்க் குடிசெய்ாதவம் செய்ய வந்தார்
எப் பற்றினையும் அறுத்து, ஏறு உகைத்து ஏறுவார் தாள்
மெய்ப்பற்று எனப்பற்றி விடாத விருப்பின் மிக்கார். 980

நாளும் பெருங் காதல் நயப்பு உறும் வேட்கையாலே
கேளும் துணையும் முதல்கேடு இல் பதங்கள் எல்லாம்
ஆளும் பெருமான் அடித்தாமரை அல்லது இல்லார்
மூளும் பெருகு அன்பு எனும் மூர்த்தியார் – மூர்த்தியார்தாம். 981

அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேல்அணி ஆலவாயில்
எந்தைக்கு அணிசந்தனக் காப்பிட என்றும் முட்டா
அந்தச்செயலின் நிலைநின்று, அடியார் உவப்பச்
சிந்தைக்கு இனிது ஆய திருப்பணி செய்யும் நாளில். 982

கானக் கடிசூழ் வடுகக் கருநாடர் காவல்
மானப் படை மன்னவன் வலிந்து நிலம் கொள்வானாய்
யானைக் குதிரைக் சுருவிப் படைவீரர் திண்டேர்
சேனைக் கடலும் கொடு தென்திசைநோக்கி வந்தான். 983

வந்துஉற்ற பெரும்படை மண்புதையப் பரப்பிச்
சந்தப்பொதியில் தமிழ்நாடு உடை மன்னன் வீரம்
சிந்தச்செரு வென்றுதன் ஆணை செலுத்தும் ஆற்றால்
கந்தப் பொழில் சூழ் மதுராபுரி காவல் கொண்டான். 984

வல்லாண்மையின் வண்தமிழ் நாடு வளம் படுத்தி
நில்லாநிலை ஒன்றிய இன்மையின் நீண்ட மேரு
வில்லான் அடிமைத்திறம் மேவிய நீற்றின் சார்பு
செல்லாது, அருகந்தர் திறத்தினில் சிந்தை தாழ்ந்தான். 985

தாழும் சமண்கையர் தவத்தை மெய் என்று சார்ந்து
வீழும் கொடியோன் அது வன்றியும் வெய்ய முன்னைச்
சூழும் வினையால், அரவம் சுடர்த் திங்களோடும்
வாழும் சடையான் அடியாரையும் வன்மை செய்வான். 986

செக்கர்ச்சடை யார்விடையார் திருவாலவாயுள்
முக்கண்பரனார் திருத்தொண்டரை மூர்த்தியாரை
மைக்கல் புரை நெஞ்சுஉடை வஞ்சகன் வெஞ்சமண்பேர்
எக்கர்க்கு உடனாக, இகழ்ந்தன செய்ய எண்ணி. 987

அந்தம் இலவாம் மிசைசெய்யவும் அன்பனார்தாம்
முந்தைம் முறைமைப் பணி முட்டலர் செய்து வந்தார்
தம்தம் பெருமைக்கு அளவு ஆகிய சார்பில் நிற்கும்
எம்தம் பெருமக்களை யாவர் தடுக்க வல்லார்? 988

எள்ளும்செயல் வன்மைகள் எல்லை இல்லாத செய்யத்
தள்ளும்செயலி ல்லவர் சந்தனக் காப்புத் தேடிக்
கொள்ளும் துறையும் அடைத்தான், கொடுங்கோன்மை செய்வான்
தெள்ளும்புனல் வேனியர்க்கு அன்பரும் சிந்தை நொந்து. 989

புன்மைச் செயல்வல் அமண்குண்டரின் போதுபோக்கும்
வன்மைக் கொடும் பாதகன்மாய்ந்திட, வாய்மை வேத
தன்மைத் திருநீற்று உயர்நல்நெறி தாங்கும் மேன்மைத்
தன்மைப் புலி மன்னரைச் சார்வதுஎன்று? என்றுசார்வார். 990

காய்வு உற்றசெற்றம் கொடு கண்டகன் காப்பவும், சென்று
ஆய்வுஉற்ற கொட்பின் பகல்எல்லை அடங்க நாடி
ஏய்வுற்ற நல் சந்தனம்எங்கும் பெறாது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயில் தன்னில். 991

நட்டம்புரிவார் அணிநல்திரு மெய்ப்பூச்சு இன்று
முட்டும்பரிசு ஆயினும் தேய்க்கும்கை முட்டாது என்று
வட்டம்திகழ் பாறையின் வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்
கட்டும்புறந்தோல் நரம்பு என்பு கரைந்துதேய. 992

கல்லின் புறம்தேய்த்த முழங்கை கலுழ்ந்து சோரி
செல்லும் பரப்பு எங்கணும் என்பு திறந்து மூளை
புல்லும்படி கண்டு, பொறுத்திலர், தம்பிரானார்
அல்லின்கண் எழுந்தது உவந்தருள் செய்த வாக்கு. 993

அன்பின் துணிவால் இது செய்திடல் ஐய! உன்பால்
வன்புன்கண்எல்லாம் விளைத்தவன் கொண்ட மண் எல்லாம்கொண்டு
முன்புஇன்னல் புகுந்தன் முற்றவும் நீத்துக் காத்துப்
பின்பு உன் பணி செய்து நம் பேர்உலகு எய்துக என்ன. 994

இவ்வண்ணம் எழுந்தது கேட்டு எழுந்தது அஞ்சி முன்பு
செய்வண்ணம் ஒழிந்திடத் தேய்ந்தபுண் ஊறுதீர்ந்து
கைவண்ணம் நிரம்பின, வாசம் எல்லாம் கலந்து
மொய்வண்ண விளங்குஒளி எய்தினர் மூர்த்தியார்தாம். 995

அந்நாள் இரவின்கண் அமண்புகல் சார்ந்துவாழும்
மன்ஆகிய போர்வடுகக் கருநாடர் மன்னன்
தன்நாளும் முடிந்தது, சங்கரன் சார்பு இலோர்க்கு
மின் ஆம் எனநீடிய மெய்ந்நிலையாமை வெல்ல. 996

இவ்வாறு உலகத்தின் இறப்ப உயர்ந்த நல்லோர்
மெய்வாழ் உலகத்து விரைந்து அணைவார்களே போல்
அவ்வாறு அரனார் அடியாரை அலைத்த தீயோன்
வெவ்வாய் நிரையத்திடை வீழ விரைந்து வீந்தான். 997

முழுதும் பழுதேபுரி மூர்க்கன் உலந்த போதில்
எழுதும்கொடி போல்பவர் உட்பட ஏங்கு சுற்றம்
அழுதும் புலர்வுற்றது மற்றவன் அன்னமாலைப்
பொழுதும் புலர்வுற்றுது செங்கதிர் மீதுபோத. 998

அவ்வேலையில் அங்கண் அமைச்சர்கள் கூடித் தங்கள்
கைவேறுகொள் ஈம அருங்கடன் காலை முற்றி,
வைவேலன் தன்குல மைந்தரும் இன்மை யாலே
செய்வேறு வினைத்திறம் சிந்தனை செய்து தேர்வார். 999

தாழும் செயல், இன்று ஒரு மன்னவன் தாங்கவேண்டும்
கூழும் குடியும் முதலாயின கொள்கைத் தேனும்
சூழும் படை மன்னவன் தோள் இணைக்காவல் இன்றி
வாழும் தகைத்தன்று இந்த வையகம் என்று சொன்னார். 1000

அறுசீர் விருத்தம்

பல்முறை உயிர்கள் எல்லாம் பாலித்து ஞாலம் காப்பான்
தன்நெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்தம் நெறிகளில் சரித்து வாழும்
மன்னரை இன்றி வைகும் மண்ணுலகு எண்ணுங் காலை
இன்உயிர் இன்றி வாழும் யாக்கையை ஒக்கும் என்பார் 1001

இவ்வகை பலவும் எண்ணி இங்குஇனி அரசர் இல்லை
செய்வகை இதுவே என்று தெளிபவர் சிறப்பின் மிக்க
மைவரை அனையவேழம் கண்கட்டி விட்டால் மற்றுஅக்
கைவரை கைக்கொண்டார்மண் காவல்கைக் கொள்வார்என்று 1002

கொச்சகக் கலி

செம்மாண்வினை அர்ச்சனை நூன்முறை செய்து, தோளால்
இம்மாநிலம் ஏந்தும் ஓர் ஏந்தலை ஏந்துக, என்று
பெய்ம்மாமுகில் போல்மதம் பாய்பெருகோடைநெற்றிக்
கைம்மாவை, நறுந்துகில் கொண்டுகண்கட்டி விட்டார். 1003

கண்கட்டிவிடும் களியானை அக்காவல் மூதூர்
மண்கொட்புற வீதி மருங்கு திரிந்து போகித்
திண்பொன் தடமா மதில்சூழ் திருவால வாயில்
விண்பின்பட ஓங்கிய கோபுரம் முன்பு மேலி. 1004

நீங்கும் இரவின்கண் நிகழ்ந்தது கண்ட தொண்டர்
ஈங்கு எம் பெருமான் அருளாம் எனில் இந்த வையம்
தாங்கும் செயல் பூண்பன், என்று உள்ளம் தளர்வுநீங்கிப்
பூங்கொன்றை மலைந்தவர் கோயில் புறத்து நிற்ப. 1005

வேழத்து அரசுஅங்கண் விரைந்து நடந்துசென்று
வாழ்வுற்று உலகம்செய் தவத்தினின், வள்ளலாரைச்
சூழ்பொன் சுடர்மாமணி மாநிலம் தோய, முன்பு
தாழ்வுற்று எடுத்துப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே. 1006

மாதங்கம் எருத்தினில் வைத்தவர் தம்மைக் காணா
ஏதம்கெட எண்ணிய திண்மை அமைச்சர் எல்லாம்
பாதங்களின் மீது பணிந்துஎழுந் தார்கள் அப்போது
ஓதம்கிளர் வேலையை ஒத்துஒலி மிக்கது – அவ்ஊர். 1007

சங்கங்கள் முரன்றன, தாரைகள் பேரியோடும்
எங்கெங்கும் இயம்பின, பல்இயம் எல்லை இல்ல
அங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்துஒலி, அம்பொன் கொம்பின்
பங்கன் அருளால் உலகு ஆள்பவர் பாங்கர் எங்கும். 1008

வெங்கண் களிற்றின் மிசைநின்றும் இழிச்சி, வேரித்
தொங்கல்சுடர் மாலைகள் சூழ்முடி சூடுசாலை
அங்கண்கொடு புக்கு, அரியாசனத்து ஏற்றி, ஒற்றைத்
திங்கள் குடைக்கீழ், உரிமைச் செயல் சூழ்ந்துசெய்வார். 1009

மன்னும்திசை வேதியில், மங்கல ஆகு திக்கண்
துன்னும் சுடர்வன்னி வளர்த்துத் துரைந்த நூல்சூழ்
பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த தூ நீர்
உன்னும் செயல் மந்திர யோகர் நிறுத்தி னார்கள். 1010

வந்துற்று எழு மங்கல மாந்தர்கள் தம்மைநோக்கிச்
சிந்தைச் சிவமே தெளியும் திருமூர்த்தி யார்தாம்
முந்தைச் செயலாம் அமண்போய் முதல் சைவம் ஓங்கில்
இந்தப் புவி தாங்கி இவ்இன் அரசுஆள்வன் என்றார். 1011

அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட அமைச்ச ரோடு
மெய் வாழ்தரு நூல்அறிவின்மிகு மாந்தர் தாமும்
எவ்வாறு அருள்செய்தனை? மற்று, அவை அன்றி யாவர்
செய்வார் பெரியோய், எனச் சேவடி தாழ்ந்து செப்ப. 1012

வையம் முறை செய்குவன் ஆகில், வயங்கு நீறே
செய்யும் அபிடேகமும் ஆக, செழுங் கலன்கள்
ஐயன் அடையாளமும் ஆக அணிந்து, தாங்கும்
மொய்யுன் சடைமா முடியே முடியாவது என்றார். 1013

என்றுஇவ்வுரை கேட்டலும், எல்லைஇல் கல்வியோரும்
வன்திண்மதி நூல்வளர் வாய்மை அமைச்சர் தாமும்
நன்றுஇங்கு அருள்தான் எனநல்தவ வேந்தர் சிந்தை
ஒன்றும்அரசுஆள் உரிமைச்செயல் ஆன உய்த்தார். 1014

மாடுஎங்கும் நெருங்கிய மங்கல ஓசை மல்கச்
சூடும்சடை மௌலி அணிந்தவர் தொல்லை ஏனம்
தேடும்கழ லார்திரு வாலவாய் சென்று தாழ்ந்து
நீடும்களிற் றின்மிசை நீள்மறு கூடு போந்தார். 1015

மின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின் வேழம் மீது
தன்னின்றும் இழிந்து, தயங்கு ஒளி மண்டபத்தில்
பொன்னின் அரிமெல் அணைச்சாமரைக் காமர்பூங்கால
மன்னும் குடைநீழல் இருந்தனர் வையம் தாங்கி. 1016

குலவும் துறை நீதி அமைச்சர் குறிப்பின் வைகக்
கலகம் செய்அமண் வெயலாயின கட்டு நீங்கி,
நிலவும் திருநீற்று நெநீத்துறை நீடு வாழ
உலகு எங்கும் நிரம்பிய சைவம் உயர்ந்து மன்ன. 1017

நுதலின்கண் விழித்தவர் வாய்மை நுணங்கு நூலின்
பதம்எங்கும் நிறைந்து விளங்கப் பவங்கள் மாற,
உதவும் திரு நீறுஉயர் கண்டிகை கொண்ட வேணி
முதல்மும்மையி னால்உலகு ஆண்டனர் – மூர்த்தியார்தாம். 1018

ஏலம்கமழ் கோதையர் தம்திறம் என்றும் நீங்கும்
சீலம்கொடு வெம்புனன் தெவ்வுடன் வென்று நீக்கி,
ஞாலம்தனி நேமி நடாத்தி, நலம் கொள் ஊழிக்
காலம்உயிர் கட்கு இடரான கடிந்து, காத்து. 1019

பாதம்பர மன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்துபோற்ற
ஏதம்பிணி யாவகை இவ்உலகு ஆண்டு, தொண்டின்
பேதம்புரி யாஅருள் பேர்அரசு ஆளப்பெற்று,
நாதன்கழல் சேவடி நண்ணினர் – அண்ண லாரே. 1020

அகல்பா றையின் வைத்து முழங்கையை அன்றுதேய்த்த
இகல்ஆர் களிற்று அன்பரை ஏத்தி, முருக னாராம்
முகில் சூழ்நறுஞ் சோலையின் மொய் ஒளிமாட வீதிப்
புகலூர் வரும் அந்தணர்தம் திறம் போற்றலுற்றாம். 1021

22. முருக நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

தாது சூழும்குழல் மலையாள் தளிர்க்கை சூழும் திருமேனி
மீதுசூழும் புனல்கற்றை வேணிநம்பர் விரும்புபதி
சோதி சூழ மணிமௌலிச் சோழர்பொன்னித்திருநாட்டு
போது சூழும் தடஞ்சோலைப் பொண்கை சூழும் பூம்புகலூர். 1022

நாமமூதூர் மற்றதனுள் நல்லோர் மனம்போல் அவர் அணிந்த
சேமம் நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மைத்திருந்துஒளியால்
யாம இருளும் வெளியாக்கும் இரவேஅல்ல, விரைமலர்மேல்
காமர் மதுஉண் சிறைவண்டும் களங்கம் இன்றி விளங்குமால். 1023

நண்ணும்

இசைதேர்மதுகரங்கள்நனைமென்சினையின்மருங்குஅலைய
வண்ணமதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர்வாயே அல்ல
தண்ணெனன் சோலை எம்மருங்கும் சாரும் மடமென்சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச் செழுந்தேன்பொழியுமால். 1024

வண்டுபாடப் புனல்தடத்து மலர்ந்து கண்ணீர் அரும்புவன
கொண்ட வாச முகைஅவிழ்ந்த குளிர்பங் கயங்களே அல்ல
அண்டர் பெருமான் திருப்பாட்டின் அமுதம்பெருகச்செவிமடுக்கும்
தொண்டர் வதனபங்கயமும் துளித்த கண்ணீர் அரும்புமால். 1025

ஆனபெருமை வளம்சிறந்த அம்தண் புகலூர் அதுதன்னில்
மானமறையோர் குலமரபின் வந்தார் முந்தை மறைமுதல்வர்
ஞானவரம்பின் தலைநின்றார் நாகம் புனைவார் சேவடிக்கீழ்
ஊனம் இன்றிநிறைஅன்பால் உருகும் மனத்தார்– முருகனார். 1026

அடைமேல் அலவன்துயில்உணர அலர்செங்கமல வயல்கயல்கள்
மடைமேல் உகளும் திருப்புகலூர் மன்னிவாழும் தன்மையராய்
விடைமேல் வருவார்க்கு ஆளான மெய்ம்மைத் தவத்தால் அவர்கற்றைச்
சடைமேல் அணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவார். 1027

புலரும் பொழுதின் முன்எழுந்து, புனிதநீரில் மூழ்கிப்போய்
மலரும் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல் வான்நீர் ஆறுமதி
உலவு மருங்கு முருகு உயிர்க்க நகைக்கும்பதத்தின்உடன்பறித்த
அலகுஇல் மலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங்கூடைகளில்அமைப்பார். 1028

கோட்டுமலரும் நிலமலரும் குளிர்நீர்மலரும்கொழும்கொடியின்
தோட்டு மலரும் மாமலரும் சுருதி மலரும் திருவாயில்
காட்டு முறுவல் நிலவுஅலரக் கனக வரையின்பன்னகநாண்
பூட்டும் ஒருவர் திருமுடிமேல் புனையல்ஆகும் மலர்தெரிந்து.1029

கொண்வந்து தனிஇடத்தில் இருந்துகோக்கும்கோவைகளும்
இண்டைச் சுருக்கும் தாமமுடன் இணைக்கும் வாசமாலைகளும்
தண்டில் கட்டும் கண்ணிகளும் தாளில் பிணைக்கும் பிணையல்களும்
நுண்தாது இறைக்கும் தொடையல்களும் சாத்து, நுடங்கு நூல்மார்பர் 1030

ஆங்குஅப்பணிகள் ஆனவற்றுக்கு அமைத்தகாலங்களின் அமைத்துத்
தாங்கிக்கொடுசென்று அன்பினொடும் சாத்தி, வாய்ந்த அர்ச்சனைகள்
பாங்கின் புரிந்து பரிந்துள்ளார் பரமர் பதிகப் பற்றான
ஓங்கிச் சிறந்த அஞ்செழுத்தும் ஓவா நாவின் உணர்வினார்.1031

தள்ளும் முறைமை ஒழிந்திடஇத்தகுதி ஒழுகும் மறையவர்தாம்
தெள்ளு மறைகள் முதலான ஞானம் செம்பொன்வள்ளத்தில்
அள்ளி அகிலம் ஈன்றுஅளித்த அம்மைமுலைப்பாலுடன்உண்ட
பிள்ளையார்க்கு நண்பரும்ஆம் பெருமை உடையார்ஆயினார்.1032

அன்ன வடிவும் ஏனமும்ஆய் அறிவார் இருவர் அறியாமல்
மன்னும் புகலூர் உறைவாரை வர்த்த மான ஈச்சுரத்து
நன்னார் மகிழ்ச்சி மனம்கொள்ள நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை அஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவினார். 1033

அங்கண் அமரும் திருமுருகர் அழகுஆர் புகலிப் பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின், முன்செய்த பூசை அதனால் புக்கருளிச்
செங்கண் அடல் ஏறுடையவர்தாம் சிறந்த அருளின் பெருள்அளிக்கத்
தங்கள் பெருமான் அடிநீழல் தலையாம் நிலைமை சார்வுற்றார். 1034

அரவம் அணிந்த அரையாரை அருச்சித்து, அவர்தம் கழல்நிழல் கீழ்
விரவு புகலூர் முருகனார் மெய்ம்மைத் தொண்டின் திறம்பேற்றிக்
கரவுஇலவர்பால் வருவாரைக் கருத்தில் உருத்திரம் கொண்டு
பரவும் அன்பர் கசுபதியார் பணிந்த பெருமை பகர்வுற்றேன். 1035

23. உருத்திரபசுபதி நாயனார்

கலித்துறை

நிலத்தின் ஓங்கிய நிவந்தஎழும் பெரும்புனல் நீத்தம்
மலர்த்தடம்பணை வயல்புகு பொன்னி நல்நாட்டுக்
குலத்தின் ஓங்கிய குறைவுஇலா நிறைகுடி குழுமித்
தலத்தின் மேம்படு நலத்தது – பெருந்திருத் தலையூர் . 1036

வான்அளிப்பன – மறையவர் வேள்வியின் வளர்தீ
தேன் அளிப்பன – நறுமலர் செறி செழுஞ் சோலை
ஆன் அளிப்பன அஞ்சு உகந்து ஆடுவார்க்கு அவ்வூர்
தான் அளிப்பன தருமமும் நீதியும் சால்பும். 1037

அங்கண் மாநகர் அதனிடை அருமறை வாய்மைத்
துங்க வேதியர் குலத்தினில் தோன்றிய தூயோர்
செங்கண் மால்விடை யார் செழும் பொன்மலை வல்லி
பங்கனார் அடிமைத் திறம்புரி பசுபதியார். 1038

ஆயஅந்தணர் அருடறை உருத்திரம் கொண்டு
மாயனார் அறி யாமலர்ச் சேவடி வழுத்தும்
தூயஅன்பொடு, தொடர்பினில் இடைஅறாச் சுருதி
நேயநெஞ்சினர் ஆகி, அத்தொழில் தலைநின்றார். 1039

கரைஇல் கம்பலை புள்ஒலி கறங்கிட, மருங்கு
பிரசமென் சுரும்பு அறைந்திடக் கரு வரால் பிறழும்
நிரைநெடுங்கயல் நீர்இடை, நெருப் எழுந்தனைய
விரைநெகிழ்ந்தசெங் கமலமென் பொய்கையுள் மேவி.1040

தெள்ளு தண்புனல் கழுத்து அளவாய் இடைச்செறிய
உள்ளூறப் புக்கு நின்றுகை உச்சிமேல் குவித்துத்
தள்ளுவெண்திரைக்கங்கை நீர் ததும்பிய சடையார்
கொள்ளும் அன்பினில் உருத்திரம் குறிப்பொடு பயின்றார். 1041

அருமறைப்பயன் ஆகிய உருத்திரம் அதனை,
வரு முறைப் பெரும்பகலும் எல்லியும் வழுவாமே
திருமலர்ப் பொகுட்டு இருந்தவன் அனையவர் சிலநாள்
ஒருமை உய்த்திட, உமைஇடம் மகிழ்ந்தவர் உவந்தார்.1042

காதல் அன்பர்தம் அருந்தவப் பெருமையும் கலந்த
தேவ மந்திர நியதியின் மிகுதியும் விரும்பி
ஆதி நாயகர் அமர்ந்து அருள் செய்ய, மற்றவர்தாம்
தீது இலாநிலைச் சிவபுரி எல்லையின் சேர்ந்தார். 1043

நீடும் அன்பினில் உருத்திரம் ஓதிய நிலையால்
ஆடு சேவடி அருகுற அணைந்தனர் அவர்க்குப்
பாடு பெற்றசீர் உருத்திர பசுபதி யாராம்
கூடு நாமமும் நிகழ்ந்தது குவலயம் போற்ற. 1044

அயில்கொள் முக்குடுமிப்படைப் யார்மருங்கு, அருளால்
பயில்உத்திரபசுபதி யார்திறம் பரசி
எயிலுடைத் தில்லை எல்லையில் நாளைப் போவாராம்
செயலுடைப்புறத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை மொழிவாம். 1045

24. திருநாளைப்போவார் நாயனார்

கொச்சகக் கலி

பகர்ந்துஉலகு சீர்போற்றும் பழையவளம் பதியாகும்
திகழ்ந்தபுனல் கொள்ளிடம்பொன்செழுமணிகள்திரைக்கரத்தால்
முகந்துதர, இருமருங்கும் முளரிமலர்க் கைஏற்கும்
அகண்பணைநீர் நல்நாட்டு மேற்காநாட்டு ஆதனூர். 1046

நீற்றுஅலர்பேர் ஒளிநெருங்கும் அப்பதியின் நிறைகரும்பின்
சாற்றுஅலைவன் குலைவயலில் தகட்டுவரால் எழப்பகட்டுஏர்
ஆற்றுஅலவன் கொழுக்கிழித்த சாடலவழிபோய்அசைந்துஏறிச்
சேற்றுஅலவன் கருஉயிர்க்க முருகுஉயிர்க்கும் செழுங்கமலம். 1047

நனைமருவும் சினைபொதுளி நறுவிரைசூழ் செறிதளிரில்
தினகர மண்டலம் வருடும் செழுந்தருவின் குலம்பெருகிக்
கனம் மருவி அசைந்துஅலையக் களிவண்டு புடைசூழப்
புனல் மழையோ? மதுமழையோ? பொழிவு ஒழியாபூஞ்சோலை. 1048

பாளைவிரி மணம் கமழும் பைங்காய்வன்குலைத்தெங்கின்
தாள்அதிர மிசைமுட்டித் தடங்கிடங்கின் எழப்பாய்ந்த
வாளைபுதையச் சொரிந்த பழம் மிதப்ப வண்பலவின்
நீளமுதிர்கனி கிழிதேன் நீத்தத்தில் எழுந்து உகளும். 1049

வயல்வளமும் செயல்படுபைந் துடவையிடை வருவளமும்
வியல்இடம் எங்கணும் நிறைய மிக்கபெரும் திருவினவாம்
புயல்அடையும் மாடங்கள் பொலிவுஎய்த மலிவுஉடைத்தாய்
அயல்இடை வேறுஅடி நெருங்கக் குடிநெருங்கி உளதுஅவ்வூர். 1050

மற்றுஅவ்வூர்ப் புறம் பணையின் வயல்மருங்குபெருங்குலையில்
சுற்றம் விரும்பிய கிழமைத் தொழில் உழவர் கிளைதுவன்றிப்
பற்றியபைங் கொடிச்சுரை மேல் படர்ந்த பழம் கூரைஉடைப்
புல்குரம்பைச் சிற்றில்பல நிறைந்து உளது ஓர் புலைப்பாடி. 1051

கூர்உகிர்மெல் அடிஅளகின் குறும்பார்புக் குழூச்சுழலும்
வார்பயில்முன் றிலில்நின்ற வள்உகிர்நாய்த் துள்ளுபறழ்
கார்இரும்பின் சுரிசெறி கைக்கருஞ்சிறார் கவர்ந்துஓட
ஆர் சிறு மென்குரைப்பு அடக்கும் அரைக்குஅசைத்தஇருப்புமணி 1052

வன்சிறுதோல் மிசைஉழத்தி மகவுஉறக்கும் நிழல்மருதும்
தன்சினைமென் பெடைஒடுங்கும் தடங்குழிசிப் புதைநீழல்
மென்சினைய வஞ்சிகளும் விசிப்பறைதூங்கு இனமாவும்
புன்தலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப்புடைத்தெங்கும் உடைத்துஎங்கும் 1053

செறிவலித்திண் கடைஞர்வினைச் செயல்புரிவை கறையாமக்
குறிஅளக்க உளைக்கும் செங்குடுமிவாரணச்சேச்கை
வெறிமலர்த்தண் சினைக்காஞ்சி விரிநீழல் மருங்கு எல்லாம்
நெறிகுழல்புன் புலைமகளிர்நெல்குறுபாட்டு ஒலிபரக்கும். 1054

புள்ளும்தண் புனல்கலிக்கும் பொய்கைஉடைப்புடைஎங்கும்
தள்ளும்தாள் நடைஅசையத் தளைஅவிழ்பூங் குவளைமது
விள்ளும்பைங் குழல்கதிர் நெல்மிலைச்சியபுன் புலைச்சியர்கள்
கள்உண்டு களிதூங்கக் கறங்குபறையும் கலிக்கும். 1055

இப்படித்து ஆகியகடைஞர் இருப்பின்வரைப் பினின்வாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே விளைத்தஉணர் வொடும்வந்தார்
அப்பதியில் ஊர்ப்புலைமை ஆன்றதொழில் தாயத்தார்
ஒப்புஇலவர் நந்தனார் எனஒருவர் உளரானார். 1056

பிறந்துஉணர்வு தொடங்கியபின் பிறைக்கண்ணிப்பெருந்தகைபால்
சிறந்தபெருங் காதலினால் செம்மைபுரி சிந்தையராய்
மறந்தும் அயல்நினைவுஇன்றி வருபிறப்பின் வழிவந்த
அறம்புரி கொள்கையராயே அடித்தொண்டின் நெறிநின்றார். 1057

ஊரில் விடும்பறைத்துடவை உணவு உரிமையாக்கொண்டு
சார்பில்வரும் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார்தொண்டினால்
கூர்இலைய முக்குடுமிப் படைஅண்ணல் கோயில்தொறும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும். 1058

போர்வைத்தோல் விசிவார்என்று இனையனவும் புகலும்இசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கும் நிலைவகையில்
சேர்வுற்ற தந்திரியும் தேவர்பிரான் அர்ச்சனைகட்கு
ஆர்வத்தினுடன் கோரோ சனையும்இவை அளித்துள்ளார். 1059

இவ்வகையில் தம்தொழிலின் இயன்றஎலாம் எவ்இடத்தும்
செய்வனவும் கோயில்களில் திருவாயில் புறம்நின்று
மெய்விரவு பேர்அன்பு மிகுதியினால் ஆடுதலும்
அவ்இயல்பில் பாடுதலுமாய் நிகழ்வார் அந்நாளில். 1060

திருப்புன்கூர்ச்சிவலோகன் சேவடிகள் மிகநினைந்து,
விருப்பினொடும் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
அருத்தியினால் ஒருப்பட்டு, அங்கு ஆதனூர் தனில்நின்றும்
வருத்தம் உறும் காதலினால் வந்துஅவ்வூர் மருங்கு அணைந்தார். 1061

சீர்ஏறும் இசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயில்
நேரே கும்பிடவேண்டும் எனநினைந்தார்க்கு, அதுநேர்வார்
கார்ஏறும் எயில்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போர்ஏற்றை விலங்கஅருள் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார். 1062

சிவலோகம் உடையவர்தம் திருவாயில் முன்நின்று
பவலோகம் கடப்பவர்தம் பணிவிட்டு பணிந்துஎழுந்து
சுவலோடு வார்அலையப் போவார்பின்பு ஒரு சூழல்
அவலோடும் அடுத்ததுகண்டு ஆதரித்துக் குளம்தொட்டார். 1063

வடம்கொண்ட பொன்இதழி மணிமுடியார் திருவருளால்
தடங்கொண்ட குளத்துஅளவு சமைத்ததன்பின் தம்பெருமான்
இடம்கொண்ட கோயில்புறம் வலம்கொண்டுபணிந்துஎழுந்து,
நடம்கொண்டு விடைகொண்டு தம்பதியில் நண்ணினார். 1064

இத்தன்மை ஈசார் மகிழ்பதி பலவும் சென்று இறைஞ்சி
மெய்த்ததிருத் தொண்டுசெய்து விரவுவார் மிக்கு எழுந்த
சித்தமொடும் திருத்தில்லைத் திருமன்று சென்று இறைஞ்ச,
உய்த்தபெருங் காதல்உணர்வு ஒழியர்து வந்து உதிப்ப. 1065

அன்றுஇரவு கண்துயிலார் புலர்ந்ததன்பின் அங்குஎய்த
ஒன்றி அணைதரு தன்மை உறுகுலத்தோடு இசைவுஇல்லை
என்றுஇதுவும் எம்பெருமான் ஏவல்எனப்போக்கு ஒழிவார்
நன்றும் எழும் காதல்மிக நாளைப் போவேன் என்பார். 1066

நாளைப்போவேன் என்று நாள்கள்செலத் தரியாது
பூளைப் பூவாம்பிறவிப் பிணிப்புஒழியப் போவாராய்ப்
பாளைப்பூங் கமுகுஉடுத்த பழம்தியின் நின்றும்போய்
வாளைப் போத்து எழும்பழனம் சூழ்தில்லைருங்குஅணைவார். 1067

செல்கின்ற போழ்துஅந்தத் திருஎல்லை பணிந்துஎழுந்து,
பல்கும்செந் தீவளர்த்த பயில்வேள்வி எழும் புகையும்
மல்குபெருங் கிடைஒதும் மடங்கள் நெருங்கினவும்கண்டு
அல்கும் தம்குலம் நினைந்தே அஞ்சி, அணைந்திலர், நின்றார். 1068

நின்றவர்அங்கு எய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார் முன்
சென்றுஇவையும் கடந்தூர் சூழ்எயில்திரு வாயிலைப்புக்கார்
குன்று அனைய மாளிகைகள் தொறும்குலவும் வேதிகைகள்
ஒன்றிய மூவாயிரம் அங்கு உள என்பார் ஆகுதிகள். 1069

இப்பரிசாய் இருக்கஎனக்கு எய்தல்அரிது என்று அஞ்சி
அப்பதியின் மதில்புறத்தின் ஆராத பெருங்காதல்
ஒப்பு அரிதாய் வளர்ந்துஓங்க உள்உருகிக் கைதொழுதே
செப்பு அரிய திருஎல்லை வலம்கொண்டு செல்கின்றார். 1070

இவ்வண்ணம் இரவுபகல் வலம்செய்து அங்கு எய்தரிய
அவ்வண்ணம் நினைந்துஅழிந்த அடித்தொண்டர்அயர்வுஎயதி
மைவண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றில்நடம்கும்பிடுவது
எவ்வண்ணம் எனநினைந்தே ஏசறவினொடும் துயில்வார். 1071

இன்னல்தரும் இழிபிறவி இதுதடைஎன்றே துயில்வார்
அந்நிலைமை அம்பலத்துள் ஆடுவார் அறிந்தருளி
மன்னுதிருத்தொண்டரவர் வருத்தம்எலாம் தீர்ப்பதற்கு
முன் அணைந்து கனவின்துணை முறுவலொடும்அருள்செய்வார். 1072

இப்பிறவி போய் நீங்க எரியினிடை நீமுழ்கி
முப்புரிநூல் மார்பருடன் முன்அணைவாய் எனமொழிந்து
அப்பரிசே தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கும் எரிஅமைக்க
மெய்ப்பொருள் ஆனார் அருளி, அம்பலத்தே மேவினார். 1073

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோர் எல்லாரும்
அம்பலவர் திருவாயில் முன்பு அச்சமுடன் ஈண்டி,
எம்பெருமான் அருள்செய்து பணிசெய்வோம் என்று ஏத்தித்
தம்பரிவு பெருகவரும் திருத்தொண்டர்பால் சார்ந்தார்.1074

ஐயரே! அம்பலவர் அருளால் இப்பொழுது அணைந்தோம்
வெய்யஅழல் அமைத்துஉமக்குத் தரவேண்டி எனவிளம்ப,
நையும்மனத் திருத்தொண்டர் நான்உய்ந்தேன்எனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களும் தீ அமைத்தபடி மொழிந்தார். 1075

மறையவர்கள் மொழிந்ததன்பின் தென்திசையின்மதில்புறத்துப்
பிறைஉரிஞ்சும் திருவாயில் முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்தம்
நிறைஅருளால் மறையவர்கள் நெருப்பு அமைத்த குழிஎய்தி
இறையவர்தாள் மனம்கொண்டே எரிசூழ வலம்கொண்டார்.1076

கைதொழுது நடம்ஆடும் கழல்உன்னி அழல்புக்கார்
எய்தியஅப் பொழுதின்கண் எரியின்கண் இம்மாயப்
பொய்தகையும் உருஒழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்வெண் நூல்விளங்க வேணிமுடிகொண்டுஎழுந்தார். 1077

செந்தீமேல் எழும்பொழுது செம்மலர்மேல் வந்துஎழுந்த
அந்தணன்போல் தோன்றினார், அந்தர துந்துபி நாதம்
வந்துஎழுந்தது இருவிசும்பில் வானவர்கள் மகிழ்ந்துஆர்த்துப்
பைந்துணர் மந்தாரத்தின் பனிமலர் மாரிகள் பொழிந்தார். 1078

திருஉடைய தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவு அரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனம் களிபயின்றார்
அருமறைசூழ் திருமன்றில் ஆடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாராம் மறைமுனிவர். 1079

தில்லைவாழ் அந்தணரும் உடன்செல்லச் சென்றுஎய்திக்
கொல்லைமான்மறிக் கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதுஇறைஞ்சி
ஒல்லைபோய் உள்புகுந்தார், உலகுஉய்ய நடம் ஆடும்
எல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களும் கண்டிலரால். 1080

அந்தணர்கள் அதிசயித்தார் அருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்துஅணைந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினைமாசுஅறுத்துச்
சுந்தரத் தாமரைபுரையும் துணைஅடிகள் தொழுதிருக்க
அந்தம்இலா ஆனந்தப் பெருங்கூத்தர் அருள்புரிந்தார். 1081

மாசுஉடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனம்செய்தருளி, எழுந்து
ஆசுஇல் மறைமுனியாகி, அம்பலவர் தாள்அடைந்தார்
தேசுஉடைய கழ்ல்வாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத்தொண்டர்வினைப்
பாசும்அற முயன்றவர்தம் திருத்தொண்டின் பரிசுஉரைப்பாம். 1082

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார்

ஏயுமாறுபல் உயிர்களுக்கு எல்லை இல் கருணைத்
தாய்அனாள் தனிஆயின தலைவரைத் தழுவ,
ஆயும் நான்மறைபோற்றநின்று அருந்தவம் புரியத்
தூய மாதவம்செய்தது – தொண்டை நன்னாடு. 1083

நன்மை நீடிய நடுநிலை ஒழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை ஓங்குஎயில் வளம்பதி பயின்றது – வரம்பின்
தொன்மை மேன்மையில் நிகழ்பெருந் தொண்டைநன்னாடு. 1084

நல்திறம் புரி பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந்து
உற்றபோதுதம் உயிரையும் வணிகனுக்கு ஒருகால்
சொற்ற மெய்ம்மையும் தூக்கி அச்சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையில் நிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடு. 1085

ஆணை ஆம்என நீறுகண்டு அடிச்சேரன் என்னும்
சேண் உலாவு சீர்ச்சேரனார் திருமலை நாட்டு
வாள் நிலாவு பூண் வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது – பெருந்தொண்டை நாடு. 1086

கறை விளங்கிய கண்டர்பால் காதல்செய் முறைமை
நிறைபுரிந்திட நேரிழை அறம் புரிந்ததனால்
பிறைஉரிஞ்சு எயில் பதிபயில் பெருந்தொண்டைநாட்டு
முறைமை யாம்என உலகினில் மிகுமொழி உடைத்தால். 1087

தாஇல் செம்மணி அருவியாறு இழிவன சாரல்,
பூவில் வண்டினம் புதுநறவு அருந்துவ – புறவம்
வாவி நீள் கயல் வரம்பு இற உகைப்பன – மருதம்
நீவி நித்திலம் பரத்தையர் உணக்குவ – நெய்தல். 1088

குறவர் பல்மணி அரித்துஇதை விதைப்பன குறிஞ்சி
கறவை ஆன்நிரை மான்உடன் பயில்வன கானம்,
பறவை தாமரை இருந்துஇறவு அருந்துவ பழனம்
சுறவ முன்மருப்பு அணங்கு அயர்வன கழிச்சூழல். 1089

கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரிவன குலவரைப்பால்
தண்துணர்க் கொன்றை பொன்சொரிவன தளவுஅயற்பால்
வண்டல் முத்தம்நீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பால்
கண்டல் முன்துறைக் கரிசொரிவன கலம் கடற்பால். 1090

தேன்நிறைந்த செந்தினை இடி தரும் மலைச்சீறூர்
பால் நிறைந்த புல் பதத்தன முல்லை நீள்பாடி,
தூநெல் அன்னம்நெய் கன்னலின் கனியதண் துறைஊர்
மீன்நிறைந்தபேர் உணவின் வேலைவைப்பு இடங்கள். 1091

குழல்செய் வண்டினம் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன குறிஞ்சி
முழவு கார்கொள் முல்லைகள் முகைப்பன – முல்லை
மழலை மென்கிளி மருதுஅமர் சேக்கைய – மருதம்
நிழடலசெய் கைதைசூழ் நெய்தல்அம் கழியன – நெய்தல்.1092

மல்கும் அப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
எல்லை எங்கணும் இறவுளர் ஏனல்முன் விளைக்கும்
பல்பெரும் புனம் பயில்வன – படர் சிறைத்தோகை
சொல்லும் அப்புனம் காப்பவும் – சுரிகுழல் தோகை. 1093

அங்கண் வான்மிசை அரம்பையர் சுருங்குழல் சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழல்மூழ்கிப் போகாச்
செங்கண் மால் விடையார் திருக்காளத்தி என்னும்
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினால் மல்கும். 1094

பேறுவேறு சூழ் இமையவர் அரம்பையர் பிறந்து,
மாறுஇல் வேடரும் மாதரும் ஆகவே வணங்கும்,
ஆறு சூழ்சடை அண்ணலார் திருஇடைச் சுரமும்
கூறு மேன்மையின் மிக்கது – அந்நாட்டு வண்குறிஞ்சி. 1095

அம்பொன் வார்குழல் கொடிச்சியருடன் அரமகளிர்
வம்புஉலாமலர்ச் சுனைபடிந்து ஆடும் நீள் வரைப்பின்
உம்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமும் உடைத்தால்
கொம்பர் வண்டுசூழ் குறிஞ்சிசெய் தவம் குறை உளதோ. 1096

கோல முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்த சில் இடங்கள்
நீல வாள்படை நீலி கோட்டங்களும் நிரந்து,
கால வேனிலில் சுடும்பகல் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலையும் சொலல் ஆவன உளபரல் முரம்பு. 1097

சொல்லும் எல்லையின் புறத்தன – துணர்ச்சுரும்புஅலைக்கும்
பல்பெரும்புனல் கானியாறு இடைஇடை பரந்து
கொல்லைமெல்இணர்க் குருந்தின்மேல் படர்ந்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதல் முயல்உகைத்து அடங்குநீள் முல்லை. 1098

பிளவு கொண்டதண் மதிநுதல் பேதையர் எயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவுஎனக் களவுஅலர் தூற்றும்
அளவு கண்டுஅவர் குழல்நிறம் கனியும் அக்களவைத்
தளவு கண்டுஎதிர் சிரிப்பன – தமக்கும் உண்டு என்று. 1099

மங்கையர்க்கு வாள்விழிஇணைதோற்றமான் குலங்கள்
எங்கும், மற்று அவர் இடைக்குஇடை மலர்க்கொடிஎங்கும்
அங்கண் முலையின் தெய்வம்என்று அருந்தமிழ் உரைக்கும்
செங்கண் மால்தொழும் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில். 1100

நீறுசேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேல்
மாறுஇல் கங்கைதான் அவர்க்குமஞ்சனம்தர அணைந்தே
ஊறு நீர்தரும் ஒளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்புஎன விளங்குமா முல்லை. 1101

வாச மென்மலர் மல்கிய முல்லைசூழ் மருதம்
வீசுதெண்திரை நதிபல மிக்குஉயர்ந்து ஓடிப்
பாசடைத்தடம் தாமரைப் பழனங்கள் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களும் ஏரியும் புகுவ. 1102

துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்,
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப் பொலிந்தே
அங்கண் நித்திலம் சந்தனம் அகிலொடு மணிகள்
பங்கயத் தடம் நிறைப்ப வந்து இழிவது பாலி. 1103

பிள்ளை தைவரப்பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போல்
மள்ளர்வேனிலின் மணல்திடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ளநீர் இரு மருங்குகால் வழிமிதந்துஏறிப்
பள்ள நீள்வயல் பருமடை உடைப்பது – பாலி. 1104

அனையஆகிய நதிபரந்து, அகன்பணை மருங்கில்
கனைநெடும்புனல் நிறைந்து, திண்கரைப்பெருங் குளங்கள்
புனைஇருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய்,
வினைஞர் ஆர்ப்புஒலி எடுப்பநீர் வழங்குவ – வியன்கால் 1105

மாறுஇல் வண்பகட்டு ஏர்பல நெருங்கிடவயல்கள்
சேறுசெய்பவர் செந்நெலில் வெண்முளைசிதறி
நாறு வார்ப்பவர் பறிப்பவர் நடுபவர் ஆன
வேறு பல் வினையுடைப் பெருங்கம்பலை மிகுமால். 1106

வரும்புனல் பெருங்கால்களை மறித்திட வாளை
பெருங்குலைப்பட விலங்குவ, பிறங்கு நீர்ப் பழனம்
நெருங்குசேர் குலம் உயர்த்துவ நீள் கரைப்படுத்து
சுருங்கை நீர்வழக்கு அறுப்பன பருவரால் தொகுதி. 1107

தளைத் தடம்பணை எழுந்தசெந் தாமரைத் தவிசின்
கிளைந்தசூல் வளை கண் படுப்பன இடை எங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்கும் நீள்விசும்பிடை ஊர்கோள்.
வளைத்த மாமதி போன்று உள் மருதநீர் வைப்பு 1108

ஓங்கு செந்நெலின் புடையன உயர்கழைக் கரும்பு
பூங்கரும்பு அயல் மிடைவன பூகம், அப் பூகப்
பாங்கு நீள் குலைத்தெங்கு, பைங்கதலி வண்பலவு,
தூங்கு தீங்கனிச் சூதம் நீள் வேலிய சோலை. 1109

நீடு தண்பணை உடுத்தநீள் மருங்கின, நெல்லின்
கூடு துன்றிய இருக்கைய, விருந்து எதிர்கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங் குடி மனை அறம் பிறங்கும்
மாடம் ஓங்கிய மறுகின மல்லல் மூதூர்கள். 1110

தொல்லை நான்மறை முதல்பெருங் கலைஒலிதுவன்றி
இல்லறம் புரிந்து ஆகுதி வேள்வியில் எழுந்த
மல்கு தண்புகை மழைதரு முகில்குலம் பரப்பும்
செல்வம் ஓங்கிய – திருமறையவர் செழும் பதிகள். 1111

தீது நீங்கிடத் தீக்கலி யாம்அவு ணற்கு
நாதர் தாம்அருள் புரிந்தது, நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதிசாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும். 1112

அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவில்ஆய் மலரும்
பருவி ஓடைகள் நிறைந்து இழி பாலியின் கரையில்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்த மாற்பேறாம்
பொரு இல் கோயிலும் சூழ்ந்தது, அப்பூம் பணைமருதம். 1113

விரும்பு மேன்மைஎன் பகர்வது விரிதிரை நதிகள்
அருங்கரைப் பயில் சிவாலயம் அனேகமும் அணைந்து
பருங்கு யானையை உரித்தவர் இருந்தஅப் பாசூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததுஅன்றோ! மற்று அமருதம் 1114

பூமரும் புனல் வயல்களம் பாடிய பொருநர்
தாம் அருங் கிளையுடன் தடமென்மலர் மிலைந்து,
மாமருங்குதண் நீழலின் மருதயாழ் முரலும்
காமர் தண்பணைப் புறத்தது கருங் கழி நெய்தல். 1115

தூய வெண்டுறைப் பரதவர் தொடுப்பன – வலைகள்,
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன – செருந்தி,
ஆயபேர்அளத்து அளவர்கள் அளப்பன – உப்பு,
சாயல் மெல்லிடை அளத்தியர் அளப்பன – தரளம். 1116

கொடுவினைத் தொழில் நுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன்
படுமணல் கரைநுளைச்சியர் கொடுப்பன பவளம்
தொடு கடல் சங்கு துறையவர் குளிப்பன அவர்தம்
வடுவகிர்த் கண் மங்கையர் குளிப்பன மணற்கேணி. 1117

கழிப் புனல் கடல் ஓதம் முன்சூழ்ந்து கொண்டு அணிய
வழிக் கரைப் பொதிப்பொன் அவிழ்ப்பன – மலர்ப்புன்னை
விழிக்கும் நெய்தலின் விரைமலர்க்கண் சுரும்பு உண்ணக்
கழிக்கரைப் பொதி சோறு அவிழ்ப்பன – மடல் கைதை. 1118

காயல் வண்கரைப் புரைநெறி அடைப்பன – கனிமுள்
சேய தண்நறுஞ் செழுமுகை செறியும் முண்டகங்கள்,
ஆய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன – அன்னம்
தாய முன்துறைச் சூழல்சூழ் ஞாழலின் தாது. 1119

வாம் பெருந்திரை வளாகமுன் குடிபயில் வரைப்பில்
தாம் பரப்பிய கயல்களின் விழிக்கயல் தவிரக்
காம்பின் நேர்வரும் தோளியர் விழிக்கயல் விலைசெய்
தேரும் பொதிந்தசின் மழலைமென் மொழிய – செவ்வழியாழ் 1120

மருள்கொடுந்தொழில் மன்னவன் இறக்கிய வரியை
நெருக்கி முன் திருவொற்றியூர் நீங்க என்று எழுதும்
ஒருத்தர்தம் பெருங் கோயிலின் ஒருபுறம் சூழ்ந்த
திருப் பரப்பையும் உடையது – அத்திரைக்கடல் வரைப்பு 1121

மெய் தரும் புகழ்த் திரு மயிலாபுரி, விரைசூழ்
மொய் தயங்கு தண் பொழில் திருவான்மியூர் முதலாப்
பை தரும் பணி அணிந்தவர் பதிஎனைப் பலவால்
நெய்தல் எய்தமுன் செய்த அந்நிறை தவம் சிறிதோ? 1122

கோடுகொண்டு எழும் திரைக்கடல் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரும்
நீடு நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவால்
ஆடு நீள்கொடி மாடமா மல்லையே அனைய. 1123

மலை விழிப்பன என வயல் சேல், வரைப் பாறைத்
தலை உகைப்பவும் தளைச்செறுவிடை நெடுங்கருமான்
கலை குதிப்பன சுரும்பகட்டு ஏர்நிகர்ப்பவும் ஆய்,
அலைபுனல்பணை குறிஞ்சியோடு அணைவனஅநேகம் 1124

புணர்ந்த ஆன்நிரைப் புறவிடைக் குறுமுயல் பொருப்பின்
அணைந்த வான்மதி முயலினை இனம்என அணைந்து
மணம்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர் மஞ்சனவரைக்கார்
இணைந்து முல்லையும் குறிஞ்சியும் கலப்பன எங்கும் 1125

கவரும் மீன் குவை கழியவர் கானவர்க்கு அளித்துச்
சிவலும் சேவலும் மாறியும், சிறு கழிச்சியர்கள்
அவரை ஏனலுக்கு எயிற்றியர் பவளம் முத்து அளந்தும்
உவரி நெய்தலும் கானமும் கலனமும் கலந்துள ஒழுக்கம். 1126

அயல் நறும் புறவினில் இடைச்சியர் அணிநடையும்
வியன்நெடும் பணை உழத்தியர் சாயலும் விரும்பி,
இயலும் அன்னமும் தோகையும் எதிர்எதிர் பயில
வயலும் முல்லையும் இயைவன பலஉள மருங்கு. 1127

மீளும் ஓதம்முன் கொழித்த வெண் தரளமும் கமுகின்
பாளை உக்கவும் விரவலின், பரத்தியர் பணைமென்
தோள் உழத்தியர் மகளிர் மாறு ஆடி முன் தொகுக்கும்
நீளும் நெய்தலும் மருதமும் கலந்துள நிலங்கள். 1128

ஆய நால் நிலத்து அமைதியில் தத்தமக்கு அடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீய என்பன கனவிலும் நினைவு இலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர் வாழ் தொண்டை நாட்டு இயல்பு சொல்வரைத்தோ. 1129

இவ் வளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை என்றும்
மெய் வளந்தரு சிறப்பினால் உலகெலாம் வியப்ப
எவ் உகங்களும் உள்ளது என்று யாவரும் ஏத்தும்
கை விளங்கிய நிலையது காஞ்சி மா நகரம். 1130

ஆனதொல் நகர் அம்பிகை, தம் பெருமானை
மான அர்ச்சனையால் ஒரு காலத்து வழிபட்டு
ஊனம் இல் அறம் அனேகமும் உலகுஉய்ய வைத்த
மேன்மை பூண்டஅப் பெருமையை அறிந்தவர் விளம்பில். 1131

வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந்தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியார் அருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத் திறன்எலாம் தெரிய
உள்ளவாறு கேட்டருளினாள் உலகை ஆளுடையாள். 1132

எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர் தாம் விரும்பும்
உண்மையாவது பூசனை என உரைத்தருள
அண்ணலார்தமை அர்ச்சனை புரிய ஆதரித்தாள்
பெண்ணின் நல்லவள் ஆயின பெருந்தவக் கொழுந்து. 1133

எண்சீர் விருத்தம்

நங்கை உள்நிறை காதலை நோக்கி,
நாயகன் திருஉள்ளத்து மகிழ்ந்தே
அங்கண் எய்திய முறுவலும் தோன்ற
அடுத்தது என்கொல்நின் பால்? என வினவ,

இங்கு, நாத! நீ மொழிந்த ஆகமத்தின்
இயல்பினால் உனை அர்ச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதுஎன் ஆசைஎன்று இறைஞ்சிப்
போகம் ஆர்த்தபூண் முலையினாள் போற்ற. 1134

தேவ தேவனும் அதுதிரு வுள்ளம்
செய்து, தென்திசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவரும் தனை அடைவது மண் மேல்
என்றும் உள்ளது காஞ்சி, மற்று அதனுள்
மாஅு மர்ந்தநம் இருக்கையில் அணைந்து
மன்னு பூசனை மகிழ்ந்து செய்வாய் என்று
ஏவ, எம்பெரு மாட்டியும் பிரியா
இசைவு கொண்டு எழுந்தளுதற்கு இசைந்தாள். 1135

ஏதம்இல்பல் யோனி எண்பத்து
நான்குநூறாயி ரந்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரந் தருளும் அக் கருணைப்
பிரான்மொழிந்தஆகமவழி பேணிப்
போது நீர்மையில் தொழுதனள் போதப்
பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்து எய்தி
மாத வம்புரிந்தருளுதற்கு அமைந்த
வளத்தொடும் பரிசனங்களை விடுத்தான். 1136

துன்னு பல்உயிர் வானவர் முதலாச்
சூழ்ந்து உடன்செலக் காஞ்சியில் அணையத்
தன்னை நேர்வுஅரும் பதுமமா நாகம்
தம்பி ராட்டிதாள் தலைமிசை வைத்தே

அன்னையாய் உலகு அனைத்தையும் ஈன்றாய்!
அடியனேன் உறை பிலம்அத னிடயே
மன்ன கோயில்கொண்டு அருளுவாய் என்ன
மலை மடந்தைமற்று அதற்கு அருள் புரிந்து. 1137

அங்கு மண்ணுல கத்துஉயிர் தழைப்ப
அளவுஇல் இன்பத்தின் அருள்கரு இருத்தித்
திங்கள் தங்கிய புரிசடையார்க்குத்
திருந்து பூசனை விரும்பினள் செய்ய,
எங்கும் நாடவும் திரு விளையாட்டால்
ஏக மாமுதல் எதிர்ப்படாது ஒழியப்
பொங்கு மாதவம் செய்து காண்பதற்கே
புரிவு செய்தனள் – பொன் மலை வல்லி. 1138

நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்தரம் திரு வாக்கினில் நிகழ்வது
அஞ்செழுத்துமே ஆக, ஆளுடைய
அம்மை செம்மலர்க் கைகுவித்தருளித்
தஞ்சம் அகிய அருந்தவம் புரியத்
தரிப்பரே? அவள் தனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்சம் நீக்கிய மாவின் மூலத்தில்
வந்து தோன்றினார் – மலைமகள் காண. 1139

கண்டபோதில் அப்பெருந்தவப் பயன்ஆம்
கம்பம் மேவிய தம் பெருமானை
வண்டு உலாம் குழல் கற்றைமுன் தாழ
வணங்கி, வந்துஎழும் ஆசைமுன் பொங்கக்

கொண்ட காதலின் விருப்பு அளவு இன்றிக்
குறித்த பூசனை கொள்கைமேல் கொண்டு
தொண்டை அம்கனி வாய்உமை நங்கை
தூய அர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள். 1140

உம்பர் நாயகர் பூசனைக்கு அவர்தாம்
உரைத்த ஆகமத்து உண்மையே தலைநின்று
எம்பிராட்டி அர்ச் சனைபுரி வதனுக்கு
இயல்பில் வாழ்திருச் சேடியாரான
கொம்பு அனார்கள் பூம்பிடகைகொண்டு அணையக்
குலவு மென்தளிர் அடிஇணை ஒதுங்கி
அம்பி காவனம் ஆம்திரு வனத்தில்
ஆன தூநறும் புதுமலர் கொய்தாள். 1141

கொய்த பல்மலர், கம்பைமா நதியில்
குலவு மஞ்சனம், நிலவுமெய்ப் பூச்சு,
நெய்த ரும்கொழும் தூபதீ பங்கள்
நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய அன்பின்
மெய்த ரும்படி வேண்டின எல்லாம்
வேண்டும் போதினில் உதவமெய்ப் பூசை
எய்த ஆகம விதிஎலாம் செய்தாள்
உயிர்கள் யாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி. 1142

கரம்தரும் பயன் இது என உணர்ந்து
கம்பம் மேவிய உம்பர் நாயகர் பால்
நிரந்த காதல்செய் உள்ளத்தள் ஆகி,
நீடுநன்மைகள் யாவையும் பெருக

வரம் தரும் பொரு ளாம்மலை வல்லி
மாறிலா வகை மலர்ந்த பேரன்பால்
சிரம் பணிந்துஎழு பூசை, நாள் தோறும்
திருவு ளம் கொளப் பெருகியது அன்றே. 1143

நாதரும் பெரு விருப்பொடு நயந்து
நங்கை அர்ச்சனை செய்யும் அப்பொழுதில்
காதல் மிக்கஓர் திரு விளையாட்டில்
கனங்குழைக்கு அருள் புரிந்திட வேண்டி,
ஓதம் ஆர்கடல் ஏழும் ஒன்றாகி
ஓங்கி வானமும் உட்படப் பரந்து
மீது செல்வது போல் வரக் கம்பை
வெள்ளமாம் திருவுள்ளமும் செய்தார். 1144

அண்ணலார் அருள் வெள்ளத்தை நோக்கி
அங்கயற்கண்ணி தம்பெருமான் மேல்
விண் எலாம் கொள வரும்பெரு வெள்ளம்
மீது வந்துறும் எனவெருக் கொண்டே,
உள் நிலாவிய பதைப்பு உறு காதல்
உடன் திருக்கையால் தடுத்தும் நில்லாமை
தண்ணிலா மலர் வேணியினாரைத்
தழுவிக் கொண்டனள், தன்னையே ஒப்பாள். 1145

மலைக் குலக்கொடி பரிவுஉறு பயத்தால்
மாவின் மேவிய தேவ நாயகரை,
முலைக்கு வட்டொடு வளைக்கையால் நெருக்கி,
முறுகு காதலால் இறுகிடத் தழுவச்

சிலைத் தனித்திரு நுதல் திரு முலைக்கும்
செந்தளிர்க் கரங்களுக்கும் மெத் தெனவே
கொலைக் களிற்றுஉரி புனைந்ததம் மேனி
குழைந்து காட்டினார், விழைந்த கொள்கையினார். 1146

கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையக்
கண்டு, நிற்பவும் சரிப்பவும் ஆன
உம்பரே முதல் யோனிகள் எல்லாம்
உயிரும் யாக்கையும் உருகி ஒன்றாகி
எம்பிராட்டிக்கு மெல்லியர் ஆனார்
என்றும் ஏகம்பர் என்றுஎடுத்து ஏத்த
வம்புஉலா மலர் நிறையவிண் பொழியக்
கம்பை யாறுமுன் வணங்கியது அன்றே. 1147

பூதி ஆகிய புனிதநீறு ஆடிப்
பொங்கு கங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழக்
கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால்
ஆதி தேவனார் ஆயும் மாதவம் செய்
அவ்வரம் கொலோ! அகிலம் ஈன்று அளித்த
மாதுமெய்ப்பயன் கொடுப்பவே கொண்டு
வளைத்தழும்புடன் முலைச்சுவடு அணிந்தார். 1148

கோதுஇலா அமுதுஅனையவள் முலைக்குக்
குழைந்ததம் மணவாளநற் கோலம்
மாதுவாழவே காட்டிமுன் நின்று,
வரங்கள் வேண்டுவ கொள்க என்று அருள

வேத காரணர் ஆய ஏகம்பர்
விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழல்கீழ்
ஏதம் நீங்கிய பூசனை முடிந்தது
இன்மை தான் அறிவிப்பதற்கு இறைஞ்சி. 1149

அண்டர் நாயகர் எதிர்நின்று கூறும்
அளவினால் அஞ்சிஅஞ்சலி கூப்பிக்
கொண்ட இற்றைஎன் பூசனை இன்னும்
குறைநிரம்பிடக் கொள்க என்று அருள,
வண்டுவார் குழல் மலைமகள் கமல
வதனம் நோக்கி, அம்மலர்க்கண்நெற் றியின்மேல்
முண்ட நீற்றர், நின் பூசனை என்றும்
முடிவது இல்லை, நம்பால் என மொழிய. 1150

மாறுஇலாதஇப்பூசனை என்றும்
மன்ன, எம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண்டருளி,
ஈறுஇலாதஇப் பதியினுள் எல்லா
அறமும் யான்செய அருள்செய வேண்டும்
வேறு செய்வினை திருவடிப் பிழைத்தல்
ஒழிய, இங்குஉளார் வேண்டின செயினும்
பேறு மாதவப் பயன்கொடுத் தருளப்
பெறவும் வேண்டும் என் றனள் பிறப்பு ஒழிப்பாள். 1151

விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட,
விரும்பு பூசனை மேவி வீற்றிருந்தே,
இடை அறாஅறம் வளர்க்கும் வித்து ஆக
இக பரத்துஇரு நாழிநெல் அளித்துக்

கடையர் ஆகியும் உய்ந்தவ ராயும்
காஞ்சி வாழ்பவர் தாம்செய் தீவினையும்
தடைபடாது மெய்ந் நெறிஅடை வதற்காம்
தவங்கள் ஆகவும் உவந்துஅருள் செய்தார். 1152

எண்ணரும் பெரு வரங்கள் முன்பெற்று அங்கு
எம்பிராட்டி தம்பிரான் மகிழ்ந்தருள
மண்ணின் மேல் வழிபாடு செய்தருளி
மனை அறம்பெருக் கும்கரு ணையினால்
நண்ணும் மன்னுயிர் யாவையும் பல்க
நாடு காதலின் நீடிய வாழ்க்கைப்
புண்ணியத் திருக் காமக் கோட்டத்துப்
பொலிய முப்பதோடு இரண்டு அறம் புரக்கும். 1153

அலகில் நீள்தவத்து அறப்பெருஞ் செல்வி
அண்ட மாம் திருமனைக்கு இடும் தீபம்
உலகில் வந்துறு பயன் அறிவிக்க
ஓங்கும் நாண்மலர் மூன்றுடன் ஒன்று
நிலவ ஆண்டினுக்கு ஒருமுறை செய்யும்
நீடு தொன்மையால் நிறைந்தபேர் உலகம்
மலர் பெருந்திருக் காமக் கோட்டத்து
வைத்த நல்லறம் மன்னவே மன்னும். 1154

தீங்குதீர்க்கும் நல்தீர்த்தங்கள் போற்றும்
சிறப்பினால் திருக்காமக் கோட்டத்தின்
பாங்குமூன்று உலகத்தின் உள்ளோரும்
பரவு தீர்த்தமாம் பைம்புனல் கேணி

வாங்குதெண் திரைவேலைமே கலைசூழ்
வையகம் தனக்கு எய்திய படியாய்
ஒங்கு தன்வடி வாய்நிகழ்ந்து என்றும்
உள்ளது ஒன்று உலகாணி என்று உளதால். 1155

அந்தம் இன்றிநல்லறம் புரிந்து அளிக்கும்
அன்னை தன்திருக் காமக்கோட் டத்தில்
வந்து, சந்திர சூரியர் மீது
வழிக் கொளாது, அதன் மருங்கு போதலினால்
சந்த மாதிரம் மயங்கிஎம் மருங்கும்
சாயை மாறிய தன்திசை மயக்கம்
இந்த மாநிலத்தவர் எலாம் காண
என்றும் உள்ளதுஒன்று இன்றும் அங்கு உளதால்.1156

கன்னி நல்நெடுங் காப்புடை வரைப்பில்
காஞ்சியாம் திரு நதிக்கரை மருங்கு,
சென்னியில் பிறைஅணிந்தவர் விரும்பும்
திருப்பெரும் பெயர் இருக்கையில் திகழ்ந்து,
மன்னுவெங்கதிர் மீதுஎழும் போதும்
மறித்து மேல்கடல் தலைவிழும் போதும்
தன் நிழல் பிரியாதவண் காஞ்சித்
தானம் மேவிய மேன்மையும் உடைத்தால். 1157

மறைகளால் துதித்து அருந்தவம் புரிந்து,
மாறு இலாநிய மம்தலை நின்று,
முறைமையால் வரும் பூசனைசெய்ய
முனிவர் வானவர் முதல் உயிர் எல்லாம்

நிறையும் அன்பினால் அர்ச்சனை செய்ய
நீடு காமங்கள் அவர்அவர்க்கு அருளி,
இறைவர்தாம் மகிழ்ந்து அருளிய பதிகள்
எண்இறந்த அத் திருநகர் எல்லை. 1158

மன்னுகின்ற அத்திருநகர் வரைப்பின்
மண்ணில் மிக்கது ஓர் நன்மையினாலே
துன்னும் யானையைத் தூற்றிவாழ் முயல்முன்
துரக்க எய்திய தொலைவுஇல் ஊக்கத்தால்
தன் நிலத்து நின்று அகற்றுதல் செய்யும்
தானம் அன்றியும் தனுஎழும் தரணி
எந்நி லத்தினும் காண்புஅரும் இறவாத்
தானம் என்றுஇவை இயல்பினில் உடைத்தால். 1159

ஈண்டு தீவினை யாவையும் நீக்கி,
இன்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம்,
வேண்டினார் தமக்கு இட்ட சித்தியதாய்
விளங்கு தீர்த்தம் நன்மங்கல தீர்த்தம்
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்தம், மூன்று உலகில்
நிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமே முதலா
ஆண்டு நீடிய தீர்த்தம் எண்ணிலவும்
அமர நாட்டவர் ஆடுதல் ஒழியார். 1160

தாளது ஒன்றினில் மூன்றுபூ மலரும்
தமனியச் செழுந் தாமரைத் தடமும்
நீளவார்புனல் குடதிசை ஓடி,
நீர்கரக்கு மாநதியுடன் நீடு

நாள்அலர்ந்து செங்குவளை பைங் கமலம்,
நண்பகல் தரும் பாடலம், அன்றிக்
காள மேகம் ஒப்பாள் உறைவரைப்பில்
கண் படாத காயாப் புளி உளதால். 1161

சாயை முன்பிணிக் கும்கிணறு ஒன்று,
தஞ்சம் உண்ணின்நஞ் சாம்தடம் ஒன்று,
மாயை இன்றிவந்து உள்அடைந் தார்கள்
வானரத்து உருவாம் பிலம் ஒன்று,
மேய அவ்உரு நீங்கிடக் குளிக்கும்
விளங்கு பொய்கையும் ஒன்று, விண்ணவரோடு
ஆய இன்பம்உய்க் கும்பிலம் ஒன்றோடு
அனைய ஆகிய அதிசயம் பலவால். 1162

அஞ்சுவான் கரத்து ஆறுஇழி மதத்துஓர்
ஆனை நிற்கவும் அரைஇருள் திரியும்
மஞ்சுநீள்வது போலும் மாமேனி
மலர்ப் பதங்களில் வண்சிலம்பு ஒலிப்ப,
நஞ்சு பில்கு எயிற்று அரவ வெற்று அரையின்
நாம மூன்று இலைப் படைஉடைப் பிள்ளை
எஞ்சல் இன்றி முன் திரியவும் குன்றம்
எறிந்த வேலவன் காக்கவும் இசையும். 1163

சத்தி தற்பர சித்த யோகிகளும்
சாதகத் தனித் தலைவரும் முதலா
நித்தம் எய்திய ஆயுள்மெய்த் தவர்கள்
நீடு வாழ்திருப் பாடிம் அநேகம்

சித்தர் விஞ்சையர் இயக்கர் கந்தருவர்
திகழ்ந்து மன்னுவார் செண்டு கை ஏந்தி,
வித்தகக் கரி மேல்கொளும் காரி
மேவு செண்டு அணை வெளியும் ஒன்று உளதால். 1164

வந்து அடைந்தவர் தம் உருமாய
மற்றுளாரைத் தாம் காண்பிடம் உளது
சிந்தை யோகத்து முனிவர் யோகினிகள்
சேரும் யோகபீ டமும் உளது என்றும்
அந்தம் இல்அறம் புரப்பவள் கோயில்
ஆனபோகபீடமும் உளதாகும்
ஏந்தை யார்மகிழ் காஞ்சி நீடு எல்லை
எல்லை இல்லன உள்ள, ஆர் அறிவார்? 1165

தூண்டு சோதி ஒன்று எழுந்து இருள் துரக்கும்
சுரர்கள் வந்துசூழ் உருத்திர சோலை
வேண்டி னார்கள்தம் பிறப்பினை ஒழிக்கும்
மெய்ந்நெறிக்கண் நின்றார்கள்தாம் விருக்கும்
தீண்டில் யாவையும் செம்பொன் ஆக்குவது ஓர்
சிலையும் உண்டு, உரை செய்வதற்கு அரிதால்
ஆண்ட நாயகி சமயங்கள் ஆறும்
அகில யோனியும் அளிக்கும் அந்நகரம். 1166

என்றும் உள்ளஇந் நகர்கலி யுகத்தில்
இலங்கு வேல்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்தி றல்புலி இமயமால் வரைமேல்
வைக்க ஏகுவோன் தனக்குஇதன் வளமை

சென்றுவேடன்முன் கண்டுஉரை செய்யத்
திருந்து காதம்நான்கு உட்பட வகுத்துக்
குன்றுபோலும் மாமதில் புடைபோக்கிக்
குடி இருத்தின கொள்கையின் விளங்கும். 1167

தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்பர் ஆடல்
சார்ந்துஅசைய, அதன் மருங்கு சுரும்புதாழ்ந்து
பண்காஞ்சி இசைபாடும் பழன வேலிப்
பணைமருதம் புடைஉடைத்தாய்ப் பாரில் நீடும்
திண்காஞ்சிநகர் நொச்சி இஞ்சி சூழ்ந்த
செழுங்கிடங்கு திருமறைகள் ஒலிக்கும் தெய்வ
வண்காஞ்சி அல்குல் மலைவல்லி காக்க
வளர்கருணைக் கடல்உலகம் சூழ்ந்தால் மானும் 1168

கொந்துஅலர்பூங் குழல்இமயக் கொம்பு கம்பர்
கொள்ளும்பூ சனைகுறித்த தானம் காக்க
மந்திரமா மதில்அகழி அவர்தாம் தந்த
வாய்மை ஆகம விதியின் வகுப்புப் போலும்
அந்தம்இல்சீர்க் காஞ்சியைவந்து அடைந்தார்க்கு அன்றி
அடைகளங்கம் அறுப்புஅரிது என்றுஅறிந்து சூழ
வந்துஅணைந்து தன்கறுப்பும் உவர்ப்பும் நீக்கும்
மாகடலும் போலும்மலர்க் கிடங்குமாதோ. 1169

ஆங்கு வளர் எயிலினுடன் விளங்கும் வாயில்
அப்பதியில் வாழ் பெரியோர் உள்ளம் போல
ஓங்கு நிலத் தன்மையவாய் அகிலம் உய்ய,
உமைபாகர் அருள்செய்த ஒழுக்கம், அல்லால்

தீங்குநெறி அடையாத தடையும் ஆகிச்
செந்நெறிக்கண் நிகழ்வாய்மை திருந்து மார்க்கம்
தாம்குலவ நிலவிவளர் ஒளியால் என்றும்
தடநெடுவான் அளப்பனவாம் தகைய ஆகும். 1170

மாறுபெறல் அருங்கனக மாடம் நீடு
மணிமறுகும் நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த
ஆறுபயில் ஆவணவீ திகளும் மற்றும்
அமைந்தநகர், அணிவரைகள் நடுவு போக்கிக்
கூறுபடு நவகண்டம் அன்றி, மல்கக்
கொண்ட அநேகம் கண்டம் ஆகி அன்ன
வேறொரு மண்ணுலகதனில் உளதாம் என்ன
விளங்கியமா லோக நிலை மேவிற்று அன்றே. 1171

பாகமருங்கு இருபுடையும் உயர்ந்து நீண்ட
படர்ஒளிமா ளிகைநிரைகள் பயில்மென் கூந்தல்
தோகையர்தம் குழாம்அலையத் தூக்கு முத்தின்
சுடர்க்கோவைக் குளிர்நீர்மை துதைந்த வீதி
மாகம்இடை ஒளிதழைப்ப மன்னி நீடு
மருங்கு தாரகை அலைய வரம்பில் வண்ண
மேகம்இடை கிழித்துஒழுகும் தெய்வக்கங்கை
மேல்நதிகள் பல மண்மேல் விளங்கி ஒக்கும். 1172

கிளர்ஒளிச்செங் கனகமயம் தானாய் மாடு
கீழ்நிலைஓர் நீலச் சோபானம் பூணக்
கொள அமைத்துமீது ஒருபால் கன்ன சாலை
குல வயிரத்தால் அமைத்த கொள்கையாலே

அளவு இல் சுடர்ப்பிழம்பு ஆனார் தம்மைத் தேடி
அகழ்ந்து, ஏனம் ஆனானும் ஆகி
வளர் விசும்பில் எழுந்தானும் போல நீடு
மாளிகையும் உளமற்று மறுகு தோறும். 1173

மின்பொலிபல் மணிமிடைந்த தவள மாட
மிசைப் பயில்சந் திரகாந்தம் விசும்பின் மீது
பொன்புரையும் செக்கர்நிறப் பொழுது தோன்றும்
புனிற்று மதி கண்டுஉருகிப் பொழிந்த நீரால்
வன்புலியின் உரிஆடைத் திருஏ கம்பர்
வளர்சடையும் இளம் பிறையும் கண்டு கும்பிட்டு
அன்பு உருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர் வாரும்
அடியவரும் அனைய உள அலகு இலாத. 1174

முகில் உரிஞ்சும் கொடி தொடுத்த முடிய ஆகும்
முழுப் பளிங்கின் மாளிகைகள் முற்றும் சுற்றும்
நிகர்இல் சரா சரங்கள் எல்லாம் நிழலி னாலே
நிறைதலினால் நிறைதவம்செய் இமயப் பாவை
நகில் உழுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட
நாயகனார் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கும்
அகில் யோனிகள் எல்லாம் அமைத்து வைத்த
அரும் பெரும் பண்டார நிலை அனைய ஆகும். 1175

பொன்களப மாளிகைமேல் முன்றில் நின்று
பூங்கழங்கும் மணிப்பந்தும் போற்றி ஆடும்
வில்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி
விழுவனவும் கெழுவுதுணை மேவும் மாதர்

அன்புமுதிர் கலவியினில் பரிந்து சிந்தும்
அணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கு மவையும் ஆகி,
நல்கனக மழைஅன்றிக் காஞ்சி எல்லை நவமணி
மாரியும் பொழியும் நாளும் நாளும். 1176

பூமகளுக்கு உறையுள்எனும் தகைய வான
பொன்மாடத்து அரமியங்கள் பொலிய நின்று
மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்தர்அங்கண்
வந்துஏறு முன்நறுநீர் வண்டல்ஆடத்
தூமணிப்பொன் புனைநாணத் துருத்தி
சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த
காமர்மணி நாசிகையின் மருங்கு தங்கும்
கருமுகில்கள் செம்முகில்கள் ஆகிக் காட்டும். 1177

இமைமலிய எடுத்தநெடு வரைகள் போல்
இலங்கு சுதைத் தவள மாளிகை நீள் கோட்டுச்
சிமை அடையும் சோபான நிரையும் விண்ணும்
தெரிவு அரிய தூய்மையினால் அவற்றுள் சேர்ந்து
தமர்களுடன் இழிந்து ஏறு மைந்தர் மாதர்
தங்களையும் விசும்பிடை நின்று இழியா நிற்கும்
அமரரையும் அரமகளிர் தமையும் வெவ் வேறு
அறிவு அரிதாம் தகைமையன அநேகம் அங்கண். 1178

அரவநெடுந்தேர் வீதி அருகு மாடத்து
அணிமணிக் கோபுரத்து அயலே வியல் வாய்நீண்ட
விரவு மரகதச் சோதி வேதித் திண்ணை
விளிம்பின் ஒளி துளும்பு முறைப்படிமீது ஏறும்

குரவு அலரும் குழல்மடவார் அடியில் ஊட்டும்
குழம்பு அடுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்டுக் கோலம்
பரவை நெடுந்தரங்க மிசை விளங்கித் தோன்றும்
பவளநறுந் தளிர்அனைய பலவும் பாங்கர். 1179

வேம்புசினக் களிற்று அதிர்வும் மாவின் ஆர்ப்பும்
வியன் நெடுந்தேர்க்கால் இசைப்பும் விழவு அறாத
அம்பொன் மணி வீதிகளின் அரங்கில் ஆடும்
அரிவையர் நூபுர ஒலியோடு அமையும் இம்பர்
உம்பரின் இந்திரன் களிற்றின் முழக்கும் தெய்வ
உயர் இரவி மாக் கலிப்பும் அயன் ஊர்தித் தேர்
பம்பு இசையும் விமானத்துள் ஆடும் தெய்வப்
பாவையர் நூபுர அரவத் துடனே பல்கும். 1180

அரு மறை அந்தணர் மன்னும் இருக்கை ஆன
ஆகுதியின் புகைஅடுத்த அம்பொன் மாடப்
பெருகுமறுகு தொறும்வேள்விச் சாலை எங்கும்
பெறும்அவிப்பா கம்கொடுக்கும் பெற்றி மேலோர்
வருமுறைமை அழைக்கவிடும் மந்திரம் எம் மருங்கும்
வானவர் நாயகர் திரு ஏகம்பர் முன்றில்
திருமலி பொன் கோபுரத்து நெருங்கும் எல்லாத்
தேவரையும் அணித்து ஆக்க கொண்டு செல்லும். 1181

அரசர்குலப் பெருந்தெருவும் தெற்றி முற்றத்து
ஆயுதங்கள் பயிலும் வியல் இடமும் அங்கண்
புரசை மதக் கரிகளொடு புரவி எறும்
பொற்பு உடைய வீதிகளும் பொலிய எங்கும்

விரைசெய் நறுந்தொடை அலங்கல் குமர் செய்யும்
வியப்பு உறுசெய் தொழில் கண்டு நெஞ்சை விண்ணோர்
நிரைசெறியும் விமான ஊர்திகளின் மேலும்
நில மிசையும் பல முறையும் நிரந்து நீங்கார். 1182

வெயில் உமிழும் பல மணிப்பூண் வணிக மாக்கள்
விரவு நிதிவளம் பெருக்கும் வெறுக்கை மிக்க
வயின்நிலவு மணிக்கடைமா நகர்கள் எல்லாம்
வனப்பு உடைய பொருள் குலங்கள் மலிதலாலே
கயிலை மலையார் கச்சி ஆலயங்கள்
கம்பமும் மேவிய தன்மை கண்டு போற்றப்
பயிலும் உருப் பல கொண்டு நிதிக் கோன் தங்கப்
பயில் அளகாபுரி வகுத்த பரிசு காட்டும். 1183

விழவு மலி திருக் காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண்
விழுக் குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும் வேணி
மழஇளவெண் திங்கள் புனை கம்பர் செம்பொன்
மலை வல்லிக்கு அளித்த வளர் உணவின் மூலம்
தொழ உலகு பெறும் அவள் தாள் அருளப் பெற்றுத்
தொல் நிலத்து மன்னு பயிர் வேத வாய்மை
உழவு தொழிலால் பெருக்கி உயிர்கள் எல்லாம்
ஓங்க வரும்ம தரும வினைக்கு உளரால் என்றும் 1184

ஓங்கிய நாற்குலத்து ஒவ்வாப் புணர்வில் தம்மில்
உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன சாதி
தாம் குழுமிப் பிறந்த குலபேதம் எல்லாம்
தம் தகைமைக்கு ஏற்ற தனி இடங்கள் மேவி

ஆங்கு நிறைகிளை பயின்று மரபின் ஆற்ற
அடுத்த வினைத் தொழில் முறைமை வழாமை நீடு
பாங்கு வளர் இருக்கை நிலை பலவும் எல்லாம்
பண்பு நீடிய உரிமைப் பால அன்றே. 1185

கலி விருத்தம்

ஆதி மூதெயில் அந்நகர் மன்னிய
சோதி நீள்மணித் தூபமும் தீபமும்
கோது இல் பல் இயமும் கொடியும் பயில்
வீதி, நாளும் ஒழியா விழா அணி. 1186

வாயில் எங்கணும் தோரணம், மா மதில்
ஞாயில் எங்கணும் சூழ்முகில், நாள்மதி
தோய் இல் எங்கணும் மங்கலம், தொண்டர் சூழ்
கோயில் எங்கணும் உம்பர் குலக் குழாம். 1187

வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன
மாதர் ஓதி மலரே பிணியன
காதல் வீதி விலக்கே கவலைய
சூத மாதவியே புறம் சூழ்வன. 1188

சாய லார்கள் நுசுப்பே தளர்வன
ஆய மாடக் கொடியே அசைவன
சேய ஓடைக் களிறே திகைப்பன
பாய சோலைத் தருவே பயத்தன. 1189

அண்ணலார் அன்பர் அன்பே முன் ஆர்த்தன
தண் நறுஞ் செழுந் தாதே துகள்வன
வண்ண நீள் மணிமாலையே தாழ்வன
எண்ணில் குங்குமச் சேறே இழுக்கின. 1190

வென்றி வானவர் தாம் விளையாடலும்
என்றும் உள்ளவர் வாழும் இயற்கையும்
நன்றும் உள்ளத்து நண்ணினர் வேட்கைகள்
ஒன்றும் அங்கு ஒழியா வகை உய்ப்பது. 1191

புரம் கடந்தவர் காஞ்சிபுரம் புகழ்
பரம்பு நீள் புவனம் பதினான்கினும்
வரம்பு இல் போக வனப்பின் வளம் எலாம்
நிரம்பு கொள்கலம் என்ன நிறைந்ததால். 1192

கொச்சகக் கலி

அவ்வகைய திருநகரம் அதன்கண் ஒரு மருங்குஉறைவார்
இவ்உலகில் பிறப்பினால் ஏகாலிக் குலத்துஉள்ளார்
செவ்விய அன்புடை மனத்தார் சீலத்தின் நெறி நின்றார்
மைவிரவு கண்டர்அடி வழித்தொண்டர் உளரானார். 1193

மண்ணின்மிசை வந்ததன்பின் மனம்முதலாயின மூன்றும்
அண்ணலார் சேவடியின் சார்வு ஆக அணைவிப்பார்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர் திருக்குறிப்புஅறிந்துபோற்றும்நிலைத்
திண்மையினால் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் எனும்சிறப்பினார். 1194

தேர்ஒலிக்க மாஒலிக்கத் திசைஒலிக்கும் புகழ்க் காஞ்சி
ஊர்ஒலிக்கும் பெருவண்ணார் எனஒண்ணாஉண்மையினார்
நீர்ஒலிக்க அரா இரைக்க நிலா முகிழ்க்கும் திரு முடியார்
பேர் ஒலிக்க உருகுமவர்க்கு ஒலிப்பர் பெரு விருப்பினொடும்.1195

தேசுஉடைய மலர்க்கமலச் சேவடியார் அடியார்தம்
தூசு உடைய துகள் மாசு கழிப்பார் போல், தொல்லைவினை
ஆசு உடைய மலம்மூன்றும் அணையவரும் பெரும் பிறவி
மாசுதனை விடக்கழித்துவரும் நாளில், அங்கு ஒரு நாள்.1196

பொன்இமயப் பொருப்புஅரையன் பயந்தருளும் பூங்கொடிதன்
நல்நிலைமை அன்று அளக்க எழுந்தருளும் நம்பெருமான்
தன்னுடைய அடியவர்தம் தனித்தொண்டர் தம்முடைய
அந்நிலைமை கண்டு அன்பர்க்கு அருள்புரிவான் வந்து அணைவார்.1197

சீதம் மலிகாலத்துத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் பால்
ஆதுலராய் மெலிந்துமிக அழுக்கு அடைந்த கந்தையுடன்
மாதவவேடம் தாங்கி மால்அறியா மலர் அடிகள்
கோது அடையா மனத்தவர் முன்குறுநடைகள்கொளக்குறுகி 1198

திருமேனி வெண்ணீறு திகழ்ந்து ஒளிரும் கோலத்துக்
கருமேகம் என அழுக்குக் கந்தையுடன் எழுந்தருளி
வரும்மேனி அருந்தவரைக் கண்டுமனம் மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டு
உருமேவும் மயிர்ப்புளகம் உள ஆகப் பணிந்து எழுந்தார். 1199

எய்தும் அவர்குறிப்பு அறிந்தே, இன்மொழிகள் பலமொழிந்து
செய்தவத்தீர்! திருமேனி இளைத்துஇருந்ததுஏன்? என்று
கைதொழுது கந்தையினைத் தந்தருளும் கழுவ என
மைதிகழ்கண் டம்கரந்த மாதவத்தோர் அருள்செய்வார். 1200

இக்கந்தை அழுக்கு ஏறி எடுக்க ஒணாது எனினும் யான்
மெய்க்கொண்டகுளிர்க்கு உடைந்துவிடமாட்டேன், மேல்கடற்பால்
அக்குன்றம் வெங்கதிரோன் அணைவதன்முன் தருவீரேல்
கைக்கொண்டு போய் ஒவித்துக் கொடு வாரும் கடிதுஎன்றார். 1201

தந்தருளும் இக்கந்தை தாழாதே ஒலித்து உமக்குஇன்று
அந்தி படுவதன்முன்னம் தருகின்றேன் என அவரும்,
கந்தை இது ஒலித்து உணக்கிக் கடிதுஇன்றே தாரீரேல்
இந்த உடற்கு இடர்செய்தீர் என்று கொடுத்து ஏகினார். 1202

குறித்த பொழுதே ஒலித்துக் கொடுப்பதற்குக் கொடுபோந்து
வெறித்தடநீர்த் துறையின்கண் மாசுஎறிந்து மிகப் புழுக்கிப்
பிறித்துஒலிக்கப் புகும்அளவில் பெரும்பகல்போய்ப்பின்பகல்ஆய்
மறிக்கரத்தார் திருவருளால் மழைஎழுந்து பொழிந்திடுமால்.1203

திசைமயங்க வெளிஅடைத்த செறிமுகிலின்குழாம்மிடைந்து,
மிசைசொரியும் புனல்தாரை விழி நுழையா வகை மிடைய
அசைவு உடைய மனத்துஅன்பர் அறிவுமறந்துஅருந்தவர்பால்
இசைவுநினைந்து அழிந்து இனியான் என்செய்கேன்எனநின்றார்.1204

ஓவாதே பொழியும்மழை ஒருகால் விட்டுஒழியும் எனக்
காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார் விடக் காணார்
மேவார் போல் கங்குல் வரமெய் குளிரும் விழுத்தவர் பால்
ஆ!ஆ! என் குற்றேவல் அழிந்தவா! என விழுந்தார். 1205

விழுந்தமழை ஒழியாது மெய்த்தவா சொல்லிய எல்லை
கழிந்தது முன்பு ஒலித்து மனைக் காற்றுஏற்கஅறிந்திலேன்
செழும் தவர்தன் திருமேனி குளிர்காணும் தீங்கு இழைத்த
தொழும்பனேற்கு இனிஇதுவே செயல்என்று துணிந்துஎழுவார். 1206

கந்தை புடைத்திட எற்றும் கற்பாறை மிசைத் தலையைச்
சிந்த எடுத்து எற்றுவன், என்று அணைந்துசெழும்பாறைமிசைத்
தம்மலையைப் புடைத்துஎற்ற, அப்பாறை தன்மருங்கு
வந்துஎழுந்து பிடித்தது அணி வளைத்தழும்பர்மலர்ச்செங்கை. 1207

வான் நிறைந்த புனல் மழைபோய் மலர்மழை ஆயிட மருங்கு
தேன்நிறைந்த மலர் இதழித்திரு முடியார் பொரு விடையின்
மேல்நிறைந்த துணைவியொடும் வெளிநின்றார் மெய்த்தொண்டர்
தான் நிறைந்த அன்புஉருக்க கைதொழுது தனிநின்றார். 1208

முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணார் மூ உலகும்
நின்நிலைமை அறிவித் தோம் நீயும் இனி நீடிய நம்
மன்உலகு பிரியாது வைகுவாய், என அருளி
அந்நிலையே எழுந்தருளி அணிஏகாம்பரம் அணைந்தார். 1209

சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர் திருத்தொழில் பேற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதாள் அறஎறிந்தார் பரிசுஉரைக்கேன்
பேர்அருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தன்எனப் பிதற்றுதலால்
ஆர்உலகில் இதன்உண்மை அறிந்துஉரைக்க இசைந்துஎழுவார். 1210

26. சண்டேசுவர நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

பூந்தண் பொன்னிஎந்நாளும் பொய்யாது அளிக்கும்புனல்நாட்டு
வாய்ந்த மண்ணித்தென்கரையில் மன்னமுன்னாள்வரைகிழிய
ஏந்தும்அயில்வேல் நிலைகாட்டி இமையோர் இகல்வெம் பகைகடக்கும்
சேந்தன் அளித்த திருமறையோர் மூதூர் செல்வச்சேய்ஞலூர். 1211

செம்மைவெண்ணீற்று ஒருமையினார் இரண்டுபிறப்பின் சிறப்பினார்
மும்மைத் தழல் ஓம்பிய நெறியார் நான்குவேதம் முறை பயின்றார்
தம்மை ஐந்து புலனும் பின்செல்லும் தகையார் அறுதொழிலின்
மெய்ம்மை ஒழுக்கம் ஏழ்உலகம் போற்றும் மறையோர் விளங்குவது. 1212

கோதுஇல் மான்தோல் புரிமுந்நூல் குலவுமார்பின்குழைக்குடுமி
ஓது கிடைசூழ் சிறுவர்களும் உதவும் பெருமைஆசானும்
போதின் விளங்கும் தாரகையும் மதியும்போலப் புணர்மடங்கள்
மீதுமுழங்கு முகில் ஒதுங்க வேதஒலிகள் முழங்குவன. 1213

யாகம் நிலவும்சாலைதொறும் மறையோர் ஈந்தஅவிஉணவின்
பாகம் நுகர வரும்மாலும் அயனும் ஊரும் படர்சிறைப்புன்
மாகம் இகந்துவந்து இருக்கும் சேக்கை எனவும் வானவாகோன
நாகம் அணையும் கந்துஎனவும் நாட்டும்யூப ஈட்டம் உள 1214

தீம்பால் ஒழுகப் பொழுதுதொறும் ஓமதேனுச் செல்வனவும்
தாம்பாடிய சாமம் கணிப்போர் சமிதை இடக்கொண்டு அணைவனவும்
பூம்பாசடை நீர்த் தடம்மூழ்கி, மறையோர் மகளிர் புகுவனவும்
ஆம்பான்மையினில் விளங்குவன அணிநீள்மறுகுபலவும்உள. 1215

வாழ்பொன் பதிமற்றதன் மருங்குமண்ணித்திரைகள்வயல்வரம்பின்
தாழ்வுஇல்தரளம் சொரிகுலைப்பால் சமைத்தயாகத்தடஞ்சாலை
சூழ்வைப்பு இடங்கள் நெருங்கி உளதொடங்குசடங்குமுடித்துஏறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள் விண்ணோர் ஏறும் விமானங்கள். 1216

மடையில் கழுநீர், செழுநீர் சூழ்வயலில் சாலிக்கதிர்க்கற்றை
புடையில் சுரும்பு மிடைகமுகு புனலில் பரம்பு பூம்பாளை
அடையில் பயிலும் தாமரைநீள் அலரில் துயிலும் கயல்கள்வழி
நடையில் படர்மென் கொடிமௌவல் நனையில் திகழும் சினைக்காஞ்சி.1217

சென்னி அபயன், குலோத்துங்கச்சோழன்தில்லைத்திருஎல்லை
பொன்னின்மயம்ஆக்கிய வளவர் போர்ஏறு, என்றும்புவிகாக்கும்
மன்னர்பெருமான், அநபாயன்வரும்தொல் மரபின்முடிசூட்டும்
தன்மை நிலவு பதிஐந்தின் ஒன்றாய் நீடும்தகைத்து அவ்வூர். 1218

பண்ணின் பயனாம் நல்இசையும் பாலின்பயனாம்இன்சுவையும்
கண்ணின்பயனாம் பெருகுஒளியும் கருத்தின் பயனாம் எழுத்துஅஞ்சும்
விண்ணின் பயனாம்பொழில்மழையும் வேதப்பயனாம் சைவமும்போல்
மண்ணின் பயனாம்அப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வரம்பு உடைத்தோ.1219

பெருமை பிறங்கும் அப்பதியின் மறையோர் தம்முள் பெருமனைவாழ்
தருமம் நிலவு காசிபகோத் திரத்துத் தலைமை சால்மரபில்
அருமை மணியும் அளித்ததுவே நஞ்சும் அளிக்கும் அரவுபோல்
இருமை வினைக்கும் ஒரு வடிவாம் எச்சதத்தன் உளன் ஆனான். 1220

மற்றை மறையோன் திருமனைவி வாய்ந்த மரபின் வந்துஉதித்தாள்.
சுற்றம் விரும்பும் இவ்வாழ்க்கைத் தொழிலாள், உலகில் துணைப்புதல்வர்
பெற்று விளங்கும் தவம்செய்தாள் பெறும்பேறு எல்லைப்பயன்பெறுவாள்
பற்றை எறியும் பற்றுவரச் சார்பாய் உள்ள பவித்திரையாம். 1221

நன்றி புரியும் அவர்தம்பால் நன்மைமறையின் துறைவிளங்க
என்றும் மறையோர் குலம்பெருளக, ஏழு புவனங்களும் உய்ய
மன்றில் நடம் செய்பவர் சைவ வாய்மை வளர, மாதவத்தோர்
வென்றி விளங்க வந்துஉதயம் செய்தார், விசார சருமனார்.1222

ஐந்துவருடம் அவர்க்கு அணைய, அங்கம் ஆறும் உடன்நிறைந்த
சந்த மறைகள் உட்படமுன் தலைவர் மொழிந்த ஆகமங்கள்
முந்தை அறிவின் தொடர்ச்சியினால், முகைக்கு மலரின் வாசம்போல்
சிந்தை மலர உடன்மலரும் செவ்வி உணர்வு சிறந்ததால். 1223

நிகழும் முறைமை ஆண்டு ஏழும் நிரம்பும் பருவம்வந்து எய்தப்
புகழும் பெருமை உபநயனப் பொருஇல் சடங்கு முடித்து, அறிவின்
இகழும் நெறிய அல்லாத எல்லாம் இயைந்த எனினும் தம்
திகழும் மரபின் ஓதுவிக்கும் செய்கை பயந்தார் செய்வித்தார். 1224

குலவுமறையும் பலகலையும் கொளுத்துவதன்முன்கொண்டு அமைந்த
நிலவும் உணர்வின் திறம்கண்டு நிறுவும்மறையோர் அதிசயித்தார்
அலகுஇல் கலையின்பொருட்கு எல்லை ஆடும் கழலே எனக்கொண்ட
செலவு மிகுந்த சிந்தையினில் தெளிந்தார் சிறியபெருந்தகையார். 1225

நடமே புரியும்சேவடியார் நம்மை உடையார்எனும் மெய்ம்மை
உடனேதோன்றும்உணர்வின்கண் ஒழியாது ஊறும்வழியன்பின்
கடனேஇயல்பாய் முயற்றிவரும் காதல்மேல்மேல்எழும்கருத்தின்
திடம்நேர் நிற்கும் செம்மலார் திகழும் நாளில் ஆங்குஒருநாள். 1226

ஓது கிடையினுடன் போவார் ஊர்ஆன் நிரையினுடன் புக்க
போது, மற்று அங்குஒரு புனிற்று ஆபோற்றும் அவன்மேல்மருப்பு ஓச்ச
யாதும் ஒன்றும்கூசாதே எடுத்தகோல்கொண்டு அவன் புடைப்ப
மீதுசென்று மிகும்பரிவால் வெகுண்டு விலக்கி மெய்யுணர்ந்து. 1227

பாவும் கலைகள்ஆகமநூல் பரப்பின் தொகுதிப் பான்மையினால்
மேலும் பெருமை அருமறைகள் மூலம் ஆக விளங்கு உலகில்
யாவும் தெளிந்த பொருள்நிலையே எய்த உணர்ந்த உள்ளத்தால்
ஆவின்பெருமை உள்ளபடி அறிந்தார் ஆயற்கு அருள்செய்வார். 1228

தங்கும் அகிலயோனிகட்கும் மேலாம் பெருமைத் தகைமையன
பொங்கு புனிததீர்த்தங்கள் எல்லாம் என்றும் பொருந்துவன
துங்க அமரர்திரு முனிவர் கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
அங்கம் அனைத்தும் தாம்உடைய அல்லவோ? நல் ஆனினங்கள். 1229

ஆயசிறப்பினால் பெற்ற அன்றே மன்னுள் நடம்புரியும்
நாயனார்க்கு வளமதியும் நதியும் நகுவெண் தலைத்தொடையும்
மேய வேணித் திருமுடிமேல் விரும்பி ஆடி அருளுதற்குத்
தூய திரு மஞ்சனம் ஐந்தும் அளிக்கும் உரிமைச் சுரபிகள்தாம். 1230

சீலம் உடைய கோக்குலங்கள் சிறக்கும் தகைமைத்தேவருடன்
காலம் முழுதும் உலகு அனைத்தும் காக்கும் முதல் காரணர் ஆகும்
நீல கண்டர் செய்யசடை நிருத்தர் சாத்தும் நீறுதரும்
மூலம் அவதாரம் செய்யும் மூர்த்தம் என்றால்முடிவு என்னோ? 1231

உள்ளும் தகைமை இனிப்பிறவேறு உளவே? உழைமான் மறிக்கன்று
துள்ளும் கரத்தார், அணிபணியின் சுடர்சூழ் மணிகள், சுரநதி, நீர்
தெள்ளும் சடையார், தேவர்கள்தம் பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
கொள்ளும் சினமால் விடைத்தேவர் குலம் அன்றோ? இச்சுரபிகுலம். 1232

என்று இன்னவேபலவும் நினைந்து இதத்தின் வழியே மேய்த்துஇந்தக்
கன்று பயில்ஆன் நிரைகாக்கும் இதன்மேல் இல்லை கடன், இதுவே
மன்றுள் ஆடும் சேவடிகள் வழுத்தும்நெறி ஆவதும் என்று
நின்ற ஆயன்தனை நோக்கி, நிரைமேய்ப்பு ஒழிக நீ என்பார். 1233

யானே இனிஇந்நிரைமேய்ப்பன் என்றார், அஞ்சி, இடைமகனும்
தான்நேர் இறைஞ்சி விட்டகன்றான்தாமும் மறையோர் இசைவினால்
ஆனேநெருங்கும் பேர்ஆயம் அளிப்பார் ஆகிப் பைங்கூழ்க்கு
வானே என்னநிரைகாக்க வந்தார், தெய்வ மறைச் சிறுவர்.1234

கோலும் கயிறும்கொண்டு குழைக்குடுமி அலையக் குலவுமான்
தோலும் நூலும் சிறு மார்பில் துவள, அரைக்கோவணம் சுடரப்
பாலும் பயனும் பெருக வரும் பசுக்கள் மேய்க்கும் பான்மையினால்,
சாலும் புல்லின் அவை வேண்டுந் தனையும் மிசையும் தலைச்சென்று. 1235

பதவு காலங்களில் மேய்த்தும் பறித்தும்அளித்தும், பரிவு அகற்றி,
இதம் உண் துறையுள் நல்தண்ணீர் ஊட்டி, அச்சம் எதிர்நீக்கி,
அதர்நல்லன முன்செலநீழல் அமர்வித்து, அமுத மதுரப் பால்
உதவும்பொழுது பிழையாமல் உடையோர் இல்லம்தொறும் உய்த்தார். 1236

மண்ணிக் கரையின்வளர்புறவின் மாடும் படுகர் மருங்கினிலும்
தண்ணித்தில நீர் மருதத் தண்டலைசூழ் குலையின்சார்பினிலும்
எண்ணில் பெருக நிரைமேய்த்துச் சமிதையுடன் மேல் எரிகொண்டு
நண்ணிக் கங்குல் முன் புகுந்தும் நல்நாள் பலவாம் அந்நாளில். 1237

ஆய நிரையின் குலம் எல்லாம் அழகின் விளங்கி, மிகப் பல்கி
மேய இனிய புல்உணவும் விரும்பு புனலும் ஆர்தலினால்
ஏய மனம்கொள் பெருமகிழ்ச்சி எய்தி, இரவும் நன் பகலும்
தூய தீம் பால் மடிபெருகிச் சொரிய, முலைகள் சுரந்தனவால். 1238

பூணும் தொழில் வேள்விச் சடங்கு புரிய ஓம தேனுக்கள்
காணும் பொலிவின் முன்னையினும் அநேக மடங்கு கறப்பனவாய்ப்
பேணும் தகுதி அன்பால் இப்பிரமசாரி மேய்த்ததன் பின்
மாணும் திறத்த ஆன என மறையோர் எல்லாம் மனம் மகிழ்ந்தார். 1239

அனைத்துத் திறத்தும் ஆன்இனங்கள் அணைந்த மகிழ்ச்சிஅளவுஇன்றி
மனைக்கண் கன்றுபிரிந்தாலும் மருவும் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண்டு அருகு சார்ந்து உருகித் தாயாம்தன்மைநிலைமையவாய்க்
கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள் கறவாலே பால் பொழிந்தனவால்.1240

தம்மை அணைந்த ஆன்முலைப்பால் தாதே பொழியக் கண்டு உவந்து
செம்மைநெறியே உறுமனத்தில் திருமஞ்சனம்ஆம் குறிப்பு உணர்ந்தே
எம்மை உடைய வள்ளலார் எய்தநினைந்து தெளிந்ததனில்,
மெய்ம்மைச் சிவனார் பூசனையை விரும்பும் வேட்கை ரைந்து எழலும். 1241

அங்கண் முன்னை அர்ச்சனையின் அளவின் தொடர்ச்சிவிளையாட்டாய்
பொங்கும் அன்பால் மண்ணிமணல் புளினக் குறையில் ஆத்தியின்கீழ்ச்
செங்கண் விடையார் திருமேனிமணலால் ஆக்கிச் சிவாலயமும்
துங்கம் நீடு கோபுரமும் சுற்று ஆலயமும் வகுத்து அமைத்தார். 1242

ஆத்தி மலரும் செழும் தளிரும் முதலா அருகுவளர்புறவில்
பூத்த மலர்கள் தாம் தெரிந்து புனிதர் சடிலத் திருமுடிமேல்
சாத்தலாகும் திருப்பள்ளித் தாமம் பலவும் தாம்கொய்து
கோத்த இலைப்பூங் கூடையினில் கொணர்ந்து மணம் தங்கிட வைத்தார். 1243

நல்லநவ கும்பங்கள் பெறநாடிக் கொண்டு நாணல் பூங்
கொல்லை இடத்தும் குறைமறைவும் மேவும் கோக்கள்உடன்கூட
ஒல்லை அணைந்து பால்ஆக்கள் ஒன்றுக்கு ஒருகாலாகஎதிர்
செல்ல, அலையும் கனைத்துமுலை தீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தனவால். 1244

கொண்டு மடுத்தகுடம் நிறையக்கொணர்ந்துவிரும்பும் கொள்கையினால்
அண்டர் பெருமான் வெண்மணல் ஆலயத்துள் அவைமுன் தாபித்து,
வண்டு மருவும் திருப்பள்ளித் தாமம்கொண்டு, வரன்முறையே
பண்டைப் பரிவால் அருச்சித்துப் பாலின் திருமஞ்சனம் ஆட்டி. 1245

மீளமீள இவ்வண்ணம் வெண்பால் சொரி மஞ்சனம்ஆட்ட,
ஆள உடையார் தம்முடைய அன்பர் அன்பின் பால்உளதாய்
மூள அமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
கோளம் அதனில் உள்நிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார். 1246

பெருமை பிறங்கும் சேய்ஞ்லூர்பிள்ளை யார்தம் உள்ளத்தில்
ஒருமை நினைவால் உம்பர்பிரான் உவக்கும் பூசைஉறுப்பான
திருமஞ் சனமே முதலவற்றில் தேடாதன அன்பினில் நிரப்பி,
வரும்அந் நெறியே அர்ச்சனைசெய்தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார். 1247

இறையோன் அடிக்கீழ் மறையவனார் எடுத்துத் திருமஞ்சனம் ஆட்டும்
நிறைபூ சனைக்குக் குடங்கள்பால் நிரம்பச்சொரிந்து நிரைக் குலங்கள்
குறைபாடு இன்றிமடிபெருகக் குவிந்த முலைப்பால் குறைவுஇன்றி
மறையோர் மனையின் முன்புதரும் வளங்கள் பொலிய வைகுமால். 1248

செயல் இப்படியே பலநாளும் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு
முயல்வுற்றுஅதுவேதிரு விளையாட்டு ஆகமுந்நூல் அணிமார்பர்
இயல்பில் புரியும் மற்றிதனைக் கண்டுஇத் திறத்தை அறியாத
அயல் மற்றொருவன் அப்பதியில் அந்தணாளர்க்கு அறிவித்தான். 1249

அச்சொல் கேட்ட அருமறையோர் ஆயன் அறியான் என்றுஅவற்றின்
இச்சை வழியே யான்மேய்ப்பேன் என்று எம் பசுக்கள் தமைக்கறந்து
பொச்சம் ஒழுகும் மாணவகன் பொல்லாங்கு உரைக்க அவன்தாதை
எச்ச தத்தன் தனைஅழைமின் என்றார் அவையில் இருந்தார்கள். 1250

ஆங்கு மருங்கு நின்றார்கள் அவ்அந் தணன்தன் திருமனையின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை அழைத்துக்கொண்டுவரப் பரந்த
ஓங்குசபையோர் அவனைப்பார்த்து ஊர்ஆன்நிரைமேய்ந்துஉன்மகன்செய்
தீங்கு தன்னைக்கேள் என்று புகுந்த பரிசு செப்புவார். 1251

அம்தண் மறையோர் ஆகுதிக்குக் கறக்கும் பசுக்கள் ஆனஎலாம்
சிந்தை மகிழ்ந்து பரிவினால் திரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான்போல்
கந்தம் மலிபூம் புனல்மண்ணி மணலில் கறந்து பால்உகுத்து
வந்த பரிசே செய்கின்றான் என்றான் என்று வாய்மொழிந்தார். 1252

மறையோர் மொழியக் கேட்டுஅஞ்சிச் சிறுமாணவகன் செய்த இது
இறையும் நான்முன்பு அறிந்திலேன் இதற்கு முன்பு புகுந்ததனை
நிறையும் பெருமை அந்தணர்காள் பொறுக்கவேண்டும் நீங்கள் எனக்
குறைகொண்டு இறைஞ்சி, இனிப்புகுதின் குற்றம் எனதே ஆம்என்றான். 1253

அந்தணாளர் தமைவிடைகொண்டு அந்திதொழுது மனைபுகுந்து
வந்த பழிஒன்று எனநினைந்தே, மகனார் தமக்கு வாய்நேரான்
இந்த நிலைமை அறிவேன்என்று இரவு கழிந்து, நிரைமேய்க்க
மைந்த னார்தாம் போயினபின் மறைந்து சென்றான் மறைமுதியோன்.1254

சென்ற மறையோன், திருமகனார் சிறந்த ஊர் ஆன் நிரைகொடுபோய்
மன்றல் மருவும் புறவின்கண் மேய்ப்பார் மண்ணி மணல்குறையில்
அன்று திரளக் கொடுசென்ற அதனை அறிந்து, மறைந்து அப்பால்
நின்ற குரவின் மிசைஏறி, நிகழ்வது அறிய ஒளித்திருந்தான். 1255

அன்பு புரியும் பிரமசா ரிகளும் மூழ்கி, அரனார்க்கு
முன்பு போல மணல்கோயில் ஆக்கி, முகைமென் மலர்கொய்து
பின்பு வரும் ஆன்முலைபொழிபால் பெருகும் குடங்கள் பேணும் இடம்
தன்பால் கொணர்ந்து தாபித்துப் பிறவும் வேண்டுவன சமைத்தார். 1256

நின்று விதியின் விளையாட்டால் நிறைந்தஅரும்பூசனைதொடங்கி,
ஒன்றும் உள்ளத்து உண்மையினால் உடைய நாதன் திருமுடிமேல்
மன்றல் விரவும் திருப்பள்ளித் தாமம் சாத்தி, மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பால்குடங்கள் எடுத்து நயப்புற்று ஆட்டுதலும். 1257

பரவ மேல்மேல் எழும்பரிவும் பழையபான்மை மிகும்பண்பும்
விரவும் மேதக்கவர் தம்பால் மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பான்
அரவம்மேவும் சடைமுடியார் அருளாம் என்ன அறிவு அழிந்து,
குரவம்மேவும் முதுமறையோன் கோபம் மேவும் படி கண்டான். 1258

கண்டபோதே விரைந்துஇழிந்து, கடிதுசென்று கைத்தண்டு கொண்டு
மக்னார் திருமுதுகில் புடைத்துக் கொடிதாம் மொழி கூறத்
தொண்டுபுரியும் சிறியபெருந் தோன்றலார்தம் பெருமான் மேல்
மண்டு காதல் அருச்சனையின் வைத்தார், மற்றொன்று அறிந்திலரால். 1259

மேலாம்பெரியோர் பலகாரும் வெகுண்டோன் அடிக்க, வேறுஉணரார்
பால்ஆர் திருமஞ்சனம் ஆட்டும் பணியில் சலியாதது கண்டு
மால்ஆ மறையோன் மிகச்செயிர்த்து வைத்த திருமஞ்சனக் குடப்பால்
காலால் இடறிச் சிந்தினான் கையால் கடைமைத் தலைநின்றான். 1260

சிந்தும் பொழுதில் அதுநோக்கும் சிறுவர் இறையில் தீயோனைத்
தந்தை எனவே அறிந்து, அவன்தன் தாள்கள் சிந்தும் தகுதியினால்
முந்தை மருங்கு கிடந்தகோல் எடுத்தார்க்கு அதுவே முறைமையினால்
வந்து மழு ஆயிட எறிந்தார் மண்மேல் வீழ்ந்தான் மறையோனும். 1261

எறிந்த அதுவே அர்ச்சனையின் இடையூறு அகற்றும் படைஆக
மறிந்த தாதை இருதாளும் துணித்த மைந்தர் பூசனையில்
அறிந்த இடையூறு அகற்றினராய் முன்போல் அருச்சித்திடப் புகலும்
செறிந்த சடைநீள் முடியாரும் தேவியோடும் விடைஏறி. 1262

பூதகணங்கள் புடைசூழப் புராணமுனிவர் புத்தேளிர்
வேதமொழிகள் எடுத்துஏத்த, விமலமூர்த்தி திருவுள்ளம்
காதல் கூர வெளிப்படலும் கண்டுதொழுது மனம் களித்துப்
பாதமலர்கள் மேல்விழுந்தார் பத்தி முதிர்ந்த பாலகனார். 1263

தொடுத்த இதழி சூழ்சடையார் துணைத்தாள் நிழல்கீழ் விழுந்தவரை
எடுத்து நோக்கி, நம்பொருட்டால் ஈன்ற தாதைவிழ எறிந்தாய்
அடுத்த தாதை இனிஉனக்கு நாம்என்று அருள்செய்து அணைத்தருளி
மடுத்த கருணையால் தடவி, உச்சி மோந்து மகிழ்ந்தருள. 1264

செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை தீண்டப் பெற்ற சிறுவனார்
அங்கண் மாயை யாக்கையின்மேல் அளவுஇன்று உயர்ந்த சிவ மணமாய்ப்
பொங்கி எழுந்த திருவருளின் மூழ்கிப் பூமேல் அயன்முதலாம்
துங்கஅமரர் துதிசெய்யச் சூழ்ந்த ஒளியில் தோன்றினார். 1265

அண்டர்பிரானும் தொண்டர்தமக்கு அதிபன்ஆக்கி, அனைத்தும் நாம்
உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் சூடுவனவும் உனக்கு ஆகச்
சண்டீசனுமாம் பதம் தந்தோம் என்றுஅங்கு அவர்பொன்தடமுடிக்குத்
துண்டமதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலை வாங்கி சூட்டினார். 1266

எல்லாஉலகும் ஆர்ப்பு எடுப்ப, எங்கும் மலர்மாரிகள் பொழியப்
பல்ஆயிரவர் கணநாதர் பாடி ஆடி களிபயிலச்
சொல்ஆர் மறைகள் துதிசெய்யச் சூழ்பல்லியங்கள் எழச்சைவ
நல்லாறோங்க, நாயகம் ஆம் நங்கள்பெருமான் தொழுது அணைந்தார். 1267

ஞாலம் அறியப் பிழைபுரிந்து நம்பர் அருளால் நான் மறையின்
சீலம் திகழும் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையார்தம் திருக்கையில்
கோல மழுவால் ஏறுண்டு, குற்றம் நீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூல முதல்வர் சிவலோகம் எய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன். 1268

வந்து மிகைசெய் தாதைதாள் மழுவால் துணித்த மறைச் சிறுவர்
அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனார் ஆயினார்
இந்த நிலைமை அறிந்தார்ஆர்? ஈறு இலாதார் தமக்கு அன்பு
தந்த அடியார்செய்தனவே தவம்ஆம் அன்றோ? சாற்றுங்கால். 1269

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால் நீலம் நிறைந்த மணிகண்டத்து
ஈசன் அடியார் பெருமையினை எல்லாஉயிரும் தொழ எடுத்துத்
தேசம் உய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர் மென்கழல் வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம். 1270

27.திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

கொச்சகக் கலி

திருநாவுக்கரசு வளர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவல் உறுகின்றேன், பேர்உலகில்
ஒருநாவுக்கு உரைசெய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்.1271

தொன்மைமுறை வருமண்ணின் துகள்அன்றித் துகள்இல்லா
நன்மைநிலை ஒழுக்கத்து நலம்சிறந்த குடிமல்கிச்
சென்னிமதி புனையவளர் மணிமாடச் செழும்பதிகள்
மன்னிநிறைந் துளது திருமுனைப்பாடி வளநாடு. 1272

புனப்பண்ணை மணியினொடும் புறவின்நறும் புதுமலரின்
கனப்புஎண்ணில் திரைசுமந்து, கரைமருங்கு பெரும்பகட்டுஏர்
இனப்பண்ணை உழும்பண்ணை எறிந்துஉலவி எவ்உலகும்
வனப்புஎண்ண வரும்பெண்ணை மாநதிபாய் வளம்பெருகும். 1273

கால்எல்லாம் தகட்டுவரால், கரும்புஎல்லாம் கண்பொழிதேன்
பால்எல்லாம் கதிர்ச்சாலி பரப்புஎல்லாம் குலைக்கமுகு
சால்எல்லாம் தரளநிரை, தடம்எல்லாம் செங்கழுநீர்
மேல்எல்லாம் அகில்தூபம், விருந்துஎல்லாம் திருந்துமனை. 1274

கடைஞர்மிடை வயல்குறைத்த கரும்புகுறைபொழிகொழுஞ்சாறு
இடைதொடுத்த தேன்கிழிய, இழிந்துஒழுகும் நீத்தமுடன்
புடைபரந்து, ஞிமிறுஒலிப்பப் புதுப்புனல் போல் மடைஉடைப்ப
உடைமடைஅக் கரும்புஅடு கட்டியின் அடைப்பஊர்கள் தொறும். 1275

கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள் களிற்றுக்கைம் முகம்காட்ட
மருங்குவளர் கதிர்ச்செந்நெல் வயப்புரவி முகம்காட்ட
பெருஞ்சகடு தேர்கட்ட, வினைஞர் ஆர்ப்பு ஒலி பிறங்க,
நெருங்கிய சாதுரங்க பலம் நிகர்ப்பனவாம் நிறைமருதம். 1276

நறைஆற்றும் கமுகு நவமணிக் கழுத்தினுடன் கூந்தல்
பொறை ஆற்ற மகளிர்எனப் புறம்புஅலை தண்டலைவேலித்
துறையாற்ற மணிவண்ணச் சுரும்புஇரைக்கும் பெரும்பெண்ணை
நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து படர்ந்துஏறும் நிலைமையதால். 1277

மருமேவும் மலர்மேய, மாகடலினுள் படியும்
உருமேகம் எனமண்டி, உகைத்தகருங் கன்றுபோல்
பருமேனிச்செங்கண்வரால் மடிமுட்டப் பால்சொரியும்
கரு மேதிதனைக் கொண்டு கரைபுரள்வ – திரைவாவி. 1278

மொய்அளிசூழ் நிரைநீல முழுவல யங்களின் அலையச்
செய்யதளிர் நறுவிரலின் செழுமுகையின் நகம் சிறப்ப,
மெய்ஒளியின் நிழல்காணும் ஆடிஎன வெண்மதியை
வையமகள் கைஅணைத்தால் போல்உயர்வ மலர்ச்சோலை. 1279

எயில் குலவும் வளம்பதிகள் எங்கும் மணம்தங்கும் வயல்
பயிர்க்கண்யியல் இடங்கள் பல பரந்துஉயர்நெல் கூடுகளும்
வெயில் கதிர்மென் குழைமகளிர் விரவிய மாடமும் மேவி
மயில் குலமும் முகில் குலமும் மாறாட மருங்குஆடும். 1280

மறதருதீ நெறிமாற மணிகண்டர் வாய்மைநெறி
அறம்தரு நாவுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும்
பிறந்தருள உளதுஆனால் நம்அளவோ பேர்உலகில்
சிறந்த்திரு முனைப்பாடித் திறம்பாடும் சீர்ப்பாடு. 1281

இவ்வகைய திருநாட்டில் எனைப்பல ஊர்களும் என்றும்
மெய்வளங்கள் ஓங்கவரும் மேன்மையன ஆங்குஅவற்றுள்
சைவநெறி ஏழ்உலகும் பாலிக்கும் தன்மையினால்
தெய்வநெறிச் சிவம் பெருக்கும் திருஆம்ஊர் திருவாமூர். 1282

ஆங்குவன முலைகள் சுமந்து அணங்குவன – மகளிர்இடை
ஏங்குவன நூபுரங்கள் இரங்குவன – மணிக்காஞ்சி
ஓங்குவன மாடநிரை ஒழுகுவன வழு இல் அறம்
நீங்குவன – தீங்கு நெறி நெருங்குவன – பெருங்குடிகள். 1283

மலர்நீலம் வயல் காட்டும் மைஞ்ஞீலம் மதி காட்டும்
அலர்நீடு மறுக ஆட்டும் அணிஊசல் பலகாட்டும்
புலர்நீலம் இருள்காட்டும் பொழுதுஉழவர் ஒலிகாட்டும்
கலம்நீடும் மனைகாட்டும் கரைகாட்டாப் பெருவளங்கள். 1284

தலத்தின்கண் விளங்கியஅத் தனிப்பதியில் அனைத்துவித
நலத்தின்கண் வழுவாத நடை மரபில் குடி நாப்பண்
விலக்கு இல் மனை ஒழுக்கத்தின் மேதக்க நிலை வேளாண்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தம்குடிவிளங்கும். 1285

அக்குடியின் மேல்தோன்றல் ஆயபெருந் தன்மையினார்
மிக்கமனை அறத்புரிந்து விருந்துஅளிக்கும் மேன்மையினார்
ஒக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பின் உளர்ஆனார் உளர்ஆனார்
திக்கு நிலவும் பெருமை திகழவரும் புகழனார். 1286

புகழனார் தமக்கு உரிமைப் பொருவில் குலக்குடியின்கண்
மகிழவரு மணம் புணர்ந்த மாதினியார் மணிவயிற்றில்
நிகழும்அலர்ச் செங்கமல நிரைஇதழின் அகவயினில்
திகழவரும் திருஅனைய திலகவதியார் பிறந்தார். 1287

திலகவதியார் பிறந்து சிலமுறையாண்டு அகன்றதன்பின்
அலகுஇல் கலைத்துறை தழைப்ப, அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ
உலகில்வரும் இருள்நீக்கி, ஒளிவிளங்கு கதிர்போல பின்
மலரும் மருள்நீக்கியார் வந்து அவதாரம் செய்தார். 1288

மாதினியார் திருவயிற்றில் மன்னியசீர்ப் புகழனார்
காதலனார் உதித்ததன் பின் கடன்முறைமை மங்கலங்கள்
மேதகுநல் வினைசிறப்ப விரும்பிய பாராட்டினுடன்
ஏதம்இல்பல் கிளை போற்ற இளங்குழவிப்பதம் கடந்தார்.1289

மருள்நீக்கியார் சென்னி மயிர்நீக்கும் மண விளையும்
தெருணீர்ப்பன் மாந்தர்எலாம் மகிழ்சிறப்பச் செய்ததன்பின்
பொருள்நீத்தம் கொளவீசிப் புலன்கொளுவ மனம்முகிழ்த்த
சுருள்நீக்கி மலர்விக்கும் கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார். 1290

தந்தையால் களிமகிழ்ச்சி தலைசிறக்க, முறைமையினால்
சிந்தைமலர்ந்து எழும்உணர்வில் செழுங்கலையின் திறங்கள்எல்லாம்
முந்து முறைமையில் பயின்று முதிர, அறிவுஎதிரும் வகை
மைந்தனார் மறுஒழித்த இளம்பிறைபோல் வளர்கின்றார். 1291

அந்நாளில் திலகவதியாருக்கு ஆண்டு ஆறிரண்டின்
முன்ஆக, ஒத்தகுல முதல்வேளாண் குடித்தலைவர்
மின்ஆர்செஞ் சடைஅண்ணல் மெய்அடிமை விருப்புஉடையார்
பொன்ஆரும் மணிமௌலிப் புரவலன்பால் அருள்உடையார். 1292

ஆண்தகைமைத் தொழிலின்கண் அடல்அரியேறுஎனஉள்ளார்
காண்தகைய பெருவனப்பில் கலிப்பகையார் எனும்பெயரார்
பூண்டகொடைப் புகழனார்பால் பொரு இல்மகள் கொள்ள
வேண்டிஎழும் காதலினால் மேலோரைச் செல விட்டார். 1293

அணங்கு அனைய திலகவதியார் தம்மை ஆங்கு அவர்க்கு
மணம்பேசி வந்தவரும் வந்தபடிஅறிவிப்பக்
குணம்பேசிக் குலம்பேசிக் கோதில்சீர்ப் புகழனார்
பணம்கொள் அரவுஅகல் அல்குல் பைந்தொடியை மணம் நேர்ந்தார். 1294

கன்னிதிருத் தாதையார் மணம்இசைவு கலிப்பகையார்
முன்அணைந்தார் அறிவிப்பு வதுவையினை முடிப்பதன்முன்
மன்னவற்கு வடபுலத்துஓர் மாறுஏற்க, மற்றுஅவர்மேல்
அன்னவர்க்கு விடைகொடுத்தான் அவ்வினைமேல் அவர்அகன்றார். 1295

வேந்தற்குஉற்றுழி வினைமேல்வெம்சமத்தில் விடைகொண்டு
போந்தவரும் பொருபடையும் உடன்கொண்டு சிலநாளில்
காய்ந்த சினப் பகைப்புலத்தைக் கலந்துகடுஞ் சமர்க்கடலை
நீந்துவார் நெடுநாள்கள் நிறைவெம்போர்த்துறை விளைத்தார். 1296

ஆயநாளிடை இப்பால் அணங்குஅனையாள் தனைப்பயந்த
தூயகுலப் புகழனார் தொன்றுதொடு நிலையாமை
மேயவினைப் பயத்தாலே இவ்உலகை விட்டு அகலத்
தீயஅரும் பிணிஉழந்து விண்உலகில் சென்று அடைந்தார். 1297

மற்றவர்தாம் உயிர் நீப்ப, மனைவியார் மாதினியார்
சுற்றமுடன் மக்களையும் துகள் ஆகவே நீத்துப்
பெற்றிமையால் உடன்என்றும் பிரியாத உலகு எய்தும்
கற்புநெறி வழுவாமல் கணவனாருடன் சென்றார். 1298

தாதையாரும் பயந்த தாயாரும் இறந்ததன்பின்
மாதரார் திலகவதி யாரும்அவர் பின்வந்த
காதலனார் மருள்நீக்கி யாரும்மனக் சுவலையினால்
பேதுஉறுநல் சுற்றமுடன் பெருந்துயரில் அழுந்தினார்.1299

ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர் மனம்தேற்றத் துயர்ஒழிந்து
பெருவானம் அடைந்தவர்க்குச் செய்கடன்கள் பெருக்கினார்
மருவார்மேல் மன்னவற்கா மலையப்போம் கலிப்பகையார்
பொருஆரும் போர்க்களத்தில் உயிர்கொடுத்துப்புகழ்கொண்டார். 1300

வெம்முனைமேல் கலிப்பகையார் வேல்வேந்தன் ஏவப் போய்
அம்முனையில் பகைமுருக்கி அமருலகம் ஆள்வதற்குத்
தம்முடைய கடன்கழித்த பெருவார்த்தை தலம்சாற்றிச்
செம்மலர்மேல் திருஅனைய திலகவதியார் கேட்டார். 1301

எந்தையும்எம் அனையும் அவர்க்கு எனனக்கொடுக்க இசைந்தார்கள்
அந்தமுறையால் அவர்க்கே உரியது நான் – ஆதலினால்
இந்தஉயிர் அவர்உயிரோடு இசைவிப்பன் எனத் துணிய,
வந்துஅவர்தம் அடிஇணைமேல் மருள்நீக்கியார் விழுந்தார். 1302

அச்நிலையில் மிகப்புலம்பி அன்னையும் அத்தனும் அகன்ற
பின்னையும் நான்உமைவணங்கப் பெறுதலினால் உயிர்தரித்தேன்
என்னைஇனித் தனிக்கைவிட்டு ஏகுவீர் எனில், யானும்
முன்னம்உயிர் நீப்பன் எனமொழிந்து இடரின்அழுந்தினார்.1303

தம்பியார் உளர்ஆக வேண்டும் என வைத்ததயா
உம்பர்உலகு அணையஉறு நிலைவிலக்க, உயிர்தாங்கி
அம்பொன்மணி நூல் தாங்காது அனைத்துஉயிர்க்கு அருள்தாங்கி
இம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதியார் இருந்தார்.1304

மாசுஇல்மனத் துயர்ஒழியமருள்நீக்கியார் நிரம்பித்
தேசநெறி நிலையாமை கண்டுஅறங்கள் செய்வாராய்க்
காசினிமேல் புகழ்விளங்க நிதிஅளித்துக் கருணையினால்
ஆசில்அறச் சாலைகளும்தண்ணீர்ப் பந்தரும் அமைப்பார். 1305

காவளர்த்தும் குளம்தொட்டும் கடப்பாடு வழுவாமல்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்துஅளித்தும் விருந்துஅளித்தும்
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியும் நானிலத்து உள்ளோர்
யாவருக்கும் தவிராத ஈகைவினைத் துறைநின்றார். 1306

நில்லா உலகியல்பு கண்டு நிலையா வாழ்க்கை
அல்லேன் என்று அறத்துறந்து சமயங்கள் ஆனவற்றின்
நல்லாறு தெரிந்து, உணர நம்பர் அருளாமையினால்
கொல்லாமை மறைந்துஉறையும் அமண்சமயம் குறுகுவார். 1307

பாடலிபுத் திரம்என்னும் பதிஅணைந்து சமண்பள்ளி
மாடுஅணைந்தார் வல்அமணர் மருங்குஅணைந்துமற்றவர்க்கு
வீடுஅறியும் நெறிஇதுவே எனமெய்போல் தங்களுடன்
கூடவரும் உணர்வுகொளக் குறிபலவும் கொளுவினார். 1308

அங்கும்அவரும் அமண்சமயத்து அருநெறியில் ஆனஎலாம்
பொங்கும்உணர்வு உறப்பயின்றே அந்நெறியில் புலன்சிறப்பத்
துங்கமுழு உடல்சமணர் சூழ்ந்துமகிழ்வார் அவர்க்குத்
தங்களின் மேலாம் தருமசேனர் எனும்பெயர் கொடுத்தார். 1309

அத்துறையின்மீக்கூரும் அமைதியினால் அகல்இடத்தில்
சித்தநிலை அறியாத தேரரையும் வாதின்கண்
உய்த்த உணர்வினில் வென்றே, உலகின்கண் ஒளிஉடைய
வித்தகராய் அமண்சமயத் தலைமையினில் மேம்பட்டார். 1310

அந்நெறியின் மிக்கார் அவர்ஒழுக, ஆன்றதவக்
செந்நெறியில் வைகும் திலகவதியார் தாமும்
தொல்நெறியின் சுற்றத் தொடர்பு ஒழியத் தூயசிவ
நன்னெறியே சேர்வதற்கு நாதன்தாள் நண்ணுவார். 1311

பேராத பாசப் பிணிப்பு ஒழியப் பிஞ்ஞகன்பால்
ஆராத அன்புபெற ஆதரித்த அம்மடவார்,
நீர்ஆர் கெடிலவட நீள்கரையில் நீடுபெருஞ்
சீர்ஆர் திருஅதிகை வீரட்டானம் சேர்ந்தார். 1312

சென்று திருவீரட்டானத்து இருந்த செம்பவளக்
குன்றை அடிபணிந்து, கோதுஇல் சிவசின்னம்
அன்று முதல் தாங்கி ஆர்வமுறத் தன் கையால்
துன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார். 1313

புலர்வதன்முன் திருஅலகு பணிமாறிப் புனிறுஅகன்ற
நலம்மலிஆன் சாணத்தால் நன்குதிரு மெழுக்குஇட்டு
மலர்கொய்து கொடுவந்து, மாலைகளும் தொடுத்துஅமைத்துப்
பலர்புகழும் பண்பினால் திருப்பணிகள் பலசெய்தார். 1314

நாளும்மிகும் பணிசெய்து அங்கு உறைந்துஅடையும்நல்நாளில்
கேள்உறும் அன்பு உறஒழுகும் கேண்மையினார் பின்பிறந்தார்
கோள்உறு தீவினை முந்தப் பரசமயம் குறித்ததற்கு
மூளும்மனக் கலவையினால் முற்றஅருந் துயர் உழந்து. 1315

தூண்டுதவ விளக்குஅனையார்சுடர்ஒரியைத்தொழுதுஎன்னை
ஆண்டருளும் நீர்ஆகில், அடியேன்பின் வந்தவனை
ஈண்டுவினைப் பரசமயக் குழிநின்றும் எடுத்து. ஆள
வேண்டும்எனப் பலமுறையும் விண்ணப்பம் செய்தனரால். 1316

தவம்என்று பாய்இடுக்கித் தலைபறித்து நின்றுஉண்ணும்
அவம்ஒன்று நெறிவீழ்வான் வீழாமே அருளும் எனச்
சிவம்ஒன்று நெறிநின்ற திலகவதியார்பரவப்
பவம்ஒன்றும் வினைதீர்ப்பார் திருஉள்ளம் பற்றுவார். 1317

மன்னுதபோ தனியார்க்குக் கனவின்கண் மழவிடையார்
உன்னுடைய மனக்கவலை ஒழிநீஉன் உடன்பிறந்தான்
முன்னமே முனியாகி எனனஅடையாளத் தவம்முயன்றான்
அன்னவனை இனிச்சூலை மடுத்துஆள்வம் என அருளி. 1318

பண்டுபுரி நல்தவத்துப் பழுதின் அளவு இறைவழுவும்
தொண்டரை ஆளத்தொடங்கும் சூலைவேதனை தன்னைக்
கண்தருநெற்றியர் அருளக் கடுங்கனல்போல் அடும்கொடிய
மண்டுபெருஞ் சூலைஅவர் வயிற்றினிடைப் புக்கதால்.1319

அடைவுஇல் அமண்புரி தரும்சேனர்வயிற்று அடையும்அது
வடஅனலும் கொடுவிடமும் வச்சிரமும் பிறவும்ஆம்
கொடியஎலாம் ஒன்றாகும் எனக்குடரின் அகம்குடையப்
படர்உழந்து நடுங்கி, அமண் பாழி அறையிடை விழுந்தார். 1320

அச்சமயத்திடைத் தாம் முன்அதிகரித்து வாய்த்துவரும்
விச்சைகளால் தடுத்திடவும் மேல்மேலும் மிக முடுகி
உச்சம்உற, வேதனைநோய், ஓங்கிஎழ, ஆங்குஅவர்தாம்
நச்சுஅரவின்விடம்தலைக் கொண்டு எனமயங்கிநவைஉற்றார். 1321

அவர்நிலைமை கண்டதன்பின் அமண்கையர் பலர்ஈண்டிக்
கவர்கின்ற விடம்போல்முன் கண்டுஅறியாக் கொடுஞ்சூலை
இவர்தமக்கு வந்தது இனி யாதுசெய்ல்? என்றுஅழிந்தார்
தவம்என்று வினைபெருக்கிச் சார்புஅல்லா நெறிசார்வார். 1322

புண்தலைவன் முருட்டுஅமணர் புலர்ந்துசெயல் அறியாது
குண்டிகைநீர் மந்திரித்தும் குடிப்பித்தும் தணியாமை
கண்டு, மிகப் பீலிகொடு கால்அளவும் தடவிடவும்
பண்டையினும் நோவுமிகப் பரிபவத்தால் இடர்உழந்தார். 1323

தாவாத புகழ்த்தரும சேனருக்கு வந்தபிணி
ஓவாது நின்றிடலும் ஒழியாமை உணர்ந்தாராய்
ஆ!ஆ! நாம் என்செய்கோம்? என்று அழிந்த மனத்தினராய்ப்
போவார்கள் இதுநம்மால் போக்கஅரிதாம் எனப்புகன்று. 1324

குண்டர்களும் கைவிட்டார் கொடுஞ்சூலை மிகைக்கொண்டு
மண்டிமிக மேல்மேலும் முடுகுதலால் மதிமயங்கிப்
பண்டைஉறவு உணர்ந்தார்க்குத் திலகவதியார் உளராக்
கொண்டு அவர்பால் ஊட்டுவான் தனைவிட்டார்குறிப்புஉணர்த்த. 1325

ஆங்குஅவன்போய்த் திருஅதிகை தனைஅடைய, அருந்தவத்தார்
பூங்கமழ் நந்தன் வனத்தின் புறம்அணையக் கண்டு இறைஞ்சி
ஈங்குயான் உமக்குஇனையார் ஏவலினால் வந்தது எனத்
தீங்குஉளவோ? எனவினவ, மற்று அவனும் செப்புவான். 1326

கொல்லாது சூலைநோய் குடர்முடுக்கித் தீராமை
எல்லாள் கைவிட்டார் இதுசெயல் என் முன்பிறந்த
நல்லாள் பால்சென்று இயம்பி நான்உய்யும்படி கேட்டுஇங்கு
அல்ஆகும் பொழுதுஅணைவாய் என்றார்என்றுஅறிவித்தான். 1327

என்றுஅவன்முன் கூறுதலும் யான்அங்கு உன்னுடன்போந்து
நன்றுஅறியா அமண்பாழி நண்ணுகிலேன் எனும்மாற்றம்
சென்று அவனுக்கு உரைஎன்று திலகவதியார் மொழிய
அன்றுஅவனும் மீண்டுபோய்ப் புகுந்தபடிஅவர்க்குஉரைத்தான். 1328

அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே அயர்வுஎய்தி இதற்குஇனியான்
எவ்வாறு செய்வன்? என, ஈசர் அருள் கூடுதலால்
ஒவ்வாஇப் புன்சமயத்து ஒழியாஇத் துயர்ஒழியச்
செவ்வாறுசேர் திலக, வதியார் தாள் சேர்வன் என. 1329

எடுத்தமனக் கருத்துஉய்ய எழுதலால் எழும்முயற்சி
அடுத்தலுமே அயர்வுஒதுங்கத் திருஅதிகை அணைவதனுக்கு
உடுத்துஉழலும் பாய்ஒழிய உறிஉறு குண்டிகை ஒழியத்
தொடுத்த பீலியும் ஒழியப்போவதற்குத் துணிந்து எழுந்தார். 1330

பொய்தருமால் உள்ளத்துப் புன்சமணர் இடம்கழிந்து
மெய்தருவான் நெறிஅடைவார் வெண்புடைவை மெய்சூழ்ந்து
கைதருவார் தமைஊன்றிக் காணாமே, இரவின் கண்
செய்தவமா தவர்வாழும் திருஅதிகை சென்று அடைவார். 1331

சுலவி வயிற்றகம் கனலும் சூலைநோய் உடன்தொடரக்
குலவிஎழும் பெருவிருப்புக் கொண்டணையக் குலவரைபோன்று
இலகுமணி மதில்சோதி எதிர்கொள்திரு அதிகையினில்
திலகவதியார் இருந்த திருமடத்தைச் சென்றுஅணைந்தார். 1332

வந்துஅணைந்து திலகவதியார் அடிமேல் உறவணங்கி
நம்தமது குலம்செய்த நல்தவத்தின் பயன்அனையீர்!
இந்தஉடல் கொடும்சூலைக்கு இடைந்துஅடைந்தேன்.இனிமயங்காது
உய்ந்துகரை ஏறும்நெறி உரைத்தருளும் எனஉரைத்து. 1333

தாள்இணைமேல் விழுந்துஅயரும் தம்பியார் தமைநோக்கி
ஆளுடைய தம்பெருமான் அருள்நினைந்து கைதொழுது
கோள்இல்பர சமயநெறிக் குழியில்விழுந்து அறியாது
மூளும்அருந் துயர் உழந்தீர் எழுந்திரீர், எனமொழிந்தார். 1334

மற்றுஅவ்உரை கேட்டலுமே மருள்நீக்கியார் தாமும்
உற்றபிணி உடல்நடுங்கி எழுந்துதொழ உயர்தவத்தோர்
கற்றை வேணியர் காணும்இது கழல்அடைந்தோர்
பற்றுஅறுப்பார் தமைப்பணிந்து பணிசெய்வீர்எனப்பணித்தார்.1335

என்றபொழுது அவர்அருளை எதிர்ஏற்றுக் கொண்டுஇறைஞ்ச
நின்ற தபோதனியாரும் நின்மலன் பேர்அருள் நினைந்து
சென்று, திருவீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்
குன்றுஉடையார் திருநீற்றை அஞ்சுஎழுத்து ஓதிக் கொடுத்தார். 1336

திருவாளன் திருநீறு திலகவதியார் அளிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்தது எனப் பெருந்தகையார்பணிந்துஏற்றுஅங்கு
உருஆர அணிந்துதமக்கு உற்றஇடத்து உய்யும்நெறி
தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார். 1337

நீறுஅணிந்தார் அகத்துஇருளும் நிறைகங்குல் புறத்துஇருளும்
மாறவரும் திருப்பள்ளி எழுச்சியினில் மாதவம்செய்
சீறடியார் திருஅலகும் திருமெழுக்கும் தோண்டியும் கொண்டு
ஆறுஅணிந்தார் கோயிலினுள் அடைந்தவரைக் கொடுபுக்கார். 1338

திரைக்கெடில வீரட்டானத்து இருந்த செங் கனக
வரைச்சிலையார் பெருங்கோயில்தொழுதுவலம்கொண்டுஇறைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்ந்து தம்பிரான் திருவருளால்
உரைத்தமிழ் மாலைகள்சாத்தும் உணர்வுபெற உணர்ந்துஉரைப்பார். 1339

எண்சீர் விருத்தம்

நீற்றால் நிறைவுஆ கியமே னியுடன்
நிறைஅன்பு உறுசிந் தையில் நேசம்மிக
மாற்றார் புரம் மாற்றிய வேதியரை
மருளும் பிணிமா யைஅறுத் திடுவான்
கூற்றா யினவா றுவிலக் ககிலீர்
எனநீ டியகோது இல் திருப்பதிகம்
போற்றால் உலகே முன் வரும் துயரும்
போமாறுஎதிர்நின் றுபுகன் றனரால். 1340

மன்னும் பதிகம் அதுபா டியபின்
வயிறுஉற்று அடிசூலைம றப்பிணிதான்,
அந்நின் றநிலை க்கண் அகன் றிடலும்
அடியேன் உயிரோடு அருள் தந்தது எனாச்
செந்நின்ற பரம் பொருள்ஆ னவர்தம்
திருஆர் அருள்பெற்ற சிறப்பு உடையோர்
முன்னின் றதெருட் சிமருட் சியினால்
முதல்வன் கருணைக் கடல்மூழ் கினரே. 1341

அங்கங் கள்அடங்க உரோ மம்எலாம்
அடையப் புளகங் கள்முகிழ்த்து அலரப்
பொங்கும் புனல்கண்கள்பொழிந்துஇழியப்
புவிமீது விழுந்து புரண்டு அயர்வார்

இங்குளன் செயல்உற் றபிழைப்பு அதனால்
ஏறாதபெருந்திடர்ஏறிடநின்
தங்கும் கருணைப் பெருவெள்ளம் இடத்
தகுமோ எனஇன்னனதாம் மொழிவார். 1342

பொய்வாய்மை பெருக்கியபுள் சமயப்
பொறிஇல் சமண் நீசர்புறத்துறையாம்
அவ்ஆழ் குழியின் கண்விழுந்து எழுமாறு
அறியாது மயங்கி அவம்புரிவேன்
மைவாச நறுங் குழல்மா மலையாள்
மணவாளன் மலர்க் கழல் வந்தடையும்
இவ்வாழ்வுபெறத் தரு சூலையினுக்கு
எதிர்செய் குறைஎன கொல் எனத் தொழுவார். 1343

மேவுற்ற இவ்வேலையில் நீடியசீர்
வீரட்டம் அமர்ந்த பிரான் அருளால்
பாஉற்று அலர்செந் தமிழ்இன் சொல்வளப்
பதிகத் தொடை யாடிய பான்மையினால்
நாவுக்கரசுஎன்று உலகு ஏழினும் நின்
நல்நாமம் நயப்புஉற மன்னுக என்று
யாவர்க்கும்வியப்பு உறமஞ்சு உறைவான்
இடையேஒரு வாய்மை எழுந்ததுவே. 1344

இத்தன்மை நிகழ்ந்துழிநா வின்மொழிக்கு
இறைஆகியஅன்பரும்இந் நெடுநாள்
சித்தம்திகழ்தீவினையேன் அடையும்
திருவோ இது? என்று தெருண்டு, அறியா

அத்தன்மையன்ஆய இரா வணனுக்கு
அருளும் கருணைத் திறம்ஆன அதன்
மெய்த்தன்மைஅறிந்து துதிப்பதுவே
மேல்கொண்டு வணங்கினர் மெய்உறவே. 1345

பரசும் கருணைப் பெரியோன் அருளப்
பறிபுன் தலையோர் நெறிபாழ் படவந்து
அரசுஇங்கு அருள்பெற்று உலகுஒஉய்ந்ததுஎனா,
அடியார் புடைசூழ் அதிகைப் பதிதான்
முரசம் படகம் துடிதண் ணுமையாழ்
முழவம் கிளை துந்துபிகண்டையுடன்
நிரைசங்கு ஒலி எங்கும்முழங்குதலால்
நெடுமா கடல்என்ன நிறைந்துளதே. 1346

மையல் துறை ஏறிமகிழ்ந்து அலர்சீர்
வாகீ சர்மனத் தொடுவாய்மை யுடன்
மெய்யுற்ற திருப்பணிசெய் பவராய்
விரவும் சிவசின் னம்விளங் கிடவே
எய்துற்றதியானம்அறா உணர்வும்
ஈறுஇன்றிஎழும் திருவா சகமும்
கையில் திகழும் உழவாரமுடன்
கைக்கொண்டு கலந்து கசிந்தனரே. 1347

மெய்ம்மைப் பணிசெய்த விருப்பு அதனால்
விண்ணோர் தனிநாயகனார் கழலில்
தம்இச்சைநிரம்பவரம் பெறும்அத்
தன்மைப் பதிமேவிய தாபதியார்

பொய்ம்மைச்சமயப் பிணி விட்டவர்முன்
போதும் பிணிவிட் டருளிப் பொருளா
எம்மைப் பணிகொள் கருணைத் திறம்இங்கு
யார்பெற்றனர் என்ன இறைஞ்சினரே. 1348

கலித்துறை

இன்ன தன்மையில் இவர்சிவ நெறியினை எய்தி
மன்னு பேர்அருள் பெற்றுஇடர் நீங்கிய வண்ணம்
பன்னு தொண்மையின் பாடலி புத்திர நகரில்
புன்மை யேபுரி அமணர்தாம் கேட்டுஅது பொறாராய்.1349

தருமசேனர்க்கு வந்தஅத் தடுப்பரும்சூலை
ஒருவராலும் இங்கு ஒழிந்திடாமையின் அவர்உயப்போய்ப்
பெருகு சைவராய்ப் பெயர்ந்துதம் பிணிஒழித்து உய்ந்தார்
மருவும்நம்பெருஞ் சமயம் வீழ்ந்தது என மருள்வார். 1350

மலையும் பல்சமயங்களும் வென்று, மற்று அவரால்
நிலையும் பெற்றஇந் நெறிஇனி அழிந்தது என்றுஅழுங்கிக்
கொலையும் பொய்ம்மையும் இலஎன்று கொடுமையேபுரிவோர்
தலையும் பீலியும் தாழவந்து ஒருசிறை சார்ந்தார். 1351

இவ்வகைப் பலஅமணர்கள் துயருடன் ஈண்டி
மெய்வகைத்திறம் அறிந்திடில் வேந்தனும் வெகுண்டு
சைவன்ஆகிநம் விருத்தியும் தவிர்க்கும்மற்று இனிநாம்
செய்வதுஎன்? என, வஞ்சனை தெரிந்துசித்திரிப்பார்.1352

தவ்வை சைவத்து நிற்றலின், தருமசேனரும் தாம்
பொய் வகுத்ததோர் சூலை தீர்ந்திலது எனப்போய் இங்கு
எவ்வம் ஆகஅங்கு எய்திநம் சமயலங்கனமும்
தெய்வ நிந்தையும் செய்தனர் எனச்சொலத் தெளிந்தார். 1353

சொன்ன வண்ணமே செய்வது துணிந்த துன் மதியோர்
முன்னம் நாம்சென்று முறைப்படுவோம் என முயன்றே
இன்ன தன்மையில் இருள்குழாம் செல்வது போல
மன்னன் ஆகிய பல்லவன் நகரில் வந்து அணைந்தார். 1354

உடைஒழிந்துஒரு பேச்சுஇடை இன்றிநின்று உண்போர்
கடை அணைந்து, அவன்வாயில் காவலருக்கு நாங்கள்
அடையவந்தமை அரசனுக்கு அறிவியும் என்ன
இடைஅறிந்து புக்கு அவரும்தம் இறைவனுக்கு இசைப்பார்.1355

அடிகண்மார் எல்லாரும் ஆகுலம்ஆய் மிகஅழிந்து
கொடிநுடங்கு திருவாயில் புறத்துஅணைந்தார் எனக்கூற,
வடிநெடுவேல் மன்னவனும் மற்றவர்சார்பு ஆதலினால்
கடிதுஅணைவான் அவர்க்குஉற்றதுஎன்கொல்? எனக்கவன்றுஉரைத்தான். 1356

கடைகாவல் உடையார்கள் புகுதவிடக் காவலன்பால்
நடையாடும் தொழில்உடையார் நண்ணித்தாம் எண்ணியவாறு
உடையார் ஆகிய தரும சேனர் பிணி உற்றாராய்ச்
சடையானுக்கு ஆளாய் நின்சமயம் ஒழித்தார் என்றார் 1357

விரை அலங்கல் பல்லவனும் அதுகேட்டு வெகுண்டுஎழுந்து
புரைஉடைய மனத்தினராய்ப் போவதற்குப் பொய்ப்பிணிகொண்டு
உரைசிறந்த சமயத்தை அழித்துஒழியப் பெறுவதே?
கரைஇல் தவத்தீர் இதனுக்கு என்செய்வது? எனக்கனன்றான். 1358

தலைநெறி ஆகியசமயம் தன்னைஅழித்து உன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பின் நெறிஅழித்த பொறிஇலியை
அலைபுரிவாய் எனப்பரவி வாயால் அஞ்சாதுஉரைத்தார்
கொலைபுரியா நிலைகொண்டு பொய்ஒழுகும் அமண்குண்டர். 1359

அருள்கொண்ட உணர்வுஇன்றி நெறிகோடி அறிவுஎன்று
மருள்கொண்ட மன்னவனும் மந்திரிகள் தமை நோக்கித்
தெருள்கொண்டடோர் இவர்சொன்னதீயோனைச்செறுவதற்குப்
பெருள்கொண்டுவிடாது என்பால் கொடுவாரும் எனப் புகன்றான். 1360

அரசனது பணிதலைநின்று அமைச்சர்களும் அந்நிலையே
முரசுஅதிரும் தானையொடு முன்சென்று முகில்சூழ்ந்து
விரைசெறியும் சோலைசூழ் திருஅதிகை தனைமேவிப்
பரசமயப் பற்றுஅறுத்த பான்மையிர் பால்சென்றார். 1361

சென்றுஅணைந்த அமைச்சருடன் சேனைவீரரும்சூழ்ந்து
மின்தயங்கு புரிவேணி வேதியனார் அடியவரை
இன்றுநுமை அரசன்அழைத்து எமைவிடுத்தான் போதும்என
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோர் உரைசெய்வார். 1362

நாம்ஆர்க்கும் குடிஅல்லோம் என்றுஎடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத்
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழும் திருத்தாண்டகம் பாடி
ஆமாறு நீர் அழைக்கும் அடைவுஇலம் என்று அருள்செய்தார். 1363

ஆண்டஅரசு அருள்செய்யக் கேட்டுஅவரும் அடிவணங்கி
வேண்டிஅவர்க் கொண்டுஏக, விடைஉகைத்தார்திருத்தொண்டர்
ஈண்டுவரும் வினைகளுக்குஎம் பிரான் உளன் என்று இசைத்திருந்தார்
மூண்டசினப் போர்மன்னன் முன்அணைந்துஅங்கு அறிவித்தார். 1364

பல்லவனும் அதுகேட்டுப் பாங்குஇருந்த பாய்உடுக்கை
வல்அமணர் தமைநேகக்கி மற்றுஅவனைச் செய்வதுஇனிச்
சொல்லும்என, அறம்துறந்து தமக்குஉறுதி அறியாத
புல்அறிவோர் அஞ்சாது நீற்றுஅறையில் இடப்புகன்றார். 1365

அருகுஅணைந்தார் தமைநோக்கி அவ்வண்ணம்செய்களனப்
பெருகுசினக் கொடுங்கோலான் மொழிந்திடலும் பெருந்தகையை
உருகுபெருந் தழல்வெம்மை நீற்றுஅறையின் உள்இருத்தித்
திருகுகருந் தாள்கொளுவிச் சேமங்கள் செய்துஅமைத்தார். 1366

ஆண்டஅரசு அதன்அகத்துள் அணைந்தபொழுது அம்பலத்துத்
தாண்டவம்முன் புரிந்தருளும் தாள் நிழலைத் தலைக்கொண்டே
ஈண்டு வரும் துயர்உளவோ? ஈசன் அடியார்க்கு என்று
மூண்டமனம் நேர்நேர்க்கி, முதல்வனையே தொழுது இருந்தார். 1367

வெய்யநீற்று அறையதுதான் வீங்குஇளவே னில்பருவம்,
தைவருதண் தென்றல், அணை தண்கழுநீர்த் தடம்போன்று
மொய்ஒளிவெண் நிலவுவளர்ந்து, முரன்றயாழ் ஒலியினதாய்
ஐயர்திரு வடிநீழல் அருள்ஆகிக் குளிர்ந்தே. 1368

மாசுஇல்மதி நீடுபுனல் மன்னிவளர் சென்னியனைப்,
பேசஇனி யானைஉலகு ஆளுடைய பிஞ்ஞகனை
ஈசனைஎம் பெருமானை எவ்உயிரும் தருவானை
ஆசையில் ஆரா அமுதை அடிவணங்கி இனிதுஇருந்தார். 1369

ஓர்எழுநாள் கழிந்ததன்பின் உணர்வுஇல்அமணரைஅழைத்துப்
பாரும்இனி நீற்றுஅறையை எனஉரைத்தான் – பல்லவனும்
கார்இருண்ட குழாம்போலும் உருஉடைய கார்அமணர்
தேரும்நிலை இல்லாதார் நீற்றுஅறையைத் திறந்தார்கள். 1370

ஆனந்த வெள்ளத்தில் இடைமூழ்கி அம்பலவர்
தேன்உந்து மலர்ப்பாதத்து அமுதுண்டு தெளிவுஎய்தி
ஊனம்தான் இலர்ஆகி உவந்து இருந்தார்தமைக் கண்டே
ஈனம்தாங் கியதுஇலதாம் என்னஅதி சயம் என்றார். 1371

அதிசயம்அன்று இது முன்னை அமண்சமயச் சாதகத்தால்
இதுசெய்து பிழைத்துஇருந்தான் எனவேந்தற்கு உரைசெய்து
மதிசெய்வது இனிக்கொடிய வல்விடம்ஊட்டுவது என்று
முதிரவரும் பாதகத்தோர் முடைவாயால் மொழிந்தார்கள். 1372

ஆங்குஅதுகேட் டலும்கொடிய அமண்சார்பால் கெடும்மன்னன்
ஓங்குபெரு மையலினால் நஞ்சுஊட்டும் எனஉரைப்பத்
தேங்காதார் திருநாவுக் கரயரைஅத் தீயவிடப்
பாங்குஉடைய பால்அடிசில் அமுதுசெயப் பண்ணினார் 1373

நஞ்சும் அமுதுஆம் எங்கள் நாதன்அடியார்க்கு என்று
வஞ்சம்மிரு நெஞ்சுஉடையார் வஞ்சனை ஆம்படி அறிந்தே
செஞ்சடையார் சீர்விளங்கும் திறல்உடையார் தீவிடத்தால்
வெஞ்சமணர் இடுவித்த பால்அடிசில் மிசைந்துஇருந்தார். 1374

பொடிஆர்க்கும் திருமேனிப் புனிதற்குப்பு வனங்கள்
முடிவுஆக்கும் துயர்நீங்க, முன்னைவிடம் அமுதுஆனால்
படியார்க்கும் அறிவுஅரிய பசுபதியார் தம்முடைய
அடியார்க்கு நஞ்சுஅமுதம் ஆவதுதான் அற்புதமோ? 1375

அவ்விடத்தை ஆண்டரசு அமுதுசெய்து முன்இருப்ப
வெவ்விடமும் அமுதாயிற்று எனஅமணர் வெருக்கொண்டே
இவ்விடத்தில் இவன்பிழைக்கில் எமக்குஎல்லாம் இறுதிஎனத்
தெவ்விடத்து செயல்புரியும் காவலற்குச் செப்புவார். 1376

நஞ்சுகலந்து ஊட்டிடவும் நம்சமயத்தினில் விடம்தீர்
தஞ்சம் உடைமந்திரத்தால் சாதியா வகைதடுத்தான்
எஞ்சும்வகை அவற்குஇலதேல் எம்உயிரும் நின்முறையும்
துஞ்சுவது திடம்என்றார், சூழ்வினையின் துறைநின்றார். 1377

மற்றவர்தம் மொழிகேட்டு மதிகெட்ட மன்னவனும்
செற்றவனை இனிக்கடியும் திறம்எவ்வாறு? எனச்செப்ப
உற்றவரும் மந்திரசாதகம் நாங்கள் ஒழித்திடநின்
கொற்றவயக் களிற்றுஎதிரே விடுவதுஎனக் கூறினார். 1378

மாபாவிக் கடைஅமணர் வாகீசத் திருவடியாம்
காபாலி அடியவர்பால் கடக்களிற்றை விடுக என்னப்
பூபாலர் செயல்மேற்கொள் புலைத்தொழிலோன் அவர்தம்மேல்
கோபாதி சயம்ஆன கொலைக்களிற்றை விடச்சொன்னான்.1379

கூடத்தைக்குத்தி ஒரு குன்றம்எனப் புறப்பட்டு
மாடத்தை மறித்திட்டு, மண்டபங்கள் எடுத்துஎற்றித்
தாடத்தின் பரிக்காரர் தலைஇடறிக் கடக்களிற்றின்
வேடத்தால் வரும் கூற்றின் மிக்கதுஒரு விறல்வேழம். 1380

சந்தக் கலிவிருத்தம்

பாசத்தொடை நிகளத்தொடர் பறியத்தறி முறியா
மீசுற்றிய பறவைக் குலம் வெருவத்துணி விலகா
ஊசல்கரம் எதிர்சுற்றிட உரறிப்பரி உழறா
வாசக்கட மழைமுற்பட மதவெற்பு எதிர் வருமால். 1381

இடிஉற்றுஎழும் ஒலியில் திசை இபம்உட்கிட அடியில்
படிபுக்குஉற நெளியப்படர் பவனக்கதி விசையில்
கடிதுஉற்று அடுசெயலின் களிர் கடலின்படு கடையின்
முடிவில்கனல் எனமுன்சினம் முடுகிக் கடுகியதே. 1382

மாடுஉற்றுஅணை இவுளிக்குலம் மறியச்செறி வயிரக்
கோடுஉற்றுஇரு பிளவுஇட்டுஅறு குறைகைக்கொடு முறியச்
சாடுஉற்றிடு மதில்தெற்றிகள் சரியப்புடை அணிசெற்று
ஆடுற்றுஅகல் வெளிஉற்றதுஅவ் அடர்கைக்குல வரையே. 1383

பாவக்கொடு வினைமுற்றிய படிறுஉற்றுஅடு கொடியோர்
நாவுக்கரசு எதிர்முன்கொடு நணுகிக்கரு வரைபோல்
ஏவிச்செறு பொருகைக்கரி யினைஉய்த்திட வெருளார்
சேவின்திகழ் பவர்பொன்கழல் தெளிவுற்றனர் பெரியோர்.1384

அறுசீர் விருத்தம்

அண்ணல் அரும்தவவேந்தர் ஆனைதம் மேல்வரக்கண்டு
விண்ணவர் தம்பெருமானை விடைஉகந்து ஏறும் பிரானைச்
கண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து தொடுத்த திருப்பதிகத்தை
மண்ணுலகு உய்யஎடுத்து மகிழ்வுடனே பாடுகின்றார்.1385

வஞ்சகர் விட்ட சினப்போர் மதவெங் களிற்றினைநோக்கிச்
செஞ்சடை நீள்முடிக் கூத்தர் தேவர்க்கும் தேவர் பிரானார்
வெஞ்சுடர் மூஇலைச் சூல வீரட்டர் தம்அடியோம் நாம்
அஞ்சுவது இல்லை என்று என்றே அருந்தமிழ் பாடிஉறைந்தார். 1386

தண்தமிழ் மாலைகள் பாடித் தம்பெருமான் சரண்ஆகக்
கொண்ட கருத்தில் இருந்து குலாவிய அன்புஉறு கொள்கைத்
தொண்டரை முன்வல மாகச்சூழ்ந்து எதிர்தாழ்ந்து நிலத்தில்
எண்திசை யோர்களும் காண இறைஞ்சி எழுந்தது வேழம். 1387

ஆண்ட அரசை வணங்கி அஞ்சிஅவ் வேழம் பெயரத்
தூண்டிய மேல்மறப் பாகர் தொடக்கி அடர்த்துத் திரித்து
மீண்டும் அதனை அவர்மேல் மிறை செய்து காட்டிட வீசி,
ஈண்டுஅவர் தங்களையே கொன்று அமணர்மேல்ஒடிற்றுஎதிர்ந்தே. 1388

ஓடி அருகர்கள் தம்மை உழறி மிதித்துப் பிளந்து
நாடிப் பலரையும் கொன்று நகரம் கலங்கி மறுக
நீடியவேலை கலக்கும் நெடுமந் தரகிரி போல
ஆடிஅவ் யானையும் மன்னற்கு ஆகுலம் ஆக்கியது அன்றே. 1389

யானையின் கையில் பிழைத்த வினைஅமண் கையர்கள்எல்லாம்
மானம் அழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தையர் ஆகித்
தானை நிலமன்னன் தாளில் தனித்தனி வீழ்ந்து புலம்ப
மேன்மை நெறிவிட்ட வேந்தன் வெகுண்டுஇனிச் செய்வதுஎன்? என்றான். 1390

நங்கள் சமயத்தின் நின்றே நாடிய முட்டி நிலையால்
எங்கள் எதிர்ஏறு அழிய யானையால் இவ்வண்ணம் நின்சீர்
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிபவம் தீரும் உனக்குப்
பொங்குஅழல் போக அதன்பின் புகைஅகன்றால்என என்றார். 1391

அல்இருள் அன்னவர் கூற, அரும்பெரும் பாவத்தவன்தான்
தொல்லைச் சமயம் அழித்துத் துயரம் விளைத்தவன்தன்னைச்
சொல்லும் இனிச்செய்வது என்னச் சூழ்ச்சி முடிக்கும் தொழிலோர்
கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடலிடைப் பாய்ச்சுவது என்றார். 1392

ஆங்குஅது கேட்டஅரசன் அவ்வினை மாக்களை நோக்கித்
தீங்கு புரிந்தவன் தன்னைச் சேமம் உறக்கொடு போகிப்
பாங்குஒரு கல்லில் அணைத்துப் பாசம் பிணித்துஓர் படகில்
வீங்குஒலி வேலையில் எற்றி வீழ்த்துமின் என்று விடுத்தான். 1393

அவ்வினை செய்திடப் போகும் அவருடன் போய் அருகந்த
வெவ்வினையாளரும் சென்றுமேவிட, நாவுக்கரசர்
செவ்விய தம் திருவுள்ளம் சிறப்ப அவருடன் சென்றார்
பவ்வத்தில் மன்னவன் சொன்ன படிமுடித் தார்அப் பதகர். 1394

அப்பிரிசு அவ்வினை முற்றி அவர்அகன்று ஏகிய பின்னர்
ஒப்புஅரும் ஆழ்கடல் புக்க உறைப்புஉடை மெய்த்தொண்டர் தாமும்
எப்பரிசு ஆயினும் ஆக ஏத்துவன் எந்தையை என்று
செப்பிய வண்தமிழ் தன்னால் சிவன்அஞ் செழுத்தும் துதிப்பார். 1395

கலிவிருத்தம்

சொற்றுணை வேதியன் என்னும் தூய்மொழி
நல்தமிழ் மாலையா நமச்சிவாய என்று
அற்றம் முன் காக்கும்அஞ் செழுத்தை, அன்பொடு
பற்றிய உணர்வினால் பதிகம் பாடினார். 1396

பெருகிய அன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
அருமல ரோன்முதல் அமரர் வாழ்த்துதற்கு
அரியஅஞ் செழுத்தையும் அரசுபோற்றிட
கருநெடுங் கடலினுள் கல்மி தந்ததே. 1397

அப்பெருங் கல்லும் அங்கு அரசு மேல்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலில் செறிந்த பாசமும்
தப்பியது, அதன்மிசை இருந்த தாஇல்சீர்
மெய்ப்பெருந் தொண்டனார் விளங்கித் தோனறினார். 1398

இருவினைப் பாசமும் மலக்கல ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில் வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளும் மெய் அஞ்செழுத்து அரசை இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ. 1399

அருள்நயந்து அஞ்செழுத்து ஏத்தப் பெற்றஅக்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ரங்களால்
தெருள்நெறி நேர்மையில் சிரத்தில் தாங்கிட,
வருணனும் செய்தனன் முன்பு மாதவம். 1400

வாய்ந்தசீர் வருணனே, வாக்கின் மன்னரைச்
சேர்ந்துஅடை கருங்கலே சிவிகை ஆயிட,
ஏந்தியே கொண்டு, எழுந்தருளு வித்தனன்,
பூந்திருப் பாதிரிப்பு புலயிர்ப் பாங்கரில். 1401

அத்திருப் பதியினில் அணைந்த அன்பரை
மெய்த்தவக் குழாம்எலாம் மேவி ஆர்த்துஎழ
எத்திசை யினும்அர என்னும் ஓசைபோல்
தத்துநீர்ப் பெருங்கடல் தானும் ஆர்த்ததே! 1402

தொழும்தகை நாவினுக் கரசும் தொண்டர்முன்
செழும் திருப்பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள்வெண்
கொழுந்துஅணி சடையரைக் கும்பிட்டு அன்புற
விழுந்துஎழுந்து அருள்நெறி விளங்கப் பாடுவர். 1403

கலித்துறை

ஈன்றாளுமாய்எனக் கெந்தையும் ஆகி எனஎடுத்துத்
தோன்றாத் துனையாய் இருந்தனன் தன்னடியோங்கட்கென்று
வான்தாழ் புனல்கங்கை வாழ்சடை யானைமற்றுஎவ்உயிர்க்கும்
சான்றாம் ஒருவனைத் தண்தமிழ் மாலைகள் சாத்தினரே. 1404

மற்றும் இனையன வண்தமிழ் மாலைகள் பாடிவைகி
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாதம் மிகநினைவால்
உற்றதுஓர் காதலின் அங்குநின்று ஏகி, ஒன்னார் புரங்கள்
செற்றவர் வாழும் திருஅதிகைப்பதி சென்று அடைவார். 1405

தேவர்பிரான் திருமாணி குழியும் தினைநகரும்
மேவினர் சென்று விரும்பியசொல்மலர் கொண்டுஇறைஞ்சிப்
பூஅலர் சோலை மணம்அடி புல்லப் பொருள்மொழியின்
காவலர் செல்வத்திருக் கெடிலத்தைக் கடந்து அணைந்தார்.1406

வெஞ்சமண் குண்டர்கள் செய்வித்த தீயமிறைகள் எல்லாம்
எஞ்சவென்று ஏறிய இன்தமிழ் ஈசர் எழுந்தருள
மஞ்சுஇவர் மாடத்திருஅதிகைப்பதி வாணர்எல்லாம்
தம்செயல் பொங்கத்தழங்கு ஒலி மங்கலம் சாற்றல்உற்றார்.1407

மணிநெடுந் தோணம் வண்குலைப் பூகம் மடல்கதலி
இணைஉற நாட்டி, எழுநிலைக் கோபுரம் தெற்றிளங்கும்
தணிவுஇல் பெருகுஒளித் தாமங்கள் நாற்றிச்செஞ்சாந்துநீவி
அணிநகர் முன்னைஅணிமேல் அணிசெய்து அலங்கரித்தார். 1408

மன்னிய அன்பின் வளநகர் மாந்தர் வயங்கிழையார்
இன்னிய நாதமும் ஏழ்இசை ஓசையும் எங்கும்விம்மப்
பொன்இயல் சுண்ணமும் பூவும்பொரிகளும் தூவி எங்கும்
தொல்நகரின்புறம் சூழ்ந்துஎதிர் கொண்டனர், தொண்டரையே. 1409

தூயவெண்ணீறு துதைந்தபொன்மேனியும் தாழ்வடமும்
நாயகன்சேவடி தைவரும் சிந்தையும் நைந்துஉருகிப்
பாய்வதுபோல் அன்புநீர் பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்செஞ்சொல்
மேயசெவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. 1410

கண்டார்கள் கைதலை மேல்குவித்து இந்தக் கருணைகண்டால்
மிண்டுஆய செய்கை அமண்கையர் தீங்கு விளைக்கச்செற்றம்
உண்டாயினவண்ணம் எவ்வண்ணம் என்றுஉரைப்பார்கள் பின்னும்
தொண்டுஆண்டு கொண்ட பிரானைத் தொழுது துதித்தனரே. 1411

இவ்வண்ணம் போல எனைப்பல மாக்கள் இயம்பிஏத்த
மெய்வண்ண நீற்றுஒளி மேவும் குழாங்கள் விரவிச்செல்ல
அவ்வண்ணம் நண்ணிய அன்பரும் வந்துஎய்தி, அம்பவளச்
செவ்வண்ணர் கோயில் திருவீரட்டானத்தைச் சேர்ந்தனரே. 1412

உம்பர்தம் கோனைஉடைய பிரானை உள்புக்குஇறைஞ்சி
நம்புறும்அன்பின் நயப்புஉறு காதலினால் திளைத்தே
எம்பெருமான்தனை ஏழையேன் நான்பண்டு இகழ்ந்ததுஎன்று
தம்பரிவால்திருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் சாற்றி வாழ்ந்தார். 1413

அரிஅயனுக்கு அரியானை அடியவருக்கு எளியானை
விரிபுனல்சூழ் திருஅதிகை வீரட்டானத்து அமுதைத்
தெரிவுஅரிய பெருந்தன்மைத் திருநாவுக்கரசு, மனம்
பரிவுறுசெந் தமிழ்ப்பாட்டுப் பலபாடிப் பணிசெயும் நாள். 1414

புல்அறிவின் சமணர்க்காப் பொல்லாங்கு புரிந்துஒழுகும்
பல்லவனும் தன்னுடைய பழவினைப்பா சம்பறிய
அல்லல்ஒழிய அங்குஎய்தி ஆண்டஅரசினைப் பணிந்து
வல்அமணர்தமைநீத்து, மழவிடையோன் தாள்அடைந்தான்.1415

வீடுஅறியாச் சமணர்மொழி பொய்என்று மெய்உணர்ந்த
காடவனும் திருஅதிகை நகரின்கண், கண்ணுதற்குப்
பாடலிபுத்திரத்தில் அமண் பள்ளியொடு பாழிகளும்
கூடஇடித்துக் கொணர்ந்து, குணபர ஈச்சரம் எடுத்தான். 1416

இந்நாளில் திருப்பணிகள் செய்கின்ற இன்தமிழ்க்கு
மன்ஆன வாகீசத் திருமுனியும் மதிச்சடைமேல்
பல்நாகம் அணிந்தவர்தம் பதிபலவும் சென்றுஇறைஞ்சிச்
சொல்நாமத் தமிழ்புனைந்து தொண்டுசெய்வான் தொடர்ந்து எழுவார். 1417

திருஅதிகைப் பதிமருங்கு திருவெண்ணெய் நல்லூரும்
அருளுதிரு ஆமாத்தூர் திருக்கோவலூர் முதலா
மருவு திருப் பதிபிறவும் வணங்கி, வளத்தமிழ் பாடிப்
பெருகுவிருப்புடன் விடையார்மகிழ் பெண்ணாகடம் அணைந்தார். 1418

கார்வளரும் மாடங்கள் கலந்தமறை ஒலிவளர்க்கும்
சீர்உடை அந்தணர் வாழும்செழும்பதியின் அகத்துஎய்தி
வார்சடையார் மன்னுதிருத் தூங்கானை மாடத்தைப்
பார்பரவும் திருமுனிவர் பணிந்துஏத்திப் பரவினார். 1419

புல்நெறியாம் அமண்சமயத் தொடக்குஉண்டு போந்தஉடல்
தன்னுடனே உயிர்வாழத் தரியேன் நான் – தரிப்பதனுக்கு
என்னுடைய நாயக! நின் இலச்சினைஇட்டருள் என்று
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை முன்நின்று பாடுவார். 1420

பொன்னார்ந்த திருவடிக்கென் விண்ணப்பம் என்றுஎடுத்து
முன்னாகி எப்பொருட்கும் முடிவுஆகி நின்றானைத்
தன்ஆகத்து உமைபாகம் கொண்டானைச் சங்கரனை
நல் நாமத் திருவிருத்தம் நலம்சிறக்கப் பாடுதலும். 1421

நீடுதிருத் தூங்கானை மாடத்து நிலவுகின்ற
ஆடகமேருச் சிலையான் அருளால்ஓர் சிவபூதம்
மாடுஒருவர் அறியாமே, வாகீசர் திருத்தோளில்
சேடுஉயர்மூ இலைச்சூலம்சின விடையினுடன் சாத்த. 1422

ஆங்குஅவர் தம்திருத்தோளில் ஆர்ந்ததிரு இலச்சினையத்
தாம்கண்டுமனம்களித்துத் தம்பெருமான் அருள்நினைந்து
தூங்குஅருவி கண்பொழியத் தொழுதுவிழுந்து ஆர்வத்தால்
ஓங்கியசிந் தையர்ஆகி உய்ந்தொழிந்தேன் என எழுந்தார். 1423

தூங்கானை மாடத்துச் சுடர்க்கொழுந்தின் அடிபரவிப்
பாங்காகத் திருத்தொண்டு செய்துபயின்று அமரும்நாள்
பூங்கானம் மணம்கமழும் பொருஇல்திரு அரத்துறையும்
தேன்காவில் முகில்உறங்கும் திருமுது குன்றமும் பணிந்து. 1424

வண்தமிழ்மென் மலர்மாலை புனைந்தருளி, மருங்குஉள்ள
தண்துறைநீர்ப் பதிகளிலும் தனிவிடையார் மேவிஇடம்
தொண்டருளும் தானங்கள் கும்பிட்டுக் குணதிசைமேல்
புண்டரிகத் தடம்சூழ்ந்த நிவாக்கரையே போதுவார். 1425

ஆனாத சீர்த்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
வான்ஆறு புடைபரக்கும் மலர்ச்சடையார் அடிவணங்கி
ஊனாலும் உயிராலும் உள்ளபயன் கொளநினைந்து
தேன்ஆரும் மலர்ச்சோலைத் திருப்புலியூர் மருங்குஅணைந்தார். 1426

எழுசீர் விருத்தம்

நாவுக் கரசரும் இருவர்க்கு அரியவர்
நடம்ஆடிய திருஎல்லைப் பால்
மேவித் தலம்உற மெய்யில் தொழுதபின்
மேல்மேல் எழுதரும் விரைவோடும்
காவில் களிமயில் மகிழ்வுற்று எதிர்எதிர்
ஆடக் கடிகமழ் கமலம்சூழ்
வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு
மருதத் தண்பணை வழிவந்தார். 1427

முருகின் செறிஇதழ் முளரிப் படுகரில்
முதுமே திகள்புது மலர்மேயும்
அருகில் செறிவனம் எனமிக்கு உயர்கழை
அளவில் பெருகிடை வளர்இக்குப்
பெருகிப் புடைமுதிர் தரளம் சொரிவன
பெரியோர் அவர்திரு வடிவைக் கண்டு
உருகிப் பரிவுஉறு புனல்கள் பொழிவன
எனமுன்பு உளவள வயல்எங்கும். 1428

அறிவில் பெரியவர் அயல்நெல் பணைவயல்
அலை' பிற்படும் வகை அணைகின்றார்,
பிறவிப் பகைநெறி விடுவீர் இருவினை
பெருகித் தொடர்பிணி உறுபாசம்

பறிவுற்றிட அணை யுமின் என்று, இருபுடை
பயில்சூழ் சினைமிசை குயில்கூவும்
செறிவில் பலதரு நிலையின் பொலிவுஉறு
திருநந்தன வனம் எதிர்கண்டார். 1429

அவர்முன் பணிவொடு தொழுதுஅங்கு அணைவுற
அணிகொம் பரின்மிசை அருகுளங்கும்
தவம்முன் புரிதலில் வருதொண்டு எனும்நிலை
தலைநின்று உயர்தமிழ் இறையோராம்
இவர்தம் திருவடி அதுகண்டு அதிசயம்
எனவந்து, எதிர் அரகர என்றே
சிவமுன் பயில்மொழி பகர்நின் றனவளர்
சிறைமென் கிளியொடு சிறுபூவை. 1430

அம்சொல் திருமறை அவர்முன் பகர்தலும்
அவரும் தொழுதுமன் அளிகூரும்
நெஞ்சில் பெருகிய மகிழ்வும் காதலும்
நிறைஅன் பொடும் உரைதடுமாறச்
செஞ்சொல் திருமறை மொழிஅந் தணர்பயில்
தில்லைத் திருநகர் எல்லைப்பால்
மஞ்சின் பொலிநெடு மதில்சூழ் குடதிசை
மணிவா யில்புறம் வந்துற்றார். 1431

அல்லல் பவம்அற அருளும் தவமுதல்
அடியார் எதிர்கொள அவரோடும்
மல்லல் புனல்கமழ் மாடே வாயிலின்
வழிபுக்கு எதிர்தொழுது அணைவுற்றார்

கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல்
கரைகண்டு உடையவர் கழல்பேணும்
செல்வக் குடிநிறை நல்வைப் பிடை வளர்
சிவமே நிலவிய திருவீதி. 1432

நவமின் கடர்மணி நெடுமா லையும்நறு
மலர்மா லையும் நிறை திருவீதிப்
புவனங் களின்முதல் இமையோர் தடமுடி
பொருதுஉந் தியமணி போகட்டிப்
பவனன் பணிசெய வருணன் புனல்கொடு
பணிமாறவும் அவைபழுது ஆம் என்று
எவரும் தொழுதுஎழும் அடியார் திருஅலகு
இடுவார் குளிர்புனல் விடுவார்கள். 1433

மேல்அும் பரதலம் நிறையும் கொடிகளில்
விரிவெங் கதிர்நுழைவு அரிதுஆகும்
கோலம் பெருகிய திருவீதியை, முறை
குலவும் பெருமையர் பணிவுற்றே
ஞாலம் திகழ்திரு மறையின் பெருகுஒலி
நலமார் முனிவர்கள் துதியோடும்
ஓலம் பெருகிய நிலைஏழ் கோபுரம்
முறையே கொடுதொழுது உள்புக்கார். 1434

வளர்பொன் கனமணி திருமாளிகையினை
வலம்வந்து அலமரு வரைநில்லா
அளவில்பெருகிய ஆர்வத் திடைஎழும்
அன்பின் கடல்நிறை உடல்எங்கும்

புளகச் செறிநிரை விரவத் திருமலி
பொன்கோ புரமது புகுவார், முன்
களனில் பொலிவிடம் உடையார் நடம்நவில்
கனகப் பொதுஎதிர் கண்ணுற்றார். 1435

நீடும் திருவுடன் நிகழும் பெருகுஒளி
நிறைஅம் பலம்நினைவுறநேரே
கூடும்படிவரும் அன்பால் இன்புஉறு
குணம்முன் பெறவரும் நிலைகூடத்
தேடும் பிரமனும் மாலும் தேவரும்
முதலாம் யோனிகள் தெளிவுஒன்றா
ஆடும் கழல்புரி அமுதத் திருநடம்
ஆரா வகைதொழுது ஆர்கின்றார். 1436

கையும் தலைமிசை புனைஅஞ்சலியன
கண்ணும் பொழிமழை ஒழியாதே
பெய்யும் தகையன, கரணங்களும் உடன்
உருகும் பரிவின, பேறுஎய்தும்
மெய்யும் தரைமிசை விழும்முன்பு எழுதரும்
மின்தாழ் சடையொடு நின்றுஆடும்
ஐயன் திருநடம் எதிர்கும் பிடும்அவர்
ஆர்வம் பெருகுதல் அளவுஇன்றால். 1437

இத்தன்மையர்பல முறையும் தொழுதுஎழ
என்றுஎய்தினை? என மன்றுஆடும்
அத்தன் திருஅருள் பொழியும் கருணையின்
அருள்பெற்றிட வரும் ஆனந்தம்

மெய்த்தன்மையினில் விருத்தத் திருமொழி
பாடிப் பின்னையும் மேன்மேலும்
சித்தம் பெருகிய பரிவால் இன்புறு
திருநேரிசைமொழி பகர்கின்றார். 1438

அறுசீர் விருத்தம்

பத்தனாய்ப் பாமாட்டேன் என்றுமுன் எடுத்துப் பண்ணால்
அத்தா!உன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறு என்று
இத்திறம் போற்றி நின்றே இன்தமிழ் மாலை பாடிக்
கைத்திருத் தொண்டு செய்யும் காதலில் பணிந்து போந்தார்.1439

நீடிய மணியின் சோதி நிறைதிரு முன்றின் மாடும்
ஆடுஉயர் கொடிசூழ் பொன்தேர் அணிதிரு வீதியுள்ளும்
கூடிய பணிகள் செய்து கும்பிடும் தொழிலர் ஆகிப்
பாடிய புனித வாக்கின் பணிகளும் பயிலச் செய்வார்.1440

அருள்பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க, அன்னம் பாலிக்கும் என்னும்
திருக்குறுந் தொகைகள் பாடித் திருஉழவாரம் கொண்டு
பெருத்து எழு காதலொடும் பெருந்திருத் தொண்டுசெய்து
லிருப்புஉறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்டல் ஆட. 1441

மேவியபணிகள் செய்து விளங்கும்நாள் வேட்களத்துச்
சேஉயர் கொடியார் தம்மைச் சென்றுமுன் வணங்கிப்பாடிக்
காவியம் கண்டர் மன்னும் திருக்கழிப் பாலைதன்னில்
நாவினுக்கு அரசர் சென்று நண்ணினார் மண்ணோர்வாழ.1442

சினவிடைஏறு உகைத்துஏறும் மணவாள
நம்பி கழல் சென்று தாழ்ந்து
வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்கும்
தானவனே என்கின்றாள் என்று

அனையதிருப் பதிகமுடன் அன்பு உறுவண்
தமிழ்பாடி அங்கு வைகி,
நினைவு அரியார் தமைப்போற்றி நீடுதிருப்
புலியூரை நினைந்து மீள்வார். 1443

மனைப்படப்பில் கடல்கொழுந்து வளை,
சொரியும் கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி,
நனைச்சினைமென் குளிர்ஞாழல் பொழிலூடு
வழிக்கொண்டு நண்ணும் போதில்
நினைப்பவர்தம் மனம்கோயில் கொண்டருளும்
அம்பலத்து நிருத்த னாரைத்
தினைத்தனையாம் பொழுது மறந்து
உய்வனோ? எனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார். 1444

அரியானை என்று எடுத்தே அடியவர்க்கு
எளியானை அவர்தம் சிந்தை
பிரியாத பெரிய திருத்தாண்டகச் செந்
தமிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
விரியாநின்று எவ்உலகும் விளங்கியபொன்
னம்பலத்து மேவி ஆடல்
புரியா நின்றவர் தம்மைப் பணிந்து
தமிழால் பின்னும் போற்றல் செய்வார். 1445

செஞ்சடைக் கற்றைமுற்றத்து இளநிலா
எறிக்கும் எனும் சிறந்த வாய்மை
அருஞ்சொல்வளத் தமிழ்மாலை அதிசயமாம்
படிபாடி அன்பு சூழ்ந்த

நெஞ்சுஉருகப் பொழிபுனல்வார் கண்இணையும்
பரவியசொல் நிறைந்த வாயும்
தம்செயலின் ஒழியாத திருப்பணியும்
மாறாது சாரும் நாளில். 1446

கடையுகத்தில் ஆழியின்மேல் மிதந்ததிருக்
கழுமலத்தின் இருந்தசெங்கண்
விடைஉகைத்தார் திருஅருளால் வெற்பரையன்
பாவைதிரு முலைப்பாலோடும்
அடையநிறை சிவம்பெருக வளர்ஞானம்
குழைத்துஊட்ட அமுது செய்த
உடையமறைப் பிள்ளையார் திருவார்த்தை
அடியார்கள் உரைப்பக் கேட்டார். 1447

ஆழிவிடம் உண்டவரை அம்மைதிருப்
பால்அமுதம் உண்ட போதே
ஏழ்இசைவண் தமிழ்மாலை இவன் எம்மான்
எனக்காட்டி இயம்ப வல்ல
காழிவரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டலுமே
அதிசயமாம் காதல் கூர
வாழி, அவர் மலர்க்கழல் வணங்குதற்கு
மனத்துஎழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப. 1448

அப்பொழுதே அம்பலத்துள் ஆடுகின்ற
கழல்வணங்கி, அருள்முன் பெற்றுப்
பொய்ப்பிறவிப் பிணிஒட்டும் திருவீதி
புரண்டு, வலம் கொண்டு போந்தே,

எப்புவனங்களும் நிறைந்த திருப்பதியின்
எல்லையினை இறைஞ்சி ஏத்திச்
செப்பரிய பெருமையினார் திருநாரை
யூர்பணிந்து பாடிச் செல்வார். 1449

தொண்டர்குழாம் புடைசூழத் தொழுகரத்
தொடுநீறு துதைந்த கோலம்
கண்டவர்தம் மனம்கசிந்து கரைந்துஉருகும்
கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத்
தெண்திரைவாய்க் கல்மிதப்பில் உகைத்துஏறும்
திருநாவுக் கரசர் தாமும்
வண்தமிழால் எழுதும்மறை மொழிந்தபிரான்
திருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார். 1450

நீண்டவரை வில்லியார் வெம்சூலை
மடுத்தருளி நேரே முன் நாள்
ஆண்ட அரசு எழுந்தருளக் கேட்டருளி
ஆளுடைய பிள்ளையாரும்
காண்தகையபெரு விருப்புக் கைம்மிக்க
திருவுள்ளக் கருத்தினோடு
மூண்டஅருள் மனத்துஅன்பர் புடைசூழ
எழுந்தருளி முன்னே வந்தார். 1451

தொழுதுஅணைவுற்று ஆண்டஅரசு அன்புஉருகத்
தொண்டர்குழாத்து இடையே சென்று,
பழுதுஇல் பெருங் காதலுடன் அடிபணியப்
பணிந்துஅவர் தம் கரங்கள் பற்றி

எழுதுஅரிய மலர்க்கையால் எடுத்து இறைஞ்சி
விடையின் மேல்வருவார் தம்மை
அழுதுஅழைத்துக் கொண்டவர்தாம் அப்பரே
என அவரும், அடியேன் என்றார். 1452

அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத்து அமுதஞானம்
கொடுப்ப அழுகை தீர்ந்த
செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக்
கரசர் எனச்சிறந்த சீர்த்தி
எம்பெருமக்களும் இயைந்த கூட்டத்தில்
அரன்அடியார் இன்பம் எய்தி,
உம்பர்களும் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகும்
ஒலிநிறைந்தார் உலகம் எல்லாம். 1453

பிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேன் என்று
அரசுஉவப்பப் பெருகும் ஞான
வள்ளலார் வாகீசர்தமை வணங்கப்
பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்கி,
உள்ளம்நிறை காதலினால் ஒருவர்ஒரு
வரில்கலந்த உண்மையோடும்
வெள்ளநீர்த் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார்
கழல்வணங்கும் விருப்பின் மிக்கார். 1454

எண்சீர் விருத்தம்

அருள்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக்கு எல்லாம்
அன்புசெறி கடலுமாம் எனவும் ஓங்கும்
பொருள்சமய முதல்சைவ நெறிதான் பெற்ற
புண்ணியக்கண் இரண்டுஎனவும் புவனம் உய்ய

இருள்கடு உண்டவர் அருளும் உலகம் எல்லாம்
ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவும் கூடித்
தெருள் கலைஞானக் கன்றும் அரசும் சென்று
செஞ்சடை வானவர் கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே. 1455

பண் பயில்வண்டுஅறை சோலை சூழும் காழிப்
பரமர்திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்துஉள் புக்கு,
விண்பணிய ஓங்குபெரு விமானம் தன்னை
வலம்கொண்டு, தொழுதுவிழுந்து எழுந்த எல்லைச்
சண்பைவரு பிள்ளையார் அப்பர் உங்கள்
தம்பிரா னாரை நீர்பாடீர் என்னக்
கண்பயிலும் புனல்பொழிய அரசும் வாய்மைக்
கலைபயிலும் மொழிபொழியக் கசிந்து பாடி. 1456

பெரியபெரு மாட்டியுடன் தோணி மீது
பேணி வீற்றிருந்து அருளும் பிரான்முன் நின்று
பரிவு உறு செந்தமிழ் மாலை பத்தியோடும
பார் கொண்டு மூடி எனும் பதிகம் போற்றி,
அரியவகை புறம்போந்து பிள்ளையார் தம்
திருமடத்தில் எழுந்தருளி அமுதுசெய்து
மருவியநண்பு உறுகேண்மை அற்றை நாள்போல்
வளர்ந்துஓங்கு உடன்பலநாள் வைகும் நாளில்.1457

அத்தன்மையினில் அரசும் பிள்ளையாரும்
அளவளா வியமகிழ்ச்சி அளவு இலாத
சித்தம் நெகிழ்ச்சியினோடு செல்லும் நாளில்
திருநாவுக்கரசு திருவுள்ளம் தன்னில்

மைத்தழையும் மணிமிடற்றார் பொன்னி நாட்டு
மன்னிய தானங்கள் எல்லாம் வணங்கிப் போற்ற
மெய்த்துஎழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளையார்க்கு
விளம்புதலும் அவரும்அது 1458

ஆண்டஅரசு எழுந்தருளக் கோலக் காவை
அவரோடும் சென்று இறைஞ்சி அன்புகொண்டு
மீண்டருளினார் அவரும் விடைகொண்டு இப்பால்
வேத நாயகர் விரும்பும் பதிகள் ஆன
நீண்டகருப்பறியலூர், புன்கூர், நீடூர்
நீடுதிருக் குறுக்கை, திருநின்றியூரும்
காண்தகைய நனிபள்ளி முதலாய் நண்ணிக்
கண்ணுதலார் கழல்தொழுது கலந்துசெல்லார். 1459

மேவுபுனல் பொன்னி இருகரையும் சார்ந்து
விடைஉயர்த்தார் திருச்செம்பொன் பள்ளி பாடிக்
காஉயரும் மயிலாடுதுறை நீள்பொன்னிக்
கரைத்துருத்தி, வேள்விகுடி, எதிர்கொள் பாடி
பாஉறு செந்தமிழ்மாலை பாடிப்போற்றிப்
பரமர் திருப்பதிபலவும் பணிந்து போந்தே
ஆஉறும் அஞ்சு ஆடுவார் கோடிகாவில்
அணைந்துபணிந்து ஆவடுதண்துறையைச் சார்ந்தார். 1460

ஆவடுதெண் துறையாரை அடைந்துய்ந்தேன் என்ற
அளவு இல் திருத்தாண்டகம்முன் அருளிச்செய்து
மேவுதிருக் குறுந்தொகை, நேரிசையும் சந்த
விருத்தங்கள் ஆனவையும் வேறு வேறு

பாவலர்செந் தமிழ்த்தொடையால் பள்ளித் தாமம்
பலசாத்தி மிக்குஎழுந்த பரிவினோடும்
பூவலயத் தவர்பரவப் பலநாள் தங்கிப்
புரிவுறுகைத் திருத்தொண்டு போற்றிச் செய்வார். 1461

எறிபுனல் பொன்மணிசிதறும் திரைநீர்ப் பொன்னி
இடைமருதைச் சென்றுஎய்தி அன்பினோடு
மறிவிரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி,
வண்தமிழ்ப் பாமாலைபல மகிழச்சாத்திப்
பொறிஅரவம் புனைந்தாரைத் திருநாகேச்சுரத்துப்
போற்றிஅருந் தமிழ்மாலை புனைந்து போந்து
செறிவிரைநன் மலர்ச்சோலைப் பழையாறுஎய்தித்
திருச்சத்தி முற்றத்தில் சென்று சேர்ந்தார். 1462

சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி முற்றத்து இருந்த சிவக்கொழுந்தைக்
குன்றமகள்தன் மனக்காதல் குலவும்பூசை கொண்டருளும்
என்றும் இனியபொருமானை இறைஞ்சி இயல்பில் திருப்பணிகள்
முன்றில் அணைந்து செய்துதமிழ் மொழிமாலைகளும் சாத்துவார். 1463

கோவாய் முடுகி என்றுஎடுத்துக் கூற்றம் வந்து குமைப்பதன்முன்
பூஆர் அடிகள் என்தலைமேல் பொறித்து வைப்பாய் எனப்புகன்று
நாவார்பதிகம் பாடுதலும் நாதன்தானும் நல்லூரில்
வாவா என்றே அருள்செய்ய, வணங்கி மகிழ்ந்து வாகீசர். 1464

கொச்சகக் கலி

நன்மைபெருகு அருள்நெறியே வந்துஅணைந்து நல்லூரில்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந்து எழும்பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம் என்றுஅவர்தம்
சென்னிமிசை பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான். 1465

நனைந்துஅனைய திருவடிஎன் தலைமேல் வைத்தார் என்று
புனைந்ததிருத் தாண்டகத்தால் போற்றிசைத்துப் புனிதர்அருள்
நினைந்துருகி விழுந்துஎழுந்து நிறைந்துமலர்ந்து ஒழியாத
தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த வறியோன்போல் மனம்தழைத்தார். 1466

நாவுக்கு மன்னர் திருநல்லூரில் நம்பர்பால்
மேவுற்ற திருப்பணிகள் மேவுற நாளும்செய்து
பாஉற்ற தமிழ்மாலை பலபாடிப் பணிந்துஏத்தித்
தேஉற்ற திருத்தொண்டு செய்தொழுகிச் செல்லும் நாள். 1467

கருகாவூர் முதலாகக் கண்ணுதலோன் அமர்ந்தருளும்
திருஆவூர்திருப்பாலைத்துறை பிறவும் சென்றுஇறைஞ்சிப்
பெருகுஆர்வத் திருத்தொண்டு செய்துபெருந் திருநல்லூர்
ஒருகாலும் பிரியாதே உள்உருகிப் பணிகின்றார். 1468

ஆளுடைய நாயகன்தன் அருள்பெற்றுஅங்கு அகன்றுபோய்
வாளைபாய் புனல்பழனத் திருப்பழன மருங்கு அணைந்து
காளவிடம் உண்டுஇருண்ட கண்டர்பணிக் கலன்பூண்டு
நீள்இரவில் ஆடுவார் கழல்வணங்க நேர்பெற்றார். 1469

அப்பதியைச் சூழ்ந்ததிருப் பதியில்அர னார்மகிழும்
ஒப்புஅரிய தானங்கள் உள்உருகிப் பணிந்துஅணைவார்
மெய்ப்பொருள்தேர் நாவினுக்கு வேந்தர்தாம் மேவினார்
செப்பஅரும்சீர் அப்பூதி அடிகள் ஊர் திங்களூர். 1470

அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார்
தம்தனய ருடன்சாலை கூவல்குளம் தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பல ஆண்டஅரசு எனும்பெயரால் பண்ணினமை
வந்துஅணைந்த வாகீசர் கேட்டுஅவர்தம் மனைநண்ண. 1471

மற்றவரும் மனம்மகிழ்ந்து மனைவியார் மைந்தர்பெருஞ்
சுற்றமுடன் களிகூரத் தொழுதுஎழுந்து சூழ்ந்து, மொழிக்
கொற்றவரை அமுதுசெயக் குறைகொள்வார் இறைகொள்ளப்
பெற்றபெருந் தவத்தொண்டர் திருவுள்ளம் பெறப்பெற்றார். 1472

காண்தகைமை இன்றியும்முன் கலந்தபெருங்கேண்மையினார்
பூண்டபெருங் காதலுடன் போனகமும் கறிஅமுதும்
வேண்டுவன வெவ்வேறு விதங்கள்பெற விருப்பினால்
ஆண்ட அரசு அமுதுசெயத் திருஅமுதாம் படிஅமைத்து. 1473

திருநாவுக்கரசுஅமுது செய்தருள மற்று அவர்தம்
பெருநாமம் சாத்தியஅப் பிள்ளைதனை அழைத்துஅன்பு
தருஞானத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்கதலிக்
குருநானக் குருத்துஅறிந்து கொண்டுவரத் தனிவிட்டார். 1474

ஆங்குஅவனும் விரைந்துஎய்தி அம்மருங்கு தாழாதே
பூங்கதலிக் குருத்துஅரியப் புகும்அளவில் ஒருநாகம்
தீங்க இழைக்க அதுபேணான் திரு அமுது செய்தருள
ஓங்கு கதலிக்குருத்துக்கொண்டு ஒல்லைவந்துஅணைந்தான். 1475

தீயவிடம் தலைக்கொள்ளத் தெருமருந்து செழுங்குருத்தைத்
தாயர் கரத்தினில் நீட்டித் தளர்ந்துதனைத் தழல்நாகம்
மேயபடி உரைசெய்யான் விழக்கண்டு, கெட்டொழிந்தோம்
தூயவர்இங்கு அமுதுசெயத் தொடங்கார்என்று அதுஒளித்தார். 1476

தம்புதல்வன் சவம்மறைத்துத் தடுமாற்றம் இலர்ஆகி
எம்பெருமான் அமுதுசெயவேண்டும் என வந்துஇறைஞ்ச
உம்பர்பிரான் திருத்தொண்டர் உள்ளத்தில் தடுமாற்றம்
நம்பர்திரு வருளாலே அறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார். 1477

அன்றுஅவர்கள் மறைத்ததனுக்கு அளவுஇறந்த கருணையராய்க்
கொன்றைநறுஞ் சடையார்தம் கோயிலின்முன்கொணர்வித்தே
ஒன்றுகொலாம் எனப்பதிகம் எடுத்துஉடையான் சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பிள்ளைஉணர்ந்துஎழுந்திருந்தான். 1478

அருந்தனயன் உயிர்பெற்ற அதுகண்டும் அமுதுசெயாது
இருந்ததற்குத் தளர்வுஎய்தி இடர்உழந்தார் துயர்நீங்க
வருந்தும் அவர்மனைப்புகுந்து வாகீசத் திருமுனிவர்
விருந்துஅமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவும் நாள். 1479

திங்களூர்தனில் நின்றும் திருமறையோர் பின்செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதிபுகுந்து
தங்குபெருங் காதலொடும் தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து
பொங்கியஅன்பு உறவணங்கி முன்நின்று போற்றிசைப்பார்.1480

புடைமாலை மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொன்கழல்கீழ்
அடைமாலைச் சீலம்உடை அப்பூதி அடிகள்தமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து, நன்மைபுரி தீந்தமிழின்
தொடைமாலைத் திருப்பதிகச் சொல்மாலை பாடினார். 1481

எழும்பணியில் இளம்பிறையும் அணிந்தவரை எம்மருங்கும்
தொழும்பணிமேற்கொண்டுஅருளித் திருச்சோற்றுத்துறைமுதலாத்
தழும்பு உறுகேண்மையில் நண்ணித் தானங்கள் பலபாடிச்
செழும்பழனத்துஇறைகோயில் திருத்தொண்டு செய்திருந்தார். 1482

சாலநாள்அங்குஅமர்ந்து தம்தலைமேல் தாள்வைத்த
ஆலம்ஆர் மணிமிடற்றார்அணிமலர்ச் சேவடி நினைந்து,
சேல்உலாம் புனல்பொன்னித் தென்கரை ஏறிச்சென்று
கோலநீள் மணிமாடத் திருநல்லூர் குறுகினார். 1483

அங்குஅணைந்து தம்பெருமான் அடிவணங்கி ஆராது
பொங்கிய அன்பொடுதினளத்துப் போற்றிசைத்துப் பணிசெயும்நாள்
தங்குபெருங்காதலினால் தாமரைமேல் விரிஞ்சனொடு
செங்கண்மால் அறிவுஅரியார் திருஆரூர் தொழநினைந்தார். 1484

நல்லூரில் நம்பர்அருள் பெற்றுப்போய் பழையாறை
பல்ஊர்வெண் தலைக்கரத்தார் பயிலும்இடம் பலபணிந்து,
சொல்ஊர் வண்தமிழ்பாடி வலஞ்சுழியைத் தொழுதுஏத்தி
அல்ஊர்வெண் பிறைஅணிந்தார் திருக்குடமூக்கு அணைந்து இறைஞ்சி. 1485

நாலூர், தென்திருச்சேறை, குடவாயில் நறையூர், சேர்
பால்ஊரும் இன்மொழியான் பாகனார் கழல்பரவி
மேல்ஊர்தி விடைக்கொடியார் மேவும்இடம் பலபாடிச்
சேல்ஊர்தண் பணைசூழ்ந்த தென்திரு வாஞ்சியம் அணைந்தார். 1486

பெருவாச மலர்ச்சோலைப் பெருவேளூர் பணிந்துஏத்தி,
முருகுஆரும் மலர்க்கொன்றை முதல்வனார் பதிபிறவும்
திருஆரும் விளமருடன் சென்றுஇறைஞ்சி வாகீசர்
மருவார் ஊர் எரித்தவர்தம் திருவாரூர் வந்துஅடைந்தார். 1487

ஆண்டஅரசு எழுந்தருள் ஆரூரில் அன்பர்கள்தாம்
நீண்டசடை முடியார்பால் நிறைந்தஅருள் பெற்றுடையார்
காண்தகு மாளிகைமாடம் கவின்சிறந்து ஓங்கிட எங்கும்
சேண்திகழ் வீதிகள் பொலியத் திருமலி மங்கலம்செய்தார். 1488

வல்அமண்குண்டர்தம் மாயை கடந்துமறிகடலில்
கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர் வந்தார் எனும்களிப்பால்
எல்லைஇல் தொண்டர் எயில்புறம் சென்றுஎதிர்கொண்டபோது
சொல்லின் அரசர் வணங்கித் தொழுதுஉரைசெய்துஅணவார். 1489

பற்றுஒன்று இலாஅரும் பாதகர் ஆரும் அமணர்தம்பால்
உற்ற பிணிஒழிந்து உய்யப்போந்தேன் பெறல் ஆவதொன்றே?
புற்றிடம் கொண்டான்தன்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம்புண்ணியம்என்று
அற்றஉணர்வொடும் ஆரூர்த் திருவீதி உள்அணைந்தார். 1490

சூழும் திருத்தொண்டர் தம்முடன் தோரணவாயில் நண்ணி,
வாழி திருநெடுந் தேவாசிரியன் முன்வந்து இறைஞ்சி
ஆழி வரைத்திரு மாளிகை வாயில் அவை புகுந்து
நீள்சுடர், மாமணிப் புற்றுஉகந்தாரை நேர்கண்டு கொண்டார். 1491

கண்டுதொழுது விழுந்து கரசரணாதி அங்கம்எலாம்
கொண்ட புளகங்கள் ஆகஎழுந்து அன்பு கூரக்கண்கள்
தண்துளி மாரி பொழியத் திருமூலட்டானர் தம்மைப்
புண்டரிகக்கழல் போற்றித் திருத்தாண்டகம் புனைந்து. 1492

காண்டலே கருத்தாய்நினைந்து என்னும் கலைப்பதிகம்
தூண்டா விளக்குஅன்ன சோதிமுன் நின்றுதுதித்துஉருகி,
ஈண்டும் மணிக்கோயில் சூழவலம் செய்து இறைஞ்சி அன்பு,
பூண்ட மனத்தொடு நீள்திரு வாயில்புறத்து அணைந்தார். 1493

அறுசீர் விருத்தம்

செய்யமா மணிஒளிசூழ் திருமுன்றில் முன்தேவா சிரியன்சார்ந்து
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக்குயில்கூவ மயிலாலும் ஆரூராரைக்
கையினால் தொழாதொழிந்து கனிஇருக்கக்காய்கவர்ந்தகள்வனேன்என்று
எய்தாதிய கையறவால் திருப்பதிகம் அருள்செய்து அங்குஇருந்தார் அன்றே. 1494

மார்புஆரப்பொழிகண்ணீர் மழைவாரும் திருவடியும்மதுரவாக்கில்
சேர்வுஆகும் திருவாயில் தீந்தமிழின்மாலைகளும்செம்பொன்தாளே
சார்வுஆன திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும் தாமும் ஆகிப்
பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்துஏத்திப் பரவிச்செல்வார். 1495

நீடுபுகழ்த் திருவாரூர் நிலவுமணிப் புற்றுஇடம்கொள் நிருத்தர் தம்மைக்
கூடியஅன்பொடு காலங்களில் அணைந்து கும்பிட்டுக்கோதுஇல்வாய்மைப்
பாடிளம் பூதத்தினான் எனும் பதிகம் முதலான பலவும்பாடி,
நாடிய ஆர்வம் பெருக நைந்துமனம் கரைந்துஉருகி நயந்துசெல்வார். 1496

நான்மறைநூல் பெருவாய்மை நமிநந்தி
அடிகள்திருத் தொண்டின் நன்மைப்
பான்மை நிலையால் அவரைப் பரமர் திரு
விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்
தேன்மருவும் கொன்றையார் திருவாரூர்
அரன் நெறியில் திகழும் தன்மை
ஆன திறமும் போற்றி, அணிவீதிப்
பணிசெய்து, அங்கு அமரும் நாளில். 1497

நீர்ஆரும் சடைமுடியார் நிலவுதிரு
வலிவலமும் நினைந்து சென்று
வார்ஆரும் முலைமங்கை உமைபங்கர்
கழல்பணிந்து, மகிழ்ந்து பாடிக்
கார்ஆரும் கறைக்கண்டர் கீழ்வேளூர்
கன்றாப்பூர் கலந்து பாடி
ஆராத காதலினால் திருவாரூர்
தனில்மீண்டும் அணைந்தார் அன்றே. 1498

மேவு திருவாதிரை நாள்வீதி விடங்கப்
பெருமான் பவனி தன்னில்
தேவருடன் முனிவர்கள் முன் சேவிக்கும்
அடியார்களுடன் சேவித்து,

மூஉலகும் களிகூர வரும்பெருமை
முறைமைஎலாம் கண்டு போற்றி,
நாவினுக்குத் தனிஅரசர் நயக்கும்நாள்
நம்பர்திரு அருளினாலே. 1499

திருப்புகலூர் அமர்ந்தருளும் சிவபெருமான்
சேவடிகள் கும்பிட்டு ஏத்தும்
விருப்புடைய உள்ளத்து மேவிஎழும்
காதல்புரி வேட்கை கூர
ஒருப்படுவார் திருவாரூர் ஒருவாறு
தொழுதுஅகன்று அங்குஉள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பு அரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர்
பதிபிறவும் பணிந்து போந்தார். 1500

அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
திருப்புகலி அதன்கண் நின்றும்
பல்நாகப் பூண் அணிவார் பயின்றதிருப்
பதிபலவும் பணிந்து செல்வார்
புன்னாக மணம்கமழும் பூம்புகலூர்
வந்து இறைஞ்சிப் பொருஇல் சீர்த்தி
மின்ஆரும் புரிமுந்நூல் முருகனார்
திருமடத்தில் மேவும் காலை. 1501

ஆண்டஅரசு எழுந்தருளி அணிஆரூர்
மணிப்புற்றில் அமர்ந்துவாழும்
நீண்டசுடர் மாமணியைக் கும்பிட்டு,
நீடு திருப்புகலூர் நோக்கி

மீண்டருளினார் என்று கேட்டருளி
எதிர்கொள்ளும் விருப்பினோடும்
ஈண்டுபெருந்தொண்டர்குழாம் புடைசூழ
எழுந்தருளி எதிரே சென்றார். 1502

கரண்டம்மலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோன்
எதிர்அணையும் காதல் கேட்டு
வரன்றுமணிப் புனல்புகலூர் நேர்நோக்கி
வாகீசர் மகிழ்ந்து வந்தார்
திரண்டுவரும் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம்
இருதிறமும் சேர்ந்த போதில்
இரண்டு நிலவின்கடல்கள் ஒன்று ஆகி
அணைந்தனபோல் இசைந்த அன்றே. 1503

திருநாவுக்கரசர் எதிர்சென்று இறைஞ்சச்
சிரபுரத்துத் தெய்வ வாய்மைப்
பெருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார்
எதிர்வணங்கி, அப்பரே நீர்
வருநாளில் திருவாரூர் நிகழ்பெருமை
வகுத்துஉரைப்பீர் என்றுகூற
அருநாமத்து அஞ்செழுத்தும் பயில்வாய்மை
அவரும்எதிர் அருளிச் செய்வார். 1504

சந்தக் கலித்துறை

சித்தம் நிலாவும் தென் திருஆரூர் நகர் ஆளும்
மைத்தழை கண்டர் ஆதிரை நாளின் மகிழ்செல்வம்
இத்தகைமைத்துஎன்று என்மொழிகேன் என்றுஅருள்செய்தார்
முத்து விதான மணிப்பொன் கவரி மொழிமாலை. 1505

அம்மொழிமாலைச் செந்தமிழ் கேளா அணிசண்பை
மைம்மலர் கண்டத்து அண்டர் பிரானார் மகனாரும்
கொய்ம்மலர் வாவித் தென்திரு ஆரூர் கும்பிட்டே
உம்முடன் வந்துஇங்கு உடன்அமர்வேடன்என்று உரைசெய்தார். 1506

மாமதில் ஆரூர் மன்னரைஅங்கு வணங்கச்செந்
தாமரை ஓடைச் சண்பைர் நாதன் தான்ஏக,
நாமரு சொல்லின் நாதரும் ஆர்வத் தொடுபுக்கார்
பூமலர் வாசத்தண்பணை சூழும் புகலூரில். 1507

அத்திரு மூதூர் மேவிய நாவுக் கரசும் தம்
சித்தம் நிறைந்தே அன்பு தெவிட்டும் தெளிவெள்ளம்
மொய்த்துஇழி தாரைக் கண்பொழி நீர்மெய்ம் முழுதுஆரப்
பைத்தலை நாகப் பூண்அணிவாரைப் பணிவுற்றார். 1508

தேவர் பிரானைத் தென்புகலூர் மன்னிய தேனைப்
பாஇயல் மாலைச் செந்தமிழ் பாடிப்பரிவோடு
மேவிய காலம் தோறும் விருப்பின் கும்பிட்டே
ஓவுதல் ஓவும் திருப்பணி செய்துஅங்கு உறைகின்றார். 1509

சீர்தரு செங்காட்டங்குடி நீடும் திருள்ளாறு
ஆர்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை அயவந்தி,
வார்திகழ் மென்முலையாள் ஒருபாகன் திருமருகல்
ஏர்தரும் அன்பால் சென்று வணங்கி இன்புற்றார். 1510

அப்படிச் சின்னாள் சென்றபின் ஆரூர் நகர்ஆளும்
துப்புஉறழ் வேணிக் கீண்ணுதலாரைத் தொழுதுஇப்பால்
மெய்ப்பொருள் ஞானம் பெற்றவர்வேணு புரத்துஎங்கள்
பொன்புரிமுந்நூல் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில். 1511

பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பெருவிருப்பால் வாகீசர்
உள்ளம் மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டுஅங்குஉடன்உறையும்நாளின்கண்
வள்ளலார் சிறுத்தொண்டர் மற்றுஅவர்பால் எழுந்தருள
எள்அரும்சீர் நீலநக்கர் தாமும்எழுந்தருளினார். 1512

ஆங்கு அணையும் அவர்களுடன் அப்பதியில் அந்தணராம்
ஓங்குபுகழ் முருகனார் திருமடத்தில் உடனாகப்
பாங்கில்வரும் சீர்அடியார் பலரும்உடன் பயில்கேண்மை
நீங்கரிய திருத்தொண்டின் நிலைஉணர்ந்து நிகழ்கின்றார். 1513

திருப்பதிகச் செழுந்தமிழின் திறம்போற்றி மகிழ்வுற்றுப்
பொருப்புஅரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர் பொன்தாளில்,
விருப்பு உடைய திருத்தொண்டர் பெருமைபினை விரித்துஉரைத்துஅங்கு
ஒருப்படுசிந்தையினார்கள் உடன்உறைவின் பயன்பெற்றார். 1514

அந்நாளில் தமக்குஏற்ற திருத்தொண்டின் நெறிஆற்ற
மின்ஆர் செஞ் சடைஅண்ணல் மேவுபதி எனைப்பலவும்
முனனாகச் சென்றுஏத்தி, முதல்வன்தாள் தொழுவதற்குப்
பொன்ஆரும் மணிமாடப் பூம்புகலூர் தொழுதுஅகன்றார். 1515

திருநீல நக்கடிகள் சிறுத்தொண்டர், முருகனார்
பெருநீர்மை அடியார்கள் பிறரும்விடை கொண்டுஏக,
ஒருநீர்மை மனத்துஉடைய பிள்ளையாருடன் அரசும்
வருநீர்செஞ் சடைக்கரந்தார் திருஅம்பர் வணங்கினார். 1516

செங்குமுத மலர்வாவித் திருக்கடவூர் அணைந்தருளிப்
பொங்கியவெங் கூற்றுஅடர்த்த பொன் அடிகள்தொழுதுஏத்திக்
குங்குலியக் கலயனார் திருமடத்தில் குறைவுஅறுப்ப,
அங்குஅவர்பால் சிவனடியா ருடன்அமுது செய்தார்கள். 1517

சீர்மன்னும் திருக்கடவூர்த் திருமயானமும் வணங்கி,
ஏர்மன்னும் இன்இசைப்பாப் பலபாடி இனிதுஅமர்ந்து
கார்மன்னும் கறைக்கண்டர் கழல்இணைகள் தொழுதுஅகன்று
தேர்மன்னும் மணிவீதித் திருஆக்கூர் சென்றுஅணைந்தார். 1518

சார்ந்தார் புகல்இடத்தை தான்தோன்றி மாடத்துக்
கூர்ந்து ஆர்வம் உறப்பணிந்து கோதுஇல்தமிழ்த்தொடைபுனைந்து
வார்ந்துஆடும் சடையார்தம் பதிபலவும் வணங்கி, உடன்
சேர்ந்தார்கள் தம்பெருமான் திருவீழி மிழலையினை. 1519

வீழி மிழலை வந்துஅணைய மேவு நாவுக்கரசினையும்
காழி ஞானப் பிள்ளையையும் கலந்த உள்ளக் காதலினால்
ஆழி வலவன் அறியாத அடியார் அடியார் அவர்களுடன்
வாழி மறையோர் எதிர்கொண்டு வணங்க வணங்கி உள்புக்கார். 1520

மாடவீதி அலங்கரித்து மறையோர் வாயில் மணிவிளக்கு
நீடுகதலி, தழைப்பூகம் நிரைத்து நிரைபொன் குடம்எடுத்துப்
பீடு பெருகும் வாகீசர் பிள்ளையாரும் தொண்டர்களும்
கூடமகிழ்ந்து விண்இழிந்த கோயில் வாயில் சென்றணைந்தார். 1521

சென்றுஉள் புகுந்து திருவீழி மிழலை அமர்ந்த செங்கனகக்
குன்ற வில்லியார் மகிழ்ந்த கோயில் வலமா வந்து திரு
முன்றில் வணங்கி முன்எய்தி முக்கண் செக்கர்ச் சடைமவுலி
வென்றி விடையார் சேவடிக்கீழ் விழுந்தார், எழுந்தார், விம்மினார். 1522

கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக் கலந்த அண்புகரைந்துஉருக
மெய்யில் வழியும் கண்அருவி விரவப் பரவும் சொல்மாலை
செய்யசடையார் தமைச்சேரார் தீங்குநெறிசேர்கின்றார் என்று
உய்யும் நெறித்தாண்டகம் மொழிந்து ஆங்கு ஒழியாக்காதல் சிறந்துஓங்க 1523

முன்நாள் அயனும் திருமாலும் முடிவும் முதலும் காணாத
பொன்ஆர்மேனி மணிவெற்பைப் பூநீர் மிழலையினில்போற்றிப்
பல்நாள் பிரியா நிலைமையினால் பயிலக்கும்பிட்டு இருப்பாராய்
அந்நாள் மறையோர் திருப்பதியில் இருந்தார் மெய்ம்மை அருந்தவர்கள். 1524

சீரின் விளங்கும் திருத்தொண்டர் இருந்துசிலநாள்சென்றதன்பின்
மாரிசுருங்கி வளம்பொன்னி நதியும் பருவம் மாறுதலும்
நீரின் இயன்ற உணவுஅருகி, நிலவும் பல மன்னுயிர்கள்எலாம்
பாரின் மலிந்த இலம்பாட்டில் படர்கூர் வறுமை பரந்ததால். 1525

வையம் எங்கும் வற்கடமாய்ச் செல்ல உலகோர் வருத்தம்உற
நையும் நாளில் பிள்ளையார் தமக்கும் நாவுக்கரசருக்கும்
கையில் மானும் மழவுமுடன் காணக் கனவில் எழுந்தருளிச்
செய்யசடையார் திருவீழிமிழலை உடையார் அருள் செய்வார். 1526

காலநிலைமையால் உங்கள் கருத்தில் வாட்டம்உறீர் எனினும்
எல உம்மை வழிபடுவார்க்கு அளிக்க அளிக்கின்றோம் என்று
கோலம் காண எழுந்தருளிக் குலவும் பெருமை இருவர்க்கும்
ஞாலம் அறியப் படிக்காசு வைத்தார் மிழலை நாயகனார். 1527

விண்நின்று இழிந்த விமானத்தின் கிழக்கும் மேற்கும்பீடத்தில்
அண்ணல்புகலி ஆண்தகையார் தமக்கும் ஆண்டஅரசினுக்கும்
நண்ணும் நாள்கள் தொறும்காசு படிவைத்தருள நானிலத்தில்
எண்இல் அடியாருடன் அமுது செய்துஅங்கு இருந்தார் இருவர்களும். 1528

அல்ஆர் கண்டத்து அண்டர்பிரான் அருளால் பெற்றபடிக்காசு
பல்ஆறு இயன்ற வளம்பெருகப் பரமன் அடியாரானார்கள்
எல்லாம் எய்தி உண்க எனஇரண்டு பொழுதும்பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லால் சாற்றிச் சோறுஇட்டார் துயர்கூர்வறுமைதொலைத்திட்டார். 1529

ஈசர்மிழலை இறையவர்பால் இமயப்பாவை திருமுலைப்பால்
தேசம்உய்ய உண்டவர்தாம் திருமாமகனார் ஆதலினால்
கர்சு வாசியுடன் பெற்றார் கைத்தொண்டு ஆகும் படிமையினால்
வாசி இல்லாக் காசு, படிபெற்று வந்தார் வாகீசர். 1530

ஆறுசடைமேல் அணிந்தருளும் அண்ணல்வைத்த படிக்காசால்
ஈறுஇலாத பொருள்உடைய இருவருடைய திருமடங்கள்
சோறு நாளும் தொண்டர்மகிழ்ந்து உண்ணஉண்ணத் தொலையாதே
ஏறுபெருமை புவிபோற்ற. இன்புஉற்று இருக்கும் அந்நாளில். 1531

காலம்தவறு தீர்ந்து எங்கும் கலிவான் பொழிந்தபுனல் கலந்து
ஞாலம் எல்லாம் குளிர் தூங்கி உணவுபெருகி நலம் சிறப்ப,
மூல அன்பர் இருவர்களும் மொழிமாலைகளும் பல சாத்தி,
நீலகண்டர் உறைபதிகள் பிறவும் வணங்க நினைவுற்றார். 1532

வாய்ந்த மிழலை மாமணியை வணங்கிப்பிரியாவிடை கொண்டு
பூந்தண் புனல்சூழ் வாஞ்சியத்தைப் போற்றிப்புனிதர் வாழ்பதிகள்
ஏய்ந்த அன்பினால் இறைஞ்சி இசைவண்தமிழ்கள்புனைந்து போய்ச்
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்காடு எல்லைஇல்லாச் சீர்த்தியினார். 1533

மன்றல் விரவுமலர்ப்புன்னை மணம்சூழ் சோலைஉப்பளத்தின்
முன்றில்தோறும் சிறுமடவார் முத்தம்கொழிக்கும் மறைக்காட்டுக்
குன்றவில்லியார் மகிழ்ந்த கோயில்புகுந்து வலம்கொண்டு
சென்றுசேர்ந்தார் தென்புகலிக் கோவும் அரசும் திருமுன்பு. 1534

பரவைஓதக் கழிக்கானல் பாங்கு நெருங்கும் அப்பதியில்
அரவச் சடை அந்தணனாரை அகிலமறைகள் அர்ச்சனைசெய்து
உரவக் கதவம்திருக்காப்பு செய்தஅந்நாள் முதல் இந்நாள்
வரையும் அடைத்தே நிற்கின்ற மணிநீள வாயில்வணங்குவார். 1535

தொல்லைவேதம் திருக்காப்புச்செய்தவாயில் தொடர்வுஅகற்ற
வல்ல அன்பர் அணையாமை மருங்குஒர்வாயில் வழிஎய்தி
அல்லல் தீர்ப்பார்தமை அருச்சிப்பார்கள்தொழுவார் ஆம்படிகண்டு
எல்லை இல்லாப் பெரும்புகழார்இதனை அங்குக்கேட்டு அறிந்தார். 1536

ஆங்கு அப்பரிசை அறிந்தருளி ஆழித்தோணிபுரத்து அரசர்
ஓங்குவேதம் அருச்சனைசெய்உம்பர் பிரானைஉள் புக்குத்
தேங்காது இருவோம்நேர்இறைஞ்சத் திருமுன் கதவம்திருக்காப்பு
நீங்கப்பாடும் அப்பர் எனநீடும் திருநாவுக்கு அரசர். 1537

உள்நீர்மையினால் பிள்ளையார் உரைசெய்தருள அதனாலே
பண்ணின் நேர்மொழியாள் என்றுஎடுத்துப்பாடப்பயன்துய்ப்பான்
தெண்நீர் அணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத்தாழ்க்கத் திருக்கடைக்காப்பு
எண்ணீர் இரக்கம் ஒன்றுஇல்லீர் என்று பாடி இறைஞ்சுதலும். 1538

வேத வனத்தின் மெய்ப்பொருளின்அருளால் விளங்கும்மணிக்கதவம்
காதல்அன்பர் முன்பு திருக்காப்பு நீங்கக் கலைமொழிக்கு
நாதர் ஞானமுனிவருடன் தொழுதுவிழுந்தார் ஞாலத்துள்
ஓத ஒலியின் மிக்குஎழுந்தது உம்பர் ஆர்ப்பும் மறைஒலியும். 1539

அன்பர் ஈட்டம் களிசிறப்ப, ஆண்டஅரசும் சிவக்கன்றும்
இன்பவெள்ளத்திடை மூழ்சி எழுந்து உள்புகுந்துதம்பெருமான்
முன்பு பணிந்து, போற்றிசைத்துப் பரவிமொழி மாலைகள்பாடி
என்பு கரைய உள்உருகி இறைஞ்சி, அரிதின்புறத்துஅணைந்தார். 1540

புறம்ப நின்று வாகீசர் புனிதர் அருளால் இக்கதவம்
திறந்தும் அடைத்தும் செல்லும்நெறி திருத்தமலையான் திருமுலையில்
கறந்தஞானம் குழைத்துஅமுது செய்தபுகலிக் கவுணியரை,
நிறைந்த கதவம்அடைக்கும் வகை நீரும் பாடிஅருளும் என.1541

சண்பை ஆளும் தமிழ்விரகர் தாமும் திருநாவுக்கரசர்
பண்பின் மொழிந்தஉரை கொண்டு பதிகம் பாடும்அவ்வளவில்
கண்பொற்பு அமைந்த நுதல்காள கண்டர்அருளால் கடிதுடனே
திண்பொன் கதவம் திருக்காப்புச் செய்தது எடுத்ததிருப்பாட்டில். 1542

அதுகண்டு உடையபிள்ளையார் தாமும் ஆண்டஅரசும் மகிழ்ந்து
இதுநம் பெருமான் அருள்செய்யப் பெற்றோம் என்றுஅங்கு இறைஞ்சியபின்
பதிகம் நிரம்பப் பிள்ளையார் பாடித்தொழுது பணிவுற்றார்
எதிர்பொன் திருவாயிலின்வழக்கம் என்றும்நிகழ்ச்சி எய்தியதால். 1543

அங்கு நிகழ்ந்த அச்செயல்கண்டு அடியார்எல்லாம்அதிசயித்துப்
பொங்குபுளகம் எய்திட மெய்பொழியும் கண்ணீர்பரந்துஇழிய
எங்கும் நிகர் ஒன்றுஇல்லாத இருவர்பாதம்இறைஞ்சினார்
நங்கள்பு கலிப்பெருந்தகையும் அரசும் மடத்தில்நண்ணியபின். 1544

அரிதில் திறக்கத் தாம்பாட, அடைக்க அவர்பாடியளிமை
கருதிநம்பர் திருவுள்ளம் அறியாது அயர்ந்தேன்எனக்கவன்று
பெரிதும் அஞ்சித்திருமடத்தில்ஒருபால் அணைந்துபேழ்கணித்து
மருவும்உணர்வில் துயில்கொண்டார் வாய்மைதிறம்பாவாகீசர். 1545

மன்னும்செல்வ மறைக்காட்டு மணியின்பாதம் மனத்தின்கண்
உன்னித் துயிலும் பொழுதின்கண் உமைஓர்பாகம்உடைவர்தாம்
பொன்னின்மேனிவெண்ணீறு புனைந்தகோல பொலிவினொடும்
துன்னி, அவர்க்கு வாய்மூரில் இருப்போம் தொடரவாஎன்றார்.1546

போதம் நிகழவாஎன்று போனார்என் கொல்? எனப்பாடி
ஈதுஎம்பெருமான் அருளாகில் யானும்போவேன் என்றுஎழுந்து
வேதவனத்தைப் புறகிட்டு விரைந்துபோக அவர்முன்னே
ஆதிமூர்த்தி முன்காட்டும் அவ்வேடத்தால் எழுந்தருள. 1547

சீர்ஆர் பதியினின்று எழுந்து செல்லும் திருநாவுக்கரசர்
ஆரா அன்பில் ஆர்அமுதம்உண்ண எய்தாவாறேபோல்
நீர்ஆர் சடையார்எழுந்தருள நெடிது பின்புசெல்லும் அவர்
பேராளரை முன்தொடர்ந்து அணையப் பெறுவார்எய்தப் பெற்றிலரால். 1548

அன்னவண்ணம் எழுந்தருளி அணித்தேகாட்சிகொடுப்பார் போல்
பொன்னின் கோயில் ஒன்று எதிரே காட்டிஅதனுள் புக்கருளத்
துன்னும் தொண்டர் அம்மருங்கு விரைந்து தொடரப்போந்தபடி,
மன்னும் புகலிவள்ளலார் தாமும் கேட்டு வந்தணைந்தார். 1549

அழைத்துக்கொடுபோந்து அணியார்போல் காட்டிமறைந்தார் எனஅயர்ந்து
பிழைத்துச்செவ்வி அறியாதே திறப்பித்தேனுக்கே அல்லால்
உழைத்தாம் ஒளித்தால் கதவம் தொண்டு உறைக்கப்பாடி அடைப்பித்த
தழைத்தமொழியார் உப்பாலார் தாம்இங்கு எப்பால் மறைவது என. 1550

மாட நீடுதிருப்புகலி மன்னர் அவர்க்கு மால் அயனும்
நேடிஇன்னம் காணாதார் நேரேகாட்சி கொடுத்தருள
ஆடல் கண்டு பணிந்து ஏத்தி, அரசும் காணக்காட்டுதலும்
பாட அடியார் என்றுஎடுத்துப் பரமர் தம்மைப்பாடினார். 1551

பாடும்தமிழ் மாலைகள்கொண்டு பரதர்தாமும் எழுந்தருள
நீடும் திருவாய் மூர்அடைந்து நிலவும்கோயில் வலம்செய்து
சூடும் பிறையார் பெருந்தொண்டர் தொழுதுபோற்றித்துதிசெய்து
நாடும் காதல் வளர்ந்துஓங்க நயந்து அந்நகரில்உடன்உறைந்தார். 1552

ஆண்ட அரசும் பிள்ளையாருடனே அங்கண்இனிதுஅமர்ந்து
பூண்டகாதல் பொங்கிஎழ வாய்மூர் அடிகள்அடிபோற்றி
மூண்ட அன்பின் மொழிமாலை சாத்தி, ஞான முனிவரொடு
மீண்டும்வந்து திருமறைக்காடு எய்திவிமலர் தாள்பணிந்தார். 1553

ஆதி முதல்வர்தமைப் பணிந்துஅங்கு ஆனபணிசெய்து அமரும்நாள்
சீதமதி வெண்குடைவளவர் மகளார் தென்னன் தேவியாம்
கோதுஇல் குணத்துப் பாண்டிமா தேவியார் முன் குலச்சிறையார்
போதவிட்டார் சிலர் வந்தார் புகலிவேந்தர் தமைக்காண. 1554

வந்துசிவனார் திருமறைக்காடு எய்தி மன்னுவேணுபுரி
அந்தணாளர் தமக்குஅறிவித்து, அவர்பால்எய்திஅடிவணங்கச்
சிந்தை மகிழ்ந்து தீதின்மை வினவத் தீங்கும் உளவாமோ?
இந்தஉலகம் உயவந்தீர்! இருதாள் நினைவாக்கு என்றுஉரைப்பார். 1555

சைவ நெறிவைதிகம் நிற்கச் சழக்குநெறியைத் தவம்என்னும்
பொய்வல் அமணர் செயல்தன்னைப் பொறுக்ககில்லோம் எனக்கேட்டே,
அவ்வன்தொழிலோர் செயல்மாற்றி ஆதிசைவ நெறிவிளங்கச்
தெய்வநீறு நினைந்துஎழுந்தார் சீர்கொள் சண்பைத்திருமறையோர். 1556

ஆயபொழுது திருநாவுக்கரசு புகலி ஆண்தகைக்குக்
காயம் மாசு பெருக்கி உழல் கலதிஅமணர் கடுவினைசெய்
மாயைசாலம் மிகவல்லார் அவர்மற்றுஎன்னைமுன்செய்த
தீயசெயலும் பலகெட்டேன் செல்ல இசையேன்யான்என்றார். 1557

என்று கூற,எல்லையிலா நீறு போற்றும் இருவரையும்
சென்று காணும் கருத்துஉடையேன் அங்குத் தீங்குபுரிஅமணர்
நின்றநிலைமை அழிவித்துச் சைவநெறி பாரித்தன்றி
ஒன்றும் செய்யேன், ஆணைஉமது என்றார், உடையபிள்ளையார். 1558

போமா துணிந்து நீர்அங்குப் போகப் போதா அவ்அமணர்
தீமாயையினை யானே போய்ச்சிதைத்து வருகின்றேன்என்ன,
ஆமாறுஎல்லாம் உரைத்து அவரை மறுக்கமாட்டாதுஅரசுஇருப்பத்
தாம் ஆதரவால் தமிழ்நாட்டில் போனார் ஞானத்தலைவனார். 1559

வேணுபுரக்கோன்எழுந்தருள, விடைகொண்டு இருந்த வாகீசர்
பூணும் அன்பால் மறைக்காட்டில் புனிதர்தம்மைப்போற்றிசைத்துப்
பேணிஇருந்தங்குறையுநாள் பெயர்வார்வீழிமிழலை அமர்
தாணுவின்தன் செய்யகழல் மீண்டுஞ் சார நினைக்கின்றார். 1560

சோலை மறைக்காட்டமர்ந்தருளுஞ் சோதிஅருள்பெற்றகன்றுபோய்
வேலைவிடமுண்ட வர்வீழி மிழலைமீண்டுஞ் செல்வன்என
ஞாலம் நிகழ்ந்த நாகைக்கா ரோணம் பிறவுந் தாம்பணிந்து
சாலு மொழிவண் டமிழ்பாடித் தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார். 1561

வீழிமிழலை தனைப்பணிந்து வேத முதல்வர் தாமிருப்ப
ஆழி வலமேந் தியஅரியால் ஆகா சத்தின் நின்றிழிந்த
வாழி மலர்ந்த கோயில்தனில் மன்னும்பொருளைப்போற்றிசைத்துத்
தாழும் நாளிற் பிறபதியும் பணியுங் காதல் தலைநிற்பார். 1562

பூவிற்பொலியும் புன்றபொன்னிக்கரைபோய்ப்பணிவார் பொற்பமைந்த
ஆவுக்கருளும் ஆவடுதண் டுறையார் பாதம் அணைந்திறைஞ்சி
நாவுக்கரசர் ஞானபோனகர்க்குச் செம்பொன் ஆயிரமும்
பாவுக்களித்த திறம்போற்றிப் போந்து பிறவும் பணிகின்றார்.1563

செய்ய சடையார்பழையாறை எய்த அதனிற் செல்பொழுதில்
மையல்அமணர் மறைத்தவட தளியின் மன்னுஞ் சிவனாரைக்
கைகள்கூப்பித் தொழுதருளக் கண்டவாற்றால் அமணர்கள்தம்
பொய்கொள் விமானமெனக்கேட்டுப் பொறாதவுள்ளம் மிகப்புழுங்கி 1564

அந்த விமானந் தனக்கருள் ஆங்கோர் இடத்தின் பாங்கெய்திக்
கந்த மலருங் கடிக்கொன்றை முடியார்செய்ய கழல்உன்னி
மந்த அமணர் வஞ்சனையால் மறைத்த வஞ்சம் ஒழித்தருளி
பந்தங் கொண்ட குண்டர்திறம் பாற்றும் என்று பணிந்திருந்தார். 1565

வண்ணங்கண்டு நான்உம்மைவணங்கி யன்றிப்போகேன்என்று
எண்ண முடிக்கும் வாகீசர்இருந்தார் அமுது செய்யாதே
அண்ண லாரும் அதுவுணர்ந்தங்கரசு தம்மைப் பணிவதற்குத்
திண்ண மாக மன்னனுக்குக் கனவில் அருளிச் செய்கின்றார். 1566

அறிவில்அமணர் நமைமறைப்ப இருந்தோம் என்றங்கடையாளக்
குறிகள் அறியச் செய்தருளி நம்மை அரசு கும்பிடுவான்
நெறியில் அமணர் தமையழித்து நீக்கிப் போக்கென்றருள்புரியச்
செறிவில் அறிவுற் றெழுந்தவனுஞ் செங்கை தலைமேற்குவித்திறைஞ்சி 1567

கண்டவியப்பு மந்திரிகட் கியம்பிக் கூடக்கடிதெய்தி
அண்டர் பெருமான் அருள்செய்த அடையா ளத்தின்வழிகண்டு
குண்டர்செய்த வஞ்சனையைக்குறித்து வேந்தன்குலவுபெருந்
தொண்டர் தம்மை அடிவணங்கிதொக்க அமணர்தூர்அறுத்தான். 1568

ஆனைஇனத்தில் துகைப்புண்ட அமணாயிரமும் மாய்ந்ததற்பின்
மேன்மை அரசன் ஈசர்க்கு விமானமாக்கி விளக்கியபின்
ஆனவழிபாட் டர்ச்சனைக்கு நிபந்தம் எல்லாம் அமைத்திறைஞ்ச
ஞான அரசும் புக்கிறைஞ்சி நாதர் முன்பு போற்றுவார். 1569

தலையின் மயிரைப்பறித்துஉண்ணும் சாதிஅமணர்மறைத்தாலும்
நிலைஇலாதார் நிலைமையினால் மறைக்கஒண்ணுமோஎன்னும்
விலைஇல்வாய்மைக் குறுந்தொகைகள்விளம்பிப்புறம்போந்துஅங்குஅமர்ந்தே
இலைகொள் சூலப்படையார்சேர் இடங்கள்பிறவும் தொழஅணைவார். 1570

பொங்குபுனல்ஆர் பொன்னியினில் இரண்டு கரையும்பொருவிடையார்
தங்கும் இடங்கள் புக்குஇறைஞ்சித் தமிழ்மாலைகளும் சாத்திப்போய்
எங்கும் நிறைந்த புகழாளர் ஈறுஇல் தொண்டர் எதிர்கொள்ளச்
செங்கண் விடையார் திருஆனைக் காவின்மருங்குசென்றணைந்தார். 1571

2

சிலந்திக்கு அருளும் கழல்வணங்கிச் செஞ்சொல் மாலை பலபாடி,
இலங்கு சடையார் எறும்பியூர் மலையும்இறைஞ்சிப் பாடியபின்
மலர்ந்த சோதித் திருச்சிராப்பள்ளி மலையும் கற்குடியும்
நலம்கொள் செல்வத் திருப்பராய்த் துறையும் தொழுவான்நண்ணினார். 1572

மற்றுஅப்பதிகள் முதலான மருங்குஉள்ளனவும் கைதொழுது
பொற்புற்று அமைந்ததிருப்பணிகள் செய்து, பதிகம்கொடுபோற்றி
உற்ற அருளால் காவிரியை ஏறி, ஒன்னார் புராம்எரியச்
செற்ற சிலையார் திருப்பைஞ்ஞீலியினைச்சென்றுசேர்கின்றார். 1573

வழிபோம் பொழுது மிகஇளைத்துவருத்தம் உறநீர்வேட்கையொடும்
அழிவுஆம்பசிவந்து அணைந்திடவும்அதற்குச்சித்தம்அலையாதே
மொழி வேந்தரும் முன்எழுந்தருளமுருகுஆர் சோலைப் பைஞ்ஞீலி
விழிஏந்திய நெற்றியினார்தம் தொண்டர் வருத்தம் மீட்பாராய். 1574

காவும் குளமும்முன்சமைத்துக்காட்டி,வழிபோம் கருத்தினால்
மேவும்திருநீற்று அந்தணராய் விரும்பும்பொதிசோறும்கொண்டு
நாவின்தனிமன்னவர்க்குஎதிரே நண்ணிஇருந்தார்விண்ணின்மேல்
தாவும் புள்ளும் மண் கிழிக்கும்தனிஏனமும் காண்புஅரியவர்தாம். 1575

அங்கண்இருந்த மறையவர்பால் ஆண்ட அரசும் எழுந்தருள
வெங்கண்விடைவேதியர் நோக்கிமிகவும்வழி வந்துஇளைத்து இருந்தீர்
இங்குஎன்பாலேபொதிசோறுஉண்டுஇதனைஉண்டுதண்ணீர்இப்
பொங்குகுளத்தில் குடித்துஇளைப்புப்போக்கிப்போவீர்எனப்புகன்றார். 1576

நண்ணும் திருநாவுக்கரசர் நம்பர் அருள்என்றுஅறிந்தார்போல்
உண்ணும்என்றுதிருமறையோர் உரைத்துப்பொதிசோறு அளித்தலுமே
எண்ணநினையாது எதிர்வாங்கி இனிதா அமுதுசெய்து இனிய
தண்ணீர்அமுது செய்தருளித் தூய்மை செய்துதளர்வு ஒழிந்தார். 1577

எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை நோக்கி, இருந்த மறையவனார்
அப்பால் எங்கு நீர்போவது என்றார், அரசும் அவர்க்கு எதிரே
செப்புவார் யான்திருப்பைஞ்ஞீலிக்குபோவது என்று உரைப்ப
ஒப்பு இலாரும் யான்அங்குப் போகின்றேன் என்றுஉடன்போந்தார். 1578

கூடவந்து மறையவனார் திருப்பைஞ்ஞீலி குறுகியி..
வேடம் அவர்முன் மறைத்தலுமே மெய்ம்மைத் தவத்துமேலவர்தாம்
ஆடல்புரிந்தார் அடியேனைப் பொருளாஅளித்த கருணைஎனப்
பாடல் புரிந்து விழுந்துஎழுந்து கண்ணீர் மாரி பயில்வித்தார். 1579

பைஞ்ஞீலியினில் அமர்ந்தருளும் பரமர்கோயில் சென்றுஎய்தி,
மைஞ்ஞீலத்துமணிகண்டர் தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து
மெய்ஞ்ஞீர் மையினில் அன்புஉருக விரும்பும் தமிழ்மாலைகள் பாடிக்
கைஞ்ஞீடிய தம் திருத்தொண்டு செய்து காதலுடன் இருந்தார். 1580

நாதர் மருவும் திருமலைகள் நாடும் பதிகள் பல மிகவும்
காதல் கூரச்சென்று இறைஞ்சிக் கலந்த இசைவண்தமிழ்பாடி
மாதுஒர் பாகர் அருளாலே வடபால் நோக்கி வாகீசர்
ஆதிதேவர்அமர்ந்த திருஅண்ணாமலையைநண்ணினார். 1581

செங்கண்விடையார் திருவண்ணாமலையைத்தொழுது வலம்கொண்டு
துங்க வரையின் மிசைஏறித் தொண்டர் தொழும்புக்கு எதிர்நிற்கும்
அங்கண் அரசைத் தொழுதுஎழுந்து திளைத்துத் திருநாவுக்கரசர்
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு மேலாம் பெருமைசாதித்தார். 1582

அண்ணாமலைமேல் அணிமலையைஆராஅன்பின்அடியவர்தம்
கண்ஆர் அமுதை, விண்ணோரைக் காக்கக் கடலில்வந்துஎழுந்த
உண்ணாநஞ்சம் உண்டானைக் கும்பிட்டு உருகும்சிந்தையுடன்
பண்ஆர் பதிகத் தமிழ்பாடிப் பணிந்துபரவிப் பணிசெய்தார்.1583

பணிஆர்வேணிச் சிவபெருமான் பாதம்போற்றிப்பணிசெயும்நாள்
மணிஆர் கண்டத்துஎம்பெருமான் மண்மேல் மகிழும் இடம்எங்கும்
தணியாக் காதலுடன் சென்றுவணங்கித் தக்க பணிசெய்வார்
அணிஆர் தொண்டைத் திருநாட்டில் அருளால் அணைவார் ஆயினார். 1584

காதல்செய்யும் கருத்தினுடன் காடும் மலையும் கான்யாறும்
சூதம் மலிதண் பணைப்பதிகள் பலவும் கடந்துசொல்லினுக்கு
நாதர் போந்து பெருந்தொண்டைநல்நாடு எய்தி, முன்னாகச்
சீத மலர்மென் சோலைசூழ் திருஒத்தூரில்சென்றுஅடைந்தார். 1585

செக்கர்ச்சடையார் திருஒத்தூர்த் தேவர்பிரானார்தம்கோயில்
புக்குவலம்கொண்டுஎதிர்இறைஞ்சிப்போற்றிக்கண்கள்புனல்பொலிய
முக்கண் பிரானை விரும்புமொழித் திருத்தாண்டகங்கள்முதலாகத்
தக்கமொழி மாலைகள்சாத்திச் சார்ந்துபணிசெய்துஒழுகுவார். 1586

செய்யஜயர் திருஒத்தூர்ஏத்திப்போந்து செழும்புவனம்
உய்யநஞ்சுஉண்டு அருளுமவர் உறையும்பதிகள் பலவணங்கித்
தையல் தழுவக் குழைந்தபிரான் தங்கும்தெய்வப்பதி என்று
வையம் முழுதும்தொழுதுஏத்தும்மதில்சூழ்காஞ்சிமருங்குஅணைந்தார். 1587

ஞாலம் உய்யத்திருஅதிகை நம்பர் தம்பேர் அருளினால்
சூலைமடுத்து முன்ஆண்டதொண்டர்வரப்பெற்றோம்என்று
காலை மலரும் கமலம்போல் காஞ்சிவாணர் முகம்எல்லாம்
சாலமலர்ந்து களிசிறப்பத் தழைத்தமனங்கள்தாங்குவார். 1588

மாடவீதி மருங்குஎல்லாம் மணிவாயில்களில் தோரணங்கள்
நீடு கதலியுடன் கமுகுநிரைத்து நிரைபொன்குடம் தீபம்
தோடுகுலவு மலர்மாலை சூழ்ந்தவாசப் பந்தர்களும்
ஆடுகொடியும் உடன்எடுத்து அங்குஅணிநீள்காஞ்சிஅலங்கரித்தார். 1589

தொண்டர்ஈண்டி எதிர்கொள்ளஎழுந்துசொல்லுக்கு அரசர்பால்
கொண்டவேடப் பொலிவினொடும் குலவுவீதி பணிசெய்யும்
அண்டர் அறிதற்கு அரியதிரு அலகு முதலாம் அவைஏந்தி,
இண்டை புனைந்த சடைமுடியார்க்கு அன்பர் தம்மை எதிர்கொண்டார்.1590

எதிர்கொண்டு இறைஞ்சும்சீர்அடியார்த் தம்மைஇறைஞ்சி எழுந்தருளி
மதில்கொண்டு அணிந்தகாஞ்சிநகர் மறுகுள் போந்து வானநதி
குதிகொண்டு இழிந்தசடைக்கம்பர் செம்பொன் கோயில் குறுகினார்
அதிர்கொண்டலை நேர்மணிமிடற்றார் ஆண்ட திருநாவுக்கரசர். 1591

திருவாயிலினைப் பணிந்துஎழுந்துசெல்வத்திருமுன்றிலைஅணைந்து,
கருஆர் கச்சி ஏகம்பர் கனகமணி மாளிகைசூழ்ந்து
வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி தழுவக்குழைந்த மணிமேனிப்
பெரு வாழ்வினைமுன் கண்டுஇறைஞ்சிப் பேரா அன்பு பெருக்கினார்.1592

வார்ந்துசொரியும் கண்அருவி மயிர்க்கால்தோறும் வரும்புளகம்
ஆர்ந்தமேனிப் புறம்புஅலைப்ப, அன்புகரைந்து என்புஉள்அலைப்பச்
சேர்ந்தநயனப் பயன்பெற்றுத் திளைப்பத்திரு ஏகம்பர்தமை
நேர்ந்த மனத்தில்உறவைத்து நீடும் பதிகம் பாடுவார்.1593

கரவுஆடும் வன்நெஞ்சர்க்கு அரியானை என்றுஎடுத்துப்
பரவுஆய சொல்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடியபின்
விரவார்தம் புரம்எரித்த விடையவனார் வெள்எயிற்றின்
அரவுஆரம் புனைந்தவர்தம் திருமுன்றில் புறத்துஅணைந்தார். 1594

கைஆர்ந்த திருத்தொண்டு கழியமிகு காதலொடும்
செய்யாநின்றே எல்லாச் செந்தமிழ் மாலையும்பாடி
மைஆர்ந்த மிடற்றர்திரு மயானத்தை வலம்கொண்டு
மெய்ஆர்வம் உறத்தொழுது, விருப்பினொடு மேவும்நாள். 1595

சீர்வளரும் மதில்கச்சிநகர்த்திருமேற் றளிமுதலாம்
நீர்மருவும் சடையவர் தாம் நிலவிஉறை ஆலயங்கள்
ஆர்வம்உறப் பணிந்துஏத்தி, ஆய்ந்ததமிழ்ச்சொல்மரால்
சார்வுறுமாலைகள்சாத்தித் தகும்தொண்டு செய்துஇருந்தார். 1596

அந்நகரில் அவ்வண்ணம் அமர்ந்துஉறையும் நாளின்கண்
மன்னுதிரு மாற்பேறு வந்துஅணைந்து தமிழ்பாடிச்
சென்னிமிசை மதிபுனைவார் பதிபலவும் சென்றுஇறைஞ்சித்
துன்னினார் – காஞ்சியினைத்தொடர்ந்தபெருங்காதலினால். 1597

ஏகம்பன் காண்அவன்என் எண்ணத்தான் எனப்போற்றிப்
பாகம்பெண் உருவானைப்பைங்கண்விடை உயர்த்தானை
நாகம்பூண் உகந்தானை நலம்பெருகும் திருநீற்றின்
ஆகம்தோய் அணியானை அணைந்துபணிந்து இன்புற்றார்.1598

திருக்கச்சி ஏகம்பம் பணிந்துஏத்தித் திங்களார்
நெருக்கச் செஞ்சடைக்கு அணிந்தார் நீடுபதிதொழநினைவார்
வருக்கைச்செஞ்சுளை பொழிதேன்வயல்விளைக்கும் நாட்டிடைப்போய்ப்
பருக்கைத்தின் களிற்றுஉரியார் கழுக்குன்றின் பாங்கணைந்தார். 1599

நீடுதிருக் கழுக்குன்றில் நிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
பாடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து பாங்குபல பதிகளிலும்
சூடும்இளம் பிறைமுடியார் தமைத்தொழுது போற்றிப்போய்
மாடுபெருங்கடல்உடுத்த வான்மியூர் மருங்குஅணைந்தார். 1600

திருவான்மியூர் மருந்தைச் சேர்ந்துபணிந்து அன்பினொடும்
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடி மருங்குளங்கும் பிறப்புஅறுத்தல்
தருவார்தம் கோயில்பல சார்ந்துஇறைஞ்சித் தமிழ்வேந்தர்
மருஆரும் மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர் வந்து அடைந்தார் 1601

வரைதவழ்மா மயில்என்ன மாடம்மிசை மஞ்சுஆடும்
தரைவளர்சீர்த் திருமயிலைச் சங்கரனார் தாள்வணங்கி
உரைவளர் மாலைகள்அணிவித்து உழவாரப் படையாளி
திரைவளர்வே லைக்கரைபோய்த் திருஒற்றி யூர்சேர்ந்தார். 1602

ஒற்றியூர் வளநகரத்து ஒளிமணி வீதிகள்விளக்கி,
நல்கொடிமா லைகள்பூகம் நறும்கதலி நிரைநாட்டிப்
பொன்குடங்கள் தூபங்கள் தீபங்கள் பொலிவித்து
மற்றுஅவரை எதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார்வழித்தொண்டர்.1603

திருநாவுக் கரசரும்அத் திருஒற்றியூர் அமர்ந்த
பெருநாகத் திண்சிலையார் கோபுரத்தை இறைஞ்சிப் புக்கு
ஒருஞானத் தொண்டருடன் உருகிவலம் கொண்டுஅடியார்
கருநாமம் தவிப்பாரைக் கைதொழுது முன்வீழ்ந்தார்.1604

எழுதாத மறைஅளித்த எழுத்தறியும் பெருமானைத்
தொழுதுஆர்வர் உறநிலத்தில் தோய்ந்துஎழுந்தேஅங்கம்எலாம்
முழுதுஆய பரவசத்தின் முகிழ்த்தமயிர் கால்மூழ்க
விழுதாரை கண்பொழிய, விதிர்ப்புற்று விம்மினார். 1605

வண்டோங்கும் செங்கமலம் எனஎடுத்து, மனம்உருகப்
பண்தோய்ந்த சொல்திருத்தாண்ட கம்பாடிப் பரவுவார்
விண்தோய்ந்த புனற்கங்கை வேணியார் திருஉருவம்
கண்டுஓங்கு களிசிறப்பக் கைதொழுது புறத்துஅணைந்தார்.1606

விளங்குபெருந்திருமுன்றில் மேவுதிருப் பணிசெய்தே
உளம்கொள்திரு விருத்தங்கள் ஓங்குதிருக் குறுந்தொகைகள்
களம்கொள்திரு நேரிசைகள், பலபாடிக் கைதொழுது,
வளம்கொள்திருப் பதிஅதனில் பலநாள்கள் வைகினார். 1607

அங்குஉறையும் நாளின்கண் அருகுஉளவாம் சிவலாயங்கள்
எங்கும்சென்று இனிதுஇறைஞ்சி ஏத்தும்அவர்இறைஅருளால்
பொங்கும்புனல் திருஒற்றியூர்தொழுது போந்து, உமையாள்
பங்குஉடையார் அமர்ந்ததிருப் பாசூர்ஆம் பதிஅணைந்தார்.1608

திருப்பாசூர் நகர்எய்திச் சிந்தையினில் வந்துஊறும்
விருப்புஆர்வம் மேற்கொள்ள, வேய்இடம்கொண்டுஉலகுஉய்ய
இருப்பாரைப் புரம்மூன்றும் எரித்தருள எடுத்ததனிப்
பொருப்புஆர்வெஞ் சிலையாரைத் தொழுதுஎழுந்து போற்றுவார். 1609

முந்திமூ எயில்எய்த முதல்வனார் எனஎடுத்துச்
சிந்தைகரைந்து உருகுதிருக் குறுந்தொகையும் தாண்டகமும்
சந்தம்நிறை நேரிசையும் முதலான தமிழ்பாடி
எந்தையார் திருவருள்பெற் றுஏகுவார் வாகீசர். 1610

அம்மலர்ச்சீர்ப்பதியைஅகன்றுஅயல் உளவாம்பதி அனைத்தின்
மைம்மலரும் களத்தாரை வணங்கி, மகிழ் வொடும்போற்றி
மெய்ம்மைநிலை வழுவாத வேளாள விழுக்குடிமைச்
செம்மையினார் பழையனூர்த் திருஆலவனம்பணிந்தார். 1611

திருஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாம் எனச் சிறப்பின்
ஒருவாத பெருந் திருத்தாண்டகம் முதலா ஓங்கு தமிழ்ப்
பெரு வாய்மைத் தொமைாலை பலபாடிப் பிறபதியும்
மரு ஆர்வம் பெறவணங்கி, வடதிசைமேல் வழிக்கொள்வார்.1612

பல்பதியும் நெடுங்கிரியும் படர்வனமும் சென்றுஅடைவார்
செல்கதிமுன் அளிப்பார்தம் திருக்காரிக்கரை பணிந்து
தொல்கலையில் பெருவேந்தர் தொண்டர்கள்பின்உம்பர்குழாம்
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலை வந்துஎய்தினார். 1613

பொன்முகலித் திருநதியின் புனிதநெடுந் தீர்த்தத்தில்
முன்முழுகிக் காளத்தி மொய்வரையின் தாழ்வரையில்
சென்னிஉறப் பணிந்துஎழுந்து செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னும்மலை மிசைஏறி, வலம்கொண்டு வணங்குவார். 1614

காதுஅணிவெண்குழையானைக் காளத்திமலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்துஇறைஞ்சி எழுந்தபெருங்
காதல்புரி மனம்களிப்பக் கண்களிப்பப் பரவசமாய்
நாதனைஎன் கண்உளான்எனும் திருத்தாண்டகம் நவின்றார். 1615

மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குஉற முன்னேநிற்கும்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதம் சேர்ந்துஇறைஞ்சி
அலைத்துவிழும் கண்அருவி ஆகத்துப் பாய்ந்து இழியத்
தலைக்குவித்த கையினராய்த் தாழ்ந்துபுறம் போந்து அணைந்தார் 1616

சேண்நிலவு திருமலையில் திருப்பணி ஆயினசெய்து
தானுவினை அம்மலைமேல் தாள்பணிந்த குறிப்பினால்
பேணுதிருக் கயிமைமலை வீற்றிருந்த பெருங்கோலம்
காணும்அது காதலித்தார், கலைவாய்மைக் காவலனார். 1617

எழுசீர் விருத்தம்

அங்கண்மாமலைமேல் மருந்தை வணங்கி, ஆர்அருளால்மிகப்
பொங்கு காதலின் உத்தரத்திசை மேல்விருப்பொடு போதுவார்
துங்கமால்வரை கானியாறு தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின்
செங்கண் மால்விடை அண்ணல்மேவு திருப்பருப்பதம்எய்தினார். 1618

மானவிஞ்சையர், வானநாடர்கள், வான்இயக்கர்கள் சித்தர்கள்
கான கின்னரர், பன்னகாதிபர் காமசாரிகளே முதல்
ஞானமோனிகள் நாளும்நம்பரை வந்துஇறைஞ்சி நலம்பெறும்
தானம்ஆன திருச்சிலம்பை வணங்கி வண்தமிழ் சாற்றினார். 1619

அம்மருங்கு கடந்து போம்அவர்ஆர்கொள் சூலஅயில்படைச்
செம்மல் வெண்கயிலைப்பொருப்பை நினைந்துஎழுந்ததொர் சிந்தையால்
எம்மருங்கும்ஓர் காதல் இன்றி, இரண்டுபாலும் வியந்துளோர்
கைம்மருங்கு அணையும் தெலுங்கு கடந்து, கன்னடம்எய்தினார். 1620

கருநடம்கழிவு ஆகஏகிய பின்கலந்த வனங்களும்
திருநதித் துறையாவையும் பயில்சேண்நெடுங் கிரிவட்டையும்
பெருநலம் கிளர்நாடும் எண்இலபின்படச் செறிபொற்பினால்
வருநெடுங்கதிர் கோலு சோலைய மாளவத்தினைநண்ணினார். 1621

அங்கு முற்றி அகன்றுபோகி, அரும்சுரங்கள் கடந்துசென்று
எங்கும் மிக்க அறங்கள்நீடும் இலாடபூமி இகந்துபோய்
மங்குல்சுற்றிய வெற்பினோடு வனங்கள் ஆறுகடந்துஅயல்
பங்கயப் பழனத்து மத்திய பைதிரத்தினை எய்தினார். 1622

அன்னநாடு கடந்து, கங்கை அணைந்து சென்றுவலம்கொள்ளும்
மின்னுவேணியர் வாரணாசி விருப்பினோடு பணிந்து,உடன்
பின்அனைந்தவர்தம்மைஅங்கண்ஒழிந்துகங்கைகடந்துபோய்,
மன்னுகாதல் செய்நாவின் மன்னவர் வந்துகல்சுரம் முந்தினார். 1623

மாகம்மீது வளர்ந்த கானகம் ஆகிஎங்கும் மனித்தரால்
போகலா நெறிஅன்றியும் புரிகின்ற காதல்பொலிந்து எழச்
சாகமூல பலங்கள் துய்ப்பனவும் தவிர்ந்து, தனித்து, நேர்
ஏகினார், இரவும் பகலும் பெரும்கயிலைக் குலக்கிரி எய்துவார். 1624

ஆயஆர்இருளின்கண்ஏகும்அவ்அன்பர்தம்மைஅணைந்துமுன்
தீயவாய விலங்குவன்தொழில் செய்யஅஞ்சின, நஞ்சுகால்
வாய நாகம் மணிப்பணம் கொள்விளக்கு எடுத்தன, வந்துகால்
தோயவானவராயினும் தனி துன்னஅரும்சுரம் முன்னினார். 1625

வெங்கதிர்ப்பகல் அக்கடத்திடை வெய்யவன்கதிர் கைபரந்து
எங்கும் மிக்க பிளப்பின் நாகர்தம் எல்லைபுக்கு எரிகின்றன
பொங்கு அழல் தெறுபாலை வெந்நிழல் புக்கசூழல் புகும்பகல்
செங்கதிர்க்கனல் போலும்அத்திசை திண்மைமெய்த்தவர் நண்ணினார். 1626

இங்ஙனம் இரவும்பகல் பொழுதும் மருஞ்சுரம் எய்துவார்
பங்கயம் புரைதாள் பரட்டுஅளவும் பசைத்தசைதேயவும்
மங்கைபங்கர் தம்வெள்ளி மால்வரை வைத்தசிந்தைமறப்பரோ?
தம்கரங்கள் இரண்டுமே கொடு தாவி ஏகுதல் மேவினார். 1627

கைகளும் மணிபந்து அசைந்துஉறவே கரைந்து, சிதைந்தபின்
மெய்கலந்து எழுசிந்தை அன்பின்விருப்புமீமிசை பொங்கிட
மொய்கடுங்கனல் வெம்பரல் புகை மூளும் அத்தம்முயங்கியே
மைகொள் கண்டர்தம் அன்பர் செல்லவருந்தி உந்தினர் மார்பினால். 1628

மார்பமும் தசை நைந்துசிந்தி வரிந்தஎன்பு முரிந்திட
நேர்வரும் குறிநின்ற சிந்தையின் நேசம், ஈசனைநேடும்நீடு
ஆர்வம், அங்கு உயிர்கொண்டு உகைக்கும் உடம்புஅடங்கவும்ஊன்கெடச்
சேர்வுஅரும் பழுவம் புரண்டுபுரண்டுசென்றனர்செம்மையோர். 1629

அப்புறம் புரள்கின்ற நீளிடை அங்கம்எங்கும் அரைந்திடச்
செப்புஅரும் கயிலைச்சிலம்புஅடிசிந்தை சென்றுஉறும்ஆதலால்
மெய்ப்புறத்தில் உறுப்புஅழிந்தபின் மெல்லஉந்து முயற்சியும்
தப்புறச் செயல்இன்றி அந்நெறி தங்கினார் தமிழாளியார். 1630

அன்னதண்மையர் கயிலையைஅணைதற்கு அருளார்
மன்னு தீந்தமிழ் புவியின்மேல் பின்னையும் வழுத்த
நல்நெடும்புனல் தடமும்ஒன்ற உடன்கொடு நடந்தார்
பன்ன கம்புனை பரமர், ஓர்முனிவர் ஆம்படியால். 1631

வந்துமற்றவர் மருங்கு உற அணைந்துநேர் நின்று,
நொந்து நோக்கி, மற்றவர்எதிர் நோக்கிட நுவல்வார்
சிந்திஇவ்உறுப்பு அழிந்திட வருந்திய திறத்தால்
இந்த வெம்கடத்து எய்தியது என்? என இசைத்தார்.1632

மாசுஇல் வற்கலை ஆடையும் மார்பின் முந்நூலும்
தேசுஉடைச் சடைமவுலியும் நீறும்மெய் திகழ
ஆசுஇல் மெய்த்தவர் ஆகிநின் றவர்தமை நோக்கிப்
பேசுஉற்றுது ஓர் உணர்வுற விளம்புவார் பெரியோர். 1633

வண்டுஉலாம்குழல் மலைமகளுடன்வடகயிலை
அண்டர் நாயகர் இருக்கும் அப்பரிசு, அவர் அடியேன்
கண்டுகும்பிட விருப்பொடும் காதலின்அடைந்தேன்
கொண்டஎன்குறிப்பு இது, முனியே எனக் கூற. 1634

கயிலை மால்வரையாவது காசினி மருங்கு
பயிலும் மானுடப் பான்மையோர் அடைவதற்கு எளிதோ?
அயில்கொள் வேல்படை அமரரும் அணுகுதற்கு அரிதால்
வெயில்கொள்வெம்சுரத்துஎன் செய்தீர்,வந்து? எனவிளம்பி. 1635

மீளும் அத்தனைஉமக்குஇனிக் கடன்எனவிளங்கும்
தோளும் ஆகமும் துவளும் முந்நூல் முனிசொல்ல
ஆளும்நாயகன் கயிலையில் இருக்கை கண்டல்லால்
மாளும் இவ்உடல் கொண்டு மீளேன் என மறுத்தார். 1636

ஆங்குமற்றவர் துணிவுஅறிந்து அவர்தமைஅறிய
நீங்கும் மாதவர், விசும்பிடைக் கரந்து, நீள்மொழியால்
ஓங்கு நாவினுக் கரசனே! எழுந்திர், என்றுஉரைப்பத்
தீங்கு நீக்கிய யாக்கை கொண்டு எழுந்துஒளி திகழ்வார். 1637

அண்ணலே! எனைஆண்டுகொண்டு அருளிய அமுதே!
விண்ணிலே மறைந்தருள்புரி வேத நாயகனே!
கண்ணி னால் திருக் கயிலையில்இருந்த நின்கோலம்
நண்ணி நான்தொழ நயந்துஅருள்புரி எனப் பணிந்தார். 1638

தொழுது எழுந்தநல் தொண்டரை நோக்கிவிண் தலத்தில்
எழுபெருந்திரு வாக்கினால் இறைவர் – இப்பொய்கை
முழுகி, நம்மைநீ கயிலையில் இருந்த அம் முறைமை
பழுதுஇல் சீர்த்திருவை ஆற்றில் காண்எனப் பணித்தார். 1639

ஏற்றினார்அருள்தலைமிசைக் கொண்டு எழுந்துஇறைஞ்சி
வேற்றும் ஆகி விண்ஆகி நின்றார் மொழி விரும்பி
ஆற்றல் பெற்றஅவ்அண்ணலார் அஞ்சு எழுத்து ஓதிப்
பால்த டம்புனல் பொய்கையில் மூழ்கினார் பணியால்.1640

ஆதி தேவர்தம் திருஅருள்பெருமை யார் அறிந்தார்?
போத மாதவர் பனிமலர்ப் பொய்கையில் மூழ்கி
மாது ஓர் பாகனார் மகிழும் ஐயாற்றில் ஓர் வாவி
மீது தோன்றி வந்து எழுந்தனர் உலகு எலாம் வியப்ப.1641

வம்புஉலாமலர் வாவியின் கரையில் வந்து ஏறி
உம்பர் நாயகர் திருஅருள் பெருமையை உணர்வார்
எம்பிரான்தரும் கருணைகொல் இது என, இருகண்
பம்பு தாரைநீர் வாவியில் படிந்துஎழும் படியார். 1642

மிடையும் நீள்கொடி வீதிகள் விளங்கிய ஐயாறு
உடைய நாயகர் சேவடி பணியவந்து உறுவார்
அடைய அப்பதி நிற்பவும் சரிப்பவும் ஆன
புடையஅமர்ந்ததம் துணையொடும் பொலிவன கண்டார். 1643

பொன்ம லைக்கொடியுடன்அமர் வெள்ளிஅம்பொருப்பில்
தன்மை ஆம்படி சத்தியும் சிவமும்ஆம் சரிதைப்
பன்மையோனிகள் யாவையும் பயில்வன பணிந்தே
மன்னும் மாதவர் தம்பிரான் கோயில் முன் வந்தார். 1644

காணும் அப்பெருங் கோயிலும் கயிலைமால் வரையாய்ப்
பேணும் மால்அயன் இந்திரன் முதல்பெருந்தேவர்
பூணும் அன்பொடு போற்றிசைத்து எழும் ஒலி பொங்கத்
தாணு மாமறை யாவையும் தனித்தனி முழங்க. 1645

தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதரர் இயக்கர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடைஎலாம் மிடையக்
காவி வாள்விழி அரம்பையர் கானமும் முழவும்
தாஇல் ஏழ்கடல் முழக்கினும் பெருகு ஒலி தழைப்ப. 1646

கங்கையேமுதல் தீர்த்தம்ஆம் கடவுள்மா நதிகள்
மங்கலம்பொலி புனல்பெருந்தடம் கொடுவணங்க,
எங்கும் நீடிய பெருங்கண நாதர்கள் இறைஞ்சப்
பொங்கு இயங்களால் பூத வேதாளங்கள் போற்ற. 1647

அம்தண் வெள்ளிமால்வரை இரண்டாம் எனஅணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடைஎதிர்நிற்ப
முந்தை மாதவப் பயன்பெறும் முதன்மையால் மகிழ்ந்தே
நந்தி எம்பிரான் நடுவுஇடை ஆடிமுன் நணுக. 1648

வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும்
தெள்ளு பேர்ஒளிப் பவளவெற்பு எனஇடப் பாகம்
கொள்ளும் மாமலை யாளுடன் கூட வீற்றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன் னவனார். 1649

கண்ட ஆனந்தக் கடலினைக் கண்களால் முகந்து
கொண்டு, கைகுவித்து எதிர்விழுந்து எழுந்து மெய்குலைய
அண்டர் முன்பு நின்று ஆடினார், பாடினார், அழுதார்
தொண்டனார்க்கு அங்கு நிகழ்ந்தன யார்சொல வல்லார். 1650

முன்புகண்டுகொண்டு அருளின்ஆர் அமுதுஉண்ண, மூவா
அன்புபெற்றவர் அளவிலா ஆர்வம்முன் பொங்கப்
பொன்பிறங்கிய சடையரைப் போற்றுதாண் டகங்கள்
இன்பம் ஓங்கிட ஏத்தினார் எல்லைஇல் தவத்தோர். 1651

ஆயவாறு மற்று, அவர்மனம்களிப்பு உறக்கயிலை
மேய நாதர் தம்துணையொடும் வீற்றிருந் தருளித்
தூயதொண்டரும் தொழுது எதிர் நிற்கஅக் கோலம்
சேயது ஆக்கினார், திருஐயாறு அமர்ந்மை திகழ. 1652

ஐயர்கோலம் அங்குஅளித்து அகன்றிட, அடித்தொண்டர்
மையல் கொண்டுஉளம் மகிழ்ந்திட வருந்தி, மற்று இங்குச்
செய்யவேணியர் அருள்இதுவோ? எனத் தெளிந்து,
வையம் உய்ந்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து. 1653

அறுசீர் விருத்தம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணியானை மலையான்மகளொடும் என்னும்
கோதுஅறு தண்தமிழ்ச்சொல்லால் குலவு திருப்பதிகங்கள்
வேதமுதல்வர் ஐயாற்றில் விரவும் சராசரம் எல்லாம்
காதல் துணையொடும் கூடக்கண்டேன் எனப் பாடிநின்றார்.1654

கண்டுதொழுது வணங்கிக் கண்ணுதலார்தமைப்போற்றிக்
கொண்ட திருத்தாண்டகங்கள்குறுந்தொகை, நேரிசை,அன்பில்
மண்டு விருத்தங்கள் பாடி, வணங்கித் திருத்தொண்டுசெய்தே
அண்டர்பிரான் திருஐயாறு அமர்ந்தனர் நாவுக்கரசர்.1655

நீடிய அப்பதி நின்று நெய்த்தானமே முதலாக
மாடுஉயர் தானம் பணிந்து மழபாடியாரை வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மாலை பகர்ந்துபணி செய்து, போற்றித்
தேடிய மாலுக்கு அரியார் திருப்பூந் துருத்தியைச் சேர்ந்தார்.1656

சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திருநடைமாளிகை முன்னர்ச்
சார்ந்துவலம்கொண்டு இறைஞ்சித் தம்பெருமான் திருமுன்பு
நேர்ந்தபரிவொடும் தாழ்ந்து நிறைந்து ஒழியாஅன்புபொங்க
ஆர்ந்த கண்ணீர் மழைதூங்க,அயர்வு உறும்தன்மையரானார். 1657

திருப்பூந் துருத்தி அமர்ந்த செஞ்சடையானைஆன் ஏற்றுப்
பொருப்பு ஊர்ந்தருளும் பிரானைப் பொய்இலியைக் கண்டேன்என்று
விருப்புஉறு தாண்டகத் தோடு மேவிய காதல் விளைப்ப
இருப்போம் திருவடிக்கீழ் நாம் என்னும் குறுந்தொகை பாடி. 1658

அங்கு உறையும் தன்மைவேண்டி நாம்அடிபோற்றுவது என்று
பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம் போற்றியபாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்பிரானார் அருள்பெற்றுத்
திங்களும் ஞாயிறும் தோயும் திருமடம் ஆங்குஒன்றுசெய்தார். 1659

பல்வகைத்தாண்டகத் தோடும் பரவும் தனித்தாண்டகமும்
அல்லல் அறுப்பவர் தானத்து அடைவு திருத்தாண்டகமும்
செல்கதி காட்டிடப் போற்றும் திருஅங்க மாலையும் உள்ளிட்டு
எல்லை இல்பன்மைத் தொகையும் இயம்பினார்ஏத்திஇருந்தார். 1660

கொச்சகக் கலி

பொன்னிவலம் கொண்ட திருப்பூந்துருத்தி அவர்இருப்பக்
கல்மனத்து வல்அமணர் தமைவாதில் கட்டழித்துத்
தென்னவன்கூன் நிமிர்த்தருளித் திருநீற்றின்ஒளிகண்டு
மன்னியசீர்ச் சண்பைநகர் மறையவனார் வருகின்றார். 1661

தீந்தமிழ் நாட்டிடைநின்றும் எழுந்தருளிச்செழும்பொன்னி
வாய்ந்த வளம்தருநாட்டு வந்துஅணைந்தார் வாக்கினுக்கு
வேந்தர் இருந்தமைகோட்டு விரைந்துஅவர்பால்செல்வன் எனப்
!பூந்துருத்தி வளம்பதியின் புறம்பணையில் வந்துஅணைந்தர்.1662

சண்பைவரும் தமிழ்விரகர் எழந்தருளத் தாம்கோட்
மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி வாகீசர் மனம் மகிழ்ந்து,
கண்பெருகும் களிகொள்ளக்கண்டு இறைஞ்சும் காதலினால்,
எண்பெருகும் விருப்பு எய்த, எழுந்தருளி எதிர்சென்றார். 1663

காழியர் கோன் வரும்எல்லை கலந்துஎய்திக்காதலித்தார்
சூழும் மிடைந் திடும்நெருக்கில் காணாமே தொழுதருளி
வாழிஅவர் தமைத்தாங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தாழும் உடல்இதுகொண்டு தாங்குவன்யான் எனத் தரித்தார். 1664

வந்துஒருவர் அறியாமே மறைந்த வடிவொடும்புகலி
அந்தணனார் ஏறி எழுந் தருளிவரும் மணிமுத்தின்
சந்தமணி சிவிகையினைத் தாங்குவாருடன்தாங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவருவார் தமையாரும் தெளிந்திலரால். 1665

திருஞான மாமுனிவர் அரசுஇருந்த பூந்துருத்திக்கு
அருகாக எழுந்தருளி, எங்கு உற்றார் அப்பர் என
உருகாநின்று உம்அடியேன் உம்அடிகள் தாங்கி வரும்
பெருவாழ்வு வந்துஎய்தப் பெற்றுஇங்கு உற்றேன் என்றார். 1666

பிள்ளையார் அதுகேளாப் பெருகுவிரைவுடன் இழிந்தே
உள்ளம்மிகு பதைப்புஎய்தி, உடையஅரசினை வணங்க,
வள்ளலார் வாகீசர் அவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
துள்ளுமான்மறிக் கரத்தார்தொண்டர்எலாம் தொழுதுஆர்த்தார். 1667

கழுமலக்கோன் திருநாவுக் கரசருடன் கலந்தருளிச்
செழுமதியம் தவழ்சோலைப் பூந்துருத்தித் திருப்பதியின்
மழுவினொடு மான்ஏந்தும் திருக்கரத்தார் மலர்த்தாள்கள்
தொழுதுஉருகி இன்புற்றுத் துதிசெய்துஅங்குஉடன் இருந்தார். 1668

வல்அமணர் தமைவாதில் வென்றதுவும் வழுதிபால்
புல்லியகூன் நிமிர்த்ததுவும் தண்பொருந்தப் புனல்நாட்டில்
எல்லைஇலாத் திருநீறு வளர்த்ததுவும் இருந்தவத்தோர்
சொல்லஅதுகேட்டுஉவந்தார் தூயபுகழ் வாகீசர். 1669

பண்புஉடைய பாண்டிமா தேவியார் தம் பரிவும்
நண்புடைய குலச்சிறையார் பெருமையும் ஞானத்தலைவர்
எண்பெருக உரைத்தருள, எல்லைஇல் சீர் வாகீசர்
மண்குலவும் தமிழ்நாடு காண்பதற்கு மனம்கொண்டார். 1670

பிரமபுரத் திருமுனிவர் பெருந்தொண்டை நல் நாட்டில்
அரன்அமரும் தானங்கள் அணைந்து இறைஞ்சிப்பாடுதற்குஅங்கு
உரன்உடைய திருநாவுக் கரசர் உரை செய்தருளப்
புரம்எரித்தார் திருமகனார் பூந்துருத்தி தொழுதுஅகன்றார். 1671

ஆண்டஅரசு அங்கணர்சீர் அருள்பெற்றுஅப் பதிநின்றும்
பாண்டிநாட்டு எழுந்தருளும் பான்மையராய்த்தென்திசைபோய்க்
காண்தகைய திருப்புத்தூர் பணிந்துஏத்திக் கதிர்மதியம்
தீண்டுகொடி மதில்மதுரைத் திருஆலவாய் சேர்ந்தார். 1672

சென்றுஅணைந்து மதுரையினில் திருந்தியநூல் சங்கத்துள்
அன்றுஇருந்து தமிழ் அராய்ந்து அருளிய அங்கணர் கோயில்
முன்றிலினை வலம்கொண்டு முன்இறைஞ்சி உள்புக்கு
வன்தனிமால் விடையானை வணங்கிமகிழ்வொடும்திளைத்தார். 1673

எய்தியபே ரானந்த இன்பத்தின் இடை அழுந்தி
மொய்திகழும் சடையானை முளைத்தானை என்றுஎடுத்துச்
செய்தவத்தோர் தாண்டகச்செந்தமிழ்பாடிப் புறத்துஅணைவார்
கைதொழுது பணிந்துஏத்தித் திருஉள்ளம் களிசிறந்தார். 1674

சீர்திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திருநீற்றின்
சார்வடைய கூன் நிமிர்ந்த தென்னவனார் தம்முடனே
பார்பரவும் குலச்சிறையார் வாகீசர்தமைப் பணிவுற்று
ஆரகிலாக் காதல்மிக அடிபோற்ற அங்கிருந்தார். 1675

திருஆலவாய் அமர்ந்த செஞ்சுடரைச்செழும்பொருள்நூல்
தருவானை நேரிசையும் தாண்டகமும் முதலான
பெருவாய்மை தமிழ்பாடிப் பேணுதிருப் பணிசெய்து
மருவார்தம் புரம்எரித்தார் பூவணத்தை வந்துஅடைந்தார். 1676

கொடிமாடம் நிலவுதிருப்பூவணத்துக் கோயிலினுள்
நெடியானுக்கு அறிவுஅறியார் நேர்தோன்றக்கண்டுஇறைஞ்சி
வடிவேறு திரிசூலத் தாண்டகத்தால் வழுத்திப்போய்ப்
பொடிநீடு திருமேனிப் புனிதர்பதி பிறபணிவார். 1677

தென்இலங்கை இராவணன் தன் சிரம்ஈரைந்தும்துணித்த
மன்னவனாம் இராமனுக்கு வரும்பெரும் பாதகம் தீர்த்த
பிஞ்ஞகனைத் தொழுவதற்கு நினைந்துபோய்ப் பெருமகிழ்ச்சி
துன்னிமனம் கரைந்துஉருகத் தொழுதுஎழுந்தார் சொல்லரசர். 1678

தேவர்தொழும் தனிமுதலைத் திருஇராமேச்சுரத்து
மேவிய சங்கரனை எதிர்நின்று விருப்புறு மொழியால்
பாவு திரு நேரிசைகள் முதலான தமிழ்பாடி
நா அரசர் திருத்தொண்டு நலம்பெருகச் செய்து அமர்ந்தார். 1679

அங்குஉறைந்து கண்ணுதலார் அடிசூடி அகன்றுபோய்ப்
பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ் நெல்வேலி
செங்கண்விடையார்மன்னும் திருக்கானப் பேர்முதலா
எங்கும் நிகழ் தானங்கள் எல்லாம்புக்கு இறைஞ்சுவார். 1680

தொழுதுபல வகையாலும் சொல்தொடை வண்தமிழ்பாடி
வழு இல் திருப்பணி செய்து மனம்கசிவுற்று எப்பொழுதும்
ஒழுகிய கண்பொழி புனலும் ஓவாது சிவன் தாள்கள்
தழுவிய சிந்தையில் உணர்வும் தங்கிய நீர்மையில் சரித்தார். 1681

தேம்பொழியும் செந்தமிழ்நாட்டினில் எங்கும்சென்றுஇறைஞ்சிப்
பாம்பு அணிவார்தமைப் பணிவார் பொன்னிநாடுஅதுஅணைந்து
வாம்புனல் சூழ் வளநகர்கள் பின்னும்போய் வணங்கியே,
பூம்புகலூர் வந்துஅடைந்தார், பொய்ப் பாசம் போக்குவார். 1682

பொய்கைசூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதமலர்த் தாள்வணங்கி
நையும்மனப் பரிவினொடும் நாள்தோறும் திருமுன்றில்
கைகலந்த திருத்தொண்டு செய்துபெருங் காதலுடன்
வைகும் நாள் எண்இறந்த வண்தமிழ்மாலைகள்மொழிவார்.1683

நின்று திருத்தாண்டகமும் நீடு தனித் தாண்டகமும்
மன்றுஉறைவார் வாழ்பதிகள் வழுத்துதிருத் தாண்டகமும்
கொன்றமலர்ச் சடையார்பால் குறைந்ததிரு நேரிசையும்
துன்றதனி நேரிசையும் முதலான தொடுத்து அமைத்தார். 1684

ஆர்உயிரின் திருவிருத்தம் தசபுராணத்து அடைவும்
பார்பரவும் பாவநாசப் பதிகம் பல்முறையும்
நேர்படநின்று அறைகூவும் திருப்பதிகம் முதல்பிறவும்
பேர்அருளின் கடல்அளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார்.1685

அந்நிலைமையினில் ஆண்ட அரசுபணி செய்யஅவர்
நல்நிலைமை காட்டுவார் நம்பர் திருமணி முன்றில்
தன்னில் வரும் உழவாரம் நுழைந்த இடம் தான்எங்கும்
பொன்னினொடு நவமணிகள் பொலிந்து இலங்க அருள் செய்தார் 1686

செம்பொன்னும் நவமணியும் சேண்விளங்க, ஆங்குஉளவையும்
உம்பர்பிரான் திருமுன்றில் உருள்பருக்கை யுடன்ஒக்க
எம்பெருமான் வாகீசர் உழவாரத்தினில் ஏந்தி,
வம்புஅலர்மென் பூங்கமல வாவியினில் புகஎறிந்தார். 1687

புல்லோடும் கல்லோடும் பொன்னோடும் மணியோடும்
சொல்லோடும் வேறுபாடு இலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன், திருப்புகலூர் நாயகனார் திருவருளால்
வில்லோடு நுதல்மடவார் விசும்புஊடு வந்துஇழிந்தார். 1688

வானக மின்னுக் கொடிகள் வந்துஇழிந்தால் எனவந்து,
தானம்நிறை சுருதிகளில் தகும் அலங்காரத் தன்மை
கான அமுதம் பரக்கும் கனிவாயில் ஒளிபரப்பப்
பானல் நெடுங் கண்கள் வெளி பரப்பி இசை பாடுவார். 1689

கற்பகப்பூந் தளிர்அடிபோம் காமருசா ரிகைசெய்ய,
உற்பலமென் முகழ்விரல்வட் டணையோடும் கைபெயரப்
பொற்புஉறும் அக்கையின் வழிப்பொருகயல்கண்புடைபெயர
அற்புதப் பொன் கொடிநுடங்கி ஆடுவபோல் ஆடுவார். 1690

ஆடுவார், பாடுவார், அலர்மாரி மேல்பொழிவார்
கூடுவார் போன்று அணைவார், குழல்அவிழஇடைநுடங்க
ஓடுவார், மாரவேளுடன் மீள்வார், ஒளிபெருக
நீடுவார் துகில்அசைய நிற்பாரும் ஆயினார். 1691

இத்தன்மை அரம்பையர்கள் எவ்விதமும் செயல்புரிய
அத்தனார் திருஅடிக்கீழ் நினைவுஅகலா அன்புஉருகும்
மெய்த்தன்மை உணர்வுஉடைய விழுத்தவத்து மேலோர்தம்
சித்தம்நிலை திரியாது, செய் பணியின் தலை நின்றார். 1692

இம்மாயப் பவத்தொடக்குஆம் இருவினைகள் தமைநோக்கி
உம்மால்இங்கு என்னகுறை உடையேன் திருஆரூர்
அம்மானுக்கு ஆள்ஆனேன், அலையேன்மின் நீர் என்று
பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலுள் எனும்திருத்தாண்டகம் புகன்றார். 1693

மாதரவர் மருங்குஅணைய வந்துஎய்தி மதனவசக்
காதலவர் புரிந்துஒழுகும் கைதவங்கள் செய்திடவும்
பேதம்இலா ஒர்உணர்வின் பெரியவரைப் பெயர்விக்க
யாதும் ஒருசெயல் இல்லாமையில் இறைஞ்சி எதிர்அகன்றார். 1694

இந்நிலைமை உலகுஏழும் எய்தஅறிந்து இயல்புஏத்த
மன்னிய அன்புஉறுபத்தி வடிவான வாகீசர்
மின்நிலவும் சடையார்தம் மெய்அருள்தான் எய்தவரும்
அந்நிலைமை அணித்துஆகச் சிலநாள்அங்குஅமர்ந்திருந்தார். 1695

மன்னியஅந்தக் கரணம் மருவுதலைப் பாட்டினால்
தன்னுடைய சரணான தமியேனைப் புகலூரன்
என்னை இனிச் சேவடிக்கீழ் இருத்திவிடும் என்றுஎழுகின்ற
முன்உணர்வின் முயற்சினால் திருவிருத்தம் பலமொழிந்தார். 1696

மண்முதலாம் உலகுஏத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா உன்அடிக்கே போதுகின்றேன் எனப்புகன்று
நண்அரிய சிவானந்த ஞானவடிவே ஆகி,
அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்டஅரசு அமர்ந்திருந்தார். 1697

வானவர்கள் மலர்மாரி மண்நிறைய விண்உலகின்
மேல்நிறைந்த ஐந்துபேரிய ஒலியும் விரிஞ்சன்முதல்
யோனிகள் ஆயின எல்லாம் உள்நிறைந்த பெருமகிழ்ச்சி
தான்நிறைந்த சித்திரையில் சதயம்ஆம் திருநாளில். 1698

அடியனேன் ஆதரவால் ஆண்டஅரசின் சரிதப்
படியையான் அறிந்தபடி பகர்ந்தேன், அப்பரமுனிவன்
கடிமலர்மென் சேவடிகள் கைதொழுது, குலச்சிறையார்
முடிவுஇல்புகழ்த் திருத்தொண்டின் முயற்சியினை மொழிகின்றேன். 1699

28. குலச்சிறை நாயனார்

கலிவிருத்தம்

பன்னு தொல்புகழ்ப் பாண்டிநல் நாட்டிடைச்
செந்நெல் ஆர்வயல் தீங்கரும் பின்அயல்
துன்னு பூகப் புறம்பணை சூழ்ந்தது
மன்னு வண்மை யினார்மண மேல்குடி. 1700

அப்பதிக்கு முதல்வர்வன் தொண்டர்தாம்
ஒப்புஅரும் பெரு நம்பிஎன்று ஓதிய
செப்ப அரும் சீர்க் குலச்சிறையார் திண்மை
வைப்பினால் திருத்தொண்டில் வழாதவர். 1701

காரணம் கண்ணுதற்கு அன்பர் என்னவே
வாரம்ஆகி மகிழ்ந்து, அவர் தாள்மிசை
ஆரும் அன்பொடு வீழ்ந்து, அஞ்சலி முகிழ்த்து
ஈர நன்மொழி எய்த இசைத்துளார். 1702

குறியில் நான்கு குலத்தினர் ஆயினும்
நெறியின் அக்குலம் நீங்கினர் ஆயினும்
அறிவு சங்கரற்கு அன்பர் எனப்பெறில்
செறிவு உறப்பணிந்து ஏத்திய செய்கையார். 1703

உலகர் கொள்ளும் நலத்தினர் ஆயினும்
அலகுஇல் தீமையர் ஆயினும் அம்புலி
இலகு செஞ்சடை யார்க்கு அடியார் எனில்
தலம்உறப் பணிந்து ஏத்தும் தகைமையார். 1704

பண்பு மிக்கார் பலராய் அணையினும்
உண்பவேண்டி ஒருவர் அணையினும்
எண்பெருக்கிய அன்பால் எதிர்கொண்டு
நண்புகூர்ந்து அமுதுஊட்டும் நலத்தினார். 1705

பூதிகோவணம் சாதனத்தால் பொலிந்து
ஆதிதேவர்தம் அஞ்செழுத் தாம்அவை
ஓதுநா வணக்கத்தால் உரைப்பவர்
பாதம் நாளும் பரவிய பண்பினார். 1706

இன்ன நல்ஒழுக் கத்தினால் ஈறுஇல்சீர்த்
தென்னவன்நெடு மாறற்குச் சீர்திகழ்
மன்னு மந்திரி கட்குமேல் ஆகியார்
ஒன்னலார்ச் செற்று உறுதிக்கண் நின்றுள்ளார். 1707

ஆய செய்கையர் ஆயவர் ஆறு அணி
நாய னார் திருப்பாதம் நவின்றுளார்
பாய சீர்புனை பாண்டிமா தேவியார்
மேய தொண்டுக்கு மெய்த்தொண்டர் ஆயினார். 1708

புன்நயத்துஅரு கந்தர்பொய் நீக்கவும்
தென்னர் நாடு திருநீறு போற்றவும்
மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்அடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார். 1709

வாதில் தோற்ற அமணரை வன்கழுத்
தீது நீங்கிட ஏற்றுவித் தார்திறம்
யாது போற்றினேன்? மேல்இனி ஏத்துகேன்
வேத நீதி மிழலைக் குறும்பர்தாள். 1710

29. பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்.

சூதம் நெருங்குகுலைத்தெங்கு பலவுபூகம் சூழ்புஉடைத்தாய்
வீதி தோறும் நீற்றின்ஒளி விரிய, மேவி விளங்குபதி
நீதி வழுவா நெறியினராய் நிலவும் குடியால்நெடுநிலத்து
மீதுவிளங்கும் தொன்மையது மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை. 1711

அன்னதொன்மைத் திருப்பதிக்கண் அதிபர் மிழலைக்குறும்பனார்
சென்னிமதியம் வைத்தவர்தம் அடியார்க்குஆனசெய்பணிகள்
இன்ன வண்ணம் என்றுஅவர்தாம் உரையா முன்னம்எதிர்ஏற்று
முன்னம் உணர்ந்து செய்வாராய்முதிரும்அறிவின்பயன்கொள்வார். 1712

தொண்டர்பலரும் வந்துஈண்டி உண்ணத்தொலையாஅமுதுஊட்டிக்
கொண்டுசெல்ல இருநிதியம் முகந்து கொடுத்துக்குறைந்துஅடைவார்
வண்டுமருவும் குழல் உமையாள் கேள்வன் செய்யதாள்என்னும்
புண்டரீகம் அகமலரில் வைத்துப் போற்றும் பொற்பினார். 1713

இத்தன்மையராய் நிகழும் நாள்எல்லைஇல்லாத்திருத்தொண்டின்
மெய்த் தன்மையினை உலகுஅறிய விதியால் வணங்கி மெய்அடியார்
சித்தம் நிலவும் திருத்தொண்டத் தொகைபாடிய நம்பியைப் பணிந்து
நித்தன்அருள் பெற்றவர் பாதம்நினைக்கும் நியமத்தலைநின்றார். 1714

மைஆர்தடங்கண் பரவையார் மணவாளன் மலர்க்கழல்கள்
கையால் தொழுது, வாய்வாழ்த்திமனத்தால்நினைக்கும்கடப்பாட்டில்
செய்யாள் கோனும் நான்முகனும் அறியாச் செம்பொன் தாள்இணைக்கீழ்
உய்வான்சேர உற்றநெறி இதுவேஎன்று அன்பினில்உய்த்தார். 1715

நாளும் நம்பி ஆரூரர் நாமம் நவின்ற நலத்தாலே
ஆளும்படியால் அணிமாதி சித்தி ஆன அணைந்ததன்பின்
மூளும்காதல் உடன்பெருக முதல்வர் நாமத்து அஞ்செழுத்தும்
கேளும்பொருளும் உணர்வும் ஆம் பரிசுவாய்ப்பக் கெழுமினார். 1716

இன்னவாறே இவர்ஒழுக ஏறுகொடிமேல் உயர்த்தவர்தம்
பொன்னங் கழல்கள் மண்ணின்மேல் பொருந்த வழக்கு உரைத்து
மன்னும் ஓலை அவைமுன்பு காட்டிஆண்ட வன்தொண்டர்
சென்னி மதிதோய் மாடம்மலி கொடுங்கோளூரைச்சேர்வுற்றார். 1717

அஞ்சைக் களத்துநஞ்சுஉண்ட அமுதைப்பரவி அணைவுறுவார்
செஞ்சொல் தமிழ்மாலைகள் மொழியத்தேவர்பெருமான்அருளாலே
மஞ்சில் திகழும் வடகயிலைப் பொருப்பில் எய்தவரும் வாழ்வு
நெஞ்சில தெளிய இங்குஉணர்ந்தார் நீடுமிழலைக்குறும்பனார். 1718

மண்ணில் திகழும் திருநாவ லூரில் வந்த வன்தொண்டர்
நண்ணற்கு அரிய திருக்கயிலை நாளைஎய்த நான்பிரிந்து
கண்ணிற்கு அரியமணிகழிய வாழ்வோர் போலவாழேன்என்று
எண்ணிச் சிவன்தாள் இன்றே சென்றடைவன் யோகத்தால் என்பார் 1719

நாலு கரணங்களும் ஒன்றாய் நல்லஅறிவு மேற்கொண்டு
காலும் பிரமநாடிவழிக் கருத்துச்செலுத்தக் கபாலநடு
ஏலவே முன்பயின்ற நெறி எடுத்தமறை மூலம் திறப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாதம் அணைவார் கயிலைமுன்அடைந்தார். 1720

பயில்ஐச் செறிந்தயோகத்தால் பரவைகேள்வன் பாதம்உறக்
கயிலைப் பொருப்பர் அடிஅடைந்தமிழலைக்குறும்பர்கழல்வணங்கி
மயிலைப்புறம்கொள் மென்சாயல் மகளிர்கிளவி யாழினொடும்
குயிலைப்பொருவும் காரைக்கால் அம்மைபெருமை கூறுவாம்.1721

30. காரைக்கால் அம்மையார்

மானம்மிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில்
ஊனம்இல்சீர்ப் பெருவணிகர் குடிதுவன்றி ஓங்குபதி
கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டுஏறி மண்டுகழிக்.
கானல்மிசை உலவுவளம் பெருகுதிருக் காரைக்கால்.1722

வங்கம்மலி கடல்காரைக் காலின்கண் வாழ்வணிகர்
தங்கள்குலத் தலைவனார் தனதத்த னார்தவத்தால்
அங்குஅவர்பால் திருமடந்தை அவதரித்தாள் எனவந்து
பொங்கியபேர் அழகுமிகப் புனிதவதியார் பிறந்தார். 1723

வணிகர்பெருங் குலம்விளங்க வந்துபிறந் தருளியபின்
அணிகிளர்மெல் அடிதளர்வுற்றுஅசையும் நடைப்பருவத்தே
பணிஅணிவார் கழற்குஅடிமை பழகிவரும் பாங்குபெறத்
தணிவுஇல்பெரு மனக்காதல் ததும்பவரும் மொழிபயின்றார். 1724

பல்பெருநல் கிளைஉவப்பப் பயில்பருவச் சிறப்புஎல்லாம்
செல்வம்மிகு தந்தையார் திருப்பெருகும் செயல்புரிய
மல்குபெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றார், விடையவர்பால்
அல்கியஅன் புடன்அழகின் கொழுந்துஎழுவது எனவளர்வார். 1725

வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்தசடை
அண்டர்பிரான் திருவார்த்தை அனையவரு வனபயின்று
தொண்டர்வரில் தொழுது, தா தியர்போற்றத்துணைமுலைகள்.
கொண்டுநுசுப்பு ஒதுங்குபதம் கொள்கையினில் குறுகினார்.1726

நல்லவெனஉறுப்புநூ லவர்உரைக்கும் நலம்நிரம்பி,
மல்குபெரு வனப்புமீக் கூர, வரு மாட்சியினால்
இல்இகவாப் பருவத்தில் இவர்கள்மர பினுக்குஏற்கும்
தொல்குலத்து வணிகர்மகள் பேசுதற்குத் தொடங்குவார். 1727

நீடியசீர் கடல்நாகை நிதிபதிஎன் றுஉலகின்கண்
பாடுபெறு புகழ்வணிகன் பயந்தகுல மைந்தனுக்குத்
தேடவரும் திருமரபில் சேயிழையை மகள்பேச
மாடம்மலி காரைக்கால் வளநகரில் வரவிட்டார். 1728

வந்தமூ தறிவோர்கள் மணம்குறித்த மனைபுகுந்து
தந்தையாம் தனதத்தன் தனைநேர்ந்து, நீபயந்த
பைந்தொடியை நிதிபதிமைந் தன்பரம தத்தனுக்கு
முந்தைமர பினுக்குஏற்கும் முறைமைமணம் புரிக என்றார். 1729

மற்றுஅவனும் முறைமையால்மணம்இசைத்து செலவிடச்சென்று
உற்றவர்கள் உரைகேட்ட நிதிபதியும் உயர்சிறப்புப்
பெற்றனன்போல் உவந்து,தனிப்பெருமகட்குத் திருமலியும்
சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து வதுவைவினைத்தொழில்பூண்டான். 1730

மணம்இசைந்த நாள்ஓலை செலவிட்டு, மங்கலநாள்
அணையவது வைத்தொழில்கள் ஆனஎலாம் அமைவித்தே
இணர்அலங்கல் மைந்தனையும் மணஅணியின் எழில்விளக்கிப்
பணைமுரசும் எழுந்துஆர்ப்பக் காரைக்கால் பதிபுகுந்தார். 1731

அளிமிடைதார்த் தனதத்தன் அணிமாடத் துள்புகுந்து
தெளிதருநூல் விதிவழியே செயல்முறைமைசெய்துஅமைத்துத்
தளிர்அடிமென் நகைமயிலைத் தாதுஅவிழ்தார்க் காளைக்குக்
களிமகிழ்சுற் றம்போற்றக் கல்யாணம் செய்தார்கள். 1732

மங்கலமா மணவினைகள் முடித்துஇயல்பின் வைகும்நாள்
தங்கள்குடிக்கு அரும்புதல்வி ஆதலினால் தனதத்தன்
பொங்குஒலிநீர் நாகையினில் போகாமே கணவனுடன்
அங்கண்அமர்ந்து இனிதுஇருக்க அணிமாடம் மருங்குஅமைத்தான் 1733

மகள்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும் வரம்புஇல்தனம் கொடுத்ததன்பின்
நிகர்ப்புஅரிய பெருஞ்சிறப்பில் நிதிபதிதன் குலமகனும்
தகைப்பு இல்பெருங்காதலினால் தங்குமனைவளம் பெருக்கி,
மிகைப்புரியும் கொள்கையினில் மேம்படுதல் மேவினான். 1734

ஆங்குஅவன்தன் இல்வாழ்க்கை அருந்துணையாய்அமர்கின்ற
பூங்குழலார் அவர்தாமும் பொருவிடையார் திருவடிக்கீழ்
ஓங்கியஅன் புறுகாதல் ஒழிவுஇன்றி மிகப்பெருகப்
பாங்கில்வரும் மனைஅறத்தின் பண்புவழா மையில்பயில்வார். 1735

நம்பர் அடியார் அணைந்தால் நல்லதிரு அமுதுஅளித்தும்
செம்பொன்னும் நவமணியும் செழும்துகிலும் முதலான
தம்பரிவி னால்அவர்க்குத் தகுதியின்வேண்டுவகொடுத்தும்
உம்பர்பிரான் திருவடிக்கீழ் உணர்வுமிக ஒழுகும் நாள். 1736

பாங்குடைய நெறியின்கண் பயில்பரம தத்தனுக்கு
மாங்கனிகள் ஒர்இரண்டு வந்துஅணைந்தார் சிலர்கொடுப்ப
ஆங்குஅவைதான் முன்வாங்கி அவர்வேண்டும்குறைஅளித்தே
ஈங்குஇவற்றை இல்லத்துக்கொடுக்க என இயம்பினான். 1737

கணவன்தான் வரவிடுத்த கனிஇரண்டும் கைக்கொண்டு
மணம்மலியும் மலர்க்கூந்தல் மாதரார் வைத்ததன்பின்
பணஅரவம் புனைந்தருளும் பரமனார் திருத்தொண்டர்
உணவின்மிகு வேட்கையினால் ஒருவர்மனையுள்புகுந்தார். 1738

வேதங்கள் மொழிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு,
நாதன்தன் அடியாரைப் பசிதீர்ப்பேன் எனநண்ணிப்
பாதங்கள் விளக்கநீர் முன்அளித்துப் பரிகலம் வைத்து,
ஏதம்தீர் நல்விருந்தா இன் அடிசில் ஊட்டுவார். 1739

கறிஅமுது அங்குஉதவாதே திருஅமுது கைகூட
வெறிமலர்மேல் திருஅனையார் விடையவன்தன் அடியாரே
பெறல்அரிய விருந்துஆனால் பேறுஇதன்மேல் இல்லை எனும்
அறிவினராய் அவர்அமுது செய்தவனுக்கு ஆதரிப்பார். 1740

இல்லாளன் வைக்க எனத் தம்பக்கம் முன்இருந்த
நல்லநறு மாங்கனிகள் இரண்டினில் ஒன்றைக்கொண்டு
வல்விரைந்து வந்துஅணைந்து, படைத்து, மனமகிழ்ச்சியினால்
அல்லல்தீர்ப் பவர்அடியார் தமைஅமுது செய்வித்தார். 1741

மூப்புஉறும் அத்தளர்வாலும் முதிர்ந்துமுடு கியவேட்கைத்
தீப்பசியின்நிலையாலும் அயர்ந்துஅணைந்த திருத்தொண்டர்
வாய்ப்புஉறுமென் சுவைஅடிசில்மாங்கனியோடுஇனிதுஅருந்திப்
பூப்பயில்மென் குழல்மடவார் செயல்உவந்து போயினார். 1742

மற்றுஅவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதியா ஆகியவணிகன்
உற்றபெரும் பகலின்கண் ஓங்கியபேர் இல்எய்திப்
பொற்புஉறமுன் நீராடிப் புகுந்து, அடிசில் புரிந்துஅயிலக்
கற்புடைய மடவாரும் கடப்பாட்டில் ஊட்டுவார். 1743

இன்அடிசில் கறிகளுடன் எய்துமுறை இட்டதன்பின்
மன்னியசீர்க் கணவன்தான் மனையிடைமுன் வைப்பித்த
நல்மதுர மாங்கனியில் இருத்ததனை நறுங்கூந்தல்
அன்னம்அனை யார்தாமும் கொடுவந்து கலந்துஅளித்தார். 1744

மனைவியார் தாம்படைத்த மதுரம்மிக வாய்த்தகனி
தனைநுகர்ந்த இனியசுவை ஆராமைத் தார்வணிகன்
இனையதுஒரு பழம்இன்னும் உளதுஅதனை இடுக என,
அனையதுதாம் கொண்டுவர அணைவார்போல் அங்குஅகன்றார். 1745

அம்மருங்கு நின்றுஅயர்வார், அரும்கனிக்குஅங்குஎன்செய்வார்?
மெய்ம்மறந்து நினைந்துஉற்றஇடத்துஉதவும் விடையவர்தாள்
தம்மனம்கொண்டுஉணர்தலுமே அவர்அருளால் தாழ்குழலார்
கைம்மருங்கு வந்திருந்தது அதிமதுரக் கனிஒன்று. 1746

மற்றுஅதனைக் கொடுவந்து மகிழ்ந்துஇடலும், அயின்றுஅதனில்
உற்றசுவை அமுதினும்மேற் படஉள தாயிட இதுதான்
முன்தருமாங்கனிஅன்று, மூஉலகில் பெறற்குஅரிதால்
பெற்றதுவேறு எங்கு?என்று பெய்வளையார் தமைக்கேட்டான், 1747

அவ்உரைகேட்டலும்மடவார் அருள்உடையார் அளித்தருளும்
செவ்வியபேர் அருள்விளம்பும் திறம்அன்றுஎன்றுஉரைசெய்யார்
கைவரு கற்புடையநெறியால் கணவன்உரை காவாமை
மெய்வழிஅன்று எனவிளம்பல் விடமாட்டார் விதிர்ப்புஉறுவார். 1748

செய்தபடி சொல்லுவதே கடன்என்னும் சீலத்தார்
மைதழையும் கண்டர்சே வடிகள்மனத் துறவணங்கி
எய்தவரும் கனிஅளித்தார் யார் என்னும் கணவனுக்கு
மொய்தருபூங் குழல்மடவார் புகுந்தபடி தனைமொழிந்தார். 1749

ஈசன்அருள்எனக்கேட்ட இல்இறைவன், அதுதெளியான்
வாசமலர்த் திருஅனையார் தமைநோக்கி, மற்றிதுதான்
தேசுஉடைய சடைப்பெருமான் திருவருளேல் இன்னமும்ஓர்
ஆகஇல்கனி அவன்அருளால் அழைத்துஅளிப்பாய் எனமொழிந்தான். 1750

பாங்குஅகன்று மனைவியார், பணிஅணிவார் தமைப்பரவி
ஈங்குஇதுஅளித்து அருளீரேல் என்உரைபொய் ஆம்என்ன
மாங்கனிஒன்று அருளால் வந்து எய்துதலும், மற்றதனை
ஆங்குஅவன்கைக் கொடுத்தலுமே அதிசயித்து வாங்கினான். 1751

வணிகனும் தன்கைப் புக்கமாங்கனி பின்னைக்காணான்
தணிவுஅரும் பயம்மேல் கொள்ள உள்ளமும் தடுமாறு எய்தி,
அணிகுழலவரை வேறுஓர் அணங்குஎனக் கருதி, நீங்கும்
துணிவுகொண்டு எவர்க்கும் சொல்லான் தொடர்வின்றி ஒழுகும் நாளில். 1752

விடுவதே எண்ணம்ஆக, மேவிய முயற்சி செய்வான்
படுதிரைப் பரவைமீது படர்கலம் கொண்டு போகி,
நெடுநிதி கொணர்வேன் என்ன நிரந்தபல் கிளைஞர் ஆகும்
வடுஇல்சீர் வணிகமாக்கள் மரக்கலம் சமைப்பித் தார்கள். 1753

கலம்சமைத்து அதற்குவேண்டும் கம்மியருடனே செல்லும்
புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றிச்
சலம்தரு கடவுள்போற்றித் தலைமைஆம் நாய்கன்தானும்
நலம்தரு நாளில் ஏறி, நளிதிரைக் கடல்மேல் போனான். 1754

கடல்மிசை வங்கம்ஓட்டிக் கருதிய தேயம் தன்னில்
அடைவுஉறச் சென்ற சேர்ந்து அங்குஅளவுஇல்பல்வளங்கள்முற்றி
இடைசிலநாள்கள் நீங்க, மீண்டும் அக்கலத்தில் ஏறிப்
படர்புனல் கன்னி நாட்டுஓர் பட்டினம் மருங்கு சேர்ந்தான். 1755

அப்பதி தன்னில் ஏறி, அலகுஇல் பல் பொருள்கள் ஆக்கும்
ஒப்புஇல்மா நிதியம்எல்லாம் ஒருவழிப்பெருக உய்த்து,
மெய்ப்புகழ் விளங்கும் அவ்வூர்விரும்பஓர் வணிகன் பெற்ற
செப்பஅரும் கன்னிதன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான்.1756

பெறல்அரும் திருவினாளைப் பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை
அறல்இயல் நறுமென் கூந்தல் அணங்குஅனாள் திறத்தில் அற்றம்
புறம்ஒரு வெளிஉறாமல் பொதிந்த சிந்தையினோடு
முறைமையின் வழாமை வைகி, முகம்மலர்ந்து ஒழுகும்நாளில். 1757

முருகுஅலர் சோலை மூதூர் அதன்முதல் வணிக ரோடும்
இருநிதிக் கிழவன்என்ன, எய்திய திருவின் மிக்குப்
பொருகடல் கலங்கள் போக்கும் புகழினான், மனைவிதன்பால்
பெருகுஒளி விளக்குப்போல் ஓர் பெண்கொடிஅரிதின்பெற்றான். 1758

மடமகள் தன்னைப்பெற்று மங்கலம் பேணித் தான்முன்
உடன்உறைவு அஞ்சிநீத்த ஒருபெரு மனைவி யாரைத்
தொடர்வுஅற நினைந்து, தெய்வத் தொழுகுலம்என்றேகொண்டு
கடன்அமைத்து அவர்தம் நாமம் காதல்செய் மகவைஇட்டான். 1759

இந்நிலை இவன்இங்கு எய்தி இருந்தனன் இப்பால்நீடும்
கன்னிமா மதில்சூழ் மாடக் காரைக்கால் வணிகன் ஆன
தன்நிகர் கடந்த செல்வத் தனதத்தன் மகளார் தாமும்
மன்னிய கற்பினோடு மனைஅறம் புரிந்து வைக. 1760

விளைவளம் பெருக்கவங்க மீதுபோம் பரம தத்தன்
வளர்புகழ்ப் பாண்டி நாட்டுஓர் மாநகர் தன்னில் மன்னி,
அளவுஇல் மாநிதியம் ஆக்கி, அமர்ந்துஇனிதுஇருந்தான்என்று
கிளர்ஒளி மணிக்கொம்பு அன்னாள்கிளைஞர்தாம்கேட்டார்அன்றே. 1761

அம்மொழி கேட்ட போதே, அணங்கனார் சுற்றத் தாரும்
தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி, அவன்நிலை தாமும் கேட்டு
மம்மர்கொள் மனத்தர் ஆகி, மற்றுஅவன்இருந்த பாங்கர்க்
கொம்மைவெம் முலையி னாளைக் கொண்டுபோய் விடுவதுஎன்றார். 1762

4

மாமணிச்சிவிகை தன்னில் மடநடை மயில் அன்னாரைத்
தாமரைத் தவிசில் வைகும் தனித்திரு என்ன ஏற்றிக்
காமரு கழனி வீழ்த்துக் காதல்செய் சுற்றத் தாரும்
தேமொழி யவரும் சூழச் சேணிடைக் கழிந்து சென்றார். 1763

சிலபகல் கடந்துசென்று செந்தமிழ்த் திருநாடு எய்தி,
மலர்புகழ்ப் பரமதத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து
குலமுதல் மனைவி யாரைக் கொண்டுவந்து அணைந்ததன்மை
தொலைவு இல்சீர்க்கணவனார்க்குச் சொல்லிமுன்செல்லவிட்டார். 1764

வந்தவர் அணைந்தமாற்றம் கேட்டலும் வணிகன் தானும்
சிந்தையில் அச்சம் எய்திச்செழுமணம் பின்பு செய்த
பைந்தொடி தனையும் கொண்டு பயந்தபெண் மகவினோடு
முந்துறச்செல்வேன் என்ற மொய்குழலவர்பால் வந்தான். 1765

தானும்அம் மனைவியோடும் தளர்நடை மகவினோடும்
மான்இளம் பிணைபோல் நின்றமனைவ்வியார்அடியில் தாழ்ந்தே
யான்உமது அருளால் வாழ்வேன் இவ்இளம் குழவிதானும்
பான்மையால் உமதுநாமம் என்றுமுன் பணிந்துவீழ்ந்தான். 1766

கணவர்தாம் வணங்கக்கண்ட காமர்பூங் கொடியனாரும்
அணைவுறும் சுற்றத்தார்பால் அச்சமோடு ஒதுங்கி நிற்ப,
உணர்வு உறுகிளைஞர் வெள்கி, உன்திரு மனைவி தன்னை
மணம்மலி தாரி னாய்! நீ வணங்குவது என்கொல்? என்றார். 1767

மற்று, அவர்தம்மைநோக்கி, மானுடம் இவர்தாம் அல்லர்
நல்பெருந்தெய்வம் ஆதல் நான்அறிந்து அகன்ற பின்பு
பெற்றஇம் மகவு தன்னைப் பேர்இட்டேன், ஆத லாலே
பொன்பதம் பணிந்தேன் நீரும் போற்றுதல் செய்மின்என்றான். 1768

என்றலும் சுற்றத்தாரும் இதுஎன்கொல்? என்று நின்றார்
மன்றல்அம் குழலினாரும் வணிகன்வாய் மாற்றம் கேளாக்
கொன்றைவார் சடையினார்தம் குரைகழல் போற்றிச்சிந்தை
ஒன்றிய நோக்கில் மிக்க உணர்வுகொண்டுஉரைசெய்கின்றார். 1769

ஈங்குஇவன் குறித்தகொள்கை இது, இனி இவனுக்காகத்
தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்து, இங்குஉன்பால்
ஆங்குநின் தாள்கள் போற்றும் பேய்வடிவு அடியேனுக்குப்
பாங்குற வேண்டும் என்று பரமர்தாள் பரவி நின்றார்.1770

ஆனஅப்பொழுது மன்றுள் ஆடுவார் அருளி னாலே
மேல்நெறி உணர்வு கூர, வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யில்
ஊன்அடை வனப்பை எல்லாம் உதறிஎன் புடம்பே ஆக
வானமும் மண்ணும் எல்லாம் வணங்குபேய் வடிவம்ஆனார். 1771

மலர்மழை பொழிந்தது எங்கும்வானதுந் துபியின் நாதம்
உலகுஎலாம் நிறைந்து விம்ம உம்பரும் முனிவர் தாமும்
குலவினர், கணங்கள் எல்லாம்குணலை இட்டன, முன்நின்ற
தொலைவுஇல்பல் சுற்றத்தாரும் தொழுதுஅஞ்சி அகன்றுபோனார். 1772

உற்பவித்து எழுந்தஞானத்து ஒருமையின்உமைகோன்தன்னை
அற்புதத் திருவந்தாதி அப்பொழுது அருளிச்செய்வார்
பொற்புஉடைச் செய்ய பாதபுண்டரீ கங்கள் போற்றும்
நல்கணத் தினில்ஒன் றுஆனேன் நான் என்று நயந்து பாடி.1773

ஆய்ந்தசீர் இரட்டைமாலை அந்தாதி எடுத்துப்பாடி
ஏய்ந்த பேருணர்வு பொங்க, எயில்ஒரு மூன்றும்முன்நாள்
காய்ந்தவர் இருந்தவெள்ளிப் கைலைமால் வரையை நண்ண
வாய்ந்தபேர் அருள்முன்கூர, வழிபடும் வழியால் வந்தார். 1774

கண்டவர் வியப்புற்று அஞ்சிக்கைஅகன்று ஓடு வார்கள்
கொண்டதோர் வேடத்தன்மை உள்ளவர்கூறக் கேட்டே
அண்டர் நாயகனார் என்னைஅறிவரேல் அறியா வாய்மை
எண்திசைமாக்களுக்குயான் எவ்உரு வாய்என்? என்பார். 1775

வடதிசைத் தேசம் எல்லாம் மனத்தினும் கடிதுசென்று
தொடைஅவிழ் இதழிமாலைச் சூலபா ணியனார் மேவும்
படர்ஒளிக் கைலைவெற்பின் பாங்குஅணைந் துஆங்குக்காலின்
நடையினைத் தவிர்ந்து பார்மேல் தலையினால்நடந்துசென்றார். 1776

தலையினால் நடந்துசென்று சங்கரன்இருந்த வெள்ளி
மலையின்மேல் ஏறும்போது மகிழ்ச்சியால் அன்புபொங்கக்
கலைஇளம் திங்கள்கண்ணிக் கண்ணுதல் ஒருபா கத்துச்
சிலைநுதல் இமயவல்லி திருக்கண் நோக்கு உற்றதன்றே. 1777

அம்பிகை திருவுள்ளத்தின் அதிசயித்து அருளித்தாழ்ந்து
தம்பெரு மானைநோக்கித் தலையினால் நடந்துஇங்கு ஏறும்
எம்பெருமான் ஓர்ஏற்பின் யாக்கைஅன்புஎன்னே? என்ன
நம்பெரு மாட்டிக்கு அங்கு நாயகன் அருளிச் செய்வான். 1778

வரும்இவள் நம்மைப்பேணும் அம்மைகாண், உமையே!மற்றுஇப்
பெருமைசேர் வடிவம்வேண்டிப் பெற்றனள் என்ற பின்றை,
அருகு வந்தணைய நோக்கி அம்மையே என்னும் செம்மை
ஒருமொழி உலகம் எல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார் 1779

அங்கணன் அம்மையேஎன்று அருள்செய, அப்பா என்று
பங்கயச் செம்பொன் பாதம் பணிந்துவீழ்ந்துஎழுந்தார்தம்மைச்
சங்கவெண் குழையி னாரும் தாம்எதிர் நோக்கி நம்பால்
இங்குவேண்டுவது என்? என்னஇறைஞ்சிநின்றுஇயம்புகின்றார். 1780

இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும், மீண்டும் பிறப்புஉண்டேல்உன்னைஎன்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான்மகிழ்ந்துபாடி
அறவா! நீ ஆடும்போதுஉன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார். 1781

கூடுமாறுஅருள் கொடுத்துக் குலவுதென்திசையில் என்றும்
நீடுவாழ் பழனமூதூர் நிலவிய ஆலங் காட்டில்
ஆடுமா நடமும் நீ கண்டு, ஆனந்தம் சேர்ந்துஎப்போதும்
பாடுவாய் நம்மை என்றான், பரவுவார் பற்றாய் நின்றான்.1782

அப்பரிசு அருளப் பெற்ற அம்மையும் செம்மை வேத
மெய்ப்பொருள் ஆனார் தம்மை விடைகொண்டுவணங்கிப்போந்து
செப்புஅரும் பெருமை அன்பால் திகழ்திரு வாலங்காடுஆம்
நல்பதி தலையி னாலே நடந்து புக்க அடைந்தார் அன்றே. 1783

ஆலங்காடு அதனில் அண்டம் உறநிமிர்ந்தாடுகின்ற
கோலம்காண் பொழுது கொங்கை திரங்கி என்றுஎடுத்துத்தங்கு
மூலம்காண்புஅரியார் தம்மை முத்தநல்பதிகம் பாடி
ஞாலம்காதலித்துப் போற்றும் நடம்போற்றி நண்ணும்நாளில்.1784

மட்டுஅவிழ்கொன்றையினார்தம்திருக்கூத்துமுன்வணங்கும்
இட்டம்மிரு பெருங்காதல் எழுந்துஓங்க, வியப்பு எய்தி
எட்டிஇல வம்ஈகை, எனஎடுத்துத் திருப்பதிகம்
கொட்டமுழ வம்குழகன் ஆடும் எனப் பாடினார். 1785

மடுத்தபுனல் வேணியனார் அம்மை எனமதுரமொழி
கொடுத்தருளப்பெற்றாரைக்குலவியதாண்டவத்தில் அவர்
எடுத்தருளும் சேவடிக்கீழ் என்றும் இருக்கின் றாரை
அடுத்தபெருஞ் சீர்பரவல ஆர்அளவு ஆயினதுஅம்மா. 1786

ஆதியோடு அந்தம் இல்லான் அருள்நடம் ஆடும்போது
கீதம்முன் பாடும்அம்மை கிளர்ஒளி மலர்த்தாள் போற்றிச்
சீதநீர் வயல்சூழ் திங்க ளூரில்அப்பூதி யாராம்
போதமா முனிவர் செய்த திருத்தொண்டு புகலலுற்றேன். 1787

31. அப்பூதியடிகள் நாயனார்

தாண்டவம் புரியவல்ல தம்பிரானாருக்கு அன்பர்
ஈண்டிய புகழின் பாலார் எல்லைஇல் தவத்தின் மிக்கார்
ஆண்டசீர் அரசின் பாதம் அடைந்துஅவர்அறியா முன்னே
காண்தகு காதல்கூரக் கலந்தஅன்பின்ராய் உள்ளார். 1788

களவுபொய் காமம் கோபம் முதலிய குற்றம் காய்ந்தார்
வளம்மிகு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினார், மனைப்பால்உள்ள
அளவைகள் நிறைகோல் மக்கள்ஆவொடு மேதி மற்றும்
உளஎலாம் அரசின் நாமம் சாற்றும் அவ்ஒழுக லாற்றார். 1789

வடிவுதாம் காணா ராயும் மன்னுசீர் வாக்கின் வேந்தர்
அடிமையும் தம்பிரானார் அருளும்கேட்டு அவர்நா மத்தால்
படிநிகழ் மடங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் முதலாய் உள்ள
முடிவுஇலா அறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழும் நாளில். 1790

பொருப்புஅரையன் மடப்பிடியின் உடன்புணரும்சிவக்களிற்றின்
திருப்பழனம் பணிந்துபணி செய்திருநா வுக்கரசர்
ஒருப்படுகா தலின்பிறவும் உடையவர்தம் பதிவணங்கும்
விருப்பினொடும் திங்களூர் வழிமருங்கு மேவுவார். 1791

அளவுஇல்சனம்செலவுஒழியா வழிக்கரையில் அருள்உடையார்
உளம்அனைய தண்அளித்தாய் உறுவேனில் பரிவுஅகற்றிக்
குளம்நிறைந்த நீர்த்தடம்போல் குளிர்தூங்கும் பரப்பினதாய்
வளம்மருவும் நிழல்தருண்ணீர்ப்பந்தர் வந்துஅணைந்தார்.1792

வந்துஅணைந்த வாகீசர் மந்தமா ருதசீதப்
பந்தருடன் அமுதம்ஆம் தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்
சிந்தைவியப் புஉறவருவார் திருநாவுக் கரசுஎனும்பேர்
சந்தம் உறவரைந்ததனை எம்மருங்கும் தாம்கண்டார். 1793

இப்பந்தர்இப்பெயர் இட்டு இங்குஅமைந்தார்யார்?என்றார்க்கு
அப்பந்தர் அறிந்தார்கள் ஆண்டஅரசு எனும்பெயரால்
செய்புஅரும்சீர்அப்பூதிஅடிகளார் செய்து அமைத்தார்,
தப்புஇன்றி எங்கும் உள சாலைகுளம் கா என்றார். 1794

என்றுஉரைக்க அரசுகேட்டு,இதற்குஎன்னோ கருத்துஎன்று
நின்றவரை நோக்கி அவர்எவ்விடத்தார்? எனவினவத்
துன்றயநூல் மார்பரும் இத்தொல்பதியார் மனையின்கண்
சென்றனர் இப்பொழுது அதுவும்சேய்த்தன்று நணித்துஎன்றார். 1795

அங்குஅகன்று முனிவரும்போய் அப்பூதி அடிகளார்
தங்குமனைக் கடைத்தலைமுன் சார்வாக, உள்இருந்த
திங்களூர் மறைத்தலைவர் செழுங்கடையில் வந்துஅடைந்தார்
நங்கள் பிரான்தமர்ஒருவர் எனக்கேட்டு நண்ணினார். 1796

கடிதுஅணைந்து வாகீசர் கழல்பணிய, மற்றுஅவர்தம்
அடிபணியா முன்பணியும் அரசின்எதிர் அந்தணனார்
முடிவுஇல்தவம்செய்தேன்கொல், முன்பொழியும் கருணைபுரி
வடிவுஉடையீர்! என்மனையில் வந்துஅருளிற்று என்?என்றார். 1797

ஒருகுன்ற வில்லாரைத் திருப்பழனத் துள்இறைஞ்சி
வருகின்றோம் வழிக்கரையில் நீர்வைத்த வாய்ந்தவளம்
தருகின்ற நிழல்தண்ணீர்ப் பந்தரும்கண்டு அத்தகைமை
புரிகின்ற அறம்பிறவும் கேட்டுஅணைந்தோம் எனப்புகல்வார். 1798

ஆறுஅணியும் சடைமுடியார் அடியார்க்கு நீர்வைத்த
ஈறுஇல்பெரும் தண்ணீர்ப்பந்தரில் நும்பேர் எழுதாதே
வேறுஒருபேர் முன்எழுத வேண்டியகாரணம் என்கொல்?
கூறும்எனஎதிர்மொழிந்தார், கோதுஇல்மொழிக்கொற்றவனார். 1799

நின்றமறையோர்கேளா, நிலைஅழிந்த சிந்தையராய்
நின்றுஅருளிச் செய்திலீர், நாண்இல்அமண் பதகருடன்
ஒன்றியமன் னவன்சூட்சி திருத்தொண்டின் உறைப்பாலே
வென்றவர்தம் திருப்பேரோ வேறுஒருபேர்? என்வெகுள்வார் 1800

நம்மைஉடையவர்கழல்கீழ் நயந்ததிருத்தொண்டாலே
இம்மையிலும் பிழைப்பதுஎன, என்போல்வாரும் தெளியச்
செம்மைபுரி திருநாவுக்கரர் திருப்பெயர் எழுத
வெம்மைமொழி யான்கேட்க விளம்பினீர் எனவிளம்பி. 1801

பொங்குகடல் கல்மிதப்பில் போந்துஏறும் அவர்பெருமை
அங்கணர்தம் புவனத்தில் அரியாதார் யார்உளரே
மங்கலம்ஆம் திருவேடத் துடன்நின்றிஇவ் வகைமொழிந்தீர்
எங்குஉறைவீர்? நீர்தாம்யார்? இயம்பும் என இயம்பினார். 1802

திருமறையோர் அதுமொழியத் திருநாவுக்கரசர் அவர்
பெருமைஅறிந்து உரைசெய்வார் பிறதுறையில் நின்றுஏற
அருளுபெருஞ் சூலையினால் ஆட்கொள்ள அடைந்துய்ந்த
தெருளும்உணர்வு இல்லாத சிறுமையேன் யான் என்றார். 1803

அரசுஅறிய உரைசெய்ய அப்பூதி அடிகள் தாம்
கரகமலம் மிசைகுவியக் கண்அருவி பொழிந்துஇழிய
உரைகுழறி, உடம்புஎல்லாம் உரோம புள கம்பொலியத்
தரையின்மிசை வீழ்ந்துஅவர்தம் சரணகமலம் பூண்டார். 1804

மற்றவரை எதிர்வணங்கி வாகீசர் எடுத்தருள
அற்றவர்கள் அருநிதியம் பெற்றார்போல் அருமறையோர்
முற்றம்உளம் களிகூர, முன்நின்று கூத்தாடி,
உற்றவிருப் புடன்சூழ ஓடினார் பாடினார். 1805

மூண்டபெரு மகிழ்ச்சியினால் முன்செய்வது அறியாதே
ஈண்டமனை அகத்துஎய்தி, இல்லவர்க்கும் மக்களுக்கும்
ஆண்டஅரசு எழுந்தருளும் ஓகைஉரைத்து ஆர்வம்உறப்
பூண்டபெருஞ் சுற்றம்எலாம் கொடுமீளப் புறப்பட்டார்.1806

மனைவியா ருடன்மக்கள் மற்றும் உள்ள சுற்றத்தோர்
அனைவரையும் கொண்டு இறைஞ்சி ஆராத காதலுடன்
முனைவரைஉள் எழுந்தருளு வித்துஅவர்தாள் முன்விளக்கும்
புனைமலர்நீர் தங்கள் மேல் தெளித்து உள்ளம் பூரித்தார்.1807

ஆசனத்தில் பூசனைகள் அமர்வித்து விருப்பினுடன்
வாசம் நிறை திருநீற்றுத் காப்புஏந்தி, மனம்தழைப்பத்
தேசம் உய்ய வந்தவரைத் திருஅமுது செய்விக்கும்
நேசம்உற விண்ணப்பம் செயஅவரும் அதுநேர்ந்தார்.1808

செய்தவர் இசைந்தபோது,திருமனை யாரை நோக்கி,
எய்திய பேறு நம்பால் இருந்தவாறு என்னே? என்று
மைதிகழ் மிடற்றி னான்தன் அருளினால் வந்ததுஎன்றே
உய்தும் என்று உவந்துகொண்டு திருஅமுது ஆக்கல் உற்றார் 1809

தூயநல் கறிகள்ஆன அறுவகைச் சுவையால் ஆக்கி,
ஆயஇன் அமுதும் ஆக்கி அமுது செய்தருளத் தங்கள்
சேயவர் தம்மில் மூத்த திருநாவுக் கரசை வாழை
மேயபொன் குருத்துக் கொண்டு வாஎன விரைந்து விட்டார். 1810

நல்லதாய் தந்தைஏவ, நான்இதுசெயப்பெற்றேன் என்று,
ஒல்லையில் விரைந்துதோட்டத் துள்புக்குப் பெரியவாழை
மல்லை அம்குருத்தை ஈரும் பொழுதினில் வாள்அராஒன்று
அல்லல்உற் றுஅமுங்கிச்சோர, அங்கையில் தீண்டிற்றுஅன்றே. 1811

கையினில் கவர்ந்து சுற்றிக்கண்எரி காந்து கின்ற
பைஅரா உதறி வீழ்த்துப் பதைப்புடன் பாந்தள் பற்றும்
வெய்யவே கத்தால் வீழா முன்னம்வே கத்தால் எய்திக்
கொய்தஇக் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பன்என்றுஓடிவந்தான். 1812

பொருந்திய விடவே கத்தில் போதுவான் வேகம் முந்த,
வருந்தியே அணையும்போழ்து மாசுணம் கவர்ந்தது யார்க்கும்
அருந்தவர் அமுது செய்யத் தாழ்க்கயான் அறையேன் என்று
திருந்திய கருத்தி னோடும் செழுமனை சென்று புக்கான். 1813

எரிவிடம் முறையே ஏறித் தலைக்கொண்ட ஏழாம் வேகம்
தெரிவுஉற எயிறும் கண்ணும் மேனியும் கருகித் தீந்து,
விரிஉரை குழறி, ஆவி விடக்கொண்டு மயங்கி வீழ்வான்
பரிகலக் குருத்தைத் தாயார் பால்வைத்துப் படிமேல் வீழ்ந்தான். 1814

தளர்ந்து வீழ் மகனைக் கண்டு தாயரும் தந்தையாரும்
உளம்பதைத்து உற்றுநோக்கி, உதிரம்சோர் வடிவும் மேனி
விளங்கிய குறியும் கண்டு விடத்தினால் வீழ்ந்தான் என்று
துளங்குதல் இன்றித்தொண்டர் அமுதுசெய்வதற்குச் சூழ்வார். 1815

பெறல்அரும் புதல்வன் தன்னைப் பாயினுள் பெய்து மூடிப்
புறமனை முன்றில் பாங்குஓர் புடையினில் மறைத்து வைத்தே
அறஇது தெரியாவண்ணம் அமுதுசெய் விப்போம் என்று
விறல்உடைத் தொண்டனார்பால் விருப்பொடுவிரைந்துவந்தார். 1816

கடிதுவந்துஅமுது செய்யக் காலம்தாழ்க் கின்றது என்றே
அடிசிலும் கறியும் எல்லாம் அழகுற அணைய வைத்துப்
படிஇல்சீர்த் தொண்டனார்முன்பணிந்தெழுந்துஅமுதுசெய்துஎம்
குடிமுழு துஉய்யக் கொள்வீர் என்றுஅவர்கூறக் கேட்டு. 1817

அருந்தவர் எழுந்து செய்ய அடியினை விளக்கி வேறுஓர்
திருந்தும் ஆசனத்தில் ஏறிப் பரிகலம் திருத்துமுன்னர்
இருந்துவெண் ணீறு சாத்தி, இயல்புஉடை இருவ ருக்கும்
பொருந்திய நீறுநல்கிப் புதல்வர்க்கும் அளிக்கும் போழ்தில். 1818

ஆதிநான் மறைநூல் வாய்மை அப்பூதி யாரை நோக்கிக்
காதலர் இவர்க்கு மூத்த சேயையும் காட்டும் முன்னே
மேதகு பூதி சாத்த என்றலும் விளைந்த தன்மை
யாதும்ஒன்றுஉரையார் இப்போது இங்குஅவன்உதவான்என்றார். 1819

அவ்வுரை கேட்ட போதே அங்கணர் அருளால் அன்பர்
செவ்விய திருவுள் ளத்துஓர் தடுமாற்றம் சேர நோக்கி
இவ்உரை பொறாதுஎன் உள்ளம் என்செய்தான்? இதற்குஒன்றுஉண்டால்
மெய்விரித்து உரையும் என்ன விளம்புவார் விதிர்ப்புஉற்றுஅஞ்சி. 1820

பெரியவர் அமுதுசெய்யும் பேறுஇது பிழைக்க என்னோ,
வருவது என்றுஉரையா ரேனும் மாதவர் வினவ வாய்மை
தெரிவு உற உரைக்கவேண்டும் சீலத்தால் சிந்தை நொந்து
பரிவொடு வணங்கி, மைந்தர்க்கு உற்றது பகர்ந்தார் அன்றே.1821

நாவினுக் கரசர் கேளா, நன்றுநீர் புரிந்த வண்ணம்
யாவர்இத் தன்மை செய்தார் என்றுமுன் எழுந்துசென்றே
ஆவிதீர் சவத்தை நோக்கி, அண்ணலார் அருளும் வண்ணம்
பாஇசைப் பதிகம் பாடிப் பணிவிடம் பாற்று வித்தார். 1822

தீவிடம் நீங்க உய்ந்த திருமறை யவர்தம் சேயும்
மேவிய உறக்கம் நீங்கி, விரைந்து எழுவானைப் போன்று
சேஉகைத் தவர்ஆட் கொண்ட திருநாவுக்கரசர் செய்ய
பூஅடி வணங்கக் கண்டு, புனிதநீறு அளித்தார் அன்றே. 1823

பிரிவுஉறும் ஆவிபெற்ற பிள்ளையைக் காண்பார் தொண்டின்
நெறியினைப் போற்றி வாழ்ந்தார் நின்றஅப் பயந்தார் தாங்கள்
அறிவுஅரும் பெருமை அன்பர் அமுதுசெய் தருளுதற்குச்
சிறிதுஇடையூறு செய்தான் இவன்என்று சிந்தை நொந்தார். 1824

ஆங்குஅவர் வாட்டம் தன்னை அறிந்துசொல் அரசர் கூட
ஓங்கிய மனையில் எய்தி, அமுதுசெய் தருள, உற்ற
பாங்கினில் இருப்ப, முந்நூல் பயில்மணி மார்பர் தாமும்
தாங்கிய மகிழ்ச்சியோடும் தகுவன சமைத்துச் சார்வார். 1825

புகழ்ந்தகோ மயத்து நீரால் பூமியைப் பொலிய நீவித்
திகழ்ந்தவான் சுதையும் போக்கிச் சிறப்புடைத் தீபம் ஏற்றி
நிகழ்ந்தஅக் கதலிநீண்ட குருத்தினை விரித்து நீரால்
மகிழ்ந்துஉடன் விளக்கி, ஈர்வாய் வலம்பெற மரபின் வைத்தார். 1826

திருந்திய வாச நல்நீர் அளித்திடத் திருக்கை நீவும்
பெருந்தவர், மறையோர் தம்மைப் பிள்ளை களுடனே நோக்கி,
அரும்புதல் வர்களும் நீரும் அமுதுசெய்வீர்இங்கு என்ன,
விரும்பிய உள்ளதோடு மேலவர் ஏவல் செய்வார். 1827

மைந்தரும் மறையோர் தாமும்மருங்கு இருந்துஅமுது செய்யச்
சிந்தைமிக்கு இல்லமாதர் திருஅமுது எடுத்து நலகக்
கொந்துஅவிழ் கொன்றை வேணிக் கூத்தனார்அடியர்ரோடும்
அந்தமிழ் ஆளியார் அங்கு அமுதுசெய் தருளி னாரே. 1828

மாதவ மறையோர் செல்வமனையிடை அமுதுசெய்து,
காதல்நண்பு அளித்துப் பல்நாள் கலந்துஉடன் இருந்தபின்றை
மேதகு நாவின் மன்னர் விளங்கிய பழன மூதூர்
நாதர் தம் பாதம் சேர்ந்து நல்தமிழ்ப் பதிகம் செய்வார். 1829

அப்பூதி அடி களார்தம் அடிமையைச் சிறப்பித்து ஆன்ற
மெய்ப்பூதி அணிந்தார்தம்மை விரும்பு சொல் மாலை வேய்ந்த
இப்பூதி பெற்ற நல்லோர் எல்லைஇல் அன்பால் என்றும்
செப்பூதி யம்கைக் கொண்டார் திருநாவுக் கரசர் பாதம். 1830

இவ்வகை அரசின் நாமம் ஏத்திஎப் பொருளும் நாளும்
அவ்அருந் தவர்பொன் தாளே எனஉணர்ந்து அடைவார்செல்லும்
செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்தில்லை மன்றுள் ஆடும்
நவ்விஅம் கண்ணாள் பங்கர் நல்கழல் நண்ணி னாரே. 1831

மான்மறிக் கையர்பொன்தாள் வாகீசர் அடைவால் பெற்ற
மேன்மை அப்பூதி யாராம் வேதியர் பாதம் போற்றிக்
கான்மலர்க் கமல வாவிக் கழனிசூழ் சாத்த மங்கை
நான்மறை நீலநக்கர்திருத்தொழில்நவிலல்உற்றேன். 1832

32. திருநீலநக்க நாயனார்

கலித்துறை

பூத்தபங்கயப் பொகுட்டின்மேல் பொருகயல் உகளும்
காய்த்த செந்நெலின் காடுசூழ், காவிரி நாட்டுச்
சாத்த மங்கை என்று உலகுஎலாம் புகழ்வுறுந்தகைத்தால்
வாய்த்த மங்கல மறையவர் முதல் பதி வனப்பு. 1833

நன்மை சாலும்அப் பதியிடை நறுநுதல் மடவார்
மென்மலர்த் தடம்படிய மற்று, அவருடன் விரவி
அன்னம் முன்துறை ஆடுவ, பாடுவ சாமம்
பல்மறைக்கிடை யுடன்பயிற் றுவபல பூவை. 1834

ஆய்ந்தமெய்ப்பொருள் நீறு எனவளாக்கும் அக்காப்பில்
ஏய்ந்த மூன்றுதீ வளர்த்துளார் இருபிறப்பாளர்
நீந்தும் நல்லஅறம் நீர்மையின் வளர்க்கும்அத் தீயை
வாய்ந்த கற்புடன் நான்குஎனவளர்ப்பார்கள் மடவார்.1835

சீலம் உய்த்தஅத் திருமறை யோர்செழு மூதூர்
ஞாலம் மிக்கநான் மறைப்பொருள் விளக்கிய நலத்தார்
ஆலம் வைத்தகண்ட த்தவர் தொண்டர் ஆம் அன்பர்
நீல நக்கனார் என்பவர் நிகழ்ந்துளார் ஆனார். 1836

வேத உள்ளுறை ஆவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மையும் அவர்அடி யாரையும் நயந்து
பாதம் அர்ச்சனை புரிவதும் பணிவதும் என்றே
காத லால் அவைஇரண்டுமே செய்கருத்து உடையார். 1837

மெய்த்த ஆகம விதிவழி வேத காரணரை
நித்தல் பூசனை புரிந்தெழு நியமமும் செய்தே
அத்தர் அன்பருக்கு அமுதுசெய் விப்பது முதலா
எத்தி றத்தன பணிகளும் ஏற்றுஎதிர் செய்வார். 1838

ஆய செய்கையில் அமரும் நாள் ஆதிரை நாளில்
மேய பூசனை நியதியை விதியனால் முடித்துத்
தூயதொண்டனார் தொல்லைநீடு அயவந்தி அமர்ந்த
நாயனாரயும் அர்ச்சனை புரிந்திட நயந்தார். 1839

உறையுள் ஆகிய மனைநின்றும் ஒருமை அன்புற்ற
முறைமை யால்வரு பூசைக்கும் முற்றவேண்டுவன
குறைவறக்கொண்டு மனைவியார் தம்மொடும் கூட
இறைவர் கோயிலுவந்தெய்தினார் எல்லைஇல் தவத்தோர் 1840

அணைய வந்துபுக்கு அயவந்தி மேவிய அமுதின்
துணைம லர்க்கழல் தொழுதுபூ சனைசெயத் தொடங்கி,
இணைய நின்றுஅங்கு வேண்டுவ மனைவியார் ஏந்த,
உணர்வின் மிக்கவர் உயர்ந்தஅர்ச் சனைமுறை உய்த்தார். 1841

நீடுபூசனை நிரம்பியும் அன்பினால் நிரம்பார்
மாடுசூழ்புடை வலம்கொண்டு, வணங்கிமுன் வழுத்தித்
தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளிவுஉறநோக்கி,
நாடும் அஞ்செழுத்து உணர்வுற இருந்துமுன் நவின்றார். 1842

தொவைுஇல் செய்தவத் தொண்டனார் சுருதியே முதலாம்
கலையின் உண்மையாம் எழுத்துஅஞ்சும் கணிக்கின்ற காலை
நிலையின் நின்றுமுன் வழுவிட நீண்டபொன் மேருச்
சிலையி னார்திரு மேனிமேல் விழுந்ததுஓர் சிலம்பி. 1843

விழுந்தபோதில் அங்குஅயல்நின்ற மனைவியார் விரைவுற்று
எழுந்த அச்சமோடு இளங்குழவியில் விழும் சிலம்பி
ஒழிந்துநீங்கிட, ஊதிமுன் துமிப்பவர் போலப்
பொழிந்த அன்பினால் ஊதிமேல் துமிந்தனர் போக. 1844

பதைத்த செய்கையால் மனைவியார் முன்செயப் பந்தம்
சிதைக்கும் மாதவத் திருமறை யவர்கண்டு தம்கண்
புதைத்து, மற்றுஇது செய்தது என்?பொறிஇலாய் என்னச்
சுதைச் சிலம்பிமேல் விழஊதித் துமிந்தனன் என்றார்.1845

மனைவியார் செய்த அன்பினை மனத்தினில் கொள்ளார்
புனையும் நூல்மணி மார்பர், தம் பூசனைத் திறத்தில்
இனைய செய்கைஇங்கு அநுசிதம் ஆம் என எண்ணும்
நினைவி னால்அவர் தம்மைவிட்டு அகன்றிட நீப்பார். 1846

மின்நெடுஞ்சடை விமலர்மேல் விழுந்தநூல் சிலம்பி
தன்னை, வேறுஒரு பரிசினால் தவிர்ப்பது தவிர,
முன்அணைந்துவந்து ஊதி, வாய், நீர்ப்பட முயன்றாய்
உன்னையான்இனித் துறந்தனை – ஈங்கு எனஉரைத்தார். 1847

மற்றுவேலையில் கதிரவன் மலைமிசை மறைந்தான்
உற்ற ஏவலின் மனைவியார் ஒருவழி நீங்க,
முற்றவேண்டுவ பழுதுதீர் பூசனை முடித்துக்
கற்றை வேணியார் தொண்டரும் கடிமனை புகுந்தார். 1848

அஞ்சும் உள்ளமோடு அவர்மருங்கு அணைவுறமாட்டார்
நஞ்சம் உண்டவர் கோயிலில் நங்கையர் இருந்தார்
செஞ்சொல் நான்மறைத் திருநீல நக்கர்தாம் இரவு
பஞ்சின் மெல்அணைப் பள்ளியில் பள்ளிகொள் கின்றார். 1849

பள்ளிகொள் பொழுது, அயவந்திப் பரமர்தாம் கனவில்
வெள்ள நீர்ச்சடை யொடுநின்று மேனியைக் காட்டி
உள்ளம் வைத்துஎமை ஊதிமுன் துமிந்தபால் ஒழியக்
கொள்ளும் இப்புறம் சிலம்பியின் கொப்புள் என்றருள. 1850

கண்டஅப்பெருங் கனவினை நனவுஎனக் கருதிக்
கொண்ட அச்சமோடு அஞ்சலி குவித்து, உடன்விழித்துத்
தொண்டனார் தொழுது ஆடினார், பாடினார், துதித்தார்
அண்டநாயகர் கருணையைப் போற்றி நின்று அழுதார். 1851

போதுபோய்இருள் புலர்ந்திடக் கோயிலுள் புகுந்தே
ஆதி நாயகர் அயவந்தி அமர்ந்தஅங் கணர்தம்
பாத மூலங்கள் பணிந்துவீழ்ந் துஎழுந்துமுன் பரவி
மாதராரையும் கொண்டு, தம் மனையில்மீண்டு அணைந்தார். 1852

பின்பு முன்னையில் பெருகிய மகிழ்ச்சி வந்து எய்த,
இன்பு றும்திறத்துஎல்லையில் பூசனை இயற்றி,
அன்பு மேம்படும் அடியவர் மிகஅணை வார்க்கு
முன்பு போல்அவர் வேண்டுவ விருப்புடன் முடிப்பார். 1853

அன்னதன்மையில் அமர்ந்துஇனிது ஒழுகும் அந்நாளில்
மன்னு பூந்தராய் வருமறைப் பிள்ளையார் பெருமை
பன்னி வையகம் போற்றிட மற்றுஅவர் பாதம்
சென்னி வைத்து உடன் சேர்வுறும் விருப்பினில் சிறத்தார். 1854

பண்பு மேம்படும் நிலைமையார் பயிலும்அப் பருவ
மண்பெருந்தவப் பயன்பெற மருவும் நல் பதிகள்
விண்பி றங்குநீர் வேணியார் தமைத்தொழ அணைவார்
சண்பை மன்னரும் சாத்தமங் கையில்வந்து சார்ந்தார். 1855

நீடு சீர்த்திரு நீலகண்டப் பெரும் பாணர்
தோடுஉலாம் குழல் விறலியார் உடன்வரத் தொண்டர்
கூடும் அப்பெருங் குழாத்தொடும் புகலியார் பெருமான்
மாடு வந்தமை கேட்டுஉளம் மகிழ் நீல நக்கர். 1856

கேட்டஅப் பொழு தேபெரு மகிழ்ச்சியில் கிளர்ந்து
தோட்டு அலங்கலும் கொடிகளும் புனைந்து தோரணங்கள்
நாட்டி, நீள்நடைக் காவணம் இட்டு, நல் சுற்றத்து
ஈட்ட மும்கொடு, தாமும்முன் எதிர்கொள்ள எழுந்தார். 1857

சென்று பிள்ளையார் எழுந்தரு ளும்திருக் கூட்டம்
ஒன்றி, அங்கு எதிர்கொண்டு, தம் களிப்பினால் ஒருவாறு
அன்றி, ஆடியும் பாடியும் தொழுதுஎழுந்து அணைவார்
பொன்தயங்கு நீள்மனையிடை உடன்கொடு புகுந்தார். 1858

பிள்ளை யார்எழுந்தருளிய பெருமைக்குத் தக்க
வெள்ளம் ஆகிய அடியவர் கூட்டமும் விரும்ப
உள்ளம் ஆதரவு ஓங்கிட, ஓங்குசீர்க் காழி
வள்ள லாரைத்தம் மனையிடை அமுதுசெய் வித்தார். 1859

அமுதுசெய்தபின் பகலவன் மேல்கடல் அணையக்
குமுத வாவியில் குளிர்மதிக் கதிர்அணை போதில்
இமய மங்கைதன் திருமுலை அமுதுஉண்டார் இரவும்
தமது சீர்மனைத் தங்கிட வேண்டுவ சமைத்தார். 1860

சீல மெய்த்திருத் தொண்டரோடு அமுதுசெய் தருளி,
ஞாலம் மிக்கிட நாயகியுடன் நம்பர் நண்ணும்
காலம் முன்பெற அழுதவர் அழைத்திடக் கடிது
நீல நக்கனார் லந்துஅடி பணிந்துமுன் நின்றார். 1861

நின்று அன்பரை நீலகண்டப் பெரும் பாணர்க்கு
இன்று தங்களூர் இடம்கொடுத் தருளுவீர் என்ன
நன்றும் இன்புற்று, நடுமனை வேதியின் பாங்கர்ச்
சென்று மற்றவர்க்கு இடம்கொடுத் தனர்திருமறையோர். 1862

ஆங்கு வேதியில் அறாதசெந் தீவலம் சுழிவுற்று
ஓங்கி முன்னையில் ஒருபடித்து அன்றியே ஒளிரத்
தாங்கு நூலவர் மகிழ்வுறச் சகோடயாழ்த் தலைவர்
பாங்கு பாணியா ருடன்அருளால்பள்ளி கொண்டார். 1863

கங்கு லில்பள்ளி கொண்டபின் கவுணியர்க்கு இறைவர்
அங்கு நின்றுஎழுந் தருளுவார் அயவந்தி அமர்ந்த
திங்கள் சூடியை நீல நக்கரைச்சிறப் பித்தே
பொங்கு செந்தமிழ்த் திருப்பதி கத்தொடை புனைந்தார். 1864

பதிக நாள்மலர் கொண்டு தம்பிரான்கழல் பரவி,
அதிக நண்பினை நீலநக் கருக்குஅளித் தருளி,
எதிர்கொளும்பதி களில்எழுந் தருளினார் என்றும்
புதிய செந்தமிழ்ப் பழமறை மொழிந்த பூ அரனார். 1865

பிள்ளை யார்எழுந்தருள, அத்தொண்டர்தாம் பின்பு
தள்ளும் அன்புடன் கேண்மையும் தவிர்ப்புஇல எனினும்
வள்ள லார்திரு வருளினை வலியமாட் டாமை
உள்ளம் அங்குஉடன் போக்கி, மீண்டுஒருவகை இருந்தார். 1866

மேவு நாளில் அவ்வேதியர் முன்புபோல் விரும்பும்
தாஇல் பூசனை முதல்செய்கை தலைத்தலை சிறப்பச்
சேவின் மேலவர் மைந்தராம் திருமறைச் சிறுவர்
பூவடித்தலம் பொருந்திய உணர்வொடும் பயின்றார். 1867

சண்பை யாளியர் தாம்எழுந் தருளும்எப் பதியும்
நண்பு மேம்பட நாளிடைச் செலவிட்டு நண்ணி
வண்பெ ரும்புகழவருடன் பயின்றுவந்து உறைந்தார்
திண்பெருந் தொண்டர் ஆகிய திருநீல நக்கர். 1868

பெருகு காதலின் பின்நெடு நாள்முறை பிறங்க
வருபெ ருந்தவ மறையவர் வாழிசீர்காழி
ஒருவர் தம்திருக் கல்லியா ணத்தினில் உடனே
திரும ணத்திறம் சேவித்து நம்பர்தாள் சேர்ந்தார். 1869

தருதொ ழில்திரு மறையவர் சாத்தமங் கையினில்
வருமு தல்பெருந் திருநீல நக்கர்தாள் வணங்கி,
இருபிறப்பு உடை அந்தணர் ஏறுஉயர்த் தவர்பால்
ஒருமை உய்த்துஉணர் நமிநந்தி யார்தொழில் உரைப்பாம். 1870

33. நமிநந்தி அடிகள் நாயனார்

வையம்புரக்கும் தனிச்செங்கோல் வளவர் பொன்னித்திருநாட்டுச்
செய்யகமலத்தடம்பணையும் செழுநீர்த் தடமும்புடைஉடைத்தாய்ப்
பொய்தீர்வாய்மை அருமறைநூல் புரிந்த சீலப்புகழ் அதனால்
எய்தும்பெருமை எண்திசையும் ஏறுஊர் ஏமப்பேறூரால். 1871

மாலை பயிலும் தோரணங்கள் மருங்கு பயிலும்மணிமறுகு
வேலை பயிலும் புனல்பருகு மேகம்பயிலும் மாடங்கள்
சோலைபயிலும்குளிர்ந்தஇருள் சுரும்பு பயிலும் அரும்பூகம்
காலை பயிலும் வேதஒலி கழுநீர் பயிலும்செழுநீர்ச்செய். 1872

பணையில்விளைந்த வெண்நெல்லின் பரப்பின்மீதுபடச்செய்ய
துணர்மென்கமலம்இடைஇடையே கடர்விட்டுஎழுந்துதோன்றுவன
புணர்வெண்புரி நூலவர் வேள்விக்களத்தில் புனைந்தவேதிகைமேல்
மணல்வெண் பரப்பின் இடைஇடையேவளர்ந்த செந்தீமானுமால். 1873

பெருமை விளங்கும் அப்பதியில் பேணும்நீற்றுச் சைவநெறி
ஒருமை நெறிவாழ் அந்தணர்தம் ஓங்கு குலத்தினுள் வந்தார்
இருமை உலகும் ஈசர்கழல் இறைஞ்சி ஏத்தப்பெற்றதவத்து
அருமை புரிவார் நமிநந்தி அடிகள்என்பார் ஆயினார். 1874

வாய்மை மறைநூல் சீலத்தால் வளர்க்கும்செந்தீ எனத்தகுவார்
தூய்மைத் திருநீற்று அடைவேமெய்ப்பொருள்என்றுஅறியும் துணிவினார்
சாம கண்டர் செய்யகழல் வழிபட்டு ஒழுகும் தலைமைநிலை
யாம இரவும் பகலும்உணர்வு ஒழியா இன்பம் எய்தினார். 1875

அவ்வூர் நின்றும் திருவாரூர் அதனை அடைவார்அடியார்மேல்
வெவ்ஊறுஅகற்றும் பெருமான்தன் விரைசூழ் மலர்த்தாள் பணிவுறுதல்
எவ்ஊதியமும் எனக்கொள்ளும் எண்ணம்உடையார்பலநாளும்
தெவ்ஊர் எரித்த வரைச்சிலையார் திருப்பாதங்கள்வணங்கினார். 1876

செம்பொன் புற்றின் மாணிக்கச் செழுசோதியைநேர்தொழும்சீலம்
தம்பற்றாக நினைந்துஅணைந்து தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்துபோந்து
அம்பொன் புரிசைத் திருமுன்றில் அணைவார் பாங்குஓர் அரனெறியின்
நம்பர்க்கு இடம்ஆம் கோயிலினுள் புக்கு வணங்க நண்ணினார். 1877

நண்ணி இறைஞ்சி அன்பினால் நயப்புஉற்று எழுந்த காதலுடன்
அண்ணலாரைப் பணிந்துஎழுவார் அடுத்தநிலைமைக் குறிப்பினால்
பண்ணும் தொண்டின் பாங்குபல பயின்று பரவி விரவுவார்
எண்ணில் தீபம்ஏற்றுவதற்கு எடுத்த கருத்தின் இசைந்து எழுந்தார் 1878

எழுந்தபொழுது பகல்பொழுது தங்கு இறங்கு மாலை எய்துதலும்
செழுந்தண் பதியின் இடைஅப்பால் செல்லின் செல்லும் பொழுதுஎன்ன
ஒழிந்தங் கணைந்துஓர் மனையில விளக்கு உறுநெய் வேண்டிஉள்புகலும்
அழிந்த நிலைமை அமணர்மனை ஆயிற்று, அங்கண் அவர்உரைப்பார். 1879

கையில் விளங்கு கனல்உடையார் தமக்கு விளக்குமிகைகாணும்
நெய்யிங் கில்லை விளக்குஎரிப்பீ ராகில் நீரை முகந்துஎரித்தல்
செய்யும்என்று திருத்தொண்டர்க்கு உரைத்தார் தெளியாது ஒருபொருளே
பொய்யும் மெய்யும் ஆம்என்னும் பொருள்மேற் கொள்ளும் புரைநெறியார். 1880

அருகர் மதியாது உரைத்தஉரை ஆற்றார் ஆகி, அப்பொழுதே
பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன் பெயர்ந்துபோந்து,பிறைஅணிந்த
முருகுவிரியும் மலர்க்கொன்றை முடியார் கோயில் முன்எய்தி
உருகும் அன்பர்பணிந்துவிழ, ஒருவாக்கு எழுத்துஉயர்விசும்பில். 1881

வந்தகவலை மாற்றும் இனிமாறா விளக்குப் பணிமாற
இந்த மருங்கில் குளத்துநீர் முகந்து கொடுவந்துஏற்றும்என
அந்திமதியம் அணிந்தபிரான் அருளால்எழுந்த மொழிகேளாச்
சிந்தை மகிழ்ந்து நமிநந்தி அடிகள்செய்து அறிந்திலரால். 1882

சென்னி மிசைநீர் தரித்தபிரான் அருளே சிந்தைசெய்துஎழுவார்
நல்நீர்ப்பொய்கை நடுப்புக்கு நாதர் நாமம் நவின்றுஏத்தி,
அந்நீர் முகந்துகொண்டுஏறிஅப்பர் கோயில்அடைந்துஅகலுள்
முந்நீர் உலகம் அதிசயிப்பமுறுக்கும் திரிமேல் நீர்வார்த்தார்.1883

சோதி விளக்குஒன்று ஏற்றுதலும் கடர்விட்டுஎழுந்தது அதுநோக்கி
ஆதி முதல்வர் அரனெறியார் கோயில்அடைய விளக்குஏற்றி,
ஏதம் நினைந்த அருகந்தர் எதிரே முதிரும் களிப்பினுடன்
நாதர் அருளால் திருவிளக்கு நீரால் எரித்தார் நாடுஅறிய. 1884

நிறையும் பரிசுதிருவிளக்கு விடியும் அளவும்நின்றுஎரியக்
குறையும் தகளிகளுக்கு எல்லாம் கொள்ளவேண்டும்நீர்வார்த்து
மறையின் பொருளை அருச்சிக்கும் மனையின்நியதிவழுவாமல்
உறையும் பதியின் அவ்இரவே அணைவார்பணிவுற்றுஒருப்பட்டார். 1885

இரவு சென்று தம்பதியில் எய்தி மனைப்புக்கு என்றும்போல்
விரவி நியமத் தொழில்முறையே விமலர் தம்மைஅருச்சித்தும்
பரவி, அமுது செய்தருளிப் பள்ளிகொண்டு புலர்காலை
அரவம்அணிந்தார் பூசைஅமைத்து ஆரூர்நகரின்மீண்டுஅணைந்தார். 1886

வந்து வணங்கி அரன்நெறியார் மகிழும்கோயில்வலம்கொண்டு
சிந்தை மகிழப்பணிந்து, எழுந்து புறம்பும்உள்ளும்திருப்பணிகள்
முந்த முயன்று பகல்எல்லாம் முறையேசெய்து, மறையவனார்
அந்தி அமையத்து, அரியவிளக்கு எங்கும் ஏற்றி அடிபணிவார். 1887

பண்டுபோலப் பலநாளும் பயிலும் பணிசெய்து அவர்ஒழுகத்
தண்டிஅடிகளால் அமணர் கலக்கம்விளைந்துசார்வுஇல்அமண்
குண்டர்அழிய எழ்உலகும் குலவும் பெருமைநிலவியதால்
சண்டர்பெருமாண் தொண்டர்கழல் அமரர் பணியும்அணிஆரூர். 1888

நாத மறைதேர் நமிநந்தி அடிகளார்நல் தொண்டகப்
பூத நாதர் புற்றிடங்கொள் புனிதர்க்கு அமுதுபடிமுதலாம்
நீதி வளவன் தான்வேண்டும் நிபந்தம் பலவும் அரியணையின்
மீது திகழ இருந்துஅமைத்தான் வேதாக மநூல் விதிவிளங்க. 1889

வென்றி விடையார் மதிச்சடையார் வீதிவிடங்கப்பெருமாள்தாம்
என்றும் திருவாரூர் ஆளும் இயல்பின்முறைமைத்திருவிளையாட்டு
ஒன்றும் செயலும் பங்குனிஉத் திரம்ஆம் திருநாள்உயர்சிறப்பும்
நின்று விண்ணப் பம்செய்த படிசெய்து அருளும்நிலைபெற்றார். 1890

இன்ன பரிசு திருப்பணிகள் பலவும் செய்தே ஏழ்உலகும்
மன்னும் பெருமைத் திருவாரூர் மன்னர் அடியார் வழிநிற்பார்
அன்ன வண்ணம் திருவிளையாட்டு ஆடியருள எந்நாளும்
நன்மை பெருக நமிநந்தி அடிகள்தொழுதார் – நாம் உய்ய. 1891

தேவர்பெருமான் எழுச்சி திரு மணலிக்கு ஒருநாள்எழுந்தருள
யாவர் என்னாது உடன்சேவித்து எல்லாக் குலத்தில்உள்ளோரும்
மேவ அன்பர் தாமும்உடன்சேவித்துஅணைந்துவிண்ணவர்தம்
காவ லாளர் ஓலக்கம் அங்கே கண்டு களிப்புஉற்றார். 1892

பொழுது வைகச்சேவித்துப் புனிதர்மீண்டும் கோயில்புகத்
தொழுது தம்ஊர் மருங்குஅணைந்து தூயமனையுள் புகுதாதே
இழுதும் இருள்சேர் இரவுபுறங் கடையில் துயில, இல்லத்து
முழுதும் தருமம் புரிமனையார் வந்து, உட்புகுதமொழிகின்றார். 1893

திங்கள்முடியார் பூசனைகள் முடித்துச்செய்யும்கடன்முறையால்
அங்கி தனைவேட்ட முதுசெய்து பள்ளிகொள்வீர்என அவர்க்குத்
தங்கள் பெருமான் திருமணலிக்கு எழுச்சிசேவித்துஉடன்நண்ண
எங்கும் எல்லாரும்போத இழிவுதொடக்கிற்று எனைஎன்று. 1894

ஆதலாலே குளித்துஅடுத்த தூய்மை செய்தே அகம்புகுந்து
வேத நாதர் பூசனையைத் தொடங்கவேண்டும் அதற்குநீ
சீத நல்நீர் முதலான கொண்டுஇங்கு அணைவாய்எனச்செப்பக்
காதல் மனையார் தாமும்அவை கொணருமதற்குக்கடிதணைந்தார். 1895

ஆயபொழுது தம்பெருமான்அருளாலேயோ? மேனியினில்
ஏயும் அசைவின் அயர்வாலோ? அறியோம் இறையும் தாழாதே
மேய உறக்கம் வந்துஅணைய விண்ணோர் பெருமான் கழல் நினைந்து,
தூயஅன்பர் துயில்கொண்டார் துயிலும்பொழுது கனவின்கண். 1896

மேன்மை விளங்கும் திருவாரூர் வீதிவிடங்கப் பெருமாள்தாம்
மானஅன்பர் பூசனைக்கு வருவார்போல வந்தருளி,
ஞானமறையோய் ஆரூரில் பிறந்தார் எல்லாம்நம்கணங்கள்
ஆன பரிசு காண்பாய்என்றுஅருளிச்செய்துஅங்குஎதிர்அகன்றார். 1897

ஆதிதேவர் எழுந்தருள உணர்ந்தார் இரவர்ச்சனைசெய்யாது
ஏதம்நினைந்தேன் எனஅஞ்சி, எழுந்த படியே வழிபட்டு,
மாத ரார்க்கும் புகுந்தபடி மொழிந்து விடியல் விரைவோடு
நாத னார்தம் திருவாரூர் புகுத எதிர்அந் நகர்காண்பார். 1898

தெய்வப்பெருமான் திருவாரூர்ப்பிறந்து வாழ்வார் எல்லாரும்
மைவைத்து அனைய மணிகண்டர் வடிவேஆகிப்பெருகுஒளியால்
மொய்வைத்து அமர்ந்த மேனியர் ஆம்பரிசுகண்டு, முடிகுவித்த
கைவைத்து அஞ்சி, அவனிமிசைவிழுந்துபணிந்து களிசிறந்தார்.1899

படிவம் மாற்றிப் பழம்படியே நிகழ்வும்கண்டு, பரமர்பால்
அடியேன் பிழையை, பொறுத்தருளவேண்டும்என்றுபணிந்தருளால்
குடியும் திருவாரூர் அகத்துப் புகுந்து வாழ்வார் குவலயத்து
நெடிதுபெருகும் திருத்தொண்டு நிகழ்செய்து நிலவுவார். 1900

நீறுபுனைவார் அடியார்க்கு நெடுநாள்நியதி ஆகவே
வேறுவேறு வேண்டுவன எல்லாம் செய்து மேவுதலால்
ஏறுசிறப்பின் மணிப்புற்றில்இருந்தார் தொண்டர்க்காணிஎனும்
பேறு திருநாவுக்கரசர் விளம்பப்பெற்ற பெருமையினார். 1901

இன்னவகையால் திருப்பணிசள் எல்லாம் உலகும் தொழச்செய்து
நன்மை பெருகும் நமிநந்தி அடிகள் நயமார் திருவீதிச்
சென்னி மதியும் திருநதியும் அலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாத நீழல்மிரும் வளர்பொற் சோதி மன்னினார். 1902

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

நாட்டார் அறியமுன்நாளில் நல்நாள் உலந்த ஐம்படையினன்
பூட்டுஆர் மார்பின் சிறியமாரைப் புதல்வன்தன்னைப்புக்கொளியூர்த்
தாள்தா மரையின் மடுவின்கண் தனிமா முதலைவாய்நின்றும்
மீட்டார் கழல்கள் நினைவாரை மீளாவழியின் மீட்பனவே. 1903

34.திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

கொச்சகக் கலிப்பா

வேதநெறி தழைத்துஓங்க, மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயல்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவு வாம். 1904

சென்னிவளர் மதிஅணிந்து சிலம்புஅணி சேவடியார்தம்
மன்னியசை வத்துறையில் வழிவந்த குடிவளவர்
பொன்னிவளம் தருநாடு பொலிவுஎய்த நிலவியதால்
கன்னிமதில் மருங்குமுகில் நெருங்குகழு மலமூதூர். 1905

அப்பதிதான் அந்தணர்தம் கிடைகள்அரு மறைமுறையே
செப்பும்ஒலி வளர்பூகச் செழும்சோலை புறம்சூழ்
ஒப்புஇல்நகர் ஓங்குதலால் உகக்கடைநாள் அன்றியே
எப்பொழுதும் கடல்மேலே மிதப்பதுஎன இசைந்துளதால். 1906

அரிஅயனே முதல்அமரர் அடங்கஎழும் வெள்ளங்கள்
விரிகடர்மா மணிப்பதணம் மீதுஎறிந்த திரைவரைகள்
புரியசமுல் புறம்சூழ்வ பொங்குஓதம் கடைநாளில்
வரிஅரவம் மந்தரம்சூழ் வடம்போல வயங்குமால். 1907

வளம்பயிலும் புறம்பணைப்பால் வாசப்பாசடை மிடைந்த
தளம்பொலியும் புனல்செந்தா மரைச்செவ்வித் தடமலரால்
களம்பயில் நீர்க்கடல்மலர்வது ஒருபரிதி எனக்கருதி
இளம்பரிதி பலமலர்ந்தால் போல்உள, இலஞ்சிபல. 1908

உளம்கொள்மறைவேதியர்தம் ஓமதூ மந்துஇரவும்
கிளர்ந்ததிரு நீற்றுஒளியின் கெழுமியநண் பகலும்மலர்ந்து
அளந்துஅறியாப் பல்ஊழி ஆற்றுதலால், அகல்இடத்து
விளங்கியஅம் மூதூர்க்கு வேறுஇரவும் பகலும்மிகை. 1909

பரந்தவிளை வயல்செய்ய பங்கயம்ஆம் பொங்குஎரியில்
வரம்புஇல்வளர் தேமாவின் கனிகிழிந்த மதுநுறுநெய்
நிரந்தரம்நீள் இலைக்கடையால் ஒழுகுதலால்நெடிதுஅவ்ஊர்
மரங்களும் ஆகுதிவேட்கும் தகையஎன மணந்துளதால். 1910

வேலைஅழல் கதிர்படிந்த வியன்கங்குல் வெண்மதியம்
சோலைதொறும் நுழைந்துபுறப்படும்பொழுது துதைந்தமலர்ப்
பால்அணைந்து மதுத்தோய்ந்துதாதுஅளைந்து பயின்றுஅந்தி
மாலைஎழும் செவ்வொளிய மதியம்போல் வதியுமால். 1911

காமர்திருப் பதிஅதன்கண் வேதியர்போல் கடிகமழும்
தாமரையும் புல்இதழும் தயங்கியநூ லும்தாங்கித்
தூமருநுண் துகள்அணிந்து துளிவருகண் ணீர்ததும்பித்
தேமருமென் சுரும்புஇசையால் செழும்சாமம் பாடுமால். 1912

புனைவார்பொன் குழைஅசையப் பூந்தானை பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழல்வேதி மெழுக்குஉற வென்கதைஒழுக்கும்
கனைவான முகில்கூந்தல் கதிர்செய் வடமீன்கற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிர் வளர்பொலிவ மாடங்கள். 1913

வேள்விபுரி சடங்குஅதனை விளையாட்டு பண்ணைதொறும்
பூழிஉற வகுத்துஅமைத்துப்பொன்புனை கிண்கிணி ஒலிப்ப
ஆழிமணிச் சிறுதேர்ஊர்ந்து அவ்இரதப்பொடிஆடும்
வாழிவளர் மறைச்சிறார் நெருங்கிஉள மணிமறுகு. 1914

விடுசுடர் மணிமறுகின் வெண்சுதை மாளிகைமேகம்
தொடுகுடுமி நாசிதொறும் தொடுத்தகொடி சூழ்கங்குல்
உடுஎனும் நாள்மலர்அலர உறுபகலில் பலநிறத்தால்
நெடுவிசும்பு தளிர்ப்பதுஎன நெருங்கிஉள மருங்குஎல்லாம் 1915

மடைஎங்கும் மணிக்குப்பை, வயல்எங்கும் கயல்வெள்ளம்
புடைஎங்கும் மலர்ப்பிறங்கல், புறம்எங்கும் மகப்பொலிவு
கிடைஎங்கும் கலைச்சூழல், கிளர்வுஎங்கும் முரல்அளிகள்
இடைஎங்கும் முனிவர்குழாம் எயில் எங்கும் பயில்எழிலி 1916

பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிபெரு வெங்குருநீர்ப்
பொருஇல்திருத் தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரம்முன்
வருபுறவம் சண்பைநகர் வளர்காழி கொச்சைவயம்
பரவு திருக் கழுமலம்ஆம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால். 1917

அப்பதியில் அந்தணர்தம் குடிமுதல்வர் ஆசுஇல்மறை
கைப்படுத்த சீலத்துக் கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார் சிவபாத இருதயர்என்று
இப்புவிவா ழத்தவம்செய் இயல்பினார் உளரானார். 1918

மற்றுஅவர்தம் திருமனையார் வாய்ந்த மறை மரபின்வரு
பெற்றியினார், எவ்உலகும் பெற்றகுஅரிய பெருமையினார்
பொற்பு உடைய பகவதியார் எனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் படுசிறப்பால் கணவனார் கருத்துஅமைந்தார். 1919

மரபுஇரண்டும் சைவநெறி வழிவந்த கேண்மையினார்
அரவுஅணிந்த சடைமுடியார் அடிஅலால் அறியாது
பரவுதிரு நீற்றுஅன்பு பாலிக்கும் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை வியப்புஎய்த மேவும் நாள். 1920

மேதினிமேல் சமண்கையர் சாக்கியர்தம் பொய்மிகுத்தே
ஆதிஅரு மறைவழக்கம் அருகி, அரன் அடியார்பால்
பூதிசா தனவிளக்கம் போற்றல்பெறா துஒழியக்கண்டு
ஏதம்இல்சீர்ச் சிவபாத இருதயர் தாம் இடர்உழந்தார். 1921

மனையறத்தில் இன்பம்உறும் மகப்பெறுவான் விரும்புவார்
அனையநிலை தலைநின்றே ஆடியசே வடிக்கலமலம்
நினைவுஉறமுன் பரசமயம் நிராகரித்து நீறுஆக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப் பெறப்போற்றும்தவம்புரிந்தார்.1922

பெருத்துஎழும்அன் பால்பெரிய நாச்சியார் உடன்புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவும் காதலியார் மணிவயிற்றில்
உருத்தெரிய வரும்பெரும்பேறு உலகுஉய்ய உளதுஆக. 1923

ஆளுடையாள் உடன்தோணி அமர்ந்தபிரான் அருள்போற்றி
மூளும்மகிழ்ச் சியில்தங்கள் முதல்மறைநூல் முறைச்சடங்கு
நாள்உடையாஈரைந்து திங்களினும் நலம் சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து பேரின்பம் கிளர்வு உறுநாள். 1924

அருக்கன்முதல் கோள்அனைத்தும் அழகியஉச்சங்களிலே
பெருக்கவலியுடன் நிற்கப் பேணியநல் ஓரைஎழத்
திருக்கிளரும் ஆதிரைநாள் திசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்குஒழியச் சைவம்முதல் வைதிகமும் தழைத்துஓங்க. 1925

தொண்டர்மனம் களிசிறப்பத் தூயதிரு நீற்றுநெறி
எண்திசையும் தனிநடப்ப, ஏழ்உலகும் குளிர்தூங்க,
அண்டர்குலம் அதிசயிப்ப, அந்தணர்ஆ குதிபெருக,
வண்தமிழ்செய் தவம்நிரம்ப, மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப 1926

திசைஅனைத்தின் பெருமைஎலாம் தென்திசையே வென்றுஏற
மிசைஉலகும் பிறஉலகும் மேதினியே தனிசெல்ல,
அசைவுஇல்செழும் தமிழ்வழக்கே அயல்வழக்கின்துறைவெல்ல
இசைமுழுதும் மெய்அறிவும் இடம்கொள்ளும் நிலைபெருக. 1927

தாள்உடைய படைப்புஎன்னும் தொழில்தன்மை தலைமைபெற
நாள்உடைய நிகழ்காலம் எதிர்காலம் நவைநீங்க
வாள்உடைய மணிவீதி வளர்காழிப் பதிவாழ
ஆள்உடைய திருத்தோணி அமர்ந்தபிரான் அருள்பெருக. 1928

அவம்பெருக்கும் புல்அறிவின் அமண்முதல்ஆம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்பட நல்ஊழி தொறும்
தவம்பெருக்கும் சண்பையிலே தாஇல் சராசரங்கள் எலாம்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திருஅவதா ரம்செய்தார். 1929

அப்பொழுது பொற்புஉறு திருக்கழு மலத்தோர்
எப்பெயரி னோரும் அயல்எய்தும் இடைஇன்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புளகம் மேவிஅறி யாமே
ஒப்புஇல்களி கூர்வதுஓர் உலப்புஉற உரைப்பார். 1930

சிவன்அருள் எனப்பெருகு சித்தம்மகிழ் தன்மை
இவண்இது நமக்குவர எய்தியதுஎன் என்பார்
கவுணியர் குலத்தில்ஒரு காதலன் உதித்தான்
அவன்வரும் நிமித்தம்இது என்று அதிசயித்தார். 1931

பூமுகை அவிழ்ந்துமணம் மேவுபொழில் எங்கும்
தேன்மருவு தாதொடு துதைந்ததிசை எல்லாம்
தூமருவு சோதிவிரி யத்துகள் அடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்துஅசையும் அன்றே. 1932

மேலைஇமை யோர்களும் விருப்பொடு கரப்புஇல்
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
ஞாலம்மிசை வந்துவளர் காழிநகர் மேவும்
சீலமறை யோர்களுடன் ஓமவினை செய்தார். 1933

பூதகண நாதர்புவி வாழஅருள் செய்த
நாதன்அருளின்பெருமை கண்டுநலம் உய்ப்பார்
ஓதும்மறை யோர்பிறிது உரைத்திடினும் ஓவா
வேதமொழி யால்ஒலி விளங்கி எழும் எங்கும். 1934

பயன்தருவ பல்தருவும் வல்லிகளும் மல்கித்
தயங்குபுன லும்தெளிவ தண்மையுடன் நண்ணும்
வயங்குஒளி விசும்புமலி னம்கழியும் மாறா
நயம்புரிவ புள்ஒலிகள் நல்லதிசை எல்லாம் 1935

அங்கண்விழவில் பெருகு சண்பைஅகல் மூதூர்க்
சங்கபட கம்கருவி தாரைமுதல் ஆன
எங்கணும் இயற்றுபவர் இன்றியும் இயம்பும்
மங்கலமுழக் குஒலி மலிந்தமறுகு எல்லாம். 1936

இரும்புவனம் இத்தகைமை எய்தஅவர் தம்மைத்
தரும்குல மறைத்தலைவர் தம்பவன முன்றில்
பெரும்களி வியப்பொடு பிரான்அருளி னாலே
அருந்திரு மகப்பெற அணைந்தஅணி செய்வார். 1937

காதல்புரி சிந்தை மகிழக் களி சிறப்பார்
மீதுஅணியும் நெய்அணி விழாவொடு திளைப்பார்
சூதம்நிகழ் மங்கல வினைத்துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார். 1938

மாமறை விழுக்குல மடந்தையர்கள் தம்மில்
தாம்உறு மகிழ்ச்சியோடு சாயல்மயில் என்னத்
தூமணி விளக்கொடு கடர்க்குழைகள் மின்னக்
காமர்திரு மாளிகை கவின்பொலிவு செய்தார். 1939

சுண்ணமொடு தண்மலர் துதைந்ததுகள் வீசி
உள்நிறை விருப்பினுடன் ஓகைஉரைசெய்வார்
வெண்முளைய பாலிகைகள் வேதிதொறும் வைப்பார்
புண்ணிய நறும்புனல்கொள் பொன்குடம் நிரைப்பார். 1940

செம்பொன்முதல் ஆனபல தானவினை செய்வார்
நம்பர்அடி யார்அமுது செய்யநலம் உய்ப்பார்
வம்புஅலர் நறும்தொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்
நிம்பம்முதல் ஆனகடி நீடுவினை செய்வார். 1941

ஐயவி யுடன்பல அமைத்த புகையாலும்
நெய்அகில் நறும்குறை நிறைந்தபுகை யாலும்
வெய்யதழல் ஆகுதி விழுப்புகை யினாலும்
தெய்வமணம் நாறவரும் செய்தொழில் விளைப்பார். 1942

ஆயபலசெய்தொழில்கள் அன்றுமுதல் விண்ணோர்
நாயகன் அருள்பெருமை கூறும்நலம் எய்தத்
தூயதிரு மாமறை தொடர்ந்தநடை நூலின்
மேயவிதி ஐஇரு தினத்தினும் விளைத்தார். 1943

நாமகரணத்துஅழகு நாள்பெற நிறுத்திச்
மேசஉத யப்பரிதியில் திகழ் பிரானைத்
தாமரை மிசைத் தனிமுதல் குழவி என்னத்
தூயமணி நிரைத்துஅணிசெய் தொட்டில் அமர்வித்தார். 1944

பெருமலை பயந்தகொடி பேணும்முலையின்பால்
அருமறை குழைத்துஅமுது செய்துஅருளு வாரைத்
தரும்இறைவி யார்பரமர் தாள்பரவும் அன்பே
திருமுலை சுரந்துஅமுது செய்துஅருளு வித்தார். 1945

ஆறுஉலவு செய்யசடை ஐயர்அரு ளாலே
பேறுஉல கினுக்குஎன வரும்பெரிய வர்க்கு
வேறுபல காப்பும்மிகைஎன்று அவை விரும்பார்
நீறுதிரு நெற்றியில் நிறுத்திநிறை வித்தார். 1946

தாயர்திரு மடித்தலத்தும் தயங்குமணித் தவிசினிலும்
தூயசுடர்த் தொட்டிலினும் தூங்குமலர்ச் சயனத்தும்
சேயபொருள் திருமறையும் தீந்தமிழும் சிறக்கவரும்
நாயகனைத் தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார். 1947

வருமுறைமைப் பருவத்தில் வளர்புகலிப் பிள்ளையார்
அருமறைகள் தலைஎடுப்ப ஆண்டதிரு முடிஎடுத்துப்
பெருமழுவர் தொண்டுஅல்லால் பிறிதுஇசையோம்என்பார்போல்
திருமுகமண் டலம்அசையச் செங்கீரை ஆடினார். 1948

நாம்அறியோம் பரசமயம் உலகிர் எதிர்நாடாது
போம்அகல் என்றுஅங்கை தட்டுவதும் புனிதன்பால்
காமருதா ளம்பெறுதற்கு ஒத்துவதும் காட்டுவபோல்
தாமரைச்செங் கைகளினால் சப்பாணி கொட்டினார். 1949

விதிதவறு படும்வேற்றுச் சமயங்கள் இடைவிழுந்து
கதிதவழ இருவிசும்பு நிறைந்தகடி வார்கங்கை
நதிதவழும் சடைமுடியார் ஞானம்அளித் திடஉரியார்
மதிதவழ் மாளிகைமுன்றில் மருங்குதவழ்ந்து அருளினார். 1950

சூழவரும் பெருஞ்சுற்றத் தோகையரும் தாதியரும்
காழியர்தம் சீராட்டே கவுணியர் கற்பகமே என்று
ஏழிசையும் பலகலையும் எவ்வுலகும் தனித்தனியே
வாழவரும் அவர்தம்மை வருக வருக எனஅழைப்ப. 1951

திருநகையால் அழைத்தவர்தம் செழுமுகங்கள் மலர்வித்தும்
வருமகிழ்வு தலைசிறப்ப மற்றுஅவர்மேல் செலஉகைத்தும்
உருகிமனம் கரைந்துஅலைய உடன்அணைந்து தழுவியும்முன்
பெருகியஇன்புற அளித்தார் பெரும்புகலிப் பிள்ளையார் 1952

வளர்பருவ முறைஆண்டு வருவதன்முன் மலர்வரிவண்டு
உளர்கருமென் சுருள்குஞ்சிஉடன் அலையச் செந்நின்று
கிளர்ஒலிகிண் கிணிஎடுப்பக் கீழ்மைநெறிச் சமயங்கள்
தளர்நடையிட்டு அறத்தாமும் தளர்நடையிட்டு அருளினார். 1953

தாதியர்தம் கைப்பற்றித் தளர்நடையின் அசைவுஒழிந்து
சோதிஅணி மணிச்சதங்கை தொடுத்தவடம் புடைசூழ்ந்த
பாதமலர் நிலம்பொருந்தப் பருவமுறை ஆண்டுஒன்றின்
மீதுஅனைய நடந்தருளி விளையாடத்தொடங்கினார்.1954

சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துஉருட்டிசெழுமணல்சிற்றில்கள்இழை
நறுநுதல் பேதையர்மருங்கே நடந்துஓடி அடர்ந்துஅழித்தும்
குறுவியர்ப்புத் துளிஅரும்பக் கொழும்பொடிஆடியகோல
மறுகிடைப் பேர் ஒளிபரப்ப வந்துவளர்ந்து அருளினார். 1955

மங்கையோடு உடனாகி வளர்தோணி வீற்றிருந்த
திங்கள்சேர் சடையார்தம் திருவருட்குச் செய்தவத்தின்
அங்குரம்போல் வளர்ந்தருளி, அருமறையோடு உலகுஉய்ய
எங்கள்பிரான் ஈராண்டின் மேல்ஓர்ஆண்டு எய்துதலும். 1956

நாலாண்ட பலகலையும் நாமகளும் நலம்சிறப்ப
பூஆண்ட திருமகளும் புண்ணியமும் பொலிவுஎய்தச்
சேஆண்ட கொடிபவர்தம் சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூஆண்டில் உலகுஉய்ய நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன். 1957

பண்டுதிரு வடிமறவாப் பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர் வழிபாட்டின் அளித்துஅருளத்
தொண்டின்நிலை தரவருவார்தொடர்ந்தபிரிவுஉணர்வுஒருகால்
கொண்டெழுலும் வெருக்கொண்டாற் போல்அழுவார் குறிப்பயலாய் 1958

மேதகைய இந்நாளில் வேறுஒருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநெறி முடிப்பதற்கு நீராடத்
தாதையர் போம்பொழுது தம்பெருமான் அருள்கூடச்
சோதிமணி மறைமுன்றில் தொடர்ந்துஅழுது பின்சென்றார்.1959

பின்சென்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர்
முன்செல்கை தனைஒழிந்து முனிவார்போல் விலக்குதலும்
மின்செய்பொலம் கிங்கிணிக்கால் கொட்டிஅவர் மீளாமை
உன்செய்கை இதுஆகில் போது என்றுஅங்கு உடன்சென்றார். 1960

கடையுகத்தில் தனிவெள்ளம் பலவிரிக்கும் கருப்பம்போல
இடைஅறாப் பெருந்தீர்த்தம் எவற்றினுக்கும் பிறப்பிடமாய்
விடை உயர்த்தார் திருத்தோணிப் பற்றுவிடா மேன்மையதாம்
தடம்அதனில் துறைஅணைந்தார் தருமத்தின் தலைநின்றார். 1961

பிள்ளையார் தமைக்கரையில் வைத்துத்தாம் பிரிவுஅஞ்சித்
தெள்ளுநீர்ப் புகமாட்டார் தேவியொடும் திருத்தோணி
வள்ளலார் இருந்தாரை எதிர்வணங்கி மணிவாவி
உள்இழிந்து புனல்புக்கார் உலகுஉய்ய மகப்பெற்றார். 1962

நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடும் திருமகனார் காண்பதன்முன் செய்ததற்பின்
ஆராத விருப்பினால் அகமருடம் படியநீர்
பேராது மூழ்கினார் பெருங்காதல் பெற்றாராய். 1963

மறைமுனிவர் மூழ்குதலும் மற்றுஅவர் தம்மைக் காணாது
இறைதரியார் எனும்நிலைமை தலைக்கீடா ஈசர்கழல்
முறைபுரிந்த முன்உணர்வு மூளஅழத் தொடங்கினார்
நிறைபுனல் வாவிக் கரையில் நின்றுஅருளும் பிள்ளையார். 1964

கண்மலர்கள் நீர்ததும்பக் கைம்மலர்களால் பிசைந்து
வண்ணமலர்ச்செங்கனிவாய் மணிஅதரம் புடைதுடிப்ப
எண்ணில் மறைஒலிபெருக, எவ் உயிரும் குதூகலிப்ப
புண்ணியக்கன்று அனையவர்தாம் பொருமிஅழுதுஅருளினார். 1965

மெய்ம்மேல்கண்துளி பனிப்ப வேறுஎங்கும் பார்த்துஅழுவார்
தம்மேசைச்சார்பு உணர்ந்தே சாரும், பிள்ளைமை தானோ
செம்மேனி வெண்ணீற்றார் திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த்து
அம்மே அப்பா என்று என்று அழைத்தருளிஅழுதருள.1966

அந்நிலையில் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் அருள்நோக்கால்
முன்நிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னியவர்க்கு அருள்புரிவான்
பொன்மலைலைவல்லியும்தாமும் பொருவிடைமேல் எழுந்தருளிச்
சென்னி இளம்பிறைதிகழச் செழும்பொய்கைமருங்குஅணைந்தார். 1967

திருமறைநூல் வேதியர்க்கும் தேவியர்க்கும் தாம்கொடுத்த
பெருகுவரம் நினைந்தோதான் தம்பெருமை கழல்பேணும்
ஒருநெறியில் வருஞானம் கொடுப்பதனுக்கு உடன்இருந்த
அருமறைஆ ளுடையவளை அளித்தருள அருள்செய்வார். 1968

அழுகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி அருள்கருணை
எழுகின்ற திருவுள்ளத்து இறையவர்தாம் எவ்உலகும்
தொழுகின்ற மலைக்கொடியைப் பார்த்தருளித்துணைமுலைகள்
பொழிகின்ற பால்அடிசில் பொன்வள்ளத்து ஊட்டு என்ன. 1969

ஆரணமும் உலகுஏழும் ஈன்றருளி அனைத்தினுக்கும்
காரணமாய் வளம்பெருகு கருணைதிரு வடிவுஆன
சீர்அணங்கு சிவபெருமான் அருளுதலும் சென்றுஅணைந்து
வார்இணங்கு திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறந்துஅருளி. 1970

எண்அரிய சிவஞானத்து இன்அமுதம் குழைத்தருளி
உண்அடிசில் எனஊட்ட உமைஅம்மை எதிர்நோக்கும்
கண்மலர்நீர் துடைத்தருளிக் கையில் பொன்கிண்ணம்அளித்து
அண்ணலைஅங்கு அழுகைதீர்த்து அங்கணனார் அருள்புரிந்தார். 1971

யாவருக்கும் தந்தைதாய் எனும் இவர்இப்படி அளித்தார்
ஆவதனால் ஆளுடைய பிள்ளையாராய் அகில
தேவருக்கும் முனிவருக்கும் தெரிவுஅரிய பொருள் ஆகும்
தாவுஇல் தனிச் சிவஞான சம்பந்தர் ஆயினார். 1972

சிவன்அடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவம்அதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
உவமைஇலாக் கலைஞானம் உணர்வுஅரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவம்முதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில். 1973

எப்பொருளும் ஆக்குவான் ஈசனே எனும் உணர்வும்
அப்பொருள்தான் ஆளுடையார் அடியார்கள் எனும்அறிவும்
இப்படியால் இதுஅன்றித் தம்இசைவு கொண்டுஇயலும்
துப்புரவுஇல் லார்துணிவு துகள்ஆகச் சூழ்ந்து எழுந்தார். 1974

சீர்மறையோர் சிவபாத இருதயரும் சிறுபொழுதில்
நீர்மருவித் தாம்செய்யும் நியமங்கள் முடித்துஏறிப்
பேர்உணர்விற் பொலிகின்ற பிள்ளையார் தமைநோக்கி
யார்அளித்த பால்அடிசில் உண்டது நீ என வெகுளா. 1975

எச்சில்மயங் கிடஉனக்குஈது இட்டாரை காட்டுஎன்று
கைச்சிறியது ஒருமாறுகொண்டு ஓச்சக் கால்எடுத்தே
அச்சிறிய பெருந்தகையார் ஆனந்தக் கண்துளிபெய்து
உச்சியினில் எடுத்தருளும் ஒரு திருக்கை விரல் அட்டி. 1976

விண்நிறைந்த பெருகுஒளியால் விளங்குமழ விடைமேலே
பண்நிறைந்த அருமறைகள் பணிந்துஏத்தப் பாவையுடன்
எண்நிறைந்த கருணையினால் நின்றாரை எதிர்காட்டி
உள்நிறைந்து பொழிந்துஎழுந்த உயர்ஞானத்திருமொழியால். 1977

எல்லைஇலா மறைமுதல்மெய் யுடன்எடுத்த எழுதுமறை
மல்லல்நெடுந் தமிழால் இம்மாநிலத்தோர்க்கு உரைசிறப்பப்
பல்உயிரும் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர் பால்
செல்லும்முறை பெறுவுதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து. 1978

செம்மை பெற எடுத்த திருத்தோடுடையசெவியன்எனும்
மெய்ம்மைமொழித் திருப்பதிகம் பிரமபுரம் மேவினார்
தம்மைஅடை யாளங்க ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்கு
எம்மைஇது செய்தபிரான்இவன்அன்றே எனஇசைந்தார். 1979

மண்உலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்துஅடையின்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட
எண்ணம்இலா வல்அரக்கன் எடுத்துமுறிந்து இசைபாட
அண்ணல்அவற்கு அருள்புரிந்த ஆக்கப்பாடு அருள்செய்தார். 1980

தொழுவார்க்கே அருளுவது சிவபெருமான் எனத்தொழார்
வழுஆன மனத்தாலே மால்ஆய மால்அயனும்
இழிவுஆகும் கருவிலங்கும் பறவையும் ஆய் எய்தாமை
விழுவார்கள் அஞ்சுஎழுத்தும் துதித்து உய்ந்தபடி விரித்தார். 1981

வேதகா ரணர் ஆயவெண்பிறைசேர் செய்யசடை
நாதன்நெறி அறிந்துஉய்யார் தம்மிலே நலம்கொள்ளும்
போதம்இலாச் சமண்கையர் புத்தர்வழி ஆக்கும்
ஏதமே எனமொழிந்தார் எங்கள்பிரான் சம்பந்தர். 1982

திருப்பதிகம் நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காக் புச்சாத்தி
இருக்குமொழிப் பிள்ளையார் எதிர்தொழுது நின்றுஅருள
அருள்கருணைத் திருவாளன் ஆர்அருள்கண்டு அமரர்எலாம்
பெருக்கவிசும் பினில்ஆர்த்துப் பிரசமலர் மழைபொழிந்தார். 1983

வந்துஎழுமங்கலம் ஆனவானக துந்துபி முழக்கும்
கந்தருவர் கின்னரர்கள் கானஒலிக் கடல்முழக்கும்
இந்திரனே முதல்தேவர் எடுத்துஏத்தும் இசைமுழக்கும்
அந்தம்இல்பல் கணநாதர் அரஎனும்ஒ சையின்அடங்க. 1984

சந்தக் கலித்துறை

மறைகள்கிளர்ந்துஒலி வளர முழங்கிட, வானோர்தம்
நிறைமுடி உந்திய நிரைமணி சிந்திட, நீள்வானத்து
உறைஎன வந்துஉலகு அடைய நிறைந்திட ஓவாமெய்ப்
பொறைபெரு கும்தவமுனிவர் எனும் கடல் புடைசூழ. 1985

அணைவுற வந்துஎழும் அறிவுதொடங்கினஅடியார்பால்
இணைஇல் பவம்கிளர் கடல்கள் இகந்திட இருதாளின்
புணைஅருள் அங்கணர் பொருவிடை தங்கிய புணர்பாகத்
துணையொடு அணைந்தனர் சுருதிதொடர்ந்தபெருந்தோணி, 1986

அண்ணல் அணைந்தமை கண்டுதொடர்ந்துஎழும் அன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு போதகம் அன்னாரும்
கண்வழி சென்ற கருத்து விடாது கலந்து ஏகப்
புண்ணியர் நண்ணிய பூமலி கோயிலின் உள்புக்கார். 1987

ஈறுஇல் பெருந்தவம் முன்செய்து தாதை எனப்பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலர்க் கைகுவித்து மகிழ்ந்துஆடி
வேறுவிளைந்த வெருட்சி வியப்பு விருப்போடும்
கூறும் அரும்தமிழின் பொருள் ஆனகுறிப்பு ஓர்வார். 1988

தாணுவினைத்தனி கண்டு தொடர்ந்தவர் தம்மைப்போல்
காணுதல் பெற்றிலரேனும் நிகழ்ந்தன கண்டுள்ளார்
தோணி புரத்துஇறை தன்அருள் அதல் துணிந்துஆர்வம்
பேணும் மனத்தொடு முன்புகு காதலர் பின்சென்றார். 1989

அப்பொழுது அங்கண் அணைந்ததுகண்டவர் அல்லாதார்
முப்புரிநூல்மறையோர்கள் உரோமம் முகிழ்ப்பு எய்தி
இப்படி ஒப்பதுஓர் அற்புதம் எங்குளது என்று என்றே
துப்புஉறழ் வேணியர் கோயிலின் வாயில் புறம்சூழ. 1990

பொங்குஒளி மால்விடைமீது புகுந்துஅணி பொன்தோணி
தங்கிஇருந்த பெருந்திரு வாழ்வு தலைப்பட்டே
இங்குஎனை ஆளுடைபான் உமைபோடும் இருந்தான் என்று
அங்குஎதிர் நின்று புகன்றனர் ஞானத்து அமுதுஉண்டார். 1991

இன்னிசை ஏழும்இசைந்த செந்தமிழ் ஈசற்கே
சொல்முறை பாடுதொழும்பு அருள்பெற்ற தொடக்கோடும்
பல்மறை வேதியர் காண விருப்பொடு பால் நாறும்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலின் நின்று புறப்பட்டார். 1992

பேணிய அற்புதம் நீடுஅருள் பெற்ற பிரான்முன்னே
நீன்நிலை யில்திகழ் கோபுர வாயிலின் நேர்எய்தி
வாள்நில வில்திகழ் வேணியர் தொண்டர்கள்வாழ்வுஎய்தும்
தோணி புரத்தவர் தாம்எதிர் கொண்டுதுதிக்கின்றார்.1993

காழியர் தவமே! கவுணியர் தனமே! கலைஞானத்து
ஆழிய கடலே! அதனிடை அமுதே! அடியார்முன்
வாழிய வந்துஇம் மண்மிசை வானோர் தனிநாதன்
ஏழிசை மொழியாள் தன்திரு அருள்பெற்றனை என்பார். 1994

மறைவளர் திருவே! வைதிக நிலையே! வளர்ஞானப்
பொறைஅணி முகிலே! புகலியர் புகலே! பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே! சுருதியின் ஒளியே! வெளியே வந்து
இறைவன் உமையாளுடன் அருள்தரஎய் தினை என்பார். 1995

புண்ணிய முதலே புனைமணி அரைஞா னொடுபோதும்
கண்ணிறை கதிரே! கலைவளர் மதியே! கவின்மேவும்
பண்ணியல் கதியே! பருவமது ஒருமூ வருடத்தே
எண்ணிய பொருளாய் நின்றவர் அருள்பெற் றனைஎன்பார். 1996

அறுசீர் விருத்தம்

என்றுஇனைய பலகூறிஇருக்குமொழி அந்தணரும் ஏனையோரும்
நின்றுதுதி செய்துஅவர்தாள்நீள்முடிக்கண் மேல்ஏந்தி நிரந்தபோது
சென்றுஅணைந்த தாதையார் சிவபாத இருதயர்தாம் தெய்வஞானக்
கன்றினைமுன்புக்குஎடுத்துப் பியலின்மேல்கொண்டுகளி கூர்ந்துசெல்ல. 1997

மாமறையோர் குழாத்தினுடன் மல்குதிருத்
தொண்டர் குழாம் மருங்கு சூழ்ந்து
தாம்அறுவை உத்தரியம் தனிவிசும்பில்
எறிந்துஆர்க்கும் தன்மை யாலே
பூமறுகு சிவானந்தப் பெருக்கு ஆறு
போதஅதன் மீது பொங்கும்
காமர்நுரைக் குமிழிஎழுந்து இழிவனபோல்
விளங்குபெருங் காட்சித்து ஆக. 1998

நீடுதிருக் கழுமலத்து நிலத்தேவர் மாளிகைமேல் நெருங்கிஅங்கண்
மாடுநிறை மடவார்கள் மங்கலம்ஆம் மொழிகளால்வாழ்த்திவாசத்
தோடுமலிநறுமலரும்சுண்ணமும்வெண்பொரியனொடும்தூவி நிற்பார்.
கொடுபயில்குலவரைமேல் மின்குலங்கள் புனடபெயரும்கொள்கைத்துஆக 1999

மங்கலதூ ரியம்துவைப்பார் மறைச்சாமம்
பாடுவார் மருங்கு
வேதிப் பொங்குமணி விளக்குஎடுத்துப் பூரணகும்
பமும் நிரைப்பார் போற்றிசெய்வார்

அங்குஅவர்கள் மனத்துஎழுந்த அதிசயமும்
பெருவிருப்பும் அன்பும் பொங்கக்
தங்குதிரு பலிவீதிச் சண்பைநகர்
வலம்செய்து சாரும் காலை. 2000

தம்திரு மாளிகையின்கண் எழுந்தருளிப்
புகும்பொழுது சங்க நாதம்
அந்தரதுந் துபிமுதலா அளவுஇல்பெருகு
ஒலிதழைப்ப அணைந்து புக்கார்
சுந்தரப்பொன் தோணிமிசை இருந்தபிரா
னுடன் அமர்ந்த துணைவியாரும்
பைந்தொடியாள் திருமுலையின் பால்அறா
மதுரமொழிப் பவளவாயார். 2001

தூமணிமா ளிகையின்கண் அமர்ந்தருளி
அன்றிவு தொல்லை நாத
மாமறைகள் திரண்டபெருந் திருத்தோணி
மன்னிவீற் றிருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலம் கருத்தில்உற
இடையறாக் காதல் கொண்டு
நாமநெடுங் கதிர்உதிப்ப நண்ணினார்
திருத்தோணி நம்பர் கோயில். 2002

காதலுடன் அணைந்துதிருக் கழுமலத்துக்
கலந்துவீற்றிருந்த தங்கள்
தாதையா ரையும்வெளியே தாங்குஅரிய
மெய்ஞ்ஞானம் தம்பால்

வந்து போத முலை சுரந்துஅளித்த புண்ணியத்தா
யாரையும்முன் வணங்கிப் போற்றி
மேதகைய அருள்பெற்றுத் திருக்கோலக்
காஇறைஞ்ச விருப்பின் சென்றார். 2003

பெருக்குஒலிட்டு அலைபிறங்கும் காவிரிநீர்
பிரசமலர் தரளம் சிந்த
வரிக்கோல வண்டுஆட மாதரார்
குடைந்துஆடும் மணிநீர் வாவித்
திருக்கோலக் காஎய்தித் தேவர்பிரான்
கோயில்வலம் செய்து முன்நின்று
இருக்குஒலிட்டு அறிவரிய திருப்பாதம்
ஏத்துவதற்கு எடுத்துக்கொள்வார். 2004

மெய்ந்நிறைந்த செம்பொருள்ஆம் வேத்தின்
விழுப்பொருளை வேணி மீது
பைநிறைந்த அரவுஉடனே பசும்குழவித்
திங்கள் பரித்து அருளு வானை
மைநிறைந்த மிடற்றானை மடையில்லா
ளைகள்பாய என்னும் வாக்கால்
கைநிறைந்த ஒத்துஅறுத்துக் கலைப்பதிகம்
கவுணியர்கோன் பாடும் காலை. 2005

கைஅதனால் ஒத்துஅறுத்துப் பாடுதலும்
கண்டருளிக் கருணை கூர்ந்த
செய்யசடை வானவர்தம் அஞ்செழுத்தும்
எழுதிய நற்செம்பொன்தாளம்

ஐயர்அவர் திருவருளால் எடுத்த
பாடலுக்கு இசைந்த அளவால் ஒத்த
வையம் எலாம் உய்யவரு மறைச் சிறுவர்
கைத்தலத்து வந்தது அன்றே. 2006

காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வரும்
திருத்தாளக் கருவி கண்டு
வாழியதம் திருமுடிமேல் கொண்டுஅருளி
மனம்களிப்ப மதுர வாயில்
ஏழிசையும் தழைத்துஓங்க இன்னிசைவண்
தமிழ்ப்பதிகம் எய்தப் பாடித்
தாழுமணிக் குழையார்முன் தக்கதிருக்
கடைக்காப்பு சாத்தி நின்றார். 2007

உம்பர்உலகு அதிசயிப்ப ஓங்கியநா
தத்தளவின் உண்மை நோக்கித்
தும்புருநா ரதர்முதல் ஆம் சுருதி இசைத்
துறைஉள்ளோர் துதித்து மண்மேல்
வம்புஅலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ
வந்தருளும் மதலை யாரும்
தம்பெருமான் அருள்போற்றி மீண்டுஅருளிச்
சண்பைநகர் சாரச் செல்வார். 2008

செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தாளத்
துடன்நடந்து செல்லும் போது
தங்கள்குலத் தாதையார் தரியாது
தோளின்மேல் தரித்துக் கொள்ள

அங்குஅவர்தம் தோளின்மிசை எழுந்தருளி
அணைந்தார்சூழ்ந்து அமரர் ஏத்தும்
திங்கள் அணி மணிமாடத் திருத்தோணிச்
சிகரக் கோயில். 2009

திருப்பெருகு பெருங்கோயில் சூழவலம்
கொண்டருளித் திருமுன் நின்றே
அருள்பெருகு திருப்பதிகம் எட்டுஒரு கட்
டளைஆக்கி அவற்றுள் ஒன்று
விருப்புறுபொன் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார்
தமைப்பாட மேவு காதல்
பொருத்தம் உற அருள்பெற்றுப் போற்றிஎடுத்து
அருளினார் பூஆர் கொன்றை 2010

எடுத்ததிருப் பதிகத்தின் இசைதிருத்
தாளத்தினால் இசையஒத்தி
அடுத்தநடை பெறப்பாடி ஆர்வம் உற
வணங்கிப்போந்து அலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயல் பூந்தரா யவர்வாழ
மழஇளங் கோலத்துக் காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவுஇலா
நிறைஞானக் கொண்ட லார் தாம். 2011

அந்நிலையில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
தமைமுன்னம் அளித்த தாயார்
முன்உதிக்க முயன்றதவத் திருநன்னி
பள்ளிமுதல் மறையோர் எல்லாம்

மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலதூ
ரியம்துவைப்ப மறைகள் ஓதிக்
கன்னிமதில் சண்பைநகர் வந்துஅணைந்து
கவுணியர்கோன் கழுவில் தாழ்ந்தார். 2012

மங்கலம் ஆம் மெய்ஞ்ஞானம் மண்களிப்பப்
பெற்றபெரு வார்த்தை யாலே
எங்கணும் நீள்பதிமருங்கில் இருப்பிறப்பா
ளரும்அல்லா ஏனையோரும்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களும் அதிசயித்துக்
குழாம்கொண்டு புகலியார்தம்
சிங்கஇள ஏற்றின்பால் வந்துஅணைந்து
கழல்பணியும் சிறப்பின் மிக்கார். 2013

வந்ததிருத் தொண்டர்க்கும் மல்குசெழு
மறையவர்க்கும் மற்று உள்ளோர்க்கும்
சிந்தைமகிழ் வுறமலர்ந்து திருவமுது
முதலான சிறப்பின் செய்கை
தம்தம்அள வினில் விரும்பும் தகைமையினால்
கடன்ஆற்றும் சண்பை மூதூர்
எந்தைபிரான் சிவலோகம் எனவிளங்கி
எவ்வுலகும் ஏத்து நாளில். 2014

செழுந்தரளப் பொன்னிசூழ் திருநன்னி
பள்ளி உள்ளோர் தொழுது திங்கள்
கொழுந்துஅணியும் சடையாரை எங்கள்பதி
யினில்கும்பிட்டு அருள, அங்கே

எழுந்தருள வேண்டும் என இசைந்துஅருளித்
தோணி வீற்றிருந்தார் பாதம்
தொழும் தகைமை யால்இறைஞ்சி அருள்பெற்றுப்
பிறபதியும் தொழமுன் செல்வார். 2015

தாதுஅவிழ் செந்தாமரையின் அகவிதழ்போல்
சீறடிகள் தரையின் மீது
போதுவதும் பிறர்ஒருவர் பொறுப்பதுவும்
பொறஅன்பு புரிந்த சிந்தை
மாதவம்செய் தாதையார் வந்துஎடுத்துத்
தோளின்மேல் வைத்துக் கொள்ள
நாதர்கழல் தம்முடிமேல் கொண்டகருத்
துடன் போந்தார் ஞானம் உண்டார். 2016

தேன்அலரும் கொன்றையினார் திருநன்னி
பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
வானணையும் மலர்ச்சோலை தோன்றுவது
எப்பதி? என்ன மகிழ்ச்சி எய்திப்
பானல்வயல் திருநன்னி பள்ளி எனத்
தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
ஞானபோனகர் தொழுது நல்தமிழ்ச்சொல்
தொடைமாலை நவிலல் உற்றார். 2017

காரைகள் கூகை முல்லை எனநிகழ் கலைசேர் வாய்மைச்
சீர்இயல் பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப்புத் தன்னில்
நாரிஓர் பாகம் வைகும் நனிபள்ளி உன்குவார் தம்
பேர்இடர் கெடுதற்கு ஆணைநமது எனும் பெருமை வைத்தார். 2018

ஆதியார் கோயில் வாயில் அணைந்துபுக்கு அன்பு கூர
நீதியால் பணிந்துபோற்றி நீடிய அருள்முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்த பூசுரர் குழாங்கள் போற்றும்
காதல்கண்டு அங்கு அமர்ந்தார் கவுணியர் தலைவனார்தாம். 2019

அம்பிகை அளித்தஞானம் அகிலமும் உய்ய உண்ட
நம்பெருந் தகையார் தம்மை எதிர்கொண்டு நண்ணவேண்டி
உம்பரும் வணங்கும் மெய்ம்மை உயர்தவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசை அந்தணர்கள் எல்லாம். 2020

கரவணம் எங்கும்இட்டுக் கமுகொடு கதவி நாட்டிப்
பூ அணை தாமம் தூக்கிப் பூரண கும்பம் ஏந்தி
ஆவண வீதி எல்லாம் அலங்கரித்து, அண்ணலாரை
மாஅணை மலர்மென் சோலை வளம்பதி கொண்டுபுக்கார். 2021

திருமறையோர்கள் சூழ்ந்து சிந்தையின் மகிழ்ச்சிபொங்கப்
பெருமறை ஓசைமல்கப் பெருந்திருக் கோயில் எய்தி
அருமறைப் பொருள்ஆனாரப் பணிந்துஅணி நற்சங்கத்தின்
தருமுறை நெறிய கோயில் சார்ந்தமை அருளிச்செய்தார். 2022

கறைஅணி கண்டர் கோயில் காதலால் பணிந்துபாடி
மறையவர் போற்றவந்து திருவலம் புரத்து மன்னும்
இறைவரைத்தொழுது பாடும் கொடியுடை ஏத்திப் போந்து
நிறைபுனல் திருச்சாய்க்காடு தொழுதற்கு நினைந்துசெல்வார். 2023

பன்னகப் பூணினாரைப் பல்ல வனீச்ச ரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி ஏத்தித் திருந்துஇசைப் பதிகம்பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரில் நீடு புனிதர்தம் திருச்சாய்க்காட்டு
மன்னுசீர்த் தொண்டர் எல்லாம் மகிழ்ந்து எதிர்கொள்ளப்புக்கார். 2024

வான்அளவு உயர்ந்தவாயில் உள்வலம் கொண்டுபுக்குத்
தேன்அலர் கொன்றையார் தம்திருமுன்பு சென்றுதாழ்ந்து
மான்இடம் தரித்தார் தம்மைப்போற்றுவார் மண்புகார் என்று
ஊன்எலாம் உருகஏத்தி உச்சிமேல் குவித்தார் செங்கை. 2025

சீரினில் திகழ்ந்த பாட்டில் திருக்கடைக்காப்புப்போற்றிப்
பாரினில் பொலிந்த தொண்டர் போற்றிடப் பயில்வார் பின்னும்
ஏர்இசைப் பதிகம் பாடி ஏத்திப்போந்து இறைவர் வெண்காடு
ஆரும்மெய்க் காதலோடும் பணிவதற்கு அணைந்தார் அன்றே. 2026

பொன்இதழ்க் கொன்றை வன்னி புனல்இள மதியம் நீடு
சென்னியார் திருவெண்காட்டுத்திருத்தொண்டர்எதிரே சென்றுஅங்கு
இன்ன தன்மையர்கள் ஆனார் எனஒணா மகிழ்ச்சி பொங்க,
மன்னுசீர்ச் சண்பை ஆளும் மன்னரைக் கொண்டு புக்கார். 2027

முத்தமிழ் விரகர்தாமும் முதல்வர் கோபுரத்து முன்னர்ச்
சித்தம்நீடு உவகை யோடும் சென்றுதாழ்ந்து எழுந்துபுக்குப்
பத்தர்ஆம் அடியார் சூழப் பரமர் கோயிலைச் சூழ்வந்து
நித்தனார் தம்முன்பு எய்தி நிலம்உறத் தொழுது வீழ்ந்தார். 2028

மெய்ப்பொருள் ஆயி னாரை வெண்காடு மேவி னாரை
செப்புஅரும் பதிக மாலை கண்காட்டு நுதல்முன் சேர்த்தி
முப்புரம் செற்றார் பாதம் சேரும்முக் குளமும் பாடி
ஒப்பரும் ஞானம் உண்டார் உளம் மகிழ்ந்து ஏத்தி வாழ்ந்தார். 2029

அருமையால் புறம்புபோந்து வணங்கிஅங்கு அமரும் நாளில்
திருமுல்லைவாயில் எய்திச் செந்தமிழ் மாலை சாத்தி
மருவிய பதிகள் மற்றும் வணங்குவார் மறையோர் ஏத்தத்
தருமலி புகலி வந்து ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார். 2030

தோணி வீற்றிருந்தார் தம்மைத் தொழுதுமுன் நின்று தூய
ஆணியாம் பதிகம் பாடி அருள்பெரு வாழ்வு கூரச்
சேண்உயர் மாடம் ஓங்கும் திருப்பதி அதனிச் செய்ய
வேணியார் தம்மை நாளும் போற்றிய விருப்பின மிக்கார் 2031

வைகும் அந்நாளில் கீழ்பால் மயேந்திரப் பள்ளி வாசம்
செய்பொழில் குருகா வூரும் திருமுல்லை வாயில் உள்ளிட்டு
எய்திய பதிகள் எல்லாம் இன்புற இறைஞ்சி ஏத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொல் மாலை 2032

அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த பதிகளில் அரனார் பொன்தாள்
மெய்வகை ஞானம் உண்ட வேதியர் விரவிப் போற்றி
உய்வகை மண்ணுளோர்க்கு உதவிய பதிகம் பாடி
எவ்வகையோரும் ஏத்த இறைவரை ஏத்தும் நாளில் 2033

கொச்சகக்கலிப்பா

திருநீல கண்டத்துப் பெரும்பாணர் தெள்அமுதின்
வருநீர்மை இசைப்பாட்டு மதங்கசூ ளாமணியார்
ஒருநீர்மையுடன் உடைய பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யாழ்கொண்டு சண்பையிலே வந்துஅணைந்தார்.2034

பெரும்பாணர் வரவு அறிந்து பிள்ளைநோக்கி எதிர்கொள்ளச்
சுரும்புஆர்செங் கமலமலர்த் துணைப்பாதம் தொழுதுஎழுந்து
விரும்புஅர்வத் தொடும்ஏத்தி மெய்ம்மொழிக ளால்துதித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு வந்துஎய்த மகிழ்சிறந்தார். 2035

அளவுஇலா மகிழ்ச்சியினார் தமைநோக்கி ஐயர்நீர்
உளம்மகிழ இங்குஅணைந்த உறுதிஉடை யோம்என்றே
இளநிலா நகைமுகிழ்ப்ப இசைத்துஅவரை உடன்கொண்டு
களம்நிலவு நஞ்சுஅணிந்தார் பால்அணையும் கவுணியனார். 2036

கோயிலினில் புறமுன்றில் கொடுபுக்கு கும்பிடுவித்து
ஏயும்இசை யாழ்உங்கள் இறைவருக்குஇங்கு இயற்றும் என
ஆயபுகழ்ப் பிள்ளையார் அருள்பெற்ற அதற்குஇறைஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ் வீக்கி இசைவிரிகின்றார். 2037

தானநிலைக் கோல்வடித்துப் படிமுறைமைத் தகுதியினால்
ஆனஇசை ஆராய்வுற்று அங்கணர் தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினியா ருடன்பாடி வாசிக்க
ஞானபோன கர்மகிழ்ந்தார் நான்மறையோர் அதிசயித்தார். 2038

யாழில்எழும் ஓசையுடன் இருவர்மிடற்று இசைஒன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளார் மருங்குஅணையும் மாட்சியினைத்
தாழும்இரு சிறைப்பறவை படிந்ததனி விசும்பிடைநின்று
ஏழிசைநூல் கந்தருவர் விஞ்சையரும் எடுத்துஇசைத்தார். 2039

எண்அரும்சீர்த் திருத்தோணி எம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்அமையாழ் இசைகூடப் பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலார் அருளினால் காழியர்கோன் கொடுபோந்து
நண்ணி உறைவிடம்சமைத்து நல்விருந்து சிறந்துஅளிப்ப. 2040

பிள்ளையார் அருள்பெற்ற பெரும்பாணர் பிறைஅணிந்த
வெள்ளநீர்ச் சடையாரை அவர்மொழிந்த மெய்ப்பதிகம்
உள்ளபடி கேட்டலுமே உருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தெள்அமிர்தம் அருந்தினர்போல் சிந்தைகளிப் புறத்தொழுதார். 2041

காழியார் தவப்பயனாம் கவுணியர்தம் தோன்றலார்
ஆழிவிடம் உண்டவர்தம் அடிபோற்றும் பதிகஇசை
யாழின் முறைமையின் இட்டே எவ்வுயிரும் மகிழ்வித்தார்
ஏழ்இசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர். 2042

சிறியமறைக் களிறுஅளித்த திருப்பதிக இசையாழின்
நெறியில்இடும் பெரும்பாணர் பின்னும்நீர் அருள்செயும்
அறிவுஅரிய திருப்பதிக இசையாழில் இட்டுஅடியேன்
பிறிவுஇன்றிச் சேவிக்கப் பெறவேண்டும் எனத்தொழுதார். 2043

மற்றுஅதற்குப் பிள்ளையார் மனம்மகிழ்வுற்று இசைந்தருளப்
பெற்றவர்தாம் தம்பிரான் அருள்இதுவே எனப்பேணி
சொல்தமிழ் மாலையின் இசைகள் சுருதியாழ்முறைதொடுத்தே
அற்றைநாள் போல்என்றும் அகலாநண்புடன் அமர்ந்தார். 2044

சிரபுரத்தில் அமர்ந்தருளும் திருஞான சம்பந்தர்
பரவுதிருத் தில்லைநடம் பயில்வாரைப் பணிந்துஏத்த
விரவிஎழும் பெருங்காதல் வெள்ளத்தை உள்ளத்தில்
தரஇசையும் குறிப்புஅறியத் தவமுனிவர்க்கு அருள்செய்தார். 2045

பிள்ளையார் அருள்செய்யப் பெருந்தவத்தால் பெற்றுஎடுத்த
வள்ளலார் தாமும்உடன் செல்வதற்கு மனம்களிப்ப
வெள்ளிமால் வரைஎன்னத் திருத்தோணி வீற்றிருந்த
புள்ளிமான் உரியாரைத் தொழுதுஅருளால் புறப்பட்டார். 2046

தாவுஇல்யாழ்ப் பாணரொடும் தாதையார் தம்மோடும்
மேவியசீர்அடியார்கள் புடைவர வெங்குருவேந்தர்
பூவின்மேல் அயன்போற்றும் புகலியினைக் கடந்துபோய்த்
தேவர்கள்தம் பெருந்தேவர் திருத்தில்லை வழிச்செல்வார். 2047

நன்இருள் கண்நின்று ஆடுவார் உறைபதி நடுவுகண்டனபோற்றி
முள்ளுடைப்புற வெள்இதழ்க் கேதகை முகிழ் விரிமணம்சூழப்
புள்உடைத்தடம் பழனமும் படுகரும் புடைகழிந்திடப் போந்து
கொள்ளிடத்திருநதிக்கரை அணைந்தனர் கவுணியர்குலதீபர். 2048

வண்டிரைத்துஎழு செழுமலர்ப் பிறங்கலும்மணியும்ஆரமும்உந்தித்
தண்டலைப் பலவளத்தொடும் வருபுனல் தாழ்ந்துசேவடி தாழத்
தெண்திரைக்கடல் பவளமும் பணிலமும் செழுமணித்திரள்முத்தும்
கொண்டிரட்டி வந்துஓதும் அங்குஎதிர்கொளக்கொள்ளிடம் கடந்துஏறி. 2049

பல்கு தொண்டர்தம் குழாத்தொடும் உடன்வரும்
பயில் மறையவர் சூழச்
செல்க திப்பயன் காண்பவர் போல்களி
சிந்தை கூர் தரக்கண்டு
மல்குதேவரே முதல்அனைத்து உயிர்களும்
வணங்க வேண்டின் எல்லாம்
நல்கு தில்லைசூழ் திருஎல்லை பணிந்தனர்
ஞானஆர் அமுது உண்டார். 2050

செங்கண் ஏற்றவர் தில்லையே நோக்கி இத்
திருந்து உலகினிற்கு எல்லாம்
மங்கலம்தரு மழஇளம் போதகம் வரும்இரு
மருங்கு எங்கும்
தங்கு புள்ஒலி வாழ்த்துரை எடுத்துமுன்
தாமரை மது வாசப்
பொங்கு செம்முகை கரம்குவித்து அலர்முகம்
காட்டின புனல் பொய்கை. 2051

கலவ மென்மயில் இனம்களித்து அழைத்திட
கடிமணம் குளிர்கால் வந்து
உலவி முன்பணிந்து எதிர்கொளக் கிளர்ந்துஎழுந்து
உடன்வரும் சுரும்பு ஆர்ப்ப

இலகு செந்தளிர் ஒளிநிறம் திகழ்தர
இருகுழை புடை ஆட
மலர்முகம் பொலிந்து அசையமென் கொம்பர்நின்று
ஆடுவ மலர்ச்சோலை. 2052

இழைத்தடம் கொங்கை இமயமா மலைக்கொடி
இன்அமுது என ஞானம்
குழைத்து அளித்திட அமுதுசெய்தருளிய
குருளையார் வரக்கண்டு
மழைத்த மந்தமாரு தத்தினால் நறுமலர்
வண்ணநுண் துகள் தூவித்
தழைத்த பொங்கு எழில்முகம் செய்து வணங்கின
தடம்பணை வயல் சாலி. 2053

ஞாலம் உய்ந்திட ஞானம்உண் டவர்எழுந்
தருளும் அந்நலம்கண்டு
சேல்அலம்பு தண்புனல் தடம் படிந்து அணை
சீதமா ருதம் வீசச்
சாலவும்பல கண்பெறும் பயன்பெறும்
தன்மையில் களி கூர்வ
போல சைந்துஇரு புடைமிடைந்து ஆடின
புறம்பணை நறும்பூகம். 2054

பவம்த விர்ப்பவர் தில்லைசூழ் எல்லையில்
மறையவர் பயில் வேள்விச்
சிவம்தரும் பயனுடைய ஆகுதிகளின்
செழும்புகைப் பரப்பாலே

தவம்தழைப்பவந்து அருளிய பிள்ளையார்
தாம்அணைவுற முன்னே
நிவந்த நீல நுண் துகில்விதானித்தது
போன்றது நெடு வானம். 2055

கரும்புசெந் நெல்பைங் கமுகொடு கலந்துஉயா
கழனிஅம் பணை நீங்கி
அரும்பு மென்மலர் தளிர்பல மூலம்என்று
அனைத்தில் ஆகாமான
மருங்கில்நந்தன வனம்பணிந்து அணைந்தனர்
மாட மாளிகை ஓங்கி
நெருங்கு தில்லைசூழ் நெடுமதில் தென்திரு
வாயில்நேர் அணித்தாக. 2056

பொங்கு கொங்கையில் கறந்தமெய்ஞ் ஞானம் ஆம்
போனகம் பொன்குன்ற
மங்கை செங்கையால் ஊட்டஉண்ட ருளிய
மதலையார் வந்தார் என்று
அங்கண் வாழ்பெருந் திருத்தில்லை அந்தணர்
அன்பர் களுடன் ஈண்டி
எங்கும் மங்கல அணிமிக அலங்கரித்து
எதிர்கொள அணைவார்கள். 2057

வேத நாதமும் மங்கல முழக்கமும் விசும்பிடை நிறைந்துஓங்கச்
சீதவாசநீர் நிறைகுடம் தீபங்கள் திசைஎலாம் நிறைந்துஆரச்
சோதிமாமணி வாயிலின் புறம்சென்றுசோபன ஆக்கமும்சொல்லிக்
கோதுஇலாதவர் ஞானசம்பந்தரைஎதிர்கொண்டுகொடுபுக்கார். 2058

செல்வம் மல்கிய தில்லைமூ தூரினில்
தென் திசைத் திரு வாயில்
எல்லைநீங்கிஉள் புகுந்துஇரு மருங்கும்நின்று
எடுக்கும் ஏத்துஒலிசூழ
மல்லல் ஆவணம் மறுகுஇடைக் கழிந்து போய்
மறையவர் நிறை வாழ்க்கைத்
தொல்லை மாளிகை நிரைத் திருவீதியைத்
தொழுது அணைந்தனர் தூயோர். 2059

மலர்ந்த பேர்ஒளி குளிர்தரச் சிவமணம்
கமழ்ந்து வான் துகள்மாறிச்
சிலம்பு அலம்பு சேவடியவர் பயில்வுறும்
செம்மையால் திருத்தொண்டு
கலந்த அன்பர்தம் சிந்தையில் திகழ்திரு
வீதிகண் களிசெய்யப்
பலன்கொள் மைந்தனார் எழுநிலைக் கோபுரம்
பணிந்து எழுந்தனர் போற்றி. 2060

நீடு நீள்நிலைக் கோபுரத்துள் புக்கு
நிலவிய திருமுன்றின்
மாடு செம்பொனின் மாளிகை வலம்கொண்டு
வான்உற வளர் திங்கள்
சூடுகின்றபேரம்பலம் தொழுதுபோந்து
அருமறை தொடர்ந்து ஏத்த
ஆடுகின்றவர் முன்புஉற அணைந்தனர்
அணிகிளர் மணி வாயில். 2061

நந்தி எம்பிரான் முதல்கண நாதர்கள்
நலம் கொள்பன் முறை கூட
அந்தம் இல்லவர் அணுகிமுன் தொழுதிரு
அணுக்கனாம் திருவாயில்
சிந்தை அர்வமும் பெருகிடச் சென்னியில்
சிறிய செங்கை ஏற
உய்ந்து வாழ்திரு நயனங்கள் களிகொள்ள
உருகும் அன்பொடு புக்கார். 2062

அண்ணலார் தமக்கு அளித்தமெய்ஞ் ஞானமே
ஆனஅம் பலமும் தம்
உள்நிறைந்த ஞானத்து எழும் ஆனந்த
ஒரு பெரும் தனிக் கூத்தும்
கண்ணின் முன்புஉறக் கண்டுகும் பிட்டுஎழும்
களிப்பொடும் கடல் காழிப்
புண்ணியக் கொழுந்து அனையவர் போற்றுவார்
புனிதர் ஆடிய பொற்பு. 2063

உணர்வின் நேர்பெற வரும்சிவ போகத்தை
ஒழிவுஇன்றி உருவின்கண்
அணையும் ஐம்பொறி அளவினும் எளிவர
அருளினை எனப் போற்றி
இணைஇல் வண்பெருங் கருணையே ஏத்திமுன்
எடுத்தசொல் பதிகத்தில்
புணரும் இன்இசை பாடினர் ஆடினர்
பொழிந்தனர் விழி மாரி. 2064

கலிவிருத்தம்

ஊழி முதல்வர்க்கு உரிமைத் தொழில் சிறப்பால்
வாழிதிருத் தில்லைவாழ் அந்தணரை முன்னவத்தே
ஏழிசையும் ஓங்க எடுத்தார் எமை ஆளும்
காழியர்தம் காவலனார் கற்றாங்கெரி ஓம்பி. 2065

பண்ஆர் பதிகத் திருக்கடைக்காப்புப் பரவி
உள்நாடும் என்பும் உயிரும் கரைந்துஉருக்கும்
விண்நாய கன்கூத்து வெட்ட வெளி யேதிளைத்துக்
கண்ஆர அமுதுஉண்டார் காலம் பெறஅழுதார். 2066

முன்மால் அயன்அறியா மூர்த்தியார் முன்நின்று
சொல்மாலை யால்காலம் எல்லாம் துதித்து இறைஞ்சிப்
பல்மா மறைவெள்ளம் சூழ்ந்து பரவுகின்ற
பொன்மாளிகையைவலம் கொண்டு புறம்போந்தார். 2067

செல்வத் திருமுன்றில் தாழ்ந்துஎழுந்து தேவர்குழாம்
மல்கும் திருவாயில் வந்துஇறைஞ்சி மாதவங்கள்
நல்கும் திருவீதி நான்கும் தொழுது அங்கண்
அல்கும் திறம்அஞ்சு வார்சண்பை ஆண்டகையார். 2068

செய்ய சடையார் திருவேட்களம் சென்று
கைதொழுது சொல்பதிகம் பாடிக் கழுமலக்கோன்
வைகி அருளும் இடம் அங்குஆக மன்றுஆடும்
ஐயன் திருக்கூத்துக் கும்பிட்டு அணைவுறுநாள். 2069

கைம்மான் மறியார் கழிப்பாலை உள்அணைந்து
மெய்ம்மாலைச் சொல்பதிகம் பாடி விரைக்கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித் திருஉச்சி மேவிஉறை
அம்மானைக் கும்பிட்டு அருந்தமிழும் பாடினார். 2070

பாடும் பதிகஇசை யாழ்ப்பாண ரும்பயிற்றி
நாடும் சிறப்புஎய்த நாளும் நடம் போற்றுவார்
நீடும் திருத்தில்லை அந்தணர்கள் நீள்மன்றுள்
ஆடும் கழற்கு அணுக்க ராம்பேற திசயிப்பார். 2071

ஆங்கு அவர்தம் சீலத்து அளவின்மையும் நினைந்தே
ஓங்கிஎழும் காதல் ஒழியாத உள்ளத்தார்
தேம்கமழும் சோலைத் திருவேட்களம் கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ்புலியூர்ப் புக்குஅணையும் போழ்தின்கண். 2072

அண்டத்து இறைவர் அருளால் அணிதில்லை
முண்டத் திருநீற்று மூவா யிரவர்களும்
தொண்டத் தகைமைக் கணநாத ராய்ந்தோன்றக்
கண்டுஅப் பரிசுபெரும் பாணர்க்கும் காட்டினார். 2073

செல்வம் பிறிவறியாத் தில்லைவாழ் அந்தணரும்
எல்லைஇல்சீர்ச் சண்பை இளவே றெழுந்தருளி
கல்லை இறைஞ்சாமுன் தாமும் உடன் இறைஞ்சி
ஒல்லல் அணிவீதி மருங்குஅணைய வந்தார்கள். 2074

பொங்கிஎழும் காதல் பலன்ஆகப் பூசுரர்தம்
சிங்கம் அனையார் திருமுடியின் மேல்குவித்த
பங்கயத்தின் செவ்வி பழித்து வனப்பு ஓங்கும்
செங்கையொடும் சென்று திருவாயிலுள் புக்கார். 2075

ஒன்றிய சிந்தை உருக உயர்மேருக்
குன்றுஅனையபேர்அம்பலம் மருங்கு கும்பிட்டு
மன்றுள் நிறைந்துஆடும் மாணிக்கக் கூத்தர் எதிர்
சென்றுஅணைந்து தாழ்ந்தார் திருக்களிற் றுப்படிக்கீழ். 2076

அறுசீர் விருத்தம்

ஆடினாய்நறு நெய்யோடு பால்தயிர் என்றுஎடுத்துஆர்வத்தால்
பாடினார்பின்னும் அப்பதிகத்தினில் பரவியபாட்டு ஒன்றில்
நீடு வாழ்தில்லை நான்மறையோர்தமைக் கண்டஅந்நிலைஎல்லாம்
கூறும்ஆறுகோத்து அவர்தொழுதுஏத்துசிற்றம்பலம்எனக்கூறி. 2077

இன்னதன்மையில் இன்இசைப் பதிகமும்திருக்கடைக்காப்புஏத்தி
மன்னும்ஆனந்தவெள்ளத்தில்திளைத்துஎதிர்வந்துமுன்நின்றாடும்
பின்னுவார்சடைக் கூத்தர்பேர் அருள்பெறப்பிரியாதவிடைபெற்றுப்
பொன்னின்அம்பலம் சூழ்ந்துதாழ்ந்துஎழுந்துபோந்துஅணைந்தனர்புறமுன்றில்.2078

அப்புறத் திடை வணங்கி அங்கு
அருளுடன் அணிமேணித் திரு வாயில்
பொற்பு உறத் தொழுது எழுந்துஉடன்
போதரப் போற்றிப் புகழ்ப் பாணர்
நல்பதம் தொழுது, அடியனேன்
பதிமுதல் நதிநிவாக் கரைமேய
ஒப்புஇல் தானங்கள் பணிந்திட
வேண்டும், என்று உரைசெய அது நேர்வார். 2079

பொங்கு தெண்திரைப் புனிதநீர்
நிவாக் கரைக் குடதிசை மிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையாருடன் பரி
சனங்களும் தவமுனிவரும் செல்லச்
செங்கை யாழ்த் திருநீல
கண்டப் பெரும் பாணனாருடன் சேர
மங்கையார் புகழ்மதங்கசூ
ளாமணியார் உடன் வரவந்தார். 2080

இருந்தடங்களும் பழனமும்
கடந்து போய் எருக்கத் தம்புலியூரின்
மருங்குசென்றுஉற நீலகண்
டப்பெரும் பாணனார் வணங்கிக் கார்
நெருங்கு சோலைசூழ் இப்பதி
அடியனேன் பதிஎன நெடிதுஇன் புற்று
அருங்கலைச் சிறுமழஇளங்
களிறுஅனார் அங்கு அணைந்து அருள் செய்வார். 2081

ஐயர் நீர் அவதரித்திட
இப்பதி அளவு இல்மா தவம்முன்பு
செய்தவாறு எனச் சிறப்புரைத்
தருளி அச்செழும்பதி இடம்கொண்ட
மைகொள் கண்டர்தம் கோயிலின்
உள்புக்கு வலம்கொண்டு வணங்கிப் பார்
உய்ய வந்தவா செழுந்தமிழ்ப்
பதிகம்அங் கிசையுடன் உரைசெய்தார். 2082

அங்கு நின்று எழுந் தருளிமற்
றவருடன் அம்பொன்மா மலைவல்லி
பங்கர் தாம்இனிது உறையும் நல்
பதிபல பரிவொடும் பணிந்து ஏத்தித்
துங்க வண்தமிழ்த் தொடைமலர்
பாடிப்போய்த் தொல்லை வெங்குருவேந்தர்
செங்கண் எற்றவர் திருமுது
குன்றினைத் தொழுதுசென்று அணைகின்றார். 2083

மொய்கொள் மாமணி கொழித்துமுத்
தாறுசூழ் முதுகுன்றை அடைவோம்
என்று எய்து சொல்மலர் மாலைவண்
பதிகத்தை இசையொடும் புனைந்துஏத்திச்
செய்தவத் திருமுனிவரும் தேவரும்
திசைஎலாம் நெருங்கப் புக்கு
ஐயர் சேவடி பணியும்அப்
பொருப்பினில் ஆதரவுடன் சென்றார். 2084

வானநாயகர் திருமுது குன்றினை வழிபட வலம்கொள்ளவார்
தூநறும்தமிழ்ச்சொல்இருக்குக்குறள் துணைமலர்மொழிந்துஏத்தி
ஞானபோனகர் நம்பர்தம் கோயிலை நண்ணிஅங்குஉள்புக்குத்
தேனலம்புதண்கொன்றையார்சேவடிதிளைத்த அன்பொடுதாழ்ந்தார். 2085

தாழ்ந்து எழுந்துமுன் முரசுஅதிர்ந்து
எழும் எனும் தண் தமிழ்த் தொடைசாத்தி
வாழ்ந்து போந்து அங்கண் வளம்பதி
அதனிடை வைகுவார் மணி வெற்புச்
சூழ்ந்த தண்புனல் சுலுவு முத்
தாறொடு தொடுத்த சொல் தொடைமாலை
வீழ்ந்த காதலால் பலமுறை
விளம்பியே மேவினார் சில நாள்கள். 2086

ஆங்கு நாதரைப் பணிந்து பெண்
ணாகடம் அணைந்து அருமறை ஓசை
ஓங்கு தூங்கானை மாடத்துஉள்
அமர்கின்ற ஒருதனிப் பரஞ்சோதிப்

பாங்கு அணைந்துமுன் வலம்கொண்டு
பணிவுற்றுப் பரவுசொல் தமிழ் மாலை
தீங்கு நீங்குவீர் தொழுமின்கள் எனும்
இசைப் பதிகமும் தெரிவித்தார். 2087

கலிவிருத்தம்

கரு வரைப்பில் புகாதவர் கைதொழும்
ஒருவரைத்தொழுது உள்ளம் உவந்துபோய்ப்
பெருவ ரத்தினில் பெற்றவர் தம் உடன்
திரு அரத்துறை சேர்தும்என்று ஏகுவார். 2088

முந்தை நாள்கள் ஒரோஒரு கால்முது
தந்தையார் பியல்மேல் இருப்பார் தவிர்ந்து
அந்த ணாளர் அவர்அரு சேசெலச்
சிந்தை செய்விருப்போடுமுன் சென்றனர். 2089

ஆதியார்தம் அரத்துறை நோக்கியே
காதலால் அணைவார்கடிது ஏகிடத்
தாதை யாரும் பரிவு உறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொரந்தது பைப்பய. 2090

மறைய னைத்தும் ஒருவடிவு ஆம் என
நிறைம திப்பிள்ளை நீள்நிலம் சேர்ந்துஎனத்
துறைஅ லைக்கங்கை சூடும் அரத்துறை
இறைவ ரைத்தொழு வான்விரைந்து ஏகினார். 2091

பாசம் மாற்றுஇலர் ஆயினும் பார்மிசை
ஆசை சங்கரற்கு ஆயின தன்மையால்
தேகம் மிக்க திருஉரு ஆனவர்
ஈசனைத் தொழுதேதொழுது ஏகினார். 2092

இந்த மாநிலத்தின் இருள் நீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி ஆனவர்
தேசம் மிக்க திருஉரு ஆனவர்
ஈசனைத் தொழுதேதொழுது ஏகினார். 2093

மாறன் பாடி எனும் பதி வந்தற
ஆறுசெல்வருத் தத்தின் அசைவினால்
வேறு செல்பவர் வெய்வதுஉறப் பிள்ளையார்
ஏறும் அஞ்செழுத்து ஓதிஅங்கு எய்திட. 2094

உய்ய வந்தசம் பந்தர்உடன் வந்தார்க்கு
எய்து வெம்மை இளைப்பு அஞ்சினான் போலக்
கைகள் ஆயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்யவன் சென்று மேல்கடல் வீழ்ந்தனன். 2095

அற்றை நாள்இரவு அப்பதி யின்இடைச்
சுற்றும் நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்றம் ஊர்ந்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றிமாதவத் தோருடன் மேவினார். 2096

இந்நிலைக்கண் எழில்வளர் பூந்தராய்
மன்ன னார்தம் வழிவருத் தத்தினை
அன்னம் ஆடும் துறைநீர் அரத்துறைச்
சென்னி ஆற்றர் திருவுளம் செய்தனர். 2097

ஏறுதற்குச் சிவிகை இடக்குடை
கூறி ஊதக் குலவுபொன் சின்னங்கள்
மாறுஇல் முத்தின் படியினால் மன்னிய
நீறு வந்து நிமலர் அருளுவார். 2098

நீடு வாழ்பதி ஆகும் நெல்வாயிலின்
மாட மாமனை தோறும் மறையோர்க்குக்
கூடும் கங்குல் கனவில் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்றமுன் சென்றுபின். 2099

ஞானசம் பந்தன் நம்பால் அணைகின்றான்
மான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடை
ஆன சின்னம்நம் பால்கொண்டு அருங்கலைக்
கோன வன்பால் அணைந்து கொடும் என. 2100

அந்த ணாளர் உரைத்தஅப் போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்துஅற் புதம்உறும்
சிந்தையோடும் செழுநீர் அரத்துறை
இந்து சேகரர் கோயில் வந்து எய்தினர் 2101

ஆங்கு மற்ற அருள்அடி யாருடன்
ஓங்கு கோயில் உள்ளார்க் குமுண் டாயிட
ஈங்கு இதுஎன்ன அதிசயம் என்பவர்
தாங்கள் அம்மறை யோர்கள் முன் சாற்றினார். 2102

சால மிக்க வியப்புஉறு தன்மையின்
பாலர் ஆதலும் பள்ளி எழுச்சியின்
காலம் எய்திடக் காதல் வழிப்படும்
சீலம் மிக்கார் திருக்காப்பு நீக்கினார். 2103

திங்கள் நீர்மைச் செழுந்திரள் முத்தினால்
துங்க வெண்குடை தூய சிவிகையும்
பொங்க ஊதும் பொருஅரும் சின்னமும்
அங்கண் நாதர் அருளினால் கண்டனர். 2104

கண்ட பின்அவர் கைதலை மேல்குவித்து
எண்தி சைக்கும் விளக்குஇவை ஆம் எனத்
தொண்டரோடும் மறையவர் சூழ்ந்து எழுந்து
அண்டர் நாடும் அறிவுஉற ஆர்த்தனர். 2105

சங்கு துந்தபி தாரைபேரி இம்முதல்
பொங்கு பல்இய நாதம் பொலிந்துஎழ
அங்க ணன்அரு ளால்அவை கொண்டுஉடன்
பொங்கு காதல் எதிர்கொளப் போதுவார். 2106

மாசுஇல் வாய்மைநெல் வாயில் மறையவர்
ஆசுஇல் சீர்ச்சண்பை ஆண்டகை யார்க்குஎதிர்
தேசுஉடைச்சிவி கைமுதல் ஆயின
ஈசர், இன்அரு ளால்தாங்கி ஏகினார். 2107

இத்தலைஇவர் இன்னணம் ஏகினார்
அத்த லைச்சண்பை நாதர்க்கும் அவ்இரா
முத்த நல்சிவி கைமுதல் ஆயின
உய்த்துஅளிக்கும் படிமுன் உணர்த்துவார். 2108

அள்ளல் நீர்வயல் சூழும் அரத்துறை
வள்ளலார் நாம் மகிழ்ந்து அளிக்கும்அவை
கொள்ளல் ஆகும் கொண்டு உய்த்தல்செய்வாய்என
உள்ளவாறுஅருள் செய்ய உணர்ந்தபின். 2109

சண்பை யாளியார் தாம்கண்ட மெய்அருள்
பண்பு தந்தையார் தம்உடன் பாங்குஅமர்
தொண்டருக்கு அருள்செய்து தொழாமுனம்
விண்புலப்பட வீங்குஇருள் நீங்கலும். 2110

மாலை யாமம் புலர்வுஉறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றி வெண்ணீறு அணி
கோல மேனியராய்க் கைமலர் குவித்து
ஏல அஞ்செழுத்து ஓதி எழுந்தனர். 2111

போத ஞானப் புகலிப் புனிதரைச்
சீத முத்தின் சிவிகைமேல் ஏற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடல்
மீது தேரின்வந்து எய்தினன் வெய்யவன். 2112

ஆய போழ்தில் அர எனும் ஆர்ப்புடன்
தூய முத்தின் சிவிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டுமெய் அன்பரோடு
ஏய அந்தணர் தாம்எதிர் தோன்றினார் 2113

வந்துதோன்றிய் அந்தணர் மாதவர்
கந்த வார்பொழில் காழிநல் நாடர் முன்
அந்தம் இல்சீர் அரத்துறை ஆதியார்
தந்த பேர்அருள் தாங்குவீர் என்றனர். 2114

என்று தங்களுக்கு ஈசர் அருள்செய்தது
ஒன்றும் அங்குஒழி யாமை உரைத்து முன்
நின்று போற்றித் தொழுதிட நேர்ந்தது
மன்றுளார்அருள் என்று வணங்கினார். 2115

எந்தை ஈசன் எனஎடுத்து இவ்அருள்
வந்தவாறு மற்றுஎவ் வண்ணமோ என்று
சிந்தை செய்யும் திருப்பதி கத்துஇசை
புந்தி ஆரப் புகன்றுஎதிர் போற்றுவார். 2116

பொடிஅ ணிந்த புராணன் அரத்துறை
அடிகள் தம்அரு ளேஇது ஆம் எனப்
படிஇ லாதசொல் மாலைகள் பாடியே
நெடிது போற்றிப் பதிகம் நிரப்பினார். 2117

மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினால்
தம்மை உன்னும் பரிசுதந்து ஆள்பவர்
செம்மை நித்தில யானச் சிறப்புஅரு
எம்மைஆள் உவப் பான்இன்று அளித்ததே 2118

சோதி முத்தின் சிவிகைசூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்து வெண்ணீற்று ஒளி போற்றிநின்று
ஆதி யார்அருள் ஆதலில் அஞ்செழுத்து
ஓதி எறினார் உய்ய் உலகு எலாம். 2119

தொண்டர்ஆர்த்தனர் சுருதிகள் ஆர்த்தன, தொல்லை
அண்டர் ஆர்த்தனர் அகிலமும் ஆர்ப்புடன் எய்தக்
கொண்டல் ஆர்த்தன, முழவமும் ஆர்த்தன குழுமி
வண்டு அறாப்பொலி மலர்மழை ஆர்த்தது வானம். 2120

வளையும் ஆர்த்தன, வயிர்களும் ஆர்த்தன, மறையின்
கிளையும் ஆர்த்தன, கிளைஞரும் ஆர்த்தனர் கெழுவும்
களைகண் ஆர்த்தது ஒர் கருணையின் ஆர்த்தனமுத்து
விளையும் மாக்கதிர் வெண்குடை ஆர்த்தது, மிசையே. 2121

பல்குவெண்கதிர்ப் பத்திசேர் நித்திலச்சிவிகைப்
புல்கு நீற்றுஒளி யுடன்பொலி புகலிகா வலனார்
அல்கு வெள்வளை அலைத்துஎழும் மணிநிரைத் தரங்கம்
மல்கு பால்கடல் வளர்மதி வளர்மதி உதித்து என வந்தார். 2122

நீடு தொண்டர்கள் மறையவர் ஏனையோர் நெருங்கி
மாடுகொண்டு எழு மகிழ்ச்சியின்மலர்க்கைமேல் குவித்ததே
ஆடு கின்றனர் அயர்ந்தனர் அளவுஇல் ஆனந்தம்
கூடு கின்றகண் பொழிபுனல் வெள்ளத்தில் குளித்தார். 2123

செய்யபொன்புனை வெண்தர ளத்துஅணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பால் பெறும்தனிக் காளம்
வையம் ஏழுடன் மறைகளும் நிறைதவத் தோரும்
உய்யஞானசம் பந்தன் வந்தான் எனஊத. 2124

சுற்று மாமறைச் கருதியின் பெருகுஒலி நடுவே
தெற்றி னார்புரம் எரித்தவா தருதிருச் சின்னம்
முற்றும் ஆனவள் ஞானமே முலைசுரந்து ஊட்டப்
பெற்ற பாலறா வாயன்வந் தான் எனப் பிடிக்க. 2125

புணர்ந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும் போதுவார் முன்னே
இணைந்த நித்திலத்து இலங்குஒளி நலம்கிளர் தாரை
அணைந்த மாமறை முதல்கலை அகிலமும் ஓதாது
உணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன் வந்தான் எனஊத. 2126

தெருளும் மெய்க்கலை விளங்கவும் பார்உளோர் சிந்தை
இருளும் நீங்கவும் எழுதுசொல் மறைஅளிப்பவர் தாம்
பொருளும் ஞானமும் போகமும் போற்றி என்பாருக்கு
அருளும் அங்கணர் திருஅரத்துறையைவந்து அணைந்தார். 2127

வந்து கோபுர மணிநெடுவாயில் சேய்த்து ஆகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகை நின்று இழிந்துதாழ்ந்து எழுந்து
சிந்தைஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கிமுன் செல்ல
அந்தி நாள்மதி அணிந்தவர் கோயிலுள் அடைந்தார். 2128

மன்னுகோயிலை வலங்கொண்டு திருமுன்பு வந்து
சென்னியில்கரம் குவித்துவீழ்ந்து அன்பொடு திளைப்பார்
என்னையும் பொருள் ஆகஇன் அருள்புரிந்தருளும்
பொன்அடித்தலத் தாமரை போற்றி என்று எழுந்தார். 2129

சூடினார்கர கமலங்கள் சொரிந்துஇழி கண்ணீர்
ஆடி னார்திரு மேனியில் அரத்துறை விரும்பி
நீடி னார்திரு அருள்பெரும் கருணையே நிகழப்
பாடி னார்திருப் பதிகம்ஏழ் இசையொடும் பயில. 2130

இசைவி ளங்கிட இயல்பினில் பாடிநின்று ஏத்தி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியார் அருளினால் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள் பெற்றவர் சிலநாள்
அசைவுஇல் சீர்த்தொண்டர் தம்முடன் அப்பதி அமர்ந்தார். 2131

தேவர் தம்பிரான் திருஅரத் துறையினில் இறைஞ்சி
மேவு நாள்களில் விமலனார் நெல்வெண்ணெய் முதலாத்
தாவுஇல் அன்பர்கள் தம்முடன் தொழுதுபின் சண்பைக்
காவலார் அருள்பெற்றுஉடன் கலந்துமீண்டு அணைந்தார். 2132

விளங்கு வேணுபு ரத்திருத் தோணிவீற் றிருந்த
களம்கொள் கண்டர்தம் காதலி யார்உடன் கூட
உளம்கொளப் புகுந்து உணர்வினில் வெளிப்பட உருகி
வளம்கொள் பூம்புனல் புகலிமேல் செலமனம் வைத்தார். 2133

அண்ணலார்திரு அரத்துறை அடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேர்அருளால்விடைகொண்டுபோய் நடம்கொண்டு
உள்நிறைந்த பூங்கழலினை உச்சிமேல் கொண்டே
வெண்நிலாமலர் நித்திலச் சிவிகைமேல் கொண்டார். 2134

சிவிகை முத்தினிற் பெருகு ஒளி திரைஎலாம் விளக்கக்
கவிகை வெண்மதிக் குளிர்ஒளி கதிர்செய்வான் கலப்பக்
குவிகை மேற்கொண்டு மறையவர் குணலையிட்டு ஆடப்
புவிகைம் மாறுஇன்றிப் போற்றவந்து அருளினார் போந்தார். 2135

மறைமுழங்கின, தழங்கின வண்தமிழ் வயிரின்
குறைநரன்றன, முரன்றன வளைக்குலம் காளம்
முறைஇயம்பின இயம்பல ஒலித்தன முரசப்
பொறைக றங்கின, பிறங்கின போற்று இசைஅரவம். 2136

உடையபிள்ளையார் வரும்எல்லை உள்ளஅப் பதியோர்
புடைஇ ரண்டினும்கொடியொடு பூந்துகில் விதானம்
நடைசெய் காவணம் தோரணம் பூகம் நல் கதலி
மிடையும் மாலைகள் நிறைகுடம் விளக்கொடு நிரைத்தார். 2137

அனைய செய்கையால் எதிர்கொளும் பதிகள்ஆனவற்றின்
வினைத ரும்பவம் தீர்ப்பவர் கோயில்கள் மேவிப்
புனையும் வண்தமிழ் மொழிந்து அடிபணிந்துபோந்து அணைந்தார்
பனைநெடுங்கைமாஉரித்தவர் மகிழ்பெரும் பழுவூர். 2138

அங்குஅணைந்து இளம்பிறை அணிந்த சென்னியார்
பொங்குஎழில் கோபுரம் தொழுது புக்கபின்
துங்கநீள் விமானத்தைச் சூழ்ந்து வந்து முன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து பாடுவார். 2139

மண்ணினில் பொலிகுல மலையர் தாம்தொழுது
எண்இல்சீர்ப்பணிகள் செய்து ஏத்தும் தன்மையில்
நண்ணிய வகைசிறப் பித்து நாதரைப்
பண்ணினில் திகழ்திருப் பதிகம் பாடினார். 2140

பாவினது இசைவழி பாடி அங்கு அகன்று
யாவரும்தொழுதுஉடன் ஏத்த எய்தினார்
மூவுலகு உய்யநஞ்சு உண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெருந்திரு விசய மங்கையில். 2141

அந்தணர் விசயமங்கையினில் அங்கணர்
தம்தனி ஆலயம் சூழ்ந்து தாழ்ந்துமுன்
வந்தனை செய்துகோ தனத்தை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலையில் சிறப்பித்து ஏத்தினார். 2142

விசயமங் கையினிடம் அகன்று மெய்யர்தாள்
அசைவுஇல் வைகாவினில் அணைந்துபாடிப்போந்து
இசைவளர் ஞான சம்பந்தர் எய்தினார்
திசையுடை ஆடையர் திருப்பு றம்பயம். 2143

புறம்பயத்து இறைவரை வணங்கிப் போற்றிசெய்
திறம்புரி நீர்மையில் பதிகச் செந்தமிழ்
நிறம்பயில் இசையுடன் பாடி நீடிய
அறம்தரு கொள்கையார் அமர்ந்து மேவினார். 2144

அத்திருப் பதிபணிந்து அகன்று போய்அனல்
கைத்தலத் தவர்பதி பிறவும் கைதொழும்
முத்தமிழ் விரகராம் முதல்வர் நண்ணினார்
செய்த்தலைப் பணிலம்முத்து ஈனும் சேய்ஞலூர். 2145

திருமலி புகலிமன் சேரச் சேய்ஞலூர்
அருமறை யவர்பதி அலங்க ரித்துமுன்
பெருமறை யொடுமுழவு ஒலி பிறங்கவே
வருமுறை எதிர்கொள வந்து முந்தினார். 2146

ஞானசம் பந்தரும் நாயனார் சடைத்
தூ நறும் தொடையல்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி என்று நித்தில
யானம்முன் இழிந்துஎதிர் இறைஞ்சி எய்தினார். 2147

மாமறை யாளர்வண் புகலிப் பிள்ளையார்
தாம்எழுந் தருளிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமரும் பதியில் வந்தருளக் கண்டனர்
ஆம்மகிழ் வுடன் பணிந்துஆடி ஆர்த்தனர். 2148

களித்தனர் புண்ணியக் கரக வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிகளும் மலரும் சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி ஆயிரம்
அளித்தவர் கோயில் உள் அவர்முன்பு எய்தினார். 2149

வெங்குரு வேந்தரும் விளங்கு கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பினால் புடைவலம் கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேல் குவித்துச் சென்று புக்கு
அங்கணர் முன்பு உறஅணைந்து தாழ்ந்தனர். 2150

வேதியர் சேய்ஞலூர் விமலர் தம்கழல்
காதலில் பணிந்து அவர் கருணை போற்றுவார்
தாதை தாள் தடிந்த சண்டீசப் பிள்ளையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார். 2151

இன்இசை வண்தமிழ் பாடி ஏத்தியே
நல்நெடும் பதிஉளோர் நயக்க வைகிய
பின்னர் வெண்பிறை அணி வேணிப் பிஞ்ஞகர்
மன்னிய திருப்பனந்தாள் வணங்கினார். 2152

ஆங்குஅணி சொல்மலர் மாலை சாத்திஅப்
பாங்குபந்தணைநலூர் பணிந்து பாடிப்போய்த்
தீங்குதீர் மாமறைச் செம்மை அந்தணர்
ஓங்கும் ஓமாம்புலியூர் வந்து உற்றனர். 2153

மற்ற நல்பதி வடதளியில் மேவிய
அற்புதர் அடிபணிந்து அலர்ந்த செந்தமிழ்ச்
சொல் தொடை பாடி அங்கு அகன்று சூழ்மதில்
பொன்பதி வாழ்கொளிபுத்தூர் புக்கனர். 2154

சீர்வளர் கோயிலை அணைந்து தேமலர்க்
கார்வளர் கண்டர்தாள் பணிந்து காண்பவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார்
வார்பொழில் கடம் பையும் வணங்கி வாழ்ந்தனர். 2155

நம்பரை நலம்திகழ் நாரையூரினில்
கும்பிடும் விருப்பொடு குறுகிக் கூடிய
வம்புஅலர் செந்தமிழ் மாலை பாடிநின்று
எம்பிரான் கவுணியர் தலைவர் ஏத்தினார். 2156

அப்பதி பணிந்துஅரும் தமிழ் புனைந்துதம்
மெய்ப்படு விருப்பொடு மேவு நாள்அரன்
பொன்பதி பலவும்முன் பணிந்து போந்தனர்
பைப்பணியவர் கருப்பறிய லூரினில். 2157

பரமர்தம் திருக்கருப் பறியலூரினை
சிரபுரச் சிறுவர் கைதொழுது செந்தமிழ்
உரைஇசைபாடி அம்மருங்கின் உள்ளவாம்
சுரர்தொழும் பதிகளும் தொழுது பாடினார். 2158

எண்சீர் விருத்தம்

மண்உலகு செய்த தவப்பயனாய் உள்ள
வள்ளலார் அப்பதிகள் வணங்கி ஏகி
எண்இல் முரசுஇரங்கி எழப் பணிலம் ஆர்ப்ப
இலங்கிய காளம் சின்னம் எங்கும் ஊத
கண்வளர்மென்கரும்பும் இடைகதிர்ச் செஞ்சாலி
கதலிகமுகு உடன்ஓங்கும் கழனி நாட்டுத்
தெண்நிலவு சூடியதம் பெருமான் வைகும்
திருப் பிரமபுரம் சாரச் செல்லும்போது. 2159

பிள்ளையார் எழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப்
பிரமபுரத்து அருமறையோர் பெருகு காதல்
உள்ளமகிழ் சிறந்து ஓங்கத் தோணி மேவும்
உமைபாகர் கழல்வணங்கி உவகை கூர
வெள்ளமறை ஒலிபெருகு மறுகு தோறும்
மிடைமகரதோரணங்கள் கதலி பூகம்
தெள்ளுபுனல் நிறைகுடங்கள் தீபதூபம்
செழும்கொடிகள் நிறைத்துஎதிர்கொள்
சிறப்பிற்செல்வார். 2160

ஆரணங்கள் மதுரஒலி எழுந்து பொங்க
அரசிலையும் தருப்பையும்பெய்து அணிந்தவாசப்
பூரணகும் பங்கள் நிறை கரகம் ஏந்திப்
பதுமலரும் நறும் துகளும் பொரியும் தூவி

வார்அணங்கு முலைஉமையாள் குழைத்த செம்பொன்
வள்ளத்தில் அமுதுஉண்ட வள்ளலாரைச்
சீர்அணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை மீது
செழுந்தரளக் குடைநிழல்கீழ் சென்று கண்டார். 2161

கண்டபொழுதே கைகள் தலைமேல் கொண்டு
கண்களிப்ப மனம்களிப்பக் காதல் பொங்கி
தொண்டர்களும் மறையவரும் சென்று சூழ்ந்து
சொல்இறந்த மகிழ்ச்சியினால் துதித்த ஓசை
எண்திசையும் நிறைவித்தார் ஆடை வீசி
இருவிசும்பின் வெளிதூர்த்தார் ஏறு சீர்த்தி
வண்தமிழ் நாயகரும் இழிந்து எதிரே சென்று
வணங்கி அவருடன் கூடி மகிழ்ந்து புக்கார். 2162

திங்கள்அணி மணிமாடம் மிடைந்த வீதி
சென்றுஅணைந்த தெய்வமறைக் கற்பின் மாதர்
மங்கல வாழ்த்து இசைஇரண்டு மருங்கும் மல்க
வானவர் நாயகர் கோயில் மருங்கு சார்ந்து
துங்கநிலைக் கோபுரத்தை இறைஞ்சிப் புக்குச்
சூழ்ந்து திருத்தோணிமிசை மேவி னார்கள்
தங்கள் திருமுன்பு தாழ்ந்து எழுந்து நின்று
தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார். 2163

பரவு திருப்பதிக இசை பாடி நீடும்
பரன்கருணைத் திருஅருளின் பரிசு போற்றி
விரவுமலர்க் கண்பனிப்பக் கைகள் கூப்பி
வீழ்ந்து எழுந்து புறம் போந்து வேத வாய்மைச்

சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும் போது
திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் பின்னே
வரஅவரை வளம்பெருகு மனையில் போக
அருள்செய்து தம்திருமா ளிகையின் வந்தார். 2164

மறையவர்கள் அடிபோற்றத் தந்தையாரும்
மருங்கு அணைய மாளிகையில் அணையும் போதில்
நிறைகுடமும் மணிவிளங்கும் முதலாய் உள்ள
நீதிமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி ஏந்த
இறைவர் திருநீற்றுக் காப்பு ஏந்தி முன்சென்று
ஈன்ற தாயார் சாத்தி இறைஞ்சி ஏத்த
முறைமை அவர்க்கு அருள்செய்து மடத்தில் புக்கார்
முதல்வர்பால் மணிமுத்தின் சிவிகை பெற்றார். 2165

செல்வநெடு மாளிகையில் அமர்ந்து நாளும்
திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று தாழ்ந்து
மல்கு திருப்பதிகங்கள் பலவும் பாடி
மனம்மகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வைகும் நாளில்
ஒல்லைமுறை உபநயனப் பருவம் எய்த
உலகு இறந்த சிவஞானம் உணரப் பெற்றார்
தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத்
தோலொடு நூல் தாங்கினார் சுரர்கள் போற்ற. 2166

ஒருபிறப்பும் எய்தாமை உடையார் தம்மை
உலகு இயம்பின் உபநயன முறைமை ஆகும்
இருபிறப்பின் நிலைமைபினைச் சடங்கு காட்டி
எய்துவிக்கும் மறைமுனிவர் எதிரே நின்று

வருதிறத்தின் மறைநான்கும் தந்தோம் என்று
மந்திரங்கள் மொழிந்தவர்க்கு மதுர வாக்கால்
பொருஇறப்ப ஓதினார் புகலி வந்த
புண்ணியனார் எண் இறந்த புனிதவேதம். 2167

சுருதி ஆயிரம் ஓதி அங்கமான
தொல்கலைகள் எடுத்துஇயம்பும் தோன்றலாரைப்
பரிதி. ஆயிரம்கோடி விரிந்தால் என்னப்
பரஞ்சோதி அருள்பெற்ற பான்மை மேன்னம
கருதி ஆதரவோடும் வியப்புற்று ஏத்தும்
கலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக் கண்முன்
வருதியானப் பொருள் என்று இறைஞ்சித் தாம்முன்
வல்லமறை கேட்டு ஐயம் தீர்ந்து வாழ்ந்தார். 2168

மந்திரங்கள் ஆனஎலாம் அருளிச் செய்து
மற்றுஅவற்றின் வைதிகநூல் சடங்கின் வந்த
சிந்தை மயக்குறும் ஐயம் தெளிய எல்லாம்
செழுமறையோர்க்கு அருளி அவர் தெருளும் ஆற்றால்
முந்தை முதல் மந்திரங்கள் எல்லாம் தோன்றும்
முதல் ஆகும் முதல்வனார் எழுத்துஅஞ்சு என்பார்
அந்தியின் உள்மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே என்று
அஞ்செழுத்தின் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்தார். 2169

அத்தகைமை பிள்ளையார் அருளிச் செய்ய
அந்தணர்கள் அருள்தலைமேல் கொண்டு தாழ்ந்து
சித்தம் மகிழ்வொடுசிறப்பத் தாமும் தெய்வத்
திருத்தோணி அமர்ந்தாரைச் சென்று தாழ்ந்து

மெய்த்த இசைப்பதிங்கள் கொண்டு போற்றி
விரைமலர்த் தாள் மனம்கொண்டு மீண்டும் போந்து
பத்தருடன் இனிது அமரும் பண்புகூடப்
பரமர்தாள் பணிந்து ஏத்திப் பயிலும் நாளில். 2170

பந்துஅணை மெல்விர லாளும்பரமரும் பாய்விடை மீது
வந்துபொன் வள்ளத்து அளித்தவரம்புஇல்ஞானத்துஅமுதுஉண்ட
செந்தமிழ் ஞானசம்பந்தர் திறம்கேட்டு இறைஞ்சுதற்காக
அந்தணர் பூந்தராய் தன்னில் அணைந்தனர் நாவுக்குஅரையர். 2171

வாக்கின் பெருவிறல் மன்னர் வந்தணைந்தார் எனக்கேட்டுப்
பூக்கமழ் வாசத் தடம்சூழ் புகலிப் பெருந்தகையாரும்
ஆக்கிய நல்வினைப்பேறு என்று அன்பர் குழாத்தொடும்எய்தி
ஏற்கும் பெருவிருப்போடும் எதிர்கொளா எய்தும் பொழுதில். 2172

சிந்தை இடையறா அன்பும் திருமேனி தன்னில் அசைவும்
கந்தம் மிகைஆம் கருத்தும் கைஉழவாரப் படையும்
வந்துஇழி கண்ணீர் மழையும் வடிவில்பொலி திருநீறும்
அந்தம் இலாத் திருவேடத்து அரசும் எதிர்வந்து அணைய. 2173

கண்டகவுணியக் கன்றும் கருத்தில் பரவு மெய்க்காதல்
தொண்டர் திருவேடம் நேரே தோன்றியது என்று தொழுதே
அண்டரும் போற்ற அணைந்துஅங்கு அரசும்எதிர்வந்துஇறைஞ்ச
மண்டிய ஆர்வம் பெருக மதுரமொழி அருள்செய்தார். 2174

பேர்இசை நாவுக்கு அரசைப் பிள்ளையார்கொண்டுஉடன்போந்து
போர்விடையார் திருத்தோணிப் பொன் கோயிலுள் புகும்போதில்
ஆர்வம் பெருக அணையும் அவருடன் கும்பிட்டு அருளால்
சீர்வளர் தொண்டரைக் கொண்டுதிருமாளிகையினில் சேர்ந்தார். 2175

அணையும் திருத்தொண்டர் தம்மோடு ஆண்ட அரகக்கும்அன்பால்
இணைஇல் திருஅமுது ஆக்கிஇயல்பால் அமுதுசெய்வித்தும்
புணரும் பெருகுஅன்பு நண்பும் பொங்கிய காதலில் கும்பிட்டு
உணரும்சொல் மாலைகள் சாத்தி உடன்மகிழ்வு எய்திஉறைந்தார். 2176

அந்நாள் சிலநாள்கள் செல்லஅருள்திரு நாவுக்கு அரசர்
மின்ஆர் சடைஅண்ணல் எங்கும் மேவுஇடம்கும்பிட வேண்டிப்
பொன்மார்பின் முந்நூல் புனைந்த புகலிப்பிரன்இசைவோடும்
பின்ஆக எய்த இறைஞ்சிப் பிரியாத நண்பொடும் போந்தார்.2177

வாக்கின் தனிமன்னர் ஏக மாறாத்திருஉளத்தோடும்
பூக்கமழ் பண்ணைகள் சூழ்ந்த புகலியின் மீண்டும் புகுந்து
தேக்கிய மாமறை வெள்ளத் திருத்தோணி வீற்றிருந்தாரைத்
தூக்கின் தமிழ்மாலைபாடித் தொழுதுஅங்கு உறைகின்றநாளில். 2178

செந்தமிழ் மாலைவிகற்பச் செய்யுள்களான் மொழிமாற்றும்
வந்தசொல் சீர்மாலை மாற்றும் வழிமொழி எல்லா மடக்கும்
சந்தஇயமகம் ஏகபாதம் தமிழ் இருக்குக் குறள் சாத்தி
எந்தைக்கு எழுகூற்று இருக்கை ஈரடி ஈரடி வைப்பு. 2179

நாலடி மேல்வைப்பு மேன்மை நடையின் முடுகும் இராகம்
சால்பினில் சக்கரம் ஆதி விகற்பங்கள் சாற்றும் பதிகம்
மூலஇலக்கியம் ஆக எல்லாப் பொருள்களும் முற்ற
ஞாலத்து உயர்காழி யாரைப் பாடினார் ஞானசம்பந்தர். 2180

இன்இசைப் பாடின எல்லாம் யாழ்ப்பெரும் பாணனார்தாமும்
மன்னும் இசைவடிவான மதங்க சூளாணியாரும்
பன்னிய ஏழிசை பற்றிப் பாடப் பதிகங்கள் பாடிப்
பொன்னின் திருத்தாளம் பெற்றார் புகலியில் போற்றிஇருந்தார். 2181

அங்கண் அமர்கின்ற நாளில் அருந்தமிழ் நாடுஎத்தனுள்ளும்
திங்கள் சடைஅண்ணலார்தம் திருப்பதி யாவையும் கும்பிட்டு
எங்கும் தமிழ்மாலை பாடி ஏத்தி இங்கு எய்துவன் என்று
தம்குலத் தாதையாரோடும் தவமுனிவர்க்கு அருள்செய்தார் 2182

பெருகு விருப்புடன் நோக்கிப் பெற்றகுலத்தாதையாரும்
அருமையால் உம்மைப் பயந்த அதனால்பிரிந்துஉறைவுஆற்றேன்
இருமைக்கும் இன்பம் அளிக்கும் யாகமும்யான்செயவேண்டும்
ஒருமையால் இன்னம்சிலநாள் உடன்எய்துவேன் என்று உரைத்தார். 2183

ஆண்டகையாரும் இசைந்து அங்கு அம்பொன் திருத்தோணி மேவும்
நீண்ட சடையார் அடிக்கீழ்ப் பணிவுற்று நீடுஅருள் பெற்றே
ஈண்டு புகழ்த் தாதையார் பின் எய்திட யாழ்ப்பாணரோடும்
காண்தகு காழி தொழுது காதலினால் புறம்போந்தார்.2184

அத்திரு மூதூரின் உள்ளார் அமர்ந்துஉடன்போது வார்போத
மெய்த்தவர் அந்தணர் நீங்கா விடைகொண்டு மீள்வார்கள்மீள
முத்தின் சிவிகை மேற்கொண்டு மொய்ஒளித்தாமம் நிரைத்த
நித்தில வெண்குடை மீது நிறைமதி போல நிழற்ற. 2185

சின்னம் தணிக்காளம் தாரை சிரபுரத்து ஆண்டகை வந்தார்
என்னும் தகைமை விளங்க ஏற்ற திருப்பெயர் சாற்ற
முன்எம் மருங்கும் நிரந்த முரசுடைப் பல்லியம் ஆர்ப்ப
மன்னுதிருத்தொண்டர் ஆனார் வந்துஎதிர்கொண்டுவணங்க. 2186

சங்க நாதங்கள் ஒலிப்பத்தழங்கு பொன்கோடு முழங்க
மங்கல வாழ்த்துரை எங்கும் மல்க மறைமுன் இயம்பத்
திங்களும் பாம்பும் அணிந்தார் திருப்பதி எங்கும்முன் சென்று
பொங்கிய காதலின்போற்றப் புகலிக் கவுணியர் போந்தார். 2187

திருமறைச் சண்பையர் ஆளிசிவனார்திருக்கண்ணார்கோயில்
பெருவிருப்பால் அணைந்து ஏத்திப் பிஞ்ஞகர் கோயில் பிறவும்
உருகிய அன்பால் இறைஞ்சி உயர்தமிழ் மாலைகொண்டுஏத்தி
வருபுனல் பொன்னி வடபால் குடதிசை நோக்கி வருவார். 2188

போற்றிய காதல் பெருகப் புள்ளிருக்குந் திருவேளூர்
நால்தடம் தோளுடை மூன்று நயனப்பிரான் கோயில்நண்ணி
ஏற்றஅன்பு எய்தவணங்கி இருவர் புள்வேந்தர் இறைஞ்சி
ஆற்றிய பூசனை சாற்றி அம்சொல் பதிகம் அணிந்தார். 2189

நீடுதிரு நின்றியூரின் நிமலனார் நீள்கழல் ஏத்திக்
கூடிய காதலின் போற்றிக் கும்பிட்டு வண்தமிழ் கூறி
நாடு சீர்நீடூர் வணங்கி நம்பர் திருப்புன்கூர் நண்ணி
ஆடிய பாதம் இறைஞ்சி அருந்தமிழ் பாடி அமர்ந்தார். 2190

அங்குநின்று ஏகிஅப் பாங்கில் அரனார் மகிழ்கோயில் ஆன
எங்கணும் சென்று பணிந்நே ஏத்தி இமவான் மடந்தை
பங்கர் உறைபழ மண்ணிப் படிக்கரைக் கோயில் வணங்கி
தங்கு தமிழ்மாலை சாத்தித் திருக்குறுக்கைப் பதிசார்ந்தார். 2191

திருக்குறுக்கைப்பதி மன்னித் திருவீரட்டானத்து அமர்ந்த
பொருப்பு வில்லாளரை ஏத்திப்போந்து அன்னியூர்சென்றுபோற்றிப்
பருக்கை வரைஉரித்தார் தம் பந்தணநல்லூர் பணிந்து
விருப்புடன் பாடல் இசைத்தார் வேதம் தமிழால் விரித்தார். 2192

அப்பதி போற்றி அகல்வார் அரனார் திருமணஞ்சேரி
செப்புஅரும் சீர்தொண்டரோடும் சென்றுதொழுதுஇசைபாடி
எப்பொருளும் தரும் ஈசர் எதிர்கொள்பாடிப்பதி எய்தி
ஒப்புஇல் பதிகங்கள் பாடி ஓங்குவேள்விக்குடி உற்றார். 2193

செழும்திரு வேள்விக்குடியில் திகழ்மணவாள நல்கோலம்
பொழிந்த புனல்பொன்னி மேவும் புனிதத்துருத்தி இரவில்
தழும்பிய தன்மையும் கூடத்தண்தமிழ் மாலையில் பாடிக்
கொழுந்து வெண்திங்கள் அணிந்தார் கோடிகாவில் சென்று அடைந்தார். 2194

திருக்கோடி காவில் அமர்ந்த தேவர் சிகாமணி தன்னை
எருக்கோடு இதழியும் பாம்பும் இசைந்துஅணிந்தானைவெள்ஏனப்
பருக்கோடு பூண்டபிரானைப் பணிந்துசொல் மாலைகள் பாடிக்
கருக்கோடி நீப்பார்கள் சேரும் கஞ்சனூங் கைதொழச்சென்றார். 2195

கஞ்சனூர் ஆண்டதம் கோலைக் கண்ணுற்றுஇறைஞ்சிமுன்போந்து
மஞ்சுஅணி மாமதில் சூழும் மாந்துறை வந்துவணங்கி
அம்சொல் தமிழ்மாலை சாத்தி அங்குஅகன்றுஅன்பர்முன்ஆகச்
செம்சடை வேதியர் மன்னும் திருமங்கலக்குடி சேர்ந்தார். 2196

வெம்கண் விடைமேல் வருவார் வியலூர் அடிகளைப்போற்றித்
தங்கியஇன்இசைகூடும் தமிழ்ப்பதிகத் தொடைசாத்தி
அங்கண் அமர்வார்தம் முன்னே அருள்வேடம்காட்டத்தொழுது
செங்கண் மாலுக்கு அரியார்தம் திருந்துதேவன்குடி சேர்ந்தார். 2197

திருந்துதேவன்குடி மன்னும் சிவபெருமான் கோயில் எய்திப்
பொருந்திய காதலின் புக்குப் போற்றி வணங்கிப் புரிவார்
மருந்தொடு மந்திரம் ஆகி மற்றும்இவர் வேடமாம் என்று
அருந்தமிழ் மாலை புனைந்தார்அளவுஇல்ஞானத்துஅமுதுஉண்டார். 2198

மொய்திகழ் சோலைஅம் மூதூர்முன்அகன்றுஅந்நெறிசெல்வார்
செய்தரு சாலி கரும்பு தெங்கு பைம் பூகத்திடை போய்
மைதிகழ் கண்டர் தம்கோயில் மருங்குஉள்ளஎல்லாம் வணங்கி
எய்தினர் ஞானசம்பந்தர் இன்னம்பர் ஈசர்தம் கோயில் 2199

இன்னம்பர் மன்னும் பிரானை இறைஞ்சி இடைமடக்கு ஆன
பன்னும் தமிழ்த்தொடை மாலைப்பாடல் புனைந்து பரவிப்
பொன்அம் கழலிணைப் போற்றிப் புறம்போந்துஅணைந்துபுகுந்தார்
மன்னும்தடங்கரைப்பொன்னி வடகுரங்காடு துறையில் . 2200

வடகுரங்காடு துறையில் வாயிலார் தாம் வழிபட்ட
அடைவும் திருப்பதிகத்தில் அறியச்சிறத்து அருளி
புடைகொண்டு இறைஞ்சினர் போந்து புறத்துள்ள தானங்கள் போற்றிப்
படைகொண்ட மூவிலை வேலார் பழனத் திருப்பதி சார்ந்தார். 2201

பழனத்து மேவிய முக்கண் பரமேட்டியார் பயில் கோயில்
உழைபுக்கு இறைஞ்சி நின்று ஏத்தி உருகிய சிந்தையர்ஆகி
விழைசொல் பதிகம் விளம்பி விருப்புடன் மேவி அகல்வார்
அழல்நக்க பங்கயவாவி ஐயாறு சென்று அடைகின்றார். 2202

அறுசீர் விருத்தம்

மாட நிரை மணிவீதித் திருவையாற்
றினில் வாழும் மல்கு தொண்டர்
நாடுஉய்யப் புகலிவரு ஞான போனகர்
வந்து நண்ணினார் என்று
ஆடலொடு பாடல்அறா அணிமூதூர்
அடைய அலங்காரம் செய்து
நீடுமனக் களிப்பினொடும் எதிர்கொள்ள
நித்தில யானத்து நீங்கி. 2203

வந்துஅணைந்த திருத்தொண்டர் மருங்குவர
மான் ஏந்து கையர் தம்பால்
நந்தி திருவருள்பெற்ற நல்நகரை
முன்இறைஞ்சி நண்ணும் போதில்

ஐந்துபுலன் நிலைகலங்கும் இடத்துஅஞ்சேல்
என்பார்தம் ஐயாறு என்று
புந்திநிறை செந்தமிழின் சந்த இசை
போற்றிசைத்தார் புகலி வேந்தர். 2204

மணிவீதி இடம்கடந்து மால்அயனுக்கு
அரியபிரான் மன்னும் கோயில்
அணிநீடு கோபுரத்தை அணைந்து இறைஞ்சி
உள்எய்தி அளவுஇல் காதல்
தணியாத கருத்தினொடும் தம்பெருமான்
கோயில் வலம்கொண்டு தாழ்ந்து
பணிசூடும் அவர்முன்பு பணிந்துவீழ்ந்து
எழுந்து அன்பால் பாவுகின்றார். 2205

கோடல் கோங்கம் குளிர்கூவிளம் என்னும்
திருப்பதிகக் குலவு மாலை
நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்ததிரு
உள்ளத்து நிலைமை தோன்ற
ஆடுமாறு அது வல்லான் ஐயாற்றுஎம்
ஐயனே என்று நின்று
பாடினார் ஆடினார் பண்பினொடும்
கண்பொழிநீர் பரந்து பாய. 2206

பலமுறையும் பணிந்து எழுந்து புறம்போந்து
பரவு திருத்தொண்டரோடு
நிலவு திருப்பதி அதன்கண் நிகழும்நாள்
நிகர்இலா நெடுநீர்க் கங்கை

அலையும்மதி முடியார்தம் பெரும்புலியூர்
முதல்ஆன அணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து மீண்டுஅணைந்து
பெருகு ஆர்வம் கூரு நாளில். 2207

குடதிசைமேல் போவதற்குக் கும்பிட்டு அங்கு
அருள்பெற்றுக் குறிப்பினோடும்
படரும் நெறி மேல் அணைவார் பரமர்திரு
நெய்த்தானப் பதியில் நண்ணி
அடைவு மனம் உறவணங்கி அரும்தமிழ்மா
லைகள் பாடி அங்கு நின்றும்
புடைவளர்மென் கரும்பினொடும் பூகம்மிடை
மழபாடி போற்றச் சென்றார். 2208

செங்கைமான் மறியார்தம் திருமழபா
புறத்துச் சேரச் செல்வர்
அங்கை ஆர் அழல் என்னும் திருப்பதிகம்
எடுத்தருளி அணைந்த போழ்தில்
மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி
தலையினால் வணங்குவார்கள்
பொங்குமா தவமுடையார் எனத்தொழுது
போற்றிசைத்தே கோயில் புக்கார். 2209

மழபாடி வயிரமணித் தூண்அமர்ந்து
மகிழ்கோயில் வலம்கொண்டு எய்திச்
செழுவாசமலர்க் கமலச் சேவடிக்கீழ்ச்
சென்று தாழ்ந்து எழுந்து நின்று

தொழுதுஆடிப் பாடிநறும் சொல்மாலைத்
தொடைஅணிந்து துதித்துப் போந்தே
ஒழியாத நேசமுடன் உடையவரைக்
கும்பிட்டுஅங்கு உறைந்தார் சிலநாள். 2210

அதன்மருங்கு கடந்துஅருளால் திருக்கானூர்
பணிந்துஏத்தி ஆன்ற சைவ
முதல்மறையோர் அன்பில் ஆலந்துறையில்
முன்னவனைத் தொழுது போற்றிப்
பதம்நிறைசெந் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார்
பயில்பதியும் பணிந்து பாடி
மதகரட வரைஉரித்தார் வடகரைமாந்
துறை அணைந்தார் மணிநூல் மார்பர். 2211

சென்றுதிரு மாந்துறையில் திகழ்ந்துஉறைம்
துறைநதிவாழ் சென்னியார்தம்
முன்றில் பணிந்துஅணி நெடுமாளிகை வலம்செய்து
உள்புக்கு முன்பு தாழ்ந்து
துன்றுகதிர்ப் பரிதிமதி மருந்துக்கள்
தொழுது வழிபாடுசெய்ய
நின்றநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின்
சொன்மாலை நிகழப்பாடி. 2212

அங்கண்அகன்று அம்மருங்கில் அம்கணர்தம்
பதிபிறவும் அணைந்து போற்றிச்
செங்கமலப் பொதிஅவிழச் சேல்பாயும்
வயல்மதுவால் சேறு மாறாப்

பொங்கு ஒலிநீர் மழநாட்டுப் பொன்னிவட
கரைமிசைப் போய்ப் புகலி வேந்தர்
நங்கள்பிரான் திருப்பாச்சி லாச்சிரா
மம்பணிய நண்ணும் போதில். 2213

அந்நகரில் கொல்லிமழ வன்பயந்த
அரும்பெறல் ஆர் அமுத மென்சொல்
கன்னிஇள மடப்பிணையாம் காமருகோமளக்
கொழுந்தின் கதிர்செய்மேனி
மன்னுபெரும் பிணிஆகும் முயலகன்வந்து
அணைவுறமெய் வருத்தம் எய்தித்
தன்னுடைய பெரும்சுற்றம் புலம்எய்தத்
தானும் மனம் தளர்வு கொள்வான். 2214

மற்றுவேறு ஒருபரிசால் தவிராமை
மறிவளரும் கையார் பாதம்
பற்றியே வரும்குலத்துப் பான்மையினான்
ஆதலினால் பரிவு தீர
பொற்றொடியைக் கொடுவந்து போர்க்கோலச்
சேவகராய்ப் புரங்கள் மூன்றும்
செற்றவர்தம் கோயிலினுள் கொடுபுகுந்து
திருமுன்யே இட்டு வைத்தான். 2215

அவ்அளவில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
எழுந்தருளி அணுக எய்தச்
செவ்வியமெயஞ் ஞானம்உணர் திருஞான
சம்பந்தன் வந்தான் என்றே

எவ்உலகும் துயர்நீங்கப் பணிமாறும்
தனிக்காளத்து எழுந்த ஓசை
வெவ்வுயிர்க்கும் அவன்கேளா மெல்லியலை
விட்டு எதிரே விரைந்து செல்வான். 2216

மாநகரம் அலங்கரிமின் மகரதோரணம்
நாட்டு மணிநீர் வாசத்
தூ நாறும் பூரணகும்பம் சோதிமணி
விளக்கினொடு தூபம் ஏந்தும்
ஏனைஅணி பிறவும்எலாம் எழில்பெருக
இயற்றும்என ஏவித்தானும்
வானவர் நாயகர் மகனார் வரும்முன்பு
தொழுது அணைந்தான், மழவர் கோமான். 2217

பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பெற்றேன் என்று
ஆனந்தம் பெருகு காதல்
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுகத்தின்
சிவிகையின் முன் வீழ்ந்தபோது
வள்ளலார் எழுக எனமலர்வித்த
திருவாக்கால் மலர்க்கை சென்னி
கொள்ளமகிழ்ந்து உடன்சென்று குலப்பதியின்
மணிவீதி கொண்டு புக்கான். 2218

மங்கலதூரியம் முழங்கும் மணிவீதி
கடந்துமதிச்சடையார் கோயில்
பொங்குசுடர்க் கோபுரத்துக்கு அணித்தாகப்
புனைமுத்தின் சிவிகை நின்றும்

அங்கண் இழிந்தருளும் முறைஇழிந்தருளி
அணிவாயில் பணிந்து புக்குத்
தங்கள்பிரான் கோயில்வலம் கொண்டு திரு
முன் வணங்கச் சாரும் காலை. 2219

கன்னி இளங்க கொடிஉணர்வு கழிந்துநிலன்
சேர்ந்ததனைக் கண்டு நோக்கி
என்இது என்று அருள்செய்ய மழவன்தான்
எதிர்இறைஞ்சி அடியேன் பெற்ற
பொன்இவளை முயலகனாம் பொருஇல் அரும்
பிணி பொருந்தப் புனிதர் கோயில்
முன்அனையக் கொணர்வித்தேன் இது புகுந்த
படிஎன்று மொழிந்து நின்றான். 2220

அணிகிளர் தாரவன் சொன்ன
மாற்றம் அருளொடும் கேட்டுஅந்நிலையில் நின்றே
பணிவளர் செஞ்சடைப் பாச்சின்மேய
பரம்பொருள் ஆயினாரைப் பணிந்து
மணவளர் கண்டரோ மங்கையை
வாடமயல் செய்வதோ இவர்மாண்பது என்று
தணிவில் பிணி தவிர்க்கும் பதிகத் தண்டமிழ்
பாடினார் சண்பை நாதர். 2221

பன்னு தமிழ்மறை ஆம்பதிகம்
பாடித் திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தி
மன்னும் கவுணியார் போற்றி நிற்க
மழவன் பயந்த மழலை மென்சொல்

கன்னி உறுபிணி விட்டு நீங்கக்
கதும்எனப் பார்மிசை நின்று எழுந்து
பொன்னின் கொடிஎன ஒல்கி வந்து
பொருவலித் தாதைபுடைஅ ணைந்தாள். 2222

வன்பிணி நீங்கும் மகளைக் கண்ட
மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
தன்தனிப் பாவையும் தானும் கூடச்
சண்பையர் காவலர் தாளில் வீழ
நின்ற அருமறைப் பிள்ளையாரும்
நீர்அணி வேணி நிமலர் பாதம்
ஒன்றிய சிந்தையுடன் பணிந்தார்
உம்பர் பிரான் திருத்தொண்டர் ஆர்த்தார். 2223

நீடு திருவாச் சிராமம் மன்னும்
நேரிழை பாகத்தர் தாள்வணங்கிக்
கூடும் அருளுடன் அங்குஅமர்ந்து
கும்பிடும் கொள்கை மேற்கொண்டு போந்தே
ஆடல் பயின்றார் பதிபிறவம்
அணைந்து பணிந்து அடிபோற்றி ஏகிச்
சேடர்கள் வாழும் திருப்பைஞ்ஞீலிச்
சிவபெருமாலை இறைஞ்சச் சென்றார். 2224

பண்பயில் வண்டுஇனம் பாடும் சோலைப்
பைஞ்ஞீலி வாணர் கழல்பணிந்து
மண்பரவும் தமிழ் மாலை பாடி
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து போந்து

திண்பெருந் தெய்வக் கயிலையில் வாழ்
சிவனார் பதிபல சென்று இறைஞ்சிச்
சண்பை வளம்தரு நாடர் வந்து
தடம்திரு ஈங்கோய் மலையைச் சார்ந்தார். 2225

செங்கண் குறவரைத் தேவர் போற்றும்
திகழ்திரு ஈங்கோய் மலையில் மேவும்
கங்கைச் சடையார் கழல்பணிந்து
கலந்த இசைப்பதிகம் புனைந்து
பொங்கர்ப் பொழில்சூழ் மலையும் மற்றும்
புறத்துள்ள தானங்கள் எல்லாம் போற்றிக்
கொங்கின் குடபுலம் சென்று அணைந்தார்
கோதுஇல் மெய்ஞ்ஞானக் கொழுந்து அணையார். 2226

அண்டர்பிரான்ஆலயங்கள் அம்மருங்கு உள்ளன பணிந்து
தெண்திரைநீர்த்தடம்பொன்னித் தென்கரைஆம்கொங்கினிடை
வண்டுஅலையும் புனல்சடையார் மகிழ்வுஇடங்கள்தொழுதுஅணைந்தார்
கொண்டல்பயில் நெடும்புரிசைக் கொடிமாடச் செங்குன்றூர்.2227

அந்நகரில் வாழ்வாரும் அடியவரும் மனம் மகிழ்ந்து
பல்நெடுந் தோரணம் முதலாப் பயில்அணிகள் பலஅமைத்து
முன்உற வந்து எதிர்கொண்டு பணிந்துஏத்திமொய் கரங்கள்
சென்னிஉறக் கொண்டு அணைந்தார்சினவிடையார் செழும் கோயில். 2228

தம்பெருமான் கோயிலினுள் எழுந்தருளித் தமிழ் விரகர்
நம்பர்அவர் திருமுன்பு தாழ்ந்துஎழுந்து நலம்சிறக்க
இம்பரும் உம்பரும் ஏத்த இன்இசை வண்தமிழ்பாடிக்
கும்பிடும் ஆதரவுடன் அக்கோநகரில் இனிது அமர்ந்தார். 2229

அப்பாலைக்குடபுலத்தில் ஆறுஅணிந்தார் அமர்கோயில்
எப்பாலும் சென்றுஏத்தித் திருநணாவினை இறைஞ்சிப்
பைப்பாந்தள் புனைந்தவரைப் பரவிப்பண்டு அமர்கின்ற
வைப்பு ஆன செங்குன்றூர் வந்துஅணைந்து வைகினார். 2230

ஆங்குடைய பிள்ளையார் அமர்ந்து உறையும் நாளின்கண்
தூங்கு துளிமுகில் குலங்கள்சுரந்து பெயல்ஒழிகாலை
வீங்கு ஒலி நீர்வைப்பு எல்லாம் வெயில்பெறா விருப்புவரப்
பாங்கர் வரையும் குளிரும் பனிப்பருவம் எய்தியதால். 2231

அளிக்குலங்கள் சுளித்துஅகல அரவிந்தம் முகம் புலரப்
பளிக்குமணி மரகதவல்லியின்கோத்த பான்மை எனத்
துளித்தலை மெல்அறுகுபனி தொடுத்துஅசையச்சூழ்பனியால்
குளிர்க்குஉடைந்து வெண்படாம் போர்த்துஅணையகுன்றுகளும். 2232

மொய் பனிகூர் குளிர்வாடை முழுதுஉலவும் பொழுதே ஆய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைகளும் குலைந்துஅசையக் குளிர்க்கு ஒதுங்கி
வெய்யவனும் கரம்நிமிர்க்க மாட்டான் போல்விசும்பினிடை
ஐதுவெயில் விரிப்பதுவும் அடங்குவதும் ஆகுமால். 2233

நீடியஅப்பதிகள் எலாம் நிறைமாடத்து இறைகள்தொறும்
பேடையுடன் பவளக்கால் புறவொடுங்கப் பித்திகையின்
தோடு அலர்மென் குழல்மடவார் துணைக்கலசவெம்முலையுள்
ஆடவர்தம் பணைத்தோளும் மணிமார்பும் அடங்குவன. 2234

அரிசனமும் குங்குமமும் அரைத்து அமைப்பார் அயல்எல்லாம்
பரியஅகில் குறைபிளந்து புகைப்பாகள் பாங்குஎல்லாம்
எரிஉமிழ்பேழ் வாய்த்தோணி இரும்புஈர்ப்பார் இடைஎல்லாம்
விரிமலர் மென்புறவுஅணிந்த மீப்புலத்து வைப்பு எல்லாம். 2235

அந்நாளில் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் அமர்ந்திருந்த
மெய்ஞ்ஞானப் பிள்ளையார் உடன்மேவும் பரிசனங்கள்
பல்நாளும் அந்நாட்டில் பயின்றதனால் பனித்தகுளிர்
முன்ஆன பிணிவந்து மூள்வதுபோல் முடுகுதலும். 2236

அந்நிலைமை ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு அவர்கள் எலாம்
முன்அறிவித்து இறைஞ்சுதலும் முதல்வனார் அருள்தொழுதே
இந்நிலத்தின் இயல்புஎனினும் நமக்குஎய்தப் பெறா என்று
சென்னிமதி அணிந்தாரைத் திருப்பதிகம் பாடுவார். 2237

அவ்வினைக்குஇவ்வினை என்றுஎடுத்து ஐயர்அமுதுசெய்த
வெவ்விடம் முன்தடுத்து எம்இடர் நீக்கிய வெற்றியினால்
எவ்விடத்தும் அடியார் இடர்காப்பது கண்டம் என்றே
செய்வினை தீண்டாதிருநீலகண்டம் எனச்செப்பினார்.2238

ஆயகுறிப்பினில் ஆணை நிகழ அருளிச்செய்து
தூய பதிகத்திருக்கடைக் காப்புத் தொடுத்துஅணிய
மேயஅப் பொற்பதி வாழ்பவர்க்கே அன்றி மேவும் அந்நாள்
தீய பனிப்பிணி அந்நாடு அடங்கவும் தீர்ந்ததன்றே. 2239

அப்பதி யின்கண் அமர்ந்து சிலநாளில் அங்குஅகன்று
துப்புஉறழ் வேணியர் தானம் பவவும் தொழுதருளி
முப்புரி நூலுடன் தோல்அணி மார்பர் முனிவரொடும்
செப்பருஞ்சீர்த்திப்பாண்டிக் கொடுடிசென்றுஅணைந்தார். 2240

பருவம் அறாப்பொன்னிப் பாண்டிக்கொடுமுடியார் தம் பாதம்
மருவி வணங்கி வளத்தமிழ் மாலை மகிழ்ந்து சாத்தி
விரிசுடர் மாளிகை வெஞ்சமாக் கூடல் விடையவர்தம்
பொருஇல்தானம்பல போற்றிக் குணதிசைப் போதுகின்றார். 2241

செல்வக்கருவூர்த்திருஆனிலைக்கோயில் சென்றுஇறைஞ்சி
நல்இசை வண்தமிழ்சொல்தொடை பாடிஅந்நாடு அகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்புமுதல் ஆவணங்கி வந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத் தானம் பலபணிவார். 2242

பல்நெடுங் குன்றும் படர்பெருங்கானும் பலபதியும்
அந்நிலைத் தானங்கள்ஆயினஎல்லாம் அமர்ந்துஇறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக வாய்மை மறையவனார்
பொன்இயல் வேணிப்புனிதர் பராய்த்துறை உள்புகுந்தார். 2243

நீடும்பராய்த்துறை நெற்றித் தனிக்கண்ணர்கோயில்நண்ணிக்
கூடும் கருத்தொடும் கும்பிட்டுக் கோதுஇல் தமிழ்சொல்மாலை
பாடும் கவுணியர் கண்பனி மாரி பரந்துஇழியச்
சூடும் கரதலத்து அஞ்சலி கோலித் தொழுதுநின்றார். 2244

தொழுது புறம்புஅணைந்து அங்குநின்று ஏகிச்சுரர் பணிவுற்று
எழுதிரு வாலந் துறைதிருச் செந்துறை யேமுதலா
வழுஇல்பல் கோயில்கள் சென்று வணங்கி மகிழ்ந்துஅணைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கற் குடிமலை சேரவந்தார் 2245

அறுசீர் விருத்தம்

கற்குடி மாமலை மேல்எழுந்த
கனகக் கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொன்திரள் மேருச் சிலைவளைத்த
போர்விடை யாளியைப் போற்றிசைத்து
நல்தமிழ் மாலை புனைந்துஅருளி
ஞானசம்பந்தர் புலன்கள் ஐந்தும்
செற்றவர் மூக்கீச்சரம் பணிந்து
திருச்சிராப்பள்ளிச் சிலம்பு அணைந்தார். 2246

செம்மணி வாரி அருவி தூங்கும்
சிராப்பள்ளி மேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலை ஈர்உரி போர்வை சாத்தும்
கண்ணுதலாரைக் கழல் பணிந்து
மெய்ம் மகிழ்வு எய்தி உளம் குளிர
விளங்கிய சொல்தமிழ் மாலைவேய்ந்து
மைம்மலர் கண்டர்தம் ஆனைக்காவை
வணங்கும் விருப்பொடு வந்துஅணைந்தார். 2247

விண்ணவர் போற்றிசெய் ஆனைக்காவில்
வெண்நாவல் மேவிய மெய்ப்பொருளை
நண்ணி இறைஞ்சிமுன் வீழ்ந்துஎழுந்து
நாற்கோட்டு நாகம் பணிந்ததுவும்
அண்ணல் கோச்செங்கண் அரசன்செய்த
அடிமையும் அம்சொல் தொடையில் வைத்து
பண்உறு செந்தமிழ் மாலைபாடிப்
பரவிநின்று ஏத்தினர் பான்மையினால். 2248

நாரணன் நான்முகன் காணாஉண்மை
வெண்ணாவல் உண்மை மயேந்திரமும்
சீர்அணி நீடும் திருக்கயிலை
செல்வத் திருஆரூர்மேய பண்பும்
ஆரணத்து உள்பொருள் ஆயினாரை
ஆனைக்காவின்கண் புகழ்ந்துபாடி
ஏர்அணியும் பொழில்சூழ்ந்த சண்பை
ஏந்தலார் எல்லைஇல் இன்பம் உற்றார். 2249

கைதொழுது ஏத்திப் புறத்துஅணைந்து
காமர் பதிஅதன் கண்சிலநாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து அணைவார்
மன்னும் தவத்துறை வானவர்தாள்
எய்தி இறைஞ்சி எழுந்துநின்றே
இன்தமிழ் மாலைகொண்டு ஏத்திப்போந்து
வைதிக மாமணி அம்மருங்கு
மற்றுஉள்ள தானம் வழுத்திச் செல்வார். 2250

ஏறுஉயர்த்தார் திருப்பாற்றுறையும்
ஏறும்பியூர் மாமலையே முதலா
வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி
விரவும் திருத்தொண்ட வந்து சூழ
ஈறுஇல் புகழ்ச் சண்பையாளியார் தாம்
எண்திசையோரும் தொழுது இறைஞ்ச
நீறுஅணி செம்பவளப் பொருப்பின்
நெடுங்கள மாநகர் சென்றுசேர்ந்தார். 2251

நெடுங்களத்து ஆதியை அன்பால் நின்பால்
நெஞ்சம் செலாவகை நேர்விலக்கும்
இடும்பைகள் தீர்த்துஅருள் செய்வாய் என்றும்
இன்இசை மாலைகொண்டு ஏத்திஏகி
அடும்பணிச் செஞ்சடையார் பதிகள்
அணைந்து பணிந்து நியமம்போற்றிக்
கடுங்கைவரை உரித்தார் மகிழ்ந்த
காட்டுப்பள்ளிப் பதிகை தொழுவார். 2252

சென்றுதிகழ் திருக்காட்டுப் பள்ளிச்
செஞ்சடை நம்பர்தம் கோயில் எய்தி
முன்றில் வலம்கொண்டு இறைஞ்சிவீழ்ந்து
மொய்கழல் சேவடி கைதொழுவார்
கன்றுஅணை ஆவின் கருத்துவாய்ப்பக்
கண்நுதலாரை முன்போற்றி செய்து
மன்றுள் நின்று ஆடல்மனத்துள் வைப்பார்
வாரு மன்னும் முலை பாடி வாழ்ந்தார். 2253

அங்கு அப்பதி நின்றுஎழுந்தருளி
அணிதிரு ஆலம் பொழில்வணங்கிப்
பொங்கு புனல்பொன்னிப் பூந்துருத்திப்
பொய்யிலியாரைப் பணிந்து போற்றி
எங்கும் நிகழ்திருத் தொண்டர்குழாம்
எதிர்கொள்ள எப்பதியும் தொழுது
செம்கயல் பாய்வயல் ஒடைசூழ்ந்த.
திருக்கண்டியூர் தொழச் சென்று அணைந்தார். 2254

கண்டியூர் வீரட்டர் கோயில் எய்திக்
கலந்துஅடியாருடன் காதல் பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன் தாழ்ந்து இறைஞ்சி
குலவு மகிழ்ச்சியில் கொள்கையினால்
தொண்டர் குழாத்தினை நோக்கி நின்று
தொடுத்த இசைத்தமிழ் மாலைதன்னில்
அண்டர்பிரான்தன் அருளின் வண்ணம்
அடியார் பெருமையின் கேட்டருளி. 2255

வினவி எடுத்த திருப்பதிகம்
மேவு திருக்கடைக் காப்புத் தன்னில்
அனையநினைவு அரியோன் செயலை
அடியாரைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததன்மை
புனைவுறு பாடலில் போற்றிசெய்து
போந்து புகலிக் கவுணியனார்
துறைபுனல் பொன்னித் திரைலம்கொள்
சோற்றுத் துறைதொழச் சென்று அடைவார். 2256

கலிவிருத்தம்

அப்பர்சோற்றுத்துறைசென்று அடைவோம் என்று
ஒப்புஇல் வண்தமிழ் மாலை ஒருமையால்
செப்பியேசென்று சேர்ந்தனர் சேர்வுஇலார்
முப்புரம் செற்ற முன்னவர் கோயில் முன். 2257

தொல்லை நீள்திருச் சோற்றுத் துறைஉறை
செல்வர் கோயில் வலம்கொண்டு தேவர்கள்
அல்லல் தீர்க்கநஞ்சு உண்ட பிரான்அடி
எல்லை இல் அன்பு கூர இறைஞ்சினார். 2258

இறைஞ்சி ஏத்தி எழுந்துநின்று இன்இசை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவிஅங்கு
உறைந்து வந்துஅடியாருடன் எய்தினார்
சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில். 2259

வேத வேதியர் வேதி குடியினில்
நாதர் கோயில் அணைந்து நலம்திகழ்
பாத பங்கயம் போற்றிப் பணிந்தெழுந்து
ஓதினார் தமிழ்வே தத்தின் ஓங்குஇசை. 2260

எழுது மாமறை ஆம்பதி கத்துஇசை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப் போற்றிமுன்
தொழுது போந்துவந்து எய்தினார் சோலை சூழ்
பழுதுஇல் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில். 2261

வெண்ணி மேய விடையவர் கோயிலை
நண்ணி நாடிய காதலின் நாள்மதிக்
கண்ணி யார்தம் கழல்இணை போற்றியே
பண்ணில் நீடும் பதிகமுன் பாடினார். 2262

பாடிநின்று பரவிப் பணிந்துபோய்
ஆடும் அங்கணர் கோயில் அங்கு உள்ளன
மாடுசென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர். 2263

கலிப்பா

மொய்தரும் சோலைசூழ் முளரிமுன் அடவிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியை பாழ்படச்
செய்தசங் கரர்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்பு
எய்தவந்து அருளினார் இயல்இசைத் தலைவனார். 2264

சக்கரப் பள்ளியார் தம்திருக் கோயிலுள்
புக்குஅருத் தியினுடன் புனைமலர்த் தாள்பணிந்து
அக்கரைப் பரமர்பார் அன்புறும் பரிவுகூர்
மிக்கசொல் தமிழினால் வேதமும் பாடினார். 2265

தலைவர்தம சக்கரப் பள்ளிதன் இடைஅகன்று
அலைபுனல் பணைகளின் அருகுபோய் அருமறைப்
புலன்உறும் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதி
குலவும் ஆலந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார். 2266

மன்னும்அக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்அடித் தலம்உறப் புரிவொடும் தொழுதுஎழுந்து
இன்இசைத் தமிழ்புனைந்து இறைவர் சேலூருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந்து, ஏகினார். 2267

காவின்மேல் முகில்எழும் பகழ்நறும் புறவுபோய்
வாவிநீடு அலவன்வாழ் பெனடயுடன் மலர்நறும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மேல் அண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார். 2268

மன்றல்அம் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றமங் கலவினைத் துழனியால் எதிர்கொளப்
பொன்றதயங்கு ஒளிமணிச் சிவிகையில் பொலிவுறச்
சென்றுஅணைந்து அருளினார் சிரபுரச் செம்மலார். 2269

நித்திலச் சிவிகைமேல் நின்றுஇழிந்து அருளியே
மொய்த்த அந்தணர் குழாம் முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் களும்உடன் பரவவே
அத்தர்தம் கோபுரம் தொழுதுஅணைந்து அருளினார். 2270

வெள்ளிமால் வரையைநேர் விரிசுடர்க் கோயிலை
பிள்ளையார் வலம்வரும் பொழுதினில் பெருகுநீர்
வெள்ளஆனந்தம்மெய் பொழியமேல் ஏறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமன் பரவுவார். 2271

பரவுசொல் பதிகம்முன் பாடினார் பரிவுதான்
வரஅயர்த்து உருகும்நேர் மனனுடன் புறம்அணைந்து
அரவுஉடைச் சடையர்நேர் அருள்பெறும் பெருமையால்
விரவும் அப்பதி அமர்ந்தருளியே மேவினார். 2272

அன்ன தன்மையில் அப்பதியினில் அமர்ந்தருளி
மின்நெடும்சடை விமலர்தாள் விருப்பொடு வணங்கிப்
பன்னும் இன்இசைப் பதிகமும் பலமுறை பாடி
நல்நெடும் குலநான் மறையவர் தொழ நயந்தார். 2273

நீடும் அப்பதி நீங்குவார் நிகழ்த்திரு நல்லூர்
ஆடுவார் திருஅருள் பெறஅகன்றுபோந்து அங்கண்
மாடும் உள்ளன வணங்கியே பரவிவந்து அணைந்தார்
தேடும் மால்அயற்கு அரியவர் திருக்கரு காவூர். 2274

வந்து பந்தர்மாதவிமணம் கமழ்கரு காவூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர் கழல்இணை தாழ்ந்தே
அந்தம் இல்லவர் வண்ணம்ஆர் அழல்வண்ணம் என்று
சிந்தை இன்புஉறப் பாடினார் செழும்தமிழ்ப் பதிகம். 2275

பதிக இன்இசை பாடிப்போய்ப் பிறபதி பலவும்
நதிஅணிந்தவர் கோயில்கள் நண்ணியே வணங்கி
மதுர முத்தமிழ் வாசகர் அணைந்தனர் மன்றுள்
அதிர்சிலம்பும் அடியார்மகிழ் அவளிவ ணல்லூர் . 2276

மன்னும் அப்பதி வானவர் போற்றவும் மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுள் தம்பரிசு உடையார்
என்னும் நாமமும் நிகழ்ந்திட ஏத்திமுன் இறைஞ்சிப்
பன்னு சீரப்பதி பலவும் அப்பால் சென்று பணிவார். 2277

பழுதுஇல் சீர்த்திருப் பரிதிநன் னியமும்பணிந் துஅங்கு
எழுதுமாமறை யாம்பதி கத்துஇசை போற்றி
முழுதும் ஆனவர் கோயில்கள் வணங்கியே முறைமை
வழுஇலார் திருப்பூவனூர் வணங்கிவந்து அணைந்து. 2278

பொங்கு காதலின்போற்றி அங்கு அருளுடன் போந்து
பங்கயத்தடம் பணைப்பதி பலவும்முன் பணிந்தே
எங்கும் அன்பர்கள் ஏத்துஒலி எடுக்கவந்து அவணந்தார்
அம்கணர்க்குஇடம் ஆகிய பழம்பதி ஆவூர். 2279

பணியும் அப்பதிப் பசுபதீச்சரத்துஇனிது இருந்த
மணியை உள்புக்கு வழிபடும் விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவுஇல் காதலில் தண்தமிழ் மாலைகள் சாத்தி
அணிவிளங்கிய திருநலூர் மீண்டும்வந்து அணைந்தார். 2280

மறைவி ளங்கும்அப்பதியினில் மணிகண்டர் பொன்தாள்
நிறையும் அன்பொடு வணங்கியே நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைஅணிந்தவர் அருள்பெறப் பிரசமென் மலர்வண்டு
அறைந றும்பொழில் திருவலஞ்சுழியில் வந்து அணைந்தார். 2281

மதிபு னைந்தவர் வலஞ்சுழி மருவும்மா தவத்து
முதிரும் அன்பர்கள் முத்தமிழ் விரகர்தம் முன்வந்து
எதிர்கொள் போழ்தினில் இழிந்துஅவர் எதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகில் குழாம்புடை சூழ்ந்துஎனக் கலந்தார். 2282

கலந்தஅன்பர்கள் தொழுதுஎழக் கவுணியர் தலைவர்
அலர்ந்த செங்கமலக் கரம்குவித்துஉடன் அணைவார்
வலஞ்சுழிப் பெருமான் மகிழ்கோயில் வந்து எய்திப்
பொல்கொள் நீள்சுடர்க் கோபுரம் இறைஞ்சி உள்புகுந்தார். 2283

மருவ லார்புரம் முனிந்தவர் திருமுன்றில் வலம்கொண்டு
உருகும் அன்புடன் உச்சிமேல் அஞ்சலியினராய்த்
திருவலஞ்சுழி உடையவர் சேவடிக் தலத்தில்
பெருகும் ஆதரவுடன் பணிந்து எழுந்தனர் பெரியோர். 2284

ஞான போனகர் நம்பர்முன் பொழுதுஎழு விருப்பால்
ஆன காதலில் அங்கணர் அவர்தமை வினவும்
ஊனம்இல் இசையுடன் விளங்கிய திருப்பதிகம்
பான லார்மணி கண்டரைப் பாடினார் பரவி. 2285

புலன்கொள் இன்தமிழ் போற்றினர் புறத்தினில் அணைந்தே
இலங்கு நீர்பொன்னி சூழ்திருப் பதியினில் இருந்து
நலம்கொள் காதலின் நாதர்தாள் நாள்தொறும் பரவி
வலஞ்சுழிப் பெருமான் தொண்டர்தம் உடன்மகிழ்ந்தார். 2286

மகிழ்ந்து அதன்தலைவாழும் அந்நாள்இடைவானில்
திகழ்ந்த ஞாயிறு துணைப்புணர் ஓரையுள்சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையில் நிலவும் ஏழ்கடல் நீர்மை குன்ற
வெகுண்டு வெங்கதிர் பரப்பலின் முதிர்ந்தது வேனில். 2287

தண்புனல்குளிர் கால்நறும் சந்தனத் தேய்வை
பண்பு நீடிய வாச மென்மலர் பொதிபனிநீர்
நண்புஉடைத்துணை நகைமணி முத்துஅணி நாளும்
உண்பமாதுரியச்சுவை உலகுளோர் விரும்ப. 2288

அறல்மலியும் கான்யாற்றில் நீர்நசையால் அணையும்மான்
பெறல் அரியபுனல்என்று பேய்த்தேரின் பின்தொடரும்
உறைஉணவு கொள்ளும் புள்தேம்பிஅயல் இரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்து ஒடுங்கப் பனிப்புறத்து வதியுமால்.2289

நீள்நிலை மாளிகைமேலும் நிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்
வாள்நிழல் நல்சோலையிலும் மலர்வாவிக் கரை மாடும்
பூண்நிலவு முத்துஅணிந்த பூங்குழலார் முலைத்தடத்தும்
காணும் மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்து மாந்தர் கலந்து உறைவரால். 2290

மயில் ஒடுங்க வண்டுஆட மலர்க்கமலம் முகைவிரிய
குயில் ஒடுங்காச் சோலையில் மென்தளிர்கோதிக் கூவிஎழ
துயில் ஒடுங்கா உயிர் அனைத்தும் துயில்பயிலச்சுடர்வானில்
வெயில் ஒடுங்கா வெம்மைதரும் வேனில் விரிதருநாளில். 2291

சண்பை வரும்பிள்ளையார் சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
எண்பெருகத் தொழுதுஏத்திப் பழையாறை எய்துதற்கு
நண்பு உடைய அடியார்களுடன் போத நடந்தருளி
விண்பொரு நீள்மதில்ஆறை மேல்தளி சென்று எய்தினார். 2292

திருவாறை மேல்தளியில் திகழ்ந்திருந்த செந்தீயின்
உருவாளன் அடிவணங்கி உருகியஅன்பொடு போற்றி
மருஆரும் குழல்மலையாள் வழிபாடு செய்ய அருள்
தருவார்தம் திருச்சத்தி முற்றத்தின் புறம்சார்ந்தார். 2293

திருச்சத்தி முற்றத்தில் சென்றுஎய்தித் திருமலையாள்
அருச்சித்த சேவடிகள் ஆர்வம்உறப் பணிந்து ஏத்திக்
கருச்சுற்றில் அடையாமல் கைதருவார் கழல்பாடி
விருப்புற்றுத் திருப்பட்டீச் சுரம்பணிய மேவும்கால். 2294

வெம்மைதரு வேனிலிடை வெயில்வெப்பம் தணிப்பதற்கு
மும்மைநிலைத் தமிழ்விரகர் முடிமீதே சிவபூதம்
தம்மைஅறி யாதபடி தண்தரளப் பந்தர் எடுத்து
எம்மை விடுத்து அருள்புரிந்தார் பட்டீசர் என்று இயம்ப. 2295

அவ்வுரையும் மணிமுத்தின் பந்தரும் ஆகாயம் எழச்
செவ்விய மெய்ஞ்ஞானம் உணர்சிரபுரத்துப் பிள்ளையார்
இவ்வினை தான்ஈசர் திருவருளாகில் இசைவது என
மெய்விரவு புளகமுடன் மேதினியில் மிசைத் தாழ்ந்தார். 2296

அதுபொழுதே அணிமுத்தின் பந்தரினை அருள்சிறக்கக்
கதிர்ஒளிய மணிக்காம்பு பரிசுனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர் மருங்குஇமையோர் பொழிவாகப்
புதுமலரால் அப்பந்தர் பூம் பந்தரும் போலும். 2297

தொண்டர்குழாம் ஆர்ப்புஎடுப்பச் கருதிகளின் பெரும்துழனி
எண்திசையும் நிறைந்துஓங்க எழுந்தருளும் பிள்ளையார்
வெண்தரளப் பந்தர்நிழல் மீதுஅணையத் திருமன்றில்
அண்டர்பிரான் எடுத்ததிரு வடிநீழல் எனஅமர்ந்தார். 2298

பாரின்மிசை அன்பருடன் வருகின்றார் பன்னகத்தின்
ஆரம்அணிந்தவர் தந்த அருள்கருணைத்திறம் போற்றி
ஈரமனம் களிதலைழப்ப எதிர்கொள்ள முகம் மலர்ந்து
சேரவரும் தொண்டருடன் திருப்பட்டீச்சரம் அணைந்தார். 2299

சென்றுஅணைந்து திருவாயில் புறத்துஇறைஞ்சி உள்புக்கு
சென்றி விடையவர் கோயில் வலம்கொண்டுவெண்கோட்டுப்
பன்றி கிளைத்து அறியாத பாத தாமரை கண்டு
முன்தொழுது விழுந்து எழுந்து மொழிமாலை போற்றிஇசைத்தார். 2300

அருள்வெள்ளத்திறம்பரவி அளப்புஅரிய ஆனந்தப்
பெருவெள்ளத்திடை மூழ்கிப் பேராத பெரும் காதல்
திருவுள்ளப் பரிவுடனே செம்பொன் மலை வல்லியார்
தருவள்ளத்து அமுதுஉண்ட சம்பந்தர் புறந்துஅணைந்தார். 2301

அப்பதியில் அமர்கின்ற ஆளுடையபிள்ளையார்
செப்புஅரும்சீர்த் திருஆறை வடதளியில் சென்றுஇறைஞ்சி
ஒப்புஅரிய தமிழ்பாடி உடன்அமரும் தொண்டரொடு
எப்பொருளும் ஆயநின்றார் இரும்பூளை எய்தினார். 2302

தேவர்பிரான் அமர்ந்ததிரு இரும்பூளை சென்றுஎய்தக்
காவணம்நீள் தோரணங்கள் நாட்டிஉடன் களி சிறப்பப்
பூவண மாலைகள் நாற்றிப் பூரணபொன்குடம்நிரைத்துஅங்கு
யாவர்களும் போற்றிசைப்பத் திருத்தொண்டர் எதிர்கொண்டார். 2303

வண்தமிழின் மொழிவிரகர் மணிமுத்தின் சிவிகையினத்
தொண்டர் குழாத்துஎதிர்இழிந்துஅங்கு அவர்தொழத் தாமும்தொழுதே
அண்டர்பிரான் கோயிலினை அணைந்துஇறைஞ்சிமுன்நின்று
பண்தரும்இன் இசைப்பதிகம் பரம்பொருளைப் பாடுவார். 2304

நிகர்இலா மேருவரை அணுஆக நீண்டானை
நுகர்கின்ற தொண்டர் தமக்கு அமுதுஆகி நொய்யானைத்
தகவுஒன்ற அடியார்கள் தமைவினவித் தமிழ் விரகர்
பகர்கின்ற அருமறையின் பொருள் விரியப் பாடினார். 2305

பாடும் அரதைப் பெரும் பாழியே முதல் ஆகச்
சேடர்பயில் திருச்சேறை திருநாலூர் குடவாயில்
நாடியசீர் நறையூர்தென் திருப்புத்தூர் நயந்து இறைஞ்சி
நீடு தமிழ்த்தொடை புனைந்துஅந்நெடுநகரில்இனிதுஅமர்ந்தார். 2306

அங்கண் இனிதுஅமரும் நாள் அடல்வெள் ஏனத்துஉருவாய்ச்
செங்கண் நெடுமால் பணியும் சிவபுரத்துச் சென்றுஅடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தம் கழல்வணங்கிக் காதலினால்
பொங்கும் இசைத்திருப்பதிகம் முன்நின்று போற்றிசைத்தார். 2307

போற்றிசைத்துப் புனிதர்அருள்பெற்றுப்போந்து எவ் உருவும்
தோற்றுவித்த அயன்போற்றும் தோணிபுரத்து அந்தணனார்
ஏற்றும்இசை ஏற்று உகந்த இறைவர் தமை ஏத்துதற்கு
நால்திசையோர் பரவுதிருக் குடமூக்கு நண்ணினார். 2308

தேமருவு மலர்சோலைத் திருக்குட மூக்கினில் செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய் வள்ளலார் வந்து அருளத்
தூமறையின் ஒலிபெருகத் தூரிய மங்கலம் முழங்கக்
கோமுறைமை எதிர்கொண்டு தம்பதிஉள் கொடு புக்கார்.2309

திருஞானசம்பந்தர் திருக்குட மூக்கினைச் சேர
வருவார்தம் பெருமானைவண்தமிழின் திருப்பதிகம்
உருகாநின்று உளம்மகிழக் குடமூக்கை உவந்திருந்த
பெருமான் எம்இறை என்று பெருகு இசையால் பரவினார். 2310

வந்துஅணைந்து திருக்கீழ்க் கோட்டத்துஇருந்தவான்பொருளைச்
சிந்தைமகிழ்வு உறவணங்கித் திருத்தொண்டர்உடன்செல்வார்
அந்தணர்கள் புடைசூழ்ந்து போற்றிசைப்ப அவரோடும்
கந்தமலர்ப் பொழில்சூந்த காரோணம்சென்றுஅடைந்தார். 2311

பூமருவும் கங்கைமுதல் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்தம்
மாமகம்தான் ஆடுதற்கு வந்து வழிபடும் கோயில்
தூமருவும் மலர்க்கையால் தொழுதுவலம்கொண்டுஅணைந்து
காமர்கெட நுதல்விழித்தார் கழல்பணிந்து கண்களித்தார். 2312

கண்ஆரும் அருமணியைக் காரோணத்து ஆர்ஆமுதை
நண்ணாதார் புரம்எரித்த நான்மறையின் பொருளானைப்
பண்ஆர்ந்த திருப்பதிகம் பணிந்துஏத்திப் பிறபதியும்
எண்ஆர்ந்த சீர்அடியார் உடன்பணிவுற்று எழுந்தருளி.2313

திருநாகேச்சரத்து அமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கருநாகத்து உரியபுனைந்த கண்ணுதலைச் சென்றுஇறைஞ்சி
அருஞானச் செந்தமிழின் திருப்பதிகம் அருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர் பெருகு ஆர்வத்து இன்புற்றார். 2314

மாநாகம் அருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள் வணங்கி
நாள்நாளும் பரவுவார் பிணிதீர்க்கும் நலம் போற்றிப்
பால்நாறும் மணிவாயர் பரமர் திருவிடைமருதில்
பூநாறும் புனல் பொன்னித் தடம் கரைபோய்ப் புகுகின்றார். 2315

ஓங்குதிருப்பதிகம் ஓடேகலன் என்றுஎடுத்தருளித்
தாங்கு அரியபெருமகிழ்ச்சி தலைசிறக்கும் தன்மையினால்
ஈங்கு எனை ஆளுடையபிரான் இடைமருது ஈதோ என்று
பாங்குஉடைய இன் இசையால் பாடி எழுந்தருளினார்.2316

அடியவர்கள் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி அங்கு அணைந்து
முடிவு இல் பரம்பொருள் ஆனார் முதல்கோயில்முன்இறைஞ்சி
படியில் வலம்கொண்டு திருமுன்பு எய்திப் பார் மீது
நெடிதுபணிந்து எழுந்துஅன்பு நிறைகண்ணீர் நிரந்துஇழிய. 2317

பரவுறு செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடிஅமர்ந்து அப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம் பலபாடி வெண் மதியோடு
அரவு சடைக்கு அணிந்தவர் தம் தாள்போற்றி ஆர்வத்தால்
உரவுதிருத் தொண்டருடன் பணிந்து ஏத்தி உறையும் நாள். 2318

மருங்குஉளநல் பதிகள்பல பணிந்து மாநதிக் கரைபோய்க்
குரங்காடுதுறை அணைந்து குழகனார் குரைகழல்கள்
பெரும்காதலின் பணிந்து பேணிய இன்இசை பெருக
அரும்கலை நூல் திருப்பதிகம் அருள்செய்து பரவினார். 2319

அம்மலர்த்தடம் பதிபணிந்து அகன்று போந்து அருகு
மைம்மலர்க்களத்து இறைவர்தம் கோயில்கள் வணங்கி
நம்மலத் துயர்தீர்க்கவந்து அருளிய ஞானச்
செம்மல் ஆர்திரு ஆவடு துறையினைச் சேர்ந்தார். 2320

மூவருக்கு அறிவரும் பொருளாகிய மூலத்
தேவர் தம்திரு ஆவடு துறைத்திருத்தொண்டர்
பூஅலம்புதண் பொருபுனல் தடம்பணைப் புகலித்
காவலர்க்குஎதிர் கொள்ளும் ஆதரவுடன் கலந்தார். 2321

வந்துஅணைந்தவர் தொழாமுனம் மலர்புகழ்ச் சண்பை
அந்தணர்க்கு எலாம் அருமறைப் பொருள்என வந்தார்
சந்த நித்திலச் சிவிகை நின்று இழிந்து எதிர் தாழ்ந்தே
சிந்தை இன்புஉற இறைவர்தம் கோயில் முன்சென்றார்.2322

நீடுகோபுரம் இறைஞ்சிஉள் புகுந்துநீள் நிலையால்
மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலம்கொண்டு வணங்கி
ஆடும் ஆதியை ஆவடு துறையுள் ஆர் அமுதை
நாடு காதலின் பணிந்துஎழுந்து அரும்தமிழ் நவின்றார். 2323

அன்பு நீடிய அருவிகண் பொழியும் ஆர்வத்தால்
முன்பு போற்றிய புறம்புஅணை முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போம்மனத் திருத்தொண்டர் தம்உடன் தொழுதே
இன்பம் மேவிஅப் பதியினில் இனிது அமர்ந்திருந்தார்.2324

மேவி அங்குஉறை நாளினில் வேள்வி செய்வதனுக்கு
ஆவது ஆகிய காலம்வந்து அணைவுற அணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத் தாதையார் தாமும்
போவ தற்குஅரும் பொருள்பெற எதிர்நின்று புகன்றார்.2325

தந்தை யார்மொழி கேட்டலும் புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை நினைந்து அருள் முன்னி
அந்தம் இல் பொருள் ஆவன ஆவடு துறைஉள்
எந்தை யார்அடித் தலங்கள் அன்றோ என எழுந்தார். 2326

சென்றுதேவர்தம் பிரான்மகிழ் கோயில் முன்பு எய்தி
நின்று போற்றுவார் நீள்நிதி வேண்டினார்க்கு ஈவது
ஒன்றும் மற்றுஇலேன் உன்அடி அல்லதுஒன்று அறியேன்
என்றுபேர்அருள் வினவிய செந்தமிழ் எடுத்தார். 2327

எடுத்த வண்தமிழ்ப் பதிகம் நாலடியின்மேல் இருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தஇன்இசையினால் துதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலார் அடியினை வழுத்தி
அடுத்த சிந்தையால் ஆதரித்து அஞ்சலி அளித்தார். 2328

நச்சி இன்தமிழ் பாடிய ஞானசம் பந்தர்
இச்சை யேபுரிந்து அருளிய இறைவன் இன் அருளால்
அச்சி றப்புஅருள் பூதம்முன் விரைந்துஅகல் பீடத்து
உச்சி வைத்தது பசும்பொன் ஆயிரக் கிழி ஒன்று. 2329

வைத்த பூதம்அங்கு அணைந்துமுன் நின்றுநல் வாக்கால்
உய்த்த இக்கிழி பொன்உல வாக்கிழி உமக்கு
நித்தனார்அருள் செய்தது என்று உரைக்கநேர் தொழுதே
அந்த ணார்திரு அருள்நினைந்து அவனிமேல் பணிந்தார். 2330

பணிந்துஎழுந்து கைதொழுதுமுன் பனிமலர்ப் பீடத்து
அணைந்த ஆடக்க கிழி தலைக்கொண்டு அருமறைகள்
துணிந்த வான்பொருள் தரும்பொருள் தூயவாய்மையினால்
தணிந்த சிந்தைஅத் தந்தையார்க்கு அளித்துஉரைசெய்வார். 2331

ஆதி மாமறை விதியினால் ஆறுசூழ் வேணி
நாதனாரை முன்ஆகவே புரியும் நல்வேள்வி
தீது நீங்கநீர் செய்யவும் திருக்கழு மலத்து
வேத வேதியர் அனைவரும் செய்யவும் மிகுமால். 2332

என்றுகூறிஅங்கு அவர்தமை விடுத்தபின் அவரும்
நன்றும் இன்புறு மனத்தொடு புகலிமேல் நண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும் விருப்பொடு வணங்கி
மன்றல் ஆவடு துறையினில் மகிழ்ந்து இனிது இருந்தார். 2333

அண்ண லார்திரு ஆவடுதுறைஅமர்ந் தாரை
உள்நி லாவியகாதலி னால்பணிந்து உறைந்து
மண்ண லாம்உய வந்தவர் போந்துவார் சடைமேல்
தெண்ணிலாஅணி வார்திருக் கோழம்பம் சேர்ந்தார். 2334

கொன்றை வார்சடை முடியாரைக் கோழம்பத்து இறைஞ்சி
என்றும் நீடிய இன்இசைப் பதிகம் முன் இயம்பி
மன்றுளார் மகிழ்வைகல் மாடக்கோயில் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர் திருவளர் சிரபுரச் செல்வர். 2335

வைகல் நீடு மாடக் கோயில் மன்னிய மருந்தைக்
கைகள் அஞ்சலி கொண்டு தாழ்ந்து எழுந்துகண் அருவி
செய்ய இன்இசைச் செந்தமிழ் மொழிந்து
நையும் உள்ளத்தராய்த் திரு நல்லத்தில் நண்ணி. 2336

நிலவு மாளிகை திருநல்லம் நீடுமா மணியை
இலகு சேவடி இறைஞ்சிஇன் தமிழ்கொடு துதித்துப்
பலவும் ஈசர்தம் திருப்பதி பணிந்து செல்பவர் தாம்
அலைபுனல் திருவழுந்தூர் மாடக்கோயில் அடைந்தார். 2337

மன்னும் மாமடம் மகிழ்ந்தவான் பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலின் பதிகஇன் இசைகொடுப் பரவிப்
பொன்னி மாநதிக் கரையினில் மீண்டுபோந்து அணைந்து
சொன்னவாறு அறிவார்தமைத் துருத்தியில் தொழுதார். 2338

திரைத்தடம் புனல்பொன்னிசூழ் திருத்துருத்தியினில்
வரைத் தலைப்பசும் பொன் எனும் வண்தமிழ்ப் பதிகம்
உரைத்து மெய்உறப் பணிந்து போந்து உலவும் அந்நதியின்
கரைக்கண் மூவலூர் கண்ணுதலார் கழல் பணிந்தார். 2339

மூவலூர் உறைமுதல்வரைப் பரவிய மொழியால்
மேவு காதலில் ஏத்தியே விருப்பொடும் போந்து
பூஅலம்பு தண் புனல்பணைப் புகலியர் தலைவர்
வாவிசூழ்திரு மயிலாடு துறையினில் வந்தார். 2340

மல்குதண்டலை மயிலாடு துறையினில் மருவும்
செல்வ வேதியர் தொண்டரோடு எதிர்கொளச் சென்று
கொல்லை மான்மறிக் கையரைக் கோயில்புக்கு இறைஞ்சி
எல்லை இல்லதோர் இன்பம்முன்பெருகிட எழுந்தார். 2341

உள்ளம் இன்புற உணர்வுறும் பரிவுகொண்டு உருகி
வெள்ளம் தாங்கிய சடையரை விளங்குசொல் பதிகம்
தெள்ளும் இன்இசைத் திளைப்பொடும்புறத்துஅணைந்தருளி
வள்ள லார்மற்ற வளம்பதி மருவுதல் மகிழ்ந்தார். 2342

அத்தி ருப்பதி அகன்றுபோய், அணிகிளார் சூலக்
கைத்த லப்படை வீரர்செம் பொன்பள்ளி கருதி,
மெய்த்த காதலில் விளநகர் விடையவர் பாதம்
பத்தர் தம் உடன்பணிந்து, இசைப்பதிகம் முன் பகர்ந்தார். 2343

பாடும் அப்பதி பணிந்துபோய், பறியலூர் மேவும்
தோடு உலாம் மலர் இதழியும் தும்மைபயும் அடம்பும்
காடு கொண்ட செஞ்சடை முடிக்கடவுளர்கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர் நிறைமறை வேந்தர். 2344

பரமர் தம்திருப் பறியலூர் வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின் கரையினை மேவி
அரவு அணிந்தவர் பதிபல அணைந்துமுன் வணங்கிச்
சிரபுரத்தவர் திருத்தொண்டர் எதிர்கொளச் செல்வார். 2345

அறுசீர் விருத்தம்

அடியவர்கள் களிசிறப்பத் திருவேட்டக்
குடிபணிந்துஅங்கு அலைவாய்ப்போகிக்
கடிகமழும் மலர்ப்பழனக் கழனிநாட்டு
அகன்பதிகள் கலந்து நீங்கிக்
கொடிமதில்சூழ் தருமபுரம் குறுகினார்
குண்டர் சாக்கியர்தம் கொள்கை
படிஅறியப் பழுதுஎன்றே மொழிந்து உய்யும்
நெறிகாட்டும் பவளவாயார். 2346

தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர்
பிறப்பிடமாம் அதனால் சார
வரும்அவர்தம் சுற்றத்தார் வந்துஎதிர்கொண்டு
அடிவணங்கி வாழ்த்தக்கண்டு
பெருமைஉடைப் பெரும்பாணர் அவர்க்கு உரைப்பார்
பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
அருமையுடைப் பதிகம்தாம் யாழினால்
பயிற்றும்பேறு அருளிச் செய்தார். 2347

கிளைஞரும்மற்று அதுகேட்டுக் கெழுவு திருப்
பதிகத்தில் கிளர்ந்த ஓசை
அளவுபெறக் கருவியில் நீர் அமைத்துஇயற்றும்
அதனாலே அகிலம் எல்லாம்

வளரஇசை நிகழ்வதுஎன விளம்புதலும்
வளம்புகலி மன்னர் பாதம்
உளம்நடுங்கிப் பணிந்துதிரு நீலகண்டப்
பெரும்பாணர் உணர்த்து கின்றார். 2348

அலகுஇல் திருப்பதிக இசை அளவுபடா
வகை இவர்கள் அன்றியேயும்
உலகில்ளோ ரும்தெரிந்துஅங்கு உண்மையினை
அறிந்து உய்ய உணர்த்தும் பண்பால்
பலர்புகழும் திருப்பதிகம் பாடிஅருளப்
பெற்றால் பண்பு நீடி
இலகும் இசை யாழின்கண் அடங்காமை
யான்காட்டப் பெறுவன் என்றார். 2349

வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர் முன்
தொழுதுதிருப் பதிகத் துண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்தும் கலத்தினிலும்
நிலத்து நூல் புகன்ற பேத
நாதஇசை முயற்சிகளால் அடங்காத
வகை காட்ட நாட்டு கின்றார்
மாதர்மடப் பிடி பாடி வணங்கினார்
வானவரும் வணங்கி ஏத்த. 2350

வண்புகலி வேதியனார் மாதர்மடப்
பிடி எடுத்து வனப்பின் பாடிப்
பண்பயிலும் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த
அணைந்து பெரும் பாணனார் தாம்

நண்புடையாழ்க் கருவியினில் முன்புபோல்
கைக்கொண்டு நடத்தப் புக்கார்க்கு
எண்பெருகும் அப்பதிகத்து இசைநரம்பில்
இடஅடங்கிற்று இல்லை அன்றே. 2351

அப்பொழுது திருநீல கண்டஇசைப்
பெரும்பாணர் அதனைவிட்டு
மெய்ப்பயமும் பரிவும்உறப் பிள்ளையார்
கழலினை வீழ்ந்து எழுந்து நோக்கி
இப்பெரியோர் அருள்செய்த திருப்பதிகத்து
இசை யாழில் ஏற்பன் என்னச்
செப்பியது இக் கருவியைநான் தொடுதலின்
அன்றோ என்று தெளிந்து செய்வார். 2352

வீக்குநரம் புடையாழி னால்
விளைந்ததுஇது என்று அங்கு
அதனைப்போக்க ஒக்குதலும்
தடுத்தருளி ஐயரே உற்றஇசை அளவனால் நா
ஆக்கியஇக் கருவியினைத் தாரும் என
வாங்கிக்கொண்டு அவனிசெய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலறா
வாயர் பணித்து அருளுகின்றார். 2353

ஐயர் நீர் யாழ்இதனை முரிக்கும் அதுஎன்
ஆளுடையாள் உடனே கூடச்
செய்யசடை யார்அளித்த திருவருளின்
பெருமை எலாம் தெரிய நம்பால்

எய்தியஇக் கருவியினில் அளவு படுமோ
நம்தம் இயல்புக்கு ஏற்ப
வையகத்தோர் அறிவுறஇக் கருவி
அளவையின் இயற்றல் வழக்கே என்றார். 2354

சிந்தையால் அளவுபடா இசைப்பெருமை
செயல்அளவில் எய்துமோ நீர்
இந்தயாழி னைக்கொண்டே இறைவர் திருப்
பதிக இசை இதனில் எய்த
வந்தவா றேபாடி வாசிப்பீர்
எனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர்
தந்த யாழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு
பெரும்பாணர் தலைமேல் கொண்டார். 2355

அணைவுறும்அக் கிளைஞருடன் பெரும்பாணர்
ஆளுடைய பிள்ளை யார்தம்
துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத்
தோணிபுரத் தோன்ற லாரும்
இணைஇல் பெருஞ்சிறப்புஅருளித் தொண்டருடன்
அப்பதியில் இனிது மேவிப்
பணைநெடும்கை மதயானை உரித்தவர் தம்
பதிபிறவும் பணியச் செல்வார். 2356

பங்கயப்பா சடைத்தடம்சூழ் பழனநாட்டு
அகன்பதிகள் பலவும் நண்ணி
மங்கைஒரு பாகத்தார் மகிழ்கோயில்
எனைப்பலவும் வணங்கிப் போற்றித்

தங்குஇசையாழ்ப் பெரும்பாணர் உடன்மறையோர்
தலைவனார் சென்று சார்ந்தார்
செங்கைமான் மழுஏந்தும் சினவிடையார்
அமர்ந்தருளும் திருநள் ளாறு. 2357

நள்ளாற்றில் எழுந்தருள நம்பர்திருத்
தொண்டர்குழாம் நயந்து சென்று
கொள்ஆற்றில் எதிர்கொண்டு குலவிஉடன்
சூழ்ந்து அணையக் குறுகிக் கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்தம் திருவளர்
கோபுரம் இறைஞ்சிச் செல்வக் கோயில்
உள்ஆற்ற வலம்கொண்டு திருமுன்பு
தாழ்ந்து எழுந்தார் உணர்வின் மிக்கார். 2358

உருகிய அன்புறுகாதல் உள்ளுருகி
நனைஈரம் பெற்றால் போல
மருவுதிரு மேனிஎலாம் முகிழ்ந்து எழுந்த
மயிர்ப் புளகம் வளர்க்கு நீராய்
அருவிசொரி திருநயனத்து ஆனந்த
வெள்ளம் இழிந்து அலைய நின்று
பொருஇில் பதிகம்போக மார்த்தபூண்
முலையாள் என்று எடுத்துப் போற்றி. 2359

யாழ்நரம்பில் ஆர இயல்
இசைகூடப் பாடியே எண்இல் கற்பச்
சேண்அளவு படஒங்கும் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்திச் செங்கண் நாகப்

பூண்அகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப்
புறத்துஅணைந்து புவனம் ஏத்தும்
பாணனார் யாழில்இடப் பாலறா
வாயர்அருள் பணித்த போது. 2360

பிள்ளையார் திருத்தாளம் கொடுபாட
பின்பு பெரும் பாண னார் தாம்
தெள்அமுத இன்இசையின் தேம்பொழி
தந்திரி யாழைச் சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ளஇடும் பொழுதின்கண் குவலயத்தோர்
களிகூரக் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்துதிருத்
தொண்டருடன் மருவுங் காலை. 2361

மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தை
வணங்கிப்போந்து வாச நல்நீர்ப்
பொன்னிவளம் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ்
திருப்பதிகள் பலவும் போற்றிச்
செந்நெல்வயல் செங்கமல முகம்மலரும்
திருச்சாத்த மங்கை மூதூர்
தன்னில்எழுந் தருளினார் சைவசிகா
மணியார் மெய்த் தவத்தோர் சூழ. 2362

நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினில்
நீலநக்கர் தாமும் சைவ
மறையவனார் எழுந்தருளும் படி கேட்டு
வாழ்ந்து வழி விளக்கி எங்கும்

துறைமலி தோரணம் கதலி கமுகுநிறை
குடம் தூபம் தீபம் ஆக்கி
முறைமையில் வந்து எதிர்கொள்ள உடன்அணைந்து
முதல்வனார் கோயில் சார்ந்தார். 2363

அயவந்தி அமர்ந்தருளும் அங்கணர்தம்
கோயில் மருங்கு அணைந்து வாே னார்
உயவந்தித்து எழுமுன்றில் புடைவலம்கொண்டு
உள்புக்கு ஆறு ஒழுகும் செக்கர்
மயஅந்தி மதிச்சடையார் முன்தாழ்ந்து
மாதவம் இவ்வையம் எல்லாம்
செயவந்த அந்தணனார் செங்கைமேல்
குவித்து எழுந்து திருமுன் நின்றார். 2364

போற்றிசைக்கும் பாடலினால் பொங்கி எழும்
ஆதரவு பொழிந்து விம்ம
ஏற்றின்மிசை இருப்பவர் எதிர்நின்று
துதித்துப்போந்து எல்லை இல்லா
நீற்றுநெறி மறையவனார் நீலநக்கர்
மனையில் எழுந்தருளி அன்பால்
ஆற்றும்விருந்து அவர்அமைப்ப அன்பருடன்
இன்புற்றுஅங்கு அமுது செய்தார். 2365

நீடுதிரு நீலநக்கர் நெடுமனையில்
விருந்து அமுது செய்து நீர்மைப்
பாடும்யாழ்ப் பெரும்பாண ரும்தங்க
அங்கு இரவு பள்ளி மேவி

ஆடும் அவர் அயவந்தி பணிவதனுக்கு
அன்பருடன் அணைந்து சென்று
நாடியநண் புடைநீல நக்கடிகள்
உடன்நாதர் கழலில் தாழ்ந்து. 2366

கோதுஇலா ஆர்அமுதைக் கோமளக் கொம்
புடன் கூடக் கும்பிட்டு ஏத்தி
ஆதிஆம் மறைப்பொருளால் அருந்தமிழின்
திருப்பதிகம் அருளிச் செய்வார்
நீதியால் நிகழ்கின்ற நீல நக்கர்
தம்பெரும் சீர் நிகழ வைத்துப்
பூதிசா தனர்பரவும் புனிதஇயல்
இசைப் பதிகம் போற்றி செய்தார். 2367

பரவியகா தலின்பணிந்து பாலராவா
யர்புறத்து அணைந்து பண்பு
விரவியநண் புடைஅடிகள் விருப்புறுகா
தலில்தங்கி மேவும் நாளில்
அரவுஅணிந்தார் பதிபிறவும் பணியஎழும்
ஆதரவால் அணைந்து செல்வார்
உரவுமனக் கருத்துஒன்றாம் உள்ளம் உடை
யவர்க்குவிடை உவந்து நல்கி. 2368

எண்சீர் விருத்தம்

மற்றுஅவர்தம் பெரும்கேண்மை மகிழ்ந்து கொண்டு
மால்அயனுக்கு அரியபிரான் மருவு தானம்
பற்பலவும் சென்றுபணிந்து ஏத்திப் பாடிப்
பரமர்திருத் தொண்டர்குழாம் பாங்கின் எய்தக்

கற்றவர்வாழ் கடல்நாகைக் காரோ ணத்துக்
கண்ணுதலைக் கைதொழுது கலந்து ஓசைச்
சொல்தமிழ் மாலைகள் பாடிச் சிலநாள் வைகித்
தொழுதுஅகன்றார் தோணிபுரத்து தோன்றலார்தாம். 2369

அறுசீர் விருத்தம்

கழிக்கானல் மருங்குஅணையும் கடல்நாகை
அதுநீங்கிக் கங்கை ஆற்றுச்
சுழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும்
பரவிப்போய்த் தோகை மார் தம்
விழிக்காவி மலர்பழனக் கீழ்வேளூர்
விமலர் கழல் வணங்கி ஏத்தி
மொழிக்காதல் தமிழ்மாலை புனைந்தருளி
அங்குஅகன்றார் மூதூர் நின்றும். 2370

அருகுஅணையும் திருப்பதிகள் ஆனஎலாம்
அங்கரைப் பணிந்து போற்றிப்
பெருகியஞா னம்பெற்ற பிள்ளையார்
எழுந்தருளும் பெருமை கேட்டுத்
திருமருவு செங்காட்டங் குடிநின்றும்
சிறுத்தொண்டர் ஓடிச்சென்று அங்கு
உருகுமனம் களிசிறப்ப எதிர்கொண்டு
தம்பதிஉள் கொண்டு புக்கார். 2371

சிறுத்தொண்டர் உடன்கூடச் செங்காட்டங்
குடியில் எழுந்தருளிச் சீர்த்தி
நிறுத்துஎண்திக் கிலும்நிலவும் தொண்டர்அவர்
நண்பு அமர்ந்து நீலகண்டம்

பொறுத்துஅண்டர் உயக்கொண்டார் கணபதீச்
சரத்தின்கண் போகம் எல்லாம்
வெறுத்துஉண்டிப் பிச்சைநுகர் மெய்த்தொண்டர்
உடன்அணைந்தார் வேத கீதர். 2372

அங்கு அணைந்து கோயில்வலம் கொண்டருளி
அரவு அணிந்தார் அடிக்கீழ் வீழ்ந்து
செங்கண் அருவிகள் பொழியத் திருமுன்பு
பணிந்துஎழுந்து செங்கை கூப்பித்
தங்கள்பெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர்
தொழஇருந்த தன்மை போற்றிப்
பொங்கிஎழும் இசைபாடிப் போற்றிசைத்து அங்கு
ஒருபரிசு புறம்பு போந்தார். 2373

போந்துமா மாத்திரர்தம் போர் ஏற்றின்
திருமனையில் புகுந்து சிந்தை
வாய்ந்தமா தவர்அவர்தாம்
மகிழ்ந்தருள அமர்ந்தருளி மதில்கள் மூன்றும்
காய்ந்தமால் விடையார்தம் கண்பதீச்
சரம்பரவு காதல் கூர
ஏந்துநூல் அணிமார்பர் இன்புற்றுஅங்கு
அன்பருடன் இருத்த நாளில். 2374

திருமருகல் நகரின்கண் எழுந்தருளித்
திங்களுடன் செங்கண் பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்கவண்
ணர்கழல் வணங்கிப் போற்றி

உருகியஅன் புறுகாதல் உள்அலைப்பத்
தெள்ளும் இசையுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசாத்தி அங்கிருந்தார்
பெரும்புகலிப் பிள்ளையார் தாம். 2375

எண்சீர் விருத்தம்

அந்நாளில் ஒருவணிகன் பதிகன் ஆகி
அணைவான் ஓர்கன்னியையும் உடனேகொண்டு
பொன்ஆர்மேருச் சிலையார் கோயில் மாடு
புறத்தில் ஒருமடத்து இரவு துயிலும் போது
மின்ஆர்வெள் எயிற்றுஅரவு கவ்வுதலும் கிளர்ந்த
விடவேகம் கடிது தலைமீக் கொண்டு ஏறத்
தன்ஆவி நீங்கும்அவன் தன்மைகண்டு
சாயல்இளம் கன்னிநிலை தளர்ந்து சோர்வாள். 2376

வாள்அரவு தீண்டவும்தான் தீண்ட கில்லாள்
மறுமாற்றம் மற்றொருவர் கொடுப்பார் இன்றி
ஆள்அரிஏறு அனையானை அணுக வீழ்ந்தே
அசைந்தமலர்க் கொடிபோல்வாள் அரற்றும் போது
கோள்உருமும் புள்அரசும் அனையார் எல்லாக்
கொள்கையினா லும்தீர்க்கக் குறையாது ஆக
நீள்இரவு புலர்காலை மாலை வாச
நெறிகுழலாள் நெடிதுஅயர்ந்து புலம்பு கின்றாள். 2377

அன்னையும் அத்தனையும் பிரிந்து நின்னை
அடைவுஆக உடன்போந்தேன் அரவால் வீடி
என்னை உயிர்விட்டு அகன்றாய் யான் என்செய்கேன்
இவ்இடுக்கன் தீர்க்கின்றார் யாரும் இல்லை

மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியே! யானும்
வாழேன் என்று என்று அயர்வாள் மதியி னாலே
சென்னி இளம் பிறைஅணிவார் கோயில் வாயில்
திசைநோக்கித் தொழுதுஅழுதாள் செயல்ஒன்று இல்லாள்.2378

அடியார்ஆம் இமையவர்தம் கூட்டம் உய்ய
அலைகடல்வாய் நஞ்சுஉண்ட அமுதே! செங்கண்
நெடியானும் நான்முகனும் காணாக் கோல
நீலவிட அரவு அணிந்த நிமலா வெந்து
பொடிஆன காமன்உயிர் இரதி வேண்டப்
புரிந்துஅளித்த புண்ணியனே! பொங்கர் வாசக்
கடிஆரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழும்
கவின்மருகல் பெருமானே காவாய் என்றும். 2379

வந்துஅடைந்து சிறுமறையோன் உயிர்மேல் சீறி
வரும்காலன் பெருங்கால வலயம் போலும்
செந்தறுகண் வெள்ளயிற்றுக் கரிய கோலம்
சிதைந்துஉருள உதைத்துஅருளும் செய்யதாளா
இந்தவிடக் கொடுவேகம் நீங்கு மாறும்
யான்இடுக்கண் குழிநின்று ஏறும் ஆறும்
அந்திமதிக் குழவிவளர் செய்ய வேணி
அணிமருகல் பெருமானே! அருளாய் என்றும். 2380

இத்தன்மை சிவன்அருளே சிந்தித்து ஏங்கும்
இளங்கொடிபோல் நுடங்கும்இடை ஏழை ஏத்தும்
அத்தன்மை ஓசைஎழுந்து எங்கள் சண்பை
ஆண்டகையார் கும்பிட வந்து அணைகின் றார்தம்

மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியில் சார
மேவுதலும் திருவுள்ளக் கருணை மேன்மேல்
வைத்துஅன்னம் எனஅயர்வாள் மாடுநீடு
மாதவத்தோர் சூழ எழுந் தருளி வந்தார். 2381

சிரபுரத்து மறையவனார் சென்று நின்று
சிவபெருமான் அருள்போற்றிச் சிந்தை நைந்து
பரிவுறுவாள் தனைநோக்கிப் பயப்படேல் நீ
பருவரலும் நும்பரிசும் பகர்வாய் என்னக்
கரமலர்கள் உச்சியின் மேல்குவித்துக் கொண்டு
கண்அருவி சொரிந்து இழியக் காழிவேதப்
புரவலனார் சேவடிக் கீழ்வீழ்ந்து தாங்கள்
போந்ததுவும் புகுந்ததுவும் புகலல் உற்றாள். 2382

வளம்பொழில்சூழ் வைப்பூர்க்கோன் தாமன்எந்தை
மருமகன்மற்று இவன் அவற்கு மகளிர் நல்ல
இளம்பிடியார் ஓர் எழுவர் இவரில் மூத்தாள்
இவனுக்கென்று உரைசெய்தே ஏதிலானுக்கு
உளம்பெருகத் தனம் பெற்றுக் கொடுத்த பின்னும்
ஓர் ஒருவர் ஆகஎனை ஒழியஈந்தான்
தளர்ந்துஅழியும் இவனுக்காத் தகவுசெய்து அங்கு
அவரை மறைந்து இவன் தனையே சார்ந்து போந்தேன். 2383

மற்று இவனும் வாள்அரவு தீண்ட மாண்டான்
மறிகடலில் கலம்கவிழ்த்தார் போல நின்றேன்
சுற்றத்தார் எனவந்து தோன்றி என்பால்
துயரம் எலாம் நீங்க அருள் செய்தீர் என்னக்

கற்றவர்கள் தொழுது ஏத்தும் காழி வேந்தர்
கருணையினால் காரிகையாள் தனக்கு நல்கப்
பற்றியவாள் அரவுவிடம் தீருமாறு
பணை மருகல் பெருமானைப் பாடலுற்றார். 2384

சடையானை எவ்உயிர்க்கும் தாய் ஆனானைச்
சங்கரனை சசிகண்ட மவுலி யானை
விடையானை தேதியனை வெண்ணீற் றானை
விரவாதார் புரம்மூன்றும் எரியச் செற்ற
படையானைப் பங்கயத்து மேவினானும்
பாம்பு அணையில் துயின்றானும் பரவும் கோலம்
உடையானை உடையானே தகுமோ இந்த
ஒள்இழையாள் உள்மெலிவு என்று எடுத்துப்பாட. 2385

பொங்குவிடம் தீர்ந்துஎழுந்து நின்றாள் சூழ்ந்த
பொரு இல் திருத்தொண்டர் குழாம்பொலியஆர்ப்ப
அங்கையினை உச்சியின் மேல்குவித்துக்கொண்டுஅங்கு
அருள்காழிப் பிள்ளையார் அடியில் வீழ்ந்த
நங்கை அவள் தனைநயந்த நம்பியோடு
நானிலத்தில் இன்புற்று வாழும் வண்ணம்
மங்குல் தவழ் சோலைமலி புகலிவேந்தர்
மணம்புணரும் பெருவாழ்வு வகுத்து விட்டார். 2386

மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்து அங்கு அமரும் நாளில்
மருகல் நகரினில் வந்து வலிய பாசம்
செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்ட மீண்டும்
செங்காட்டங் குடியில்எழுந் தருளவேண்டிப்

பற்றிஎழும் காதல்மிக மேன்மேல்சென்று
பரமனார் திறத்துஉன்னிப் பாங்கர் எங்கும்
சுற்றும் அருந்தவரோடும் கோயில் எய்திச்
சுடர்மழு ஆண்டவர் பாதம்தொழுவான் புக்கார். 2387

புக்கு இறைஞ்சி எதிர்நின்று போற்று கின்றார்
பொங்குதிரை நதிப் புனலும் பிழையும் சேர்ந்த
செக்கர் முடிச்சடைமவுலி வெண்ணீற் றார்தம்
திருமேனி ஒருபாகம் பசுமை ஆக
மைக்குலவு கண்டத்தார் மருகல் கோயில்
மன்னும்நிலை மனம்கொண்டு வணங்குவார் முன்
கைக்கனலார் கணபதீச் சரத்தின் மேவும்
காட்சி கொடுத்து அருளுவான் காட்டக்கண்டார் 2388

மருகல்அமர்ந்து நிறைந்த கோலம்
மல்கு செங்காட்டங் குடியின் மன்னிப்
பெருகு கணபதி யீச்ச ரத்தார்
பீடுஉடைக் கோலமே ஆகித் தோன்ற
உருகிய காதலும் மீது பொங்க
உலகர் முன் கொள்ளும் உணர்வு நீட
அருவிகண் வார்வுறப் பாடலுற்றார்
அங்கமும் வேதமும் என்று எடுத்து. 2389

கண்டுஎதிர் போற்றி வினவிப் பாடிக்
கணபதி யீச்ச ரம்காத லித்த
அண்டர் பிரானை வணங்கி வைகும்
அப்பதி யில்சில நாள்கள் போற்றித்

தொண்டருடன் அருள் பெற்று மற்றத்
தொல்லைத் திருப்பதி எல்லை நீங்கிப்
புண்டரி கத்தடம் சூழ்பழனப்
பூம்புகலூர் தொழப் போது கின்றார். 2390

சீரின் மலிந்த சிறப்பின் மேவும்
சிறுத்தொண்டர் நண்புடன் செல்ல நல்ல
வேரி நறும்தொங் கல்மற் றவரும்
விடைஅரு ளப்பெற்று மீண்டபின்பு
நீரின் மலிந்த சடையர் மேவி
நிகழும் பதிகள் பல பணிந்து
பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம்
பயில்புக லூர்நகர்ப் பாங்கு அணைந்தார். 2391

திருப்புகலூர்த்திருத் தொண்ட ரோடும்
செம்மை முருகனார் மெய்ம் மகிழ்ந்த
விருப்பொடு சென்றுஎதிர் கொள்ள வந்து
வேத முதல்வர் தம் கோயில் எய்திப்
பொருப்புஉறழ் கோபுரத்து உள்புகுந்து
பூமலி முன்றில் புடைவலம் கொண்டு
ஒருப்படு சிந்தையொடு உள் அணைந்தார்
ஓதாது ஞானம் எலாம் உணர்ந்தார். 2392

புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெழுந்து
பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணியரை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை அன்புபொங்க
நிறைமலர்க் கண்ணீர் அருவி செய்ய,

மிக்க தமிழ்தொடை மாலைசாத்தி
மேவிய ஏழிசை பாடிப் போந்து,
திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்பு
செல்ல அவர்மாடஞ் சென்று புக்கார். 2393

ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின்மேவி
அப்பதி தன்னில் அமருநாளில்,
வாங்கு மலைச்சிலை யார்மகிழ்ந்த
வர்த்தமா னீச்சரந் தான்வணங்கி,
ஓங்கிய அன்பின் மருகனார்தம் உயர்
திருத்தொண்டு சிறப்பித் தோங்கும்
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடிநாளும்
பரமர் தம் பாதம் பணிந்திருந்தார். 2394

மற்றத் திருப்பதி வைகுநாளில்
வாக்கின் பெருவிறல் மன்னனார் தாம்,
புற்றிடங் கொண்டாரை வந்திறைஞ்சிப்
பொன்மதில் ஆரூர் புகழ்ந்து போற்றிச்
சிற்றிடைப் பொற்றொடி பங்கர்தங்குந்
திருப்புக லூர்தொழச் சிந்தைசெய்து
கொற்றவ னார்அருள் பெற்ற தொண்டர்
குழாத்துடன் அவ்வூர் குறுகவந்தார். 2395

நாவுக் கரசர் எழுந்தருளும்
நல்ல திருவார்த்தை கேட்டபோதே,
சேவில் திகழ்ந்தவர் மைந்தரான
திருஞான சம்பந்தர் சிந்தை அன்பு

மேவுற்ற காதல் மிகப்பெருக
விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்பரோடும்
பூவிற் பொலிபொய்கை சூழ்புகலூர்ப்
புறம்பணை எல்லை கடந்துபோந்தார். 2396

அங்கணர் ஆரூர் வணங்கிப் போந்த
அரசும் எதிர்வந்து அணைய வாசப்
பொங்கு புனல்தண் புகலிவந்த
பூசுரர் சிங்கமும் பொற்பின் எய்தித்
தங்களின் அன்பின் முறைமை யாலே
தாழ்ந்து வணங்கித் தனித்தனியே
மங்கலம் ஆகிய நல்வரவின்
வாய்மை வினவி மகிழும் போது. 2397

மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாக்கின்
வேந்தரை நோக்கி விருப்பி னாலே
அப்பரை இங்கு அணையப் பெறும்பேர்
அருள்உடை யோம்யாம் அந்தண் ஆரூர்
எப்பரி சால்தொழுது உய்ந்தது என்று
வினவிட ஈறுஇல் பெருந்த வத்தோர்
செப்பிய வண்தமிழ் மாலை யாலே
திருவா திரைநிகழ் செல்வம் சொன்னார். 2398

அரசு அருளிச் செய்த வாய்மை கேட்ட
அப்பொழு தேஅருள் ஞானம் உண்ட
சிரபுர வேந்தரும் சிந்தையின்கண்
தென்திரு ஆரூர் வணங்குதற்கு

விரவிய காதலின் சென்று போற்றி
மீண்டும் வந்து உம்முடன் மேவுவன் என்று
உரவு கடல்கல் மிதப்பின் வந்தார்க்கு
உரைத்துஉடன் பாடுகொண்டு ஒல்லைபோந்தார். 2399

சொல்பெரு வேந்தரும் தோணி மூதூர்த்
தோன்றல்பின் காதல் தொடரத் தாமும்
பொன்புக லூர்தொழச் சென்றுஅணைந்தார்
புகலிப் பிரானும் புரிந்த சிந்தை
விற்குடி வீரட்டம் சென்றுமேவி
விடையவர் பாதம் பணிந்து போற்றிப்
பற்பல ஆயிரம் தொண்டரோடும்
பாடலன் நான்மறை பாடிப் போந்தார். 2400

துணர்இணர்ச் சோலையும் சாலி வேலித்
துறைநீர்ப் பழனமும் சூழ்க ரும்பின்
மணம்மலி கானமும் ஞானம்உண்டார்
மருங்கு உறநோக்கி மகிழ்ந்தருளி
அணையபவர் அள்ளல் கழனி ஆரூர்
அடைவோம் எனமொழிந்துஅன்பு பொங்கப்
புணர்இசைச் செந்தமிழ் கொண்டு போற்றிப்
பொன்மதில் ஆரூர் புறத்து அணைந்தார். 2401

வான்உயர் செங்கதிர் மண்டலத்து
மருங்கு அணையும்கொடி மன்னும் ஆரூர்
தான்ஒரு பொன் உலகு என்னத் தோன்றும்
தயங்குஒளி முன்கண்டு சண்பை வந்த

பால் நிற நீற்றர் பருக்கை யானைப்
பதிகத் தமிழ்இசை பாடி ஆடித்
தேனொடு வண்டு முரலும் சோலைத்
திருப்பதி மற்றுஅதன் எல்லை சேர்ந்தார். 2402

பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம்
பொழிந்து புவிமேல் பொலிவது என்ன
எங்கும் குளிர்ஒளி வீசும் முத்தின்
இலங்கு சிவிகை இழிந்தருளிச்
செங்கை நிறைமலர் கொண்டு தூவித்
திருஇருக் குக்குறள் பாடி ஏத்தித்
தங்கள்பிரான் அரசாளும் ஆரூர்
தனைப்பணி வுற்றார் தமிழ் விரகர். 2403

கலித்துறை

படியில் ஞானம்உண்டு அருளிய பிள்ளையைப் பணிதற்கு
அடியர் சென்றுஎதிர் கொள எழுந்தருளும் அஞ்ஞான்று
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய பொன்மதில் ஆரூர்க்
கடிகொள் பேர்அணிப் பொலிவை யார் முடிவுஉறக் காண்பார்.2404

நான மான்மத நளிர்பெரும் சேற்றிடை நறும்பொன்
தூநறும்துகள் சொரிதலின் சுடர்ஒளிப் படலை
ஆன வீதிகள் அடிவலித்து அவைகரைந்து அலைய
வான மாரியின் பொழிந்தது மலர்மது மாரி. 2405

ஆடல்நீடுவ துகில்கொடி அணிகுழல் கொடிகள்
தோடு சூழ்வன சுரும்பொடு தமனியத் தசும்பு
காடு கொண்டன கதலி தோரண நிரைக் கமுகு
மாட மாளிகை மண்டபங்களின் மருங்கு எல்லாம். 2406

மாலை சூழ்புறங் கடைகளின் மணிநிரை விளக்கின்
கோல நீள்சுடர் ஒளியுடன் கோத்து இடைதூக்கும்
நீல மாமணி நிழல்பொர நிறம் புகர்படுக்கும்
பால வாயின பவளவே திகை மலர்ப் பந்தர். 2407

தழைமலர்த் தடம்சாலைகள் தெற்றிகள் சதுக்கம்
குழைமு கத்தவர் ஆடுஅரங்கு இமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியல்இடம் யாவையும் மிடைந்து
மழைமு ழக்குஎன இயம்பின மங்கல இயங்கள். 2408

விரவு பேர்அணி வேறுவேறு இன்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ் பெருந்திரு ஆரூர்
அரசு அளிப்பவர் அருளினால் அடியவர் குழுவும்
புரிசனங்களும் புறத்து அணைந்து எதிர்கொளும் பொழுது. 2409

வந்து இறைஞ்சுமெய்த் தொண்டர்தம் குழாத்துஎதிர்வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராம் சண்பையர் தலைவர்
அந்தம் ஆய்உலகு ஆதியாம் பதிகம் அங்கு எடுத்தே
எந்தை தான்எனை ஏன்று கொளும் கொல் என்றஇசைத்தார். 2410

ஆன அத்திருப் பதிகம்முன் பாடிவந்து அணையும்
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர் சூழஅந் நகரார்
தூ நறும் சுண்ணம் மலர்பொரி தூஉய்த்தொழுதுஏத்த
வான நாயகர் கோயில் வாயிலின் மருங்கு அணைந்தார். 2411

மன்னு தோரண வாயில்முன் வணங்கி உள்புகுவார்
தன்உள் எவ்வகைப் பெருமையும் தாங்கிய தகைத்துஆம்
பல்நெடும்சுடர் படலையின் பரப்பினைப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்துதே வாசிரியன் தொழுது எழுந்தார் 2412

மாடு சூழ்திரு மாளிகை வலம்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலின் கோபுரம் பணிந்துகை குவித்துத்
தேடும் மால்அயற்கு அரியராய்ச் செழுமணிப் புற்றிப்
நீடு வார்முன்பு நிலம்உறப் பலமுறை பணிந்தார். 2413

பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர் பரவிய புளகம்
அணிந்த மேனியொடு ஆடினர், பாடினர் அறிவில்
துணிந்த மெய்ப்பொருள் ஆனவர் தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்து சிந்தையின் விரைந்துஎழு வேட்கையில் தாழ்ந்தார். 2414

செஞ்சொல் வண்தமிழ்த் திருப்பதி கத்துஇசை எடுத்து
நஞ்சு போனகம் ஆக்கிய நம்பர் முன்பாடி
மஞ்க சூழ்திரு மாளிகை வாயிலின் புறம்போந்து
அஞ்செழுத்தின் மெய்உணர்ந்தவர் திருமடத்துஅணைந்தார். 2415

அங்குஅணைந்து அமர்ந்து அருளுவார் அரனெறி அமர்ந்த
செங்கண் ஏற்றவர் சேவடி வணங்கிமுன் திளைத்துப்
பொங்கு பேர்ஒளிப் புற்றிடம் கொண்டவர் புனிதப்
பங்க யப்பதம் தொழுதுகா லம்தொறும் பணிந்தார். 2416

புற்றி டம்கொளும் புனிதரைப் போற்றிஇசை பெருகப்
பற்றும் அன்பொடும் பணிந்துஇசைப் பதிகங்கள் பாடி
நல்தவத் திருத் தொண்டர்களொடு நலம் சிறப்ப
மற்றஅ வண்பதி தன்னிடை வைகும் அந்நாளில். 2417

மல்லல் நீடிய வலிவலம் கோளிவி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம் பதிபல தொழுதே
எல்லைஇல் திருப்பதி கங்களால் பணிந்து ஏத்தி
அல்லல் தீர்ப்பவர் மீண்டும் ஆருர்தொழ அணைந்தார். 2418

ஊறு காதலில் ஒளிவளர் புற்றிடம் கொண்ட
ஆறுஉலாவிய சடைமுடி ஐயரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வு எனநிகழ்திருத் தொண்டர்களோடும்
ஈறுஇலாத் திருஞான சம்பந்தர் அங்கு இருந்தார். 2419

அங்கு நன்மையில் வைகும்அந் நாள்சில அகல
நங்கள் தம்திரு நாவினுக்கு அரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லூர்தொழ அருளினால் போவார்
தங்கும் அப்பதிப் புறம்பணை சார்ந்து அருள்செய்வார். 2420

அறுசீர் விருத்தம்

புவன ஆருரினில் புறம்பு போந்துஅதனையே நோக்கிநின்றே
அவம்இலா நெஞ்சமே அஞ்சல் நீ உய்யுமாறு அறிதி அன்றே
சிவனது ஆரூர் தொழாய் நீமற வாதுஎன்றுசெங்கை கூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையாய் எனும்திருப் பதிகம் முன்பாடினாரே. 2421

காழியார் வாழவந்து அருள்செயும் கவுணியப்பிள்ளையார்தம்
ஆழியான் அறிஒணா அண்ணல் ஆரூர் பணிந்துஅரிதுசெல்வார்
பாழிமால் யானையின் உரிபுனைந்தார் பனையூர் பணிந்து
வாழிமா மறைஇசைப் பதிகமும் பாடி அப்பதியில் வைகி. 2422

அங்குநின்று அரிதுஎழுந்து அருளுவார்அகிலகாரணமும் ஆனார்
தங்கும்நல்பதிகளும்பிறபணிந்து அருளிவண்தமிழ்புனைந்தே
எங்கும் மெய்த்தவர் குழாம் எதிர்கொளத்தொழுதுஎழுந்தருளி வந்தார்
பொங்குதண் பாசடைப்பங்கயப் புனல்வயல் புகலூர் சார. 2423

நாவினுக்கு அரசரும் நம்பிசீர் முருகரும் மற்றும் நாமச்
சேஉகைத்தவர் திருத்தொண்டர் ஆனவர்கள்முன்சென்றுசீதப்
பூவினில் பொலி புனல் புகலியார் போதகத்து எதிர் பணிந்தே
மேவ மற்று அவருடன் கூடவே விமலர் கோயிலைஅடைந்தார். 2424

எழுசீர் விருத்தம்

தேவர்தம் தலைவனார் கோயில்புக்கு அனைவரும்
சீர் நிலத்து உற வணங்கிப்
பா வரும் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன்
பரவுவார் புறம்பு அணைந்தே
தாவில் சீர் முருகனார் திருமனைக்கு எய்தி அத்
தனிமுதல் தொண்டர் தாமே
யாவையும் குறைவு அறுத்திட அமர்ந்தருளுவார்
இனிதின் அங்கு உறையும் நாளில். 2425

நீலநக்கடிகளும் நிகழ் சிறுத்தொண்டரும்
உடன் அணைந்து எய்து நீர்மைச்
சீலமெய்த் தவர்களும் கூடவே கும்பிடும்
செய்கை நேர் நின்று வாய்மை
சாலமிக்கு உயர் திருத்தொண்டின் உண்மைத்திறம்
தன்னையே தெளிய நாடிக்
காலம் உய்த்தவர்களோடு அளவளாவிக் கலந்து
அருளினார் காழி நாடர். 2426

கும்பிடும் கொள்கையின் குறிகலந்து இசை எனும்
பதிகம்முன் ஆன பாடல்
தம் பெரும் தலைமையால் நிலைமை சால்பதிஅதன்
பெருமை சால்பு உற விளம்பி
உம்பரும் பரவுதற்கு உரிய சொல் பிள்ளையார்
உள்ள மெய்க் காதல் கூர
நம்பர்தம் பதிகள் ஆயின எனைப் பலவும் முன்
நண்ணியே தொழ நயந்தார். 2427

அறுசீர் விருத்தம்

புள்அலம்புதண் புனல்புக லூர்உறை புனிதனார்அருள்பெற்றுப்
பிள்ளையாருடன் நாவினுக்கரசரும் பிறபதி தொழச்செல்வார்
வள்ளலார்சிறுத் தொண்டரும் நீலநக்கரும் வளம்பதிக்குஏக
உள்ளம் அன்புறும் முருகர்அங்கு ஒழியவும்உடன்படஇசைவித்தார் 2428

கண்அகன்புகலூரினைத்தொழுதுபோம் பொழுதினில்கடல்காழி
அண்ணலார்திருநாவினுக்கரசர்தம் அருகுவிட்டு அகலாதே
வண்ணநித்திலச் சிவிகையும் பின்வர வழிக்கொளஉறும்காலை
எண்இல் சீர்த்திரு நாவினுக்கரசரும் மற்றவர்க்குஇசைக்கின்றார்.2429

நாயனார்உமக்குஅளித்துஅருள்செய்தஇந்நலகிளர்ஒளிமுத்தின்
தூயயானத்தின் மிசைஎழுந் தருளுவீர் என்றலும் சுடர்த்திங்கள்
மேயவேணியார் அருளும்இவ் வாறுஎனில்விரும்பு தொண்டர்களோடும்
போயது எங்குநீர் அங்குயான் பின்வரப் போவது என்றுஅருள்செய்தார். 2430

என்றுபிள்ளையார் மொழிந்துஅருள் செய்திட
இருந்தவத்து இறையோரும்
நன்று நீர்அருள் செய்தே செய்வன் என்று
அருள் செய்து நயப்புற்ற
அன்றை நாள்முதல் உடன்செலும் நாள் எலாம்
அவ்இயல்பினில் செல்வார்
சென்று முன்உறத் திருஅம்பர் அணைந்தனர்
செய்தவக் குழாத்தோடும். 2431

சண்பை மன்னரும் தம்பிரான் அருள் வழி
நிற்பது தலைச் செல்வார்
பண்பு மேம்படு பனிக்கநிர் நித்திலச்
சிவிகையில் பணிந்து ஏறி

வண்பெரும்புக லூரினைக் கடந்துபோய்
வரும்பரி சனத்தோடும்
திண்பெருந்தவர் அணைந்தது எங்குஎன்று போய்த்
திருஅம்பர் நகர் புக்கார். 2432

அம்பர் மாநகர் அணைந்து மாகாளத்தில்
அண்ணலார் அமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதில் கோயிலை வலம்கொண்டு
திருமுன்பு பணிந்து ஏத்தி
வம்புஉலாம்மலர் தூவிமுன் பரவியே
வண்தமிழ் இசைமாலை
உம்பர் வாழநஞ் சுஉண்டவர் தமைப்பணிந்து
உருகும் அன்பொடு தாழ்ந்தார். 2433

தாழ்ந்து நாவினுக்கு அரசுடன் தம்பிரான்
கோயில் முன் புறம் எய்திச்
சூழ்ந்த தொண்டரோடு அப்பதி அமர்பவர்
சுரநதி முடிமீது
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெருங் காலங்கள்
விருப்பினால் கும்பிட்டு
வாழ்ந்திருந்தனர் காழியார் வாழவந்து
அருளிய மறைவேந்தர். 2434

பொருஇ லாதசொல் புல்குபொன் நிறம் முதல்
பதிகங் களால் போற்றித்
திருவின் ஆர்ந்தகோச் செங்கணான் அந்நகர்ச்
செய்தகோ யிலைச்சேர்ந்து

மருவு வாய்மைவண் தமிழ்மலர் மாலைஅவ்
வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலில் பணிந்துமுன் பரவினார்
பேணிய உணர்வோடும். 2435

இன்ன வாறுசொல் மாலைகளால் துதித்து
இறைஞ்சிஅங்கு அமர்நாளில்
கன்னி மாமதில் திருக்கடவூர் தொழக்
காதல்செய்து அருளிப் போய்
மன்னு கோயில்கள் பிறபதி வணங்கியே
வாக்கின்மன் னவரோடும்
அந்நெடும்பதி அணைவுறக் கலயரோடு
அடியவர் எதிர்கொண்டார். 2436

மற்றுஅவண் பதி அணைந்து வீரட்டத்து
மழவிடை யார் கோயில்
சுற்று மாளிகை வலம்கொண்டு
காலனை உதைத்து உருட்டிச் செய்ய
பொன்சி லம்புஅணி தாமரை
வணங்கிமுன் போற்றிஉய்ந்து எதிர்நின்று
பற்று அறுப்பவர் சடையுடை
யான் எனும் பதிகஇன் இசைபாடி. 2437

பரவி ஏத்திஅங்கு அரிதினில்
போந்துபார் பரவுசீர் அரசோடு
விரவு நண்புஉடைக் குங்கிலியப்
பெரும் கலயர்தம் மனைமேவிக்

கரைஇல் காதல்மற் றுஅவர் அமைத்துஅருளிய
விருந்துஇனிது அமர்ந்து அங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா
னமும்பணிந்து இருந்தனர் சிறப்பு எய்தி. 2438

சிறப்புடைத்திருப் பதிஅத
னிடைச்சில நாள்அமர்ந்து அருளோடும்
விறல்பெ ருங்கரி உரித்தவர்
கோயில்கள் விருப்பொடும் தொழச்செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் கலயரும்
உடன்பட வணங்கிய மகிழ்வோடும்
அறம்பெ ரும்பயன் அணையஅத்
தொண்டரோடு அணைந்தனர் திருஆக்கூர். 2439

தக்க அந்தணர் மேவும்அப்
பதியினில் தான்தோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை அண்ணலைப்
பணிந்துஇசைச் செந்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன்
தொழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்துஏத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பரவ நின்று
ஆடுவார் பாம்புர நகர்சேர்ந்தார். 2440

பாம்பு ரத்துஉறை பரமரைப்
பணிந்துநல் பதிகஇன் இசைபாடி
வாம்பு னல்சடை முடியினார்
மகிழ்வு இடம் மற்றும் உள்ளனபோற்றிக்

காம்பினில் திகழ் கரும்பொடு செந்நெலின்
கழனி அம்பணை நீங்கித்
தே'ம்பொ ழில்திரு வீழிநன்
மிழலையின் மருங்குஉறச் செல்கின்றார். 2441

கலிவிருத்தம்

அப்பொழுதின் ஆண்ட அரசை எதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை அந்தணர்கள் வெங்குருவாழ் வேந்தனார்
பின்படவந்து எய்தும் பெரும்பேறு கேட்டு உவப்பார்
எப்பரிசி னால்வந்து அணைந்துஅங்கு எதிர்கொண்டார். 2442

நிறைகுடம்தூ பம்தீபம் நீடநிரைத்து ஏந்தி
நறைமலர்ப் பொன் கண்ணம் நறும்பொரியும் தூவி
மறை ஒலி போய் வான்அளப்ப மாமுரசம் ஆர்ப்ப
இறைவர்திரு மைந்தர்தமை எதிர்கொள் வரவேற்றார்.2443

வந்துதிரு வீழிமிழலை மறைவல்ல
அந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத் தாமும் மணிமுத்தின்
சந்த மணிச்சிவிகை நின்றுஇழிந்து தாழ்ந்தருளி
உய்ந்த மறையோருடன்அணைந்துஅங்குஉள்புகுவார்.2444

அப்போது அரைஆர் விரி கோவண ஆடை
ஒப்போது அரும்பதிகத்து ஓங்கும் இசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதுஅமர்ந்தார் தம்கோயில் மேவினார்
கைப்போது சென்னியின்மேல் கொண்டு கவுணியனார். 2445

நாவின் தனிமன்னர் தாமும் உடன்நண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த கோயில் வலம்கொள்வார்
பூஇயலும் உந்தியான் போற்றப் புவிக்கு இழிந்த
தேஇயலும் மெய்கண்டு சிந்தைவியப்பு எய்தினார். 2446

வலம்கொண்டு புக்குஎதிரே வந்து வரநதியின்
சலம்கொண்ட வேணித் தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலம்கொண்ட மேனியராய் நீடுபெருங் காதல்
புலம்கொண்ட சிந்தையினால் பொங்கிஇசைமீப்பொழிந்தார்.2447

போற்றிச் சடையார் புனலுடையான் என்று எடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத் தமிழ்மாலை சந்தஇசை
ஆற்ற மிகப்பாடி ஆனந்த வெள்ளத்தில்
நீற்றுஅழகர் சேவடிக்கீழ் நின்றுஅலைந்து நீடினார். 2448

நீடியபேர் அன்புஉருகி உள்அலைப்ப நேர்நின்று
பாடிஎதிர் ஆடிப் பரவிப் பணிந்துஎழுந்தே
ஆடிய சேவடிகள் ஆர்வம்உற உள்கொண்டு
மாடுஉயர் கோயில் புறத்துஅரிது வந்துஅணைந்தார். 2449

வந்துஅணைந்து வாழ்ந்து மதில்புறத்துஓர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்ச்சொல்வேந்தரும் செய்தவரும் சேர்ந்தருளச்
சந்தமணிக் கோபுரத்துச் சார்ந்த வடபால்சண்பை
அந்தணர் சூளாமணியார் அங்குஓர் மடத்துஅமர்ந்தார்.2450

அங்கண் அமர்வார் அரனார் அடியிணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலினால் காலங்கள் தப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாகீசரும்கூடப் போற்றிசைத்தே
எங்கும் இடதீர்ப்பார் இன்புற்று உறைகின்றார். 2451

ஓங்குபுனல் பேணு பெருந்துறையும் உள்இட்ட
பாங்குஆர் திலதைப் பதிமுற்ற மும் பணிந்து
வீங்குஒலிநீர் வீழிமிழலையினில் மீண்டு அணைந்து
ஆங்குஇனிது கும்பிட்டு அமர்ந்துஒழுகும் அந்நாளில்.2452

எண்சீர் விருத்தம்

சேண்உயர் மாடப் புகலி உள்ளர்
திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை யாரைக்
காணும் விருப்பின் பெருகும் ஆசை
கைம்மிகு காதல் கரைஇகப்பப்
பூணும் மனத்தொடு தோணிமேவும்
பொருவிடை யார்மலர்ப் பாதம்போற்றி
வேணுபுரத்தை அகன்று போந்து
வீரி மிழலையில் வந்து அணைந்தார். 2453

ஊழி முடிவில் உயர்ந்த வெள்ளத்து
ஓங்கிய காழி உயர்பதியில்
வாழி மறையவர் தாங்கள் எல்லாம்
வந்து மருங்கு அணைந்தார்கள் என்ன
வீழி மிழலையின் வேதியர்கள்
கேட்டு மெய்ஞ்ஞானம் உண்டாரை முன்னா
ஏழ்இசை சூழ்மறை எய்தஓதி
எதிர்கொள் முறைமையில் கொண்டுபுக்கார். 2454

சண்பைத் திருமறையோர்கள் எல்லாம்
தம்பிரா னானரப் பணிந்து போந்து
நண்பின் பெருகிய காதல் கூர்ந்து
ஞானசம்பந்தர் மடத்தில் எய்திப்
பண்பில் பெருகும் கழுமலத்தார்
பிள்ளையார் பாதம் பணிந்து பூண்டே
எண்பெற்ற தோணிபுரத்தில் எம்மோடு
எழுந்தருளப்பெற வேண்டும் என்றார். 2455

என்றுஅவர் விண்ணப்பம் செய்தபோதில்
ஈறுஇல் சிவஞானப் பிள்ளையாரும்
நன்றுஇது சாலவும் தோணி மேவும்
நாதர் கழல்இணை நாம் இறைஞ்ச
இன்று கழித்து மிழலை மேவும்
இறைவர் அருள் பெற்றுப் போவது என்றே
அன்று புகலி அருமறை யோர்க்கு
அருள்செய்து அவர்க்கு முகம் அளித்தார். 2456

மேற்பட்ட அந்தணர் சண்பை மேவும்
வேதியர்க்கு ஆயவிருந்து அளிப்பப்
பால்பட்ட சிந்தையராய் மகிழ்ந்து
பரம்பொருள் ஆனார் தமைப் பரவும்
சீர்ப்பட்ட எல்லை இனிது செல்லத்
திருத்தோணி மேவிய செல்வர் தாமே
கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணியர்க்குக்
கனவிடை முன்நின்று அருள் செய்கின்றார். 2457

தோணியில் நாம்அங்கு இருந்த வண்ணம்
தூமறை வீழி மிழலை தன்உள்
சேண்உயர் விண்நின்று இழிந்த இந்தச்
சீர்கொள் விமானத்துக் காட்டுகின்றோம்
பேணும் படியால் அறிதி என்று
பெயர்ந்து அருள் செய்யப் பெருந்தவங்கள்
வேணுபுரத்தவர் செய்ய வந்தார்
விரவும் புளகத்தொடும் உணர்ந்தார். 2458

அறிவுற்ற சிந்தையராய் எழுந்தே
அதிசயித்து உச்சிமேல் அங்கை கூப்பி
வெறிஉற்ற கொன்றையினார் மகிழ்ந்த
விண் இழி கோயிலின் சென்று புக்கு
மறி உற்ற கையரைத் தோணி மேல் முன்
வணங்கும்படி அங்குக் கண்டுவாழ்ந்து
குறியின் பெருகும் திருப்பதிகம்
குலவிய கொள்கையின் பாடுகின்றார். 2459

மைம்மரு பூங்குழல் என்று எடுத்து
மாறுஇல் பெருந்திருத் தோணி தன்மேல்
கொம்மை முலையினாள் கூட நீடு
கோலம் குலாவு மிழலை தன்னில்
செம்மை தரும்விண் இழிந்த கோயில்
திகழ்ந்தபடி இதுஎன் கொல் என்று
மெய்ம்மை விளங்கும் திருப்பதிகம்
பாடி மகிழ்ந்தனர் வேத வாயர். 2460

செஞ்சொல் மலர்ந்த திருப்பதிகம்
பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
அஞ்சலி கூப்பி விழுந்து எழுவார்
ஆனந்த வெள்ளம் அலைப்பப் போந்து
மஞ்சு இவர் சோலைப் புகலி மேவும்
மாமறையோர் தமை நோக்கி வாய்மை
நெஞ்சில் நிறைந்த குறிப்பில் வந்த
நீர்மைத் திறத்தை அருள் செய்கின்றார். 2461

பிரமபுரத்தில் அமர்ந்த முக்கண்
பெரியபிரான் பெருமாட்டியோடும்
விரவிய தானங்கள் எங்கும் சென்று
விரும்பிய கோலம் பணிந்து போற்றி
வருவது மேற்கொண்ட காதல் கண்டு அங்கு
அமர்ந்த வகை இங்கு அளித்தது என்று
தெரிய உரைத்த அருள்செய்து நீங்கள்
சிரபுரமாநகர் செல்லும் என்றார். 2462

என்று கவுணியப் பிள்ளையார் தாம்
இயம்பப் பணிந்து அருள் ஏற்றுக் கொண்டே
ஒன்றிய காதலின் உள்ளம் அங்கண்
ஒழிய ஒருவாறு அகன்று போந்து
மன்றுள் நடம் புரிந்தார் மகிழ்ந்த
தானம் பலவும் வணங்கிச் சென்று
நின்ற புகழ்த்தோணி நீடுவாரைப்
பணியும் நியதியராய் உறைந்தார். 2463

சிரபுரத்து அந்தணர் சென்ற பின்னைத்
திருவீழி மேவிய செல்வர் பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும்
பண்பின் வழாத் திருத்தொண்டர் சூழ
உரவுத் தமிழ்த் தொடைமாலை சாத்தி
ஓங்கிய நாவுக்கரசரோடும்
விரவிப் பெருகிய நண்பு கூர
மேவி இனிது அங்கு உறையும் நாளில். 2464

மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நதிகள் தப்பி
மன்உயிர்கள் கண்சாம்பி உணவு மாறி
விண்ணவர்க்கும் சிறப்பில்வரும் பூசை ஆற்றா
மிக்கபெரும் பசிஉலகில் விரவக் கண்டு
பண்அமரும் மொழிஉமையாள் முலையின் ஞானப்
பாலறா வாயருடன் அரசும் பார்மேல்
கண்ணுதலான் திருநீற்றுச் சார்வினோர்க்கும்
கவலைவரு மோ என்று கருத்தில் கொண்டார். 2465

வான்ஆகி நிலன் ஆகி அனலும் ஆகி
மாருதம் ஆய் இருசுடர் ஆய் நீரும் ஆகி
ஊன் ஆகி உயிர் ஆகி உணர்வும் ஆகி
உலகங்கள் அனைத்தும் ஆய் உலகுக்கு அப்பால்
ஆனாத வடிவு ஆகி நின்றார் செய்ய
அடி பரவி அன்று இரவு துயிலும் போது
கான் நாடு கங்காளர் மிழலை மூதூர்
காதலித்தார் கனவில்அணைந்து அருளிச் செய்வார். 2466

உலகு இயல்பு நிகழ்ச்சியால் அணைந்த தீய
உறு பசி நோய் உமைஅடையாது எனினும் உம்பால்
நிலவுசிவ நெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்டம்
நீக்குதற்கு நித்தம் ஓர் காசு நீடும்
இலகுமணிப் பீடத்துக் குணக்கும் மேற்கும்
யாம்அளித்தோம் உமக்குஇந்தக் காலம் தீர்ந்தால்
அலகுஇல் புகழீர்! தவிர்வதாகும் என்றே
அருள் புரிந்தார் திருவீழிமிழலை ஐயர். 2467

தம்பிரான் அருள்புரிந்து கனவில் நீங்கச்
சண்பையார் இளஏறு தாம் உணர்ந்து
நம்பிரான் அருள்இருந்த வண்ணம் என்றே
நாவின் இசை அரசரொடும் கூட நண்ணி
வம்புஉலாம் மலர்இதழி வீழி நாதர்
மணிக்கோயில் வலம்செய்யப் புகுந்தவேலை
அம்பிகாபதி அருளால் பிள்ளையார்தாம்
அபிமுகத்துப் பீடிகைமேல் காசு கண்டார். 2468

காதலொடு தொழுதுஎடுத்துக் கொண்டு நின்று
கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி கலந்து பொங்க
நாதர்விரும்பு அடியார்கள் நாளும் நாளும்
நல் விருந்தாய் உண்பதற்கு வருக என்று
தீதுஇல்பறை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர்
திருஅமுது கறிநெய்பால் தயிர் என்று இன்ன
ஏதம் உறாது இனிது உண்ண ஊட்டி அங்கண்
இருதிறத்துப் பெருந்தவரும் இருந்த நாளில். 2469

நாவினுக்கு வேந்தர் திருமடத்தில் தொண்டர்
நாள்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு
சேஉகைத்தார் அருள் பெற்ற பிள்ளையார் தம்
திருமடத்தில் அமுது ஆக்கு வாரை நோக்கித்
தீவினைக்கு நீர் என்றும் அடைவி லாதீர்
திருஅமுது காலத்தால் ஆக்கி இங்கு
மேவும் மிக்க அடியவருக்கு அளியாவண்ணம்
விளைந்தவாறு என்கொலோ விளம்பும் என்றார். 2470

திருமறையோர் தலைவர்தாம் அருளிச் செய்யத்
திருமடத்தில் அமுதுஅமைப்போர் செப்பு வார்கள்
ஒரு பரிசும் அறிந்திலோம் இதனை உம்மை
உடையவர்பால் பெறும்படிக்காசு ஒன்றும் கொண்டு
கருதியஎல் லாம் கொள்ள வேண்டிச் சென்றால்
காசுதனை வாசிபட வேண்டும் என்பார்
பெரு முனிவர் வாகீசர் பெற்ற காசு
பேணியே கொள்வர் இது பிற்பாடு என்றார். 2471

திருஞான சம்பந்தர் அதனைக் கேட்டுச்
சிந்திப்பார் சிவபெருமான் நமக்குத் தந்த
ஒருகாசு வாசி படமற்று அக் காசு
நன்று ஆகி வாசி டாதுஒழிவான் அந்தப்
பெருவாய்மை திருநாவுக்கரசர் தொண்டால்
பெறும் காசாம் ஆதலினால் பெரியோன் தன்னை
வருநாள்கள் தரும்காசு வாசி தீரப்
பாடுவன்என்று எண்ணிஅது மனத்துள் கொண்டார். 2472

மற்றைநாள் தம்பிரான் கோயில் புக்கு
வாசி தீர்த்தருளும் எனப் பதிகம் பாடி
பெற்றபடி நல்காசு கொண்டு மாந்தர்
பெயர்ந்துபோய் ஆவண வீதியினில் காட்ட
நல்தவத்தீர்! இக்காசு சால நன்று
வேண்டுவன நாம் தருவோம் என்று நல்க
அற்றைநாள் தொடங்கிநாள் கூறுதன்னில்
அடியவரை அமுது செய்வித்து ஆர்வம் மிக்கார். 2473

அருவிலையில் பெறும்காசும் அவையே ஆகி
அமுதுசெய்யத் தொண்டர் அளவு இறந்து பொங்கி
வரும் அவர்கள் எல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கும்
மகிழ்ந்து உண்ண இன்அடிசில் மாளாது ஆக
திருமுடிமேல் திங்களொடு கங்கை சூடும்
சிவபெருமான் அருள்செய்யச் சிறப்பின் மிக்க
பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக்
கரசர்இவர் பெரும்சோற்றுப் பிறங்கல் ஈந்தார். 2474

அவனிமிசை மழைபொழிய உணவு மல்கி
அனைத்துஉயிரும் துயர்நீங்கி அருளி னாலே
புவனம்எலாம் பொலிவுஎய்தும் காலம்எய்தப்
புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி வைகித்
தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடும் கூடத்
தம்பிரான் அருள்பெற்றுத் தலத்தின் மீது
சிவன்மகிழும் தானங்கள் வணங்கப்போவார்
தென்திருவாஞ் சியமூதூர் சென்று சேர்ந்தார். 2475

நீடுதிரு வாஞ்சியத்தில் அமர்ந்த முக்கண்
நீல மிடற்று அருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
பாடு ஒலி நீர்த் தலையாலங்காடு மாடு
பரமர் பெருவேளூரும் பணிந்து பாடி
நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தங் குடியில் நண்ணி
நம்பர்திருக் கரவீரம் நயந்து பாடித்
தேடு மறைக்கு அரியார் தம் விளமர் போற்றித்
திருஆரூர் தொழநினைந்து சென்று புக்கார். 2476

நம்பர்மகிழ் திருஆரூர் வணங்கிப் போந்து
நலம்கொள் திருக் காறாயில் நண்ணி ஏத்திப்
பைம்புனல்மென் பணைத்தேவூர் அணைந்து போற்றிப்
பரமர்திரு நெல்லிக்காப் பணிந்து பாடி
உம்பர் பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கூர்
ஓங்குபுகழ்த் திருக்கொள்ளிக் காடும் போற்றிச்
செம்பொன் மதில் கோட்டூரும் வணங்கி எத்தித்
திருமலி வெண்துறை தொழுவான் சென்று சேர்ந்தார். 2477

மற்றுஅவ்ஊர் தொழுது ஏத்தி மகிழ்ந்துபாடி
மால் அயனுக்கு அரிய பிரான் மருவும் தானம்
பற்பலவும் சென்று பணிந்து ஏத்திப் பாடிப்
பரவு திருத்தொண்டர் குழாம் பாங்கின் எய்தக்
கற்றவர் வாழ் தண்டலை நீள்நெறி உள்ளிட்ட
கனகமதில் திருக்களரும் கருதார் வேள்ளி
செற்றவர் சேர் பதி பிறவும் சென்று போற்றித்
திருமறைக் காட்டு அதன் மருங்கு சேர்ந்தார் அன்றே. 2478

கார்அமண்வெம் சுரம்அருளால் கடந்தார் தாமும்
கடல்காழிக் கவுணியர்தம் தலைவர் தாமும்
சேரஎழுந் தருளியஅப் பேறுகேட்டுத்
திருமறைக்காட்டு அகன்பதியோர் சிறப்பின் பொங்கி
ஊர்அடைய அலங்கரித்து விழவும் கொள்ள
உயர் கமுகு கதலி நிறைகுடம் தீபங்கள்
வார்முரச மங்கல நாதங்கள் மல்க
எதிர்கொள்ள அடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார். 2479

முன்அணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை
முறைமையால் எதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப்
பின்அணைய எழுந்தருளும் பிள்ளையார்தம்
பெருகிய பொன் காளத்தின் ஓசை கேட்டுச்
சென்னிமிசைக் கரம்குவித்து முன்பு சென்று
சேண்நிலத்து வணங்குதலும் திருந்து சண்பை
மன்னவரும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று
வந்துஇழிந்து வணங்கிஉடன் மகிழ்ந்துபோந்தார். 2480

சொல்லரசருடன் கூடப் பிள்ளையாரும்
தூமணி நீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை மூதூர்
மல்கு திரு மறுகின் கண் புகுந்தபோது
மாதவர்கள் மறையவர்கள் மற்று முள்ளோர்
எல்லையில்லா வகை அர என்று எடுத்த ஓசை
இருவிசும்பும் திசை எட்டும் நிறைந்துபொங்கி
ஒல்லொலி நீர் வேலை ஒலி அடக்கி விண்மேல்
உம்பர் நாட்டு அப் புறத்தும் உற்றது அன்றே. 2481

அடியவரும் பதியவரும் மருங்கு போற்ற
அணி மறுகின் ஊடுஎய்தி அருகுசூழ்ந்த
கொடிநுடங்கு செழுந் திருமாளிகையின் முன்னர்க்
கோபுரத்தைத் தாழ்ந்து இறைஞ்சிக் குறுகிப் புக்கு
முடிவுஇல் இமையவர் முனிவர் நெருங்கும் தெய்வ
முன்றில் வலங்கொண்டுநேர் சென்று முன்நாள்
படியின்மறை அருச்சித்துக் காப்புச் செய்த
பைம்பொன் மணித் திருவாயில் பாங்கு வர்தார். 2482

அருமறைகள் திருக்காப்புச் செய்து வைத்த
அக்கதவம் திறந்திட அம்மறைகள் ஓதும்
பெருகிய அன்புடை அடியார் அணைந்து நீக்கப்
பெருமையினால் அன்று முதலாகப் பிள்ளை
ஒருபுடை ஓர்வாயில் அமைந்து ஒழுகும் தன்மை
உள்ள படிகேட்டருளி உயர்ந்த சண்பைத்
திருமறையோர் தலைவர் வியப்பு எய்தி நின்று
திருநாவுக் காசருக்குச் செப்பு கின்றார். 2483

அப்பரே வேதவனத்து ஐயர் தம்மை
அபிமுகத்துத் திருவாயில் திறந்து புக்கே
எப்பரிசும் நாம் இறைஞ்ச வேண்டும் நீரே
இவ் வாயில் திருக் காப்பு நீங்குமாறு
மெய்ப்பொருள்வண் தமிழ்பாடி அருளும் என்ன
விளங்குமொழி வேந்தர்அது மேற்கொண்டு என்னை
இப்பரிசு நீர் அருளிச் செய்தீராகில்
இதுசெய்வேன் எனப் பதிகம் எடுத்துப் பாட. 2484

பாடியஅப் பதிகப்பாட் டான பத்தும்
பாடல் நிரம்பிய பின்னும் பைம்பொன்வாயில்
சேடுஉயர் பொன்கதவு திருக் காப்பு நீங்காச்
செய்கையினால் வாகீசர் சிந்தை நொந்து
நீடுதிருக் கடைக்காப்பில் அரிது வேண்டி
நின்றுஎடுக்கத் திருக்காப்பு நீக்கம் காட்ட
ஆடிய சேவடியார் தம்அடியார் விண்ணோர்
ஆர்ப்பு எழுந்து அகில அண்டம் அனைத்தும் மூழ்க. 2485

அறுசீர் விருத்தம்

மற்றதுகண்டபோதே வாக்கின் மன்னவரை நோக்கிப்
பொற்புறு புகலி மன்னர் போற்றிட அவரும் போற்றி
அற்புத நிலையினார்கள் அணிதிருமறைக்காடு ஆளும்
கொற்வர்கள் கோயில் வாயில் நேர் வழிகுறுகிப் புக்கார். 2486

கோயிலுள் புகுவார் உச்சி குவித்தசெங் கைகளோடும்
தாயினும் இனியதங்கள் தம்பிரானாரைக் கண்டார்
பாயும் நீர் அருவி கண்கள் தூங்கிடப் படியின் மீது
மேயின மெய்யர் ஆகி விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்ந்தார். 2487

அன்பினுக்கு அளவுகாணார், ஆனந்தம் வெள்ளம்மூழ்கி
என்புநெக்குருகநோக்கி இறைஞ்சி நேர்விழுந்து நம்பர்
முன்பு நிற்பதுவும் ஆற்றார் மொழி தடுமாற ஏத்தி,
மின்புரை சடையார் தம்மைப் பதிகங்கள் விளம்பிப்போந்தார். 2488

புறம்புவந்து அணைந்தபோது புகலி காவலரை நோக்கி
நிறம்கிளர் மணிக் கபாடம் நீக்கமும் அடைப்பும் நிற்கத்
திறந்தவாறு அடைக்கப்பாடி அருளும் நீர் என்றார் தீய
மறம்புரி அமணர் செய்த வஞ்சனை கடக்க வல்லார். 2489

அன்றுஅரசு அருளிச்செய்ய அருமறைப் பிள்ளையாரும்
வென்றி வெள்ளிடையார் தம்மை விருப்பினால் சதுரம்என்னும்
இன்தமிழ்ப் பதிகப்பாடல் இசைத்திட இரண்டு பாலும்
நின்ற அக்கதவு காப்பு நிரம்பிட அடைத்தது அன்றே. 2490

அடைத்திடக்கண்டு சண்பை ஆண்டகையாரும் அம்சொல்
தொடைத் தமிழாளியாரும் தொழுதுஎழத்தொண்டர்ஆர்த்தார்
புடைப்பொழிந்து இழிந்தது எங்கும்பூமழை புகலிவேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிகமாலை நிரம்பிட நவின்று போற்றி. 2491

அத்திருவாயில் தன்னில் அற்றைநாள்தொடங்கி நேரே
மெய்த்திரு மறைகள்போல மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்துஎதிர் வழக்கம் செய்த வரம்புஇலாப்பெருமையோரைக்
கைத்தலம் குவித்துத் தாழ்ந்து வாழ்ந்தது கடல்சூழ் வையம். 2492

அருமறைஆனஎல்லாம் அகல்இருவிசும்பில் ஆர்த்துப்
பெருமையின் முழங்க பஞ்சநாதமும் பிறங்கி ஓங்க
இருபெரும் தகையோர் தாமும் எதிர்எதிர் இறைஞ்சிபோந்து
திருமடங்களின் முன்புக்கார் செழும்பதி விழவு கொள்ள. 2493

வேதங்கள் எண்இல்கோடி மிடைந்து செய்பணியை மிக்க
ஏதங்கள் நம்பால் நீப்பார் இருவரும் செய்துவைத்தார்
நாதங்கள் வடிவாய் நின்றநதிபொதி சடையார் செய்ய
பாதங்கள் போற்றும் மேலோர் பெருமையோர் பகரும் நீரார். 2494

திருமறை நம்பர் தாம்முன்பு அருள்செய்த அதனைச்செப்பும்
ஒருமையில் நின்றதொண்டர் தம்பிரானார் பால் ஒக்க
வரும் அருள் செய்கைதாமே வகுத்திட வல்லோர் என்றால்
பெருமறையுடன் மெய்த்தொண்டர்க்குஇடையீடுபெரிதுஆம்அன்றே . 2495

இல்வகை திருமறைக்காட்டு இறையவர் அருளைஉன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின்வேந்தர் துயிலும் போதில்
மைவளர் கண்டர் சைவ வேடத்தால் வந்து வாய்மூர்
அவ்விடை இருத்தும் அங்கே வா என்று அங்குஅருளிப்போக 2496

கண்டஅப்போதே கைகள் குவித்துடன் கடிதுசெல்வார்
மண்டிய காதலோடும் மருவுவார் போன்றும் காணார்
எண்திசை நோக்குவார்க்கு எய்துவார் போல எய்தா
அண்டர்தம் பிரானார் தம்பின் போயினார் ஆர்வத் தோடும். 2497

அங்குஅவர்ஏகச் சண்பை அண்டகையாரும் அப்பர்
எங்குஉற்றது என்றுகேட்ப எய்தினார் திருவாய்மூரில்
பொங்கிய காதலால் என்றுஉரைத்திடப்போன தன்மை
சங்கையுற்று என்கொல் என்று தாமும் அங்குஅணையப்போந்தார். 2498

அந்நிலை அணைந்தபோதில் அம்பிகையுடனே கூட
மன்னிய ஆடல்காட்டத் தளரிள வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூர் அரசொடும்சென்றுபுக்குஅங்கு
இன்இயல்பு உறமுன்கூடி இருவரும் போற்றி செய்தார். 2499

நீடுசீர்த் திருவாய்மூரில் நிலவிய சிவனார் தம்மைப்
பாடுசொல் பதிகம் தன்னால் பரவி அப்பதியில் வைகிக்
கூடுமெய்அன்பு பொங்க இருவரும் கூடி மீண்டு
தேடுமா மறைகள் கண்டர் திருமறைக்காடு சேர்ந்தார். 2500

சண்பை நாடுடைய பிள்ளை தமிழ்மொழித் தலைவரோடு
மண்பயில் சீர்த்திச் செல்வமாமறைக்காட்டு வைகிக்
கண்பயில் நெற்றியார் தம் கழயிணை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவிஅங்கு இருந்தார் அன்றே. 2501

இவ்வகை இவர்கள் அங்கண் இருந்தனர் ஆகஇப்பால்
செய்வகை இடையே தப்பும் தென்னவன் பாண்டிநாட்டு
மெய்வகை நெறியில் நில்லாவினைஅமண் சமயம் மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை கழியமுன் கலங்கும் காலே. 2502

தென்னவன் தானும் முன்செய் தீவினைப் பயத்தினாலே
அந்நெறிச் சார்வு தன்னை அறம் எனநினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவவாய்மை வைதிக வழக்கம் ஆகும்
நவ்நெறி திரிந்து மாறி நவைநெறி நடந்தது அன்றே. 2503

பூழியர் தமிழ்நாட்டு உள்ளபொருஇல் சீர்ப்பதிகள் எல்லாம்
பாழியும் அருகர்மேவும் பள்ளிகள் பலவும் ஆகிச்
சூழ்இருள்குழுக்கள் போலத் தொடையில் பீலியோடு
மூழிநீர் கையில்பற்றி அமணரே ஆகி மொய்ப்ப. 2504

பறிமயிர்த் தலையும் பாயும் பீலியும் தடுக்கும் மேனிச்
செறியும் முக்குடையும் ஆகித் திரிபவர் எங்கும் ஆகி
அறியும் அச்சமய நூலின் அளவினில் அடங்கிச் சைவ
நெறியினில் சித்தம் செல்லா நிலைமையில் நிகழும்காலை. 2505

வரிசிலைத் தென்னவன்தான் உய்தற்கு வளவர்கோமான்
திருஉயிர்த் தருளும் செல்வப் பாண்டிமா தேவியாரும்
குரைகுழல் அமைச்சனார் ஆம் குலச்சிறையாரும் என்னும்
இருவர் தம் பாங்கும் அன்றிச் சைவம் அங்குஎய்தாதுஆக. 2506

ஆங்குஅவர் தாங்கள் அங்கண் அரும்பெறல் தமிழ்நாடுஉற்ற
தீங்கினுக்கு அளவுதேற்றாச்சிந்தையில் பரிவுகொண்டே
ஓங்கிய சைவ வாய்மை ஒழுக்கத்தில் நின்ற தன்மை
பூங்கழல் செழியன்முன்புலப்படாவகைகொண்டு உய்த்தார். 2507

இந்நெறி ஒழுகுகின்றார் ஏழுஉலகு உய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர் வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்குகின்றார் திருமறைக்காடு சேர்ந்த
நல்நிலை கன்னிநாட்டு நல்வினைப் பயத்தால் கேட்டார். 2508

கேட்டஅப் பொழுதே சிந்தை கிளர்ந்துஎழும் மகிழ்ச்சிபொங்க
நாள்பொழுது அலர்ந்தசெந்தா மரைநகை முகத்தர் ஆகி
வாள்படை அமைச்சனாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும்
சேண்படு புலத்தாரேனும் சென்றுஅடிபணிந்தார் ஒத்தார். 2509

காதலால் மிக்கோர் தாங்கள் கைதொழும் கருத்தினாலே
போதுஅவிழ் சோலைவேலிப் புகலி காவலனார் செய்ய
பாதங்கள் பணிமின் என்று பரிசன மாக்கள் தம்மை
மாதவம் கருதி செய்ய மாமறைக்காட்டில் விட்டார். 2510

ஆங்குஅவர் விடமுன் போந்த அறிவுடைமாந்தர் அங்கண்
நீங்கிவண் தமிழ்நாட்டு எல்லை பின்பட நெறியின் ஏகி
ஞாங்கர் நீர்நாடும் காடும் நதிகளும் கடந்து வந்து
தேன்கமழ் கைதை நெய்தல் திருமறைக்காடு சேர்ந்தார். 2511

திருமறைக்காடுநண்ணிச் சிரபுரநகரில் வந்த
அருமறைப் பிள்ளையார் தாம்அமர்ந்து இனிதருளும்செல்வப்
பெருமடத்து அணையவந்து பெருகிய விருப்பில் தாங்கள்
வருமுறைத் தன்மை எல்லாம் வாயில் காவலர்க்குச்சொன்னர்.2512

மற்றுஅவர் சென்று புக்கு வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் தேவியாரும் குலச் சிறையாரும் ஏவப்
பொன்கழல் பணியவந்தோம் எனச் சிலர்புறத்து வந்து
சொற்றனர் என்று போற்றித் தொழுது விண்ணப்பம்செய்தார். 2513

புகலி காவலர்தாம் கேட்டுப் பொஇலா அருள் முன்கூர
அகமலர்ந்து அவர்கள்தம்மை அழையும்என்றுஅருளிச்செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி நல்தவ மாந்தர் கூவத்
தகவுடை மாந்தர் புக்குத் தலையினால் வணங்கி நின்றார்.2514

நின்றவர் தம்மை நோக்கி நிகர்இல்சீர்ச் சண்பை மன்னர்
மன்றல்அம் குழலியாராம் மானியார் தமக்கும் மானக்
குன்றுஎன நின்றமெய்ம்மைக் குலச்சிறையார் தமக்கும்
நன்றுதான் வினவக் கூறி நல்பதம் போற்றுவார்கள். 2515

கன்னி நாடு அமணர் தம்மால் கட்டுஅழிந்து இழிந்துதங்கள்
மன்னனும் அவர்கள் மாயத்து அழுந்தமாதேவியாரும்
கொன்நவில் அயில்வேல் வென்றிக் குலச்சிறையாரும் கூடி
இந்நிலை புகலிவேந்தர்க்கு இயம்பும் என்று இறைஞ்சிவிட்டார். 2516

எண்சீர் விருத்தம்

என்றுஅவர்கள் விண்ணப்பம் செய்தபின்னர்
ஏறுஉயர்த்த சிவபெருமான் தொண்டர் எல்லாம்
நன்றுநகை ஆளுடைய நாதன் பாதம்
நண்ணாத எண்இல் அமண் குண்டர் தம்மை
வென்று அருளி வேதநூல் நெறியே ஆக்கி
வெண்ணீறு வேந்தனையும் இடுவித்து அங்கு
நின்ற செயல் சிவனடியார் செயலே ஆக
நினைந்தருள வேண்டும் என நின்று போற்ற. 2517

மற்றுஅவர்கட்கு அருள்புரிந்து பிள்ளையாரும்
வர்கீச முனிவருடன் கூடச் சென்று
பெற்றம் உயர்த்தவர் பாதம் பணிந்து போந்து
பெரியதிருக் கோபுரத்துள் இருந்து தென்நாடு
உற்ற செயல் பண்டிமா தேவி யாரும்
உரிமை அமைச்சரும் உரைத்து விட்ட வார்த்தை
சொல் தனிமன்னவருக்குப் புகலி மன்னர்
சொல்லி எழுந்தருளுதற்குத் துணிந்த போது. 2518

அரசுஅருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளாய் அந்த
அமண்கையர் வஞ்சனைக்குஓர் அவதி இல்லை
உரைசெய்வது உளதுஉறுகோள் தானும்தீய
எழுந்தருள உடன்படுவது ஒண்ணாது என்னப்

பரசுவது நம்பெருமான்கழல்கள் என்றால்
பழுதுஅணையாது எனப்பகர்ந்து பரமர் செய்ய
விரைசெய் மலர்த்தாள் போற்றிப் புகலி வேந்தர்
வேயுறு தோளியை எடுத்து விளம்பினாரே. 2519

சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருப்பதிகம் கேட்டுஅதன் பின் திருந்துநாவுக்
கரசும் அதற்கு உடன்பாடு செய்துதாமும்
அவர்முன்னே எழுந்தருள அமைந்தபோது
புரம்எரித்தார் திருமகனார் அப்பர்! இந்தப்
புனல்நாட்டில் எழுந்தருளி இருப்பீர் என்று
கரகமலம் குவித்து இறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாக்கின்
காவலரும் தொழுது அரிது ஆம் கருத்தில் நேர்ந்தார். 2520

வேதம் வளர்க்கவும் சைவம் விளக்குதற்கும்
வேதனத்து அருமணியை மீண்டும் புக்கும்
பாதம் உறப் பணிந்து எழுந்து பாடிப் போற்றிப்
பரசி அருள்பெற்று விடைகொண்டு போந்து
மாதவத்து வாகீசர் மறாத வண்ணம்
வணங்கி அருள்பெற்று விடைகொடுத்து மன்னும்
காதலினால் அருமை உறக் கலந்து நீங்கிக்
கதிர்ச் சிவிகை மருங்கு அணைந்தார் காழி நாதர்.2521

திருநாவுக்கரசரும் அங்கு இருந்தார் இப்பால்
திருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்தின்
பெருநாமச் சிவிகையின் மீது ஏறிப் பெற்றம்
உயர்ந்தவர் தாள் சென்னியின் மேல்பேணும் உள்ளத்து

ஒருநாமத்து அஞ்சுஎழுத்தும் ஓதி வெண்ணீற்று
ஒளி விளங்கும் திருமேனி தொழுதார் நெஞ்சில்
வரு நாமத்து அன்பு உருகும் கடல்ஆம் என்ன
மாதவர் ஆர்ப்பு ஒலிவையம் நிறைந்தது அன்றே. 2522

கொச்சகக் கலி

பொங்கிஎழும் திருத்தொண்டர் போற்றுஎடுப்பார்நால்திசையும்
மங்கலதூரி யம்தழங்க மறைமுழங்க மழைமுழங்கும்
சங்கபட கம்பேரி தாரைகா ளம்தாளம்
எங்கும் எழுந்து எதிர் இயம்ப இருவிசும்பு – கொடிதூர்ப்ப 2523

மலர்மாரி பொழிந்துஇழிய மங்கலவாழ்த்து இனிதுஇசைப்ப
அலர்வாசப் புனல்குடங்கள் அணிவிளக்குக் தூபமுடன்
நிலைநீடு தோரணங்கள் நிரைத்துஅடியார் எதிர்கொள்ளக்
கலைமாலை மதிச்சடையார் இடம்பலவும் கைதொழுவார். 2524

தெண்திரைசூழ் கடல்கானல் திருஅகத்தியான் பள்ளி
அண்டர்பிரான் கழல்வணங்கி, அரும்தமிழ் மாமறைபாடிக்
கொண்டல்பயில் மணல்கோடு சூழ்கோடிக் குழகர்தமைத்
தொண்டருடன் தொழுது, அணைந்தார்தோணிபுரத்தோன்றலார்.2525

கண்ஆர்ந்த திருநுதலார் மகிழ்ந்கடிக் குளம்இறைஞ்சி
எண்ஆர்ந்த திருஇடும்பா வனம்ஏத்தி எழுந்தருளி
மண்ஆர்ந்த பதிபிறவும் மகிழ்தரும்அன்பால்வணங்கிப்
பண்ஆர்ந்த தமிழ்பாடிப் பரவியே செல்கின்றார். 2526

திருஉசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மலர்போற்றும் படிபாடி
இருவினையும் பற்றுஅறுப்பார் எண்இறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினர்ஆகிப் பிறபதியும் பணிந்துஅணைவார். 2527

கருங்கழிவேலைப் பாலைக்கழி நெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனல்நாட்டுத் தென்மேல்பால் திசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடம்சாலி மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்கிவளர் கமுகுஉடுத்த நிறைமருத வழிச்சென்றார்.2528

சங்கங்கள் வயல்எங்கும் சாலிகழைக் கரும்புஎங்கும்
கொங்குஎங்கும் நிறைகமலக் குளிர்வாசத் தடம்எங்கும்
அங்கங்கே உழவர்குழாம் ஆர்க்கின்ற ஒலிஎங்கும்
எங்கெங்கும் மலர்ப்படுகர் இவைகழிய எழுந்தருளிய 2529

தடம்எங்கும் புனல்குடையும் தையலார் தொய்யில் நிறம்
இடம்எங்கும் அந்தணர்கள் ஓதுகிடை ஆக நிலை
மடம்எங்கும் தொண்டர்குழாம் மனைஎங்கும் புனைவதுவை
நடம்எங்கும் ஒலிஓவா நல்பதிகள் அவைகடந்து. 2530

நீர்நாடு கடந்தருளி நெடும்புறவிவ் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமுல்லைக் கடிநாறு நிலம்கடந்து
போர்நாடும் சிலைமறவர் புன்புலவைப்பு இடைபோகிச்
சீர்நாடும் தென்பாண்டி நல்நாடு சென்று அணைவார்.2531

மன்றல்மலர்ப் பிறங்கல்மருங்கு எறிந்துவரு நதிகள்பல
சென்றுஅணைந்து கடந்துஏறித் – திரிமருப்பின்கலைபுணர்மான்
கன்றுதெறித்தனஉகைக்கும் கானஅதர்கடந்துஅணைந்தார்
கொன்றைநறும்சடைமுடியார் மகிழ்ந்ததிருக்கொடுங்குன்றம்.2532

கொடுங்குன்றத்து இனிது அமர்ந்தகொழுபவளச் செழுங்குன்றை
அடுங்குன்றம் உரித்தானை வணங்கிஅருந் தமிழ்பாடி
நெடுங்குன்றம் படர்கானும் நிறைநாடும் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதில்மதுரைத் தொல்நகர்வந்து அணைகின்றார் 2533

இந்நிலை இவர்வந்து எய்த எண்பெரும் குன்றம் மேவும்
அந்நிலை அமணர் தங்கட்கு அழிவுமுன் சாற்றல்உற்றுப்
பல்முறை வெருக்கொண்டுஉள்ளம் பதைப்பத்தீக்கனாக்கனோடும்
துன்நிமித் தங்கள் அங்கு நிகழ்ந்தன சொல்லல் உற்றாம். 2534

பள்ளிகள்மேலும் மாடுபயில் அமண் பாழிமேலும்
ஒள்இதழ் அசோகின் மேலும்உணவு செய்கவளம் கையில்
கொள்ளும் மண்டபங்கள் மேலும் கூகையோடு ஆந்தைதீய
புள்இனம் ஆனதம்மின் பூசலிட்டு அழிவு சாற்றும். 2535

பீலியும் தடுக்கும் பாயும் பிடித்தகை வழுவி வீழக்
கால்களும் தடுமாறாடிக் கண்களும் இடமே ஆடி
மேல்வரும் அழிவுக்கு ஆக வேறு காரணமும் காணார்
மால்உழந்து அறிவுகெட்டு மயங்கினார் அமணர் எல்லாம். 2536

கந்தியர் தம்மில் தாமே கனன்று எழுகலாங்கள் கொள்ள
வந்தவாறு அமணர் தம்மில் மாறுகொண்டு ஊறுசெய்ய
முந்தை உரையில் கொண்டபொறைமுதல் வைப்பும் விட்டுச்
சிந்தையில் செற்றம்முன்ஆம் தீக்குணத் தலைநின்றார்கள். 2537

இப்படிஅமணர் வைகும் எப்பெயர்ப் பதியும் எய்தும்
ஒப்புஇல் உற்பாதம் எல்லாம் ஒருவரின் ஒருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக் கனாவும் வேறுவேறு ஆகக்கண்டு
செப்புவான் புறத்துளோரும் தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார். 2538

அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார் புறம்புநின்று அணைவார்கூடி
மன்னவன் தனக்கும் கூறி மருண்ட உள்ளத்தர் ஆகித்
துன்னிய அழுக்கு மெய்யில் தூசுஇல்லார் பலரும் ஈண்டி
இன்னன கனவு கண்டேம் எனஎடுத்து இயம்பலுற்றார்.2539

சீர்மலி அசோகு தன்கீழ் இருந்த நம் தேவர் மேலே
வேரொடு சாய்ந்து வீழக் கண்டனம் அதன்பின் ஆக
ஏர்கொள் முக்குடையும் தாமும் எழுந்துகை நாற்றிப் போக
ஊர் உளோர் ஒடிக்காணக் கண்டனம் என்றுஉரைப்பார்.2540

குண்டிகை தகர்த்துப் பாயும் பீறிஓர் குரத்தி ஓடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றும் கழுதைமேல் படர்வார் தம்பின்
ஒண்தொடி இயக்கியாரும் உளையிட்டுப் புலம்பி ஓடக்
கண்டனம் என்று சொன்னார் கையறு கவலை உற்றார். 2541

கானிடை, நட்டம் ஆடும் கண்ணுதல் தொண்டர் எல்லாம்
மீனவன் மதுரை தன்னில் விரவிடக் கண்டோம் என்பார்
கோன்அவன் தானும் வெய்ய கொழும் தழல் முழுகக்கண்டோம்
ஆனபின் எழவும் கண்டோம் அதிசயம் இது ஆம் என்பார். 2542

மழவிடை இளங்கன்று ஒன்று வந்துநம் கழகம் தன்னை
உழறிடச் சிதறி ஓடி ஒருவரும் தடுக்க அஞ்சி
விழஒரு புகலும் இன்றி மேதினி தன்னை விட்டு
நிழல்இலா மரங்கள் ஏறி நின்றிடக் கண்டோம் என்பார். 2543

ஆவதுஎன் பாவிகாள் இக் கனாத்திறம் அடிகள் மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை விளைப்பது திடமே என்று
நோவுறு மனத்தர் ஆகிநுகர் பெரும்பதமும் கொள்ளார்
யாவது செயல் என்று எண்ணி இடர் உழன்றுஅழுங்கினார்கள். 2544

அவ்வகை அவர்கள் எல்லாம் அந்நிலைமை யார்கள்ஆகச்
சைவநன் மரபில் வந்த தடமயில் மடமென் சாயல்
பைவளர் அரவுஏர் அல்குல் பாண்டிமாதேவியார்க்கும்
மெய்வகை அமைச்சனார்க்கும்விளங்கும்நல்நிமித்தம்மேன்மேல். 2545

அளவுஇலா மகிழ்ச்சி காட்டும் அரும்பெரும் நிமித்தம் எய்த
உளம்மகிழ்வு உணரும் காலை உலகெலாம் உய்ய வந்த
வளர்ஒளிஞானம்உண்டார் வந்துஅணைந்து அருளும்வார்த்தை
கிளர்வுறும் ஓகை கூறி வந்தவர் மொழியக் கேட்டார். 2546

அம்மொழி விளம்பினோர்க்கு வேண்டுவ அடைய நல்கி
மெய்ம்மையால் விளங்கு காதல் விருப்புறு வெள்ளம்ஓங்கத்
தம்மையும் அறியாவண்ணம் கைமிக்குத் தழைத்துப்பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூரமேவிய சிறப்பின் மிக்கார். 2547

மங்கையர்க்கரசியார்பால் வந்துஅடி வணங்கி நின்ற
தொங்கு அலர்தெரியலராம் குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கள் தம்பிரானார் ஆய ஞானபோனகர் முன்புஎய்தி
இங்கு எழுந்தருள உய்ந்தோம் எனஎதிர்கொள்ளும் என்றார். 2548

மன்றல் அம்குழலினாரை வணங்கிப்போந்துஅமைச்சனாரும்
வென்றிவேல் அரசனுக்கும் உறுதியே என விரைந்து
பொன்திகழ் மாடவீதி மதுரையின் புறத்துப்போகி
இன்தமிழ் மறைதந் தாரை எதிர்கொள எய்தும் காலை. 2549

அம்புய மலராள் போல்வார் ஆலவாய் அமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிடவேண்டும் என்று கொற்றவன் தனக்கும் கூறித்
தம்பரிசனங்கள் சூழத் தனித்தடை யோடும் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமும் நல்வரவேற்று நின்றார். 2550

கொச்சகக் கலிப்பா

திருநிலவும் மணிமுத்தின்சிவிகையின்மேல் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல் வளர்ஒளி வெண்குடைநிழற்றப்
பெருகு ஒளிய திருநீற்றுத்தொண்டர் குழாம் பெருகிவர
அருள்பெருக வருஞானத்து அமுதுஉண்டார்அணைகின்றார். 2551

துந்துபிகள் முதல் ஆயதூரியங்கள் கிளராமே
அந்தணர்ஆம் மாதவர்கள் ஆயிரம் மாமறை எடுப்ப
வந்துஎழும்மங் கலநாதம் மாதிரம்உள் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதம் எதிர்கொண்டு எம்மருங்கும் சேவிப்ப.2552

பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தால் பஞ்சவன்நாட்டிப்பரந்த
எண்இல்அமண் எனும்பாவ இருஞ்சேனை இரிந்துஓட
மண்உலக மேஅன்றி வான்உலகும் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி போல்எய்தும் பொலிவுஎய்த. 2553

துன்னும்முழு உடல்துகளால் சூழும்உணர் வினில்துகளால்
அல்நெறியில் செறிந்துஅடைந்த அமண்மாசு கழுவுதற்கு
மன்னிஒளிர் வெண்மையினால் தூய்மையினால் வழுதியர்தம்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை அணைந்ததுஎனும் கவின்காட்ட.2554

பானல்வயல் தமிழ்நாடும் பழி நாடும்படி பரந்த
மானம்இலா அமண்என்னும் வல்இருள்போய் மாய்வதனுக்கு
ஆனபெருகு ஒளிப்பரப்பால் அண்டம்எலாம் கொண்டதுஒரு
ஞானமணி விளக்குஎழுந்து வருவதுஎன நலம்படைப்ப. 2555

புரசைவயக் கடக்களிற்றுப் பூழியர்வண் தமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச் சைவநெறி தழைத்துஓங்க
உரைசெய் திருப்பேர்பலவும் ஊதும் மணிச் சின்னம் எலாம்
பரசமயக் கோளரிவந் தான் என்று பணிமாற. 2556

எழுசீர் விருத்தம்

இப்பரிசு அணையும் சண்பையர் பெருமான்
எழுந்தருளும் பொழுது இசைக்கும்
ஒப்புஇல் நித்திலப் பொன்தனில் பெருங்காளம்
உலகுஉய்ய ஒலித்து எழும் ஓசை

செப்புஅரும் பெருமைக் குலச்சிறையார்தம்
செவி நிறை அமுது எனத் தேக்க
அப்பொழுது அறிந்துதலத்தின் மேல் பணிந்தே
அளப்பு அரும்களிப்பினர் ஆனார். 2557

அஞ்சலி குவித்த கரங்களும் தலைமேல்
அணைந்திடக் கடிதுசென்று அணைவார்
நஞ்சுஅணி கண்டர் தம்திருமகனார்
உடன்வரு நல்தவக் கடலை
நெஞ்சினில் நிறைந்த ஆர்வம்முன் செல்லக்
கண்டுநீள் நிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித்தலைவர்
பாங்குஉற அணைந்துமுன் பணிந்தார். 2558

நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறையாரை
நீடியபெருந்தவத் தொண்டர்
பலரும் முன்அணைந்து வணங்கி மற்றுஅவர்தம்
படியின் நின்று எழா வகை கண்டு
மலர்மிசைப் புத்தேள் வழிபடும்புகலி
வைதிகச் சேகரர் பாதம்
குலவி அங்கு அணைந்தார் தென்னவன்அமைச்சர்
குலச்சிறையார் எனக் கூற. 2559

சிரபுரச் செல்வர் அவர் உரை கேட்டுத்
திருமுகத் தாமரை மலர்ந்து
விரவுஒளி முத்தின் சிவிகை நின்று இழிந்து
விரைந்துசென்று அவர்தமை அணைந்து

கரகமலங்கள் பற்றியே எடுப்பக்
கைதொழுது அவரும் முன்நிற்ப
வரம்மிகு தவத்தால் அவரையே நோக்கி
வள்ளலார் மதுரவாக்கு அளிப்பார். 2560

செம்பியர் பெருமான் குல மகளார்க்கும்
திருந்திய சிந்தையீர்! உமக்கும்
நம் பெருமான்தன் திருவருள் பெருகும்
நன்மைதான் வாலிதே என்ன
வம்பு அலர் அலங்கல் மந்திரியாரும்
மண்மிசைத் தாழ்ந்துஅடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயன் அனையார்க்குத்
தன்மையாம் நிலை உரைக்கின்றார். 2561

சென்ற காலத்தின் பழுதுஇலாத் திறமும்
இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்று எழுந்தருளப் பெற்ற பேறு இதனால்
எற்றைக்கும் திருவருள் உடையேம்
நன்றி யில்நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நல்தமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற்று ஒளியினில் விளங்கும்
மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார். 2562

இங்கு எழுந்தருளும் பெருமை கேட்டருளி
எய்துதற்கு அரிய பேறு எய்தி
மங்கையர்க் கரசியாரும் நம்முடைய
வாழ்வு எழுந்தருளியது என்றே

அங்கு நீர்எதிர் சென்று அடிபணி வீர் என்று
அருள் செய்தார் எனத் தொழுது ஆர்வம்
பொங்கிய களிப்பால் மீளவும் பணிந்து
போற்றினார் புரவலன் அமைச்சர். 2563

ஆங்ஙனம் போற்றி அடி பணிந்து அவர் மேல்
அளவு இலா அருள் புரி கருணை
தாங்கிய மொழியால் தகுவன விளம்பித்
தலையளித்து அருளும் அப்பொழுதில்
ஓங்கு எயில் புடைசூழ் மதுரை தோன்றுதலும்
உயர் தவத் தொண்டரை நோக்கி
ஈங்கு நம் பெருமான் திருவாலவாய் மற்று
எம் மருங்கினது என வினவ. 2564

அன்பராய் அவர்முன் பணிந்த சீர் அடியார்
அண்ணலார் அடியிணை வணங்கி
முன்பு நின்று எடுத்த கைகளால் காட்டி
முருகு அலர் சோலைகள் சூழ்ந்து
மின் பொலி விசும்பை அளக்கும் நீள்கொடிசூழ்
வியன்நெடுங் கோபுரம் தோன்றும்
என்பு அணி அணிவார் இனிது அமர்ந்தருளும்
திருவாலவாய் இது என்றார். 2565

தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு
துணை மலர்க் கரம் குவித்தருளி
மண்டுபேர் அன்பால் மண்மிசைப் பணிந்து
மங்கையர்க்கரசி என்று எடுத்தே

எண்திசை பரவும் ஆலவாய் ஆவது
இதுவே என்று இருவர்தம் பணியும்
கொண்டமை சிறப்பித்து அருளிநல் பதிகம்
பாடினார் குவலயம் போற்ற. 2566

பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து
பண்புடை அடியவரோடும்
தேடும் மால் அயனுக்கு அரியவர் மகிழ்ந்த
திருவாலவாய் மருங்கு அணைந்து
நீடுஉயர் செல்வக் கோபுரம் இறைஞ்சி
நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுசூழ் வலம்கொண்டு உடையவர்கோயில்
மந்திரி யாருடன் புகுந்தார். 2567

ஆளும் அங்கணர் ஆலவாய் அமர்ந்துஇனிது இருந்த
காள கண்டரைக் கண்களின் பயன்பெறக் கண்டு
நீள்வந்து எழும் அன்பினால் பணிந்து எழ நிறையார்
மீளவும் பல முறை நிலம் உற விழுந்து எழுவார். 2568

அங்கம் எட்டினும் ஐந்தினும் அளவு இன்றி வணங்கிப்
பொங்கு காதலின் மெய்ம் மயிர்ப் புளகமும் பொழியும்
செங்கண் நீர்தரும் அருவியும் திகழ்திரு மேனி
எங்கும் ஆகிநின்று ஏத்தினார் புகலியர் இறைவர். 2569

நீல மாமிடற்று ஆலவா யான் என நிலவும்
மூலம் ஆகிய திருஇருக் குக்குறள் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர் தம்மொடும் திளைத்தார்
சாலும் மேன்மையில் தலைச்சங்கப் புலவனார் தம்முன். 2570

சேர்த்தும் இன்இசைப் பதிகமும் திருக்கடைக்காப்புச்
சாத்தி நல்இசைத் தண்தமிழ்ச் சொல்மலர் மாலை
பேர்த்தும் இன்புறப் பாடிவெண் பிறைஅணி சென்னி
மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே திருமுன்றில் அணைய. 2571

பிள்ளை யார்எழுந் தருளிமுன் புகுதும்அப் பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வேணியார்தமைத் தொழும்விருப்பால்
உள்அணைந்திட எதிர்செலாதுஒரு மருங்கு ஒதுங்கும்
தெள்ளு நீர்விழித் தெரிவையார் சென்று முன்பு எய்த. 2572

மருங்கில் மந்திரியார் பிள்ளையார் கழல் வணங்கிக்
கருங்குழல்கற்றை மேல்குவி கைத்தளிர் உடையார்
பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன் பாவையார் என்னப்
பெருங்களிப்புடன் விரைந்துஎதிர் பிள்ளையார் அணைந்தார். 2573

தென்னவன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்அடிக்கமலங்களில் பொருந்தமுன் விழுந்தார்
மன்னுசண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந்து அளிக்கும்
இன்அருள்பெரும் சிறப்பொடும் திருக்கையால் எடுத்தார். 2574

ஞான போனகர் எதிர்தொழுது எழுந்தநல் தவத்து
மானியார் மனக்கருத்து முற்றியது என மதித்தே
பானல் அம்கண்கள் நீர்மல்கப் பவளவாய் குழறி
யானும் என்பதியும் செய்ததவம் என்கொல் என்றார் 2575

யாழின் மென்மொழியார்மொழிந்து எதிர்கழல் வணங்கக்
காழி வாழவந்து அருளிய கவுணியர் பிரானும்
சூழும் ஆகிய பர சமயத்திடை தொண்டு
வாழும் நீர்மையீர் உமைக்காண வந்தனம் என்றார். 2576

இன்னவாறுஅருள் செய்திடத் தொழுதுஅடி வீழ்ந்தார்
மன்னும் மந்திரியார்வரு திறம்எலாம் மொழிய
அன்னமெல்நடையார் தமக்கு அருள்செய்து போக்கித்
துன்னும் மெய்த்தொண்டர் சூழவந்து அருளும்அப்பொழுது. 2577

செல்வம் மல்கிய திருவால வாயினில் பணிசெய்து
அல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார் மருங்குஅணைந்துஇறைஞ்சி
மல்கு கார் அமண் அருள் கெட ஈங்கு வந்தருள
எல்லை இல்தவம் செய்தனம் என எடுத்து இசைந்தார். 2578

அத்திருத்தொண்டர் தங்களுக்கு அருள்முகம் அளித்து
மெய்த்த காதலின் அவரொடும் புறத்தினில் மேவிச்
சித்தம் இன்புறும் அமைச்சனார் திருமடம் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத் தொடும்இனிது அமர்ந்தார். 2579

பரவு காதலின் பாண்டிமாதேவியார் அருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறையார் விருந்து அளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந்து அருளிய செல்வர்அங் கிருந்தார்
இரவி மேல்கடல் அணைந்தனன் எல்லி வந்துஅணைய. 2580

வழுதி மாநகர் அதனிடை மாமறைத் தலைவர்
பழுது இல் சீர்அடியாருடன் பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வரும் கார்அமண் குண்டர்கள் கலங்கி
இழுதும் மெய்இருட்கு இருள் எனஈண்டினர் ஒருபால். 2581

அங்கண் மேவிய சமணர்கள் பிள்ளைார் அமர்ந்த
துங்க மாமடம் தன்னிடைத் தொண்டர்தம் குழாங்கள்
எங்கும் ஓதிய திருப்பதிகத்து இசை எடுத்த
பொங்கு பேர்ஒலி செவிப்புலம் புக்கிடப் பொறாராய். 2582

மற்றுஇவ் வான்பழி மன்னவன் மாறனை எய்திச்
சொற்றும் என்று தம் சூழ்ச்சியும் ஒருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடைக் காவலர் முன்சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவர்க்கு எங்களை விளம்புவீர் என்றார். 2583

வாயில் காவலர் மன்னவன் தனைஎதிர் வணங்கி
ஆயம் ஆகிவந்து அடிகள் மார்அணைந்தனர் என்ன
ஏயி னான் அணைவார்என அவரும்சென்று இசைத்தார்
பாயி னால்உடல் மூடுவார் பதைப்புடன் புக்கார். 2584

புக்கபோதுஅவர் அழிவுறு மனத்திடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனும் கண்டுஎதிர் வினவி
ஒக்க நீர்திரண்டு அணைவதற்கு உற்றதுஎன்? என்னத்
தக்கது அல்லதீங்கு அடுத்தது சாற்றுதற்கு என்றார். 2585

ஆவ தேல்நுமக்கு அடுத்தது கூறுவீர் என்று
காவலன்பரிந்து உரைத்தலும் கார்அமண்கையர்
மாவலாய் உன்தன் மதுரையில் சைவவே தியர்தாம்
மேவ லால்இன்று கண்டுமுட்டு யாம் என்று விளம்ப. 2586

என்றுகூறலும் கேட்டு முட்டு யானும் என்று இயம்பி
நன்றுநல்அறம் புரிந்தவா நான் என்று நகுவான்
கன்றும் உள்ளத்தன் ஆகி அக் கண்ணுதல் அடியார்
இன்றுஇம் மாநகர் அணைந்ததுஎன்? அவர்கள்யார்என்றான். 2587

மாலை வெண்குடை வளவர்சோ ணாட்டுவண்புகலிச்
சூல பாணிபால் ஞானம்பெற் றாம்என்று சுருதிப்
பாலன் அன்பர்தம் குழாத்தொடும் பனிமுத்தின் சிவினை
மேல்அணைந்தனன் எங்களை வாதினில் வெல்ல. 2588

என்றுகூறுவார் இத்திறம் முன்புதாம் அறிந்தது
ஒன்றும் அங்கு ஒழியாவகை உரைத்தலும் தென்னன்
மன்றல்அம்பொழில் சண்பையார் வள்ளலால் நாமம்
சென்றுதன்செவி நிறைத்தலும் செயிர்த்துமுன் சொல்வான். 2589

மற்றுமாமறை மைந்தன்இம் மருங்குஅணைந் தானேல்
உற்றசெய் தொழில் யாதுசெய்கோம் என உரைப்பச்
செற்றம் மீக்கொண்ட சிந்தையும் செய்கையும் உடையோர்
கொற்றமன்னவன் மொழிக்குஎதிர் குறித்துஉரைசெய்வார். 2590

வந்த அந்தணன் தன்னைநாம் வலிசெய்து போக்கும்
சிந்தை அன்றிஅச் சிறுமறை யோன்உறை மடத்தில்
வெந்த ழல்பட விஞ்சைமந்திரத் தொழில்வி ளைத்தால்
இந்தநல்நகர் இடத்துஇரான் ஏகும்என்று இசைத்தார். 2591

அறுசீர் விருத்தம்

ஆவதுஒன்று இதுவே ஆகில் அதனையே விரைந்துசெய்யப்
போவதுஎன்று அவரைப்போக்கிப்பொய் பொருளாக்கொண்டான்
யாவதும் உரையாடாதே எண்ணத்தில் கவலையோடும்
பூஅணை அமளிபுக்கான் பொங்குஎழில் தேவி சேர்ந்தாள். 2592

மன்னவன் உரைப்பதுஇன்றி இருக்க மாதேவியார் தாம்
என்உயிர்க்கு உயிராய் உள்ள இறைவ! நீஉற்றது என்னோ
முன்உள மகிழ்ச்சி இன்றி முகம்புலர்ந்திருந்தாய் இன்று
பன்னிய உள்ளத்து எய்தும் பருவரல் அருள்செய் என்றாா். 2593

தேவியார் தம்மைநோக்கித் தென்னவன் கூறுகின்றான்
காவிநீள் கண்ணினாய்! கேள்காவிரி நாட்டில் மன்னும்
தாவில் சீர்க் கழுமலத்தான் சங்கரன் அருள்பெற்று இங்கு
மேவினான் அடிகள் மாரைவாதினில் வெல்ல என்று. 2594

வெண்பொடி பூசும்தொண்டர் விரவினார் அவரை எல்லாம்
கண்டுமுட்டு அடிகள்மார்கள் கேட்டு முட்டு யானும் காதல்
வண்டு உணத் துதைந்த கோதை மானியே! இங்கு வந்த
பண்பு மற்று இதுவே ஆகும் பரிசுவேறு இல்லை என்றான்.2595

மன்னவன்உரைப்பக் கேட்டு மங்கையர்க்கரசியார் தாம்
நின்நிலை இதுவே ஆகில் நீடியதெய்வத் தன்மை
அன்னவர் வாது செய்தால் வென்றவர் பக்கம் சேர்ந்து
துன்னுவது உறுதி ஆகும் சுழிவுறேல் மன்ன என்றார். 2596

சிந்தையில் களிப்புமிக்குத் திருக்கழுமலத்தார் வேந்தன்
வந்தவாறு எம்மை ஆளஎனவரு மகிழ்ச்சி யோடும்
கொந்துஅலர் குழலார் போதக் குலச்சிறையார் அங்குஎய்த
இந்தநன் மாற்றம் எல்லாம் அவர்க்கு உரைத்து இருந்தபின்னர்.2597

கொற்றவன் அமைச்சனாரும் கைதலை குவித்து நின்று
பெற்றனம் பிள்ளையார்இங்குஅணைந்திடப்பெறும்பேறுஎன்பார்
இற்றைநாள் ஈசன் அன்பர் தம்மைநாம்இறைஞ்சப்பெற்றோம்
மற்றுஇனிச் சமணர்செய்யும் வஞ்சனை அறியோம் என்றார்.2598

மானியார் தாமும் அஞ்சிவஞ்சகப் புலையர் தாங்கள்
ஈனமே புரிய வல்லார் செய்வது என் நாம்? என்றுஎண்ணி
ஞான சம்பந்தர் தம்பால் நன்மை அல்லாது செய்யும்
ஊனம் வந்து அடையில் நாமும் உயிர்துறந்து ஒழிவதுஎன்றார். 2599

இவர்நிலை இதுவே ஆகஇலங்கு வேல்தென்னன் ஆன
அவன்நிலை அதுஆம் அந்நாள் அருகர்தம்நிலையதுஎன்னி
தவம்மறைந்து அல்ல செய்வார்தங்கள் மந்திரத்தால் செந்தீ
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார் திருமடம் சேரச் செய்தார். 2600

கலித்துறை

ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்து ஓதுவார் நோக்கம்
மாதி ரத்தினும் மற்றைமந் திரவிதிவருமே
பூதி சாதனார் மடத்தில் தாம் புனைந்த சாதனைகள்
சாதி யாவகை கண்டுஅமண் குண்டர்கள் தளர்ந்தார். 2601

தளர்ந்து மற்றவர் தாம்செய்த தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த அச்சம்முன் கெழுமிய கீழ்மையோர் கூடி
விளங்கு நீள்முடி வேந்தன் ஈது அறியின் நம் மேன்மை
உளம்கொளான்நமர் விருத்தியும் ஒழிக்கும் என்றுஉணர்வார். 2602

மந்திரச் செயல் வாய்த்தில மற்றுஇனிச் செய்யும்
புந்திஆவது இங்கு இது எனப்பொதிதழல் கொடுபுக்கு
அம்தண் மாதவர் திருமடப் புறத்து அயல் இருள்போல்
வந்து, தம்தொழில் புரிந்தனர், வஞ்சனை மனத்தோர். 2603

திருமடப்புறச் சுற்றினில் தீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தஅத் தொழில்வெளிப் படுதலும் மறுகிப்
பரிசனத்தவர் பதைப்பொடும் சிதைந்தது நீக்கி
அருகர் இத்திறம் புரிந்தமை தெளிந்து சென்றுஅணைவார். 2604

கழுமலப்பதிக் கவுணியர் கற்பகக் கன்றை
தொழுது நின்றுஅமண் குண்டர்செய் தீங்கினைச்சொன்ன
பொழுது மாதவர் துயிலும் இத் திருமடப்புறம்பு
பழுது செய்வதோ பாவிகாள்! எனப் பரிந்தருளி. 2605

என்பொருட்டுஅவர் செய்ததீங்கு ஆயினும் இறையோன்
அன்பு ருக்குஎய்து மோஎன்று பின்னையும் அச்சம்
முன்புஉறப்பின்பு முனிவுற முத்தமிழ் விரகர்
மன்பு ரக்கும்மெய் முறைவழு எனமனம் கொண்டார். 2606

வெய்யதீங்கு இதுவேந்தன் மேற்று எனும் விதி முறையால்
செய்யனே திருஆலவாய் எனும் திருப்பதிகம்
சைவர் வாழ் மடத்து அமணர்கள் இட்டதீத் தழல்போய்ப்
பையவேசென்று பாண்டியற்கு ஆக, எனப் பணிந்தார். 2607

எண்சீர் விருத்தம்

பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பில்
பயிலும்நெடு மங்கலநாண் பாதுகாத்தும்
ஆண்டகையார் குலச்சிறையார் அன்பினாலும்
அரசன்பால் அபராதம் உறுதலாலும்
மீண்டுசிவ நெறிஅடையும் விதியினாலும்
வெண்ணீறு வெப்புஅகலப் புகலிவேந்தர்
தீண்டிஇடப்பேறுஉடையான் ஆதலாலும்
தீப்பிணியைப் பையவே செல்க என்றார். 2608

திருந்துஇசைப்ப திகத்தொடை திருஆல வாயின்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர் புனைந்திட அருளால்
விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த் தென்னனைமேவிப்
பெருந்த ழல்பொதி வெதுப்புஎனப் பெயர்பெற்றது அன்றே. 2609

செய்ய மேனியர் திருமகனார் உறைமடத்தில்
நையும் உள்ளத்த ராய்அமண் கையர்தாம் நணுகிக்
கையினால்எரி இடஉடன் படும் எல்லி கரப்பி
வெய்ய வன்குணக்கடலிடை எழுந்தனன்மீது. 2610

இரவு பாதகர் செய்த தீங்கு இரவி தன்மரபில்
குரவ ஓதியர் குலச்சிறை யார்உடன் கேட்டுச்
சிரபுரப்பிள்ளை யாரைஇத் தீயவர்நாட்டு
வாவ ழைத்தநாம் மாய்வதே எனமனம் மயங்கி. 2611

பெருகும் அச்சமோடு ஆர்உயிர் பதைப்பவர் பின்பு
திரும டப்புறம் மருங்குதீது இன்மையின் தெளிந்து
கருமு ருட்டுஅமண் கையர்செய் தீங்கிது கடைக்கால்
வருவதுஎப்படி ஆம் என மனம்கொளும் பொழுது. 2612

அரசனுக்குவெப்பு அடுத்தது என்றுஅருகுகஞ் சுகிகள்
உரைசெயப் பதைத்து ஒருதனித் தேவியார் புகுத
விரைவும் அச்சமும் மேற்கொளக் குலச்சிறையாரும்
விரைசெய் பொன்புய மன்னவன் மருங்குவந்துஅணைந்தார். 2613

வேந்தனுக்குமெய் விதிர்ப்புற வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழல் கதுமென மெய்எலாம் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறத்து நின்றார்களும் புலர்ந்து
தீந்து போம்படி எழுந்தது விழுந்து உடல் திரங்க. 2614

உணர்வும் ஆவியும் ஒழிவதற்கு ஒருபுடை ஒதுங்க
அணையலுற்றவர் அருகு தூரத்திடைஅகலப்
புணர்இளங்கத லிக்குருத் தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னும்கருக் கொண்டு அவை நுண்துகள் ஆக. 2615

மருத்து நூலவர் தங்கள்பல் கலைகளில் வகுத்த
திருத்த குந்தொழில் யாவையும் செய்யவும் மேல்மேல்
உருத்துஎழுந்தவெப்பு உயிரையும் உருக்குவது ஆகக்
கருத்துஒ ழிந்துஉரை மறந்தனன் கௌரியர் தலைவன். 2616

ஆனவன்பிணி நிகழ்வுழி அமணர்கள் எல்லாம்
மீனவன்செயல் கேட்டலும் வெய்துஉயிர்த்து அழிந்து
போனகங்குலின் புகுந்ததின் விளைவுகொல் என்பர்
மானம் முன்தெரி யாவகை மன்னன்மாட்டு அணைந்தார். 2617

மால்பெருக்கும் சமண்கையர் மருக்கு சூழ்ந்து
வழுதிநிலை கண்டுஅழிந்த வந்த நோயின்
மூலநெறி அறியாதே தங்கள் தெய்வ
மொழிநவில் மந்திரம்கொண்டு முன்னும் பின்னும்
பீலிகொடு தைவருதற்கு எடுத்த போது
பிடித்த பீலிகள் பிரம்பினோடும் தீந்து
மேல்எரியும் பொரிசிதறி வீழக்கண்டு
வெப்பின் அதிசயம் நோக்கி வெருவல் மிக்கார். 2618

கருகிய மாசுடை யாக்கைத் தீயோர் தங்கள்
கைத்தூங்கு குண்டிகைநீர் தெளித்துக் காவாய்
அருகனே! அருகனே! என்றுஎன்று ஓதி
அடல்வழுதி மேல்தெளிக்க அந்நீர் பொங்கிப்
பெருகும் எரிதழல் சொரிந்த நெய்போல் ஆகிப்
பேர்த்தும் ஒரு தழல்அதன்மேல் பெய்தால் போல
ஒருவரும் இங்கு இரு மருங்கும் இராது போம் என்று
அமணரைப்பார்த்துஉரைத்து அரசன் உணர்வுசோர்ந்தான். 2619

அறுசீர் விருத்தம்

பாண்டிமாதேவியாரும் பயம்எய்தி அமைச்சர் பாரம்
பூண்டவர் தம்மைநோக்கிப் புகலியில் வந்து நம்மை
ஆண்டுகொண்டவர் பால் கங்குல் அமணர்தாம் செய்ததீங்கு
மூண்டவாறு இனையது ஆகி முடிந்ததோ என்று கூற. 2620

கொற்றவன் அமைச்சனாராம் குலச்சிறையாரும் தாழ்ந்து
மற்றுஇதன் கொடுமைஇந்த வஞ்சகர் மதில்கள் மூன்றும்
செற்றவர் அன்பர் தம்பால் செய்த தீங்கு அரசன் பாங்கு
முற்றியது இவர்கள் தீர்க்கின் முதிர்வதே ஆவது என்பார். 2621

இருதிறத் தவரும் மன்னன் எதிர்பணிந்து இந்த வெப்பு
வருதிறம் புகலிவந்த வள்ளலார் மதுரை நண்ண
அருகர்கள் செய்த தீய அனுசிதம் அதனால் வந்து
பெருகியது இதற்குத் தீர்வு பிள்ளையார் அருளே என்று.2622

காயமும் மனமும் மாசு கழுவுதல் செய்யார் செய்யும்
மாயமும் இந்தநோயை வளர்ப்பதே வளர்வெண்திங்கள்
மேயவேணி யர்பால் ஞானம் பெற்றவர் விரும்பிநோக்கில்
தீயஇப் பிணியே அன்றிய பிறவியும் தீரும் என்றார். 2623

மீனவன் செவியின்ஊடு மெய்யுணர்வு அளிப்போர் கூற
ஞானசம்பந்தன் என்னும் நாமமந்திரமும் செல்ல
ஆனபோது அயர்வுதன்னை அகன்றிட அமணர் ஆகும்
மானம்இல் லவரைப் பார்த்து மாற்றம்ஒன்றுஉரைக்கலுற்றான். 2624

மன்னவன் அவரைநோக்கி மற்றுஇவர் செய்கைஎல்லாம்
இன்னவாறு எய்தும் நோய்க்கே ஏதுஆயின என்று எண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி மாமறைச் சிறுவர் வந்தால்
அன்னவர் அருளால் இந்நோய் அகலுமேல் அறிவேன்என்றான். 2625

என்றுமுன் கூறிப்பின்னும் யான்உற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கம் சேர்வன் விரகுஉண்டடேல் அழையும்என்ன
அன்று அவர்உவகை பொங்கி ஆர்வத்தால்அணையைநூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம்போலும் காதல் வெள்ளத்தில் செல்வார். 2626

பாய்உடைப் பாதகத்தோர் திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி உள்அழி திருவுள்ளத்தான்
மேயஅத் துயரம் நீங்க விருப்புறு விரைவினோடு
நாயகப் பிள்ளையார் தம் நல்பதம் பணிவார் ஆகி. 2627

மன்னவன் இடும்பை தீர மற்றுஅவன் பணிமேற்கொண்டே
அன்னமெல் நடையினாரும் அணிமணிச்சிவிகை ஏறி
மின்இடை மடவார்சூழ வேல்படை அமைச்சனாரும்
முன்அணைந்து ஏகச் சைவமுதல்வனார் மடத்தைச்சார்ந்தார். 2628

திருமடம் சாரச்சென்று சேய்அரிக் கண்ணினார் முன்
வருபரி இழிந்துநின்ற அமைச்சனார் வந்தபான்மை
சிரபுரப் பிள்ளையார்க்கு விண்ணப்பம்செய்வீர் என்னப்
பரிசனத்தவரும் புக்குப் பதம்அறிந்து உணர்த்துகின்றார். 2629

பாண்டிமாதேவியாரும் பரிவுடை அமைச்சனாரும்
ஈண்டுவந்து அணைந்தார் என்றுவிண்ணப்பம்செய்யச்சண்பை
ஆண்டகையாரும் ஈண்டஅழையும் என்றுஅருளிச்செய்ய
மீண்டபோந்து அழைக்கப்புக்கார் விரைவுஉறும் விருப்பின்மிக்கார். 2630

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசைஅன்றி மண்ணில் மதிக்கொழுந்தைத்
தேன்நக்க மலர்க்கொன்றச் செஞ்சடையார்சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். 2631

கண்டபொழுதுஅமண்கொடியோர் செய்தகடுந்தொழில்நினைந்தே
மண்டியகண் அருவிநீர் பாயமலர்க் கைகுவித்துப்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப் பொருந்தநிலம் உறவிழுந்தார்
கொண்டகுறிப்போடுநெடிது உயிர்த்துஅழிந்தகொள்கையராய். 2632

உரைகுழறி மெய்ந்நடுங்கிஒன்றும் அறிந்திலர் ஆகித்
தரையின்மிசைப்புரண்டுஅயர்ந்து சரண கமலம் பற்றிக்
கரைஇல் கவலைக்கடற்குஒர்கரைபற்றினார் போன்று
விரைவுஉறுமெய் அன்பினால் விடாதுஒழிவார் தமைக்கண்டு. 2633

அருமறைவாழ் பூம்புகலி அண்ணலார் அடிபூண்ட
இருவரையும் திருக்கையால் எடுத்தருளித் தேற்றிடவும்
தெருமந்து தெளியாதார் தமைநோக்கிச் சிறப்புஅருளித்
திருவுடையீர் உங்கள்பால் தீங்குஉளதோ? எனவினவ. 2634

வெம்சமணர் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிகஅழிந்தே
அஞ்சினோம் திருக்கையால் அடாதுஎன்றே அதுதீர்ந்தோம்
வஞ்சகர்மற்றுஅவர்செய்த தீத்தெழில்போய் மன்னவன்பால்
எஞ்சல்இலாக் கொடுவதுப்பாய் எழாநின்றது எனத்தொழுது. 2635

வெய்யதொழில்அமண்குண்டர் வினைக்கவரும் வெதுப்புஅவர்தாம்
செய்யும்அதி மாயைகளால் தீராமைத் தீப்பிணியால்
மையல்உறு மன்னவன்முன் மற்றுஅவரைவென்றுஅருளில்
உய்யும்எமது உயிரும்அவன் உயிரும் என உரைத்தார்கள்.2636

அறுசீர் விருத்தம்

என்றுஅவர் உரைத்தபோதில் எழில்கொள்பூம் புகலிவேந்தர்
ஒன்றும்நீர் அஞ்சவேண்டா உணர்வுஇலா அமணர்தம்மை
இன்றுநீர் உவகை எய்த யாவரும் காண வாதில்
வென்றுமீனவனை வெண்ணீறு அணிவிப்பன் விதியால் என்றார். 2637

கொச்சகக் கலி

மொழிந்தருள அதுகேட்டு முன்இறைஞ்சி முகம்மலர்வார்
அழுந்தும்இடர்க் கடலிடைநின்று அடியோமை எடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேல்தென்னாடு செய்தவத்தால்
எழுந்தருளப் பேறுஉடையோம் என்பெறோம் எனத்தொழலும். 2638

அறுசீர் விருத்தம்

ஆவதும்அழிவதும் எல்லாம் அவர்செயல்அமணர் ஆகும்
பாவகாரிகளை நோக்கும் பழுதுஉடன் நீங்க வெல்லச்
சேஉயர் கொடியினார் தம் திருஉள்ளம் அறிவேன் என்று
பூ அலர் பொழில்சூழ் சண்பைப் புரவலர் போதுகின்றார். 2639

வையகம் உய்யவந்த வள்ளலார் மடத்தின் நின்று
மெய்அணி நீற்றுதுத்தொண்டர் வெள்ளமும் தாமும் போந்து
கையிணை தலையின் மீது குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையார் மன்னுள்திருவாலயுட் புக்கார் 2640

நோக்கிட விதியிலாரை நோக்கியான் வாதுசெய்யத்
தீக்கனல் மேனியானே திருவுளமே என்று எண்ணில்
பாக்கியப் பயனாய் உள்ள பாலறாவாயர் மெய்ம்மை
நோக்கி வண்தமிழ்செய் மாலைப்பதிகம் தான் நுவலல் உற்றார் 2641

கானிடை ஆடுவரைக் காட்டுமா உரி முன் பாடித்
மேன்அலர் கொன்றையார் தம் திருஉளம் நோக்கிப் பின்னும்
ஊனம்இல் வேதவேள்வி எங்ன்று எடுத்துஉரையின் மாலை
மானம்இல் அமணர் தம்மைவாதில் வென்று அழிக்கப்பாடி 2642

ஆலமே அமுதம் ஆக உடன்வானவர்க்கு அளித்துக்
காலனை மார்க்கண்டாக்காக்காய்த்தனை அடியேற்கு இன்று
ஞாலம் நின்புகழே ஆக வேண்டும்நான் மறைகள் ஏத்தும்
சீலமே ஆலவாயில் சிவபெருமானே என்றார் 2643

நாதர் தம் அருள்முன்பெற்று நாடியமகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றிவிடை கொண்டு புனிதநீற்று
மேதகு கோலத்தோடும் விருப்புறு தொண்டல் சூழ
மூதுஎயில் கபாடம் நீடு முதல் திருவாயில் சார்ந்தார் 2644

அம்மலர்க் குழலினார்க்கும் அமைச்சர்க்கும் அருளவேண்டிச்
செம்மணிப் பலகைமுத்தின் சிவிகை மேற்கொண்ட போதில்
எம்மருங்கினிலும் தொண்டர் எடுத்த ஆர்ப்பு எல்லைஇன்றி
மும்மை நீடுஉலகம் எல்லாம் முழுதுடன் நிறைந்தது அன்றே 2645

பல்லிய நாம் பொங்கப் படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்ஒளிவட்டம் ஆகி நண்ணிமேல்வருவது என்ன
வில்வளர் தரளக்கோவைவெண்குடைநிழற்ற வெவ்வே
எல்லைஇல் முத்தின் காளம் தாரைசங்கு எங்கும் ஒத. 2646

கண்ணினுக்கு அணியாய் உள்ளார் எழுச்சியின்காட்சிபெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு நம்பினர் எனினும் முன்பு
பண்ணிய தவங்கள் என் கொல் பஞ்சவன் தஞ்சம் மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்திவந்து மதுரையில் புகுத என்றார். 2647

தென்னவன் தேவியாரும் திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர அமைச்சர் முன்பு பெருந்தொண்டர்குழாத்துச்செல்லப்
பொன்அணி மாடவீதி ஊடு எழுந்தருளிப் புக்கார்
கன்னிநாடு உடையான் கோயில் காழிநாடு உடைய பிள்ளை. 2648

கொற்றவன் தன்பால் முன்பு குலச்சிறையார் வந்துஎய்திப்
பொன்தடமதில் சூழ்சண்பைப் புரவலர் வரவு கூற
முன்துயர் சிறிது நீங்கி முழுமணி அணிப்பொன்பீடம்
மற்றுஅவன் முடியின் பக்கத்து இடுகஎன வல்லன் ஆனான். 2649

மந்திரியாரைப் பின்னும்எதிர்செல மன்னன் ஏவச்
சிந்தைஉள் மகிழ்ந்து போந்தார்செயலையான்சமயத்துள்ளோர்
பைந்துணர் அலங்கல் மன்னன்பரிசுகண்டு இதுவோபண்பால்
நம்தனிச் சமயம் தன்னைநாட்டுமாறு என்று பின்னும். 2650

நின்அற நெறியைநீயே காத்துஅருள் செய்தி ஆகில்
அன்னவர் தம்மை இங்கே அழைத்தனை அவரும் யாமும்
முன்உற ஒக்கத் தீர்க்கமொழிந்தது மற்றுஅவரால் தீர்ந்தது
என்னினும் யாமும் தீர்த்தோம் ஆகவும் இசைவாய் என்றார். 2651

பொய்தவம் ஆகக்கொண்ட புன்தலைச் சமணர் கூறச்
செய்தவப் பயன்வந்துஎய்தும் செவ்விமுன் உறுதலாலே
எய்திய தெய்வச் சார்வால் இருதிறத்தீரும் தீரும்
கைதவம் பேசமாட்டேன் என்று கைதவனும் சொன்னான். 2652

என்றுஅவன் உரைப்பக்குண்டர்எண்ணம்கெட்டிருந்தஎல்லைத்
தெண்தமிழ் நாடுசெய்த செய்தவக் கொழுந்துபோல்வார்
வன்தனிப் பவனம்முன்னர் வாயிலுள் அணைந்து மாடு
பொன்திகழ் தரளப் பத்திச் சிவிகை நின்றுஇழிந்து புக்கார். 2653

குலச்சிறையார் முன்புஎய்தக்கொற்றவன் தேவியாரும்
தலத்திடை இழிந்துசென்றார் தண்தமிழ்நாட்டு மன்னன்
நிலத்திடை வானின்நின்று நீள்இருள் நீங்கவந்த
கலைச்செழுந் திங்கள்போலும் கவுணியர் தம்மைக்கண்டான். 2654

கண்டஅப்பொழுதேவேந்தன் கையெடுத்து எய்தநோக்கித்
தண்துணர் முடியின் பாங்கர்த் தமனியப் பீடம் காட்ட
வண்தமிழ் விரகர் மேவி அதன்மிசை இருந்தார் மாயை
கொண்டவல்அமணர்எல்லாம்குறிப்பின்உள்அச்சம்கொண்டார். 2655

செழியனும் பிள்ளையார்தம்திருமேனி காணப் பெற்று
விழிஉற நோக்கலாலே வெம்மை நோய்சிறிது நீங்கி
அழிவுஉறு மனன்நேர் நிற்க அந்தணர் வாழ்வைநோக்கி
கெழுவுஉறுபதி யாது என்று விருப்புடன் கேட்டபோது. 2656

பொன்னிவளம் திருநாட்டுப் புனல்பழனப் புறம்பணைசூழ்
கன்னிமதில் கழுமலம் நாம் கருதும்ஊர் எனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பற்றும் பரவியசொல் திருப்பதிகம்
தென்னவன்முன்பு அருள்செய்தார் திருஞான சம்பந்தர். 2657

பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப் பீடத்தில் இருந்தபொழுது
உள்ளநிறை பொறாமையினால் உழைஇருந்த கார்அமணர்
கொள்ளும்மனத் திடைஅச்சம் மறைத்துமுகம் கோபத்தீ
துள்ளிஎழும் எனக்கண்கள் சிவந்துபல சொல்லுவார். 2658

காலைஎழும் கதிரவனைப் புடைசூழும் கருமுகில்போல்
பீலிசேர் சமண்கையர் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்வார்
ஏலவே வாதினால் வெவ்வதனுக்கு எண்ணித்தாம்
கோலும்நூல் எடுத்துஓதித் தலைதிமிர்ப்பக்குரைத்தார்கள். 2659

பிள்ளையார் அதுகேளாப் பேசுகநும் பொருள்எல்லை
உள்ளவாறு என்றுஅருள ஊத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
துள்ளிஎழுந்து அனேகராய்ச் சூழ்ந்துபத றிக்கதற
ஒள்இழையார் அதுகண்டு பொறார்ஆகி உள்நடுங்கி. 2660

அறுசீர்விருத்தம்

தென்னவன் தன்னைநோக்கி திருமேனி எளியர் போலும்
இன்அருள் பிள்ளையார் மற்றுஇவர்உவர் எண்ணிலார்கள்
மன்ன! நின் மயக்கம் எங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும்
பின்னைஇவ் அமணர் மூள்வார் வல்லரேல் பேச என்றார். 2661

மாறனும் அவரை நோக்கி வருத்தல்நீ என்று மற்று
வேறு வாது என்கொல் என்மேல் வெப்புஒழித்து அருகர்நீரும்
ஆறுஅணி சடையினார்க்கு அன்பராம் இவரும் நீங்கள்
தேறிய தெய்வத் தன்மை என்னிடைத் தெரிப்பீர் என்றான். 2662

ஞானஆர் அமுதம் உண்டார் நல்தவத்திருவை நோக்கி
மானின்நேர் விழியினாய்! கேள் மற்றுஎனைப் பாலன் என்று
நீ நனி அஞ்சவேண்டாம் நிலைஇலா அமணர்க்கு என்றும்
யான் எளியேன் அலேன் என்று எழும் திருப்பதிகம் பாடி. 2663

பெற்றியால் அருளிச்செய்த பிள்ளையார் தமக்கும் முன்னம்
சுற்றுநின்று அழைத்தல் ஓவா அருகர்க்கும்தென்னர்கோமான்
இற்றைநாள் என்னைஉற்ற பிணியை நீர்இகலித் தீரும்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில் வென்றவர் என்று செப்ப. 2664

மன்னவன் மாற்றம் கேட்டு வடிவுபோல் மனத்து மாசு
துன்னிய அமணர் தென்னர் தோன்றலை நோக்கி நாங்கள்
உன் உடம்பு அதனில்வெப்பை ஒரு புடைவாமபாகம்
முன்னம் மந்திரித்துத் தெய்வ முயற்சியால் தீர்த்தும் என்றார். 2665

யாதும் ஒன்று அறிவிலாதார் இருள் எனஅணையச்சென்று
வாதினில் மன்னவன்தன் வாமபாகத்தைத் தீர்ப்பார்
மீதுதம் பீலிகொண்டு தடவிட மேன்மேல் வெப்புத்
தீதுஉறப் பொறாது தென்னன் சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான். 2666

தென்னவன் நோக்கம் கண்டு திருக்கழு மலத்தார் செல்வர்
அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை ஆலவாய் அண்ணல் நீறே
மன்னும் மந்திரமும் ஆகி மருந்தும் ஆய்த்தீர்ப்பது என்று
பன்னிய மறைகள் ஏத்திப் பகர் திருப்பதிகம் பாடி. 2667

திருவளர்நீறுகொண்டு திருக்கையால் தடவத் தென்னன்
பொருஅரு வெப்பு நீங்கிப் பொய்கையின் குளிர்ந்ததுஅப்பால்
மருவிய இடப்பால் மிக்க அழல்எழ மண்டு தீப்போல்
இருபுடை வெப்பும்கூடி இடம்கொளாது என்னப் பொங்க. 2668

உறியுடைக் கையர் பாயின் உடுக்கையர் நடுக்கம் எய்திச்
செறிமயில் பீலி தீயத் தென்னன் வெப்புஉறுதீத்தம்மை
எறிய மாசு உடலும் கன்றி அருகுவிட்டு ஏற நிற்பார்
அறிவுடையாரை ஒத்தார் அறிவிலா நெறியில் நின்றார் 2669

பலர்தொழும் புகலிமன்னர் ஒருபுடை வெப்பைப் பாற்ற
மலர்தலை உலகின் மிக்கார் வந்துஅதிசயித்துச் சூழ
இலகுவேல் தென்னன் மேனி வலம்இடம் எய்தி நீடும்
உலகினில் தண்மை வெம்மை ஒதுங்கினால் ஒத்தது அன்றே.2670

மன்னவன் மொழிவான் என்னே! மதித்த இக்காலம் ஒன்றில்
வெந்நரகு ஒருபால் ஆகும் வீட்டு இன்பம் ஒருபால் ஆகும்
துன்னும் நஞ்சு ஒருபால் ஆகும் சுவை அமுது ஒருபால்ஆகும்
என்வடிவு ஒன்றில் உற்றேன் இருதிறத்து இயல்பும் என்பான். 2671

வெம்தொழில் அருகர் தோற்றீர் என்னைவிட்டு அகலநீங்கும்
வந்துஎனை உய்யக்கொண்ட மறைக்குல வள்ளலாரே
இந்தவெப்பு அடைய நீங்க எனக்கு அருள்புரிவீர் என்று
சிந்தையால் தொழுது சொன்னான் செல்கதிக்குஅணியன் ஆனான்.2672

திருமுகம் கருணைகாட்டத் திருக்கையால் நீறு காட்டி
பெருமறை துதிக்கும்ஆற்றால் பிள்ளையார் போற்றிபின்னும்
ஒருமுறை தடவ அங்கண் ஒழிந்தது வெப்புஅகன்று பாகம்
மருவுதீப் பிணியும் நீங்கி வழுதியும் முழுதும் உய்ந்தான். 2673

கொற்றவன் தேவி யாரும் குலச்சிறையாரும் தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாத தாமரை சென்னி சேர்த்துப்
பெற்றனம் பெருமை இன்று பிறந்தனம் பிறவா மேன்னம
உற்றனன் மன்னன் என்றே உளம் களித்து உவகை மிக்கார். 2674

மீனவன் தன்மேல் உள்ளவெப்பு எலாம் உடனே மாற
ஆனபேர் இன்பம் எய்தி உச்சிமேல் அங்கை கூப்பி
மானம் ஒன்று இல்லார் முன்பு வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞான சம்பந்தர் பாதம் நண்ணிநான் உய்ந்தேன் என்றான். 2675

எழுசீர் விருத்தம்

கந்து சீறுமாலியானை மீனவன்கருத் துநேர்
வந்து வாய்மை கூற மற்று மாசு மேனி நீசர்தாம்
முந்தை மந்தி ரத்துவிஞ்சை முற்றும் எஞ்ச அஞ்சியே
சிந்தைசெய்து கைவரும் திறம் தெரிந்து தேடுவார். 2676

சைவமைந்தர் சொல்லின்வென்றி சந்தஇன்சொல்மாலையால்
கைதவன்தன் வெப்புஒழிந்த தன்மைகண்டு அறிந்தனம்
மெய்தெரிந்த தர்க்கவாதம் வெல்லல் ஆவது அன்று வேறு
எய்து தீயின் நீரின் வெல்வது என்று தம்மில் எண்ணினார்.2677

பிள்ளையாரும் உங்கள்வாய்மை பேசு மின்கள் என்றலும்
தள்ளும் நீர்மையார்கள் வேறு தர்க்கவாதின் உத்தரம்
கொள்ளும்வென்றி அன்றி யேகுறித்தகொள்கைஉண்மைதான்
உள்ளவாறு கண்புலத்தில் உயப்பது என்ன ஒட்டினார். 2678

என்று வாது கூறலும் இருந்த தென்னர் மன்னனும்
கன்றி என்உடம்புஒடுங்கவெப்பு நோய்க வர்ந்தபோது
ஒன்றும் அங்கு ஒழித்தி லீர்கள்என்ன வாதுஉமக்குஎனச்
சென்று பின்னும் முன்னும் நின்று சில்லிவாயர் சொல்லுவார். 2679

என்னவாதுசெய்வது என்று உரைத்ததேவி னாஎனாச்
சொன்னவாச கம்தொடங்கி ஏடு கொண்டு சூழ்ச்சியால்
மன்னுதம் பொருள்கருத்தின் வாய்மை தீட்டி மாட்டினால்
வெந்நெருப்பின்வேவு உறாமை வெற்றிஆவது என்றனர். 2680

என்றபோது மன்னன் ஒன்றுஇயம்பும் முன்பு பிள்ளையார்
நன்றுநீர்உரைத்தவாறு நாடு தீயில் ஏடு தான்
வென்றிடில் பொருள்க ருத்துமெய்ம்மை ஆவது என்றிரேல்
வனதனிக்கை யானை மன்னன் முன்பு வம்மின் என்றனர். 2681

கலித்துறை

அப்படிக்குஎதிர் அமணரும் அணைந்துஉறும் அளவில்
ஒப்புஇல் வண்புகழ்ச் சண்பையர் காவலர் உரையால்
செப்புஅரும்திறல் மன்னனும் திருந்து அவை முன்னர்
வெப்பு உறும்தழல் அமைக்க எனவினைஞரைவிடுத்தான். 2682

ஏய மாந்தரும் இந்தனம் குறைத்துஉடன் அடுக்கித்
தீஅமைத்தலும் சிகைவிடு புகைஒழிந்து எழுந்து
காயும்வெவ் அழல் கடவுளும் படர்ஒளி காட்ட
ஆயும் முத்தமிழ் விரகரும் அணைய வந்தருளி. 2683

செங்கண் ஏற்றவரேபொருள் என்று தாம்தெரித்த
பொங்கு இசைத்திருப்பதிகநன்முறையினைப்போற்றி
எங்கள்நாதனே பரம்பொருள் எனத்தொழுது எடுத்தே
அங்கையால்முடிமிசைக்கொண்டு காப்புநாண் அவிழ்த்தார்.2684

சாற்றுமெய்ப்பொருள் தரும்திரு முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்யைால் மறித்தலும் வந்து நேர்ந்துளதால்
நால்தடம் புயத்து அண்ணலார் மருவு நள்ளாறு
போற்றும் அப்பதிகம் போகம் ஆர்த்தபூண் முலையாள். 2685

அத்திருப்பதி கத்தினை அமர்ந்து கொண்டு அருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்று நள்ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நல்திரு ஏட்டினைக் கழற்றி மெய்ம் மகிழ்ந்து
கைத்தலத்திடைக் கொண்டனர் கவுணியர் தலைவர். 2686

நன்மைஉய்க்கும் மெய்ப்பதிகத்தின் நாதன்என்று எடுத்தும்
என்னை ஆளுடை ஈசன்தன் நாமமே என்றும்
மன்னும் மெய்ப்பொருள் ஆம் எனக்காட்டிட வன்னி
தன்னில் ஆகஎனத் தளிர்இளவளர்ஒளி பாடி. 2687

செய்யதாமரை அகவித ழினும்மிகச் சிவந்த
கையில் ஏட்டினைக் கைதவன் பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்று அரையவர் சிந்தை வேவ
வையம் உய்ந்திட வந்தவர் மகிழ்ந்துமுன் இட்டார். 2688

இட்ட ஏட்டினில் எழுதிய செந்தமிழ்ப் பதிகம்
மட்டு உலாம் குழல் வனமுலை மலைமகள் பாகத்து
அட்ட மூர்த்தியைப் பொருள்என உடைமையால் அமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய் விளங்கியது அன்றே. 2689

மையல்நெஞ்சுடை அமணரும் தம்பொருள் வரைந்த
கையில் ஏட்டினைக் கதுவு செந்தீயினில் இடுவார்
உய்யுமோ இது என உறும் கவலையாம் உணர்வால்
நையும் நெஞ்சினர் ஆகியே நடுங்கி நின்றிட்டார். 2690

அஞ்சும் உள்ளத்த ராகியும் அறிவிலா அமணர்
வெஞ்சுடர்பெருந் தீயினில் விழுத்திய ஏடு
பஞ்சு தீயிடைப் பட்டது படக்கண்டு பயத்தால்
நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார். 2691

மானமன்னவன் அவையின் முன்வளர்ந்செந் தீயின்
ஞானம் உண்டவர் இட்டஏ டிசைத்தநா ழிகையில்
ஈனம் இன்மைக்கண் டியாவரும் வியப்புற எடுத்தார்
பான்மை முன்னையிற் பசுமையும் புதுமையும் பயப்ப. 2692

எடுத்த ஏட்டினைஅவையின்முன் காட்டிஅம் முறையில்
அடுத்த வண்ணமே கோத்தலும் அதிசயித்து அரசன்
தொடுத்த பீலிமுன் தூக்கிய கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீர்இட்ட ஏட்டினைக்காட்டுமின் என்றான். 2693

அருகர்தாம் இட்ட ஏடு வாங்கச்சென்று அணையும்போதில்
பெருகுதீக் கதுவ வெந்து பேர்ந்தமை கண்டமன்னன்
தருபுனல் கொண்டு செந்தீத் தணிப்பித்தான் சமணர்அங்குக்
கருகிய சாம்பரோடும் கரிஅலால் மற்று என் காண்பார். 2694

செய்வதுஒன்று அறிகிலாதார் திகைப்பினால் திரண்டசாம்பல்
கையினால் பிசைந்துதூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்னன்
எய்திய நகையினோடும் ஏடுஇன்னும் அரித்துக்காணும்
பொய்யினால் மெய்யை ஆக்கப் புகுந்த நீர்போமின் என்றான். 2695

வெப்புஎனும் தீயில்யான்முன் வீடுபெற்று உய்யநீங்கள்
அப்பொழுது அழிந்து தோற்றீர் ஆதலால்அதுவாறாக
இப்பொழுது எரியில் இட்ட ஏடு உய்ந்ததில்லை என்றான்
துப்புரவுடையீர்! நீங்கள் தோற்றிலீர் போலும் என்றான். 2696

தென்னவன் நகைஉள்கொண்டு செப்பியமாற்றம் தேரார்
சொன்னஅது பயனாக் கொண்டு சொல்லுவார் தொடர்ந்தவாது
முன்உற இருகால் செய்தோம் முக்காலில் ஒருகால்வெற்றி
என்னினும் உடையோம் மெய்ம்மை இனிஒன்று காண்பது என்றார். 2697

தோற்கவும் ஆசைநீங்காத் துணிவுஇலார் சொல்லக்கேட்டுஇம்
மாற்றம் என் ஆவதுஎன்று மன்னவன் மறுத்த பின்னும்
நீற்றுஅணி விளங்கு மேனி நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
வேற்றுவாதுஇனி என்செய்வது என்றலும் மேற்கோள்ஏற்பார். 2698

நீடுமெய்ப் பொருளின் உண்மை நிலைபெறும்தன்மைஎல்லாம்
ஏடுஉற எழுதி மற்றுஅவ்ஏட்டினை யாமும் நீரும்
ஓடுநீர்ஆற்றில் இட்டால் ஒழுகுதல் செய்யாது அங்கு
நாடிமுன் தங்கும் ஏடுநல்பொருள் பரிப்பது என்றார். 2699

என்றுஅமண் கையர் கூற ஏறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றுஅதுசெய்வோம் என்று அங்குஅருள்செய நணுகவந்து
வென்றிவேல் அமைச்சனார் தாம் வேறுஇனிச்செய்யும்இவ்வாது
ஒன்றினும் தோற்றார் செய்வது ஒட்டியே செய்வது என்றார். 2700

அங்குஅதுகேட்டு நின்றஅமணரும் அவர்மேல் சென்று
பொங்கிய வெகுளி கூரப் பொறாமை கராணமே ஆகத்
தங்கள்வாய்சோர்ந்து தாமே தனிவாதில் அழிந்தோம் ஆகில்
வெங்கழு ஏற்றுவான் இவ்வேந்தனே என்று சொன்னார். 2701

மற்றுஅவர்சொன்ன வார்த்தை கேட்டலும் மலய மன்னன்
செற்றத்தால் உரைத்தீர் உங்கள்செய்கையும் மறந்தீர் என்று
பற்றிய பொருளின் ஏடு படர் புனல் வைகை ஆற்றில்
பொற்புஉறவிடுவதற்குப் போவது என்று கூற. 2702

பிள்ளையார் முன்னம் பைம்பொன் பீடத்தின் இழிந்துபோந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகை மேல் ஏறிச் சென்றார்
வள்ளலார் அவர்தம் பின்பு மன்னன்மா ஏறிச் சென்றான்
உள்ளவாறு அறிகி லாதார் உணர்வுமால் ஏறிச்சென்றார். 2703

தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து செழுமணிக் கோயில் நீங்கிப்
பின்உற அணைந்தபோது பிள்ளையார் பெருகும் செல்வம்
மன்னிய மதுரை மூதூர் மறுகில் வந்துஅருளக் கண்டு
துன்னிய மாதர் மைந்தர் தொழுதுவேறு இனையசொன்னார்.2704

மீனவன்கொண்ட வெப்பை நீக்கி நம் விழுமம் தீர்தத
ஞானசம்பந்தர் இந்த நாயனார் காணும் என்பார்
பால்நறும் குதலைச் செய்ய பவளவாய்ப் பிள்ளையார் தாம்
மானசீர்த் தென்னன் நாடு வாழவந்து அணைந்தார்என்பார். 2705

எரியிடை வாதில் தோற்றது இவர்க்குநம்அருகர் என்பார்
புரிசடை அண்ணல்நீறே பொருள் எனக் கண்டோம் என்பார்
பெருகு ஒளி முத்தின் பைம்பொன் சிவிகைமேல்பிள்ளையார்தாம்
வரும் அழகு என்னே என்பார் வாழ்ந்தன கண்கள் என்பார். 2706

ஏதமே விளைந்தது இந்த அடிகள்மார் இயல்பால் என்பார்
நாதனும் ஆலவாயில் நம்பனே காணும் என்பார்
போதம் ஆவதுவும் முக்கண் புராணனை அறிவது என்பார்
வேதமும் நீறும் ஆகி விரவிடும் எங்கும் என்பார். 2707

அடிகள்மார் முகங்கள் எல்லாம் அழிந்தன பாரீர் என்பார்
கொடியவஞ்சனைகள் எல்லாம் குலைந்தனபோலும் என்பார்
வடிகொள்வேல் மாறன் காதல் மாறின வண்ணம் என்பார்
விடிவதாய் முடிந்தது இந்த வெஞ்சமண் இருளும் என்பார். 2708

நெருப்பினில் தோற்றார் தாங்கள் நீரில் வெல்வாரோ என்பார்
இருப்பு நெஞ்சுடையரேனும் பிள்ளையார்க்கு எதிரோஎன்பார்
பருப்பொருள் உணர்ந்தார் தாங்கள் படுவன பாரீர் என்பார்
கருப்புஉடைக் கழுக்கோல் செய்தார் மந்திரியார் தாம் என்பார். 2709

ஏடுகள்வைகை தன்னில் இடுவதற்கு அணைந்தார் என்பார்
ஓடுநீர் உடன்செலாது நிற்குமோ ஓலை என்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார் நிறுத்தவும் வல்லர் என்பார்
நாடு எலாம் காண இங்கு நண்ணுமா காணீர் என்பார். 2710

தோற்றவர் கழுவில் ஏறத் துணிவதே அருகர் என்பார்
ஆற்றிய அருளின் மேன்மைப்பிள்ளையார்க்கு அழகுஇதுஎன்பார்
நீற்றினால் தென்னன் தீங்கு நீங்கியவண்ணம் கண்டார்
போற்றுவார் எல்லாம் சைவ நெறியினைப்போற்றும் என்பார். 2711

இன்னன இரண்டு பாலும் ஈண்டினர் எடுத்துச்சொல்ல
மின்ஒளி மணிப்பொன் காம்பின் வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேல் பஞ்சவன் நாட்டுளோர்க்கு
நல்நெறி காட்டவந்தார் நான்மறை வாழ வந்தார். 2712

தென்தமிழ் விளங்கவந்த திருக்கழுமலத்தான் வந்தான்
மன்றுளார் அளித்த ஞான வட்டில் வண்கையன்வந்தான்
வென்றுஉலகு உய்யமீள வைகையில் வெல்வான் வந்தான்
என்றுபன்மணிச் சின்னங்கள் எண்திசை நெருங்கி ஏங்க. 2713

பல்மணி முரசம் சூழ்ந்த பல்இயம் இயம்பப் பின்னே
தென்னனும் தேவியாரும் உடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
புல்நெறி அமணர் வேறுஓர் புடைவரப் புகலி வேந்தர்
மன்னிய வைகை ஆற்றின் கரைமிசை மருவ வந்தார். 2714

கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக் காமுறு மகளிர் உள்ளம்
சீர்கெழு கணவன் தன்பால் விரைவு உறச் செல்லுமாபோல்
நீர்கெழு பௌவம் நோக்கி நிரைதிரை இரைத்து செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க பண்புடை வைகை ஆறு. 2715

ஆற்றில் நீர்கடுகஓடும் மருங்குஉற அரசன்நோக்கி
நீற்றுஅணி திகழ்ந்தமேணி நிறைமதிப் பிள்ளையாரும்
வேற்றுஉரு அருகர் நீரும் விதித்த ஏடுஇடுக என்றான்
தோற்றவர் தோலார் என்று முன்உறத் துணிந்திட்டார்கள். 2716

படுபொருள் இன்றி நெல்லில் பதடிபோல் உள்இலார் மெய்
அடுபவர் பொருளை அத்தி நாத்தி என்று எழுதி ஆற்றில்
கடுகிய புனலைக் கண்டும் அவாவினால் கையில் ஏடு
விடுதலும் விரைந்துகொண்டு வேலை மேல்படர்ந்ததுஅன்றே. 2717

ஆறுகொண்டு ஒடும்ஏட்டைத் தொடர்ந்துஎதிர்அணைப்பார் போலத்
தேறும்மெய் உணர்வுஇலாதார் கரைமிசை ஓடிச் சென்றார்
பாறும்அப்பொருள் மேற்கொண்ட பட்டிகை எட்டாதுஅங்கு
நூறுவில் கிடைக்கு முன்னே போனதுநோக்கிக் காணார். 2718

காணவும் எய்தா வண்ணம் கடலின் மேல்செல்லும் ஏடு
நாண்இலா அமணர் தம்மை நட்டாற்றில் விட்டுப்போகச்
சேண்இடைச்சென்று நின்றார் சிதறினார்திகைத்தார்மன்னன்
ஆணையில் வழுவமாட்டது அஞ்சுவார் அணையாமீண்டார். 2719

வேறுஒருசெயல் இலாதார் வெறுஉற்று நடுங்கித் தம்பால்
ஈறுவந்து எய்திற்று என்றே மன்னவன் எதிர்வந்து எய்தி
ஊறுடை நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பார் போன்று
மாறுகொண்டீரும் இட்டால் வந்தது காண்டும் என்றார். 2720

மாசுசேர் அமணர் எல்லாம் மதியினில் மயங்கிக்கூற
ஆசுஇலா நெறியில் சேர்ந்த அரசனும் அவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளையார் தம்திருக்குறிப்பு அதனைநோக்கப்
பாசுரம் பாடலுற்றார் பரசமயங்கள் பாற. 2721

தென்னவன் மாறன்தானும் சிரபுரத்தலைவர் தீண்டிப்
பொன்நவில் கொன்றயார் தம்திருநீறுபூசப்பெற்று
முன்னை வல்லினையும் நீங்கமுதல்வனை அறியும்தன்மை
துன்னினான் வினைகள் ஒத்துத்துலையென நிற்றலாலே 2722

கலிவிருத்தம்

உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் என்பதும்
நிலவு மெய்ந்நெறி சிவநெறியது என்பதும்
கலதிவாய் அமணர் காண்கிலார்கள் ஆயினும்
பலர்புகழ் தென்னவன் அறியும் பான்மையாம். 2723

அந்தணர் தேவர்ஆன் இனங்கள் வாழ்க என்று
இந்தமெய்ம் மொழிப்பயன் உலகம் இன்புறச்
சந்தவேள்விகள் முதல்சங்கரர்க்கு முன்
வந்த அர்ச்சனை வழிபாடு மன்னவாம். 2724

வேள்வி நல்பயன் வீழ்புனல் ஆவது
நாளும் அர்ச்சனை நல்உறுப்பு ஆதலால்
ஆளும் மன்னனை வாழ்த்தியது அர்ச்சனை
மூளும் மற்றுஇவை காக்கும் முறைமையால். 2725

ஆழ்க தீயது என்று ஓதிற்று அயல்நெறி
வீழ்க என்றதுவேறுஎல்லாம் அரன்பெயர்
சூழ்க என்றது தொல்உயிர் யாவையும்
வாழி அஞ்செழுத்து ஓதி வளர்கவே. 2726

சொன்ன வையகமும் துயர் தீர்கவே
என்னும் நீர்மை இகபரத் தில்துயர்
மன்னி வாழ் உல கத்தவர் மாற்றிட
முன்னர் ஞான சம்பந்தர் மொழிந்தனர். 2727

அரிய காட்சியர் என்பதுஅவ் ஆதியைத்
தெரியலாம் நிலையால் தெரியார் என
உரிய அன்பினில் காண்பவர்க்கு உண்மையாம்
பெரிய நல் அடையாளங்கள் பேசினார். 2728

ஆயினும் பெரியர் ஆவர் என்பது
மேயஇவ் இயல்பே அன்றி விண்முதல்
பாய பூதங்கள் பல்உயிர் அண்டங்கள்
ஏயும் யாவும் இவர்வடிவு என்றதாம். 2729

பின்பும் ஆர் அறிவார் அவர்பெற்றியே
என்பது யார் உணர்வானும் சென்று எட்டஒணா
மன்பெருந் தன்மை யார்என வாழ்த்தினார்
அன்பு சூழ்சண்பை ஆண்டகை யார் அவர். 2730

வெந்த சாம்பல் விரை என்பது தமது
அந்தம்இல்ஒளி அல்லா ஒளிஎலாம்
வந்து வெந்து அறமற்றுஅப் பொடிஅணி
சந்தமாக கொண்ட வண்ணமும் மாற்றினார் 2731

தமக்குத் தந்தையர் தாய்இலர் என்பதும்
அமைத்துஇங்கு யாவையும் ஆங்கு அவை வீழ்ந்தபோது
இமைத்தசோதி அடக்கிப்பின் ஈதலால்
எமக்கு நாதர் பிறப்பிலர்என்றதாம். 2732

தம்மையே சிந்தியா எனும் தன்மை தான்
மெய்மை ஆகி விளக்கு ஒளி தாம்என
இம்மை யேநினை வார்தம் இருவினைப்
பொய்ம்மை வல்இருள் போக்குவர் என்றதாம். 2733

எந்தையார் அவர்எவ் வகையார் கொல் என்று
இந்த வாய்மை மற்று எப்பொருள் கூற்றினும்
முந்தை யோரை எக் கூற்றின் மொழிவது என்று
அம்தண் பூந்தராய் வேந்தர் அருளினார். 2734

ஆதி ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் திறம்
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கால்
ஓதும் எல்லை உலப்பு இல ஆதலின்
யாதும் ஆராய்ச்சி இல்லையாம் என்றதாம். 2735

அன்ன ஆதலில், ஆதியார் தாள் அடைந்து
இன்ன கேட்கவே ஏற்ற கோள்பாலவும்
முன்னை வல்லினையும் முவை எய்தும் அத்
தன்மையார்க்கு என்றனர் சண்பை காவலர். 2736

மன்னும் ஏதுக்களால் எனும் வாய்மை தான்
தன்னது ஒப்பு வேறு இள்மையில் சங்கரன்
இன்ன தன்மையை ஏது எடுத்துக் காட்டு
அன்னவாற்றால் அளப்பிலன் என்றதாம். 2737

தோன்றுகாட்சி சுடர்விட்டுளன் என்பது
ஆன்ற அங்கிப் புறத்து ஒளியாய் அன்பில்
ஊன்ற உள்எழும் சோதியாய் நின்றனன்.
ஏன்று காண்பார்க்கு இது பொருள் என்றதாம் 2738

மாதுக்கம் நீங்கல் உறுநீர் மனம்பற்றும் என்பது
ஆதிச்சுடர்ச் சோதியை அன்பின் அகத்துள் ஆக்கிப்
போதித்த நோக்கு உற்று ஒழியாமல் பொருந்தி வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின் நெறிபேர்மின் என்றாம். 2739

ஈண்டுசாதுக்கள் என்று எடுத்து ஓதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய எல்லாம் விமலர்தாள்
பூண்டஅன்பினில் போற்றுவீர், சார்மின் என்று
ஆண்ட சண்பை அரசர் அருளினார். 2740

ஆடும் என ஆம் திருப்பாட்டின் அமைத்த மூன்றும்
நீடும் புகழோ பிறர் துன்பம் நீத்தற்கோ என்று
தேடும் உணர்வீர் உலகுக்கு இவை செய்தது ஈசர்
கூடும் கருணைத் திறம் என்றனர் கொள்கை மேலோர். 2741

கருதும் கடிசேர்ந்த எனும் திருப்பாட்டில் ஈசர்
மருவும் பெரும் பூசை மறுத்தவர்க் கோறல் முத்தி
தருதன்மையது ஆதல் சண்டீசர் தம் செய்கை தக்கோர்
பெரிதும் சொலக்கேட்டனம் என்றனர் பிள்ளையார் தாம். 2742

வேத முதல்வன் எனும் மெய்த் திருப்பாட்டினில்நேர்
ஆதி உலகோர் இடர் நீங்கிட ஏத்த ஆடும்
பாத முதல்ஆம் பதினெண் புராணங்கள் என்றே
ஓதுஎன்று உரைசெய்தனர் யாவும் ஓதாது உணர்ந்தார். 2743

பாஉற்ற பார்ஆழிவட்டத் திருப்பாட்டின் என்றே
காவல் தொழிலான் எனும் கண்ணனும் காவல்பெற்றது
யாவர்க்கும் மேல்ஆய ஈசன்அருள் ஆழி பெற்று
மேவுற்ற சீர்உற்றது என்றனர் வேத வாயர். 2744

மால் ஆயவன் என்ன வரும் திருப்பாடில் மாலும்
தோலா மறை நான்முகனும் தொடர்வாம் அமரர்
ஏலா வகைசுட்ட நஞ்சு உண்டு இறவாமை காத்த
மேலாம் கருணைத் திறம் வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார். 2745

ஆனஅற்றுஅன்றி என்ற அத்திருப்பாட்டில் கூடல்
மாநகரத்துச் சங்கம் வைத்தவன் தேற்றத் தேறா
ஈனர்கள் எல்லைக்கு இட்ட ஏடு நீர் எதிர்ந்து செல்லில்
ஞானம் ஈசன் பால் அன்பே என்றனர் ஞானம் உண்டார். 2746

வெறியார் பொழில் சண்டிபையர் வேந்தர் மெய்ப்பாசுரத்தைக்
குறி ஏறிய எல்லை அறிந்து கும்பிட்டேன் அல்லேன்
சிறியேன் அறிவுக்கு அவர்தம் திருப்பாதம் தந்த
நெறியே சிறிதுயான் அறிநீர்மை கும்பிட்டேன் அன்பால். 2747

அலரும் விரைசூழ் பொழில் காழி உள்ஆதி ஞானம்
மலரும் திருவாக்குடை வள்ள லார்உள்ள வண்ணம்
பலரும் உணர்ந்துஉய்ய பகர்ந்து வரைந்து யாற்றில்
நிலவும் திருஏடு திருக்கையால் நீட்டி இட்டார். 2748

திருவுடைப் பிள்ளையார்தம் திருக்கையால் இட்ட ஏடு
மருவுறும் பிறவி ஆற்றில் மாதவர் மனம் சென்றால் போல்
பொருபுனல் வைகைஆற்றில் எதிர்ந்து நீர் கிழித்துப் போகும்
இருநிலத்தோர் கட்கு எல்லாம் இதுபொருள் என்று காட்டி. 2749

எம்பிரான் சிவனே எல்லாப் பொருளும் என்று எழுதும்ஏட்டில்
தம்பிரான் அருளால் வேந்தன் தன்னை முன் ஓங்கப் பாட
அம்புய மலராள் மார்பன் அனபாயன் என்னும் சீர்த்திச்
செம்பியன் செங்கோல் என்னத்தென்னன்கூன்நிமிர்ந்தது அன்றே. 2750

ஏடுநீர் எதிர்ந்து செல்லும் பொழுது இமையோர்கள் எல்லாம்
நீடியவாழ்த்தின் போற்றி நிமிர்ந்த பூமாரி தூர்த்தார்
ஆடுஇயல் யாவை மன்னன் அற்புதம் எய்தி நின்றான்
பாடுசேர் அமணர் அஞ்சிப் பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார். 2751

ஆற்றின்மேல் செல்லும்ஏடுதொடர்ந்து எடுப்பதற்கு வேண்டிக்
காற்றுஎன விசையின் செல்லும் கடும்பரி ஏறிக்கொண்டு
கோல்தொழில் திருத்த வல்ல குலச்சிறையார் பின்சென்றார்
ஏற்றுஉயர் கொடியினாரைப் பாடினார் ஏடுதங்க. 2752

ஏடகம்பிள்ளை யார்தாம் வன்னிஎன்று எடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரில் ஏடு குலச்சிறை யாரும் கூடிக்
காடுஇடம் ஆகஆடும் கண்ணுதல் கோயில் மாடு
நீடுநீர் நடுவுள்புக்கு நின்றஏடு எடுத்துக்கொண்டார். 2753

தலைமிசை வைத்துக்கொண்டு தாங்கஅரும்மகிழ்ச்சிபொங்க
அலைபுனல் கரையில் ஏறி அங்குஇனிது அமர்ந்தமேருச்
சிலையுடையவர் தாள்போற்றி மீண்டும் சென்று அணைவார்
தெய்வமலைகள் குழைத்த ஞானம் உண்டவர்தம்பால்வந்தார். 2754

மற்றவர் பிள்ளையார்தம் மலர்அடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலாய் உள்ளோர் காணமுன்கொணர்ந்த ஏடு
பற்றிய கையில் ஏந்திப் பண்பினால் யார்க்கும் காட்ட
அற்று அருள் பெற்ற தொண்டர் அரஒலி எழுந்ததுஅன்றே. 2755

மன்னவன் மாறன்கண்டு மந்திரியாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதில் ஒட்டித் தோற்றஇச் சமணர் தாங்கள்
முன்னமே பிள்ளை யார்பால் அநுசிதம் முற்றச்செய்தார்
கொல்நுனைக் கழுவில் ஏற முறைசெய்க என்று கூற. 2756

புகலியில் வந்த ஞானப் புங்கலவர் அதனைக்கேட்டும்
இகல்இலர் எனினும் சைவர் இருந்துவாழ் மடத்தில் தீங்கு
தகவுஇலாச் சமணர் செய்த தன்மையால் சாலும் என்றே
மிகைஇலா வேந்தன் செய்கைவிலக்கிடாது இருந்த வேலை. 2757

பண்புடை அமைச்சனாரும் பாருளோர் அறியும் ஆற்றால்
கண்புடைபட்டு நீண்ட கழுத்தறி நிரையில் ஏற்ற
நண்புடை ஞானம் உண்டார் மடத்துத் தீ நாடி இட்ட
என்பெரும் குன்றத்து எண்ணா யிரவரும் ஏறி னார்கள். 2758

தோற்றவர் கழுவில் ஏறித் தோற்றிடத் தோற்றும் தம்பம்
ஆற்றிடை அமணர் ஓலை அழிவினால் ஆர்ந்த தம்பம்
வேற்று ஒருதெய்வம் இன்மை விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளையார் தம் புகழ்ச்சயத்தம்பம் ஆகும். 2759

தென்னவன்தனக்கு நீறு சிரபுரச்செல்வர் ஈந்தார்
முன்அவன் பணிந்துகொண்டு முபவதும் அணிந்துநின்றான்
மன்னன்நீறு அணிந்தான் என்றுமற்று அவன்மதுரை வாழ்வார்
துன்னி நின்றார்கள் எல்லாம் தூயநீறு அணிந்து கொண்டார் 2760

பூதி மெய்க்கு அணிந்துவேந்தன் புனிதனாய் உய்ந்தபோது
நீதியும் வேதநீதி ஆகியே நிகழ்ந்தது எங்கும்
மேதினி புனிதம் அக வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரம் தூய்மை செய்ப அமண்இருள் மாய்ந்தது அன்றே 2761

மீனவற்கு உயிரை நல்கி மெய்ந்நெறி காட்டி மிக்க
ஊனம்அம்சமனை நீக்கி உலகுஎலாம் உய்யக்கொண்ட
ஞானசம்பந்தர் வாய்மை ஞாலத்தில் பெருகி ஓங்கத்
தேன்அலர் கொன்றையர்தம் திருநெறி நடந்ததுஅன்றே 2762

மறையவர் வேள்வி செய்ய வானவர் மாரி நல்க,
இறைவன் நல்நெறியின் ஓங்க, இகத்தினில் அவனிஇன்பம்
குறைவிலது எனினும் கூற்றை உதைத்தவர் நாமம்கூறி
நிறைகடல் பிறவித் துன்பம் நீங்கிடப் பெற்றது அன்றே 2763

அங்கயற்கண்ணி தன்னோடு ஆலவாய் அமர்ந்த அண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம் பணிவன் என்றுஎழுந்து சென்று
பொங்கு ஒளிச்சிவிகை ஏறிப்புகலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க்கரசி யாரும் மன்னனும் போற்றி வந்தார் 2764

எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர் யாவரும் மகிழ்ச்சி எய்தப்
புண்ணியப்பிள்ளை யாரைப் புகழ்ந்து அடிபோற்றிப் போத
மண்எலாம் உய்யவந்த வள்ளலார் தம்மைக்கண்டு
கண்ணினால் பயன்கொண் டார்கள்கன்னிநாட்டவர்கள்எல்லாம் 2765

ஆலவாய் அண்ணல்கோயில் அங்கண்முன் தோன்றக்கண்டு
பாலறாவாயர் மிக்க பண்பினால் தொழுது சென்று
மாலும் நான்முகனும் போற்ற மன்னினார் கோயில் வாயில்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு சிவிகை நின்று இழிந்து புக்கார் 2766

தென்னவன் தானும் எங்கள் செம்பியன் மகளார் தாமும்
நன்நெறி அமைச்சனாரும் ஞானசம்பந்தர் செய்ய
பொன்அடிக் கமலம் போற்றிஉடன்புகப் புனிதர்கோயில்
தன்னைமுன்வலம்கொண்டு உள்ளால் சண்பையர் தலைவர் புக்கார் 2767

கைகளும் தலைமீது ஏறக் கண்ணில் ஆனந்த வெள்ளம்
மெய்எலாம் பொழியவேத முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
ஐயனே! அடியனேனை அஞ்சல் என்று அருள வல்ல
மெய்யனே என்று வீட, லாலவாய் விளம்பல் உற்றார் 2768

ஒன்றுவேறு உணர்வும் இல்லேன் ஒழிவுஅற நிறைந்தகோலம்
மன்றில்நான் மறைகள் ஏத்த மானுடர் உய்யவேண்டி
நின்று நீ ஆடல் செய்கை நினைப்பதே நியமம் ஆகும்
என்றுபூம் புகலி மன்னர் இன்தமிழ்ப் பதிகம் பாட 2769

தென்னவன் பணிந்து நின்று திருவால வாயில் மேவும்
மன்னனே! அமணர் தங்கள் மாய்கையால் மயங்கி யானும்
உன்னையான் அறிந்திலேனை உறுபிணிதீர்த்துஆட்கொள்ள
இன்அருள் பிள்ளையாரைத் தந்தனை இறைவ! என்றான் 2770

சீருடைப் பிள்ளையாரும் சிறப்புடை அடியாரோடும்
காரினில் பொலிந்த கண்டத்துஇறைவர்தாள்வணங்கிக் காதல்
ஆர்அருள் பெற்றுப்போற்றி அங்குநின்று அரிது நீங்கி
ஏர்இயல் மடத்தின் உள்ளால் இனிதுஎழுந்தருளிப் புக்கார் 2771

நீடுசீர்த் தென்னர்கோனும் நேரியன் பாவையாரும்
மாடுசென்று இறைஞ்சிநோக்கி மாளிகைதன்னில் போகக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் கும்பிடும் விருப்பினாலே
நாடி அங்கு இருந்துதங்கள் நாதரைப் பாடலுற்றார் 2772

திருவியமகத்தின் உள்ளும் திருநீலகண்டப் பாணர்க்கு
அருளிய திறமும் போற்றி அவரொடும் அளவளாவித்
தெருள்உடைத் தொண்டர்சூழத்திருத்தொண்டின்உண்மை நோக்கி
இருள்கெட மண்ணில் வந்தார்இனிதுஅமர்ந்துஇருந்தார் அன்றே 2773

பூழியன் மதுரை உள்ளார் புறத்துளார் அமணர்சேரும்
பாழியும் அருகர் மேவும் பள்ளியும் ஆன எல்லாம்
கீழ்உறப்பறித்துப் போக்கிக் கிளர்ஒளித் தூய்மை செய்தே
வாழிஅப் பதிகள்எல்லாம் மங்கலம் பொலியச் செய்தார் 2774

மீனவன்தேவியாரும் குலச்சிறையாரும் மிக்க
ஞானசம்பந்தர் பாதம் நாள்தொறும் பணிந்துபோற்ற
ஆனசண்பையர் கோனாரும் ஆலவாய் அமர்ந்தார் பாதம்
ஊன்அமர்ந்து உருகஏத்தி உளம்களித்து உறையும் நாளில் 2775

கொச்சகக்கலி

செய்தவத்தால் சிவபாத இருதயர் தாம்பெற்றுஎடுத்த
வைதிகசூளாமணியை மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகழும் திருமிடற்றார் அருள்பெற்றவான் பொருளை
எய்தியபூம் புகலியிலே இருந்தநாள் மிகநினைந்தார் 2776

ஆனபுகழ்த் திருநாவுக் கரசர்பால் அவம்செய்த
மானம்இலா அமணருடன் வாதுசெய்து வெல்வதற்கும்
மீனவன்தன் நாடுஉய்ய வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பால் புகுந்தபடி அறிவன் எனப் புறப்படுவார் 2777

துடிஇடையாள் தன்னோடும் தோணியில் வீற்றிருந்தபிரான்
அடிவணங்கி அலர்சண்பை அதன்நின்றும் வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குஉளஆம் பரன்கோயில் பணிந்துஏத்தி
வடிநெடுவேல் மீனவன்தன் வளநாடு வந்து அணைந்தார் 2778

மாமறையோர்வளம் பதிகளிடைத் தங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த்தென்னவன் தன்திருமதுரை
தாம்அணைந்து திருவாலவாய் அமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவும் சேவடிக்கீழ்ப்புக்கு ஆர்வத்தொடும் பணிந்தார் 2779

அங்கணரைப் பணிந்துபோந்து அருகுஅணைந்தார்தமைவினவ
இங்குஎம்மைக் கண்விடுத்த காழியார் இளஏறு
தங்கும்இடம் திருநீற்றுத்தொண்டர்குழாம் சாரும்இடம்
செங்கமலத் திருமடம் மற்றுஇது என்றே தெரிந்து உரைத்தார் 2780

செப்புதலும் அதுகேட்டுத் திருமடத்தைச் சென்றுஎய்த
அப்பர் எழுந்தருளினார் எனக் கண்டோர் அடி வணங்கி
ஒப்புஇல்புகழ்ப் பிள்ளையார் தமக்குஓகை உரைசெய்ய
எப்பொழுது வந்தருளிற்று என்றுஎதிரே எழுந்தருள. 2781

சிவபாத இருதயர்தாம் முன்தொழுது சென்று அணையத்
தவம்ஆன நெறிஅணையும் தாதையார் எதிர்தொழுவார்
அவர்சார்வு கண்டருளித் திருத்தோணி அமர்ந்தருளிப்
பவபாசம் அறுத்தவர்தம் பாதங்கள் நினைவுற்றார் 2782

இருந்தவத்தோர் அவர்முன்னே இணைமலர்க்கைகுவித்தருளி
அரும்தவத்தீர் எனைஅறியாப் பருவத்தே எடுத்துஆண்ட
பெருந்தகை எம்பெருமாட்டியுடன் இருந்ததே என்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேல் திருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார் 2783

"மண்ணில் நல்ல" என்று எடுத்து மனத்துஎழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
உள்நிறைந்த காதலினால் கண்அருவி பாய்ந்த ஒழுக
அண்ணலார் தமைவினவித் திருப்பதிகம் அருள்செய்தார்
தண்நறும்பூஞ் செங்கமலத் தார் அணிந்த தமிழ்விரகர் 2784

திருப்பதிகம் திருக்கடைகாப்புச் சாத்திச் சிறப்பின் மிகு
விருப்பினால் அவர்தமக்கு விருந்துஅளித்து மேவும் நாள்
அருப்பு உறுமெய்க்காதல் புரிஅடியவர்கள் தம்மோடும்
பொருப்புஉறுகைச் சிலையார்சேர் பதிபிறவும் தொழப்போவார் 2785

ஆலின்கீழ் நால்வர்க்கு அன்று அறம்உரைத்த அங்கணனை
நூலின் கண்பொருள்பாடி நூல் அறிவார்க்கு ஈந்தானைக்
காலம்பெற்று இனிதுஇறைஞ்சிக்கைதொழுதுபுறம் போந்தார்
சீலம்கொள் தென்னவனும் தேவியரும் உடன்போத 2786

எண்சீர்விருத்தம்

தேன்நிலவு பொழில் மதுரைப் புறத்துப் போந்த
தென்னவனார் தேவியார் அமைச்சர் சிந்தை
ஊன்நெகிழும்படி அழிந்து அங்கு ஒழுகு கண்ணீர்
பாய்ந்து இழிய உணர்வு இன்றி வீழக் கண்டே
யான் உம்மைப் பிரியாத வண்ணம் இந்நாட்டு
இறைவர் பதி எனைப் பலவும் பணிவீர் என்று
ஞானம் உணர்வார் அருள அவரும் போத
நம்பர் திருப்பரங்குன்றை நண்ணினாரே 2787

ஆறு அணிந்தார் தமைவணங்கி அங்குப்போற்றி
அணி ஆப்பனூர் அணைந்து பணிந்து பாடி
நீறுஅணிந்து செல்வர்பதி பிறவும் சேர்ந்து
நிலவு திருப்பதிகங்கள் நிகழப்பாடிச்

சேறு அணிந்த வயல் பழனக் கழனி சூழ்ந்த
சிரபுரத்து வந்தருளும் செல்வர் செங்கண்
ஏறு அணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத்தூரை
எய்திறைஞ்சிச் சிலநாள் இருந்தார் அன்றே 2788

பற்றார்தம் புரங்கள்மலைச் சிலையால் செற்ற
பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்துபோந்து
புற்றுஆரும் பணி பூண்ட புனிதனார் தம்
பூவணத்தைப்புக்கு இறைஞ்சிப்புகழ்ந்துபாடிக்
கற்றார்கள் தொழுது ஏத்தும் கானப்பேரும்
கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக்
குற்றாலம் குறும்பலாக் கும்பிட்டு ஏத்திக்
கூற்றுஉதைத்தார் நெல்வேலி குறுகினாரே 2789

புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப்
புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிறவும் சென்று
நண்ணிஇனிது அமர்ந்து அங்கு நயந்து பாடி
நல்தொண்டருடன் நாளும் போற்றிச்செல்வார்
விண்ணவரைச் செற்றுஉகந்தான் இலங்கைசெற்ற
மிக்க பெரும்பாதகத்தை நீக்கவேண்டித்
திண்ணிய பொன்சிலைத் தடக்கை இராமன்செய்த
திருஇராமேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார் 2790

செங்கண் மால் வழிபட்ட கோயில் நண்ணித்
திருமுன்பு தாழ்ந்து எழுந்து தென்னனோடும்
மங்கையர்க்கு நாயகியார் தாமும் மெய்ம்மை
மந்திரியாரும் சூழ மணி நீள்வாயில்

பொங்கி எழும் விருப்பினால் உடனே புக்குப்
புடைவலம் கொண்டுஉள் அணைவார் போற்றிசெய்து
பங்கயச் செங்கை குவித்துப் பணிந்து நின்று
பாடினார் மன்னவனும் பரவி ஏத்த 2791

சேதுவின் கண் செங்கண் மால் பூசை செய்த
சிவபெருமான் தனைப்பாடிப் பணிந்து போந்து
காதலுடன் அந்நகரில் இனிது மேவிக்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் ஆனார்க்குஎல்லாம்
கோதுஇல் புகழ்ப்பாண்டிமாதேவியார் மெய்க்
குலச்சிறையார் குறைவுஅறுத்துப் போற்றிச் செல்ல
நாதர்தமை நாள்தோறும் வணங்கி ஏத்தி
நளிர்வேலைக் கரையில் நயந்து இருந்தார் அன்றே 2792

அந்கரில் அமர்ந்து அங்கண் இனிதுமேவி
ஆழிபுடை சூழ்ந்துஒலிக்கும் ஈழம் தன்னில்
மன்னு திருக்கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
சென்னி மதி புனைமாட மாதோட்டத்தில்
திருக்கேதீச்சரத்து அண்ணல் செய்யபாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்து ஏத்தி அன்பரோடும்
உலவாத கிழி பெற்றார் உவகை உற்றார் 2793

அப்பதியைத் தொழுதுவடதிசை மேல்செல்வார்
அங்கை அனல் தரித்த பிரான் அமரும் கோயில்
புக்கு இறைஞ்சிப் பலபதியும் தொழுதுபோற்றிப்
புணரிபொருது அலைகரைவாய் ஒழியப் போந்தே

செப்புஅரிய புகழ்த்திருவாடானை சேர்ந்து
செந்தமிழ்மாலைகள் சாத்திச் சிவனார் மன்னும்
ஒப்புஅரிய புனவாயில் போற்றி செய்து
வணங்கினார் உலகுஉய்ய ஞானம் உண்டார் 2794

பதிநிலவு பாண்டிநாடு அதனில் முக்கண்
பரமனார் மகிழ்வு இடங்கள் பலவும் போற்றி
விதிநிலவு வேதநூல் நெறியே ஆக்கி
வெண்ணீற்றின் சார்வினால் மிக்குஉயர்ந்த
கதிஅருளிக் காழிநகர் வாழவந்தார்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் பலரும்சூழ,
மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல
மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார் 2795

அந்நகரில் இனிதுஅமர்வார் அருகு சூழ்ந்த
பதிகளில் நீடு அங்கணர் தம் கோயில் தாழ்ந்து
மன்னுதிதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து
மன்னவனும் மங்கையருக்கரசியாரும்
கொன்நவில்வேல் குலச்சிறையார் தாமும் கூடிக்
குரைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு போற்றச்
சென்னிவளர் மதிஅணிந்தார் பாதம் போற்றிச்
சிரபுரத்துச் செல்வர்இனிது இருந்த நாளில் 2796

பொங்குபுனல் காவிரிநாடு அதனில் மீண்டு
போதுதற்குத் திருவுள்ளம் ஆகப்போற்றும்
மங்கையருக்கரசியார் தாமும் தென்னர்
மன்னவனும் மந்திரியார் தாமும் கூட

அங்கு அவர்தம் திருப்பாதம் பிரியல் ஆற்றாது
உடன்போக ஒருப்படும் அவ்வளவு நோக்கி
இங்குநான் மொழிந்ததனுக்கு இசைந்தீர் ஆகில்
ஈசர் சிவநெறி போற்றி இருப்பீர் என்று 2797

சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணம்
தகுவன மற்றுஅவர்க்கு அருளிச் செய்த பின்பு
மேல்அவர்தம் பணி மறுக்க அவரும் அஞ்சி
மீள்வதனுக்கு இசைந்து திருவடியின் வீழ்ந்து
ஞாலம் உய்ய வந்தருளும் பிள்ளையாரைப்
பிரியாத நண்பினொடும் தொழுது நின்றார்
ஆலவிடம் உண்டவரை அடிகள் போற்ற
அந்நாட்டை அகன்றுமீண்டு அணையச் செல்வார் 2798

பொன்னிவளம் தருநாடு புகுந்து மிக்க
பொரு இல்சீர்த்திருத்தொண்டர் குழாத்தினோடும்
பன்னகப் பூண்அணிந்தவர் தம்கோயில் தோறும்
பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று
கன்னிமதில் திருக்களரும் போற்றிக்கண்டம்
கறை அணிந்தார் பாதாளீச்சரமும் பாடி
முன் அணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி
முள்ளிவாய்க் கரை அணைந்தார் முந்நூல் மார்பர். 2799

மலைவளர் சந்தனம் அகிலும் தேக்கும் உந்தி,
மலர்ப்பிறங்கல் வண்டு இரைப்பச் சுமந்து பொங்கி
அலைபெருகி ஆள் இயங்கா வண்ணம் ஆறு
பெருகுதலால் அத்துறையில் அணையும் ஓடம்

நிலைபுரியும் ஓடக்கோல் நிலையிலாமை
நீர்வாழ்நர் கரையின்கண் நிறுத்திப் போகக்
கலைபயிலும் கவுணியர் கோன் அதனைக் கண்டுஅக்
கரையின்கண் எழுந்தருளி நின்ற காலை 2800

தேவர்பிரான் அமர்ந்த திருக்கொள்ளம் பூதூர்
எதிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணியச்செய்து
மேவுதலால் ஓடங்கள் விடுவார் இன்றி
ஒழிந்திடவும்மிக்க ஓர்விரைவால் சண்பைக்
காவலனார் ஓடத்தின் கட்டு அவிழ்த்துக்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் தம்மை ஏற்றி
நாவலமே கோலாக அதன் மேல்நின்று
நம்பர் தமைக் கொட்டம் என நவின்று பாட 2801

உம்பர்உய்ய நஞ்சு உண்டார் அருளால் ஓடம்
செலச்செல்ல உந்துதலால் ஊடு சென்று
செம்பொன் நேர்சடையாம்தம் கொள்ளம் புதூர்
தனைச்சேர அக்கரையில் சேர்ந்த பின்பு
நம்பர் அவர் தமைவணங்க ஞானம் உண்ட
பிள்ளையார் நல்தொண்டர் உடன் இழிந்து
வம்பு அலரும் நறும் கொன்றை நயந்தார் கோயில்
வாயிலின் முன் மகிழ்ச்சியோடு வந்து சார்ந்தார் 2802

நீள்நிலைக் கோபுரம் அதனை இறைஞ்சிப்புக்கு
நிகர் இலாத் தொண்டருடன் நெருங்கச் சென்று
வான்நிலவு கோயிலினை வலம்கொண்டு எய்தி
மதிச்சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று

தாணுவே! ஆற்றின் கண் ஓடம் உய்க்கும்
தன்மையால் அருள்தந்த தலைவா! நாகப்
பூணினாய்! களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கண்
புனிதனே! எனப்பணிந்து போற்றி செய்தார் 2803

போற்றி இசைத்துப் புறம்போந்து அங்கு உறையும் நாளில்
பூமியின்முன் புன்சமயத்து அமணர் தம்மோடு
ஏற்ற பெரு வாதிகண் எரியின் வேவாப்
பதிகம் உடை இறையவரை இறைஞ்ச வேண்டி
ஆற்றவும் அங்கு அருள் பெற்றுப்போந்து முன்னம்
அணைந்த பதிகளும் இறைஞ்சி அன்பர் சூழ
நால்திசையும் பரவு திருநள்ளாறு எய்தி
நாடுடை நாயகர் கோயில் நண்ணினாரே 2804

நீடுதிருத்தொண்டர் புடைசூழ அங்கண்
நித்தில யானத்திடைநின்று இழிந்து சென்று
பீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப்
பிறை அணிந்த சென்னியார் மன்னும் கோயில்
மாடுவலம் கொண்டுஉள்ளால் மகிழ்ந்து புக்கு
மலர்க்கரங்கள் குவித்து இறைஞ்சி வள்ளலாரைப்
பாடகமெல் அடி எடுத்துப் பாடி நின்று
பரவினார் கண் அருவி பரந்து பாய 2805

தென்னவர்கோன் முன்அமணர் செய்தவாதில்
தீயின்கண் இடும்ஏடு பச்சையாக்கி
என் உள்ளத்துணை ஆகி ஆலவாயில்
அமர்ந்திருந்தவாறு என்கொல் எந்தாய் என்று

பன்னு தமிழ்த் தொடை சாத்திப் பரவிப் போந்து
பண்பு இனிய தொண்டருடன் அங்கு வைகி
மன்னு புகழ்ப் பதி பிறவும் வணங்கச் சண்பை
வள்ளலார் நள்ளாறு வணங்கிச் செல்வார் 2806

சீர்நிலவு திருத் தெளிச்சேரியினைச் சேர்ந்து
சிவபெருமான் தனைப் பரவிச் செல்லும்போது
சார்வு அறியாச் சாக்கியர்தம் போதிமங்கை
சார்தலும் மற்றுஅது அறிந்த சைவர் எல்லாம்
ஆர்கலியின் கிளர்ச்சி எனச் சங்கு தாரை
அளவுஇறந்த பல் இயங்கள் முழக்கி ஆர்த்துப்
பார்குலவு தனிக்காளம் சின்னம் எல்லாம்
பரசமய கோளரி வந்தான் என்று ஊத 2807

புல்லறிவின் சாக்கியர்கள் அறிந்தார் கூடிப்
புகலியர் தம் புரவலனார் புகுந்து தங்கள்
எல்லையினில் எழுந்தருளும் பொழுது தொண்டர்
எடுத்த ஆர்ப்பு ஒலியாலும் எதிர்முன் சென்று
மல்கி எழும் திருச்சின்ன ஒலிகளாலும்
மனம்கொண்ட பொறாமையினால் மருண்டு தங்கள்
கல்வியினில் மேம்பட்ட புத்த நந்தி
முதலான தேரர்க்கும் கனன்று சொன்னார் 2808

மற்றுஅவர்கள் வெவ்வுரையும் பிள்ளையார்முன்
வரு சின்னப் பெருகு ஒலியும் மன்னும் தொண்டர்
பொற்புடைய ஆர்ப்பு ஒலியும் செவியின் ஊடு
புடைத்த நாராசம் எனப் புக்கபோது

செற்றம் மிகும் உள்ளத்துப் புத்த நந்தி
செயிர்த்து எழுந்து தேரர்குழாம் சூழச்சென்று
வெற்றி புனை சின்னங்கள் வாதில் எம்மை
வென்று அன்றோ பிடிப்பது என வெகுண்டு சொன்னான் 2809

புத்தர்இனம் புடைசூழப் புத்த நந்தி
பொரு இல் ஞானப் புனிதர் திருமுன்பு ஊதும்
மெய்த்த விறல் சின்னங்கள் விலக்கும் காலை
வெகுண்டு எழுந்த திருத்தொண்டர் வெறுத்து நோக்கி,
இத்தகைய செயற்கு இவரைத் தடிதல் செய்யாது
இது பொறுக்கில் தங்கள் நிலை ஏற்பர் என்று
முத்துநிரைச் சிவிகையின் மேல் மணியைவைத்து
முறைபணிந்து புகுந்தபடி மொழிந்து நின்றார் 2810

வரும் இடத்தில் அழகு இது ஆம் நமக்கு வாதில்
மற்று இவர் தம்பொருள் நிலைமை மாறாதவண்ணம்
பொரும் இடத்தில் அறிகின்றோம் புத்தநந்தி
பொய்ம் மேற் கொள் எனப் புகலிவேந்தர் கூற,
அருமுறை சொல் திருப்பதிகம் எழுதும் அன்பர்
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்காலே
உரும் இடித்து விழப்புத்தன் உத்தமாங்கம்
உருண்டு வீழ்க எனப் பொறா உரைமுன் விட்டார் 2811

ஏறுஉயர்த்தார் சைவநெறி ஆணை உய்க்க
எதிர்விலக்கும் இடையூற்றை எறிந்து நீக்கும்
மாறுஇல் வலி மந்திரம் ஆம் ஆசனி போல
வாய்ம்மை உரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கினாலே

வேறு மொழிப்போர் ஏற்பான் வந்த புத்தன்
மேனியையும் தலையினையும் வெவ்வேறு ஆகக்
கூறுபட நூறி இடப்புத்தர் கூட்டம்
குலைந்து ஓடி விழுந்து வெருக் கொண்டது அன்றே 2812

மற்றுஅவர்கள் நிலைமையையும் புத்தநந்தி
வாக்கின்போர் ஏற்றவன்தன் தலையும் மெய்யும்
அற்றுவிழ அத்திர வாக்கு அதனால் அன்பர்
அறுத்ததுவும் கண்ட அரன் அடியார் எல்லாம்
வெற்றி தரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று
விண்ணப்பம் செய, எதிர்ந்த விலக்கு நீங்க
உற்ற விதி அதுவேஆம் அர என்று எல்லாம்
ஓதுக என அவ்ஒலி வான் உற்றது அன்றே 2813

அஞ்சி அகன்று ஓடிய அப்புத்தர் எல்லாம்
அதிசயித்து மீண்டு உடன் அணைந்து கூடி
வஞ்சனையோ இதுதான் மற்றுஅவர்தம் சைவ
வாய்மையோ என மருண்டு மனத்தில்கொள்வார்
எஞ்சல் இன் மந்திர வாதம் அன்றி எம்மோடு
எதிர்ந்து பொருள் பேசுவதற்கு இசைவது என்று
தம் செயலில் மிக்குள்ள சாரிபுத்தன்
தன்னையே முன் கொண்டு பின்னும் சார்ந்தார் 2814

அத்தன்மை கேட்டுஅருளிச் சண்பை வந்த
அடலேறு திருவுள்ளத்து அழகு இது என்று
மெத்த மகிழ்ச்சினோடும் விரைந்து சென்று
வெண்தரளச் சிவிகையின் நின்று இழிந்து வேறுஓர்

சத்திர மண்டபத்தின் மிசை ஏறி, நீடு
சைவருடன் எழுந்தருளி, இருந்து, சாரும்
புத்தர்களை அழைக்க, எனத் திருமுன் நின்றார்
புகலி காவலர் ஏவல் போற்றிச் சென்றார் 2815

சென்றவர்கள் தேரர்குழாம் அணைந்து நீங்கள்
செப்பி வரும் பொருள் நிலைமை தெரிக்க எங்கள்
வென்றி மழ இளங்களிறு சண்பை யாளி
வேதபார கன்மும்மைத் தமிழன் வேந்தன்
நன்று மகிழ்ந்து அழைக்கின்றான் ஈண்ட நீரும்
நண்ணும் எனக் கூறுதலும் நன்மை சாராத்
தன்தகைமைப் புத்தருடன் சாரிபுத்தன்
சத்திர மண்டப முன்பு சார வந்தான் 2816

அங்கு அணைந்து மண்டபத்துப் புத்தரோடும்
பிள்ளையார் அருகு அணைய நின்ற போதில்
எங்கு நிகழ் திருச்சின்னம் தடுத்த புத்தன்
இரும்சிரத்தைப்பொடி ஆக்கும் எதிர்இல் அன்பர்
பொங்கு புகழ்ப் புகலி காவலர் தம் பாதம்
போற்றி அருளால் சாரி புத்தன் தன்னை
உங்கள் தலைவனும் பொருளும் உரைக்க என்ன
உற்ற வாதினை மேற்கொண்டு உரைசெய் கின்றான் 2817

கற்பங்கள் அனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து
கதிமாறும் கணபங்க இயல்பு தன்னில்
பொற்புடைய தானமே தவமே தன்மை
புரிந்த நிலை யோகமே பொருந்தச் செய்ய

உற்பவிக்கும் ஒழிவு இன்றி உரைத்த ஞானத்து
ஒழியாத பேர் இன்ப முத்தி பெற்றான்
பற்பலரும் பிழைத்து உய்ய அறம் முன் சொன்ன
பான்மையான் யாங்கள் தொழும் பரமன் என்றான் 2818

என்று உரைத்த சாரிபுத்தன் எதிர்வந்து ஏற்ற
இருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அன்பர் தாமும்
நன்று உமது தலைவன் தான்பெற்றான் என்று
நாட்டுகின்ற முத்தி தான் யாவது என்றார்
நின்ற உரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை
நேர்கின்ற ஞானம் என நிகழ்ந்த ஐந்தும்
ஒன்றிய கந்தத்து அவிவே முத்தி என்ன
உரை செய்தான் பிடகத்தின் உணர்வு மிக்கான் 2819

ஆங்குஅவன்தான் உரைத்தமொழி கேட்ட அன்பர்
அதனை அனுவாதம் செய்து அவனை நோக்கித்
தாங்கிய ஞானத்துடன் ஆம்கந்தம் ஐந்தும்
தாம் வீந்து கெட்டனவேல் தலைவன் தானும்
ஈங்குஉளன் என்று அவனுக்கு விடயம் ஆக
யாவையும் முன் இயற்றுதற்கு விகாரமே செய்து
ஓங்கு வடிவு அமைத்து விழவு எடுக்கும் பூசை
கொள்வார் ஆர்? உரைக்க என உரைக்கல் உற்றான் 2820

கந்தம் ஆம்வினைஉடம்பு நீங்கி எம்கோன்
கலந்துளன் முத்தியில் என்றான் என்னக்காணும்
இந்திரியங் கண் முதல் ஆம் கரணம் தானும்
இல்லையேல் அவன் உணர்ச்சி இல்லை என்றார்

முந்தை அறிவு இலன் ஆகி உறங்கினானை
நிந்தித்து மொழிந்துஉடல் மீது ஆடினார்க்கு
வந்த வினைப் பயன் போல வழிபட்டார்க்கும்
வரும் அன்றோ நன்மை என மறுத்துச் சொன்னான் 2821

சொன்னஉரை கேட்டருளி அன்பர் தாமும்
தொடர்ந்து வழிபாடு பலகொள்கின்றானுக்கு
அன்னவற்றின் உடன்பாடும் எதிர்வும் இல்லை
ஆனபோது அவன்பெறுதல் இல்லை என்றார்
முன் அவற்றில் உடன்பாடும் எதிர்வும் இன்றி
முறுகு துயிடல் உற்றானை முனிந்து கொன்றால்
இன்உயிர் போய்க் கொலை ஆகி முடிந்தது அன்றோ
இப்படியால் எம் இறைவற்கு எய்தும் என்றான் 2822

இப்படியால் எய்தும் என இசைந்து நீ இங்கு
எடுத்துக்காட்டிய துயிலும் இயல்பினான் போல்
மெய்ப்படியே கரணங்கள் உயிர் தாம் இங்கு
வேண்டுதியால் நும்இறைவர்க்கு ஆனபோது
செப்பியஅக் கந்தத்தின் விளைவு இன்று ஆகித்
திரிவுஇல்லா முத்தியில் சென்று இலனும் ஆனான்
அப்படிஅக் கந்தத்துள் அறிவும் கேட்டால்
அம் முத்தியுடன் இன்பம் அணையாது என்றார் 2823

அவ்உரைகேட்டு எதிர்மாற்றம் அறைவது இன்றி
அணைந்துடன் அம்முத்தி எனும் அதுவும் பாழாம்
கவ்வையில் நின்றவனை எதிர்நோக்கி ஞானக்
கடல் அமுதம் அனையவர் தம் காதல் அன்பர்

பொய் வகையே முத்தியினில் போனான் முன்பே
பொருள் எல்லாம் உணர்ந்து உரைத்துப் போனான்என்றைய
எவ்வகையால் அவன் எல்லாம் உணர்ந்தது ஈதும்
இல்லது உரைப்பாய் எனினும் ஏற்போம் என்றார் 2824

உணர்வு பொதுச் சிறப்பு என்ன இரண்டின் முன்னது
உள ஆன மரப்பொதுமை உணர்த்தல் ஏனைப்
புணர்ச்சிறப்பு மரங்களில் வைத்து இன்னது என்றல்
இப்படியால் வரம்பு இல்லாப் பொருள்கள் எல்லாம்
கொணரும் விறகினைக் குவை செய்திடினும் வேறு
குறைத்தவற்றைத் தனித்தனியே இடினும் வெந்தீத்
துணர் கதுவிச்சுடவல்ல வாறுபோலத்
தொகுத்தும் விரித்தும் தெரிக்கும் தொல்லோன் என்றான் 2825

எடுத்து உரைத்த புத்தன் எதிர் இயம்பும் அன்பர்
எரி உணர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டு ஆகச் சொன்னாய்
அடுத்த உணர்வு உருவுடையது அன்று சொன்ன
அனல்வடிவிற்று ஆம் அதுவும் அறிதி நும் கோன்
தொடுத்த நிகழ் காலமே அன்றி ஏனைத்
தொடர்ந்த இருகாலமும் தொக்கு அறியும் ஆகில்
கடுத்த எரி நிகழ்காலத்து இட்டது அல்லால்
காணாத காலத்துக் கதுவாது என்றார் 2826

ஆதலினால் உன் இறைவன் பொருள்கள் எல்லாம்
அறிந்தது நும் முத்திபோல் ஆயிற்று அன்றே
ஏதம் ஆம் இவ் அறிவால் உரைத்த நூலும்
என்றுஅவனுக்கு ஏற்குமாறு அருளிச் செய்ய

வாதம் மாறுஒன்று இன்றித் தோற்றான் புத்தன்
மற்றுஅவனை வென்று அருளிப் புகலிமன்னர்
பாத தாமரை பணிந்தார் அன்பர் தங்கள்
பான்மை அழி புத்தர்களும் பணிந்து வீழ்ந்தார்2827

புந்தியினால் அவர் உரைத்த பொருளின் தன்மை
பொருள் அன்றுஆம்படி அன்பர் பொருந்தக் கூற
மந்த உணர்வு உடையவரை நோக்கிச் சைவம்
அல்லாது மற்றொன்றும் இல்லை என்றே
அந்தம் இல் சீர்மறைகள் ஆகமங்கள் ஏனை
அகில கலைப்பொருள் உணர்ந்தார் அருளிச் செய்யச்
சிந்தையினில் அதுதெளிந்து புத்தர் சண்பைத்
திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார் 2828

அன்று அவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்கம்
அணைதலினால் அறிவு இன்மை அகன்று நீங்கி
முன்தொழுது விழுந்துஎழுந்து சைவர் ஆனார்
முகை மலர் மாரியின் வெள்ளம் பொழிந்தது எங்கும்
நின்றனவும் சரிப்பனவும் சைவமே ஆம்
நிலைமை அவர்க்கு அருள்செய்து சண்பை வேந்தர்
சென்று சிவனார் பதிகள் பணியவேண்டித்
திருக்கடவூர் அதன்மருங்கு சேர வந்தார் 2829

கொச்சகக் கலி

அந்நகரில் அடியார்கள் எதிர்கொள்ளப் புக்கருளிக்
கொன் நவிலும் கூற்று உதைத்தார் குரைகழல்கல்பணிந்துஏத்தி
மன்னிஅமர்ந்து உறையும் நாள் வாகீச மாமுனிவர்
எந்நகரில் எழுந்தருளிற்று என்று அடியார் தமை வினவ 2830

அங்கு அவரும் அடிபோற்றி ஆண்ட அரசு எழுந்தருளிப்
பொங்குபுனல் பூந்துருத்தி நகரின்கண் போற்றிஇசைத்துத்
தங்குதிருத் தொண்டுசெயும் மகிழ்ச்சியினால் சார்ந்தருளி
எங்கும் நிகழ்ந் திடஇருந்த படிஎல்லாம் இயம்பினார் 2831

அப்பரிசு அங்குஅவர் மொழியஆண்ட அரசினைக்காணும்
ஒப்புஅரிய பெருவிருப்பு மிக்கு ஓங்க ஒளிபெருகு
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர் கழல்வணங்கி அருள்பெற்றுச்
செப்பு அரிய புகழ்ப்புகலிப் பிள்ளையார் செல்கின்றார் 2832

பூவிரியும் தடம்சோலை புடைபரப்பப்புனல் பரக்கும்
காவிரியின் தென்கரைபோய்க்கண்ணுதலார் மகிழ்ந்தஇடம்
மேவிஇனிது அமர்ந்துஇறைஞ்சிவிருப்புறுமெய்த்தொண்டரோடு
நாவரசர் உழைச்சண்பை நகர் அரசர் நண்ணுவார் 2833

அந்தணர்சூ ளாமணியார் பூந்துருத்திக்கு அணித்துஆக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை வாகீசர் கேட்டருளி
நம்தமை ஆளுடையவரை நாம்எதிர்சென்று இறைஞ்சுவது
முந்தைவினைப் பயன் என்று முகம்மலர அகம்மலர்வார் 2834

எதிர்சென்று பணிவன் என எழுகின்ற பெரு விருப்பால்
நதிதங்கு சடைமுடியார் நல்பதங்கள் தொழுதுஅந்தப்
பதி நின்றும் புறப்பட்டுப் பரசமயம் சிதைத்தவர் பால்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர் முன்எய்தவந்து அணைந்தார் 2835

திருச்சின்னம் பணிமாறக்கேட்டநால் திசைஉள்ளோர்
பெருக்கின்ற ஆர்வத்தால் பிள்ளையார் தமைச்சூழ்ந்த
நெருக்கின் இடை அவர்காணா வகைநிலத்துப்பணிந்துஉள்ளம்
உருக்கிஎழும் மனம்பொங்கத் தொண்டர்குழாத்துடன் அணைந்தார் 2836

வந்துஅணைந்த வாகீசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின் சிவிகையினைத் தாங்கியே
சிந்தைகளிப் புறவந்தார் திருஞானசம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறுஒன்று நிகழ்ந்திடமுன்புகல்நின்றார் 2837

அப்பர்தாம் எங்குற்றார் இப்பொழுது என்றுஅருள்செய்யச்
செப்புஅரியபுகழ்த்திரு நாவுக்கரசர் செப்புவார்
ஒப்புஅரிய தவம்செய்தேன் ஆதலினால் உம்அடிகள்
இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுஉய்ந்தேன்யான் என்றார் 2838

அவ்வார்த்தை கேட்டுஅஞ்சி அவனியின்மேல் இழிந்துஅருளி
இவ்வாறு செய்தருளிற்று என்ஆம் என்று இறைஞ்சுதலும்
செவ்வாறு மொழி நாவர் திருஞான சம்பந்தருக்கு
எவ்வாறு செயத்தகுவது என்று எதிரே இறைஞ்சினார் 2839

சூழ்ந்துமிடைந்து அருகுஅணையும்தொண்டர்எல்லாம்அதுகண்டு
தாழ்ந்துநிலம் உறவணங்கி எழுந்துதலை கைகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய் மற்றுஇவரை வணங்கப்பெற்று
ஆழ்ந்தபிறப்புஉய்ந்தோம் என்று அண்டம்எலாம்உறஆர்த்தார் 2840

திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகுஆர்வத் தொடும் அணைந்து தழீஇக்கொள்ளப்பிள்ளையார்
மருஆரும் மலர்அடிகள் வணங்கிஉடன் வந்து அணைந்தார்
பொருஆரும் புனல்சடையார் மகிழ்ந்த பூந்துருத்தி 2841

அன்பர்குழாத் தொடும்செல்வார் ஆன்ஏற்றார் மகிழ்கோயில்
முன்புஅணித்தாகச்சென்று கோபுரத்தை முன்இறைஞ்சித்
துன்பம்இலாத் திருத்தொண்டர் உடன்தொழுது புக்கருளி
என்புஉருக வலம்கொண்டு பணிந்துஏத்தி இறைஞ்சினார் 2842

பொய்யிலி ரைப்பணிந்து போற்றியே புறத்துஅணைவார்
செய்யசடை யார்கோயில் திருவாயில் முன் ஆக
மைஅறுசீர்த் தொண்டர்குழாம் வந்துபுடை சூழஉலகு
உய்யவரு வார்தங்கள்உடன்மகிழ்ந்து அங்குஇனிது ருந்தார் 2843

வாக்கின் தனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்
போக்கும் வரவும் வினவப் புகுந்ததுஎல்லாம்
தூக்கின் தமிழ்விரகர் சொல் இறந்த ஞானமறை
தேக்கும் திருவாயால் செப்பி அருள்செய்தார் 2844

காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போர்ஏற்றை
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் வந்தார் அடிவணங்கி
வாழி திருத்தொண்டு என்னும்வான்பயிர்தான் ஓங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி ஆனீர் எனத் தொழுதார் 2845

பிள்ளையார் தாமும்அவர் முன்தொழுது பேர்அன்பின்
வெள்ளம் அனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையும்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினையும்
உள்ள பரிசுஎல்லாம் மொழிந்துஅங்கு வந்திருந்தார் 2846

தென்னற்கு உயிரோடு நீறுஅளித்து செங்கமலத்து
அன்னம் அனையார்க்கும் அமைச்சர்க்கும் அன்புஅருளி
துன்னு நெறி வைதிகத்தின் தூநெறியே ஆக்குதலால்
மன்னுபுகழ் வாகீசர் கேட்டு மனம் மகிழ்ந்தார் 2847

சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடுஎய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி ஏகாம்பரம் மன்னும்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றதுஎல்லாம் செப்புதலும்
:38 புல்குநூல் மார்பரும் போய்ப் போற்ற மனம்புரிந்தார் 2848

அங்கணரைப் போற்றிஎழுந்து ஆண்ட அரசுஅமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்தில் புக்கு அங்குஇனிது அமர்ந்து
திங்கள் பகவுஅணியும் சென்னியார் சேவடிக் கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாள் பரவிச் செல்லும் நாள் 2849

வாகீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு ஆலவாய்
நாகம் அரைக்குஅசைத்த நம்பர்கழல் வணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் பொங்கப் புகலியின் மேல்
ஏகும் பெருங்காதல் பிள்ளையார் ஏற்று எழுவார் 2850

பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்குஇறைஞ்சிப்
போந்து திருவாயில் புறத்து அணைந்து நாவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ளம் மேவவிடை கொண்டருளி
ஏந்தலார் எண்இறந்த தொண்டருடன் ஏகினார் 2851

மாடுபுனல் பொன்னி இழிந்து வடகரையில்
நீடு திரு நெய்த்தானம் ஐயாறு நேர்ந்து இறைஞ்சிப்
பாடு தமிழ் மாலைகளும் சாத்திப் பரவிப்போய்
ஆடல் புரிந்தார் திருப்பழனம் சென்றுஅணைந்தார் 2852

செங்கண் விடையார் திருப்பழனம் சேர்ந்துஇறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவும்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பில்
மங்கை திருமுலைப்பால் உண்டருளும் வள்ளலார் 2853

தென்னாட்டு அமண்மாக அறுத்துத் திருநீறே
அந்நாடு போற்றுவித்தார் வந்துஅணையும் வார்த்தைகேட்டு
எந்நாள் பணிவது என ஏற்று எழுந்த மாமறையோர்
முன்ஆக வேதம் முழங்க எதிர்கொண்டார் 2854

போதம் நீடுமாமறையவர் எதிர்கொளப் புகலி காவலரும்தம்
சீதமுத்துஅணிச் சிவிகை நின்று இழிந்துஎதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர்கோயில்முன்தோன்றிடநகைமலர்க்கரம்குவித்துஇறைஞ்சிப்போய்
ஓதநீரின்மேல் ஓங்குகோயிலின் மணிக்கோபுரம் சென்றுஉற்றார் 2855

அங்கு அம் மாநிலத்து எட்டுஉற
வணங்கிப்புக்கு அஞ்சலி முடிஏறப்
பொங்கு காதலின் புடைவலம்
கொண்டுமுன் பணிந்துபோற்று எடுத்துஓதித்
துங்கநீள் பெருந்தோணி ஆம்
கோயிலை அருளினால் தொழுது ஏறி
மங்கையோடு உடன் வீற்றிருந்து
அருளினார் மலர்க்கழல் பணிவுற்றார் 2856

முற்றும் மெய் எலாம் புளகங்கள்
முகிழ்த்து எழ முகந்துகண் களி கூரப்
பற்றும் உள்ளம் உள் அலைத்து எழும்
ஆனந்தம் பொழிதரப் பணிந்து ஏத்தி
உற்றுமை சேர்வது எனும் திரு
வியகம் உவகையால் எடுத்து ஓதி
வெற்றியாக மீனவன் அவை
எதிர் நதி மிசைவரு கரன் என்பார் 2857

சீரின் மல்கிய திருப்பதி
கத்தினில் திருக்கடைப் காப்பு ஏற்றி
வாரின் மல்கிய வன முலை
யாளுடன் மன்னினார் தமைப்போற்றி

ஆரும் இன்அருள்பெற்று மீண்டு
அணைபவர் அங்கையால் தொழுது ஏத்தி
ஏரின் மல்கிய கோயில் முன்
பணிந்து போந்து இறைஞ்சினர் மணிவாயில் 2858

தாதையாரும் அங்கு உடன்பணிந்து
அணைந்திடச் சண்பையர் தனி ஏறு
மூது எயில் திருவாயிலைத்
தொழுது போய் முனைமலர்க் குழலார்கள்
ஆதரித்து வாழ்த்து உரை இரு
மருங்கு எழஅணி மறுகு இடைச் சென்று
காதலித்து அவர்க்கு அருள் செய்து
தம் திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார் 2859

நறவம் ஆர்பொழில் புகலியில்
நண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறலியாருடன் நீலகண்டப்
பெரும்பாணர்க்கு மிக நல்கி
உறையுள் ஆம் அவர் மாளிகை
செல விடுத்து உள்ள அணைதரும் போதில்
அறலின் நேர்குழலார் மணி
விளக்கு எடுத்து எதிர்கொள அணைவுற்றார் 2860

அங்கு அணைந்து அரு மறைக்குலத்
தாயர் வந்துஅடி வணங்கிடத் தாமும்
துங்க நீள் பெருந்தோணியில்
தாயர்தாள் மனம்கொளத் தொழுவாராய்த்

தங்கு காதலின் அங்கு அமர்ந்து
அருளும் நாள் தம்பிரான் கழல் போற்றிப்
பொங்கும் இன் இசைத் திருப்பதி
கம் பல பாடினார் புகழ்ந்து ஏத்தி 2861

நீல மாவிடம் திருமிடற்று
அடக்கிய நிமலரை நேர் எய்தும்
காலம் ஆனவை அனைத்தினும்
பணிந்துஉடன்கலந்த அன்பர்களோடும்
சால நாள்கள் அங்குஉறைபவர்
தையலாள் தழுவிடக் குழைகம்பர்
கோலம் ஆர்தரக் கும்பிடும்
ஆசைகொண்டு எழும் குறிப்பினர் ஆனார் 2862

தண்டகத் திருநாட்டினைச்
சார்ந்து வந்து எம்பிரான் மகிழ் கோயில்
கண்டு போற்றி நாம் பணிவது என்று
அன்பருக்கு அருள் செய்வார் காலம் பெற்று
அண்டருக்கு அறிவரும் பெருந்
தோணியில் இருந்தவர் அருள்பெற்றுத்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்படத்
தொடர்ந்து எழும் தாதையார்க்கு உரைசெய்வார் 2863

அப்பர் நீர் இனிஇங்கு ஒழிந்து
அருமறை அங்கி வேட்டு அன்போடும்
துப்பு நேர் சடையார் தமைப்
பரவியே தொழுதிரும் எனச் சொல்லி

மெய்ப்பெருந்தொண்டர் மீள்பவர்
தமக்கு எலாம் விடைகொடுத்து அருளிப்போய்
ஒப்பிலாதவர் தமைவழி யிடைப் பணிந்து
உருகும் அன்பொடு செல்வார் 2864

செல்வம் மல்கிய தில்லைமூ
தூரினில் திருநடம் பணிந்து ஏத்திப்
பல்பெருந்தொண்டர் எதிர்கொளப்
பரமர்தம் திருத்தினை நகர்பாடி
அல்கு தொண்டர்கள் தம்முடன்
திருமாணி குழியினை அணைந்து ஏத்தி
மல்குவார் சடையார் திருப்
பாதிரிப்புலியூரை வந்துற்றார் 2865

கன்னிமாபவனம் காப்பு என
இருந்தவர் கழல்இணை பணிந்து அங்கு
முன்னம் மா முடக்கால் முயற்கு
அருள்செய்த வண்ணமும் மொழிந்து ஏத்தி
மன்னு வார்பொழில் திருவடு கூரினை
வந்துஎய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார் சடையார் திருவக்கரை
பிள்ளையார் அணைவுற்றார் 2866

வக்கரைப் பெருமான் தனை
வணங்கஅங்கு அமரும் நாள் அருளாலே
செக்கர் வேணியார் இரும்பை மா
காளமும் சென்று தாழ்ந்து உடன் மீண்டு

மிக்க சீர்வளர் அதிகை வீ
ரட்டமும் மேவுவார் தம்முன்பு
தொக்க மெய்த் திருத்தொண்டர் வந்து
எதிர்கொளத் தொழுது எழுந்து அணைவுற்றார் 2867

ஆதி தேவர் அங்கு அமர்ந்த வீ
ரட்டானம் சென்று அணைபவர் முன்னே
பூதம் பாடநின்று ஆடுவார்
திருநடம் புலப்படும் படிகாட்ட
வேத பாலகர் பணிந்துமெய்
உணர்வுடன் உருகிய விருப்போடும்
கோது இலா இசை குலவு குண்
டைக்குறள் பூதம் என்றுஎடுத்து ஏத்தி 2868

பரவி ஏத்தியதிருப்பதிகத்து இசை
பாடினார் பணிந்து அங்கு
விரவும் அன்பொடும் மகிழ்ந்துஇனிது உறைபவர்
விமலரைவணங்கிப்போய்
அரவ நீர்ச்சடை அம்கணர் மகிழ்ந்து
உறை திரு ஆமாத்தூர்
சிரபுத்து வந்தருளிய திருமறைச்
சிறுவர் சென்று அணைவுற்றார் 2869

சென்றுஅணைந்து சிந்தையின் மகிழ்விருப்போடு
திகழ்திரு ஆமாத்தூர்ப்
பொன் தயங்கு பூங் கொன்றையும் வன்னியும்
புனைந்தவர் அடி போற்றிக்

குன்றவார் சிலை எனும் திருப்பதிகம் மெய்
குலவிய இசைபாடி
நன்றும் இன்பு உறப் பணிந்து செல்வார் திருக்
கோவலூர் நகர்சேர்ந்தார் 2870

கோவல் நீடிய வீரட்டம் அமர்ந்தவர்
குரைகழல் பணிந்து ஏத்தி
ஆவின்ஐந்து கந்து ஆடுவார் அறையணி
நல்லூரை அணைந்து ஏத்திப்
பாஅலர்ந்த செந்தமிழ் கொடு பரவுவார்
பரவு சீர் அடியார்கள்
மேவும் அன்புறு மேன்மை ஆம் தன்மையை
விளங்கிட அருள் செய்தார் 2871

சீரின் மன்னிய பதிகம்முன் பாடி அத்
திரு அறையணி நல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள் பங்கர்தம்
மலை மிசை வலம்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்கள் இமையவர்
நாள்தொறும் பணிந்து ஏத்தும்
காரின்மல்கிய சோலை அண்ணாமலை
அன்பர் காட்டிடக் கண்டார் 2872

அண்ணாமலை அங்கு அமரர்பிரான்
வடிவுபோன்று தோன்றுதலும்
உண்ணால் பருகிக் கைதொழுது
கலந்து போற்றும் காதலினால்

உண்ணாமுலையாள் எனும் பதிகம்
பாடித் தொண்டர் உடன்போந்து
தெண் நீர் முடி ஆர் திருவண்ணா
மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார். 2873

அங்கண் அணைவார் பணிந்து எழுந்து
போற்றி செய்து அம் மலை மீது
தங்கும் விருப்பில் விற்றிருந்தார்
தாள் தாமரைகள் தம் முடிமேல்
பொங்கும் ஆர்வத்தொடும் புனைந்து
புளகம் மலர்ந்த திருமேனி
எங்கும் ஆகிக்கண் பொழியும்
இன்ப அருவி பெருக்கினார் 2874

ஆதிமூர்த்தி கழல் வணங்கி
அங்கண் இனிதின் அமரும் நாள்
பூத நாதர் அவர் தம்மைப்
பூவார் மலரால் போற்றி இசைத்து
காதலால் அத் திருமலையில்
சிலநாள் வைகிக் கமழ் கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள்
பிறவும் பணியும் விருப்புறுவார் 2875

மங்கை பாகர் திருஅருளால்
வணங்கிப்போந்து வடதிசையில்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும்
பணிந்து புகலிச் செம்மலர்

துங்க வரைகள் கான்பலவும்
கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டில்
திங்கள் முடியார் இனிது அமரும்
திருவோத்தூரைச் சேர்வுற்றார் 2876

தேவர் முனிவர்க்கு ஒத்துஅளித்தார்
திருவோத்தூரில் திருத்தொண்டர்
தாவில் சண்பைத் தமிழ் விரகர்
தாம் அங்கு அணையக் களிசிறந்து
மேவும் கதலி தோரணங்கள்
விளக்கு நிரைத்து நிறை குடமும்
பூவும் பொரியும் சுண்ணமும் முன்
கொண்டு போற்றி எதிர்கொண்டார் 2877

சண்பை வேந்தர் தண் தரளச்
சிவிகை நின்றும் இழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீர் அடியார்
சூழ நம்பர் கோபுரம் சூழ்
விண் பின் ஆக முன் ஓங்கும்
வியன் பொன் புரிசை வலம் கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்து எழுந்து
பரமர் கோயில் உள் அடைந்தார் 2878

வாரணத்தின் உரி போர்த்த
மைந்தர் உமையாள் மணவாளர்
ஆரணத்தின் உள்பொருள் ஆய்
நின்றார் தம் முன் அணைந்து இறைஞ்சி

நாரணற்கும் பிரமற்கும்
நண்ணற்கு அரிய கழல் போற்றும்
காரணத்தின் வரும் இன்பக்
கண்ணீர் பொழியக் கை தொழுதார் 2879

தொழுது விழுந்து பணிந்து எழுந்து
சொல் மாலைகளால் துதி செய்து
முழுதும் ஆனார் அருள் பெற்றுப்
போந்து வைகி முதல்வர் தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கு இறைஞ்சிப்
போற்றி செய்து அங்கு அமர்வார் முன்
அழுது வணங்கி ஒரு தொண்டர்
அமணர் திறத்து ஒன்று அறிவிப்பார் 2880

அங்கை அனல் ஏற்றவர்க்கு அடியேன்
ஆக்கும் பனைகள் ஆன எல்லாம்
மங்குல் உற நீண்டு ஆண் பணையாய்க்
காயாது ஆகக் கண்டு அமணர்
இங்கு நீர் இட்டு ஆக்குவன
காய்த்தற்கு அடைவு உண்டோ என்று
பொங்கு நகைசெய்து இழித்து உரைத்தார்
அருள வேண்டும் எனப் புகல 2881

பரமனார் தம் திருத்தொண்டர்
பண்பு நோக்கிப் பரிவு எய்தி
விரவு காதலோடும் விரைந்து
விமலர் கோயில் புக்கருளி

அரவும் மதியும் பகை தீர
அணிந்தார் தம்மை அடி வணங்கி
இரவு போற்றித் திருப்பதிகம்
இசையில் பெருக எடுத்தருளி 2882

விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைகாப்பு
அதனில் விமலர் அருளாலே
குரும்பை ஆண்பனை ஈனும்
என்னும் வாய்மை குலவுதலால்
நெருங்கும் ஏற்றுப் பனைஎல்லாம்
நிறைந்த குலைகளாய்க் குரும்பை
அரும்பு பெண்ணை ஆகி இடக்
கண்டோர் எல்லாம் அதிசயித்தார் 2883

சீரின் மன்னும் திருக்கடைகாப்பு
ஏற்றிச் சிவனார் அருள் பெற்றுப்
பாரில் நீடும் ஆண்பனை முன்
காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினால்
நேரும் அன்பர் தம் கருத்து
நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
ஆரும் உவகைத் திருத்தொண்டர்
போற்ற அங்கண் இனிது அமர்ந்தார் 2884

தென்னாட்டு அமண்மாசு அறுத்தார்தம்
செய்கை கண்டு திகைத்து அமணர்
அந்நாட்டு அதனை விட்டு அகல்வார்
சிலர் தம் கையில் குண்டிகைகள்

என்ஆவன மற்று இவை என்று
தகர்ப்பார் இறைவன் ஏறுஉயர்த்த
பொன்ஆர் மேனிப் புரிசடையான்
அன்றே என்று போற்றினார் 2885

பிள்ளையார் தம் திருவாக்கில்
பிறத்தலால் அத் தாலமும் முன்பு
உள்ள பாசம் விட்டு அகல
ஒழியாப் பிறவி தனை ஒழித்துக்
கொள்ளும் நீர்மைக் காலங்கள்
கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ளலார் மற்று அவர் அருளின்
வாய்மை கூறின் வரம்பு என்னாம் 2886

அங்கண் அமரர் பெருமானைப்
பணிந்து போந்து ஆடு அரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கு அணிந்தார்
மகிழும் பதிகள் பல போற்றி,
மங்கைபாகர் அமர்ந்தருளும்
வயல் மாகறலை வழுத்திப் போய்
கொங்கு மலர் நீர்க் குரங்கு அணில் முட்
டத்தைச் சென்று குறுகினார் 2887

ஆதி முதல்வர் குருங்கு அணில் முட்டத்தை
அணைந்து பணிந்து ஏத்தி
நீதி வாழும் திருத்தொண்டர் போற்ற
நிகர்இல் சண்பையினில்

வேதமோடு சைவ நெறி
விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாம் மன்னும்
மதில்சூழ் காஞ்சி மருங்கு அணைந்தார் 2888

சந்தக் கலிவிருத்தம்

நீடுகாஞ்சி வாணரும் நிலவுமெய்ம்மை அன்பரும்
மாடுசண்பை வள்ளலார் வந்துஅணைந்த ஓகையால்
கூடுகின்ற இன்பநேர் குலாவுவீதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழைகாமர் தோரணங்களால் 2889

கொடிநிரைத்த வீதியில் கோலவே திகைப்புறம்
கடிகொள்மாலை மொய்த்தபந்தர்கந்த நீர்த்தசும்புடன்
மடிவுஇல் பொன்விளக்கு எடுத்து மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படி விளக்கும் அன்பரும் பரந்த பண்பில் ஈண்டுவார் 2890

கோதைமாதர் ஆடலும் குலாவுதொண்டர் பாடலும்
வேதகீத நாதமும் மிக்குஎழுந்து விம்மவே
காதல்நீடு காஞ்சிவாணர் கம்பலைத்து எழுந்துபோய்
மூதுஎயில் புறம்புசென்று அணைந்துமுன் வணங்கினார் 2891

சண்பை ஆளும் மன்னர்முன்பு தொண்டர்வந்து சார்தலும்
பண்பு நீடியானம்முன்பு இழிந்துஇறைஞ்சு பான்மைகண்டு
எண்பெருக்கும் மிக்கதொண்டர் அஞ்சலித்து எடுத்தசொல்
மண்பரக்கவீழ்ந்து எழுந்து வானம்முட்ட ஆர்த்தனர் 2892

சேண்உயர்ந்தவாயில்நீடுசீர்கொள் சண்பை மன்னனார்
வான்நிலாவு நீற்றுஅணி விளங்கிட மனத்தினில்
பூணும் அன்பர்தம்முடன் புகுந்திடப் புறத்துளோர்
காணும் ஆசையின் குவித்த கைந்நிரை எடுத்தனர் 2893

வியஏனடுந்தெருவின்ஊடு மிக்கதொண்டர் ஆர்ப்பு எழக்
கயல்நெடுங்கண் மாதரும் காதல் நீடுமாந்தரும்
புயல்பொழிந்தது ஆம்எனப்பூவினோடு பொன்சுண்ணம்
இயலும் ஆறுவாழ்த்தெடுத்து இருமருங்கும் வீசினார் 2894

இன்னவண்ணம் யாவரும் இன்பம்எய்த எய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப் பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கள்
முன்உறப் பணிந்துபோய் மெய்வரை திருமகள்
மன்னு பூசனை மகிழ்ந்த மன்னர் கோயில் முன்னினார் ?895

கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகைகுவித்து எடுத்து
உம்பர்ஓங்கு கோபுரத்தின் முன்இறைஞ்சி உள்அணைந்து
அம்பொன் மாளிகைப் புறத்தில் அன்பரோடு சூழ வந்து
இம்பர் ஞாலம் உய்யவந்த பிள்ளையார் இறைஞ்சுவார் 2896

செம்பொன் மலைக்கொடி தழுவக்குழைந்தருளும் திருமேனிக்
கம்பரை வந்து எதிர்வணங்கும் கவுணியர்தம் காவலனார்
பம்புதுளிக்கண்அருவி பாய்ந்துமயிர்ப் புளகம்வரத்
தம்பெருகு மனக்காதல் தள்ளநிலம் மிசைத்தாழ்ந்தார் 2897

பலமுறையும் பணிந்துஎழுந்து பங்கயச் செங்கைமுகிழ்ப்ப
மலரும்முகம் அளித்ததிரு மணிவாயால் மறையான் என்று
உலகுஉய்ய எடுத்தருளி உருகியஅன்பு என்புஉருக்க
நிலவும் இசை முதல்தாளம் நிரம்பிய நீர்மையில் நிகழ 2898

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுஉறும் ஆனந்தக்கூத்து
ஆடினார் அகம்குழைந்தார் அஞ்சலிதம் சென்னியின்மேல்
சூடினார் மெய்ம்முகிழ்த்தார் சூகரமும் அன்னமும் ஆய்த்
தேடினார் இருவருக்கும் தெரிவுஅரிவார் திருமகனார் 2899

மருவியஏழ் இசைபொழிய மனம் பொழியும் பேர்அன்பால்
பெருகியகண்மழை பொலியப்பெரும்புகலிப் பெருந்தகையார்
உருகியஅன்பு உள்அலைப்ப உமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியவெய் உணர்வினொடும் பரவியே புறத்துஅணைந்தார்2900

புறத்துஅணைந்ததொண்டருடன் போந்துஅமைந்ததிருமடத்தில்
பெறற்குஅரும்பேறு உலகுஉய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்புஅரிய காதலுடன்வந்துஎய்தி மகிழ்ந்துஉறைவார்
அறப்பெருஞ் செல்வக்காமக்கோட்டம் அணைந்துஇறைஞ்சினார் 2901

திருஏகம்பத்து அமர்ந்த செழுஞ்சுடரைச் சேவடியில்
ஒருபோதும் தப்பாதே உள்உருகிப் பணிகின்றார்
மருவுதிரு இயமகமும் வளர்இருக்கக் குறள்மற்றும்
பெருகும்இசைத் திருப்பதிகத் தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார் 2902

நீடு திருப்பொழில் காஞ்சிநெறிக் காரைக்காடு இறைஞ்சிச்
சூடுமதிக்கண்ணியார் துணைமலர்ச்சேவடிபாடி
ஆடும்அவர் இனிதுஅமரும் அனேகதங்காவதம் பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள்பணிந்து ஏத்தி வைகும்நாள் 2903

எண்திசையும் போற்றிசைக்கும் திருப்பதிமற்று அதன்மறுத்துத்
தொண்டருடன் இனிதுஏகித் தொல்தைவிடம்உண்டுஇருண்ட
கண்டர் மகிழ் மேலிதளியும் முதல் ஆன கலந்து ஏத்தி
மண்டுபெங்காதலினால் வணங்கிமீண்டும் இனிது இருந்தார் 2904

அப்பதியில் விருப்பினோடும் அம்கணரைப்பணிந்து அமர்வார்
செப்புஅரியபுகழ்பாலித் திருநதியின் தென்கரைபோய்
மைப்பொலியும் கண்டர்திரு மாற்பேறு மகிழ்ந்து இறைஞ்சி
முப்புரம் செற்றவர் தம்மைமொழிமாலை சாத்தினார் 2905

திருமாற்பேறு உடையவர் தம் திருவருள் பெற்றுஎழுந்தருளிச்
கருமாலும் கரு மாவாய்க் காண்புஅரிய கழல்தாங்கி
மரு ஆற்றல் மழவிடையார் திருவல்லம் வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகம்பெரும் பிணையல் அணிவித்தார் 2906

அங்குஉள்ளபிறபதியில் அரிக்கு அரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனல் பால்யாற்றின் புடையில்வடபால் இறைவர்
எங்கும்உறைபதிபணிவார் இலம்பையங்கோட்டூர் இறைஞ்சிச்
செங்கண்விடை உகைத்தவரைத் திருப்பதிகம் பாடினார் 2907

திருத்தொண்டர் பலர்சூழ்த்திருவிற்கோலமும் பணிந்து
பொருள்பதிகத் தொடைமாலை புரம்எரித்த படிபாடி
அருள்புகலி ஆண்டகையார் தக்கோலம் அணைந்தருளி
விருப்பினொடும் திருவூறல் மேவினார் தமைப்பணிந்தார் 2908

தொழுது பல முறைபோற்றிச் சுரர்குருவுக்கு இளையமுனி
வழுஇல்தவம் புரிந்து ஏத்த மன்னினார் தமை மலர்ந்த
பழுதுஇல்செழும் தமிழ்மாலைப்பதிக இசை புனைந்தருளி
முழுதும் அளித்தவர் அருளால் போந்தனர் முத்தமிழ் விரகர் 2909

குன்றநெடுஞ் சிலையாளர் குலவியபல் பதிபிறவும்
நின்றவிருப்புடன் இறைஞ்சி நீடுதிருத்தொண்டருடன்
பொன்தயங்குமணிமாடப் பூந்தராய்ப் புரவலனார்
சென்று அணைந்தார் பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டுஅருகு 2910

இம்மையிலே புவியுள்ளோர் யாரும் காண
ஏழ்உலகும் போற்றிசைப்ப எம்மை ஆளும்
அம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்றும்
அம்மையப்பர் திருவாலங்காடு ஆம் என்று

தம்மை உடை யவர்மூதூர் மிதிக்க அஞ்சி
சண்பை வரும் சிகாமணியார் சாரச்சென்று
செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடுஓர்
செழும்பதியில் அன்று இரவு பள்ளி சேர்ந்தார் 2911

மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளும்
மறையவனார் தம்முன்பு கனவிலே வந்து
ஆலவனத்துஅமர்ந்தருளும் அப்பர் நம்மை
அயர்த்தனையோ பாடுதற்கு என்று அருளிச்செய்ய
ஞாலம்இருள் நீங்கவரும் புகலிவேந்தர்
நடுஇடையாமத்தின் இடைத்தொழுதுஉணர்ந்து
வேலைவிடம் உண்டவர்தம் கருணைபோற்றி
மெய்உருகித் திருப்பதிகம் விளம்பலுற்றார் 2912

துஞ்சவருவார் என்றே எடுத்த ஓசைச்
சுருதிமுறை வழுவாமல் தொடுத்த பாடல்
எஞ்சல்இலா வகைமுறையே பழைய னூரார்
இயம்புமொழி காத்தகதை சிறப்பித்து ஏத்தி
அஞ்சனமா கரிஉரித்தார் அருள்ஆம் என்றே
அருளும்வகை திருக்கடைக்காப்பு அமையச்சாத்திப்
பஞ்சுரமாம் பழையதிறம் கிழமை கொள்ளப்
பாடினார் பார்எல்லாம் உய்ய வந்தார் 2913

நீடும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி
நெடும்கங்குல் இருள்நீங்கி நிகழ்ந்த காலை
மாடுதிறந் தொண்டர்குழாம் அணைந்த போது
மாலையினில் திருஆலவனத்து மன்னி

ஆடும்அவர் அருள்செய்த படியை எல்லாம்
அருளிச்செய்து அகம்மலரப் பாடி ஏத்திச்
சேடர்பயில் திருப்பதியைத்தொழுது போந்து
திருப்பாசூர் அதன்மருங்கு செல்லல் உற்றார் 2914

திருப்பாசூர் அணைந்தருளி அங்கு மற்று அச்
செழும்பதியோர் எதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா கத்துப்
புராதனர்வேய் இடம்கொண்ட புனிதர்கோயில்
விருப்பினுடன் வலம்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து
வீழ்ந்து எழுந்து மேனிஎலாம் முகிழ்ப்ப நின்றே
அருள்கருணைத் திருவாளன் நாமம் சிந்தை
இடையார் என்று இசைப்பதிகம் அருளிச் செய்தார் 2915

மன்னு திருப் பதிகஇசை பாடிப் போற்றி
வணங்கிப்போந்து அப்பதியில் வைகி மாடு
பிஞ்ஞகர்தாம் வெண்பாக்கம் முதலாய் உள்ள
பிறபதிகள் பணிந்துஅணைவார் பெருகும் அன்பால்
முன்நிறைந்த திருவாய்மஞ்சன நீராட்டும்
முதல் வேடர் கண்ணப்ப நாயனாரை
உன்னிஒளிர் காளத்தி மலை வணங்க
உற்றபெரு வேட்கையுடன் உவந்து சென்றார் 2916

மிக்கபெரும் காதலுடன் தொண்டர் சூழ
மென்புனல் நாட்டினை அகன்று வெற்பும் கானும்
தொக்கபெரு வன்புலக்கான அடைந்து போகிச்
சூலுகபாலக்கரத்துச் சுடரும் மேனி

முக்கண் முதல் தலைவன்இடம் ஆகி உள்ள
முகில்நெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று
புக்குஇறைஞ்சிப் போற்றிஇசைத்து அப்பதியில் வைகிப்
பூதியரோடு உடன்மகிழ்ந்தார் புகலி வேந்தர் 2917

இறைவர்திருக்காரிகரை இறைஞ்சி அப்பால்
எண்இல்பெரு வரைகள்இரு மருங்கும் எங்கும்
நிறைஅருவி நிரைபுலவாய் மணியும் பொன்னும்
நிறைதுவலை புடைசிதறி நிகழ்ப ஆகி
அறைகழல் வானவர்க்கு இறைவன் குலிச ஏற்றால்
அற்றசிறை பெற்றுஅவன்மேல் எழுவ தற்குச்
சிறகுஅடித்துப் பறக்கமுயன்று உயர்ந்த போலும்
சிலைநிலத்தில் எழுந்தருளிச் செல்லாநின்றார் 2918

மாதவர்கள் நெருங்குழாம் பரந்து செல்ல
மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம்புஇன்று ஆகப்
பூதி நிறை கடல்அணைவது என்னக் சண்பைப்
புரவலனார் எழுந்தருளும் பொழுது சின்னத்
தீதுஇல்ஒலி பலமுறையும் பொங்கி எங்கும்
திருஞான சம்பந்தன் வந்தான் என்னும்
நாதம் நிறை செவியினவாய் மாக்கள் எல்லாம்
நலம்மருவு நினைவுஒன்றாய் மருங்க நண்ண. 2919

கானவர்தம் குலம்உலகு போற்ற வந்த
கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய
மானவரிச்சிலைவேட்டை ஆடும் கானும்
வானம்மறை நிலைபெரிய மரமும் தூறும்

ஏனைஇமை யோர்தாமும் இறைஞ்சி ஊத்தி
எய்ததவரும் பெருமையவாம் எண் இலாத
தானமும்மற்று அவைகடந்து திருக் காளத்தி
சாரஎழுந்தருளினார் சண்பைவேந்தர் 2920

அப்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத்து
அமுதுஉண்ட பிள்ளையார் அணைந்தார் என்று
செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி
சேர்ந்ததிரத் தொண்டர்குழாம்அடைய ஈண்டிப்
பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர்
பலவேடச் சைவர் குல வேடர் மற்றும்
உம்பர்தவம் புரிவார் அப் பதியில் உள்ளோர்
உடன்விரும்பிஎதிர்கொள்ள உழைச்சென்று உற்றார் 2921

திசைஅனைத்தும் நீற்றின்ஒளி தழைப்ப மண்மேல்
சிவலோகம் அணைந்தது எனச்சென்றபோது
மிசைவிளங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும்
வேதபாலகர் இழிந்து வணங்கி மிக்க
அசைவுஇல் பெருந்தொண்டர்குழாம் தொழுது போற்றி
அர எனும் ஓசையின் அண்டம் நிறைப்ப அன்பால்
இசைவிளங்கும் தமிழ்விரகர் திருக்காளத்தித்
திருமலைஇம் மலைகளில்யாது என்று கேட்டார் 2922

வந்துஅணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து
மறைவாழ்வே சைவசிகாமணியே! தோன்றும்
இந்தமலை காளனோடு அத்தி தம்மில்
இகலி வழிபாடுசெய இறைவர் மேவும்

அந்தம்இல்சீர்க் காளத்தி மலைஆம் என்ன
அவனிமேல் பணிந்துஎழுந்து அஞ்சலி மேற்கொண்டு
சிந்தைகளி மகிழ்ச்சி வரத்திரு விராகம்
வானவர்கள் தானவர் என்று எடுத்துச் செல்வார் 2923

திருந்திய இன்இசைவகுப்புத் திருக்கண்ணப்பர்
திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப்
பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து
பொன்முகலிக் கரைஅணைந்து தொழுது போகி
அருந்தவர்கள் எம்மருங்கும் மிடைந்து செல்ல
ஆளுடைய பிள்ளையார் அயன்மால் தேடும்
மருந்துவெளியே இருந்த திருக்காளத்தி
மலை அடிவாரம் சார வந்து தாழ்ந்தார் 2924

தாழ்ந்துஎழுந்து திருமலையைத் தொழுதுகொண்டே
தடம்சிலாதல சோபானத்தால் ஏறி
வாழ்ந்துஇமையோர் குழாம்நெருங்கு மணிநீள்வாயில்
மருங்குஇறைஞ்சி உள்புகுந்து வளர்பொன் கோயில்
சூழ்ந்துவலம் கொண்டுஇறைவர் திருமுன்பு எய்தித்
தொழுது தலைமேல்கொண்ட செங்கை போற்றி
வீழ்ந்துஎழுவார் கும்பிட்ட பயன் காண் பார்போல்
மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார் 2925

உள்ளத்தில் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்ம்மை
உருவினையும் அவ்அன்பின் உள்ளே மன்னும்
வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண்
விமலரையும் உடன்கண்ட விருப்புப் பொங்கிப்

பள்ளத்தில் இழிபுனல்போல் பரந்து செல்லப்
பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந்து அளித்தசெம்பொன்
வள்ளத்தில் ஞானஆர் அமுதம் உண்டார்
மகிழ்ந்து எழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார் 2926

பங்கயக்கண் அருவிநீர் பாய நின்று
பரவும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடி ஆடித்
தங்குபெருங் களிகாதல் தகைந்து தட்பத்
தம்பெருமான் கழல்போற்றும் தன்மை நீட
அங்குஅரிதின் புறம்போந்து அங்கு அயன்மால் போற்ற
அரியார்தம் திருமலைக்கீழ் அணைந்து இறைஞ்சிப்
பொங்குதிருத் தொண்டர்மடம் காட்ட அங்குப்
புக்கருளி இனிதுஅமர்ந்தார் புகலி வேந்தர் 2927

யாவர்களும் அறிவரிய இறைவன் தன்னை
ஏழுலகும் உடையானை எண் இலாத
தேவர்கள்தம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி
மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப்
பூஅலரும் பொழில்புடைசூழ் சண்பை ஆளும்
புரவலனார் காலங்கள் தோறும் புக்குப்
பாமலர் கொண்டு அடிபோற்றிப் பருகி ஆர்ந்து
பண்புஇனிய திருப்பதியில் பயிலும் நாளில் 2928

அங்கண்வட திசைமேலும் குடக்கின் மேலும்
அருந்தமிழின் வழக்குஅங்கு நிகழாது ஆகத்
திங்கள்புனை முடியார்தம் தானம் தோறும்
சென்றுதமிழ் இசைபாடும் செய்கை போல

மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றிசைப்ப
வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச்
செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரம்
தொழுது திருப் பதிகஇசை திருந்தப்பாடி 2929

கூற்றுஉதைத்தார் மகிழ்ந்த கோகரணம் பாடிக்
குலவு திருப்பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி
ஏற்றின்மிசை வருவார் இந்திரன் தன்நீல
பருப்பதமும் பாடி மற்றுஇறைவர் தானம்
போற்றியசொல் மலர்மாலை பிறவும் பாடிப்
புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனிதம்ஆகும்ங
நீற்றின் அணிகோலத்துத் தொண்டர் சூழ
நெடிதுமகிழ்ந்து அப்பதியில் நிலவுகின்றார் 2930

தென்திசையில் கயிலையெனும் திருக்காளத்தி
போற்றிஇனிது அமர்கின்றார் திரைசூழ்வேலை
ஒன்றுதிரு ஒற்றியூர் உறைவார் தம்மை
இறைஞ்சுவது திருவுள்ளத்து உன்னி அங்கண்
இன்தமிழின் விரகர்அருள் பெற்று மீள்வார்
எந்தையார் இணையடிஎன் மனத்த என்று
பொன்தரளம் கொழித்துஇழிபொன் முகலி கூடப்
புனைந்த திருப்பதிக இசைபோற்றிப் போந்தார் 2931

மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும்
மறைவாழ வந்தவர்தாம் மலையும் கானும்
முன்அணைந்த பதிபிறவும் கடந்து போந்து
முதல்வனார் உறைபதிகள் பலவும் போற்றிப்

பன்மணிகள் பொன்வரன்றி அகிலும் சந்தும்
பொருதுஅலைக்கும் பாலி வடகரையில் நீடு
சென்னிமதி அணிந்தவர்தம் திருவேற்காடு
சென்றுஅணைந்தார் திருஞானம் உண்டசெல்வர் 2932

திருவேற்காடு அமர்ந்தசெழுஞ்சுடர் பொற் கோயில்
சென்றுஅணைந்து பணிந்துதிருப் பதிகம் பாடி
வருவேற்று மனத்துஅவுணர் புரங்கள் செற்றார்
வலிதாயம் வந்துஎய்தி வணங்கிப் போற்றி
உரு ஏற்றார் அமர்ந்துறையும் ஓத வேலை
ஒற்றியூர்கை தொழச்சென்று உற்ற போது
பெருவேட்கை தருவாழ்வும் பெற்ற தொண்டர்
பெரும்பதியோர் எதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார் 2933

மிக்கதிருத் தொண்டர்தொழுது அணையத் தாமும்
தொழுதுஇழிந்து விடையவன் என்று எடுத்துப்பாடி
மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழும் கோயில்
மன்னுதிருக் கோபுரத்து வந்து தாழ்ந்து
தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாற்றித் தேவர்
தம்பெருமான் திருவாயில் ஊடு சென்று
புக்கருளி வலம்கொண்டு புனிதர் முன்பு
போற்றெடுத்துப் படியின் மேல் பொருந்த வீழ்ந்தார் 2934

பொன்திரள்கள் போற்புரிந்த சடையார் தம்மால்
பொங்கி எழும் காதல்மிகப் பொழிந்து விம்மிப்
பற்றிஎழும் மயிர்ப்புளகம் எங்கும் ஆகிப்
பரந்துஇழியும் கண்அருவி பாய நின்று

சொல்திகழும் திருப்பதிகம் பாடி ஏத்தித்
தொழுதுபுறத்து அணைந்தருளித் தொண்டரோடும்
ஒற்றிநகர் காதலித்து அங்கு இனிது உறைந்தார்
உலகுஉய்ய உலவாத ஞானம் உண்டார் 2935

கலிநிலைத்துறை

இன்னதன்மையில் பிள்ளையார் இருந்தனர் இப்பால்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயிலாபுரிப் பதியில்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தம் தோன்றலார் திறத்து
முன்னம் எய்தியது ஒன்றினை நிகழ்ந்தவா மொழிவாம் 2936

அருநிதித்திறம் பெருக்குதற்கு அரும்கலம் பலவும்
பொருகடல் செலப்போக்கிஅப் பொருள்குவை நிரம்ப
வருமரக்கலம் மனைப்படப் பணைக்கரை நிரைக்கும்
இருநிதிப்பெருஞ் செல்வத்தின் எல்லைஇல் வளத்தார் 2937

தம்மைஉள்ளவாறு அறிந்தபின் சங்கரற்கு அடிமை
மெய்ம்மையே செயும் விருப்புடன் மிக்கதுஓர் அன்பால்
பொய்ம்மை நீக்கியபொருள் இதுஎனக்கொளும் உள்ளச்
செற்றமையேபுரி மனத்தினார் சிவநேசர் என்பார் 2938

கற்றைவார்சடை முடியினார் அடியவர் கலப்பில்
உற்றசெய்கையில் ஒழிவுஇன்றி உருகிய மனமும்
பற்றுஇலா நெறிப்பரசம யங்களைப் பாற்றும்
செற்றம் மேவிய சீலமும் உடையராய்த் திகழ்வார் 2939

ஆனநாள்செல அருமறைக்கவுணியர் பெருமான்
ஞானபோனகம் நுகர்ந்ததும் நானிலம் உய்ய
ஏனை வெம்சமண் சாக்கியம் இழித்தஅழித்ததுவும்
ஊனம் இல்புகழ் அடியார்பால் கேட்டு வந்துளராய் 2940

செல்வம் மல்கிய சிரபுரத் தலைவர் சேவடிக்கீழ்ப்
எல்லைஇல்லதுஓர் காதலின் இடையறா உணர்வால்
அல்லும்நண்பகலும் புரிந்து அவர்அருள் திறமே
சொல்லவும் செயல் கேட்கவும் தொழிலினர் ஆனார் 2941

நிகழும் ஆங்குஅவர் நிதிர்பெருங் கிழவனின் மேலாய்த்
திகழும் நீடிய திருவினில் சிறந்துளர் ஆகிப்
புகழும் மேன்மையில் உலகினில் பொலிந்துளார் எனினும்
மகவு இலாமையின் மகிழ்மனை வாழ்க்கையின் மருண்டு. 2942

அரிய நீர்மையில் அருந்தவம் புரிந்துஅரன் அடியார்க்கு
உரிய அர்ச்சனை உலப்புஇல செய்தஅந் நலத்தால்
கரிய ஆம்குழல் மனைவியார் வயிறுஎனும் கமலத்து
உரிய பூமகள் எனஒரு பெண்கொடி உதித்தாள். 2943

நல்லநாள் பெறஓரையின் நலம்மிக உதிப்பப்
பல்பெருங் கிளையுடன் பெருவணிகர்பார் முழுதும்
எல்லைஇல்தனம் முகந்துகொண்டு யாவரும் உவப்ப
மல்லல் ஆவணம் மறுகிடைப் பொழிந்துஉளம் மகிழ்ந்தார்.2944

ஆறுசூடிய முடியினார் அடியவர்க்கு அன்பால்
ஈறுஇலாத பூசனைகள் யாவையும் மிகச்செய்து
மாறுஇலா மறைவர்க்கு வேண்டினஎலாம் அளித்துப்
பேறு மற்றுஇது எனும்ப பெரும்களி சிறந்தார். 2945

சூதுநல்வினை மங்கலத்தொழில் முறை தொடங்கி
வேத நீதியின் விதியுளி வழாவகை விரித்த
சாதகத்தொடு சடங்குகள் தசதினம் செல்லக்
காதல்மேவிய சிறப்பினில் கடிவிழா அயர்ந்தார். 2946

யாவரும்பெரு மகிழ்ச்சியால் இன்புறப் பயந்த
பாவைநல் உறுப்புஅணிகிளர் பண்புஎலாம் நோக்கிப்
பூவினாள் எனவருதலின் பூம்பாவை என்றே
மேவும் நாமமும் விளம்பினர் புவியின்மேல் விளங்க. 2947

திங்கள்தோறும் முன்செய்யும்அத் திருவளர்சிறப்பின்
மங்கலம்புரி நல்வினை மாட்சியில் பெருக
அங்கண் மாநகர் அமைத்திட ஆண்டுஎதிர் அணைந்து
தங்கு பேரொளிச் சீறடி தளர்நடை பயில். 2948

தளரும் மின்னின் அங்குரம்எனத் தமனியக்கொடியின்
வளர்இளந் தளிர்க்கிளைஎன மணிகிளர் ஒளியின்
அளவுஇல் அம்சுடர்க் கொழுந்துஎன அணைவுறும்பருவத்மூது
இளவனப் பிணை அனையவர்க்கு எழுயாண்டு எய்த. 2949

அழகின் முன்இளம்பதம்என அணிவிளக்கு என்ன
விழவு கொண்டுஎழும் பேதையருடன் விளையாட்டில்
கழலொடு அம்மனை கந்துகம் என்றுமற்று இனைய
மழலை மென்கிளிக் குலம்என மனைஇடை ஆடி. 2950

பொற்றொடிச் சிறுமகளிர் ஆயத்தொடும் புணர்ந்து
சிற்றில் முற்றவும் இழைத்துடன் அடுதொழின் சிறுசோறு
உற்றஉண்டிகள் பயின்றுஒளி மணிஊசல் ஆடி
மற்றும் இன்புற வண்டலாட்டு அயர்வுடன் வளர. 2951

தந்தையாரும் அத்தளிர்இளங் கொம்புஅனாள் தனகமை
இந்த வையகத்து இன்மையால் இன்புறு களிப்பு
வந்தசிந்தையின் மகிழ்ந்து மற்று இவள்மணம் பெறுவாள்
அந்தம் இல்எனது அருநிதிக் குரியன் என்றுஅறைந்தார். 2952

ஆய நாள்களில் அமண் பயில் பாண்டிநாடு அதனைத்
தூயஞானம் உண்டருளிய தோன்றலார் அணைந்து
மாயவல் அமண் கையரை வாதில் வென்றதுவும்
மேயவெப்பு இடர்மீனவன் மேல் ஒழித்ததுவும். 2953

நெருப்பில் அஞ்சினார் தங்களை நீரில் ஓட்டியபின்
மருப்பு நீள் கழுக்கோலில் மற்றுஅவர்களே ஏறியதும்
விருப்பின் ஆல் திருநீறு மீனவற்கு அளித்தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம் போற்று வித்ததுவும். 2954

இன்னவாறு எலாம் அறிந்துளார் எய்தி அங்குஇசைப்பச்
சொன்னவர்க்குஎலாம் இருநிதி தூசுடன் அளித்து
மன்னுபூந்தராய் வள்ளலார் தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேல்கரம் குவித்துவீழ்ந்து எழுந்துசெந்நின்று. 2955

சுற்றம்நீடிய கிளைஎலாம் சூழ்ந்துஉடன் கேட்பக்
கற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநாடு உடையவர்க்கு அடியேன்
பெற்று எடுத்தபூம்பாவையும் பிறங்கிய நிதியும்
முற்றும் என்னையும் கொடுத்தனன்யான் என்றுமொழிந்தார். 2956

எல்லைஇல் பெரும் களிப்பினால் இப்பரிசு இயம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலையாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையும் மறைவளர் புகலிச்
செல்வரே உடையார் எனும் சிந்தையால் மகிழ்ந்தார். 2957

ஆற்றுநாள்களில் அணங்கனார்கன்னி மாடத்தின்
பால் தடம்பொழில் மருங்கினில் பனிமலர் கொய்வான்
போற்றுவார் குழல்சேடியாருடன் புறம் போந்து
கோல்தொடிக் தளிர்க் கையினால் முலைமலர் கொய்ய. 2958

அன்பர் இன்புறம் ஆர்வத்தின் அளித்த பாங்கு அல்லால்
பொன் பிறங்கு நீர்ப்புகலி காவலர்க்கு இது புணராது
என்பது உள்கொண்ட பான்மை ஒர்எயிற்றுஇளம்பணியாய்
முன்பு அணைந்தது போல் ஒர் முள் எயிற்று அரவம். 2959

மௌவல் மாதவிப் பந்தரில் மறைந்துவந்து எய்திச்
செவ்வி நாள்முகை கவர்பொழுதினில் மலர்ச்செங்கை
நவ்விவாள்விழி நறுநுதல் செறிநெறி கூந்தல்
கொவ்வை வாயவன் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது குறித்து. 2960

நாலு தந்தமும் என்புஉறக் கவர்ந்துநஞ்சு உகுத்து
மேல்எழும்பணம் விரித்துநின்று ஆடிவேறு அடங்க
நீல வல்லிடம் தொடர்ந்துஎழ நேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுஉளம் மயங்கி. 2961

தரையில் வீழ்தரச் சேடியர் வெருக்கொடு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தின் உள்கொடு புகுந்திட வணிகர்
உரையும் உள்ளமும் நிலைஅழிந்து உறுதுயர் பெருகக்
கரைஇல் சுற்றமும் தாமும்முன் கலங்கினார் கலுழ்ந்தார். 2962

விடம் தொலைத்திடும் விஞ்சையில் பெரியராம் மேலோர்
அடர்ந்த தீவிடம் அகற்றுதற்கு அணைந்துளார் அனேகர்
திடம்கொள் மந்திரம் தியானம் பாகம் நிலைமுட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தனித்தனித்தொழிலராய்ச்சூழ்வார். 2963

மருந்தும் எண்இல மாறுஇல செய்யவும் வலிந்து
பொருந்துவல்லிடம் ஏழுவேகமும் முறைபொங்கிப்
பெரும்தடங்கண் மென்கொடி அனாள்தலைமிசைப் பிறங்கித்
திருந்து செய்வினை யாவையும் கடந்து தீர்ந்திலதால். 2964

ஆவி தங்கு பல்குறிகளும் அடைவு இலஆக
மேவு காருட விஞ்சை வித்தகர் இதுவிதி என்று
ஒவும் வேலையில் உறுபெரும் சுற்றமும் அலறிப்
பாவைமேல் விழுந்து அழுதனர் படர்ஒலிக் கடல்போல். 2965

சிந்தை வெம்துயர் உறுசிவநேசரும் தெளிந்து
வந்தசெய்வினை இன்மையில் வையகத் துள்ளோர்
இந்த வெவ்விடம் ஒழிப்பவர்க்கு ஈகுவன் கண்ட
அந்தம்இல் நிதிக்குவை எனப் பறை அறைவித்தார். 2966

முரசு இயம்பியமூன்று நாள் அகவையின் முற்ற
அரசர் பாங்குளோர் உட்பட அவனிமேல் உள்ள
கரைஇல் கல்வியோர் யாவரும் அணைந்துதம்காட்சிப்
புரைஇல் செய்கையில் தீர்ந்திடாதுஒழிந்திடப்போனார். 2967

சீரின் மன்னிய சிவநேசர் கண்டுஉளம் மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைசூழ் கழுமலத் தலைவர்
சாரும் அவ்அளவும் உடல் தழலிடை அடக்கிச்
சேர என்பொடு சாம்பல் சேமிப்பது தெளிவார். 2968

உடைய பிள்ளையார்க்கு என இவள்தனை உரைத்ததனால்
அடைவு துன்புறுவதற்கு இலை ஆம் நமக்கு என்றே
இடர் ஒழிந்தபின் அடக்கிய என்பொடு சாம்பல்
புடைபெருத்த கும்பத்தினில் புகப் பெயதுவைப்பார். 2969

கன்னிமாடத்தில் முன்புபோல் காப்புஉற அமைத்துப்
பொன்னும் முத்தும் மேல் அணிகலன் பூந்துகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூவியின் பஞ்சணை விரைப்பள்ளி அதன்மேல்
மன்னுபொன்அரி மாலைகள் அணிந்துவைத்தனரால். 2970

மாலை சாந்தொடும் மஞ்சனம் நாள்தொறும் வழாமைப்
பாலின் நேர்தரும் போனகம் பகல் விளக்கு இனைய
சாலும் நன்மையில் தகுவன நாள்தொறும் சமைத்தே
ஏலுமா செயயாவரும் வியப்பு எய்து நாளில். 2971

சண்பை மன்னவர் திருவொற்றியூர் நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்ற நல்தொண்டர்களுடன் பணிந்திருந்த
நண்பு மிக்க நல்வார்த்தை அந்நல் பதிஉள்ளோர்
வண்புகழ்ப் பெருவணிகர்க்கு வந்து உரைசெய்தார். 2972

சொன்னவர்க்கு எலாம் தூசொடு காசு பொன்அளித்தே
இன்னதன்மையர் எனஒணாமகிழ் சிறந்து எய்தச்
சென்னி வாழ் மதியார் திருவொற்றியூர் அளவும்
துன்னு நீள்நடைக் காவணம் துகில் விதானித்து. 2973

மகரதோரணம் வண்குலைக் கமுகொடு கதலி
நிகர்இல் பல்கொடித் தாமங்கள் அணிபெற நிரைத்து
நகர நீள்மறுகு யாவையும் நலம்புனை அணியால்
புகர்இல் பொன்உலகு இழிந்ததாம் எனப்பொலி வித்தார். 2974

இன்னவாறு அணிசெய்து பல்குறைவு அறுப்பு ஏவி
முன்னம் ஒற்றியூர் நகரிடை முத்தமிழ் விரகர்
பொன்அடித்தலம் தலைமிசை புனைவன் என்று எழுவார்
அந்நகர்ப் பெருந்தொண்டரும் உடன்செல அணைந்தார். 2975

ஆயவேலையில் அருமறைப் புகலியார் பிரானும்
மேயஒற்றியூர் பணிபவர் விளன்நகர் அகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடல் மயிலாபுரி நோக்கித்
தூயதொண்டர்தம் குழாத்தொடும் எதிர்வந்து தோன்ற. 2976

மாறுஇல் வண்பெரு வணிகரும் தொண்டரும் மலர்ந்த
நீறுசேர்தவக் குழாத்தினை நீள் இடைக்கண்டே
ஆறுசூடினார் திருமகனார் அணைந்தார் என்று
ஈறுஇலாதது ஓர் மகிழ்ச்சியினால் விழுந்து இறைஞ்ச 2977

காழிநாடரும் கதிர்மணிச் சிவிகை நின்று இழிந்து
சூழ்இரும்பெருந் தொண்டர் முன்தொழுது எழுந்தருளி
வாழிமாதவர் வணிகர் செய்திறம் சொலக்கேட்டே
ஆழிசூழ் மயிலாபுரித் திருநகர் அணைந்தார். 2978

அத்திறத்து முன் நிகழ்ந்தது திருஉள்ளத்து அமைத்துச்
சித்தம் இன்பு உறுசிவநேசர் தம் செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த் தவச்சமண் சாக்கியர் புறத்துறை அழிய
வைத்த அப்பெரும் கருணை நோக்கால் மகிழ்ந்தருளி. 2979

கங்கை வார்சடையார் கபாலீச்சரத்து அணைந்து
துங்க நீள்சுடர்க் கோபுரம் தொழுதுபுக்குஅருளி
மங்கை பங்கர்தம் கோயிலை வலம்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேல் குவிந்திடத் திருமுன்பு சேர்ந்தார். 2980

தேவர் தேவனைத் திருக் கபாலீச்சரத்து அமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினால் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினல் விழுந்து
நாவின் வாய்மையில் போற்றினார் ஞான சம்பந்தர். 2981

போற்றி மெய் அருள்திறம் பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியில் நிறைமயிர்ப் புளகங்கள் நெருங்கக்
கூற்று அடர்த்தவர் கோயிலின் புறம்பு போந்துஅருளி
ஆற்றும் இன் அருள் வணிகர் மேல் அருள்செய்வார். 2982

ஒருமைஉய்த்தநல்உணர்வினீர்! உலகவர் அறிய
அருமையால் பெறு மகள் என்பு நிறைந்த அக்குடத்தைப்
பெருமயானத்து நடம்புரிவார் பெருங்கோயில்
திருமதில் புறவாய்தலில் கொணர்க என்று செப்ப. 2983

அந்தம் இல்பெரு மகிழ்ச்சியால் அவனிமேல் பணிந்து
வந்து தம்திரு மனையினில் மேவிஅும் மருங்கு
கந்த வார்பொழில் கன்னிமாடத்தினில் புக்கு
வெந்த சாம்பலோடு என்புசேர் குடத்தை வேறு எடுத்து. 2984

மூடு பல்மணிச் சிவிகையுள் பெய்துமுன் போத
மாடு சேடியர் இனம் புடைசூழ்ந்து வந்து அணைய
ஆடல் மேவினார் திருக் கபாலீச்சரம் அணைந்து
நீடுகோபுரத்து எதிர்மணிச் சிவிகையை நீக்கி. 2985

அங்கணாளர்தம் அபிமுகத்தினில் அடிஉறைப்பால்
மங்கை என்பு சேர்குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீள்புனல் புகலிகாவலர் புவனத்துத்
தங்கி வாழ்பவர்க்கு உறுதியாம் நிலைமை சாதிப்பார். 2986

மாடம் ஓங்கிய மயிலை மாநகருளார் மற்றும்
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில் சமயத்தின் உள்ளோர்
மாடு சூழ்ந்து காண்பதற்கு உவந்து எய்தியே மலிய
நீடுதேவர்கள் ஏனையோர் விசும்பிடை நெருங்க. 2987

தொண்டர்தம்பெருங்குழாம் புடைசூழ்தரத் தொல்லை
அண்டர் நாயகர் கோபுர வாயில் நேர் அணைந்து
வண்டுவார் குழலாள் என்புநிறைந்த மண்குடத்தைக்
கண்டு தம் பிரான் கருணையில் பெருமையே கருதி. 2988

இந்த மாநிலத்து இறந்துளோர் என்பினைப் பின்னும்
நந்து நன்னெறிப்படுத்திட நன்மையாம் தன்மை
அந்தஎன்பொடு தொடர்ச்சி ஆம் என அருள்நோக்கால்
சிந்தும் அங்கம் அங்குடைய பூம்பாவை பேர் செப்பி. 2989

மண்ணினில் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டு ஆர்தல்
உண்மை ஆம்எனில் உலகர் முன்வருக எனஉரைப்பார். 2990

மன்னு வார்சடையாரைமுன் தொழுது மட்டிட்ட
என்னும் நல் பதிகத்தினில் போதியோ என்னும்
அன்ன மெய்த் திருவாக்குஎனும் அமுதம் அவ்அங்கம்
துன்ன வந்து வந்து உருவமாய்த் தொக்கது அக்குடத்துள். 2991

ஆனதன்மையில் அத்திருப்பாட்டினில் அடைவே
போன வாயுவும் வடிவமும் பொலிவொடு நிரம்பி
ஏனை அக்குடத்து அடங்கிமுன் இருந்து எழுவதன்முன்
ஞான போனகர் பின் சமண்பாட்டினை நவில்வார். 2992

தேற்றம் இல்சமண் சாக்கியத் திண்ணர் இச்செய்கை
ஏற்றது அன்றுஎன எடுத்துரைப்பார் என்றபோது
கோல்தொடிச் செங்கை தோற்றிடக் குடம்உடைந்துஎழுவாள்
போற்றுதாமரைப்போது அவிழ்ந்த எழுந்தனள் போன்றாள். 2993

எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற்று இருநான்கு திருப்பாட்டு
அடுத்த அம்முறைப் பன்னிரண்டு ஆண்டுஅளவு அணைந்து
தொடுத்த வெம்சமண் பாட்டினில் தோன்றிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக்காப்பு மேல்விரித்தார். 2994

ஆங்கனம்எழுந்து நின்ற அணங்கினை நோக்குவார்கள்
ஈங்கு இதுகாணீர் என்னாஅற்புதம் எய்தும் வேலைப்
பாங்குசூழ்தொண்டர் ஆனோர் அரகர என்னப் பார்மேல்
ஓங்கிய ஓசைஉம்பா நாட்டினை உற்றது அன்றே. 2995

தேவரும் முனிவர் தாமும் திருவருள் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விரைகொள் மாரி பொழிந்தனர் ஒழிந்த மண்ணோர்
யாவரும் இருந்தவண்ணம் எம்பிரான் கருணை என்றே
மேவிய கைகள் உச்சிமேல் குவித்து இறைஞ்சி வீழ்ந்தார். 2996

அங்குஅவள் உருவம் காண்பார் அதிசயம் மிகவும் எய்திப்
பங்கம் உற்றாரே போன்றார் பரசமயத்தின் உள்ளோர்
எங்குஉள செய்கை தான்மற்றுஎன் செய்தவாறே இது என்று
சங்கையாம் உணர்வுகொள்ளும் சமணர் தள்ளாடி வீழ்ந்தார் 2997

கன்னி தன்வனப்புத் தன்னைக் கண்களால் முடியக்காணார்
முன்உறக்கண்டர்க்குஎல்லாம் மொய்க்கருங் குழலின் பாரம்
மன்னியவதனம் செய்தாமரையினில் கரியவண்டு
துன்னிய ஒழுங்கு துற்ற சூழல்போல் இருண்டு தோன்ற 2998

பாங்குஅணி கரும்பு மொய்த்தபணிமலர் அளகப் பந்தி
தேம்கமழ் ஆரம் சேரும் திருநுதல் விளக்கம் நோக்கில்
பூங்கொடிக்கு அழகின் மாரி பொழிந்திடப் புயல்கீழ் இட்ட
வாங்கிய வான வில்லின் வளர் ஒளி வனப்பு வாய்ப்ப 2999

புருவமென் கொடிகள் பண்டு புரம்எரித் தவர்தம்நெற்றி
ஒருவிழி எரியின் நீறாய் அருள்பெற உளன்ஆம் காமன்
செருஎழும் தனுவது ஒன்றும் சேமவில் ஒன்றும் ஆக
இருபெருஞ் சிலைகள் முன்கொண்டு எழுந்தன போல ஏற்ப 3000

மண்ணிய மணியின் செய்ய வளர்ஒளி மேனி யாள்தன்
கண்இணைவனப்புக் காகாணில் காமரு வதனத் திங்கள்
தண்அளிவிரிந்த சோதி வெள்ளத்தில் தகைவுஇல் நீள
ஒண்நிறக் கரியசெய்ய கயல் இரண்டு ஒத்துஉலாவ 3001

பணிவளர் அல்குல் பாவை நாசியும் பவளவாயும்
நணிய பேர்ஒளியில் தோன்றும் நலத்தினைநாடுவார்க்கு
மணிநிறக் கோபம்கண்டு மற்று அதுவவ்வத் தாமும்
அணிநிலக் காமரூபி அணைவதாம் அழகு காட்ட 3002

இளமயில் அனையசாயல் ஏந்திழை குழைகொள் காது
வளம்மிகு வனப்பினாலும் வடிந்த தாளுடைமையாலும்
கிளர்ஒளி மகரவேறு கெழுமிய தன்மையாலும்
அளவுஇல் சீர்அனங்கள் வென்றிக் கொடிஇரண்டுஅனையஆக 3003

வில்பொலி தரளக்கோவை விளங்கியகழுத்துமீது
பொற்புஅமை வதனம் ஆகும் பதுமநன் நிதியம் பூத்த
நல்பெரும் பணிலம் என்னும் நல்நிதி போன்றுதோன்றி
அல்பொலி கண்டர்தந்த அருட்கு அடையாளம் காட்ட 3004

எரிஅவிழ்காந்தள் மென்பூத்தலைதொடுத்து இசையவைத்துத்
திரள்பெறச் சுரக்கும் செச்சைமாலையோ தெரியின்வேறு
கருநெடுங் கயல்கண் மங்கை கைகளால் காந்தி வெள்ளம்
அருகு இழிந்தனவோ என்னும் அதிசயம் வடிவில் தோன்ற 3005

ஏற்கெழு மார்பில் பொங்கும் ஏந்துஇளம் கொங்கைநாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்கும் கவுணியர்தலைவர் நோக்கால்
ஆர்திரு அருளில் பூரித்து அடங்கிய அமுத கும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக்காட்டும் செவ்வியின் திகழ்ந்து தோன்ற 3006

காமவேள் என்னும் வேடன் உந்தியில் கரந்து கொங்கை
நேமியம் அம்புட்கள் தம்மை அகப்பட நேரிதுஆய
தாமநீள் கண்ணி சேர்த்த சலாகை தூக்கிய தேபோலும்
வாமமே கலைசூழ்வல்லி மருங்கின் மேல் உரோமவல்லி 3007

பிணிஅவிழ்மலர்மென்கூந்தல் பெண்அமுது அனையாள் செம்பொன்
அணிவளர் அல்குல் தங்கள்அரவு செய் பிழையால் அஞ்சி
மணிகிளர் காஞ்சி சூழ்ந்து வனப்புடை அல்குல் ஆகிப்
பணிஉலகு ஆளும்சேடன் பணம் விரித்துஅடைதல்காட்ட 3008

வரிமயில் அனையசாயல் மங்கை பொன்குறங்கின் மாமை
கரிஇளம் பிடிக்கைவென்று கதலிமென் தண்டுகாட்டத்
தெரிவுஉறும் அவர்க்கு மென்மைச் செழுமுழந்தாளில் செவ்வி
புரிவுஉறுபொன்பந்துஎன்னப் பொலிந்துஒளிவிளங்கப் பொங்க 3009

பூஅலர் நறுமென் கூந்தல் பொன்கொடி கணைக்கால் காமன்
ஆவநாழிகையேபோலும் அழகினில் மேன்மை எய்த
மேவிய செம்பொன் தட்டின் வனப்பினை மீதிட்டு என்றும்
ஓவியர்க்கு எழுத ஒண்ணாப் பரட்டுஒளி ஒளிர்வுற்று ஓங்க 3010

கற்பகம் ஈன்றசெவ்விக் காமரு பவளச் சோதிப்
பொன்திரள் வயிரப்பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலும்
நல்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசும்பும் எல்லாம்
அற்புதம் எய்தத் தோன்றி அழகினுக்கு அணியாய் நின்றார் 3011

எண்ணில்ஆண்டுஎய்தும் வேதாப்படைத்தவள் எழிலின் வெள்ளம்
நண்ணும் நான்முகத்தால் கண்டான், அவளினும் நல்லாள்
தன்பால் புண்ணியம்பதினாறு ஆண்டுபேர்பெறும் புகலிவேந்தர்
கண்ணுதல் கருணைவெள்ளம் ஆயிரம்முகத்தால் கண்டார் 3012

இன்னணம் விளங்கிய ஏர்கொள் சாயலாள்
தன்னைமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்அணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தாள்
சென்னியில் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர் 3013

அணங்கினும் மேம்படும் அன்னம் அன்னவள்
பணம்புரி அரவு அரைப்பரமர் முன்பணிந்து
இணங்கிய முகில் மதில்சண்பை ஏத்தலை
வணங்கியே நின்றனன் மண்ணுளோர் தொழ 3014

சிர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலை சூழ் காழி மன்னவர்
ஏர்கெழு சிறப்பில்நும் மகளைக் கொண்டுஇனிப்
பார்கெழு மனையினில் படர்மின் என்றலும் 3015

பெருகிய அருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவு தாமரை அடி வணங்கிப் போற்றி நின்று
அருமையால் அடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்து அருள்செய்யும் என்றலும் 3016

மற்றுஅவர் தமக்கு வண்புகலி வாணர் நீர்
பெற்ற பெண் விடத்தினால் வீந்த பின்னையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வர
உற்பவிப்பித்தலால் உரை தகாது என 3017

வணிகரும் சுற்றமும் மயங்கிப் பிள்ளையார்
அணி மலர் அடியில் வீழ்ந்துஅரற்ற ஆங்கு அவர்
தணிவுஇல் நீள் பெருந்துயர் தணியவேத நூல்
துணிவினை அருள் செய்தார் தூய வாய்மையார் 3018

தெள்ளு நீதியின் முறைகேட்ட சீர்க்கிளை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்
பள்ளம் நீர்ச்செலவு எனப் பரமர் கோயிலின்
உள் எழுந்தருளினார் உடைய பிள்ளையார் 3019

பான்மையால் வணிகரும் பாவைதன் மணம்
ஏனையோர்க்கு இசைகிலேன் என்றுகொண்டுபோய்
வான்உயர் கன்னி மாடத்து வைத்தனர்
தேன்அமர் கோதையும் சிவத்தை மேவினாள் 3020

கொச்சகக் கலி

தேவர்பிரான் அமர்ந்தருளும் திருக்கபாலீச்சரத்து
மேவிய ஞானத் தலைவர் விரிஞ்சன் முதல்எவ் உயிர்க்கும்
காவலனார் பெருங் கருணை கைதந்த படிபோற்றிப்
பாஅலர் செந்தமிழ் பாடிப் பல்முறையும் பணிந்துஎழுவார் 3021

தொழுதுபுறம்போந்து அருளித் தொண்டர் குழாம் புடை சூழப்
பழுதுஇல் புகழ்த்திருமயிலைப் பதியில் அமர்ந்தருளும்நாள்
முழுதுஉலகும் தரும்இறைவர் முதல்தானம் பலஇறைஞ்ச
அழுது உலகை வாழ்வித்தார் அப்பதியின் மருங்குஅகல்வார் 3022

திருத்தொண்டர் அங்குஉள்ளார் விடை கொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தம் அகன்றிட மதுரமொழி அருளி விடைகொடுத்து
நிருத்தர்உறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாதல்
அருத்தியோடு திருவான்மியூர் பணிய அணைவுற்றார் 3023

திருவான்மியூர் மன்னும் திருத்தொண்டர் சிறப்பு எதிர
வருவார் மங்கல அணிகள் மறுகு நிரைத்து எதிர்கொள்ள
அருகு ஆக இழிந்தருளி அவர் வணங்கத் தொழுதுஅன்பு
தருவார்தம் கோயில் மணித்தட நெடும்கோபுரம் சார்ந்தார் 3024

மிக்குஉயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கி வியன் திருமூன்றில்
புக்கருளிக் கோயிலினைப்புடைவலம் கொண்டுஉள்அணைந்து
கொக்குஇறகும் மதிக்கொழுந்தும் குளிர்புனலும் ஒளிர்கின்ற
செக்கர்நிகர் சடைமுடியார் சேவடியின் கீழ்த்தாழ்ந்தார் 3025

தாழ்ந்து பலமுறை பணிந்து தம்பிரான் முன் நின்று
வாழ்ந்துகளிவரப் பிறவி மருந்து அன பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்த இசைத்திருப்பதிகச் சொல்மாலை வினாவுரையால்
வீழ்ந்த பெரும் காதலுடன் சாத்தி மிக இன்புற்றார் 3026

பரவி வரும் ஆனந்தம் நிறைந்த துளிகண் பனிப்ப
விரவி மயிர்ப்ளகங்கள் மிசைவிளங்கப் புறத்துஅணைவுற்று
அரவ நெடுந்திரை வேலை அணிவான்மியூர் அதனுள்
சிரபுரத்துப் புலவலனார் சிலநாள் அங்குஇனிதுஅமர்ந்தார் 3027

அங்கண்அமர்வார் உலகு ஆளுடையாரை அரும் தமிழின்
பொங்கும் இசைப் பதிகங்கள் பலபோற்றிப் போந்தருளிக்
கங்கைஅணி மணிமுடியார் பதிபலவும் கலந்து இறைஞ்சிச்
செங்கண்விடைக்கொடியார் தம் இடைச்சுரத்தைச்சேர்வுஉற்றார் 3028

சென்னி இளமதி அணிந்தார் மருவுதிரு இடைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழாம் எதிர்கொள்ள வந்தருளி
நல்நெடுங் கோபுரம் இறைஞ்சி உள்புகுந்து நல்கோயில்
தன்னைவலம்கொண்டு அணைந்தார் தம்பிரான் திருமுன்பு 3029

கண்டபொழுதே கலந்த காதலால் கைதலைமேல்
கொண்டு தலம் உறவிழுந்துகுலவு பெருமகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபேர் அன்பு உருகிமயிர் முகிழ்ப்ப வணங்கிஎழுந்து
அண்டர்பிரான் திருமேனிவண்ணம்கண்டு அதிசயித்தார் 3030

இருந்தஇடைச்சுரம் மேவும்இவர்வண்ணம் என்னே என்று
அருந்தமிழின் திருப்பதிகத்து அலர்மாலை கொடுபரவித்
திருந்துமனம் கரைந்துஉருகத் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்திப்
பெருந்தனி வாழ்வினைப்பெற்றார் பேருலகின்பேறுஆனார் 3031

நிறைந்து ஆரா வேட்கையினால் நின்றுஇறைஞ்சிப் புறம்போந்துஅங்கு
உறைந்தருளிப் பணிகின்றார் உமைபாகர் அருள்பெற்றுச்
சிறந்த திருத்தொண்டருடன் எழுந்தருளிச் செந்துருத்தி
அறைந்து அளிகள் பயில் சாரல் திருக்கழுக்குன்றினை அணைந்தார் 3032

சென்றுஅணையும் பொழுதின்கண் திருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ளப்
பொன்திகழும் மணிச்சிவிகை இழிந்தருளி உடன்போந்து
மன்றல்விரி நறுஞ்சோலைத் திருமலையை வலம்கொண்டு
மின்தயங்கும் சடையாரை விருப்பினுடன் பணிகின்றார் 3033

திருக்கழுக்குன்றத்து அமர்ந்த செங்கனகத் தனிக்குன்றை
பெருக்கவளர் காதலினால் பணிந்துஎழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செய்யும் கோயில் கழுக்குன்று என்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச் சிந்தை நிறைமகிழ்வுற்றார் 3034

இன்புற்று அங்குஅமர்ந்தருளி ஈறுஇல் பெருந்தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியினார் அருள்பெற்றுப் போந்தருளி
என்புஉற்ற மணிமார்பர் எல்லைஇலா ஆட்சிபுரிந்து
அன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு அச்சிறு பாக்கத்து அணைந்தார் 3035

ஆதிமுதல்வரை வணங்கி ஆட்சிகொண்டார் எனமொழியும்
கோதுஇல் திருப்பதிகஇசை குலாவிய பாடலின் போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன் வணங்கி மகிழ்ந்த இன்புற்றுத்
தீது அகற்றும் செய்கையினார் சில்நாள் அங்குஅமர்ந்தருளி 3036

ஏறுஅணிந்த வெல்கொடியார் இனிதுஅமர்ந்த பதிபிறவும்
நீறுஅணிந்ததிருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ளநேர்ந்து இறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானம் கடந்தருளி விரிசடையில்
ஆறுஅணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு அரசிலியை வந்துஅடைந்தார் 3037

அரசிலியை அமர்ந்தருளும் அங்கண் அரசைப் பணிந்து
பரசி எழுதிப்புறவார் பனங்காட்டூர் முதல்ஆய
விரைசெய்மலர்க் கொன்றையினார்மேவு பதிபல வணங்கித்
திரைசெய் நெடுங்கடல் உடுத்ததிருத்தில்லைநகர் அணைந்தார் 3038

எல்லைஇல் ஞானத்தலைவர் எழுந்தருள எதிர்கொள்வார்
தில்லையில் வாழ்அந்தணர் மெய்த்திருத்தொண்டர் சிறப்பினோடு
மல்கிஎதிர் பணிந்துஇறைஞ்ச மணிமுத்தின் சிவிகைஇழிந்து
அல்குபெரும் காதலுடன் அஞ்சலிகொண்டு அணைகின்றார் 3039

திருஎல்லையினைப்பணிந்துசென்று அணைவார் சேண்விசும்பை
மருவி விளங்குஒளி தழைக்கும் வடதிசை வாயிலை வணங்கி
உருகுபெருங் காதலுடன் உள்புகுந்து மறையின் ஒலி
பெருகிவளர் மணிமாடப் பெருந்திரு வீதியை அணைந்தார் 3040

நலம்மலியும் திருநீதி பணிந்துஎழுந்து நல்தவர்தம்
குலம்நிறைந்த திருவாயில் குவித்தமலர்ச் செங்கையோடு
தலம்உறமுன்தாழ்ந்து எய்தித் தமனிய மாளிகை மருங்கு
வலம்உறவந்து ஓங்கிய பேர் அம்பலத்தை வணங்கினார் 3041

வணங்கி மிகமனம் மகிழ்ந்து மால் அயனும் தொழும்பூத
கணங்கள் மிடை திருவாயில் பணிந்துஎழுந்து கண்களிப்ப
அணங்குதனிக்கண்டருள அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணம்கடந்த தனிக்கூத்தர் பெருங்கூத்துக் கும்பிடுவார் 3042

தொண்டர் மனம்பிரியாத திருப்படியைத் தொழுதுஇறைஞ்சி
மண்டுபெருங் காதலினால் நோக்கிமுகம் மலர்ந்துஎழுவார்
அண்டம்எலாம்நிறைந்து எழுந்த ஆனந்தத்துள் அலைந்து
கண்டபேர் இன்பத்தின் கரையில்லாநிலை அணைந்தார் 3043

அந்நிலைமை அடைந்துதிளைத்து ஆங்குஎய்தாக் காலத்தில்
மன்னுதிரு அம்பலத்தை வலம்கொண்டு போந்தருளிப்பொன்அணி
மாளிகைவீதிப்புறத்துஅணைந்துபோதுதொறும்
இன்இசை வண்தமிழ்பாடிக் கும்பிட்டு அங்குஇனிது இருந்தார் 3044

திருந்திய சீர்த்தாதையார் சிவபாத இருதயரும்
பொருந்து திருவளர் புகலிப் பூசுரரும் மாதவரும்
பெருந்திருமால் அயன்போற்றும் பெரும்பற்றப் புலியூரில்இருந்தமிழாகரர்
அணைந்தார்எனக்கேட்டுவந்துஅணைந்தார் 3045

ஆங்குஅவரைக்கண்டுசிறப்பு அளித்தருளி அவரோடும்
தாங்கு அரியகாதலினால் தம்பெருமான் கழல்வணங்க
ஓங்குதிருத் தில்லைவாழ் அந்தணரும் உடன் ஆகத்
தேம்கமழ் கொன்றைச்சடையார் திருச்சிற்றம் பலம்பணிந்தார் 3046

தென்புகலி அந்தணரும் தில்லைவாழ்அந்தணர் முன்
அன்புநெறி பெருக்குவித்த ஆண்டகையார் அடிபோற்றிப்
பொன்புரி செஞ்சடைக் கூத்தர் அருள்பெற்றுப்போந்தருளி
இன்புறு தோணியில் அமர்ந்தார்தமைவணங்க எழுந்தருள 3047

நல்தவர்தடம் குழாத்தோடு நம்பர் திருநடம் செய்யும்
பொன் பதியின்திருஎல்லை பணிந்தருளிப் புறம்போந்து
பெற்றதும் உயர்த்தவர் அமர்ந்தபிறபதியும் புக்குஇறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக் கழுமலமே சென்று அடைவார் 3048

பல்பதிகள் கடந்துஅருளிப் பன்னிரண்டு பேர் படைத்த
தொல்லை வளப்பூந்தராய் தூரத்தே தோன்றுதலும்
மல்குதிரு மணி முத்தின் சிவிகை இழிந்துஎதிர்வணங்கிச்
செல்வம்மிகு பதி அதன்மேல் திருப்பதிகம் அருள்செய்வார் 3049

மன்னும்இசைமொழி வண்டார்குழல் அரிவை என்றுஎடுத்து
மின்னுசுடர் மாளிகை விண்தாங்குவபோல் வேணுபுரம்
என்னும் இசைச்சொல் மாலைஎடுத்து இயம்பி எழுந்தருளிப்
புன்னைமணம் கமழ்புறவப் பிறம்பணையில்வந்துஅணைந்தார் 3050

வாழிவளர் புறம்பணையின் மருங்குஅணைந்து வரிவண்டு
சூழும்மலர் நறும்தீபதூ பங்களுடன் தொழுது
காழிநகர் சேர்மின் எனக்கடைமுடிந்த திருப்பதிகம்
ஏழிசையிடன் பாடி எயில்மூதூர் உள் புகுந்தார் 3051

சேண்உயர்ந்த திருத்தோணி வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
தாள் நினைந்த ஆதரவின் தலைப்பாடு தனை உன்னி
நீள்நிலைக்கோபுரம்அணைந்துநேர் இறைஞ்சிப்புக்கு அருளி
வாள்நிலவு பெரும்கோயில் வலம்கொண்டு முன் பணிந்தார் 3052

முன்இறைஞ்சித் திருவருளின் முழுநோக்கம் பெற்றுஏறிப்
பொன்இமயப் பாவையுடன் புணர்ந்து இருந்த புராதனரைச்
சென்னி மிசைக் குவித்த கரம் கொடுவிழுந்துதிளைத்துஎழுந்து
மன்னு பெருவாழ்வுஎய்தி மனம்களிப்ப வணங்குவார் 3053

பரவுதிருப் பதிகங்கள் பலவும் இசையினில் பாடி
விரவியகண் அருவிநீர் வெள்ளத்தில் குளித்தருளி
அரவுஅணிந்தார் அருள்பெருகப் புறம்எய்தி அன்பருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார் தம் திருமாளிகை சேர்ந்தார் 3054

மாளிகையின் உள்அணைந்து மறையவர்கட்கு அருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெரும் கிளைக்குத் தகுதியினால்தலைஅளிசெய்து
ஆளுடையதம் பெருமான் அடியவர்களுடன் அமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்பம் மிகப்பெருக நிகழும் நாள் 3055

காழிநாடு உடையபிரான் கழல்வணங்கி மகிழ்வுஎய்த
ஆழியினும் மிகப்பெருகும் ஆசையுடன் திருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர் முதல் தொண்டர் மற்று எனையோர்
சூழு நெடுஞ்சுற்றமுடன் தோணிபுரம் தொழுது அணைந்தார் 3056

வந்தவரை எதிர்கொண்டு மனம்மகிழ்ந்து சண்பையர்கோன்
அந்தம்இல்சீர் அடியார்கள் அவரோடும் இனிதுஅமர்ந்து
சுந்தரஆர் அணங்கினுடன் தோணியில் வீற்றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தால் திருப்பதிகம் பலபாடி 3057

பெருமகிழ்ச்சியுடன் செல்லப் பெருந்தவத்தால் பெற்றவரும்
மருவுபெருங்கிளைஆன மறையவரும் உடன்கூடித்
திருவளர் ஞானத்தலைவர் திருமணம் செய்து அருளுதற்குப்
பருவம்இது என்று எண்ணி அறிவிக்கப்பாங்கு அணைந்தார் 3058

நாட்டுமறை முறையொழுக்கம் ஞானபோனகருக்கும்
கூட்டுவது மனம்கொள்வார் கோதுஇல்மறைநெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல புரிவதற்கு ஓர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டும் என விண்ணப்பம் செய்தார்கள் 3059

மற்றுஅவர்தம் மொழிகேட்டு மாதவத்தின் கொழுந்துஅணையார்
சுற்றம்உறுபெரும்பாசத்தொடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றம்உயர்ந்தவர் அருள்முன் பெற்றதனால் இசையாது
முற்றியது ஆயினும் கூடாது என்று அவர் முன் மொழிந்தருள. 3060

அருமறையோர் அவர்பின்னும் கைதொழுது அங்குஅறிவிப்பார்
இருநிலத்து மறைவழக்கம் எடுத்தீர்நீர் ஆதலினால்
வருமுறையால் அறுதொழிலின் வைதிக மாநெறி ஒழுகும்
திருமணம் செய்தருளுதற்குத் திருவுள்ளம் செய்யும் என 3061

மறைவாழ அந்தணர்தம் வாய்மை ஒழுக்கம் பெருகும்
துறைவாழச் சுற்றத்தார் தமக்கருளி உடன்படலும்
பிறைவாழும் திருமுடியின் பெரும்புலனோடு அரவுஅணிந்த
கறைவாழும் கண்டத்தார் தமைத் தொழுதுமனம் களித்தார் 3062

திருஞானசம்பந்தர் திருவுள்ளம் செய்ததற்குத்
தருவாய்மை மறையவரும் தாதையரும் தாங்குஅரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப் பிஞ்ஞகனார் அருள் என்றே
உருகா நின்று இன்பம் உறும் உளமகிழ்ச்சி எய்துவார் 3063

ஏதம்இல்சீர் மறையவரின் ஏற்றகுலத்தோடு இசைவால்
நாதர் திருப்பெருமணத்து நம்பாண்டார் நம்பிபெறும்
காதலியைக் காரிநாடு உடையபிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதும் அவர் பெருந்தன்மை எனப்பொருந்த எண்ணினார் 3064

திருஞானசம்பந்தர் சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர் மறையவர்கள் மிகப்பேணி
வருவாரும் பெருஞ்சுற்றம் மகிழ்சிறப்ப மகள்பேசத்
தருவார் தண்பணைநல்லூர் சார்கின்றார் தாதையார்3065

மிக்க திரத்தொண்டர்களும் வேதியரும் உடன்ஏகத்
திக்குநிகழ் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைச்சென்று எய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பி தாம் அது கேட்டுச்
செக்கர் முடிச்சடையார்தம் திருப்பாதம் தொழுதுஎழுவார் 3066

ஒப்புஅரியபேர் உவகை ஓங்கிஎழும் உள்ளத்தால்
அப்பு நிறைகுடம் விளக்கும் மறுகுஎல்லாம் அணிபெருக்கிச்
செப்புஅரிய ஆர்வம்மிகு பெருஞ்சுற்றத்தொடும் சென்றே
எப்பொருளும் எய்தினேன் எனத்தொழுதுஅங்குஎதிர்கொண்டார் 3067

எதிர்கொண்டு மணிமாடத்தினில் எய்திஇன்பம்உறு
மதுரமொழி பலமொழிந்து வரன்முறையால் சிறப்புஅளிப்பச்
சமுதர்முகனின் மேலாய சண்பைவரு மறைவரும்
முதிர்உணர்வின் மாதவரும் அணைந்ததிறம் மொழிகின்றார் 3068

ஞானபோகருக்கு நல்தவத்தின் ஒழுக்கத்தால்
ஊனம் இல்சீலத்து உம்பால் மகள்பேச வந்தது என
ஆனபேறு அந்தணர் பால்அருள் உடைமையாம் என்று
வான்அளவு நிறைந்தபெரு மனமகிழ்ச்சியோடு மொழிவார் 3069

உம்முடைய பெருந்தவத்தால் உலகுஅனைத்தும்ஈன்று அளித்த
அம்மை திருமுலைப்பாலில் குழைந்தஆர் அமுது உண்டார்க்கு
எம்முடைய குலக்கொழுந்தை யாம்உய்யத் தருகின்றோம்
வம்மின் எனஉரைசெய்து மனம் மகிழ்ந்து செலவிடுத்தார் 3070

பேர்உவகையால் இசைவுபெற்றவர் தாம்மீண்டு அணைந்து
கார்உலவு மலர்ச்சோலைக் கழுமலத்தை வந்து எய்திச்
சீர்உடைய பிள்ளையார்க்கு அவர்நேர்ந்தபடி செப்பிப்
பார்குலவும் திருமணத்தின் பான்மையினைத் தொடங்குவார் 3071

திருமணம் செய்கலியாணத் திருநாளும் திகழ்சிறப்பின்
மருவிய ஓரையும் கணித மங்கல நூலவர் வகுப்பப்
பெருகுமண நாளோலை பெருஞ்சிறப்புடன் போக்கி
அருள்புரிந்த நல் நாளில் அணிமுளைப்பா லிகைவிதைத்தார் 3072

செல்வம்மலி திருப்புகலிச் செழுந் திருவீதிகள் எல்லாம்
மல்குநிறைகுடம் விளக்கு மகரதோரணம் நிரைத்தே
எல்லை இலாஒளி முத்துமாலைகள் எங்கணும் நாற்றி
அல்குபெருந் திருஓங்க அணிசிறக்க அலங்கரித்தார் 3073

அருந்தவத்தோர் அந்தணர்கள் அயல்உள்ளோர் தாம்உய்யப்
பொருந்து திருநாள்ஓலை பொருஇறந்தார் கொண்டுஅணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார் நம்பி சிறப்பு எதிர்கொண்டு
வரும்தவத்தால் மகள்கொடுப்பார்வதுவைவினை தொடங்குவார் 3074

மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தார் எல்லாரும் வந்துஈண்டி
நல்நிலைமைத் திருநாளுக்கு எழுநாள் ஆம்நல்நாளில்
பல்மணி மங்கல முரசம் பல்லியங்கள் நிறைந்து ஆர்ப்பப்
பொன்மணிப் பாலிகைமீது புனிதமுளை பூரித்தார் 3075

சேண்உயரும் மாடங்கள் திருப்பெருகு மண்டபங்கள்
நீள்நிலைய மாளிகைகள் நிகர்இல் அணிபெற விளக்கிக்
காணவரும் கைவண்ணம் கவின் ஓங்கும் படிஎழுதி
வாள்நிலவு மணிக்கடைக்கண் மங்கலக் கோலம் புனைந்து 3076

நீடுநிலைத்தோரணங்கள் நீள்மறுகுதொறும் நிரைத்து
மாடுஉயரும் தொடிமாலை மணிமாலை இடைப்போக்கிச்
சேடுஉயரும் வேதிகைகள் செழுஞ்சாந்துகொடு நீவிப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின் பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார் 3077

மன்றல்வினைத் திருமுளைநாள் தொடங்கிவருநாள் எல்லாம்
முன்றில்தொறும் வீதிதொறும் முகநெடுவாயில்கள் தொறும்
நின்றுஒளிதரும் மணிவிளக்கு நிறைவாசப் பொன்குடங்கள்
துன்று சுடர்த்தாமங்கள் தூபங்கள் துதைவித்தார் 3078

எங்கணும் மெய்த்திருத்தொண்டர் மறையவர்கள் ஏனையோர்
மங்கல நீம்ணவினை நாள்கேட்டு மிகமகிழ்வு எய்திப்
பொங்குதிருப் புகலிதனில் நாடோறும் புகுந்துஈண்ட
அங்கண் அணைந்தவர்க்கு எல்லாம் பெரும்சிறப்புமிக அளித்தார் 3079

மங்கல தூரிய நாதம் மறுகுதொறும் நின்றுஇயம்பப்
பொங்கிய நான்மறைஓசை கடல்ஓசை மிசைப்பொலியத்
தங்குநறம் குறைஅகிலின் தழைத்த செழும்புகையினுடன்
செங்கனல் ஆகுதிப்புகையும் தெய்வ விரைமணம் பெருக 3080

எண்திசையின் உள்ளோரும் ஈண்டுவளத்தொடுநெருங்கப்
பண்டம் நிறைசாலைகளும் பல்வேறு விதம் பயில
மண்டு பெருநிதிக்குவைகள் மலைப்பிறங்கல் என மலிய
உண்டிவினைப் பெருந்துழனி ஓவாத ஒலி ஓங்க 3081

மாமறை நூல்விதிச்சடங்கில் வகுத்த முறைநெறிமரபின்
தூமண நல் உபகரணம் சமைப்பவர் தம்தொழில்துவன்றத்
தாமரையோன் அனையபெருந் தவமறையோர் தாம்எடுத்த
பூமருவு பொன் கலசப் புண்ணியநீர் பொலிவு எய்தட 3082

குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின் கூட்டமைப்போர்இளம்குழும்ப்
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப் புகைஎடுப்போர்தொகைவிரவத்
துங்கநறும் கர்ப்பூரச்சுண்ணம் இடிப்போர் நெருங்க
எங்கும் மலர்ப்பிணை புனைவோர் ஈட்டங்கள்மிகப்பெருக 3083

இனைய பலவேறு தொழில் எம்மருங்கும்நிரைத்துஇயற்றும்
மனைவளரும் மறுகுஎல்லாம் மணஅணிசெய் மறைமூதூர்
நினைவு அரியபெருவளங்கள் நெருங்குதலால் நிதிக்கோமான்
தனைஇறைவர்தாம் ஏவச்சமைத்ததுபோல் அமைந்துளதால் 3084

மாறுஇலாநிறை வளம்தரு புகலியின் மணம்மீக்
கூறும் நாளின் முன்நாளினில் வேதியர் குழாமும்
நீறுசேர் திருத்தொண்டரும் நிகர் இலாதவருக்கு
ஆறு சூடினார் அருள் திருக்காப்பு நாண் அணிவார் 3085

வேத வாய்மையின் விதியுளி வினையினால் விளங்க
ஓதநீர் உலகியன் முறை ஒழுக்கமும் பெருகக்
காதல் நீள்திருத்தொண்டர்கள் மறையவர் கவின்ஆர்
மாதர்மைந்தர் பொன் காப்பு நாண்நகர்வலம் செய்தார் 3086

நகர்வலம் செய்து புகுந்தபின் நவமணி அணிந்த
புகர்இல் சித்திரவிதான மண்டபத்தினில் பொலியப்
பகரும் வைதிகவிதிச் சமாவர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார் திருமுன்பு சேர்ந்தார் 3087

செம்பொனின் பரிகலத்தினில் செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்புஅணிந்த நீள்மாலைசூழ் மருங்குஉற அமைத்த
அம்பொன் வாச நீர்ப்பொன்குடம் அரசிலை தருப்பை
பம்பு நீள்சுடர் மணிவிளக்கு ஒளிர்தரும் பரப்பில் 3088

நாத மங்கல முழக்கொடு நல்தவ முனிவர்
வேத கீதமும் விம்மிட விரைகமழ் வாசப்
போதுசாந்துஅணி பூந்துலகில் புனைந்த புண்ணியம்போல்
மீதுபூஞ்சயனத்து இருந்தவர் முன்பு மேவி 3089

ஆர்வம் மிக்குஎழும் அன்பினால் மலர்அயன் அனைய
சீர்மறைத் தொழில் சடங்கு செய்திருந்து நூல் முனிவர்
பார் வழிப்பட வரும் இரு வினைகளின் பந்தச்
சார்பு ஒழிப்பவர் திருக்கையின் காப்புநாண் சாத்த 3090

கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணம் வந்துஅணைவார்
கொண்ட வல்வினை யாப்பு அவிழ்கொள்கைய ஆன
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமும் மலந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலம்எழுந்து ஆர்த்தன மகிழ்ந்தே 3091

நிரந்த கங்குலின் நிதிமழை விதிமுறை எவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம்பந்தர் தாம் புல்நெறிச் சமய
அரந்தை வல்இருள் அகல வந்து அவதரித்தால் போல்
பரந்தபேர்இருள் துரந்துவந்து எழுந்தனன் பகலோன் 3092

அஞ்சிறைச் சுரும்பு அறைபொழில் சண்பைஆண்டகையார்
தம்சிவத் திருமணம் செயத் தவம் செய்நாள் என்று
மஞ்சனத் தொழில் புரிந்து என மாசிருள் கழுவிச்
செஞ்சுடர்க் கதிர்ப்பேர் அணி அணிந்தன திசைகள் 3093

பரம்புதம் வயின் எங்கணும் உள்ள பல் வளங்கள்
நிரம்ப முன் கொணர்ந்து எண்திசையவர் நெருங்குதலால்
தரம்கடந்தவர் தம் திருக்கல்லியாணத்தின்
வரம்பு இல் தன் பயன் காட்டுவது ஒத்தது வையம் 3094

நங்கள் வாழ்வுஎனவரும் திருஞானசம்பந்தர்
மங்கலத் திருமண எழுச்சியின் முழக்கு என்னத்
துங்கவெண் திரைச் சுரி வளைஆர்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குடன் எழுந்தது புணரி 3095

அளக்கர் ஏழும் ஒன்று ஆம் எனும் பெருமை எவ்உலகும்
விளக்கும் மாமண விழாவுடன் விரைந்துசெல்வனபோல்
துளக்கு இல்வேதியர் ஆகுதி தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலம் சுழித்து எழுந்தது வன்னி 3096

சந்தமென் மலர்த்தாது அணி நீறுமெய்தரித்துக்
கந்தம் மேவுவண்டு ஒழுடங்குஎனும் கண்டிகை பூண்டு
சிந்தை தூய அன்பர்களுடன் திருமணம் போத
மந்தசாரியின் மணம் கொணர்ந்து எழுந்தது மருத்து 3097

எண்திசைத் திறத்துயாவரும் புகலி வந்து எய்தி
மண்டும் அத்திருமண எழுச்சியின் அணி வாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குரூஉச்சுடர்க்கொண்டல்கள் என்ன
வெண்துகில் கொடி நிரைத்தது போன்றது விசும்பு 3098

ஏலஇந்நலம் யாவையும் எழுச்சி முன்காட்டும்
காலை செய்வினை முற்றிய கவுணியர் பெருமான்
மூலம் ஆகிய தோணிமேல் முதல்வரை வணங்கிச்
சீலம்ஆர்திரு அருளினால் மணத்தின்மேல் செல்வார் 3099

காழிமாநகர் வேதியர் குழாத்தொடும் கலந்து
சூழும் அன்பர்கள் ஏனையோர் துதைந்து முன்செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்சுடர் நித்திலச் சிவிகை மேற்கொண்டார் 3100

யானவாகனம் ஏறுவார் யாரும் மேற்கொள்ளக்
கானம் ஆகிய தொங்கல் பிச்சம் குடைகவரி
மேல்நெருங்கிட விசும்பினும் நிலத்தினும் எழுந்த
வான துந்துபி முழக்குடன் மங்கல இயங்கள் 3101

சங்கொடு தாரைசின்னம் தனிப்பெரும் காளம் தாளம்
வங்கியம் ஏனைமற்றும் மலர்துளைக் கருவிஎல்லாம்
பொங்கிய ஒலியின் ஓங்கிப்பூசுரர் வேத கீதம்
எங்கணும் எழுந்துமல்கத் திருமணம் எழுந்தது அன்றே 3102

கோதையர்குழல்சூழ் வண்டின் குழாத்தொலிஒருபால்கோல
வேதியர் வேதவாய்மைமிகும் ஒலி ஒருபால் மிக்க
ஏதல்இல் விபஞ்சி வீணை யாழ்ஒலி ஒருபால் ஏத்தும்
நாத மங்கலங்கள் கீத நயப்புஒலி ஒருபால் ஆக 3103

விண்ணினை விழுங்கமிக்க வெண்துகில் பதாகைவெள்ளம்
கண்வெறிபடைப்ப மிக்ககதிர் விரிகவரிக் கானம்
மண்ணிய மணிப்பூண்நீடும் அரிசனம் மலிந்தபொற்பின்
எண்இலா வண்ணத்தூசின் பொதிப்பரப்பு எங்கும்நண்ண 3104

சிகையொடுமான்தோல்தாங்கும் கிடையும் ஆசானும் செல்வார்
புகைவிடும் வேள்விச்செந்தீ இல்லுடன் கொண்டுபோவார்
தகைவுஇலா விருப்பின்மிக்க பதிகங்கள் விளம்பிச்சார்வார்
வகையறு பகையும் செற்ற மாதவர் இயல்பின் மல்க 3105

அறுவகை விளங்கும் சைவத்து அளவுஇலா விரதம்சாரும்
நெறிவழிநின்றவேடம் நீடிய தவத்தினுள்ளோர்
மறுஅறு மனத்தில் அன்பின் வழியினால் வந்தயோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர் குழாம் குழாம் ஆகி ஏக 3106

விஞ்சையர் இயக்கர் சித்தர் கின்னரர்மிடைந்ததேவர்
அஞ்சன நாட்டாட்டத்து அரம்பையர் உடனாய்உள்ளோர்
தம்சுடர்விமானம் ஏறித்தழைத்த ஆதரவினோடு
மஞ்சுஉறை விசும்பின் மீது மண அணிகாணச் சென்றார் 3107

மற்றுஇவர் மிடைந்துசெல்லும் மங்கல வனப்பில் காட்சி
முற்றஇத் தலத்தினுள்ளோர் மொய்த்துடன் படரும்போதில்
அற்புத நிகழ்ச்சி எய்த அணைதலால் மணமேல் செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின்சாயை போன்றுமுன் பொலியச்செல்ல 3108

தவஅரசு ஆளஉய்க்கும் தனிக்குடை நிழற்றச்சாரும்
பவம் அறுத்து ஆளவல்லார் பாதம்உள்ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழவந்த பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந்த துறையும் நல்லூர்த் திருப்பெருமணத்தைச்சேர்ந்தார் 3109

பெருமணக்கோயில் உள்ளார் மங்கலம் பெருகும் ஆற்றால்
வருமணத்திறத்தின் முன்னர் வழிஎதிர் கொள்ளச்சென்று
திருமணம் புணர எய்தும் சிரபுரச்செம்மலார் தாம்
இருள்மணந்து இலங்குகண்டத்து இறைவர்தம்கோயில்புக்கார் 3110

நாதரைப்பணிந்து போற்றி நல்பொருள் பதிகப் பாடிக்
காதல்மெய் அருள்முன்பெற்றுக்கவுணியர் தலைவர்போந்து
வேதியர்வதுவைக்கோலம் புனைந்திடவேண்டும் என்னப்
பூதநாயகர்தம் கோயில் புறத்து ஒரு மடத்தில் புக்கார் 3111

பொன்குடம் நிறைந்தவாசப் புனிதமஞ்சனம் நீராட்டி,
வில்பொலி வெண்பட்டாடை மேதக விளங்கச்சாத்தி,
நல்திரு உத்தரீய நறும் துகில் சாத்தி, நானப்
பல்பல கலவைச்சாந்தம் பான்மையின் அணிந்த பின்னர் 3112

திருவடி மலர்மேல்பூத்த செழுநகைச்சோதி என்ன
மருவிய தரளக்கோவை மணிச்சாரி அணையச்சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின்மீது விளங்குபொன் சரட்டில்கோத்த
பருகுஒளி முத்தின் தாமம் பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி 3113

தண்சுடர்ப் பரியமுத்துத் தமனிய நாணில் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பந்திக்கதிர்க் கடிசூத்திரத்தை
வெண்சுடர்த்தரள மாலை விரிசுடர்க் கொடுக்கின்மீது
வண் திருஅரையின் நீடுவனப்பு ஒளி வளரச்சாத்தி 3114

ஒளிகதிர்த்தரளங் கோவைஉதரபந்தனத்தின் மீது
தளிர்ஒளி துளும்பு முத்தின் சன்னவீரத்தைச்சாத்தி
குளிர்நிலவு எறிக்கும் முத்தின் பூணநூல் கோவைசாத்தி
நளிர்கதிர் முத்துமாலைநகுசுடர் ஆரம்சாத்தி 3115

வாள்விடுவயிரக்கட்டு மணிவிரல் ஆழிசாத்தித்
தாள்உறுதடக்கை முத்தின் தண்டையும் சரியும் சாத்தி,
நீள்ஒளி முழங்கைப் பொட்டு நிரைசுடர் வடமும் சாத்தி,
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண் சுந்தரத் தோள்மேல் சாத்தி 3116

திருக்கழுத்து ஆரம்தெய்வக் கண்டிகை மாலைசேரப்
பருத்தமுத்து ஒழுங்கு கோத்த படர்ஒளி வடமும் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செல்வி பிறங்கிய திருஆர் காதில்
வருக்க வெண்தரளக் கொத்தின் வடிக்குழை விளங்கச்சாத்தி 3117

நீற்றுஒளி தழைத்துப்பொங்கி நிறைதரு நெற்றி மீது
மேல் படவிரிந்த சோதி வெண்சுடர் எழுந்தது என்னப்
பால்படு முத்தின்பாரப் பனிச்சுடர்த் திரணை சாத்தி,
ஏற்பவைத்து அணிந்த முத்தின் எழில்வளர்மகுடம் சேர்த்தார் 3118

இவ்வகை நம்மை ஆளும் ஏர்வளம்தெய்வக்கோலம்
கைவ்வினை மறையோர் செய்யக்கடிகொள் செங்கமலத்தாதின்
செவ்வி நீள் தாமமார்பர் திருஅடையாளமாலை
எவ் உலகோரும் ஏத்தத் தொழுதுதாம் எடுத்துப்பூண்டார் 3119

அழகினுக்கு அணியாம் வெண்ணீறு அஞ்செழுத்துஓதிச்சாத்திப்
பழகிய அன்பர் சூழப் படர்ஒளி மறுகில் எய்தி
மழவிடைமேலோர் தம்மை மனம்கொளவணங்கி வந்து
முழவுஒலி எடுப்பமுத்தின் சிவிகைமேற்கொண்டபோது 3120

எழுந்தன சங்கநாதம் இயம்பினஇயங்கள் எங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர் கற்பகப் புதுப்பூமாரி
தொழுந்தகை முனிவர்தொண்டர் சுருதியின்வாழ்த்துப்பொங்கி
வழிந்தன திசைகள்மீது மலர்ந்தன உலகம் எல்லாம் 3121

படர்பெருந்தொங்கல் பிச்சம் பைகங்கதிர்ப் பீலிப்பந்தர்
அடர்புனை செம்பொன் பாண்டில் அணிதுகில்சதுக்கம்மல்கக்
கடலின்மீது எழுந்துநிற்கும் கதிர்நிறை மதியம்போல
வடநிரை அணிந்தமுத்தின் மணிக்குடை நிழற்ற வந்தார் 3122

சீர்அணிதெருவின் ஊடு திருமணம் செல்ல முத்தின்
ஏர்அணி காளம்சின்னம் இலங்குஒளித் தாரை எல்லாம்
பேர்ஒலி பெருக முன்னே பிடித்தன மறைகளோடு
தாரணி உய்யஞான சம்பந்தன் வந்தான் என்று 3123

மண்ணினுக்கு இடுக்கண் தீர வந்தவர் திருநாமங்கள்
எண்இல பலவும் ஏத்திச் சின்னங்கள் எழுந்தபோது அவ்
அண்ணலார் வதுவை செய்ய அலங்கரித்து அணையப்பெற்ற
புண்ணியமறையோர் மாட மங்கலம் பொழிந்து பொங்க 3124

முற்றும் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றமூர்த்தியார் செங்கைபற்ற
நற்பெருந்தவத்தின் நீர்மை நலம்படைத்து எழுந்ததெய்வக்
கற்பகப்பூங்கொம்பு அன்னார் தம்மையும் காப்புச்சேர்த்துப்
பொற்பு உறுசடங்கு முன்னர்ப் புரிவுடன் செய்த வேலை 3125

செம்பொன்செய்வாசிச் சூட்டுத் திருமணிப் புனைபூண்செல்வப்
பைம்பொனின் மாலைவேய்ந்த பவளமென் கொடிஒப்பாரை
நம்பன்தன் அருளே வாழ்த்தி நல்எழில் விளங்கச்சூட்டி
அம்பொன் செய்தீபம் என்ன அழகு அலங்கரித்துவைத்தார் 3126

மாமறை மைந்தர் எல்லாம் மணத்துஎதிர்சென்று மன்னும்
தூமலர்ச்செம்பொன் சுண்ணம் தொகுநவமணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வார் அரசிலை தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொன் கலசநல்நீர் இருக்குடன் கலந்து வீச 3127

விண்ணவர் மலரின் மாரி விசும்புஒளிதழைப்ப வீச
மண்ணகம் நிறைந்தகந்த மந்த மாருதமும் வீசக்
கண்ஒளி விளக்கம் மிக்கார் காமர் தோரணங்கள் ஊடு
புண்ணிய விளைவு போல்வார் பூம்பந்தர் முன்புசார்ந்தார் 3128

பொன்அணி சங்கின்வெள்ளம் பொலிவுடன் முழங்கிஆர்ப்ப
மன்னியதரளப்பத்தி வளர்மணிச்சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொன்சுண்ணம்பரந்த பாவாடை மீது
முன்இழிந்தருளி வந்தார் மூஉலகு உய்ய வந்தார் 3129

மறைக்குலமனையின் வாழ்க்கை மங்கலமகளிர் எல்லாம்
நிறைந்த நீர்ப்பொற்குடங்கள் நிரைமணி விளக்குத் தூபம்
நறைக்குல மலர்சூழ மாலை நறுஞ்சுடர்முனைப்பொன்பாண்டில்
உறைப்பொலி கலவை ஏந்தி உடன்எதிர்ஏற்று நின்றார் 3130

ஆங்குமுன் இட்டசெம்பொன் அணிமணிப்பீடம்தன்னில்
ஓங்கிய ஞானவெள்ளம் உள்நிறைந்து எழுவது என்னத்
தாங்கிய முத்தின்பைம்பூண் தண்நிலாஎறிப்ப ஏறிப்
பாங்கு ஒளிபரப்பி நின்றார் பரசமயங்கள் வீழ்த்தார் 3131

எதிர்வரவேற்றசாயல் இளமயில் அனைய மாதர்
மதுரமங்கலம் முன்ஆன வாழ்த்து ஒலி எடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக்கரகவாசக் கமழ்புனல் ஒழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலம்கொண்டு எய்திமேவு நல்வினைகள் செய்தார் 3132

மங்கலம் பொலிய ஏந்தி மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொன்இமவரை கலந்ததுஎன்ன
அங்குஅவர் செம்பொன் மாடத்து ஆதிபூமியின் உள்புக்கார்
எங்களை வாழ முன்னாள் ஏடு வைகையினுள் இட்டார் 3133

அகில் நறும் தூபம்விம்மஅணிகிளர் மணியால் வேய்ந்த
துகில்புனை விதானநீழல் தூமலர்த் தவிசின்மீது
நகில் அணி முத்தமாலை நகைமுக மடவார் வாழ்த்த
இகல் இல்சீர் மறையோர்சூழ இனிதின் அங்குஇருந்தவேலை 3134

திருமகள் கொடுக்கப்பெற்ற செழுமறை முனிவர் தாமும்
அருமையான் முன்செய் மெய்ம்மை அருந்தவ மனைவியாரும்
பெரு மகிழ்ச்சியினால் பாதம் விளக்குவார் பிள்ளையார்முன்
உரிமையால் வெண்பால் தூநீர் உடன்எடுத்து ஏந்திவந்தார் 3135

வந்துமுன்எய்தித் தாம்முன்செய்த மாதவத்தின் நன்மை
நந்துநம்பாண்டார் நம்பி ஞானபோன கர்பொன் பாதம்
கந்தவார் குழலினார்பொன் கரகநீர் எடுத்துவார்ப்பப்
புந்தியால் நினை தியானம் புரிசடையான் என்று உன்னி 3136

விருப்பினால் விளக்கிமிக்க புனிதநீர்தலைமேல்கொண்டு
பொருப்புஉறு மாடத்து உள்ளும் புறத்துஉளும்தெளித்தபின்னர்
உருப்பொலி உதரத்து உள்ளும் பூரித்தார் உவகைபொங்கி
அருப்புஉறு கிளைஞர் மேலும் தெளித்தனர் ஆர்வத்தோடும் 3137

பெருகுஒளி ஞானம் உண்டபிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னில்
மருவு மங்கல நீர்வாசக்கரகம் முன் ஏந்திவார்ப்பார்
தருமுறை கோத்திரத்தின் தம்குலம் செப்பி என்றன்
அருநிதிப் பாவையாரைப் பிள்ளையார்க்கு அளித்தேன் என்றார் 3138

நல்தவக் கன்னியார்கை ஞானசம்பந்தர் செங்கை
பற்றுதற்கு உரியபண்பின் பழுதுஇல் நல்பொழுது நண்ணப்
பெற்றவர் உடன்பிறந்தார் பெருமணப்பினை அன்னாரைச்
சுற்றம்முன்சூழ்ந்து போற்றக்கொண்டு முன் துன்னினார்கள் 3139

ஏகம்ஆம்சிவ மெய்ஞ்ஞானம் இசைந்தவர் வலப்பால் எய்தி
நாகம்ஆர் பணப்பேர் அல்குல் நல்தவக் கொழுந்துஅன்னாரை
மாகம் ஆர்சோதி மல்க மன்னி வீற்றிருந்த வெள்ளை
மேகமோடு இசையும் மின்னுக் கொடிஎன விளங்க வைத்தார் 3140

புனிதமெய்க்கோலம் நீடுபுகலி ஆர்வேந்தர் தம்கைக்
குனிசிலைப்புருவமென்பூங் கொம்பு அனாருடனே கூட
நனிமிகக் கண்டபோதில் நல்ல மங்கலங்கள் கூறி
மனிதரும் தேவர் ஆனார் கண்இமையாது வாழ்த்தி 3141

பத்தியின் குயிற்றும் பைம்பொன்பவளக்கால்பந்தர் நாப்பண்
சித்திர விதானத்தின் கீழ்ச்செழுந்திருநீலநக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்புமுதன்முறை முறையினோடு
மெய்த்தநம் பெருமான் பாதம் மேவும் உள்ளத்தால் செய்ய 3142

மறைஒலி பொங்கி ஓங்க மங்கலவாழ்த்து மல்க
நிறைவளைச்செங்கை பற்ற நேரிழையவர் முன் அந்தப்
பொறை அணி முந்நூல் மார்பர் புகர்இல் வெண்பொரிகைஅட்டி
இறைவரை ஏத்தும் வேலை எரிவலம் கொள்ள வேண்டி 3143

அருப்புமென் முலையினார்தம்அணிமலர்க்கைப்பிடித்துஅங்கு
ஒருப்படும் உடையபிள்ளையார் திருஉள்ளம் தன்னில்
விருப்புறும் அங்கியாவார் விடைஉயர்த்தவரே என்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவும் சிந்தையில்தெளிந்துசெல்வார் 3144

மந்திரமுறையால் உய்த்த எரிவலம் ஆக மாதர்
தம்திருக்கையைப் பற்றும் தாமரைச் செங்கையாளர்
இந்த இல் ஒழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே! இவள் தன்னோடும்
அந்தம் இல்சிவன் தாள்சேர்வன் என்னும் ஆதரவுபொங்க 3145

மலர்பெருங்கிளையும் தொண்டர் கூட்டமும் மல்கிச்சூழ
அலகில் மெய்ஞ்ஞானத்து ஒல்லை அடைவுறுங்குறிப்பால் அங்கண்
உலகின் எம்மருங்கும் நீங்கஉடன் அணைந்தருளவேண்டிக்
குலமணம் புரிவித்தார் தம் கோயிலை நோக்கி வந்தார் 3146

சிவன்அமர்ந்தருளும் செல்வத் திருப்பெருமணத்துள் எய்தித்
தவநெறி வளர்க்கவந்தார் தலைப்படும் சார்பு நோக்கிப்
பவம்அற என்னைமுன்நாள் அண்ட அப்பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதம் கூட்டும் என்னும் நல்உணர்வு நல்க 3147

காதல்மெய்ப்பதிகம் நல்லூர்ப்பெருமணம் எடுத்துக்கண்டோர்
தீதுறு பிறவிப்பாசம் தீர்த்தல் செம்பொருளாகக் கொண்டு
நாதனே! நல்லூர்மேவும் பெருமண நம்பனே! உன்
பாத மெய்ந்நீழல் சேரும் பருவம் ஈது என்று பாட 3148

தேவர்கள் தேவர்தாமும் திருவருள் புரிந்த நீயும்
பூவை அன்னாளும் இங்கு உன் புண்ணியமணத்தின்வந்தார்
யாவரும் எம்பால் சோதி இதன்உள்வந்துஎய்தும் என்று
மூவுலகு ஒளியால் விம்ம முழுச்சுடர்த் தாணு ஆகி 3149

கோயில் உள்பட மேல்ஓங்கும் கொள்கையார் பெருகும்சோதி
வாயிலை வகுத்துக்காட்ட மன்னுசீர்ப்புகலி மன்னர்
பாயின ஒளியால் நீடு பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மா இருள்ஞாலம் உய்ய வழியினை அருளிச்செய்வார் 3150

ஞானமெய்ந்நெறி தான்யார்க்கும்நமச்சிவாயச் சொல்ஆம்என்று
ஆனசீர் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தை அங்கண்
வானமும் நிலனும் கேட்கஅருள்செய்துஇம்மணத்தில்வந்தோர்
ஈனம் ஆம்பிறவி தீர யாவரும் புகுக என்ன 3151

வருமுறைப்பிறவிவெள்ளம் வரம்புகாணாது அழுந்தி
உருஎனும் துயரக்கூட்டில் உணர்வுஇன்றிமயங்குவார்கள்
திருமணத்துடன் சேவித்து முன்செலும் சிறப்பினாலே
மருவிய பிறவி நீங்கமன்னு சோதியின் உள்புக்கார் 3152

கொச்சகக்கலி

சீர்பெருகு நீலநக்கர் திருமுருகர் முதல்தொண்டர்
ஏர்கெழுவு சிவபாத இருதயர் நம்பாண்டார் சீர்
ஆர்திருமெய்ப் பெரும்பாணர்மற்றெனையோர் அணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைசூழப் பன்னிகளோடு உடன்புக்கார் 3153

அணிமுத்தின் சிவிகைமுதல் அணிதாங்கிச் சென்றோர்கள்
மணிமுத்தமாலைபுனைமடவார் மங்கலம் பெருகும்
பணிமுற்றும் எடுத்தார்கள் பரிசனங்கள் வினைப்பாசம்
துணிவித்த உணர்வினராய்த் தொழுது உடம்புக்குஒடுங்கினார் 3154

ஆறுவகைச் சமயத்தில் அருந்தவரும் அடியவரும்
கூறுமறை முனிவர்களும் கும்பிடவந்து அணைந்தாரும்
வேறுதிரு அருளினால் வீடுபெற வந்தாரும்
ஈறுஇல்பெரும் சோதியின்உள் எல்லாரும் புக்கதன்பின் 3155

காதலியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுவலம் கொண்டுஅருளித்
தீதுஅகற்ற வந்தருளும் திருஞான சம்பந்தர்
நாதன் எழில் வளர்சோதி நண்ணி அதன் உள்புகுவார்
போதநிலை முடிந்துவழிப் புக்குஒன்றி உடன் ஆனார் 3156

பிள்ளையார் எழுந்தருளிப் புக்கதன் பின்பெருங்கூத்தர்
கொள்ளநீடிய சோதிக் குறிநிலை அவ்வழி சுரப்ப
வள்ளலார் தம் பழைய மணக்கோயில் தோன்றுதலும்
தெள்ளுநீர் உலகத்துப்பேறு இல்லார் தெருமந்தார் 3157

கண்ணுதலார் திருமேனி உடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே கண்டு நறுகப் பெறா
விண்ணவரும் முனிவர்களும் விரிஞ்சனே முதலானார்
எண்இலவர் ஏசறவு தீர எடுத்து ஏத்தினார் 3158

அருந்தமிழாகரர் சரிதை அடியேனுக்கு அவர்பாதம்
தரும்பரிசால் அறிந்தபடி துதிசெய்தேன் தாரணிமேல்பெருங்கொடையும்
திண்ணனவும்உணர்வும்திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காமனார் செய்கை வழுத்துவேன் 3159

35. ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார்

நீடு வண்புகழ்ச்சோழர்நீர் நாட்டிடை நிலவும்
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பால்
ஆடு பூங்கொடி மாடம் நீடிய அணி நகர்தான்
பீடு தங்கிய திருப்பெருமங்கலப் பெயர்த்தால் 3160

இஞ்சி சூழ்வன எந்திரப்பந்தி சூழ் ஞாயில்
மஞ்சு சூழ்வன வரைஎன உயர்மணி மாடம்
நஞ்சு சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் அடிச்செம்
மஞ்சு சூழ்வன காளையர் குஞ்சியின் பரப்பு 3161

விழவு அறாதனவிளங்கு ஒளி மணி நெடுவீதி
முழவு அறாதன மொய் குழலியர் நடஅரங்கம்
மழவு அறாதன மங்கலம் பொலி மணி முன்றில்
உழவு அறாத நல்வளத்தன ஓங்கு இருங்குடிகள் 3162

நீரினில் பொலிசடைமுடி நெற்றி நாட்டத்துக்
காரினில் திகழ் கண்டர் தம் காதலோர் குழுமிப்
பாரின்மிக்கது ஓர் பெருமையால் பரமர் தாள்பரவும்
சீரின் மிக்கது சிவபுரி எனத்தகும் சிறப்பால் 3163

இன்னவாழ் பதி அதினிடை ஏயர்கோன் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவர் சேனாபதிக் குடியாம்
தொன்மைமேவிய தொடர்ச்சியால் நிகழ்வது தூய
பொன்னிநாட்டு வேளாண்மையில் உயர்ந்த பொற்பினதால் 3164

அங்கண் மிக்க அக்குடியினில் அவதரித்துள்ளார்
கங்கைவாழ் முடியார் தொண்டர் கலிக்காமர் என்பார்
தங்கள் நாயகர் அடி பணிவார் அடிச்சார்ந்து
பொங்கு காதலின் அவர் பணிபோற்றுதல் புரிந்தார் 3165

புதியநாள்மதிச் சடைமுடியார் திருப்புன்கூர்க்கு
அதிகம் ஆயின திருப்பணி அனேகமும் செய்து
நிதியம் ஆவன நீறுஉகந்தார் கழல் என்று
துதியினால் பரவித் தொழுதுஇன்புறுகின்றார் 3166

நாவலூர் மன்னர் நாதனைத் தூதுவிட்டு அதனுக்கு
யாவர் இச்சொல் புரிந்தனர் என்றுஅவர் இழிப்பத்
தேவர் தம்பிரான் அவர்திறம் திருத்திய அதற்கு
மேவ வந்தஅச் செயலினை விளம்புவான் உற்றேன் 3167

கொச்சகக்கலி

திருத்தொண்டத் தொகைஅருளித் திருநாவலூராளி
கருத்துஒன்று காதலினால் கனகமதில் திருவாரூர்
ஒருத்தர்கழல் முப்பொழுதும் உருகிய அன்பொடு பணிந்து
பெருத்துஎழுமெய் அன்பினால் பிரியாது அங்குஉறையும்நாள் 3168

தாளாண்மை உழவுதொழில் தன்மைவளம் தலைசிறந்த
வேளாளர் குண்டையூர்க் கிழவரெனும் மேதக்கோ
வாள்ஆர் வெண்மதி அணிந்தார் மறையவராய் வழக்கினில் வென்று
ஆள்ஆகக் கொண்டவர் தாள் அடைந்து அன்பால் ஒழுகுவார் **3169**

செந்நெல்லும் பொன்அன்னசெழும்பருப்பும் தீம்கரும்பின்
இன்நல்ல அமுது முதல் எண்இல்பெரும் பலவளங்கள்
மன்னிய சீர்வன்தொண்டர்க்கு அமுது ஆக வழுவாமல்
பல்நெடுநாள் பரவையார் மாளிகைக்குப்படிசமைத்தார் **3170**

ஆனசெயல் அன்பின்வரும் ஆர்வத்தால் மகிழ்ந்து ஆற்ற
வானமுறை வழங்காமல் மாநிலத்து வளம் சுருங்கப்
போனக நெல்படி நிரம்ப எடுப்பதற்குப் போதாமை
மானம் அழிகொள்கையினால் மனம் மயங்கி வருந்துவார் **3171**

வன்தொண்டர் திருவாரூர் மாளிகைக்கு நெல்எடுக்க
இன்று குறை ஆகின்றது என்செய்கேன் என நினைந்து
துன்று பெரும் கவலையினால் துயர் எய்தி உண்ணாதே
அன்றுஇரவு துயில்கொள்ள அங்கணர் வந்துஅருள்புரிவார் **3172**

ஆரூரன் தனக்குஉன்பால் நெல்தந்தோம் என்று அருளி
நீர்ஊரும் சடைமுடியார் நிதிக்கோமான் தனை ஏவப்
பேர்ஊர்மற்று அதன்எல்லை அடங்கவும் நெல்மலைப்பிறங்கல்
கார்ஊரும் நெடுவிசும்பும் கரக்க நிறைந்து ஓங்கியதால் **3173**

அவ்இரவு புலர்காலை உணர்ந்து எழுவர் அதுகண்டே
எவ்உலகின் நெல்மலைதான் இது என்றே அதிசயித்துக்
செவ்விய பொன்மலை வளைத்தார் திருவருளின்செயல்போற்றிக்
கொவ்வைவாய்ப் பரவையார் கொழுநரையே தொழுதுஎழுவார் **3174**

நாவலூர் மன்னனார்க்கு நாயனார் ர் அளித்த நெல்இங்கு
யாவரால் எடுக்கல் ஆகும் இச்செயல் அவர்க்குசொல்லப்
போவன்யான் என்று போந்தார் புகுந்தவாறு அருளிச்செய்து
தேவர்தம் பெருமான்ஏவ நம்பியும் எதிரே சென்றார் 3175

குண்டையூர்க்கிழவர் தாமும்எதிர்கொண்டுகோதுஇல்வாய்மைத்
தொண்டனார் பாதம் தன்னில் தொழுதுவீழ்ந்து எழுந்துநின்று
பண்டுஎலாம் அடியேன் செய்த பணிஎனக்கு இன்று முட்ட
அண்டர்தம் பிரானார் தாமே நெல்மலை அளித்தார் என்று 3176

மனிதரால்எடுக்கும் எல்லைத்து அன்றுநெல்மலையின் ஆக்கம்
இனிஎனால்செய்யல்ஆகும் பணிஅன்றுஇதுஎன்னக் கேட்டுப்
பணிமதி முடியார் அன்றேபரிந்துஉமக்கு அளித்தார் நெல்
என்றுஇனியன மொழிந்து தாமும் குண்டையூர்எய்தவந்தார் 3177

விண்ணினை அளக்கும்நெல்லின் வெற்பினை நம்பிநோக்கி
அண்ணலைத் தொழுதுபோற்றி அதிசயம் மிகவும் எய்தி
எண்இல் சீர்ப்பரவை இல்லத்து இந்நெல்லை எடுக்கஆளும்
தண்நிலவு அணிந்தார் தாமே தரில்அன்றிஒண்ணாதுஎன்று 3178

ஆள்இடவேண்டிக் கொள்வார் அருகுதிருப்பதிஆன
கோளிலியில் தம்பெருமான் கோயிலினை வந்துஎய்தி
வாள்அன கண்மடவாள் வருந்தாமே எனும் பதிகம்
மூளவரும் காதலுடன் முன்தொழுது பாதலும் 3179

பகல்பொழுது கழிந்து அதன்பின் பரவைமனை அளவுஅன்றி
மிகப்பெருகு நெல் உலகில் விளங்கிய ஆரூர்நிறைய
புகப்பெய்து தருவன நம் பூதங்கள் என விசும்பில்
நிகர்ப்பு அரிய ஒருவாக்கு நிகழ்ந்தது நின்மலன்அருளால் 3180

தம்பிரான் அருள்போற்றித் தரையின் மிசைவிழுந்துஎழுந்தே
உம்பரால் உணர்வு அரிய திருப்பாதம் தொழுதுஏத்திச்
செம்பொன்நேர் சடையாரைப் பிறபதியும் தொழுதுபோய்
நம்பர் ஆரூர் அணைந்தார் நாவலூர் நாவலனார் 3181

பூங்கோயில் மகிழ்ந்தருளும் புராதனரைப்புக்கு இறைஞ்சி
நீங்காத பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஏத்திப்புறம் போந்து
பாங்கு ஆனார் புடைசூழ்ந்து போற்றி இசைக்கப்பரவையார்
ஓங்குதிரு மாளிகையின்உள் அணைந்தார் ஆரூரர் 3182

கோவை வாய்ப்பரவையார் தாம்மகிழும் படிகூறி
மேவி அவர்தம்மோடு மிகஇன்புற்று இருந்து அதன்பின்
சேவின்மேல் உமையோடும் வருவார்தம் திருவருளின்
ஏவலினால் அவ்இரவு பூதங்கள் மிக்கு எழுந்து 3183

குண்டையூர் நெல்மலையை குறள்பூதப் படைகவர்ந்து
வண்டு உலாம் குழல்பரவை மாளிகையை நிறைவித்தே
அண்டர் பிரான் திருவாரூர் அடங்கவும் நெல்மலை ஆக்கிக்
கண்டவர் அற்புதம் எய்தும் காட்சிபெற அமைந்தனவால் 3184

அவ்இரவு புலர்காலை ஆரூரில் வாழ்வார் கண்டு
எவ்உலகில் விளைந்தன நெல்மலை இவை என்றுஅதிசயித்து
நவ்விமதர்த் திருநோக்கின் நங்கைபுகழ்பரவையார்க்கு
இவ்உலகு வாழவரும் நம்பி அளித்தன என்பார் 3185

நீக்குஅரியநெல் குன்றுதனை நோக்கி நெறிபலவும்
போக்கு அரிது ஆயிடக்கண்டு மீண்டும் தம்இல்புகுவார்
பாக்கியத்தின் திருவடிவு ஆம்பரவையார்க்கு இந்நெல்லும்
போக்கும் இடம் அரிதுஆகும் எனப்பலவும் புகல்கின்றார் 3186

வன்தொண்டர் தமக்குஅளித்த நெல்கண்டு மகிழ் சிறப்பார்
இன்றுஉங்கள் மனைஎல்லைக்குஉள்படு நெல்குன்றுஎல்லாம்
பொன்தங்கு மாளிகையில் புகப்பெய்து கொள்க என்று
வென்றி முரசு அறைவித்தார் மிக்க புகழ்ப்பரவையார் 3187

அணிஆரூர் மறுகுஅதனில் ஆள்இயங்கப்பறை அறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப் பாங்கு எங்கும் நெற்கூடு
கணியாமல் கட்டி நகர்களின் கூரப் பரவையார்
மணி ஆரம்புனைமார்பின் வன்தொண்டர் தமைப்பணிந்தார் 3188

நம்பியாரூரர் திருவாரூரில் நயந்து உறைநாள்
செம்பொன்புற்று இடம்கொண்டு வீற்றிருந்த செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பினொடும் தாழ்ந்துஉணர்வினால் பருகி
இம்பருடன் உம்பர்களும் அதிசயிப்ப ஏத்தினார் 3189

குலவுபுகழ்க்கோட்புலியார் குறைஇரந்து தம்பதிக்கண்
அலகுஇல் புகழ் ஆரூரர் எழுந்தருள அடிவணங்கி
நிலவிய வண்தொண்டரது இசைந்ததன்பின்நேர்இறைஞ்சிப்
பலர்புகழும் பண்பினார் மீண்டும் தம்பதி அணைந்தார் 3190

எழுசீர் விருத்தம்

தேவர் ஒதுங்கத் திருத்தொண்டர் மிடையும்
செல்வத் திருவாரூர்
காவல்கொண்டு தனி ஆளும் கடவுள் பெருமான்
கழல் வணங்கி
நாவலூரார் அருள்பெற்று நம்பர் பதிகள்
பிற நண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து பாடும் விருப்பின்
சென்று அணைவார் 3191

மாலும் அயனும் உணர்வரியார் மகிழும்
பதிகள் பல வணங்கி
ஞாலம் நிகழ்கோட்புலியார் தம் நாட்டியத்தான்
குடிநண்ண
ஏலும் வகையால் அலங்கரித்துஅங்கு அவரும்
எதிர்கொண்டு இனிதிறைஞ்சிக்
கோல மணிமாளிகையின் கண் ஆர்வம்
பெருகக் கொடுபுக்கார் 3192

தூய மணிப்பொன் தவிசில் எழுந்தருளி
இருக்கத் தூ நீரால்
சேயமலர்ச் சேவடி விளக்கித்தெளித்துக்கொண்டச்
செழும் புனலால்
மேயசுடர் மாளிகை எங்கும் விளங்க
வீசி உளம் களிப்ப
ஏய சிறப்பில் அர்ச்சனைகள் எல்லாம்
இயல்பின் முறை புரிவார் 3193

பூந்தண் பனிநீர் கொடுசமைத்த பொருஇல்
விரைச் சந்தனக்கலவை
வாய்ந்த அகிலின் நறும் சாந்து வாசம்
நிறை மான் மதச்சேறு
தோய்ந்தபுகை நாவியின் நறுநெய்தூய
பசுங்கர்ப் பூரமுடன்
ஏய்ந்த அடைக்காய் அமுது இனையஎண்இல்
மணிப்பாசனத்தேத்தி 3194

வேறு வேறுதிருப்பள்ளித் தாமப்பணிகள் மிக எடுத்து
மாறுஇலாத மணித்திரு ஆபரண வருக்கம் பல தாங்கி
ஈறுஇல் விதத்துப்பரிவட்டம் ஊழின் நிரைத்தேஎதிர்இறைஞ்சி
ஆறுபுனைந்தார் அடித்தொண்டர்அளவில் பூசைகொள அளித்தார் 3195

செங்கோல் அரசன் அருளுரிமைச்சேனாபதியாம் கோட்புகலியார்
நம்கோமானை நாவலூர் நகர்ஆர் வேந்தை நண்பினால்
தம்கோமனையின் திருஅமுது செய்வித்துஇறைஞ்சித் தலைசிறந்த
பொங்குஓதம் போல் பெருங்காதல் புரிந்தார் பின்னும்போற்றுவார் 3196

ஆனாவிருப்பின் மற்றுஅவர்தாம் அருமையால் முன்பெற்றுஎடுத்த
தேன்ஆர் கோதைதச்சிங்கடியார் தமையும்அவர்பின்திருவுயிர்த்த
மான்ஆர் நோக்கின் வனப்பகையார் தமையும் கொணர்ந்துவன்தொண்டர்
தூநாண் மலர்த்தாள் பணிவித்துத் தாமும் தொழுது சொல்லுவார் 3197

அடியேன்பெற்ற மக்கள் இவர் அடிமை
ஆகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தாள் தொழுது
உய்யக் கருணை அளிக்கவேண்டும் எனத்
தொடி சேர்தளிர்க்கை இவர் எனக்குத் தூய
மக்கள் எனக் கொண்டப்
படியே மகண்மையாக கொண்டார்
பரவையார் தம் கொழுநனார் 3198

கோதை சூழ்ந்த குழலாரைக் குறங்கின்
வைத்துக் கொண்டிருந்த
காதல் நிறைந்த புதல்வியராம் கருத்து
உள்கசிவால் அணைந்து உச்சி
மீது கண்ணீர்விழமோந்து வேண்டு
வனவும் கொடுத்தருளி
நாதர்கோயில் சென்றுஅடைந்தார்
நம்பி தம்பிரான் தோழர் 3199

வென்றிவெள்ளேறு உயர்ந்தருளும்
விமலர் திருக்கோபுரம் இறைஞ்சி
ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் அன்பால்
உச்சிகுவித்த கரத்தோடும்
சென்றுபுக்குப் பணிந்து திருப்பதிகம்
“பூணான்” என்று எடுத்துக்
கொன்றைமுடியார் அருள் உரிமை
சிறப்பித்தார் கோட்புலியாரை 3200

சிறப்பித்து அருளும் திருக்கடைக்காப்பு
அதனில் இடைச்சிங்கடியாரைப்
பிறப்பித்து எடுத்த பிதா ஆகத்தம்மை
நினைந்த பெற்றியினால்
மறப்பு இல்வகைச் சிடங்கடியப்பன்
என்றே தம்மை வைத்தருளி
நிறப்பொற்புடைய இசைபாடி நிறைந்த
அருள்பெற்று இறைஞ்சுவார் 3201

அங்கு நின்றும் எழுந்தருளி அளவுஇல்
அன்பின் உள்மகிழச்
செங்கண்நுதலார் மேவுதிரு வலிவலத்தைச்
சேர்ந்து இறைஞ்சி
மங்கைபாகர் தமைப்பதிகம்
வலிவலத்துக் கண்டேன் என்று
எங்கும் நிகழ்ந்த தமிழ்மாலை
எடுத்துத் தொடுத்த இசைபுனைவார் 3202

நன்று மகிழும் சம்பந்தர் நாவுக்கரசர் பாட்டு உகந்தீர்
என்று சிறப்பித்து இறைஞ்சி மகிழ்ந்து ஏத்தி அருள் பெற்று எழுந்தருளி
மன்றினிடையே நடம் புரிவார் மருவு பெருமைத் திருவாரூர்
சென்று குறுகிப்பூங் கோயில் பெருமான் செம்பொன் கழல் பணிந்து 3203

இறைஞ்சிப்போந்து பரவையார் திருமாளிகையில் எழுந்தருளி
நிறைந்த விருப்பின் மேவுநாள் நீடுசெல்வத்திருவாரூர்ப்
புறம்புநணியகோயில்களும் பணிந்து போற்றிப்புற்றிடமாய்
உறைந்த பெருமான்கழல் பிரியாது ஓவாஇன்பம்உற்றுஇருந்தார் 3204

செறிபுன்சடையார் திருவாரூர்த் திருப்பங்குனி உத்தரத்திருநாள்
குறுகவரலும் பரவையார் கொடைக்குவிழாவில் குறைவுஅறுக்க
நிறையும்கொன்கொண்டு அணைவதற்குநினைந்துநம்பி திருப்புகலூர்
இறைவர் காதம் பணிய எழுந்தருளிச் சென்று அங்கு எய்தினார் 3205

சென்றுவிரும்பித் திருப்புகலூர்த் தேவர்பெருமான்கோயில்மணி
முன்றில் பணிந்து வலம்கொண்டு முதல்வர்முன்புவீழ்ந்து இறைஞ்சித்
தொன்றுமரபின் அடித்தொண்டு தோய்ந்தஅன்பில் துதித்துஎழுந்து
நின்று பதிக இசைபாடி நினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார் 3206

சிறிதுபொழுது கும்பிட்டுச்சிந்தை முன்னம் அங்குஒழிய
வறிதுபுறம்போந்து அருளிஅயல் மடத்தில் அணையார் வன்தொண்டர்
அறிவுகூர்ந்த அன்பருடன் அணிமுன்றிலின்ஓர் அருகுஇருப்ப
மறிவண்கையர் அருளேயோ மலர்க்கண் துயில்வந்ததுஎய்தியதால் 3207

துயில்வந்து எய்தத் தம்பிரான்தோழர் அங்குத்திருப்பணிக்குப்
பயிலும் சுடுமண் பலகைபலகொணர்வித்து உயரம்பண்ணித்தேன்
அயிலும் சுரும்புஆர்மலர்ச்சிகழி முடிமேல் அணியாஉத்தரிய
வெயில் உந்தியவெண்பட்டுஅதன்மேல் விரித்துப்பள்ளி மேவினார் 3208

சுற்றும்இருந்ததொண்டர்களும்துயிலும் அளவில் துளைமலர்க்கண்
பற்றும்துயில் நீங்கிடப்பள்ளி உணர்ந்தார் பரவை கேள்வனார்
வெற்றி விடையார் அருளாலே வேமண்கல்லே விரிசுடர்ச் செம்
பொன்திண் கல் ஆயினகண்டு புகலூர் இறைவர் அருள்போற்றி 3209

தொண்டர் உணரமகிழ்ந்து எழுந்து துணைக்கைக்கமல முகைதலைமேல்
கொண்டுகோயில் உள்புக்குக் குறிப்பில் அடங்காப்பேர் அன்பு
மண்டுகாதல் உறவணங்கி வாய்த்த மதுர மொழிமாலை
பண்தங்கு இசையில் தம்மையே புகழ்ந்து என்று எடுத்துப்பாடினார் 3210

பதிகம்பாடித் திருக்கடைக்காப்பு அணிந்துபரவிப்புறம்போந்தே
எதிர்இல் துன்பம் இம்மையே தருவார் அருள்பெற்று எழுந்தருளி
நிதியின் குவையும் உடன்கொண்டு நிறையும் நதியும் குறைமதியும்
பொதியும் சடையார் திருப்பனையூர் புகுவார் புரிநூல் மணிமார்பர் 3211

செய்ய சடையார் திருப் பனையூர்ப்
புறத்துத் திருக்கூத் தொடும் காட்சி
எய்த அருளஎதிர் சென்று அங்கு
எழுந்த விருப்பால் விழுந்து இறைஞ்சி
ஐயர் தம்மை அரங்கு ஆட
வல்லார் அவரே அழகியர் என்று
உய்ய உலகு பெறும் பதிகம்
பாடி அருள் பெற்று உடன் போந்தார் 3212

வளம் மல்கிய சீர்த் திருப்பனையூர்
வார்வார் ஏத்த எழுந்தருளி
அளவுஇல் செம்பொன் இட்டிகைகள்
ஆள் மேல் நெருங்கி அணி ஆரூர்த்

தளவமுறுவல் பரவையார்
தம் மாளிகையில் புகத்தாமும்
உளம் மன்னிய தம் பெருமகனார்
தம்மை வணங்கி உவந்து அணைந்தார் 3213

வந்து பரவைப்பிராட்டியார் மகிழ
வைகி மருவும் நாள்
அம்தண் ஆரூர் மருங்கு அணிய
கோயில் பலவும் அணைந்து இறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ விருப்பினொடும்
தெய்வப் பெருமாள் திருவாரூர்
முந்தி வணங்கி இனிது இருந்தார்
முனைப்பாடியர் தம் காவலனார் 3214

பலநாள் அமர்வார் பரமர் திரு
அருளால் அங்கு நின்றும்போய்
சிலைமா மேரு வீரனார்
திருநன்னிலத்துச் சென்று எய்தி
வலமாவந்து கோயிலினுள்
வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலம் ஆர்கின்ற தண் இயல்வெம்
மையினான் என்னும் தமிழ்மாலை 3215

பாடி அங்கு வைகியபின்
பரமர் வீழிமிழலையினில்
நீடுமறையால் மேம்பட்ட
அந்தணாளர் நிறைந்து ஈண்டி

நாடு மகிழ அவ்வளவு
நடைக்காவணம் பாவாடையுடன்
மாடுகதலி பூகம் நிரை
மல்க மணித்தோரணம் நிரைத்து 3216

வந்து நம்பி தம்மை எதிர்கொண்டு புக்கார் மற்றவரும்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழிமிழலை இறைஞ்சிச்சேண்விசும்பின்
முந்தை இழிந்தமொய் ஒளிசேர் கோயில்தன்னைமுன்வணங்கிப்
பந்தம் அறுக்கும் தம்பெருமான் பாதம் பரவிப் பணிகின்றார் 3217

படம்கொள் அரவில்துயில்வோனும் பதுமத்தோனும் பரவுஅரிய
விடங்கள்விண்ணோர் பெருமானை விரவும்புளகடமும் பரவி
அடங்கல்வீழிகொண்டிருந்தீர் அடியேனுக்கும் அருளும் எனத்
தடம்கொள் செஞ்சொல் தமிழ்மாலை சாத்திஅங்குச்சாரும்தான் 3218

வாசிஅறிந்து காசுஅளிக்க வல்லமிழலை வாணர்பால்
தேசுமிக்க திருவருள்முன்பெற்றுத் திருவாஞ்சியத்துஅடிகள்
பாசம்அறுத்து ஆட்கொள்ளும்தாள்பணிந்து பொருவனார் என்னும்
மாசில்பதிகம் பாடிஅமர்ந்து அரிசில்கரைப்புத்தூர் அணைந்தார் 3219

செழுநீர் நறையூர்நிலவு திருச்சித்தீரமும் பணிந்துஏத்தி
விழுநீர்மையினில் பெருந்தொண்டர் விருப்பினோடும் எதிர்கொள்ள
மழுவோடு இளமான் கரதலத்தில் உடையார் திருப்பத்தூர் வணங்கித்
தொழுநீர்மையினில் துதித்து ஏத்தித் தொண்டர் சூழ உறையும் நாள் 3220

புனிதனார்முன்புகழ்த்துணையார்க்குஅருளும் திறமும்போற்றிஇசைத்து
முனிவர்போற்ற எழுந்தருளி மூரிவெள்ளக் கங்கையினில்
பணிவெண்திங்கள் அணிசடையோர் பதிகள் பலவும் பணிந்துபோந்து
இனிய நினைவில் எய்தினார் இறைவர் திருவாவடுதுறையில் 3221

விளங்கும் திருவாவடுதுறையில்மேயார்கோயில்புடைவலம்கொண்டு
உளம்கொண்டு உருகும் அன்பினுடன் உள்புக்கு இறைஞ்சி ஏத்துவார்
வளம்கொள் பதிகம் மறையவன் என்று எடுத்துவளவன் செங்கணான்
தளம்கொள் பிறப்பும் சிறப்பித்துத் தமிழ்ச்சொல் மாலைசாத்தினார் 3222

சாத்திஅங்கு வைகுநாள் தயங்கும் அன்பருடன் கூடப்போத்தும் இறைஞ்சி
அருள்பெற்றுப்பெண்ஓர்பாகத்துஅண்ணலார்
தீர்த்தப்பொன்னித்தென்கரைமேல் திகழும்பதிகள்பலபணிந்து
மூர்த்தியார்தாம் இடைமருதை அடைந்தார் முனைப்பாடித்தலைவர் 3223

மன்னும் மருதின் அமர்ந்தவரை வணங்கிமதுரச் சொல்மலர்கள்
பன்னிப்புனைந்து பணிந்துஏத்திப்பரவிப்போற்று தொண்டருடன்
அந்நல்பதியில் இருந்து அகல்வார் அரனார் திருநாகேச்சுரத்தை
முன்னிப்புக்குவலம் கொண்டு முதல்வர் திருத்தாள்வணங்கினார் 3224

பெருகும் பதிகம் பிறையணிவாள் நுதலாள்பாடிப்பெயர்ந்து நிறை
திருவின் மலியும் சிவபுரத்துத் தேவர்பெருமான்கழல்வணங்கி
உருகும்சிந்தையுடன் போந்தே உமையோர் பாகர்தாம்மகிழ்ந்து
மருவும் பதிகள்பிறபணிந்து கலயநல்லூர்மருங்குஅணைந்தார் 3225

செம்மைமறையோர் திருக்கலைய நல்லூர்இறைவர்சேவடிக்கீழ்
மும்மைவணக்கம் பெறஇறைஞ்சிமுன்புபரவித்தொழுதுஎழுவார்
கொம்மைமருவு குரும்பைமுலை உமையாள்என்னும்திருப்பதிகம்
மெய்ம்மைப் புராணம் பலவும் மிகச்சிறப்பித்து இசையின் விளம்பினார் 3226

அங்குநின்று திருக்குடமூக்கு அணைந்துபணிந்துபாடிப்போய்
மங்கைபாகர் வலஞ்சுழியை மருவிப்பெருகும் அன்புஉருகத்
தங்கு காதலுடன் வணங்கித்தமிழால் பரசி அரசினுக்குத்
திங்கள் முடியார் அடிஅளித்த திருநல்லூரைச்சென்றுஅணைந்தார் 3227

நல்லூர் இறைவர் கழல்போற்றி நவின்று நடுவு நம்பர் பதி
எல்லாம் இறைஞ்சி ஏத்திப்போந்துஇசையால் பரவும் தம்முடைய
சொல் ஊதியமா அணிந்தவர்தம் சோற்றுத்துறையின் மருங்கு எய்தி
அல்ஊர் கண்டர் கோயிலின் உள்அடைந்துவலம்கொண்டுஅடிபணிவார் 3228

அழல்நீர் ஒழுகி அனைய எனும்
அஞ்சொல் பதிகம் எடுத்தருளிக்
கழல் நீடிய அன்பினிற் போற்றும்
காதல் கூரப் பரவியபின்
செழுநீர்மையினில் அருள்பெற்றுப்
போந்து பரவையார் கேள்வர்
முழுநீறு அணிவார் அமர்ந்த பதி
பலவும் பணிந்து முன்னுவார் 3229

தேவர் பெருமான் கண்டியூர்
பணிந்து திருவையாறு அதனை
மேவி வணங்கித் பூந்துருத்தி
விமலர் பாதம் தொழுது இறைஞ்சிச்
சேவில் வருவார் திருவாலம்
பொழிலில் சேர்ந்து தாழ்ந்து இரவு
பாவு சயனத்து அமர்ந்தருளிப்
பள்ளிகொள்ளக் கனவின்கண் 3230

மழபாடியினில் வருவதற்கு
நினைக்க மறந்தாயோ? என்று
குழகு ஆகியதம் கோலம்
எதிர்காட்டி அருளக்குறித்து உணர்ந்து

நிழல்ஆர் சோலைக்கரைப்
பொன்னி வடபால் ஏறிநெடுமாடம்
அழகுஆர் வீதி மழபாடி
அணைந்தார் நம்பி ஆரூரர் 3231

அணைந்து திருக்கோபுரம் இறைஞ்சி
அன்பர் சூழ உடன் புகுந்து
பணம்கொள் அரவம் அணிந்தார் முன்
பணிந்து வீழ்ந்து பரம் கருணைக்
குணம்கொள் அருளின் திறம் போற்றிக்
கொண்ட புளகத்துடன் உருகிப்
புணர்ந்த இசையால் திருப்பதிகம்
பொன்னார் மேனி என்று எடுத்து 3232

அன்னே உன்னை அல்லால் யான்
ஆரை நினைக்கேன் என ஏத்தித்
தன்நேர் இல்லாப் பதிகமலர்
சாத்தித்தொழுது புறம்புஅணைந்து
மன்னும் பதியில் சிற நாள்கள்
வைகித் தொண்டர்உடன் மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையின் இருமருங்கும்
பணிந்து மேல் பால் போதுவார் 3233

செய்யசடையார் திருவானைக்
காவல் அணைந்து திருத்தொண்டர்
எய்த முன் வந்து எதிர்கொள்ள
இறைஞ்சிக் கோயில் உள் புகுந்தே

ஐயர் கமலச் சேவடிக் கீழ்
ஆர்வம் பெருக விழுந்து எழுந்து
மெய்யும் முகிழ்ப்பக் கண்பொழி நீர்
வெள்ளம் பரப்ப விம்முவார் 3234

மறைகள் ஆய நான்கும் என
மலர்ந்த செஞ்சொல் தமிழ்ப்பதிகம்
நிறையும் காதலுடன் எடுத்து
நிலவும் அன்பர் தமை நோக்கி
இறையும் பணிவார் எம்மையும் ஆள்
உடையார் என்று என்று ஏத்துவார்
உறையூர்ச் சோழன் மணியாரம்
சாத்தும் திறத்தை உணர்ந்தருளி 3235

வளவர் பெருமான் மணிஆரம்
சாத்திக்கொண்டு வரும்பொன்னிக்
கிளரும் திரைநீர் மூழ்குதலும்
வழுவிப் போகக் கேதம் உற
அளவுஇல் திருமஞ்சனக்குடத்துள்
அதுபுக்கு ஆட்ட அணிந்தருளித்
தளரும் அவனுக்கு அருள்புரிந்த
தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார் 3236

சாற்றி அங்குத் தங்கும் நாள்
தயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றார் கோயில் எம் மருங்கும்
சென்று தாழ்ந்து நிறை விருப்பால்

போற்றி அங்கு நின்றும் போய்ப்
பொருஇல் அன்பர் மருவிய தொண்டு
ஆற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்
சிலாச்சிராமம் சென்று அடைந்தார் 3237

சென்று திருக்கோபுரம் இறைஞ்சித்
தேவர் மலிந்த திருந்துமணி
முன்றில் வலம்கொண்டு உள்அணைந்து
முதல்வர் முன்னம் வீழ்ந்து இறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காதல்
நயப்புப் பெருக நாதர் எதிர்
நின்று பரவி நினைந்தபொருள்
அருளாது ஒழிய நேர் நின்று 3238

அன்பு நீங்கா அச்சமுடன்
அடுத்த திருத்தோழமைப் பணியால்
பொன்பெறாத திருவுள்ளம்
புழுங்க அழுங்கிப் புறம்பு ஒருபால்
முன்புநின்ற திருத்தொண்டர்
முகப்பே முறைப்பாடு உடையார்போல்
என்புகரைந்து பிரானார் மற்று
இலையோ என்ன எடுக்கின்றார் 3239

எழுசீர் விருத்தம்

நித்தமும் நீங்கா நிலைமையின் நீங்கி
நிலத்திடைப் புலம்கெழும் பிறப்பால்
உய்த்த காரணத்தை உணர்ந்து நொந்துஅடிமை
ஒருமையாம் எழுமையும் உணர்த்தி

எத்தனை அருளாது ஒழியினும் பிரானார்
இவர் அலாது இல்லையோ என்பார்
வைத்தனன் தனக்கே தலையும் என் நாவும்
என வழுத்தினர் வழித் தொண்டர் 3240

இவ்வகை பரவித் திருக் கடைக்காப்பும்
ஏசின அல்ல என்று இசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெருமானார்
விழுநிதிக் குபை அளித்தருள
மைவளர் கண்டர் கருணையே பரவி
வணங்கி அப்பதியிடை வைகி
எவ்வகை மருங்கும் இறைவர்தம் பதிகள்
இறைஞ்சி அங்கு இருந்தனர் சில நாள் 3241

அப்பதி நீங்கி அருளினால் போகி
ஆவின் அஞ்சு ஆடுவார் நீடும்
எப்பெயர்ப் பதியும் இரு மருங்கு இறைஞ்சி
இறைவர் பைஞ்ஞீலியை எய்திப்
பைப்பணி அணிவார் கோபுரம் இறைஞ்சிப்
பாங்கு அமர் புடை வலம் கொண்டு
துப்பு உறழ் வேணியார் கழல் தொழுவார்
தோன்று கங்காளரைக் கண்டார் 3242

கண்டவர் கண்கள் காதல்நீர் வெள்ளம்
பொழிதரக் கைகுவித்து இறைஞ்சி
வண்டு அறை குழலார் மனம் கவர் பலிக்கு
வரும் திருவடிவு கண்டவர்கள்

கொண்டது ஓர் மயலால் வினவு கூற்று ஆகக்
குலவு சொல் கார் உலாவிய என்று
அண்டர் நாயகரைப் பரவி ஆரணிய
விடங்கராம் அரும்தமிழ் புனைந்தார் 3243

பரவி அப்பதிகத் திருக்கடைகாப்புச்
சாத்திமுன் பணிந்து அருள் பெற்றுக்
கரவுஇல் அன்பர்கள் தம்கூட்டமும் தொழுது
கலந்து இனிது இருந்து போந்தருளி
விரவிய ஈங்கோய் மலைமுதல் ஆக
விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
குரவு அலர் சோலை அணி திருப்பாண்டிக்
கொடுமுடி அணைந்தனர் கொங்கில் 3244

கொங்கினில் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க்
கொடுமுடிக் கோயில் முன்குறுகிச்
சங்க வெண்குழையர் உழைவலம் வந்து
சார்ந்து அடி அன்பினில் தாழ்ந்து
பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத் தொழுது
புனிதர் பொன் மேனியை நோக்கி
இங்கு இவர் தம்மை மறக்க ஒண்ணாது என்று
எழுந்த மெய்க்குறிப்பினில் எடுப்ப 3245

அண்ணலார் அடிகள் மறக்கினும் நாம
அஞ்செழுத்து அறிய எப்பொழுதும்
எண்ணிய நாவே இன்சுவை பெருக
இடையறாது இயம்பும் என்று இதனைத்

திண்ணிய உணர்வில் கொள்பவர் மற்றுப்
பற்றிலேன் எனச் செழுந்தமிழால்
நண்ணிய அன்பில் பிணிப்புற நவின்றார்
நமச்சிவாயத் திருப் பதிகம் 3246

உலகு எலாம் உய்ய உறுதி ஆம் பதிகம்
உரைத்து மெய்உணர்வு அறா ஒருமை
நிலவிய நிந்தையுடன் திரு அருளால்
நீங்குவார் பாங்கு நல் பதிகள்
பலவும் முன் பணிந்து பரமர்தாள் போற்றிப்
போந்து தண் பனிமலர்க் படப்பைக்
குலவும் அக் கொங்கின் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர்
குறுகினார் முறுகும் ஆதரவால் 3247

அத்திருப்பதியை அணைந்து முன் தம்மை
ஆண்டவர் கோயில் உள் புகுந்து
மெய்த்தவர் சூழவலம்கொண்டு முன்பு
மேவுவார் தம் எதிர் விளங்க
நித்தனார் தில்லை மன்றுள் நின்று ஆடல்
நீடியகோலம் நேர் காட்டக்
கைத்தலம் குவித்துக் கண்கள் ஆனந்தக்
கலுழி நீர் பொழிதரக் கண்டார் 3248

காண்டலும் தொழுது வீழ்ந்துஉடன் எழுந்து
கரை இல் அன்பு என்பினை உருக்கப்
பூண்ட ஐம்புலனில் புலப்படா இன்பம்
புணர்ந்து மெய்உணர்வினில் பொங்கத்

தாண்டவம் புரியும் தம்பிரானாரைத்
தலைப்படக் கிடைத்தபின் சைவ
ஆண்டகையாருக்கு அடுத்த அந் நிலைமை
விளைவையார் அளவு அறிந்து உரைப்பார் 3249

அந்நிலை நிகழ்ந்த ஆர் அருள்பெற்ற
அன்பனார் இன்ப வெள்ளத்து
மன்னிய பாடல் மகிழ்ந்து உடன் பரவி
வளம்பதி அதனிடை மருவிப்
பொன்மணி மன்றுள் எடுத்த சேவடியார்
புரிநடம் கும்பிடப் பெற்றால்
என் இனிப்புறம் போய் எய்தவது என்று
மீண்டு எழுந்து அருளுதற்கு எழுவார் 3250

ஆயிடை நீங்கி அருளினால் செல்வார்
அரு வரைச் சுரங்களும் பிறவும்
பாயும் நீர் நதியும் பல பல கடந்து
பரமர் தம் பதிபல பணிந்து
மேயவண் தமிழால் விருப்பொடும் பரவி
வெஞ்சமாக் கூடலும் பணிந்து
சேயிடை கழியப் போந்து வந்து அடைந்தார்
தென்திசைக் கற்குடி மலையில் 3251

அறுசீர் விருத்தம்

வீடுதரும் இக் கற்குடியில்
விழுமியாரைப் பணிந்து இறைஞ்சி
நீடு விருப்பில் திருப்பதிகம்
நிறைந்த சிந்தையுடன் பாடிப்

பாடும் விருப்பில் தொண்டருடன்
பதிகள் பலவும் அணைந்து இறைஞ்சித்
தேடும் இருவர் காண்பு அரியார்
திருஆறை மேல் தளி சென்றார் 3252

செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த
சிவனார் ஆறைமேல் தளியில்
நம்பர் பாதம் பணிந்து இறைஞ்சி
நாளும் மகிழ்வார்க்கு அருள்கூட
உம்பர்போற்றும் தானங்கள்
பலவும் பணிந்து போந்து அணைவார்
இம்பர் வாழ இன்னம்பர்
நகரைச் சேர எய்தினார் 3253

ஏரின் மருவும் இன்னம்பர்
மகிழ்ந்த ஈசர் கழல் வணங்கி
ஆரும் அன்பில் பணிந்து ஏத்தி
ஆரா அருளால் அங்கு அமர்வார்
போரின் மலியும்கரி உரித்தார்
மருவும் புறம்பயம் போற்றச்
சேரும் உள்ளம் மிக்கு எழு மெய்ப்
பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார் 3254

அங்கம் ஓதி ஓர் ஆறைமேல் தளி
என்று எடுத்து அமர் காதலில்
பொங்கு செந்தமிழால் விரும்பு
புறம்பயம் தொழப்போதும் என்று

எங்கம் மன்னிய இன்இசைப்பதிகம்
புனைந்து உடன் எய்தினார்
திங்கள் சூடிய செல்வர் மேவு
திருப்புறம் பயம் சேரவே 3255

அப்பதிக்கண் அமர்ந்த தொண்டரும்
அன்று வெண்ணெய் நல்லூரினில்
ஒப்புஅரும் தனி வேதியன் பழ
ஓலைகாட்டி நின்று ஆண்டவர்
இப்பதிக்கண் வந்து எய்த என்ன
தவங்கள் என்றுஎதிர் கொள்ளவே
முப்புரங்கள் எரித்த சேவகர்
கோயில் வாயிலின் முன்னினார் 3256

நீடுகோபுரம் முன்பு இறைஞ்சி
நிலாவு தொண்டரொடு உள் அணைந்து
ஆடல் மேவிய அண்ணலார் அடி
போற்றி அஞ்சலி கோலிநின்று
ஏடு உலாம்மலர் தூவி எட்டினொடு
ஐந்தும் ஆகும் உறுப்பினால்
பீடு நீடு நிலத்தின் மேல் பெருகப்
பணிந்து வணங்கினார் 3257

அங்கு நீடுஅருள்பெற்று உள் ஆர்வம்
மிகப்பொழிந்து எழும் அன்பினால்
பொங்கு நாள் மலர்ப்பாதம் முன் பணிந்து
ஏத்தி மீண்டு புறத்து அணைந்த

எங்கும் ஆகி நிறைந்து நின்றவர்
தாம் மகிழ்ந்த இடங்களில்
தங்கு கோலம் இறைஞ்சுவார் அருள்
தாவு இல் அன்பரோடு எய்தினார் 3258

வம்புநீடு அலங்கல் மார்பின் வன்தொண்டர் வன்னிகொன்றை
தும்பை வெள்அடம்பு திங்கள் தூயநீர் அணிந்த சென்னித்
தம்பிரான் அமர்ந்த தானம் பலபல சார்ந்து தாழ்ந்து
கொம்பு அனார் ஆடல்நீடு கூடலையாற்றூர் சார 3259

செப்பஅரும் பதியில் சேரார் திருமுது குன்றை நோக்கி
ஒப்புஅரும் புகழார் செல்லும் ஒருவழி உமையாளோடு
மெய்ப்பரம் பொருளாய் உள்ளார் வேதியர் ஆகி நின்றார்
முப்புரி நூலும் தாங்கி நம்பியாரூரர் முன்பு 3260

நின்றவர் தம்மைநோக்கி நெகிழ்ந்த சிந்தையராய்த்தாழ்வார்
இன்றுயாம் முதுகுன்று எய்தவழி எமக்கு இயம்பும் என்னக்
குன்றவில்லாளியாரும் கூடலையாற்றூர் ஏறச்சென்றதுஇவ்
வழிதான்என்றுசெல்வழித்துணையாய்ச்செல்ல 3261

கண்டுஅவர் கைகள் கூப்பித் தொழுது பின் தொடர்வார்க் காணார்
வண்டுஅலர் கொன்றையாரை வடிவுடைமழு என்று ஏத்தி
அண்டர் தம்பெருமான் போந்த அதிசயம்அறியேன் என்று
கொண்டு எழும் விருப்பினோடும் கூடலையாற்றூர் புக்கார் 3262

கூடலையாற்றூர் மேவும் கொன்றைவார் சடையினார் தம்
பீடுஉயர்கோயில் புக்குப் பெருகிய ஆர்வம் பொங்க
ஆடகப் பொதுவில் ஆடும் அறைகழல் வணங்கிப்போற்றி
நீடுஅருள்பெற்றுப் போந்து திருமுதுகுன்றில் நேர்ந்தார் 3263

தடநிலைக்கோபுரத்தைத் தாழ்ந்துமுன்இறைஞ்சிக்கோயில்
புடைவலம் கொண்டுபுக்குப் பெருகிய ஆர்வம் பொங்க
நடம்வில்வாரை நஞ்சியிடை எனும்செஞ்சொல் மாலைத்
தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித் தொழுதுகை சுமந்து நின்று 3264

நாதர்பால் பொருள்தாம் வேண்டி நண்ணிய வண்ணம் எல்லாம்
கோதுஅறுமனத்துள் கொண்ட குறிப்பொடும் பரவும்போது
தாதுஅவிழ் கொன்றை வேய்ந்தார் தரஅருள் பெறுவார்சைவ
வேதியர்தலைவர் மீண்டும் மெய்யில் வெண்பொடி யும்பாட 3265

பனிமதிச் சடையார் தாமும் பன்னிரண்டு ஆயிரம் பொன்
நனிஅருள் கொடுக்கும் ஆற்றால் நல்கிட உடையநம்பி
தனிவரும் மகிழ்ச்சிபொங்கத் தாழ்ந்துஎழுந்து அருகுசென்று
கனிவிட மிடற்றினார்முன் பின்ஒன்று கழறல் உற்றார் 3266

அருளும்இக்கனகம்எல்லாம் அடியனேற்கு ஆரூர்உள்ளோர்
மருள்உறவியப்ப அங்கே வரப்பெற வேண்டும் என்னத்
தெருள்உறஎழுந்த வாக்கால் செழுமணி முத்தாற்று இட்டுஇப்
பொருளினை முழுதும் ஆரூர்க் குளத்திற்போய்க் கொள்க என்றார் 3267

என்றுதம்பிரானார் நல்கும்இன்னருள் பெற்ற பின்னர்
வன்தொண்டர் மச்சம் வெட்டிகைக்கொண்டுமணிமுத்தாற்றில்
பொன்திரள் எடுத்துநீர்உள் புகவிட்டுப் போதுகின்றார்
அன்றுஎனைவலிந்துஆட்கொண்டஅருள்இதில்அறிவேன் என்று 3268

மேவிய காதல்கொண்டு விரவுமெய் விருத்தி பெற்றார்
ஆவியின் விருத்தி ஆன அந்தணர் புலியூர் மன்றில்
காவி அம் கண்டர் கூத்துக் கண்டுகும்பிடுவது என்று
வாவிசூழ் தில்லைமூதூர் வழிக்கொள்வான்வணங்கிப் போந்தார் 3269

மாடுஉளபதிகள் சென்றுவணங்கிப்போய் மங்கைபாகர்
நீடிய கடம்பூர் போற்றி நிறைந்த ஆனந்தக் கூத்தர்
ஆடிய தில்லை மூதூர் அணைந்து அணிவாயில் புக்குச்
சேடுஉயர் மாடம் மன்னும் செழுந் திருவீதி சார்ந்தார் 3270

பொன்திருவீதி தாழ்ந்து புண்ணியவிளைவாய் ஓங்கும்
நல்திருவாயில் நண்ணி நறைமலி அலங்கல் மார்பர்
மற்றுஅதன்முன்பு மண்மேல் வணங்கிஉள்புகுந்துபைம்பொன்
சுற்றுமாளிகை சூழ்வந்து தொழுதுகைதலை மேல்கொள்வார் 3271

ஆடியதிருமுன்பு ஆன அம்பொனின் கோபுரத்தின்
ஊடுபுக்கு இறைஞ்சி ஓங்கும் ஒளிர்வளர் கனக மன்றில்
நாடகச் செய்யதாளை நண்ணுற உள்நிறைந்து
நீடும் ஆனந்த வெள்ளக் கண்கள் நீர் நிரந்து பாய 3272

பரவுவாய்குளறிக் காதல்படி திருப்படியைத்தாழ்ந்து
விரவுமெய் அங்கம் ஐந்தும் எட்டினும் வணங்கிவேட்கை
உரன்உறு திருக்கூத்து உள்ளம் ஆர்தரப்பெருகிநெஞ்சில்
கரவு இலாதவரைக்கண்ட நிறைவுதம் கருத்தில்கொள்ள 3273

மடித்தாடும் அடிமைக்கண் என்று
எடுத்துமன் உயிர்கட்கு அருளும் ஆற்றால்
அடுத்துஆற்றும் நல்நெறிக்கண் நின்றார்கள்
வழுவிநரகு அணையா வண்ணம்
தடுப்பானைப் பேரூரில் கண்டநிலை
சிறப்பித்துத் தனிக்கூத்துஎன் றும்
நடிப்பானை நாம்மனமே பெற்றவாறு
எனும்களிப்பால் நயந்து பாடி 3274

மீளாத அருள்பெற்றுப் புறம்போந்து திருவீதி
மேவித்தாழ்ந்தே
ஆளான வன்தொண்டர் அந்தணர்கள் தாம்போற்ற
அமர்ந்து வைகி
மாளாத பேர்அன்பால் பொன்பதியை வணங்கிப்போய்
மறலி வீழத்
தாளாண்மை கொண்டவர்தம் கருப்பறிய
லூர் வணங்கிச் சென்று சார்ந்தார் 3275

எண்சீர்விருத்தம்

கூற்று உதைத்தார் திருக்கொகுடிக் கோயில் நண்ணிக்
கோபுரத்தைத் தொழுமபுகுந்து அன்பர் சூழ
ஏற்றபெருங் காதலினால் இறைஞ்சி ஏத்தி
எல்லைஇலாப் பெருமகிழ்ச்சி மனத்தில் எய்தப்
போற்றிசைத்துப்புறத்து அணைந்து அப்பதியில் வைகிப்
புனிதர் அவர்தமை நினையும் இன்பம் கூறிச்
சாற்றிய மெய்த்திருப்பதிகம் சிம்மாந்து என்னும்
தமிழ்மாலை புனைந்து அங்குச் சாரும் நாளில் 3276

கண்ணுதலார் விரும்பு கருப்பறியலூரைக்
கைதொழுது நீங்கிப்போய்க் கயல்கள் பாயும்
மண்ணிவளம் படிக்கரையை நண்ணி அங்கு
மாதொரு பாகத்தவர் தாள் வணங்கிப் போற்றி
எண்ணில் புகழ்ப்பதிகமும் முன்னவன் என்று ஏத்தி
ஏகுவார் வாழ்கொளிபுத்தூர் எய்தாது
புண்ணியனார் போம்பொழுது நினைந்துமீண்டு
புகுகின்றார் தலைக்கலன் என்று எடுத்துப்போற்றி 3277

திருப்பதிகம் பாடியேசென்று அங்குஎய்தித்
தேவர் பெருமானார் தம் கோயில் வாயில்
உருப் பொலியும் மயிர்ப்புளகம் விரவத் தாழ்ந்தே
உள் அணைந்து பணிந்து ஏத்தி உருகும் அன்பால்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா லானைப்
போற்றிசைத்துப் புறம்போந்து தங்கிப் பூமென்
கருப்பு வயல் வாழ் கொளிபுத்தூரை நீங்கிக்
கானாட்டு முள்ளூரில் கலந்த போது 3278

கானாட்டு முள்ளூரைச் சாரும்போது
கண்நுதலார் எதிர்காட்சி கொடுப்பக் கண்டு
தூநாண் மென்கமலர்க்கொன்றை சடையார் செய்ய
துணைப்பாத மலர்கண்டு தொழுந்தேன் என்று
வான்ஆளும் திருப்பதிகம் வள்வாய் என்னும்
வண்தமிழின் தொடைமாலை மலரச் சாத்தித்
தேன்ஆரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த
திரு எதிர்கொள் பாடியினை எய்தச் செல்வார் 3279

எத்திசையும் தொழுது ஏத்த மத்தயானை
எடுத்து எதிர்கொள்பாடியினை அடைவோம் என்னும்
சித்தநிலைத்திருப்பதிகம் பாடிவந்து
செல்வமிகு செழுங் கோயில் இறைஞ்சி நண்ணி
அத்தர் தமை அடி வணங்கி அங்கு வைகி
அருள்பெற்றுத் திருவேள்விக் குடியில் எய்தி
முத்தி தரும் பெருமானைத் துருத்தி கூட
மூப்பது இலை எனும் பதிகம் பொழிந்து வாழ்ந்தார் 3280

அறுசீர் விருத்தம்

காட்டுநல் வேள்விக் கோலம் கருத்துற வணங்கிக் காதல்
நாட்டிய உள்ளத்தோடு நம்பி ஆரூரர் போற்றி
ஈட்டிய தவத்தோர் சூழ அங்குநின்று ஏகிஅன்பு
பூட்டி ஆட் கொண்டார் மன்னும்தானங்கள்இறைஞ்சிப்போந்து 3281

தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா

எஞ்சாத பேர்அன்பில் திருத்தொண்டருடன் எய்தி
நஞ்சுஆரம் கறைமிடற்றார் இடம்பலவும் நயந்து ஏத்தி
மஞ்சு ஆரும் பொழில் உடுத்த மலர்த்தடங்கள் புடைசூழும்
செஞ்சாலி வயல்மருதத் திருவாரூர் சென்று அடைந்தார் 3282

செல்வமலி திருவாரூர்த் தேவரொடு முனிவர்களும்
மல்குதிருக்கோபுரத்து வந்துஇறைஞ்சி உள்புக்கு அங்கு
எல்லைஇலாக் காதல்மிக எடுத்த மலர்க்கை குவித்துப்
பல்குதிருத்தொண்டருடன் பரமர் திருமுன் அணைந்தார் 3283

மூவாத முதல்ஆகி நடுஆகி முடியாத
சேஆரும் கொடியாரைத் திருமூலட் டானத்துஉள்
ஓவாத பெருங் காதலுடன் இறைஞ்சிப் புறம்போந்து
தாவாத புகழ்ப் பரவையார் திருமாளிகை சார்ந்தார் 3284

பொங்குபெரு விருப்பினொடு புரிகுழலார் பலர்போற்றப்
பங்கயக்கண் செங்கனிவாய்ப் பரவையார் அடிவணங்கி
எங்களையும் நினைந்தருளிற்று எனஇயம்ப இனிதுஅளித்து
மங்கைநல்லார் அவரோடும் மகிழ்ந்து உறைந்துவைகும்நாள் 3285

நாயனார் முதுகுன்றார் நமக்கு அளித்த நல்நிதியம்
தூயமணிமுத்தாற்றில் புகவிட்டேம் துணைவர் அவர்
கோயிலின் மாளிகைமேல் பால்குளத்தில் அவர் அருளாலே
போய் எடுத்துக் கொடுபோதப் போதுவாய் எனப் புகல 3286

என்ன அதிசயம் இதுதான்என் சொன்னவாறு என்று
மின்இடையார் சிறுமுறுவலுடன் விளம்ப மெய்உணர்ந்தார்
நன்னுதலாய் என்னுடைய நாதன் அருளால் குளத்தில்
பொன்அடைய எடுத்து உனக்குத்தருவது பொய்யாது என்று 3287

ஆங்குஅவரும் உடன்போத அளவுஇறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயில் உள்மகிழ்ந்த புராதனரைப்புக்கு இறைஞ்சி
ஓங்குதிரு மாளிகையை வலம்வந்து அங்கு உடன் மேலைப்
பாங்கு திருக்குளத்து அணைந்தார் பரவையார்தனித்துணைவர் 3288

மற்றுஅதனில் வடகீழ்பால் கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக் கைதொழுது குளத்தில் இழிந்து
அற்றைநாள் இட்டுஎடுப்பார் போல் அங்குத் தடவுதலும் 3289

நீற்று அழகர் பாட்டு உவந்து திருவிளையாட்டினில் நின்று
மாற்றுஉறு செம்பொன் குளத்து வருவியாது ஒழிந்தருள
ஆற்றினில் இட்டுக் குளத்தில் தேடுவீர்! அருள்இதுவோ
சாற்றும் எனக்கோல் தொடியார் மொழிந்தருளத் தனித்தொண்டர் 3290

முன்செய்த அருள்வழியே முருகு அலர்பூங்குழல்பரவை
தன்செய்யவாயில் நகை தாராமேதாரும் என
மின்செய்த நூல் மார்பின் வேதியர் தாம் முதுகுன்றில்
பொன்செய்த மேனியினீர் எனப்பதிகம் போற்றி இசைத்து 3291

முட்ட இமையோர் ...றிய முதுகுன்றில் தந்த பொருள்
சட்டநான் பெறாது ஒழிந்த தளர்வினால் கையறவு ஆம்
இட்டளத்தை இவள்எதிரே கெடுத்தருளும் எனும்திருப்பாட்டு
எட்டுஅளவும்பொன் காட்டாது ஒழிந்தருள ஏத்துவார் 3292

ஏத்தாதே இருந்தறியேன் எனும் திருப்பாட்டு எவ்உலகம்
காத்து ஆடும் அம்பலத்துக்கண் உளன் ஆம்கண்ணுதலைக்
கூத்தா! தந்தருளாய் இக்கோமளத்தின் முன் என்று
நீத்தாரும் தொடர்வு அரிய நெறி நின்றார் பரவுதலும் 3293

கொந்து அவிழ்பூங் கொன்றைமுடிக் கூத்தனார் திருஅருளால்
வந்து எழுபொன் திரள்எடுத்து வரல்முறையால் கரைஏற்ற
அந்தரத்து மலர்மாரி பொழிந்து இழிந்தது அவனிஉளோர்
இந்த அதிசயம் என்னே! யார் பெறுவார்! எனத் தொழுதார் 3294

ஞாலம் வியப்பு எய்தவரும் நல்கனகமிடை எடுத்து
மூலம்எனக் கொடுபோந்த ஆணியின்முன் உரைப்பிக்க
நீல மிடற்றவர் அருளால் உரைதாழப் பின்னும் நெடு
மால் அயனுக்கு அரியகழல் வழுத்தினார் வன்தொண்டர் 3295

மீட்டும் அவர்பரவுதலும் மெய்அன்பர் அன்பில் வரும்
பாட்டு உவந்து கூத்து உவந்தார் படுவாசி முடிவுஎய்தும்
ஓட்டு அறு செம்பொன் ஒக்க ஒருமாவும் குறையாமல்
காட்டுதலும் மகிழ்ந்து எடுத்துக்கொண்டு கரை ஏறினார் 3296

கரையேறிப் பரவையாருடன் கனகம் ஆனது எலாம்
நிரையே ஆளில் சுமத்தி நெடுநிலை மாளிகை போக்கித்
திரை ஏறும் புனல் சடிலத் திருமூலட்டானத்தார்
விரை ஏறும் மலர்ப்பாதம் தொழுது அணைந்தார் வீதியினில் 3297

வந்து திருமாளிகையின்உள்புகுந்து மங்கல வாழ்த்து
அந்தம் இலா வகை ஏத்தும்அளவுஇறந்தார் ஒலிசிறப்பச்
சிந்தை நிறைமகிழ்ச்சியுடன்சேயிழையாருடன் அமர்ந்தார்
கந்தம் மலிமலர்ச்சோலை நாவலர்தம் காவலனார் 3298

அணிஆரூர் மணிப்புற்றின் அமர்ந்தருளும் பரம்பொருளைப்
பணிவார் அங்கு ஒரு நாளில் பாராட்டும் திருப்பதிகம்
தணியாத ஆனந்தம் தலைசிறப்பத் தொண்டருடன்
துணிவு ஆயபொருள் வினவித் தொழுது ஆடிப் பாடுவார் 3299

பண் நிறையும் வகை பாறு தாங்கி என எடுத்தருளி
உள்நிறையும் மனக்களிப்பால் உறுபுளகம் மயிர் முகிழ்ப்பக்
கண் நிறையும் புனல்பொழியக் கரை இகந்த ஆனந்தம்
எண் நிறைந்தபடி தோன்ற ஏத்தி மகிழ்ந்து இன்புற்றார் 3300

இன்புற்று அங்குஅமர் நாளில் ஈறுஇல் அருமறை பரவும்
வன்புற்றின் அரவு அணிந்த மன்னவனார் அருள்பெற்றே
அன்புற்ற காதலுடன் அளவு இறந்த பிறபதியும்
பொன்புற்கு என்றிட ஒளிரும் சடையாரைத் தொழப்போவார். 3301

பரிசனமும் உடன்போதப் பாங்குஅமைந்த பதிகள்தொறும்
கரிஉளிவை புனைந்தார்தம் கழல் தொழுதுமகிழ்ந்து ஏத்தித்
துரிசு அறுநல்பெருந் தொண்டர் நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுறு மெய்த்திருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ளப் புக்குஅணைந்தார். 3302

விண்தடவு கோபுரத்தைப் பணிந்து கரம் மேற்குவித்துக்
கொண்டுபுகுந்து அண்ணலார் கோயிலினை வலம்செய்து
மண்டியபேர் அன்பினொடு மன்னு திருநள்ளாறர்
புண்டரிகச்சேடிக்கீழ்ப்பொருந்தி நிலமிசைப்பணிந்தார். 3303

அம்கணரைப்பணிந்தேத்தி அருளினால் தொழுது போய்
மங்குல் அணிமணி மாடத்திருக்கடவூர் வந்து எய்தித்
திங்கள் வளர் முடியார்தம் திருமயானமும் பணிந்து
பொங்கும் இசைப் பதிகம் மருஆர் கொன்றைஎனப்போற்றி. 3304

திருவீரட்டானத்துத் தேவர் பிரான் சினக்கூற்றின்
பொருவீரம் தொலைத்த கழல்பணிந்து பொடிஆர்மேனி
மரு ஈரத்தமிழ் மாலை புனைந்து ஏத்தி மலைவதைத்த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் பெருகு ஆர்வத்தொடும் சென்றார். 3305

வரையோடு நிகர்புரிசைவலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
உரையோரைப் பதிகம் எனக்குஇனி ஓதிப்போய்ச்சங்கம்
நிரைஒடு துமித்தூபம் மணித்தீபம் நித்திலப் பூந்
திரை ஓதம் கொண்டு இறைஞ்சும் திருச்சாய்க்காடுஎய்தினார்.3306

தேவர்பெருமான் தன்னைத் திருச்சாய்க்காட்டினில்பணிந்து
பாவலர் செந்தமிழ் மாலைத் திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரம் எரிந்த்தார் வெண்காடு பணிந்துஏத்தி
நாவலர் காவலர் அடைந்தார் நனிபள்ளித் திருநகரில். 3307

நனிபள்ளி அமர்ந்தபிரான் கழல்வணங்கி நல்தமிழின்
புனிதநறும் தொடைபுனைந்து திருச்செம்பொன்பள்ளிமுதல்
பனிமதி சேர்சடையார்தம் பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தம் திருநின்றியூர் சார்ந்தார். 3308

நின்றியூர் மேயாரை நேயத்தால் புக்கு இறைஞ்சி
ஒன்றிய அன்புஉள் உருகப் பாடுவார் உடைய அரசு
என்றும் உலகு இடர் நீங்கப் பாடிய ஏழ் எழுநூறும்
அன்று சிறுப்பித்து அம்சொல் திருப்பதிகம் அருள்செய்தார். 3309

அப்பதியில் அன்பருடன் அமர்ந்து அகல்வார் அகலிடத்தில்
செப்புஅரிய புகழ்நீடூர் பணியாது செல்பொழுதில்
ஒப்புஅரிய உணர்வினால் நினைந்தருளித் தொழுதுறுவார்
மெய்ப்பொருள் வண்தமிழ் விளம்பியே மீண்டு அணைந்தார். 3310

மடல்ஆரும் புனல்நீடூர் மருவினார்தாள் வணங்காது
விடலாமே எனும்காதல் விருப்புறும் அத்திருப்பதிகம்
அடல் ஆர் சூலப்படையார் தமைப்பாடி அடிவணங்கி
உடல் ஆரும் மயிர்ப்புளகம் மிகப்பணிந்து அங்குஉறைகின்றார். 3311

அங்கண்இனிதுஅமர்ந்து அருளால் திருப்புன்கூர்அணைந்துஇறைஞ்சிக்
கொங்குஅலரும் மலர்சாலைத்திருக்கோலக்காஅணையக்
கங்கைசடைக்கரந்தவர் தாம்எதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிருப்பால் தொழுது திருப்பதிகம் போற்றிஇசைப்பார். 3312

திருஞான சம்பந்தர் திருக்கைகளால் ஒற்றிப்
பெருகு ஆர்வத்துடன் பாடப் பிஞ்ஞகளார் கண்டு இரங்கி
அருளாலே திருத்தாளம் அளித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருள்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடியே போற்றிஇசைத்தார். 3313

மூவாத முழுமுதலார் முதல் கோலக்கா அகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை வலம்கொண்டு தாழ்ந்து இறைஞ்சி
நாஆர் முத்தமிழ் விரகர் நல்பதங்கள் பரவிப்போய்
மேவார்தம் புரம்செற்றார் குருகாவூர் மேவுார். 3314

உண்நீரின் வேட்கையுடன் உறுபசியால் மிக வருந்திப்
பண்நீர்மை மொழிப்பரவையார் கொழுநர்வரும் பாங்கர்க்
கண்நீடு திருநுதலார் காதல்வரக் கருத்து அறிந்து
தண்ணீரும் பொதிசோறும் கொண்டுவழிச்சார்கின்றார். 3315

வேனில்உறுவெயில் வெம்மைதணிப்பதற்குவிரைக்குளிர்மெண்
பானல் மலர்த்தடம்போலும் பந்தர் ஒருபால் அமைத்தே
ஆனமறை வேதியராய் அருள்வேடம் கொண்டிருந்தார்
மான்அமரும் திருக்கரத்தார் வன்தொண்டர் தமைப்பார்த்து. 3316

குருகாவூர் அமர்ந்தருளும் குழகர் வழி பார்த்திருப்பத்
திருவாரூர்த் தம்பிரான் தோழர் திருத்தொண்டருடன்
வருவார் அப்பந்தரிடைப்புகுந்து திருமறையவர்பால்
பெருகு ஆர்வம் செல இருந்தார் சிவாய நம எனப்பேசி. 3317

ஆலநிழல் கீழ்இருந்தார் அவர் தம்மை எதிர்நோக்கிச்
சாலமிகப் பசித்தீர் இப்பொதி சோறு தருகின்றேன்
காலம் இனித்தாழா மேகைக்கொணடு இங்குஇனிது அருந்தி
ஏல நறும் குளிர்தண்ணீர் குடித்துஇளைப்புத் தீரும் என. 3318

வன்தொண்ட அதுகேட்டு மறைமுனிவர் தரும்பொதிசோறு
இன்று நமக்கு எதிர்விலக்கல் ஆகாது என்றுஇசைந்தருளிப்
பொன்தயங்கு நூல்மார்பர் தரும் பொதி சோறு
அதுவாங்கிச் சென்றுதிருத்தொண்டருடன் திருஅமுது செய்தருளி. 3319

எண்இறந்த பரிசனங்கள் எல்லாரும் இனிது அருந்தப்
பண்ணியபின் அம்மருங்கு பசித்துஅணைந்தார்களும் அருந்த
உள்நிறைந்த ஆர் அமுதாய் ஒருகாலும் உலவாதே
புண்ணியனார் தாம்அளித்தபொதி சோறு பொலிந்ததால். 3320

சங்கரனார் திருவருள்போல் தண்ணீரின் சுவை ஆர்ந்து
பொங்கிவரும் ஆதரவால் அவர்நாமம் புகழ்ந்துஏத்தி
அங்குஅயர்வால்பள்ளி அமர்ந்து அங்கு அணைந்தார்களும் துயிலக்
கங்கை சடைக்கரந்தார் அப்பந்தரொடும் தாம்கரந்தார். 3321

சித்தநிலை திரியாத திருநாவலூர் மன்னர்
அத்தகுதியினில் பள்ளி உணர்ந்து அவரைக் காணாமை
இத்தனை ஆம்மாற்றம் அறிந்திலேன் என எடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம் விளம்பியே சென்றுஅடைந்தார். 3322

குருகாவூர் அமர்ந்தருளும் குழகனார் கோயிலினுக்கு
அருகுஆர்பொன்கோபுரத்தை அணைந்துஇறைஞ்சி உள்புக்கு
வருகாதல் கூர வலம்கொண்டு திருமுன் வணங்கி
பருகா இன் அமுதத்தைக் கண்களால் பருகினார். 3323

கண்ஆர்ந்த இன்அமுதைக் கைஆரத் தொழுது இறைஞ்சிப்
பண்ஆர்ந்த திருப்பதிகம் பாடியே பணிந்து ஏத்தி
உள்நாடும் பெருங்காதல் உடையவர்தாம் புறத்து எய்தி
நண்ஆர்வத் தொண்டருடன் அங்குஇனிது நயந்திருந்தார். 3324

அந்நாளில் தம்பெருமான் அருள்கூடப்பணிந்துஅகன்று
மின்ஆர் செஞ்சடை முடியார் விரும்பும் இடம்புலவணங்கிக்
கல்நாடும் எயில் புடைசூழ் கழிப்பாலை தொழுது ஏத்தி
தென்நாவலூர் மன்னர் திருத்தில்லை வந்து அடைந்தார். 3325

சீர்வளரும் திருத்தில்லைத் திருவீதி பணிந்து புகுந்து
ஏர்வளர் பொன்திருமன்றுள் எடுத்த சேவடி இறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும் பதி அதனில் பணிந்துஉறைவார்
போர்வளர்மேருச்சிலையார் திருத்தினை மாநகர் புகுந்தார். 3326

திருத்தினைமாநகர்மேவும் சிவக்கொழுந்தைப்பணிந்துபோய்
நிருத்தனார் அமர்ந்தருளும் நிறைபதிகள் பலவணங்கிப்
பொருத்தமிகும் திருத்தொண்டர்போற்றுதிரு நாவலூர்
கருத்தில் வரும் ஆதரவால் கைதொழச்சென்று எய்தினார். 3327

திருநாவலூர் மன்னர் சேர்கின்றார் எனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியயோரும் தொண்டர்களும்பெருவாழ்வு
வருநாள் என்று அலங்கரித்து வந்து எதிர்கொண்டுஉள்அணைச்
செருநாகத்துஉரிபுனைந்தார் செழுங்கோயில்உள்அணைந்தார். 3328

மேவியஅத்தொண்டர் குழாம்மிடைந்து அர என்று எழும் ஓசை
மூவுலகும் போய் ஒலிப்ப முதல்வனார் முன்பு எய்தி
ஆவியினும் அடைவுடையார் அடிக்கமலத்து அருள்போற்றிக்
கோவலன் நான்முகன் எடுத்துப் பாடியே கும்பிட்டார். 3329

நலம்பெருகும்அப்பதியில் நாடிய அன்பொடு நயந்து
குலம்பெருகும் திருத்தொண்டர் குழாத்தோடும்இனிதுஅமர்ந்து
சலம்பெருகும் சடைமுடியார் தாள்வணங்கி அருள்பெற்று
பொலம்புரிநூல் மணிமார்பர் பிறபதியும் தொழப்போவார். 3330

தண்டகம்ஆம் திருநாட்டுத் தனிவிடையார் மகிழ்வுஇடங்கள்
தொண்டர் எதிர் கொண்டுஅணையத் தொழுதுபோய்த்தூயநதி
வண்டுஅறை பூம்புறவு மலை வளமருதம்பல கடந்தே
எண் திசையோர் பரவு திருக்கழுமலக்குன்றை எய்தினார். 3331

தேன்ஆர்ந்த மலர்ச்சோலைத் திருக்கழுக்குன்றத்து
அடியார் ஆனாத விருப்பினொடும் எதிர்கொள்ள அடைந்தருளித்
தூநாள்வெண் மதிஅணிந்த சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதுஇறைஞ்சிப்
பாநாடும் இன் இசையின் திருப்பதிகம் பாடினார். 3332

பாடியஅப்பதியின் கண்இனிதுஅமர்ந்து பணிந்துபோய்
நாடியநல் உணர்வினொடும் திருக்கச்சூர்தனை நண்ணி
ஆடக மாமதில் புடைசூழ் ஆலக்கோயில் இன்அமுதைக்
கூடிய மெய்அன்பு உருக்க கும்பிட்டுப் புறத்து அணைந்தார். 3333

அணைந்தருளும் அவ்வேலைஅமுது செயும்பொழுது ஆகக்
கொணர்ந்துஅமுதுசமைத்து அளிக்கும் பரிசனமும்குறுகாமைத்
தணந்த பசிவருத்தத்தால் தம்பிரான் திருவாயில்
புணர்ந்த மதில்புறத்து இருந்தார் முனைப்பாடிப் புரவலனார். 3334.

வன்தொண்டர் பசிதீர்க்க மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்தங்கு வெண்தலை ஓடுஒழிந்து ஒரு வெற்று ஓடுஏந்தி
அன்றுஅங்கு வாழ்வார் ஓர்அந்தணராய்ப்புறப்பட்டுச்
சென்று அன்பர் முகம் நோக்கி அருள்கூரச் செப்புவார். 3335

மெய்ப்பசியால் மிகவருந்தி இளைத்திருந்தீர்வேட்கைவிட
இப்பொழுதேசோறு இரந்து இங்குயான்உமக்குக்கொணர்கின்றேன்
அப்புறும் நீர்அகலாதே சிறிதுபொழுது அமரும் எனச்
செப்பி அவர்திருக்கச்சூர் மனைதோறும் சென்றுஇரப்பார். 3336

வெண்திருநீற்றுஅணி திகழவிளங்குநூல் ஒளிதுளங்கக்
கண்டவுர்கள் மனம்உருகக் கடும் பகல்போது இடம் பலிக்குப்
புண்டரிகக்கழல் புவிமேல் பொருந்த மனைதொறும் புக்குக்
கொண்டு தாம்விரும்பி ஆட்கொண்டவர் முன்கொடுவந்தார். 3337

இரந்து தாம்கொடுவந்த இன்அடிசிலும் கறியும்
அரந்தை தரும் பசிதீர அருந்துவீர் என அளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம் பேர்அருளின் திறம்பேணி
நிரந்த பெருங் காதலினால் நேர்தொழுது வாங்கினார். 3338

வாங்கிய அத்திருஅமுது வன்தொண்டர் மருங்குஅணைந்த
ஒங்குதவத் தொண்டருடன் உண்டருளி உவந்திருப்ப
ஆங்குஅருகு நின்றார் போல் அவர்தம்மை அறியாமே
நீங்கினார் எப்பொருளும் நீங்காத நிலைமையினார். 3339

திருநாவலூராளிசிவயோகியார் நீங்க
வருநாம மறையவனார் இறையவனார் எனமதித்தே
பெருநாதச் சிலம்பு அணிசேவடி வருந்தப் பெரும்பகல்கண்
உருநாடி எழுந்தருளிற்று என்பொருட்டு ஆம் என உருகி. 3340

முதுவாய் ஓரி என்று எடுத்து முதல்வனார்தம் பெருங்கருணை
அதுஆம் இதுஎன்று அதிசயம்வந்து எய்தக்கண்ணீர்மழைஅருவிப்
புதுவார் புனலின் மயிர்ப்புளகம் புதையப்பதிகம் போற்றிசைத்து
மதுஆர் இதழி முடியாரைப் பாடிமகிழ்ந்து வணங்கினார். 3341

வந்தித்து இறைவர் அருளால் போய்மங்கைபாகர்மகிழ்ந்தஇடம்
முந்தித் தொண்டர் எதிர்கொள்ளப்புக்கு முக்கண்பெருமானைச்
சிந்தித்திடவந்துஅருள்செய் கழல்பணிந்து செஞ்சொல் தொடை புனைந்தே
அந்திச்செக்கர் பெருகு ஒளியார் அமரும் காஞ்சி மருங்குஅ ணைந்தார். 3342

அன்றுவெண்ணெய் நல்லூரில் அரியும்அயனும்தொடர்வுஅரிய
வென்றி மழவெள்விடை உயர்த்தார் வேதமுதல்வராய்வந்து
நின்று சபைமுன் வழக்குஉரைத்து நேரேதொடர்ந்து ஆட்கொண்டவர்தாம்
இன்றுஇங்கு எய்தபெற்றோம் என்று எயில்சூழ்காஞ்சி நகர்வாழ்வார். 3343

மல்குமகிழ்ச்சி மிகப்பெருக மறுகுமணித்தோரணம்நாட்டி
அல்கு தீபம் நிறைகுடங்கள் அகிலின் தூபம்கொடிஎடுத்துச்
செல்வமனைகள்அலங்கரித்துத்தெற்றிஆடல்முழவு அதிரப்
பல்கு தொண்டருடன் கூடிப்பதியின் புறம்போய்எதிர்கொண்டார். 3344

ஆண்டநம்பி எதிர்கொண்ட அடியார்வணங்க எதிர்வணங்கி
நீண்ட மதில் கோபுரம் கடந்து நிரைமாளிகை வீதியில்போந்து
பூண்டகாதல் வாழ்த்தினுடன் புனைமங்கல தூரியம் ஒலிப்ப
ஈண்டுதொண்டர் பெருகுதிரு ஏகாம்பரம் சென்று எய்தினார். 3345

ஆழிநெடுமால் அயன்முதல்ஆம் அமரர்நெருங்குகோபுரம்முன்
பூமிஉற மண்மிசை மேனி பொருந்த வணங்கிப்புகுந்துஅருளிச்
சூழும் மணிமாளிகை பலவும்தொழுதுவணங்கி வலம்கொண்டு
வாழி மணிப் பொன் கோயிலின் உள்வந்தார் அணுக்கவன் தொண்டர். 3346

கைகள் கூப்பி முன்அணைவார் கம்பைஆறு பெருகிவர
ஐயர்தமக்கு மிகஅஞ்சி ஆரத்தழுவிக்கொண்டு இருந்த
மைஉலாவும் கருநெடுங்கண் மலையாள் என்றும்வழிபடுபூஞ்
செய்யகமலச் சேவடிக்கீத்திருந்துகாதலுடன் வீழ்ந்தார். 3347

வீழ்ந்து போற்றிப்பரவசமாய் விம்மி எழுந்து மெய்அன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தையுடன் பாடி மாறா விருப்பின் புறம்போந்து
சூழ்ந்த தொண்டருடன் மருவும் நாளில்தொல்லை கச்சிநகர்த்
தாழ்ந்து சடையார் ஆலயங்கள் பலவும்சார்ந்து வணங்குவார். 3348

சீர்ஆர்காஞ்சி மன்னுதிருக்காமக்கோட்டம் சென்றுஇறைஞ்சி
நீர்ஆர்சடையார் அமர்ந்தருளும் நீடுதிருமேல்தளி மேவி
ஆரா அன்பில் பணிந்து ஏத்தும் அளவில் நுந்தா ஒண்சுடராம்
பார்ஆர் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந்து பரவினார். 3349

ஓணகாந்தன் தளிமேவும் ஒருவர் தம்மை உரிமையுடன்
பேணி அமைந்த தோழமையால் பெருகும் அடிமைத்திறம்பேசிக்
காணமோடு பொன்வேண்டி நெய்யும்பாலும் கலைவிளங்கும்
யாணர்ப்பதிகம் எடுத்துஏத்தி எண்இல் நிதிபெற்று இனிதுஇருந்தார். 3350

அங்கண் அமர்வார் அநேகதங்கா பதத்தைஎய்திஉள்அணைந்து
செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து தேன்நெய் புரிந்துஎன்றுஎடுத்ததமிழ்
தங்கும் இடம் ஆம்எனப்பாடித் தாழ்ந்து பிறவும் தானங்கள்
பொங்கு காதலுடன் போற்றிப் புரிந்து அப்பதியில்பொருந்துநாள். 3351

பாடல்இசையும் பணியினால் பாவைதழுவக்குழைகம்பர்
ஆடல் மருவும் சேவடிகள் பரவிப்பிரியது அமர்கின்றார்
நீடமூதூர்ப் புறத்து இறைவர் நிலவும் பதிகள் தொழுவிருப்பால்
மாடம் நெருங்கு வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூரில்வந்துஅடைந்தார். 3352

செல்வம் மல்கு திருப்பனங்காட்டூரில் செம்பொன்கெழுஞ்சுடரை
அல்லல் அறுக்கும் அருமருந்தை வணங்கிஅன்புபொழிகண்ணீர்
மல்கநின்று விடையின்மேல் வருவான்எனும்வண்தமிழ்ப்பதிகம்
நல்ல இசையினுடன் பாடிப் போந்து புறம்பு நண்ணுவார். 3353

மன்னுதிருமாற்பேறு அணைந்து வணங்கிப்பரவித் திருவல்லம்
தன்னுள் எய்தி இறைஞ்சிப் போய்ச்சாரும்மேல்பால்சடைக்கற்றைப்
பின்னல் முடியார் இடம்பலவும் பேணிவணங்கிப்பெருந்தொண்டர்
சென்னிமுகில் தோய்தடம் குவட்டுத் திருக்காளத்தி மலை சேர்ந்தார். 3354

தடுக்கல்ஆகாப் பெருங்காதல் தலைநின்றருளும் கண்ணப்பர்
இடுக்கண் களைந்து ஆட்கொண்டருளும் இறைவர்மகிழ்ந்த காளத்தி
அடுக்கல் சேர அணைந்து பணிந்து அருளால் ஏறிஅன்புஆறு
மடுப்பத் திருமுன் சென்றுஎய்தி மலைமேல் மருந்தை வணங்கினார். 3355

வணங்கிஉள்ளம் களிகூர மகிழ்ந்துபோற்றி மதுர இசை
அணங்குசெண்டு ஆடு எனும் பதிகம் பாடிஅன்பால்கண்ணப்பர்
மணம்கொள் மலர்ச்சேவடி பணிந்துவாழ்ந்துபோந்துமன்னுபதி
இணங்குதொண்டருடன் கெழுமிஇன்புற்றுஇருக்கும்அந்நாளில். 3356

வடமாதிரத்துப் பருப்பதமும் திருக்கேதார மலையும்முதல்
இடமா அரனார் தாம்உவந்த எல்லாம் இங்கேஇருந்துஇறைஞ்சி
நடம்ஆடிய சேவடியாரை நண்ணினார் போல்உள்நிறைந்து
திடம்ஆம் கருத்தில் திருப்பதிகம் பாடிக்காதல்சிறந்திருந்தார். 3357

அங்குச்சிலநாள்வைகியபின் அருளால்போந்துபொருவிடையார்
தங்கும் இடங்கள் எனைப்பலவும் சார்ந்துதாழ்ந்துதமிழ்பாடிப்
பொங்கு புணரிக்கரை மருங்கு புவியுள் சிவலோகம்போலத்
திங்கள்முடியார் அமர்ந்ததிருஒற்றியூரைச்சென்றுஅடைந்தார். 3358

அண்ணல்தொடர்ந்துஆவணம்காட்டி ஆண்டநம்பிஎழுந்தருள
எண்இல்பெருமை ஆதிபுரி இறைவர்அடியார் எதிர்கொள்வார்
வண்ணவீதி வாயில்தொறும் வாழை கமுகுதோரணங்கள்
சுண்ணம் நிறைபொற்குடம் தூபம் தீபம்எடுத்துத்தொழஎழுங்கால். 3359

வரமங்கல நல்இயம்முழங்கவாசமாலை அணி அரங்கில்
புரமங்கையர்கள் நடம்ஆடப்பொழியும் வெள்ளப்பூமாரி
அரமங்கையரும் அமரர்களும் வீசஅன்பருடன் புகுந்தார்
பிரமன்தலையில்பலிஉவந்த பிரானார்விரும்புபெரும் தொண்டர். 3360

ஒற்றியூரின்உமையோடும் கூட நின்றார் உயர் தவத்தின்
பற்று மிக்க திருத்தொண்டர்பரந்த கடல்போல்வந்து ஈண்டிக்
சுற்றும் அணைந்து துதிசெய்யத் தொழுது தம்பிரான் அன்பர்
கொற்ற மழஏறு உடையவர்தம் கோயில்வாயில் எய்தினார். 3361

வானை அளக்கும் கோபுரத்தை மகிழ்ந்துபணிந்துபுகுந்துவளர்
கூனல்இளவெண்பிறைச்சடையார்கோயில்வலம்கொண்டுஎதிர்குறுகி
ஊனும் உயிரும் கரைந்து உருக உச்சிகுவித்த கையினுடன்
ஆனகாதலுடன் வீழ்ந்தார் ஆரா அன்பின் ஆரூரர். 3362

ஏட்டுவரியில் ஒற்றியூர் நீங்கல் என்னஎழுத்து அறியும்
நாட்டம் மலரும் திருநுதலார் நறும்பொன்கமலச்சேவடியில்
கூட்டிம்உணர்வு கொண்டு எழுந்துகோதுஇல்அமுதுஇசைகூடப்
பாட்டும் பாடிப்பரவி எனும் பதிகம் எடுத்துப்பாடினார். 3363

பாடிஅறிவு பரவசம்ஆம் பரிவுபற்றப் புறம்போந்து
நீடு விருப்பின் பெருங்காதல் நிறைந்த அன்பர்பலர்போற்றத்
தேடும் அயனும் திருமாலும் அறிதற்கு அரியதிருப்பாதம்
கூடும் காலங்களில் அணைந்து பரவிக்கும்பிட்டு இனிது இருந்தார். 3364

இந்தநிலைமையார் இவர்இங்கு இருந்தார் முன்பேஇவர்க்குஆக
அம்தண் கயிலைமலை நீங்கி அருளால்போந்தஅநிந்திதையார்
வந்துபுவிமேல் அவதரித்து வளர்ந்து பின்பு வன்தொண்டர்
சந்தவிரைசூழ் புயம்சேர்ந்த பரிசுதெரியச் சாற்றுவாம். 3365

நால்ஆம்குலத்தில் பெருகுநலம் உடையார்வாழும் ஞாயிற்றின்
மேல்ஆம்கொள்கை வேளாண்மை மிக்கதிருஞாயிறு கிழவர்
பால் ஆதரவு தருமகளார் ஆகிப்பார்மேல் அவதரித்தார்
ஆலாலம் சேர்கறைமிடற்றார் அருளால்முன்னைஅநிந்திதையார். 3366

மலையான்மடந்தைமலர்ப்பாதம் மறவாஅன்பால் வந்தநெறி
தலைஆம் உணர்வுவந்து அணையத் தாமேஅறிந்த சங்கிலியார்
அலைஆர்வேல் கண்சிறு மகளிர்ஆயத்தோடும்விளையாட்டு
நிலைஆயின அப்பருவங்கள் தோறும் நிகழநிரம்புவார். 3367

சீர்கொள் மரபில்வரும் செயலே அன்றித்தெய்வநிகழ் தன்மை
பாரில்எவரும் அதிசயிக்கும் பண்பில்வளரும்பைந்தொடியார்
வாரும் அணியஆம்வளர்மென்முலைகள்இடைவருத்தச்
சாரும்பதத்தில்தந்தையார்தங்கள்மனைவியார்க்கு உரைப்பார். 3368

வடிவும்குணமும் நம்முடையமகட்குமண் உளோர்க்கு இசையும்
படிவம் அன்றிமேற்பட்ட பரிசுஆம்பான்மை அறிகிலோம்
கடிசேர் மணமும் இனிநிகழும் காலம் என்னக் கற்புவளர்
கொடியே அனையமனைவியார் ஏற்கும் ஆற்றால்கொடும் என்றார். 3369

தாயரோடு தந்தையார் பேசக்கேட்ட கங்கிலியார்
ஏயும் மாற்றம் அன்று இதுஎம் பெருமான்ஈசன்திருஅருளே
மேயஒருவருக்கு உரியது யான்வேறுஎன் வினையும் எனவெருவுற்று
ஆயஉணர்வு மயங்கிமிக அயர்ந்தே அவனிமேல்விழுந்தார். 3370

பாங்கு நின்ற தந்தையார் தாயார்பதைத்துப்பரிந்துஎடுதே
ஏங்கும் உள்ளத்தினர் ஆகிஇவளுக்கு என்னோஉற்றது எனத்
தாங்கிச்சீத விரைப்பனிநீர் தெளித்துத் தைவந்து அதுநீங்க
வாங்குசிலை நன்னுதலாரை வந்ததுஉனக்குஇங்குஎன்என்றார். 3371

என்றுதம்மை ஈன்றெடுத்தார் வினவமறைவிட்டு இயம்புவார்
இன்றுஎன்திறத்து நீர்மொழிந்த இதுஎன்பரிசுக்கு இசையாது
வென்றிவிடையார் அருள்செய்தார்ஒருவர்க்கு உரியேன்யான் இனிமேல்
சென்றுதிருஒற்றியூர் அணைந்து சிவனார்அருளில்செல்வன்என. 3372

அந்தமாற்றம் கேட்டு அவர்தாம்அயர்வும் பயமும் அதிசயமும்
வந்தஉள்ளத்தினர் ஆகி மற்ற அம்மாற்றம் மறைத்து ஒழுகப்
பந்தம் நீடும் இவர்குலத்து நிகர்ஆம் ஒருவன்பரிசு அறியான்
சிந்தை விரும்பி மகள்பேச விடுத்தான்சிலரும்சென்றுஇசைத்தார். 3373

தாதையாரும் அதுகேட்டுத் தன்மைவிளம்பத்தகாமையினால்
ஏதம் எய்தா வகைமொழிந்துபோக்க அவர் ஆங்குஎய்தாமுன்
தீதுஅங்குஇழைத்தே இறந்தான்போல்செல்லவிடுத்தார் உடன்சென்றான்.
மாதராரைப்பெற்றார் மற்று அதனைக்கேட்டு மனம்மருண்டார். 3374

தையலார் சங்கிலியார் தம்திறத்துப்பேசத் தகாவார்த்தை
உய்யவேண்டும் நினைவுடையார் உரையார் என்றுஅங்கு உலகுஅறியச்
செய்தவிதி போல் இதுநிகழ்ச்சிறந்தார்க்கு உள்ளபடிசெப்பி
நையும் உள்ளத்துடன் அஞ்சி நங்கைசெயலே உடன்படுவார். 3375

அணங்கே ஆகும்இவள்செய்கை அறிந்தோர் பேசஅஞ்சுவரால்
வணங்கும் ஈசர்திறம் அன்றிவார்த்தை அறியாள்மற்றொன்றும்
குணங்கள்இவையாம்இனி இவள்தான்குறித்தபடியேஒற்றிநகர்ப்
பணம்கொள் அரவச்சடையார்தம் பால்கொண்டு அணைவோம் எனப்பகர்வார். 3376

பண்ஆர்மொழிச்சங்கிச்சங்கிலியாரைநேக்கிப்பயந்தாரொடும்கிளைஞர்
தெண்நீர் முடியார் திருஒற்றி யூரில் சேர்ந்துசெல்கதியும்
கண்ஆர் நுதலார் திருவருளால் ஆகக் கன்னி மாடத்துத்
தண்ஆர்தடம்சூழ் அந்நகரில் தங்கிப்புரிவீர் தவம் என்று. 3377

பெற்ற தாதை சுற்றத்தார் பிறைசேர் முடியார் விதியாலே
மற்றுச்செயல் ஒன்றுஅறியாது மங்கையார் சங்கிலியார் தாம்
சொற்றவண்ணம் செயத்துணிந்து துதைந்த செல்வத்தொடும் புரங்கன்
செற்றசிலையார் திருவொற்றியூரில் கொண்டு சென்று அணைந்தார். 3378

சென்னிவளர்வெண்பிறைஅணிந்த சிவனார்கோயிலுள்புகுந்து
துன்னும்சுற்றத்தொடும்பணிந்து தொல்லைப்பதியோர் இசைவினால்
கன்னிமாடம் மருங்குஅமைத்துக்கடிசேர்முறைமைக்காப்புஇயற்றி
மன்னும் செல்வம் தகவகுத்துத் தந்தையார்வந்துஅடிவணங்கி. 3379

யாங்கள்உமக்குப்பணிசெய்ய ஈசற்கு ஏற்ற பணிவிரும்பி
ஓங்கு கன்னிமாடத்தில் உறைகின்றீர் என்றுஉரைக்கின்றார்
தாங்கற்கு அரியகண்கள் நீர்த்தாரை ஒழுகத் தரியாதே
ஏங்குசுற்றத்தொடும் இறைஞ்சிப்போனார் எயில்சூழ்தம்பதியில். 3380

காதல்புரிந்து தவம்புரியயும் கன்னியார் அங்குஅமர்கின்றார்
பூதநாதர் கோயிலினில் காலம்தோறும் புக்குஇறைஞ்சி
நீதி முறைமை வழுவாது தமக்குநேர்ந்த பணி செய்யச்
சீதமலர்ப்பூமண்டபத்துத் திரைசூழ் ஒருபால்சென்றிருந்து. 3381

பண்டுகயிலைத் திருமலையில் செய்யும்பணியின்பான்மைமனம்
கொண்டஉணர்வு தலைநிற்பக்குலவுமலர்மென்கொடிஅனையார்
வண்டு மருவும் திருமலர்மென் மாலைகாலங்களுக்கு ஏற்ப
அண்டர் பெருமான்முடிச்சாத்த அமைத்துவணங்கிஅமரும்நாள். 3382

அந்திவண்ணத்து ஒருவர்திருஅருளால் வந்த ஆரூரர்
கந்தமாலைச்சங்கிலியார் தம்மைக்காதல் மணம் புணர
வந்த பருவம் ஆதலால் வகுத்த தன்மை வழுவாத
முந்தை விதியால் வந்துஒருநாள்முதல்வர்கோயில்உள்புகுந்தார். 3383

அண்டர்பெருமான்அந்தணராய்ஆண்டநம்பி அம்கணரைப்
பண்டை முறைமையால் பணிந்து பாடிப்பரவிப்புறம்போந்து
தொண்டுசெய்வார்திருத்தொழில்கள்கண்டுதொழுதுசெல்கின்றார்
புண்டரீகத் தடம் நிகர்பூந் திருமண்டபத்தின்உள்புகுந்தார். 3384

அன்புநாரா அஞ்செழுத்து நெஞ்சுதொடுக்க அலர்தொடுத்தே
என்புஉள்உருக்கும் அடியாரைத் தொழுதுநீங்கி வேறுஇடத்து
முன்புபோலத் திரைநீங்கி முதல்வர்சாத்தும் பணிகொடுத்து
மின்போல் மறையும் சங்கிலியார் தம்மைவிதியால்கண்ணுற்றார். 3385

கோவா முத்தும் சுரும்பு ஏறாக்கொழுமென் முகையும் அனையாரைக்
சேஆர்கொடியார் திருத்தொண்டர் கண்டபோதுசிந்தைநிறை
காவாது அவர்பால் போய்வீழத் தம்பால் காமனார் துரந்த
பூவாளிகள் வந்துஉற வீழத் தரியார் புறமே போந்துஉரைப்பார். 3386

இன்னபரிசு என்றுஅரிவரிதால் ஈங்குஓர்மருங்கு திரைக்குஉள்ளால்
பொன்னும் மணியும் மலர்ந்த ஒளி அமுதில் அளாவிப் புதிய மதி
தன்உள் நீர்மையால் குழைத்துச்சமைத்த மின்னுக்கொடி போல்வாள்
என்னைஉள்ளம் திரிவித்தாள் யார்கொல்? என்று அங்குஇயம்புதலும் 3387

அருகுநின்றார் விளம்புவார் அவர்தாம்நங்கை சங்கிலியார்
பெருகும் தவத்தால் ஈசர்பணிபேணும் கன்னியார் என்ன
இருவரால் இப்பிறவியை எம் பெருமான்அருளால்எய்துவித்தார்
மருவும்பரவை ஒருத்தி இவள்மற்றையவள் ஆம்எனமருண்டார். 3388

மின்ஆர்சடையார்தமக்குஆள்ஆம் விதியால்வாழும்எனைவருத்தித்
தன்ஆர் அருளால் வரும்பறேு தவத்தால் அணையா வகைதடுத்தே
என்ஆர்உயிரும் எழில்மலரும் கூடப்பிணைக்கும் இவள்தன்னைப்
பொன்ஆர் இதழி முடியார் பால் பெறுவேன் என்றுபோய்ப் புக்கார். 3389

மலர்மேல் அயனும் நெடுமாலும் வானும்நிலனும்கிளணத்தறியா
நிலவுமலரும் திருமுடியும் நீடும்கழலும் உடையாரை
உலகம்எல்லாம் தாம் உடையார் ஆயும் ஒற்றியூர் அமர்ந்த
இலகு சோதிப் பரம்பொருளை இறைஞ்சி முன்நின்றுஏத்துவார். 3390

மங்கைஒருபால் மகிழ்ந்ததுவும் அன்றிமணிநீள் முடியின்கண்
கங்கை தன்னைக்கரந்து அருளும் காதல்உடையீர்அடியேனுக்கு
இங்குநுமக்குத்திருமாலைதொடுத்துஎன்உள்ளத்தொடைஅவிழ்த்த
திங்கள்வதனச்சங்கிலியைத் தந்து என்வருத்தம் தீரும் என. 3391

அண்ணலார் முன்பலவும் அவர் அறிய உணர்த்திப் புறத்து அணைந்தே
எண்ணம் எல்லாம்உமக்கு அடிமைஆம்ஆறுஎண்ணும் என்நெஞ்சில்
திண்ணம் எல்லாம் உடைவித்தாள் செய்வது ஒன்றும் அறியேன்யான்
தண்நிலா மின்ஒளிர் பவளச் சடையீர்! அருளும் எனத்தளர்வார். 3392

மதிவான் முடியார் மகிழ்கோயில் புறத்து ஓர்மருங்கு வந்துஇருப்பக்
கதிரோன்மேலைக்கடல்காணமாலைக்கடலைக்கண்டுஅயர்வார்
முதிராமுலையார் தம்மைமணம்புணர்க்கவேண்டி முளரிவளை
நிதியா நண்பர்தமக்கு அருளும் நண்பால் நினைந்து நினைந்துஅழிய. 3393

உம்பர்உய்ய உலகுஉய்ய ஓலவேலை விடம்உண்ட
தம்பிரானார் வன்தொண்டர்தம்பால் எய்திச் சங்கிலியை
இம்பர் உலகில் யாவருக்கும் எய்தஒண்ணா இரும்தவத்துக்
கொம்பை உனக்குத் தருகின்றோம் கொண்டகவலைஒழிகஎன்ன. 3394

அன்றுவெண்ணெய்நல்லூரில் வலியஆண்டுகொண்டருளி
ஒன்றும் அறியாநாயேனுக்கு உறுதிஅளித்தீர் உயிர்காக்க
இன்றும் இவனை மணபுணர்க்களன்றுநின்றீர் ஏனப்போற்றி
மன்றல் மலர்ச்சேவடி இணைக்கீழ்வணங்கி மகிழ்ந்தார்வன் தொண்டர். 3395

ஆண்டுகொண்ட அந்தணணார் அவருக்கருளிக்கருணையினால்
நீண்டகங்குல் யாமத்து நீங்கி வானில் நிறைமதியம்
தீண்டு கன்னிமாடத்துச்சென்றுதிகழ்சங்கிலியாராம்
தூண்டு சோதி விளக்கனையார் தம்பாற்கனவில்தோன்றினார். 3396

தோற்றம் பொழுதில் சங்கிலியார் தொழுதுவிபரவசமாய்
ஆற்ற அன்பு பொங்கி எழுந்து அடியேன் உய்யஎழுந்தருளும்
பேற்றுக்கு என்யான் செய்வதுஎனப் பெரியகருணை பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோலவேதியரும் நேர்நின்று அருளிச்செய்கின்றார். 3397

சாரும் தவத்துச்சங்கிலிகேள் சால் என்பால் அன்புடையான்
மேருவரையின்மேம்பட்ட தவத்தான்வெண்ணெய்நல்லூரில்
யாரும்அறிய யான்ஆள உரியான் உன்னை எனைஇரந்தான்
வார்கொள்முலையாய்! நீ அவனை மணத்தால் அணைவாய் மகிழ்ந்து என்றார். 3398

ஆதிதேவர் முன்நின்று அங்குஅருளிச்செய்தபொழுதின்கண்
மாதரார் சங்கிலியாரும் மாலும் அயனும் அறிவுஅரிய
சீதமலர்த்தாமரை அடிக்கீழ்ச் சேர்ந்துவீழ்ந்துசெந்நின்று
வேத முதல்வர்முன்நடுக்கம் எய்திதொழுது விளம்புவார். 3399

எம்பிரானே! நீர் அருளிச்செய்தார்க்கு உரியேன்யான்இமையோர்
தம்பிரானே! அருள்தலைமேல் கொண்டேன் தக்கவிதிமணத்தால்
நம்பியாரூரருக்கு என்னைநல்கி அருளும் பொழுது இமயக்
கொம்பின் ஆகம் கொண்டிர்க்குக் கூறும்திறம்ஒன்றுஉளது என்பார். 3400

பின்னும் பின்னால் முடியார்முன்பெருகநாணித்தொழுது உரைப்பார்
மன்னும் திருவாரூரின் கண் அவர்தாம்மிகவும் மகிழ்ந்து உறைவது
என்னும் தன்மை அறிந்தருளும் எம்பிராட்டி திருமுலை தோய்
மின்னும் புரிநூல் அணி மார்பீர்! என்றார் குன்றாவிளக்கு அனையார். 3401

மற்றுஅவர்தம் உரைகொண்டு வன்தொண்டர் நிலைமையினை
ஒற்றிநகர் அமர்ந்தபிரான் உணர்ந்தருளி உரைசெய்வார்
பொன்தொடியாய் உனைஇகந்து போகாமைக்கு ஒருசபதம்
அற்றம்உறு நிலைமையினால் அவன்செய்வான் எனஅருளி. 3402

வேய்அனைய தோளியார் பால்நின்று மீண்டு அருளித்
தூயமனம் மகிழ்ந்திருந்ததோழனார்பால் அணைந்து
நீஅவளைமணம்புணரும் நிலைஉரைத்தோம்அதற்குஅவள்பால்
ஆயது ஒருகுறை உன்னால்அமைப்பது உளது என்றுஅருளி. 3403

வன்தொண்டர் மனம்களித்து வணங்கி அடியேன்செய்ய
நின்ற குறை யாதுஎன்னநீ அவளை மணம் புணர்தற்கு
ஒன்றி உடனே நிகழ்வது ஒருசபதம் அவள் முன்பு
சென்று கிடைத்து இவ்இரவே செய்க எனஅருள்செய்தார். 3404

என்செய்தால் இதுமுடியும் அது செய்வன் யான்அதற்கு
மின்செய்த புரிசடையீர்! அருள்பெறுதல் வேண்டும் என
முன்செய்த முறுவலுடன் முதல்வர்தாம் முகம்நோக்கி
உன்செய்கை தனக்குஇனி என்வேண்டுவது என்றுஉரைத்தருள. 3405

வம்புஅணி மென்முலையவர்க்கு மனம்கொடுத்தவன்தொண்டர்
நம்பர் இவர் பிறபதியும் நயந்த கோலம் சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக்கு இது விலக்காம் எனக்குறிப்பால்
தம்பெருமான் திருமுன்பு தாம்வேண்டும் குறைஇரப்பார். 3406

சங்கரர்தாள் பணிந்து இருந்து தமிழ் வேந்தர் மொழிகின்றார்.
மங்கைஅவள்தனைப் பிரியா வகைசபதம் செய்வதனுக்கு
அங்குஅவளோடு யான்வந்தால் அப்பொழுது கோயில்விடத்
தங்கும்இடம்திருமகிழ்க்கீழ்க்கொளவேண்டும் எனத்தாழ்ந்தார். 3407

தம்பிரான்தோழர் அவர்தாம் வேண்டிக்கொண்டு அருள
உம்பர் நாயகரும் அதற்கு உடன்பாடு செய்வாராய்
நம்பி நீ சொன்னபடி நாம் செய்தும் என்று அருள
எம்பிரானே அரியது இனி எனக்கு என்? என ஏத்தி. 3408

அஞ்சலிசென்னியில் மன்னஅருள்பெற்றுப் புறம்போதச்
செஞ்சடையார் அவர்மாட்டுத்திருவிளையாட்டினை மகிழ்ந்தோ
வஞ்சிஇடைச் சங்கிலியார் வழிஅடிமைப் பெருமையோ
துஞ்சுஇருள் மீளவும் அணைந்தார் அவர்க்குஉறுதிசொல்லுவார். 3409

சங்கிலியார் தம் மருங்கு முன்போலச் சார்ந்தருளி
நங்கை உனக்கு ஆரூரன் நயந்து சூள் உறக்கடவன்
அங்கு நமக்குஎதிர்செய்யும் அதற்கு நீ இசையாதே
கொங்கு அலர்பூமகிழின் கீழ்க்கொள்க எனக் குறித்தருள. 3410

மற்றுஅவரும் கைகுவித்து மால்அயனுக்கு அறிவுஅரியீர்
அற்றம்எனக்கு அருள்புரிந்தஅதனில் அடியேன் ஆகப்
பெற்றது யான் எனக் கண்கள் பெரும்தாரை பொழிந்துஇழிய
வெற்றி மழவிடையார் தம்சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து எழுந்தார். 3411

தையலார் தமக்குஅருளிச் சடாமகுடர் எழுந்தருள
எய்தியபோது அதிசயத்தால் உணர்ந்துஎழுந்துஅவ்இரவின்கண்
செய்யசடையார் அருளின் திறம்நினைந்தேகண்துயிலார்
ஐயமுடன் அருகுதுயில் சேடியரை அணைந்து எழுப்பி. 3412

நீங்குதுயில் பாங்கியர்க்கு நீங்கல் எழுத்தறியும் அவர்
தாம்கனவில் எழுந்தருளித் தமக்கு அருளிச்செய்ததுஎலாம்
பாங்கு அறிய மொழியஅவர்பயத்தினுடன் அதிசயமும்
தாங்கு மகிழ்ச்சியும் எய்தச் சங்கிலியார் தமைப்பணிந்தார். 3413

சேயிழையார் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு மலர்தொடுக்கும்
தூயபணிப் பொழுது ஆகத் தொழில் புரிவாருடன் போதக்
கோயிலின் முன்காலம் அதுஆகவே குறித்துஅணைந்தார்
ஆய சபதம் செய்ய வரவு பார்த்து ஆரூரர். 3414

நின்றவர் அங்கு எதிர்வந்து நேர்இழையார் தம்மருங்க
சென்று அணைந்துதம் பெருமான் திருஅருளின் திறம்கூற
மின்தயங்கு நுண்இடையார் விதிஉடன்பட்டு எதிர்விளம்பார்
ஒன்றிய நாணொடுமடவாருடன் ஒதுங்கி உள்புகுந்தார். 3415

அங்கு அவர்தம்பின்சென்ற ஆரூரர் ஆயிழையீர்
இங்கு நான்பிரியாமை உமக்கு இசையும்படி இயம்பத்
திங்கள் முடியார் திருமுன் போதுவீர் எனச் செப்பச்
சங்கிலியார் கனவு உரைப்பக் கேட்ட தாதியர் மொழிவார். 3416

எம்பெருமான் இதற்காக எழுந்தருளி இமையவர்கள்
தம்பெருமான் திருமுன்பு சாற்றுவது தகாது என்ன
நம்பெருமான் வன்தொண்டர் நாதர்செயல் அறியாதே
கொம்பு அனையீர் யான்செய்வது எங்கு என்றுகூறுதலும். 3417

மாதர்அவர் மகிழ்க்கீழே அமையும் என மனம் மருள்வார்
ஈதுஅலர் ஆகிலும் ஆகும் இவர் சொன்னபடி மறுக்கில்
ஆதலினால் உடன்படவே அமையும் எனத்துணிந்து ஆகிக்
போதுவீர் எனமகிழ்க்கீழ் அவர் போதப் போய் அணைந்தார். 3418

தாவாத பெருந்தவத்துச் சங்கிலியாரும் காண
மூவாத திருமகிழை முக்காலும் வலம்வந்து
மேவாது இங்கு யான்அகலேன் எனநின்று விளம்பினார்
பூஆர்தண் புனல்பொய் கைமுனைப்பாடிப் புரவலனார். 3419

மேவிய சீர்ஆரூரர் மெய்ச்சபத வினைமுடிப்பக்
காவியின் நேர்கண்ணாரும் கண்டுமிக மனம் கலங்கிப்
பாவியேன் இதுகண்டேன் தம்பிரான் பணியால் என்று
ஆவிசோர்ந்து அழிவார் அங்குஒரு மருங்கு மறைந்துஅயர்ந்தார். 3420

திருநாவலூராளி தம்முடைய செயல் முற்றிப்
பொருநாகத்துஉரி பனைந்தார் கோயிலின்உள்புகுந்துஇறைஞ்சி
அருள் நாளும் தரஇருந்தீர் செய்தவாறு அழகுஇது எனப்
பெருநாமம் எடுத்து ஏத்திப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் போந்தார். 3421

வார்புனையும் வனமுலையார் வன்தொண்டர் போனதன்பின்
தார்புனையும் மண்டபத்துத் தம்முடைய பணிசெய்து
கார்புனையும் மணிகண்டர் செயல் கருத்தில்கொண்டுஇறைஞ்சி
ஏர்புனையும் கன்னிமாடம் புகுந்தார் இருள் புலர. 3422

அன்றுஇரவே ஆதிபுரி ஒற்றிகொண்டார் ஆட்கொண்ட
பொன்திகழ்பூண் வன்தொண்டர் புரிந்தவினை முடித்துஅருள்
நின்றபுகழ்த் திருஒற்றியூர் நிலவுதொண்டர்க்கு
மன்றல்வினை செய்வதற்கு மனம்கொள்ள உணர்த்துவார். 3423

நம்பி ஆரூரனுக்கு நங்கை சங்கிலிதன்னை
இம்பர் ஞாலத்திடை நம்ஏவலினால் மணவினை செய்து
உம்பர்வாழ் உலகு அறிய, அளிப்பீர் என்றுஉணர்த்துதலும்
தம்பிரான் திருத்தொண்டர் அருள்தலைமேல்கொண்டுஎழுவார். 3424

மண்நிறைந்த பெரும்செல்வத்திருஒற்றியூர் மன்னும்
எண்நிறைந்த திருத்தொண்டர் எழில்பதியோருடன் ஈண்டி
உள்நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் உம்பர் பூமழை பொழிய
கண்நினைந்த பெரும் சிறப்பின் கலியாணம்செய்துஅளித்தார். 3425

பண்டுநிகழ் பான்மையினால் பசுபதிதன் அருளாலே
வண்டுஅமர்பூங் குழலாரை மணம் புணர்ந்த வன்தொண்டர்
புண்டரிகத்து அவள் வனப்பைப் புறம்கண்ட தூநலத்தைக்
கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்துஉற்றுஅமர்ந்திருந்தார்காதலினால். 3426

யாழின்மொழி எழில்முறுவல் இருகுழை மேல்கடைபிறழும்
மாழைவிழி வனமுலையார் மணிஅல்குல் துறைபடிந்து
வீழும் அவர்க்கு இடைதோன்றி மிகும் புலவி புணர்ச்சிக்கண்
ஊழிஆம் ஒருகணம்தான் அவ்ஊழி ஒருகணம் ஆம். 3427

இந்நிலையில் பேரின்பம் இனிதுஅமர்வார் இறைஉறையும்
மன்னுபுகழ் ஒற்றியூ ரதனில்மகிழ் சிறப்பினால்
சென்னி மதிபுனைவார்தம் திருப்பாதம் தொழுதுஇருந்தார்
முன்னிய காலங்கள் பல முறைமையினால் வந்து அகல. 3428

பொங்குதமிழ்ப் பொதிய மலைப் பிறந்தபூஞ் சந்தனத்தின்
கொங்குஅணைந்து குளிர்சாரல் இடைவளர்த்த கொழுந்தென்றல்
அங்கு அணையத் திருஆரூர் அணிவீதி அழகர்அவர்
மங்கல நாள் வசந்தம் எதிர்கொண்டருளும் வகைநினைந்தார். 3429

வெண்மதியின் கொழுந்துஅணிந்த வீதிவிடங்கப் பெருமான்
ஒள் நுதலார் புடைபரந்த ஓலக்கம் அதன்இடையே
பண்அமரும் மொழிப் பரவையார் பாடல்ஆடல் தனைக்
கண்ணுறமுன் கண்டுகேட்டார் போலக் கருதினார். 3430

பூங்கோயில் அமர்ந்தாரைப் புற்றுஇடம்கொண்டு இருந்தாரை
நீங்காத காதலினால் நினைந்தாரை நினைவாரைப்
பாங்குஆகத் தாம்முன்பு பணிய வரும் பயன்உணர்வார்
ஈங்குநான் மறந்தேன் என்று ஏசறவால் மிகஅழிவார். 3431

மின்ஒளிர்செஞ்சடையானை வேத முதல் ஆனானை
மன்னுபுகழ்த் திருஆரூர் மகிழ்ந்தானை மிக நினைந்து
பன்னியசொல் பத்திமையும் அடிமையயும் கைவிடுவான்
என்னும்இசைத் திருப்பதிகம் எடுத்துஇயம்பி இரங்கினார். 3432

பின்ஒருநாள் திருஆரூர்தனைப் பெருக நினைந்தருளி
உன்ன இனியார் கோயில் புகுந்து இறைஞ்சி ஒற்றிநகர்
தன்னை அகலப் புக்கார் தாம் செய்த சபதத்தால்
முன் அடிகள் தோன்றாது கண் மறைய மூர்ச்சித்தார். 3433

செய்வதனை அறியாது தினைத்தருளி நெடிது உயிர்ப்பார்
மைவிரவு கண்ணார்பால் குளுறவு மறுத்ததனால்
இவ்வினைவந்து எய்தியது ஆம் எனநினைந்துஎம்பெருமானை
எய்திய இத்துயர் நீங்கப் பாடுவேன் எனநினைந்து. 3434

எண்சீர் விருத்தம்

அழுக்கு மெய்கொடு என்று எடுத்த சொல் பதிகம்
ஆதி நீள் புரி அண்ணலை ஓதி
வழுத்தும் நெஞ்சோடு தாழ்ந்து நின்று உரைப்பார்
மாது ஓர் பாகனார் மலர்ப்பாதம் உன்னி
இழுக்கு நீக்கிடவேண்டும் என்று இரந்தே
எய்து வெம் துயர்க் கையற வினுக்கும்
பழிக்கும் வெள்கி நல் இசைகொடு பரவிப்
பணிந்து சாலவும் பலபல நினைவார். 3435

அங்கு நாதர்செய் அருள்அது ஆக,
அங்கை கூப்பி ஆரூர் தொழ நினைந்தே
பொங்கு காதல் மீளா நிலைமையினால்
போதுவார் வழிகாட்ட முன்போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமுல்லை வாயில்
சென்று இறைஞ்சி நீடிய திருப்பதிகம்
சங்கிலிக்காக என்கணை மறைத்தீர்
என்று சாற்றிய தன்மையில் பாடி. 3436

தொண்டைமானுக்கு அன்று அருள் கொடுத்தருளும்
தொல்லை வண்புகழ் முல்லை நாயகரைக்
கொண்ட வெந் துயர் களைக் எனப் பரவிக்
குறித்த காதலின் நெறிக்கொள வருவார்
வண்டு உலாமலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்து
மாட மாளிகை நீடுவெண் பாக்கம்
கண்ட தொண்டர்கள் எதிர்கொள வணங்கி
காயும் நாகத்தர் கோயிலை அடைந்தார். 3437

அணைந்த தொண்டர்களுடன் வலம் ஆக
அம்கண் நாயகர் கோயில்முன் எய்திக்
குணங்கள் ஏத்தியே பரவி அஞ்சலியால்
குவித்த கை தலைமேல் கொண்டு நின்று
வணங்கி நீர் மகிழ் கோயிலுளீரே
என்ற வன்தொண்டர்க்கு ஊன்றுகோல் அருளி
இணங்கு இலா மொழியால் உளோம் போகீர்
என்று இயம்பினார் எதிலார் போல. 3438

பிழை உளனபொறுத்திடுவர் என்றுஎடுத்துப் பெண்பாகம்
விழைவடிவின் பெருமானை வெண்பாக்கம் மகிழ்ந்தானை
இழைஎன மாசுணம் அணிந்த இறையானைப்பாடினார்
மழைதவழும் நெடும் புரிசை நாவலூர் மன்னவனார். 3439

முன்நின்று முறைப்பாடுபோல் மொழிந்த மொழிமாலைப்
பன்னும் இசைத் திருப்பதிகம் பாடியபின் பற்று ஆய
என்னுடைய பிரான் அருள்இங்கு இத்தனையும்கொலாம்என்று
மன்னு பெரும் தொண்டருடன் வணங்கியே வழிக்கொள்வார். 3440

அம்கணர்தம் பதிஅதனை அகன்றுபோய் அன்பருடன்
பங்கயப்பூந் தடம்பணைசூழ் பழையனூர் உழைஎய்தித்
தங்குவார் அம்மைதிருத் தலையாலே வலம்கொள்ளும்
திங்கள் முடியார் ஆடும் திரு ஆலங்காட்டின் அயல். 3441

முன்நின்றுதொழுஏத்தி முத்தா என்று எடுத்தருளிப்
பன்னும் இசைத்திருப்பதிகம் பாடிமகிழ்ந்து ஏத்துவார்
அந்நின்றுவணங்கிப்போய்த்திருஊறல் அமர்ந்துஇறைஞ்சிக்
கன்னிமதில் மணிமாடக் காஞ்சிமாநகர் அணைந்தார். 3442

தேன்நிலவு பொழில்கச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தில்
ஊனில் வளர் உயிர்க்கு எல்லாம் ஒழியாதகருணையினால்
ஆன திருஅறம் புரக்கும் அம்மைதிருக்கோயிலின்முன்
வானில் வளர்திருவாயில் வணங்கினார்வன்தொண்டர். 3443

தொழுதுவிழுந்து எழுந்துஅருளால் துதித்துப்போய்த்தொல்உலகம்
முழுதும் அளித்து அழித்து ஆக்கும் முதல்வர் திரு ஏகம்பம்
பழுதுஇல் அடியார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்றார்
இழுதையேன் திருமுன்பே என்மொழிவேன் என்றுஇறைஞ்சி. 3444

விண்ஆள்வார் அமுதுஉண்ண மிக்கபெரும் விடம்உண்ட
கண்ணாளா! கச்சிஏகம் பனே! கடைஆனேன்
எண்ணாத பிழைபொறுத்து இங்குயான் காண எழில்பவள
வண்ணா! கண்அளித்து அருளாய்எனவீழ்ந்து வணங்கினார். 3445

பங்கயச்செங்கைத் தளிரால் பனிமலர்கொண்டு அருச்சித்துச்
செங்கயல்கண் மலைவல்லி பணிந்தசேவடி நினைந்து
பொங்கிய அன்பொடு பரவிப் போற்றிப் ஆரூரருக்கு
மங்கை தழுவக் குழைந்தார் மறைந்த இடக்கண் கொடுத்தார். 3446

ஞாலம்தான் இடந்தவனும் நளிர்விசும்பு கடந்தவனும்
மூலம்தான் அறிவுஅறியார் கண்அளித்துமுலைச்சுவட்டுக்
கோலம்தான் காட்டுதலும் குறுகிவிழுந்துஎழுந்துகளித்து
ஆலம்தான் உகந்தவன் என்று எடுத்துஅடிப் பாடினார். 3447

பாடிமிகப் பரவசம்ஆய்ய பணிவார்க்குப் பாவையுடன்
நீடியகோலம் காட்ட நிறைந்த விருப்புடன் இறைஞ்சிச்
சூடிய அஞ்சலியினராய்த்தொழுது புறம்போந்து அன்பு
கூடிய மெய்த் தெண்டருடன் கும்பிட்டு அங்குஇனிதுஅமர்வார். 3448

மாமலையான் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பு அணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றிஅருள் அது ஆகத்
தேமலர் வார்பொழில் காஞ்சித்திருநகரம் கடந்துஅகல்வார்
பாமலர் மாலைப்பதிகம் திருஆரூர் மேல் பரவி. 3449

அந்தியும்நண்பகலும் என எடுத்துஆர்வத்துடன் நசைவால்
எந்தை பிரான் திருஆரூர் என்றுகொல் எய்துவது என்று
சந்த இசைபாடிப் போய்த் தாங்கரிய ஆதரவு
வந்து அணைய அன்பருடன் மகிழ்ந்து வழிக்கொள்கின்றார். 3450

மன்னுதிருப்பதிகள்தொறும் வன்னியொடு கூவிளமும்
சென்னிமிசை வைத்துஉவந்தார் கோயிலின் முன்சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த்தொடைசாத்திப்பரவியே போந்துஅணைந்தார்
அன்னம்மலி வயல்தடங்கள் சூழ்ந்ததிரு ஆமாத்தூர். 3451

அம்கணரை ஆமாத்தூர் அழகர்தமைஅடிவணங்கித்
தங்கும் இசைத்திருப்பதிகம் பாடிப்போய்த்தரணிக்கு
மங்கலம் ஆம்பெருந்தொண்டை வளநாடுகடந்து அணைந்தார்
செங்கண்வளவன் பிறந்த சீர்நாடு நீர்நாடு. 3452

அந்நாட்டின் மருங்கு திருஅரத்துறையைச்சென்றெய்தி
மின்ஆரும் படைமழுவார் விரைமலர்த்தாள் பணிந்துஎழுந்து
சொல்மாலை மலர்க்கல்வாய் அகில்என்னும்தொடை சாத்தி
மன்ஆர்வத்திருத்தொண்டருடன் மகிழ்ந்து வைகினார். 3453

பரமர்திருஅரத்துறையைப் பணிந்துபோய்ப் பலபதிகள்
விரவிமழவிடைஉயர்ந்தார் விரைமலர்த்தாள் தொழுதுஏத்தி
உரவுநீர்த் தடம்பொன்னி அடைந்து அன்பருடன் ஆடி
அரவுஅணிந்தார் அமர்ந்த திருஆவடுதண்துறைஅணைந்தார். 3454

அங்குஅணைவார்தமை அடியார் எதிர்கொள்ளப்புக்கருளிப்
பொங்குதிருக்கோயிலினைப் புடைவலம் கொண்டுஉள்அணைந்து
கங்கைவாழ்சடையாய்! ஒர் கண்இலேன் எனக் கவல்வார்
இங்குஎனக்கு ஆர்உறவுஎன்னும் திருப்பதிகம்எடுத்துஇசைத்தார். 3455

திருப்பிதகம்கொடுபரவிப்பணிந்து திருஅருளால் போய்
விருப்பினொடும் திருத்துருத்தி தனைமேவி விமலர்கழல்
அருத்தியினால் புக்குஇறைஞ்சி அடியேன்மேல் உற்றபிணி
வருத்தம் எனைஒழித்தருள வேண்டும் எனவணங்குவார். 3456

பரவியே பணிந்தவர்க்குப் பரமர் திருவருள் புரிவார்
விரவிய இப்பிணி அடையத் தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர் வண்டுஅறைதீர்த்த வடகுளத்துக் குளி என்னக்
கரவுஇல் திருத்தொண்டர்தாம் கைதொழுதுபுறப்பட்டார். 3457

மிக்கபுனல்தீர்த்தத்தின் முன்அணைந்து வேதம்எலாம்
தொக்கவடிவாய் இருந்த துருத்தியார்தமைத்தொழுது
புக்குஅதனில் முழுகுதலும் புதிய பிணி அது நீங்கி,
அக்கணமே மணிஒளிசேர் திருமேணி ஆயினார். 3458

கண்டவர்கள் அதிசயிப்பக் கரைஏறி உடைபுனைந்து,
மண்டுபெரும் காதலினால் கோயிலினை வந்துஅடைந்து
தொண்டர் எதிர் மின்னு மாமேகம் எனும்சொல் பதிகம்
எண்திசையும் அறிந்துஉய்ய ஏழ்இசையால்எடுத்துஇசைத்தார். 3459

பண்நிறைந்த தமிழ்பாடிப் பரமர்திரு அருள்மறவாது
எண்நிறைந்த தொண்டருடன் பணிந்துஅங்கண்உறைந்துஏகி
உள்நிறைந்த பதிபிறவும் உடையவர்தாள் வணங்கிப்போய்க்
கண்நிறைந்த திருஆரூர் முன்தோன்றக் காண்கின்றார். 3460

அன்று திருநோக்கு ஒன்றால் ஆரக்கண்டு இன்புறார்
நின்று நில மிசைவீழ்ந்து நெடிதுஉயிர்த்துநேர்இறைஞ்சி
வன்தொண்டர் திருஆருர் மயங்குமாலையில் புகுந்து
துன்றுசடைத் தூவாயர்தமை முன்னம் தொழ அணைந்தார். 3461

பொங்கு திருத்தொண்டருடன் உள்அணைந்து புக்குஇறைஞ்சித்
துங்கஇசைத் திருப்பதிகம் தூவாயா என்று எடுத்தே
இங்கு எமது துயர் களைந்து கண்காணக் காட்டாய் என்று
அம்கணர்தம் முன்நின்று பாடி அருந்தமிழ் புனைந்தார். 3462

ஆறுஅணியும் சடையாரைத் தொழுபுறம்போந்துஅங்கண்
வேறுஇருந்து திருத்தொண்டர் விரவுவார் உடன்கூடி
ஏறுஉயர்ந்தார் திருமூலட் டானத்துள் இடைதெரிந்து
மாறுஇல்திருஅத்தயாமத்து இறைஞ்ச வந்துஅணைந்தார். 3463

ஆதிதிரு அன்பர் எதிர் அணைய அவர்முகம் நோக்கிக்
கோதுஇல் இசையால் குருகுபாய எனக்கோத்து எடுத்தே
ஏதிலார் போல்வினவி ஏசறவால் திருப்பதிகம்
காதல்புரி கைக்கிளையால் பாடியே கலந்து அணைவார். 3464

சீர்பெருகும் திருத்தேவா சிரியன்முன் சென்றுஇறைஞ்சிக்
கார்விரவு கோபுரத்தைக் கைதொழுதே உள்புகுந்து
தார்பெருகு பூங்கோயில்தனை வணங்கிச்சார்ந்துஅணைவார்
ஆர்வம்மிகு பெருங்காதலால் அவனிமேல் வீழ்ந்தார். 3465

வீழ்ந்து எழுந்துகைதொழுது முன்நின்றுவிம்மியே
வாழ்ந்த மலர்க்கண் ஒன்றால் ஆராமல்மனம் அழிவார்
ஆழ்ந்த துயர்க்கடலிடை நின்று அடியேனை எடுத்தருளித்
தாழ்ந்த கருத்தினை நிரப்பிக் கண்தாரும் எனத் தாழ்ந்தார். 3466

திருநாவலூர் மன்னர் திருஆரூர் வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமூலட் டானம்சேர் பிஞ்ஞகனைப்
பருகா இன்அமுதத்தைக் கண்களால் பருகுதற்கு
மருவுஆர்வத் துடன் மற்றைக் கண்தாரீர் என வணங்கி. 3467

மீளாஅடிமைஎனஎடுத்து மிக்கதேவர் குலம்எல்லாம்
மாளாமேநஞ்சு உண்டருளி மன்னிஇருந்த பெருமானைத்
தாள்ஆதரிக்கும் மெய்அடியார் தமக்குஆம் இடர்நீர்தரியீர்என்று
ஆள்ஆம் திருத்தோழமைத் திறத்தால் அம்சொல்பதிகம்பாடினார். 3468

பூதமுதல்வர் புற்றுஇடம்கொண்டு இருந்தபுனிதர்வன்தொண்டர்
காதல்புரிவேதனைக்கு இரங்கிக்கருணைத்திருநோக்குஅளித்தருளிச்
சீதமலர்க்கண் கொடுத்தருளிச்செவ்வே விழித்து முகம் மலர்ந்து
பாத மலர்கள் மேல்பணிந்து வீழ்ந்தார் உள்ளம் பரவசமாய். 3469

விழுந்தும் எழுந்தும் பலமுறையால் மேவிப்பணிந்து மிகப்பரவி
எழுந்த களிப்பினால் ஆடிப்பாடி இன்ப வெள்ளத்தில்
அழுந்தி இரண்டுகண்ணாலும் அம்பொன்புற்றின்இடைஎழுந்த
செழும்தண்பவளச் சிவக்கொழுந்தின் அருளைப்பருகித்திளைக்கின்றார். 3470

காலம்நிரம்பத் தொழுதுஏத்திக்கனகமணிமாளிகைக் கோயில்
ஞாலம் உய்யவரும் நம்பிநலம்கொள்விருப்பால் வலம்கொண்டு
மாலும் அயனும் முறைஇருக்கும் வாயில் கழியப்புறம்போந்து
சீலம் உடைய அன்பருடன் தேவாசிரியன் மருங்குஅணைந்தார். 3471

தங்கைபரவையார்தம்மை நம்பிபிரிந்து போனதன்பின்
தங்கு மணிமாளிகையின்கண் தனிமை கூரத்தளர்வார்க்கு
கங்குல் பகலாய்ப் பகல்கங்குல் ஆகிக்கழியாநாள்எல்லாம்
பொங்கு காதல்மீதூரப் புகல்வார் சிலநாள் போனதன்பின். 3472

செம்மைநெறிசேர்திருநாவலூர்ஒற்றியூர் சேர்ந்து
கொம்மை முலையார் சங்கிலியார் தம்மைக்குவுமணம்புணர்ந்த
மெய்ம்மை வார்த்தைதாம் அவர்பால் விட்டார் வந்துகட்டுரைப்பத்
தம்மைஅறியா வெகுளியினார்தரியாநெஞ்சினொடும்தளர்வார். 3473

மென்பூஞ்சயனத்திடைத் துயிலும் மேவார், விழித்தும் இனிதுஅமரார்
பொன் பூந்தவிசின் மிசையின்இரார் நில்லார், செல்லார் புறம்பொழியார்
மன்பூ வாளி மழைகழியார் மறவார் நினையார், வாய் விள்ளார்
என்பு ஊடு உருக்கும் புலவியோ பிரிலோ இரண்டின்இடைப்பட்டார். 3474

ஆன கவலைக் கையறவால் அழியும் நாளில் ஆரூரர்
கூனல்இள வெண்பிறைக்கண்ணி முடியார் கோயில் முன்குறுகப்
பானல் விழியார் மாளிகையில் பண்டுசெல்லும் பரிசினால்
போன பெருமை பரிசனங்கள் புகுதப் பெறாது புறம் நின்றார். 3475

நின்றநிலைமை அவர்கள்சிலர் நிலவுதிரு ஆரூரர்எதிர்
சென்றுமொழிவார் திருஒற்றியூரில் நிகழ்ந்தசெய்கை எலாம்
ஒன்றும்ஒழியாவகைஅறிந்து அங்குஉள்ளார்தள்ளமாளிகையில்
இன்றுபுறமும் சென்று எய்தப்பெற்றிலோம் என்றுஇறைஞ்சினார். 3476

மற்றுஅம் மாற்றம்கேட்டுஅழிந்தமனத்தர்ஆகிவன்தொண்டர்
உற்றஇதனுக்கு இனிஎன்னோ? செயல்என்று உணர்வார்க்குஉலகுஇயல்பு
கற்றமாந்தர் சிலர்தம்மைக்காதல்பரவையார் கொண்ட
செற்றநிலைமை அறிந்துஅவர்க்குத் தீர்வுசொல்லச் செலவிட்டார். 3477

நம்பிஅருளால் சென்றவரும் நங்கை பரவையார்தமது
பைம்பொன்மணிமாளிகை அணைந்து பண்புபுரியம் பாங்கினால்
வெம்புபுலவிக் கடல்அழுந்தும் மின்நேர் இடையார்முன்எய்தி,
எம்பிராட்டிக்கு இதுதகுமோ, என்றுபலவும் எடுத்துஉரைப்பார். 3478

பேதநிலைமை நீதியினால்பின்னும் பலவும்சொன்னவர்முன்
மாதர் அவரும் மறுத்துமனம் கொண்டசெற்றம்மாற்றாராய்
ஏதம்மருவும் அவர்திறத்தில் இந்தமாற்றம் இயம்பில் உயிர்
போதல் ஒழியாது எனஉரைத்தார் அவரும் அஞ்சிப்புறம்போந்தார்.3479

போந்தர் புகுந்தபடி எல்லாம் பூந்தண் பழனமுனைப்பாடி
வேந்தர் தமக்குவிளம்புதலும் வெருஉற்று அயர்வார்துயர்வேலை
நீந்தும் புணைஆம் துணை காணார்நிகழ்ந்த சிந்தாகுலம் நெஞ்சில்
காந்த அழிந்து தோய்ந்தெழார் கங்குல் இடையாமக் கடலுள்.3480

அருகு சூழ்ந்தார் துயின்று திருஅத்தயாமம் பணிமடங்கிப்
பெருகு புவனம் சலிப்பின்றிப் பேயும் உறங்கும் பிறங்குஇருள்வாய்
முருகுவிரியும் மலர்க்கொன்றை முடிமேல் அரவும்இளமதியும்
செருகும் ஒருவர் தோழர் தனி வருந்தி இருந்து சிந்திப்பார். 3481

முன்னைவினையால் இவ்வினைக்கு மூலம் ஆனாள்பால்அணைய
என்னைஉடையாய்! நினைந்தருளாய்இந்தயாமத்து எழுந்தருளி
அன்னம்அனையாள் புலவியினைஅகற்றில் உய்யல்ஆம்அன்றிப்
பின்னைஇல்லைசெயல் என்று பெருமான் அடிகள்தமை நினைந்தார். 3482

அடியார் இடுக்கண் தரியாதார் ஆண்டுகொண்ட தோழர்குறை
முடியாது இருக்கவல்லரேமுற்றும்அளித்தாள்பொன்தளிர்க்கைத்
தொடிஆர் தழும்பும் முலைச்சுவடும் உடையார் தொண்டார் தாம் காணும்
படியால் அணைந்தார் நெடியோனும் காணா அடிகள் படிதோய. 3483

தம்பிரானார் எழுந்தருளத் தாங்கற்கு அரியமகிழ்ச்சியினால்
கம்பியா நின்றுஅவயவங்கள் கலந்த புளகம் மயிர்முகிழ்ப்
நம்பி ஆரூரரும் எதிரே நளின மலர்க்கை தலைக்குவிய
அம்பிகாவல்லவர் செய்ய அடித் தாமரையின் கீழ்விழுந்தார். 3484

விழுந்துபரவி மிக்கபெருவிருப்பினோடும் எதிர்போற்றி
எழுந்த நண்பர்தமை நோக்கிஎன்நீஉற்றது என்றருளத்
தொழும்தம் குறைய விளம்புவார் யானேதொடங்கும் துரிசிடைப்பட்டு
அழுந்தும் என்னைஇன்னம்எடுத்து ஆளவேண்டும் உமக்கு என்று. 3485

அடியேன்அங்குஅத் திருஒற்றியூரில் நீரேஅருள்செய்ய
வடிவேல் ஒண்கண் சங்கிலியை மணம்செய்து அணைந்த திறம்எலாம்
கொடிஏர் இடையாள் பரவைதான் அறிந்துதன்பால் யான்குறுகில்
முடிவேன் என்று துணிந்திருந்தாள் என்தான்செய்வது எனமொழிந்து. 3486

நாயன்நீரே நான்உமக்கு இங்கு அடியேன் ஆகிர்நீர்எனக்குத்
தாயின் நல்ல தோழரும் தம்பிரானாரே ஆகில்
ஆய அறிவும் இழந்துஅழிவேன் அயர்வுநோக்கி அவ்அளவும்
போய்இவ் இரவே பரவை உறு புலவி தீர்த்துத் தாரும் என. 3487

அன்புவேண்டும் தம்பெருமான் அடியார்வேண்டிற்றே வேண்டி
முன்புநின்று விண்ணப்பம்செய்த நம்பிமுகம் நோக்கித்
துள்பம் ஒழுநீ யாம்உனக்கு ஓர் தூதன்ஆகிஇப்பொழுதே
பொன்செய் மணிப்பூண் பரவைபால் போகின்றோம் என்றுஅருள்செய்தார். 3488

எல்லைஇல்லாக்களிப்பினராய் இறைவர் தாளில்வீழ்ந்துஎழுந்து
வல்லபரிசு எல்லாம்துதித்து வாழ்ந்து நின்றவன்தொண்டர்
முல்லைமுகை வெண்நகைப்பரவைமுகில்சேர் மாடத்திடைச்செல்ல
நில்லாது ஈண்ட எழுந்தருளி நீக்கும் புலவி எனத் தொழுதார். 3489

அண்டர்வாழக்கருணையினால் ஆலகாலம் அமுதுஆக
உண்டநீலக்கோலமிடற்று ஒருவர்இருவர்க்கு அறிவுஅரியார்
வண்டுவாழும் மலர்க்கூந்தல் பரவையார் மாளிகைநோக்கித்
தொண்டனார்தம் துயர்நீக்கத் தூதனாராய் எழுந்தருள. 3490

தேவாசிரியன் முறைஇருக்கும் தேவர்எல்லாம் சேவித்துப்
போவார் தம்மில்வேண்டுவார் போதஒழிந்தார் புறத்துஒழிய
ஒவா அணுக்கச் சேவகத்தில் உள்ளோர் பூதகணநாதர்
மூவா முனிவர் யோகிகளின் முதலானார்கள் முன்போக. 3491

அருகுபெரிய தேவருடன் அணைந்துவரும் அவ்இருடிகளும்
மருவுநண்பு நிதிக்கோனும் முதலாய்உள்ளோர்மகிழ்ந்துஏத்தத்
தெருவும் விசும்பும் நிறைந்து விரைச்செழும்பூமாரிபொழிந்துஅலையப்
பொருள்இல் அன்பர் விடும்தூதர் புனிதவீதியினில்போத. 3492

மாலும்அயனும் காணாதார் மலர்த்தாள் பூண்டுவந்தஇறைஞ்சும்
காலம்இதுஎன்றுஅங்குஅவரை அழைத்தால்என்னக்கடல்விளைத்த
ஆலம்இருண்ட கண்டத்தான் அடித்தாமரைமேல் சிலம்புஒலிப்ப
நீலமலர்க்கண் பரவையார் திருமாளிகையை நேர்நோக்கி. 3493

இறைவர் விரைவின் எழுந்தருள எய்தும் அவர்கள் பின் தொடர
அறைகொள் திரைநீர் தொடர்சடையில் அரவுதொடரஅரியஇளம்
பிறைகொள் அருகு நறைஇதழிப்பிணையல் சுரும்புதொடரஉடன்
மறைகள்தொடர வன்தொண்டர் மனமும் தொடரவரும்பொழுது. 3494

பெருவீரையினும் மிகமுழங்கிப்பிறங்கு மததஞ்சரம் உரித்து
மருவீர் உரிவை புனைந்தவர்தம் மருங்குசூழ்வார் நெருங்குதலால்
திரு வீதியினில் அழகர்அவர் மகிழும் செல்வத்திருஆரூர்
ஒருவீதியிலே சிவலோகம் முழுதும் காண உளது ஆமால். 3495

ஞாலம்உய்ய எழுந்தருளும் நம்பிதூதர் பரவையார்
கோலமணி மாளிகைவாயில் குறுகுவார் முன் கூடத்தம்
பால் அங்கு அணைந்தார் புறம்நிற்பப் பண்டேதம்மைஅர்ச்சிக்கும்
சீலம்உடைய மறைமுனிவர் ஆகித்தனியேசென்றுஅணைந்தார். 3496

சென்றுமணிவாயில் கதவம் செறியஅடைத்த அதன்முன்பு
நின்றுபாவாய் திறவாய் என்று அழைப்பநெறிமென்குழலாரும்
ஒன்றும் துயிலாது உணர்ந்து அயர்வார்உடையபெருமான் பூசனைசெய்
துன்றும் புரிநூல் மணிமார்பர் போலும்அழைத்தார் எனத்துணிந்து. 3497

பாதி மதிவாழ் சடையாரைப் பயில்பூசனையின் பணிபுரிவார்
பாதிஇரவில் இங்குஅணைந்ததுஎன்னோ? என்றுபயம்எய்திப்
பாதிஉமையாள் திருவடிவில் பரமர் ஆவது அறியாதே
பாதிமதிவாள் நுதலாரும் பதைத்து வந்துகடைதிறந்தார். 3498

மன்னும் உரிமை வன்தொண்டர் வாயில் தூதாவாயிலிடை
முன்நின்றாரைக் கண்டிறைஞ்சி முழுதும் உறங்கும்பொழுதின்கண்
என்னைஆளும் பெருமான்இங்கு எய்திஅருளினார் என்ன
மின்னும் மணிநூல்அணிமார்பீர் எய்தவேண்ற்று என?என்றார்.3499

கங்கைநீர் கரந்தவேணிகரந்தவர் அருளிச்செய்வார்
நங்கை நீமறாது செய்யின் நான்வந்தது உரைப்பது என்ன
அம்கயல் விழியினாரும் அதனைநீர் அருளிச்செய்தால்
இங்குஎனக்கு இசையுமாகில் இசையலாம் என்றுசொல்லி. 3500

என்நினைந்து அணைந்தது என்பால்
இன்னது என்று அருளிச் செய்தால்
பின்னையது இயலும் ஆகில்
ஆம் எனப் பிரானார் தாமும்
மின் இடை மடவாய் நம்பி
வர இங்கு வேண்டும் என்ன
நல் நுதலாரும் சால
நன்று நம் பெருமை என்பார். 3501

பங்குனித்திருநாளுக்குப் பண்டுபோல் வருவார் ஆகி
இங்கு எனைப் பிரிந்து போகிஒற்றிஊர் எய்தி அங்கே
சங்கிலித் தொடக்குண்டாருக்கு இங்கு ஒருசார்வுண்டோர்நீர்
கங்குலின் வந்துசொன்ன காரியம் அழகிது என்றார். 3502

நாதரும் அதனைக்கேட்டு நங்கைநீ நம்பி செய்த
ஏதங்கள் மனத்துக்கொள்ளாது எய்தியவெகுளி நீங்கி
நோதகவுஒழித்தற்குஅன்றோ நுன்னையான்வேண்டிக்கொண்டது
ஆதலின்மறுத்தல் செய்யஅடாது என அருளிச்செய்தார். 3503

அருமறை முனிவர் ஆன ஐயரைத் தையலார்தாம்
கருமம் ஈதுஆக நீர்இக்கடத்தலை வருகை மற்றுஉம்
பெருமைக்குத் தகுவது அன்றால் ஒற்றிஊர் உறுதிபெற்றார்
வருவதற்கு இசையேன்நீரும் போம் எனமறுத்துச்சொன்னார். 3504

நம்பர்தாம் அதனைக்கேட்டு நகையும்உள்கொண்டு மெய்ம்மைத்
தம்பரிசு அறியக்காட்டார் தனிப்பெரும் தோழனார்தம்
வெம்புஉறுவேட்கை காணும் திருவினையாட்டின் மேவி
வம்புஅலர் குழலினார்தாம் மறுத்ததே கொண்டுமீண்டார். 3505

தூதரைப்போகவிட்டு வரவுபார்த்துஇருந்ததொண்டர்
நாதரை அறிவிலாதேநன்னுதல் புலவி நீக்கிப்
போதரத்தொழுதேன் என்று புலம்புவார் பரவையாரைக்
காதலில் இசைவு கொண்டு வருவதே கருத்துள் கொள்வார். 3506

போய்அவள் மனையில்நண்ணும் புண்ணியர் என்செய்தாரோ?
நாயனார் தம்மைக்கண்டால் நன்னுதல்மறுக்குமோதான்
ஆயஎன் அயர்வுதன்னைஅறிந்துஎழுந்தருளினார்தாம்
சேயிழை துனிதீர்த்தன்றி மீள்வது செய்யார் என்று 3507

வழிஎதிர் கொள்ளச்செல்வர் வரவு காணாது மீள்வார்
அழிவு உறமயங்கிநிற்பர் அசைவுடன்இருப்பர் நெற்றி
விழியவர் தாழ்த்தார் என்றுமீளவும் எழுவர் மாரன்.
பொழி மலர் மாரிவீழ ஒதுங்குவர் புன்கண் உற்றார். 3508

பரவையார் தம்பால் நம்பி தூதர்ஆம்பாங்கில் போன
அரவுஅணிசடையார் மீண்டே அறியுமாறுஅணையும் போதில்
இரவுதான் பகலாய்த்தோன்ற எதிர்எழுந்து அணையைவிட்ட
உரவு நீர்வெள்ளம்போல ஓங்கிய களிப்பின் சென்றார். 3509

சென்றுதம்பிரானைத் தாழ்ந்து திருமுகம் முறுவல்செய்ய
ஒன்றிய வினையாட்டு ஒரார் உறுதி, செய்துஅணைந்தார்என்றே
அன்றுநீர்ஆண்டுகொண்டஅதனுக்குத் தகவே செய்தீர்
இன்று இவள் வெகுளி எல்லாம் தீர்த்து எழுந்தருளி என்றார். 3510

அம்மொழி விளம்பும் நம்பிக்கு ஐயர்தாம் அருளிச்செய்வார்
நம்மை நீ சொல்ல நாம்போய்ப்பரவைதன் இல்லம்நண்ணிக்
கொம்மை வெம்முலையினாட்குஉன்திறம்எலாம் கூறக்கொள்ளாள்
வெம்மைதான்சொல்லி நாமே வேண்டவும் மறுத்தாள்என்றார். 3511

அண்ணலார் அருளிச்செய்யக்கேட்ட ஆரூரர் தாமும்
துண்என நடுக்கம்உற்றே தொழுதுநீர் அருளிச்செய்த
வண்ணமும் அடியாள் ஆன பரவையோ மறுப்பாள்? நாங்கள்
எண்ணஆர் அடிமைக்கு என்பது இன்றுஅறிவித்தீர்என்று. 3512

வானவர்உய்யவேண்டி மறிகடல் நஞ்சை உண்டீர்
தானவர் புரங்கள்வேவ மூவரைத் தவிர்த்து ஆட்கொண்டீர்
நான்மறைச் சிறுவர்க்காகக் காலனைக் காய்ந்து நட்டீர்
யான்மிகைஉமக்குஇன்று ஆனால்என்செய்வீர் போதாதுஎன்றார். 3513

ஆவதே செய்தீர் இன்றுஎன் அடிமை நீர்வேண்டாவிட்டால்
பாவியேன் தன்னைஅன்றுவலியஆட்கொண்டபற்றுஎன்?
நோவும்என்அழிவும்கண்டீர் நுடங்கு இடைஅவள்பால் இன்று
மேவுதல் செய்யீர் ஆகில் விடும்உயிர் என்று வீழ்ந்தார். 3514

தம்பிரான்அதனைக்கண்டு தரியாது தளர்ந்து வீழந்த
நம்பியை அருளால் நோக்கிநாம்இன்னம் அவள்பால்போய்அக்
கொம்பினை இப்போதே நீ குறுகுமா குறுகின்றோம்
வெம்புஉறு துயர்நீங்கு என்றார் வினைஎலாம் விளைக்கவல்லார். 3515

மங்கிய நண்பர் உய்ய வாக்குளனும் மதுர வாய்மை
நயம்கிளர் அமுதம் நல்க நாவலூர் மன்னர் தாமும்
முயங்கிய கலக்கம் நீக்கிஉம்அடித்தொழும்பனேனைப்
பயம்கெடுத்து இவ்வாறு அன்றோ பணிகொள்வதுஎன்றுபோற்ற. 3516

அன்பர்மேல் கருணைகூர ஆண்டவர்மீண்டும்செல்லப்
பின்புசென்று இறைஞ்சிநம்பி பேதுறவோடு மீண்டார்
முன்புஉடன்போதா தாரும் முறைமையின்சேவித்துஏகப்
பொன்புரிசடையார் மாதர் புனிதமாளிகையின் சென்றார். 3517

மதிநுதல் பரவையார்தாம் மறையவர் போன பின்பு
முதுறை முனியாய் வந்தார் அருளுடையமுதல்வர் ஆகும்
அதிசயம் பலவும்தோன்ற அறிவுற்றே அஞ்சிக்கெட்டேன்
எதிர்மொழி எம்பிரான்முன் என்செய மறுத்தேன்என்பார். 3518

கண்துயில் எய்தார் வெய்ய கையறவு எய்தி ஈங்கு இன்று
அண்டர்தம்பிரானார் தோழர்க்கு ஆகஅர்ச்சிப்பார் கோலம்
கொண்டணைந்தவரை யான்உட்கொண்டிலேன்பாவியேன்என்று
ஒண்சுடர் வாயிலே பார்ந்து உழையரோடுஅழியும் போதில். 3519

வெறிஉறு கொன்றை வேணி விமலரும் தாம்ஆம் தன்மை
அறிவுறு கோலத்தோடும் அளவுஇல் பல்பூத நாதர்
செறிவுஉறுதேவர் யோகர் முனிவர்கள் சூழ்ந்துசெல்ல
மறுஇல் சீர்ப்பரவையார்தம் மாளிகை புகுந்தார் வந்து. 3520

பாரிடத்தலைவர் முன்னாம் பல்கண நாதர் தேவர்
நேர்உறு முனிவர் முத்தர் இயக்கர்கள் நிறைதலாலே
பேர்அருளாளர் எய்தப் பெற்றமாளிகைதான் தென்பால்
சீர்வளர் கயிலை வெள்ளித் திருமலைபோன்றது அன்றே. 3521

ஐயர்அங்கு அணைந்தபோதில் அகில லோகத்துஉள்ளாரும்
எய்தியே செறிந்து சூழஎதிர்கொண்டபரவையார்தாம்
மெய்உறு நடுக்கத்தோடு மிக்குஎழும் மகிழ்ச்சி பொங்கச்
செய்யதாள் இணைமுன்சேரவிரைவினால் சென்றுவீழ்ந்தார். 3522

அரி அயற்கு அரியார் தாமும் ஆயிழையாரை நோக்கி
உரிமையால் ஊரன்ஏவமீளவும் உன்பால் வந்தோம்
முருகு அலர்குழலாய் இன்னம் முன்புபோல் மறாதே நின்பால்
பிரிவுஉற வருந்துகின்றான் வரப்பெற வேண்டும் என்றார். 3523

பெருந்தடங் கண்ணினாரும் பிரான்முன்பு மிகவும் அஞ்சி
வருந்திய உள்ளத்தோடும் மலர்க்கரம் குழல்மேல் கொண்டே
அருந்திரு மறையோர் ஆகி அணைந்தீர்முன்அடியேன்செய்த
இருந்தவப் பயன்ஆம்என்ன எய்தியநீரோ என்பார். 3524

துளிவளர் கண்ணீர்வாரத் தொழுதுவிண்ணப்பம் செய்வார்
ஒளிவளர் செய்யபாதம் வருந்தஓர் இரவு மாறாது
அளிவரும் அன்பர்க்கு ஆகஅங்கொடு இங்குஉழல்வீர் ஆகி
எளிவரு வீரும் ஆனால் என்செய்கேன் இசையாது என்றார். 3525

நங்கை நின்தன்மைக்கு ஏற்கும் நன்மையே மொழிந்தாய்என்று
மங்கைஓர்பாகம் வைத்த வள்ளலார் விரைந்து போகத்
திங்கள் வாள்நுதலினாரும் சென்றுபின் இறைஞ்சி மீண்டார்
எங்களை ஆளும் நம்பி தூதர் மீண்டு ஏகுகின்றார். 3526

ஆதியும் மேலும் மால்அயன் நாடற்கு அருளாதார்
தூதினில் ஏகித் தொண்டரை ஆளும்தொழில்கண்டே
வீதியில் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தே மிடைகின்றார்
பூதியில் நீடும் பல்கண நாதப் புகழ்வீரர். 3527

அன்னவர் முன்னும் பின்னும் மருங்கும் அணைவு எய்த
மின்இடையார்பால் அன்பரை உய்க்கும் விரைவோடும்
சென்னியில் நீடும் கங்கை ததும்பத் திருஆரூர்
மன்னவனார் அம் மறையவனார் பால் வந்துற்றார். 3528

அன்பரும் என்பால் ஆவி அளிக்கும் படி போனார்
என்செய்து மீள்வார் இன்னமும்? என்றே இடர்கூரப்
பொன்புரி முந்நூல் மார்பினர் செல்லப்பொலி வீதி
முன்புஉற நேரும் கண்இணை தானும் முகிழாரால். 3529

அந்நிலைமைக்கண் மன்மதன் வாளிக்கு அழிவார்தம்
மன்உயிர் நல்கும்தம் பெருமானார் வந்து எய்த
முன்எதிர்சென்றே மூஉலகும் சென்று அடையும் தாள்
சென்னியில் வைத்துஎன்சொல்லுவர் என்றே தெளியாதார். 3530

எம்பெருமான் நீர்என்உயிர் காவாது இடர்செய்யும்
கொம்பு அனையாள்பால் என்கொடுவந்தீர்குறை என்னத்
தம்பெருமானும் தாழ்குழல் செற்றம் தணிவித்தோம்
நம்பி இனிப்போய் மற்றவள் தன்பால் நணுகு என்ன. 3531

நந்தி பிரானார் வந்து அருள்செய்ய நலம்எய்தும்
சிந்தையுள் ஆர்வம் கூர்களி எய்தித் திகழ்கின்றார்
பந்தமும் வீடும் நீர் அருள் செய்யும்படி செய்தீர்
எந்தை பிரானே என்இனி என்பால் இடர், என்றார். 3532

என்றுஅடிவீழும் நண்பர்தம் அன்புக்கு எளிவந்தார்
சென்றுஅணை நீஅச் சேயிழைபால் என்றுஅருள் செய்து
வென்றுஉயர் சேமேல் வீதி விடங்கப் பெருமாள்தம்
பொன்திகழ் வாயில் கோயில் புகுந்தார் புவிவாழ 3533

தம்பிரானார் பின்சென்று தாழ்ந்து எழுந்துஅருளால் மீள்வார்
எம்பிரான் வல்லவாறு என்றுஎய்திய மகிழ்ச்சியோடும்
வம்பு அலர்குழலார் செம்பொன் மாளிகைவாயில் நோக்கி
நம்பிஆரூரர் காதல் நயந்து எழுந்தருளும் போது. 3534

முன்துயில் உணர்ந்துசூழ்ந்த பரிசனம் மருங்கு மொய்ப்ப
மின்திகழ் பொல்ம்பூ மாரி விண்ணவர் பொழிந்து வாழ்த்த
மன்றல்செய் மதுர சீத சீகரம் கொண்டு மந்தத்
தென்றலும் எதிர்கொண்டு எய்தும் சேவகம் முன்புகாட்ட. 3535

மாலை தண் கலவைச்சேறு மான்மதச்சாந்து பொங்கும்
கோல நல் பசும்கர்ப்பூரம் குங்குமம் முதலாய் உள்ள
சாலும் மெய்க்கலன்கள் கூடச்சாத்தும் பூண்ஆடைவர்க்கம்
பால்அனபிறவும் ஏந்தும் பரிசனம் முன்புசெல்ல. 3536

இவ்வகை இவர்வந்து எய்தஎய்திய விருப்பினோடும்
மைவளர் நெடுங்கண்ணாரும் மாளிகைஅடையமன்னும்
செய்வினை அலங்காரத்துச் சிறப்பு அணிபலவும் செய்து
நெய்வளர் விளக்குத் தூபம் நிறைகுடம் நிரைத்துப்பின்னும். 3537

பூமலிநறும்பொன் தாமம் புனைமணிக் கோவை நாற்றிக்
காமர்பொன் சுண்ணம் வீசிக்கமழ்நறும் சாந்து நீவித்
தூமலர் வீதி சூழ்ந்த தோகையர் வாழ்த்தத் தாமும்
மாமணி வாயில் முன்பு வந்துஎதிர் ஏற்று நின்றார். 3538

வண்டுஉலாம் குழலார் முன்பு வன்தொண்டர் வந்துகூடக்
கண்டபோது உள்ளக்காதல் வெள்ளத்தின் கரைகாணாது
கொண்ட நாண் அச்சம்கூர வணங்க அக் குரிசிலாரும்
தண்தளிர்ச் செங்கை பற்றிக் கொண்டு மாளிகையுள் சார்ந்தார். 3539

இருவரும் தம்பிரானார் தாம்இடை ஆடிச்செயத்
திருவருள் கருனை வெள்ளத்திறத்தினைப் போற்றிச்சிந்தை
மருவிய இன்பவெள்ளத்து அழுந்திய புணர்ச்சி வாய்ப்ப
ஒருவருள் ஒருவர்மேவும் நிலைமையில் உயிர்ஒன்று ஆனார். 3540

ஆரணக் கமலக்கோயில் மேவிப்புற்றுஇடம்கொண்டுஆண்ட
நீர்அணி வேணியாரை நிரந்தரம் பணிந்துபோற்றிப்
பார்அணி விளக்கும் செஞ்சொல் பதிகமாலைகளும் சாத்தித்
தார்அணி மணிப்பூண் மார்பர் தாம் மகிழ்ந்து இருந்த நாளில். 3541

நம்பிஆரூரர் நெஞ்சில்நடுக்கம் ஒன்றுஇன்றி நின்று
தம்பிரானாரைத் தூதுதையல்பால் விட்டார் என்னும்
இம்பரின் மிக்கவார்த்தை ஏயர்கோனார் தாம் கேட்டு
வெம்பினார் அதிசயித்தார் வெருவினார் விளம்பல் உற்றார் 3542

நாயனைஅடியான்ஏவும் காரியம்நன்று சால
ஏயும்என்று இதனைச்செய்தான்தொண்டனாம் என்னே
பாவம் பேயனேன் பொறுக்க ஒண்ணாப் பிழையினைச்செவியால்கேட்பது
ஆயின பின்னும் மாயாது இருந்தது என்ஆவி என்பார். 3543

காரிகை தன்பால் செல்லும் காதலால் ஒருவன் ஏவப்
பாரிடை நடந்துசெய்ய பாததாமரைகள் நோவத்
தேர்அணி வீதிஊடு செல்வது வருவது ஆகி,
ஓர்இரவு எல்லாம் தூதுக்குஉழல்வராம் ஒருவர் என்று. 3544

நம்பர்தாம் அடிமைஆற்றார் ஆகியே நண்ணினாரேல்
உம்பரார் கோனும் மாலும் அயனும் நேர்உணர ஒண்ணா
எம்பிரான் இசைந்தால் ஏவப்பெறுவதே?இதனுக்கு உள்ளம்
கம்பியாதவனை யான்முன் காணும் நாள் எந்நாள்? என்று. 3545

அரிவை காரணத்தினாலே ஆளுடைப்பரமர்தம்மை
இரவினில் தூதுபோக ஏவி அங்கு இருந்தான்தன்னை
வர எதிர் காண்பேன் ஆகில் வருவது என்னாம்கொல்?என்று
விரவிய செற்றம் பற்றி விள்ளும் உள்ளத்தர் ஆகி. 3546

ஈறுஇலாப் புகழின் ஓங்கும் ஏயர்கோனார்தாம் எண்ணப்
பேறுஇது பெற்றார் கேட்டுப் பிழைஉடன்படுவார் ஆகி
வேறுஇனி இதற்குத் தீர்வுவேண்டுவார் விரிபூங் கொன்றை
ஆறுஇடு சடையானார்க்கு அதனைவிண் ணப்பம் செய்து. 3547

நாள்தொறும் பணிந்துபோற்ற நாதரும் அதனைநோக்கி
நீடியதொண்டர் தம்முன் இருவரும் மேவும் நீர்மை
கூடுதல் புரிவார் ஏயர் குரிசிலார் தம்பால் மேனி
வாடுஉறு சூலைதன்னை அருளினார் வருந்தும் ஆற்றால். 3548

ஏதம்இல் பெருமைச் செய்கை ஏயர்தம் பெருமான் பக்கல்
ஆதியார் ஏவும்சூலை அனல்செய் வேல்குடைவது என்ன
வேதனை மேல்மேல்செய்ய மிகஅதற்கு உடைந்து வீழ்ந்து
பூதநாயகர் தம் பொன்தாள் பற்றியே போற்றுகின்றார். 3549

சிந்தையால் வாக்கால்அன்பர் திருந்துஅடி போற்றிசெய்ய
எம்தமை ஆளும்ஏயர் காவலர் தம்பால் ஈசர்
வந்துஉனைவருத்தும் சூலை வன்தொண்டன் தீர்க்கில்அன்றி
முந்துற ஒழியாது என்று மொழிந்தருள் செய்யக் கேட்டு. 3550

எம்பிரான் எந்தை தந்தை தந்தை எம்கூட்டம் எல்லாம்
தம்பிரான் நீரே என்று வழிவழிச்சார்ந்து வாழும்
இம்பரின் மிக்கவாழ்க்கை என்னைநின்று ஈரும் சூலை
வம்புஎனஆண்டுகொண்டான் ஒருவனே தீர்ப்பான் வந்து. 3551

மற்றுஅவன்தீர்க்கில் தீராது ஒழிந்துஎனைவருத்தல் நன்றால்
பெற்றம்மேல் உயர்த்தீர் செய்யும்பெருமையைஅறிந்தார்யாரே
உற்றவன்தொண்டர்க்கே ஆம் உறுதியே செய்தீர் என்னக்
கற்றை வார்சடையார் தாமும் அவர்முன்பு கரந்தார் அன்றே. 3552

வன்தொண்டர் தம்பால் சென்று வள்ளலார் அருளிச்செய்வார்
இன்று நம் ஏவலாலே ஏயர்கோன் உற்ற சூலை
சென்று நீ தீர்ப்பாயாக என்றுஅருள்செயச் சிந்தையோடு
நன்று மெய்ம் மகிழ்ந்து போற்றி வணங்கினார் நாவலூரர். 3553

அண்ணலார் அருளிச்செய்து நீங்கி ஆரூரர் தாமும்
விண்ணவர் தம்பிரானார் ஏவலால் விரைந்து செல்வார்
கண்ணிய மனத்தின் மேவும் காதலால் கலிக்கா மர்க்குத்
திண்ணிய சூலை தீர்க்க வருதிறம் செப்பி விட்டார். 3554

நாதர்தம் அருளால் நண்ணும் சூலையும் ஆரூரர் அவர்பால் கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும் வன்தொண்டர் வரவும்கேட்டுத்
தூதனாய் எம்பி ரானை ஏவினான் சூலை தீர்க்கும்
ஏதம் இங்கு எய்த எய்தில் யான்செய்வது என்னாம்? என்பார் 3555

மற்றுஅவன் இங்குவந்து தீர்ப்பதன் முன்நான்மாயப்
பற்றிநின்று என்னை நீங்காப் பாதகச்சூலை தன்னை
உற்றஇவ் வயிற்றினோடும் கிழிப்பன் என்று உடைவாள் தன்னால்
செற்றிட உயிரி னோடும் சூலையும் தீர்ந்தது அன்றே 3556

கருதரும் பெருமை தீர்ப்பதன் முன்நான்மாயப்
பற்றிநின்று என்னை நீங்கப் பாதகச்சூலை தன்னை
உற்றஇவ் வயிற்றினோடும் கிழிப்பன் என்றுஉடைவாள்தன்னால்
செற்றிட் உயிரி னோடும் சூலையும் தீர்ந்தது அன்றே. 3557

கணவர்தம் செய்கை தன்னைக் கரந்துகா வலரை நம்பி
அணைவுறும் பொழுது சால அலங்கரித்து எதிர்போம்என்னப்
புணர்நிலை வாயில் தீபம் பூரணகும்பம் வைத்துத்
துணர்மலர் மாலை தூக்கித் தொழுது எதிர்கொள்ளச்சென்றார். 3558

செம்மைசேர் சிந்தை மாந்தர் சென்றுஎதிர்கொண்டு போற்ற
நம்மை ஆளுடை நம்பி நகைமுகம் அவர்க்கு நல்கி
மெய்ம்மையாம் விருப்பினோடும் மேவி உள்புகுந்து, மிக்க
மொய்ம் மலர்த்தவிசின் மீதுமுகம்மலர்ந்துஇருந்த போது. 3559

பான்மை அர்ச்சனைகள் எல்லாம் பண்பினில் வழாமைஏய்ந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை நம்பிஆரூரர்கொண்டுஇங்கு
யான்மிக வருந்து கின்றேன் ஏயர்கோனார் தாம்உற்ற
ஊனவெம் சூலை நீக்கி உடன்இருப்பதனுக்கு என்றார். 3560

மாதர்தம் ஏவலாலே மனைத்தொழில் மாக்கள் மற்றுஇங்கு
ஏதம்ஒன்றுஇல்லை உள்ளே பள்ளிகொள்கின்றார் என்னத்
தீதஅணைவு இல்லையேனும் என்மனம் தெருளாது இன்னம்
ஆதலால் அவரைக்காண வேண்டும் என்றுஅருளிச் செய்தார். 3561

வன்தொண்டர் பின்னும்கூற மற்றுஅவர்தம்மைக் காட்டத்
துன்றிய குருதி சோரத் தொடர்குடர் சொரிந்துஉள் ஆவி
பொன்றியே கிடந்தார்தம்மைக் கண்டபின் புகுந்தவாறு
நன்று என மொழிந்து நானும் நண்ணுவேன் இவர்முன்பு என்பார். 3562

கோள்உறும் மனத்தர் ஆகிக் குற்றுஉடைவாளைப் பற்ற
ஆளுடைத் தம்பிரானார் அருளினால் அவரும் உய்ந்து
கேளிரே ஆகிக்கெட்டேன்எனவிரைந்து எழுந்து கையில்
வாளினைப்பிடித்துக் கொள்ள வன்தொண்டர் வணங்கி வீழ்ந்தார். 3563

மற்றுஅவர் வணங்கி வீழ வாளினை மாற்றி ஏயர்
கொற்றவனாரும் நம்பி குரைகழல் பணிந்து வீழ்ந்தார்
அற்றை நாள் நிகழ்ந்த இந்த அதிசயம் கண்டுவானோர்
பொன்தட மலரின் பொழிந்தனர் புவனம் போற்ற. 3564

இருவரும் எழுந்துபுல்லி இடைவிடா நண்பினாலே
பொருஅரும் மகிழ்ச்சி பொங்கத்திருப்புன்கூர்ப்புனிதர் பாதம்
மருவினர் போற்றி நின்று வன்தொண்டர் தம்பிரானார்
அருளினை நினைந்த அந்த ணாளன் என்றுஎடுத்துப்பாடி. 3565

சிலபகல் கழிந்தபின்பு திருமுனைப்பாடி நாடர்
மலர்புகழ்த் திருஆரூரில் மகிழ்ந்துஉடன் வந்த ஏயர்
குலமுதல் தலைவனாரும் கூடவே குளிர்பூங்கோயில்
நிலவினார் தம்மைக் கும்பிட்டு உறைந்தனர் நிறைந்த அன்பால். 3566

அங்குஇனிது அமர்ந்துநம்பிஅருளினால் மீண்டும்போந்து
பொங்கிய திருவின் மிக்க தம்பதிபுகுந்து பொற்பில்
தங்கும்நாள் ஏயர்கோனார் தமக்கு ஏற்ற தொண்டுபதிசெய்தே
செங்கண்மால் விடையார் பாதம் சேர்ந்தனர் சிறப்பி னோடும். 3567

நள்இருள் நாய னாரைத் தூதுவிட்ட வர்க்கே நண்புஆம்
வள்ளலார் ஏயர்கோனார் மலர்அடி வணங்கிப் புக்கேன்
உள்உணர்வு ஆனஞானம் முதலிய ஒருநான்கு உண்மை
தெள்ளுதீந் தமிழால் கூறும் திருமூலர் பெருமை செப்ப. 3568

36. திருமூல நாயனார்

அந்திஇளம்பிறைக்கண்ணி அண்ணலார் கயிலையினில்
முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு முதல்பெரு நாயகம் ஆகி
இந்திரன்மால் அயன்முதல் ஆம் இமையவர்க்கு நெறிஅருளும்
நந்திதிரு அருள்பெற்ற நான்மறை யோகிகள் ஒருவர். 3569

மற்றுஅவர்தாம் அணிமாதி வரும்சித்தி பெற்றுஉடையார்
கொற்றவனார் திருக்கயிலை மலைநின்றும் குறுமுனிபால்
உற்றது ஒருகேண்மையினால் உடன்சிலநாள் உறைவதற்கு
நல்தமிழின் பொதியமலை நண்ணுதற்கு வழிக்கொண்டார். 3570

மன்னுதிருக்கேதாரம் வழிபட்டு மாமுனிவர்
பன்னு புகழ்ப்பசுபதி நேபாளத்தைப் பணிந்து ஏத்தித்
துன்னு சடைச்சங்கரனார் ஏற்ற தூநீர்க் கங்கை
அன்னம்மலி அகன்துறைநீர் அருகரையின்மருங்குஅணைந்தார். 3571

கங்கை நீர்த்துறை ஆடிக்கருத்துஉறைநீள்கடல் ஏற்றும்
அம்கணர்தாம் மகிழ்ந்தருளும் அவிமுத்தம் பணிந்துஏத்தி,
மங்குல் வளர்வரைவிந்த மன்னு பருப்பதம் இறைஞ்சித்
திங்கள் அணிசடையார் திருக்காளத்திமலை சேர்ந்தார். 3572

நீடுதிருக்காளத்தி நிலவு தாணுவை வணங்கி,
ஆடு திரு அரங்கு ஆன ஆலவனம் தொழுது ஏத்தித்
தேடும் இருவர்க்கு அரியார் திரு ஏகாம்பரம் பணிந்து
மாடுஉயர் மாமதில் காஞ்சி வன நகரின் வைகினார். 3573

நல்பதி அங்குஅமர்யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கல்புரிசைத்திருஅதிகை கலந்துஇறைஞ்சிக் கறைக்கண்டர்
அற்புதக் கூத்துஆடுகின்ற அம்பலம் சூழ்திருவீதிப்
பொன்பதியம் பெரும்பற்றிப் புலியூரில் வந்துஅணைந்தார். 3574

எவ்உலகும் உய்யஎடுத்து அருளிய சேவடியாரைச்
செவ்வியஅன்பு உறவணங்கிச் சிந்தை களிவரத்திளைத்து
வவ்விய மெய்உணர்வின்கண் வரும் ஆனந்தக் கூத்தை
அவ்இயல்பில் கும்பிட்டு அங்கு ஆராமை அமர்ந்திருந்தார். 3575

தடநிலை மாளிகைப்புலியூர் தன்னில்உறைந்தஇறைஞ்சிப்போய்
அடல்விடையின் மேல்வருவார் அமுதுசெய அஞ்சாதே
விடம்அளித்தது எனக்கருதி மேதினிக்கு வளம்நிறைத்தே
கடல்வயிறு நிறையாத காவிரியின் கரைஅணைந்தார். 3576

காவிரிநீர்ப்பெரும் தீர்த்தம் கலந்து ஆடிக் கடந்துஏறி
ஆவின்அருங்கன்று உறையும் ஆவடுதண் துறைஅணைந்து
சேவில்வரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவுபெருங் காதலினால் பணிந்துஅங்கு விருப்புறுவார். 3577

அந்நிலைமைத் தானத்தை அகலாதது ஒரு கருத்து
முன்னிஎழும் குறிப்பினால் மூளும் ஆதரவு எய்தப்
பின்னும் அகன்று ஏகுவார் பேணவரும் கோக்குலங்கள்
பென்னிநதிக் கரைப்புறவில் புலம்புவன எதிர்கண்டார். 3578

அந்தணர்தம் சாத்தனூர் ஆமேய்ப்பார் குடித்தோன்றி
முந்தைமுறைநிரை மேய்ப்பான்மூலன்எனும்பெயர் உடையான்
வந்துதனி மேய்க்கின்றான் வினைமாள வாழ்நானை
வெம்தொழில்வன்கூற்று உண்ணவீடிநிலத்திடை வீழ்ந்தான். 3579

மற்றுஅவன்தன்உடம்பினைஅக் கோக்குலங்கள்வந்துஅணைந்து
சுற்றிமிகக் கதறவனசுழல்வன மோப்பன ஆக
நற்ற யோகியார் காணா நம்பர் அருளாலே ஆ
உற்ற துயர் இவைநீங்க ஒழிப்பன் எனஉணர்கின்றார். 3580

இவன்உயிர்பெற்று எழில்அன்றிஆக்கள்இடர்நீங்காஎன்று
அவன்உடலில் தம் உயிரை அடைவிக்க அருள்புரியும்
தவமுனிவர் தம்உடம்புக்குஅரண்செய்து தாம்முயன்ற
பவனவழி அவன்உடலில் தம் உயிரைப் பாய்த்தினார். 3581

பாய்த்தியபின் திருமூலராய் எழலும் பகக்கள் எல்லாம்
நாத்தமும்ப நக்கிமோந்து அணைந்து கனைப்பொடு நயந்து
வாய்த்துஎழுந்த களிப்பினால் வால்எடுத்துத் துள்ளிப்பின்
நீத்த துயிரின ஆகி நிரைந்து போய் மேய்ந்தனவாய். 3582

ஆவின்நிரை மகிழ்வு உறக்கண்டு அளிகூர்ந்த அருளினராய்
மேவிஅவை மேய்விடத்துப் பின்சென்று மேய்ந்தவைதாம்
காவிரி முன்துறைத் தண்ணீர் கலந்து உண்டுகரைஏறப்
பூவிரிதண்புறவின் நிழல் இனிதாதாகப் புறம்காத்தார். 3583

வெய்யசுடர்க்கதிரவனும் மேல்பாலை மலை அணையச்
சைவநெறி மெய்உணர்ந்தோர் ஆனினங்கள் தாமேமுன்
பைய நடப்பன கன்றை நினைந்து படர்வன அகி
வையம் நிகழ்சாத்தனூர் வந்து எய்தப் பின் போனார். 3584

போனவர்தாம் பசுக்கள் எல்லாம் மனைதோறும் புகநின்றார்
மானம்உடை மனையாளும் வைகிய பின் தாழ்த்தார்என்று
ஆன பயத்துடன் சென்றே, அவர் நின்றவழி கண்டாள்ஈனம்
இவர்க்கு அடுத்தது என, மெய் தீண்ட அதற்கு இசையார். 3585

அங்குஅவளும் மக்களுடன் அருஞ்சுற்றம்இல்லாதாள்
தங்கிவெரு உறமயங்கி என்செய்தீர் எனத் தளர
இங்குஉனக்கு என்னுடன்அணைவு ஒன்றுஇல்லை எனஎதிர்மறுத்துப்
பொங்குதவத்தோர் ஆங்குஓர் பொதுமடத்தின் உள்புகுந்தார். 3586

இல்லாளன் இயல்புவேறு ஆனமைகண்டு இரவுஎல்லாம்
சொல்ஆடாது இருந்தவர்பால் அனையாது துயிலாதாள்
பல்லார்முன் பிற்றைநாள் இவர்க்குஅடுத்த பரிசுஉரைப்ப
நல்லார்கள் அவர்திறத்து நாடியே நயந்துஉரைப்பார். 3587

பித்துஉற்ற மயல்அன்று பிறிதுஒருசார்பு உளதுஅன்று
சித்தவிகற்பம்களைந்து. தெளிந்த சிவயோகத்தில்
வைத்த கருத்தினர் ஆகிவரம்புஇல் பெருமையில் இருந்தார்
இத்தகைமை அளப்புஅரிதால் யாராலும் எனஉரைப்பார். 3588

பற்றுஅறத்த உபதேசப்பரமர்பதம்பெற்றார்போல்
முற்றும் உணர்ந்தனர் ஆகும் முன்னைநிலைமையில் உங்கள்
கற்றஇயல்பினுக்கு எய்தார் என்றுஉரைப்பத்துயர் எய்தி
மற்றுஅவளும் மையல்உற மருங்குஉள்ளார் கொண்டுஅகன்றார். 3589

இந்தநிலைமையில் இருந்தார் எழுந்திருந்துஆங்குஆன்நிரைகள்
வந்தநெறியே சென்று வைத்த காப்பினில் உய்த்த
முந்தை உடல் பொறைகாணார் முழுதுஉணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்தசெயல் ஆராய்ந்து தெளிகின்றார். 3590

தண்நிலவு ஆர்சடையார்தாம் தந்தஆகமப் பொருளை
மண்ணின் மிசைத்திருமூலர் வாக்கினால் தமிழ்வகுப்பக்
கண்ணியஅத் திருவருளால் அவ்உடலைக் கரப்பிக்க
எண்நிறைந்த உணர்வுஉடையார் "ஈசர்அருள்" என்உணர்ந்தார். 3591

சுற்றிஅக்குலத்து உள்ளோர் தொடர்ந்தார்க்குதொடர்வுஇன்மை
முற்றவே மொழிந்தருள அவர்மீண்டு போனதன்பின்
பெற்றம் மீதுஉயர்ந்தவர்தாள் சிந்தித்துப் பெருகு ஆர்வச்
செற்றம் முதல் கடிந்தவர்தாம் ஆவடுதண் துறைசேர்ந்தார். 3592

ஆவடுதண்துறை அணைந்து அங்கு அரும் பொருளை உறவணங்கி
மேவுவார் புறக்குடபால் மிக்குஉயர்ந்த அரசின் கீழ்த்
தேவிஇருக்கை அமர்ந்தருளிச் சிவயோகம் தலை நின்று
பூ அலரும் இதயத்துப் பொருளோடும் உணர்ந்திருந்தார். 3593

ஊன்உடம்பில் பிறவிவிடம் தீர்ந்து உலகத்தோர் உய்ய
ஞானம் முதல்நான்கும் அலர்நல்திரு மந்திர மாலை
பான்மை முறை ஓராண்டுக்கு ஒன்றுஆகப்பரம்பொருள் ஆம்
ஏனஎயிறு அணிந்தாரை ஒன்றுஅவன் தான்என எடுத்து. 3594

முன்னியஅப்பொருள் மாலைத்தமிழ் மூவாயிரம் சாத்தி
மன்னிய மூவாயிரத்து ஆண்டுஇப்புவிமேல்மகிழ்ந்திருந்து,
சென்னிமதி அணிந்தார்தம் திருஅருளால் திருக்கயிலை
தன்னில் அணைந்த ஒருகாலும் பிரியாமைத்தாள்அடைந்தார். 3595

நலம்சிறந்த ஞானயோகக் கிரியை சரியை எலாம்
மலர்ந்த மொழித்திருமூல தேவர் மலர்க்கழல் வணங்கி
அலர்ந்த புகழ்த்திருஆரூர் அமணர் கலக்கம் கண்ட
தலம் குலவுவிறல் தண்டி அடிகள்திறம் சாற்றுவாம். 3596

37. தண்டி அடிகள்

அறுசீர் விருத்தம்

தண்டி அடிகள் திரு ஆரூர்ப்
பிறக்கும் பெருமைத் தவம் உடையார்
அண்ட வாணர் மறைபாட
ஆடும் செம்பொன் கழல் மனத்துக்
கொண்ட கருத்தின் அக நோக்கும்
குறிப்பே அன்றிப் புறநோக்கும்
கண்ட உணர்வு துறந்தார் போல்
பிறந்த பொழுதே கண்காணார். 3597

காணும் கண்ணால் காண்பது மெய்த்
தொண்டே ஆன கருத்து உடையார்
பேணும் செல்வத் திரு ஆரூர்ப்
பெருமான் அடிகள் திருவடிக்கே

பூணும் அன்பி னால்பரவிப்
போற்றும் நிலைமை புரிந்த அமரர்
சேணும் அறிய அரிய திருத்தொண்டின்
செறியச் சிறந்து உள்ளார். 3598

பூ ஆர் சடிலத் திருமுடியார்
மகிழ்ந்த செல்வப் பூங்கோயில்
தேவாசிரியன் முன் இறைஞ்சி
வலம் செய்வாராய்ச் செம்மைபுரி
நாவால் இன்பம் உறும் காதல்
நமச்சிவாய நல் பதமே
ஓவா அன்பில் எடுத்து ஓதி
ஒருநாள் போல வரும் நாளில். 3599

செங்கண் விடையார் திருக்கோயில்
குடபால் தீர்த்தக் குளத்தின் பாங்கு
எங்கும் அமணர் பாழிகளாய்
இடத்தால் குறைபாடு எய்துதலால்
அங்கு அந் நிலைமைதனைத் தண்டி
அடிகள்அறிந்தே ஆதரவால்
“இங்கு நான் இக் குளம் பெருகக்
கல்ல வேண்டும்” என்று எழுந்தார். 3600

குழிவாய் அதனில் குறி நட்டுக்
கட்டும் கயிறு குளக்குலையின்
இழிவாய்ப் புறத்து நடுத் தறியோடு
இசையக் கட்டி இடைதடவி,

வழியால் வந்து மண் கல்லி
எடுத்து மறித்தும் தடவிப்போய்
ஒழியா முயற்சியால் உய்த்தார்
ஓதும் எழுத்து அஞ்சு உடன் உய்ப்பார். 3601

நண்ணி நாளும் நல்தொண்டர்
நயந்த விருப்பால் மிகப் பெருகி
அண்ணல் தீர்த்தக்குளம் கல்லக்
கண்ட அமணர் பொறார் அகி,
எண்ணித் தண்டி அடிகள் பால்
எய்தி முன்நின்று இயம்புவார்
மண்ணைக் கல்லில் பிராணி படும்
வருத்த வேண்டா என்று உரைத்தார். 3602

மாசு சேர்ந்த முடை உடலார்
மாற்றம் கேட்டு மறு மாற்றம்
தேசு பெருகும் திருத்தொண்டர்
செப்பு கின்றார் திரு இலிகாள்
பூசநீறு சாந்தம் எனப்
புனைந்த பிரானுக்கு ஆன பணி
ஆசு இலா நல் அறம் ஆவது
அறிய வருமோ? உமக்கு என்றார். 3603

அந்தம் இல்லா அறிவு உடையார்
உரைப்பக் கேட்டு அறிவு இல்லார்
சிந்தித்து இந்த அறம் கேளாய்
செவியும் இழந்தாயோ? என்ன,

மந்த உணர்வும் விழிக் குருடும்
கேளாச் செவியும் மற்று உமக்கே
இந்த உலகத்து உள்ளன என்று
அன்பர் பின்னும் இயம்புவார் 3604

வில்லால் எயில் மூன்று எரித்த பிரான்
விரைஆர் கமலச் சேவடிகள்
அல்லால் வேறு காணேன் யான்
அதுநீர் அறிதற்கு ஆர்என்பார்
நில்லா நிலையீர் உணர்வு இன்றி
நும் கண் குருடு ஆய் என் கண் உலகு
எல்லாம் காண்பான் யான் கண்டால்
என் செய்வீர்? என்று எடுத்துரைத்தார். 3605

அருகர் அதுகேட்டு "உன் தெய்வத்து
அருளால் கண் நீ பெற்றாயேல்
பெருகும் இவ் ஊரினில் நாங்கள்
பின்னை இருக்கிலோம்" என்று
கருகு முருட்டுக் கைகளால்
கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின் வழித்
தருகைக் கயிறும் தறியும் உடன்
பறித்தார் தங்கள் தலை பறித்தார். 3606

வெய்யதொழிலார் செய்கையின் மேல்
வெகுண்ட தண்டி அடிகள் தாம்
மைகொள் கண்டர் பூங்கோயில் மணி
வாயிலின் முன் வந்து இறைஞ்சி

"ஐயனே! இன்று அமணர்கள் தாம்
என்னை அவமாமனம் செய்ய
நைவது ஆனேன் இது தீர
நல்கும் அடியேற்கு" என வீழ்ந்தார். 3607

பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர்
பரவி விண்ணப்பம் செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து
தூய பணி செய்யப் பெறாது
அழுது கங்குல் அவர் துயில
கனவில் அகில லோகங்கள்
முழுதும் அளித்த முதல்வனார்
முன்நின்று அருளிச் செய்கின்றார். 3608

நெஞ்சில் மருவும் கவலையினை
ஒழீநீ! நின் கண் விழித்து அந்த
வஞ்ச அமணர்தம் கண்கள்
மறையு மாறு காண்கின்றாய்
அஞ்ச வேண்டாம்" என்றருளி
அவர்பால் நீங்கி, அவ் இரவே
துஞ்சும் இருளில் அரசன்பால்
தோன்றிக் கனவில் அருள் புரிவார். 3609

"தண்டி நமக்குக் குளம் கல்லக்
கண்ட அமணர் தரியாராய்
மிண்டுசெய்து பணி விலக்க
வெகுண்டான் அவன்பால் நீமேவிக்

கொண்ட குறிப்பால் அவன் கருத்தை
முடிப்பாய்" என்று கொள அருளித்
தொண்டர் இடுக்கண் நீங்க எழுந்து
அருளினார் அத்தொழில் உவப்பார். 3610

வேந்தன்அதுகண்டு அப்பொழுதேவிழித்துமெய்யின்மயிர்முகிழ்ப்பப்
பூந்தண் கொன்றைவேய்ந்தவரைப் போற்றிப் புலரத் தொண்டர்பால்
சார்ந்து புகுந்த.படி விளம்பத் தம்பிரானார் அருள்நினைந்தே
ஏய்ந்த மன்னன் கேடப இது புகுந்தவண்ணம் இயம்புவார். 3611

"மன்ன!கேள்யான்மழவிடையார் மகிழும் தீர்த்தக்குளம் கல்லத்
துன்னும்அமணர் அங்குஅணைந்து ஈது அறம்அன்றுஎன்று பலசொல்லிப்
பின்னும் கயிறு தடவுதற்கு யான்பிணைத்த தறிகள் அவைவாங்கி
என்னைவலிசெய்து யான்கல்லும் கொட்டைப்பறித்தார்" என்றுஇயம்பி. 3612

"அந்தன்ஆனஉனக்கு அறிவும்இல்லை என்றார்யான்அதனுக்கு
எந்தைபெருமான் அருளால்யான் விழிக்கில் என்செய்வீர்என்ன
இந்த ஊரில் இருக்கிலோம் என்றே ஒட்டினார் இதுமேல்
வந்தவாறு கண்டுஇந்த வழக்கை முடிப்பது எனமொழிந்தார். 3613

அருகர்தம்மை அரசனும்அங்கு அழைத்துக்கேட்கஅதற்குஇசைந்தார்
மருவும்தொண்டர் முன்போக மன்னன்பின்போய் மலர்வாவி
அருகுநின்று விறல்தண்டி அடிகள்தம்மை முகம்நோக்கிப்
பெருகும் தவத்தீர்! கண் அருளால் பெறுமா காட்டும்எனப் பெரியோர். 3614

ஏய்ந்த அடிமைசிவனுக்குயான்என்னில் இன்று என்கண்பெற்று
வேந்தன் எதிரேதிருஆரூர்விரவும் சமணர் கண்இழப்பார்
ஆய்ந்த பொருளும் சிவபதமே ஆவ்துஎன்றே அஞ்சுஎழுத்தை
வாய்த்ததொண்டர் எடுத்துஓதி மணிநீர்வாவி மூழ்கினார். 3615

தொழுது புனல்மேல் எழும்தொண்டர் தூயமலர்க்கண்பெற்று எழுந்தார்
பொழுது தெரியாவகை அமரர் பொழிந்தார் செழுந்தண்பூமாரி
இழுதை அமணர் விழித்தே கண்இழந்து தடுமாறக் கண்டு
பழுது செய்த அமண் கெட்டது என்று மன்னன் பகர்கின்றான். 3616

தண்டிஅடிகள் தம்முடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமண்குண்டர்
அண்டர்போற்றும் திருஆரூர் நின்றும்அகன்று போய்க்கழியக்
கண்டஅமணர்தமை எங்கும் காணா வண்ணம் துரக்க என
மண்டி வயவர் சாடுதலும் கண்கள் காணார் மனம்கலங்கி. 3617

குழியில் விழுவார் நிலைதளர்வார் கோலும்இல்லை எனஉரைப்பார்.
வழி ஈது என்றுதூறு அடைவார் மாண்டோம் என்பார்மதிகெட்டீர்
அழியும் பொருளை வட்டித்துஇங்கு அழிந்தோம் என்பார் அரசனுக்குப்
பழிஈது ஆமோ? என்று உரைப்பார் பாய்கள் இழப்பார் பறிதலையர். 3618

பீலிதடவிக்காணாது பெயர்வார் நின்றுபேதுறுவார்
காலினோடு கைமுறியக் கல்மேல் இடறி வீழ்வார்கள்
சாலநெருங்கி எதிர்எதிரே தம்மில் தாமே முட்டிடுவார்
மாலும் மனமும் அழிந்து ஓடி, வழிகள் அறியார் மயங்குவார். 3619

அன்னவண்ணம் ஆரூரில் அமணர்கலக்கம் கண்டவர்தாம்
சொன்னவண்ணமே அவரை ஓடத்தொடர்ந்து துரந்ததன்பின்
பன்னும்பாழிப் பள்ளிகளும் பறித்துக்குளம்சூழ் கரைபடுத்து
மன்னன் அவனும் மனம்மகிழ்ந்து வந்துதொண்டர் அடி பணிந்தான். 3620

மன்னன் வணங்கிப்போயினபின் மாலும்அயனும் அறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப்புரிந்து பணியும் குறைமுடித்தே
உன்னும் மனத்தால் அஞ்சு எழுத்தும் ஓதி வழுவாதுஒழுகியே
மின்னும்சடையார் அடி நீழல் மிக்கசிறப்பின் மேவினார். 3621

கண்ணின் மணிகள் அவைஇன்றிக் கயிறுதடவிக்குளம்தொட்ட
எண்ணில் பெருமைத் திருத் தொண்டர் பாதம்இறைஞ்சி இடர்நீக்கி
விண்ணில் வாழ்வார் தாம்வேண்டப்புரங்கள்வெகுண்டார் வேற்காட்டுஊர்
உள்நிலாவும் புகழ்த்தொண்டர் மூர்க்கர் செய்கைஉரைக்கின்றாம். 3622

38. மூர்க்க நாயனார்

மன்னிப் பெருகும் பெருந் தொண்டை
வள நாடு அதனில் வயல் பரப்பும்
நல் நிலத்தில் வெண் திரைப்பாலி
நதியின் வடபால் நலம்கொள் பதி
அன்னப் பெடைகள் குடை வாவி
அலர்ப்புக்கு ஆட அரங்கின் இடை
மின்னுக் கொடிகள் துகில் கொடிகள்
விழவின் காடு வேற்காடு. 3623

செம்பொன் புரிசைத் திருவேற்காடு
அமர்ந்த செய்ய சடைக். கற்றை
நம்பர்க்கு உம்பர்க்கு அமுதளித்து
நஞ்சை அமுது செய்தவர்க்கு
இம்பர்த் தலத்தில் வழி அடிமை
என்றும் குன்றா இயல்பில் வரும்
தம் பற்றுடைய நிலை வேளாண்
குலத்தின் தலைமை சார்ந்துள்ளார். 3624

கோது இல் மரபின் பிறந்து வளர்ந்து
அறிவு கொண்ட நாள் தொடங்கி
ஆதி முதல்வர் திரு நீற்றின்
அடைவே பொருள் என்று அறிந்து அரனார்

காதல் அடியார்க்கு அமுது ஆக்கி
அமுது செய்யக் கண்டு உண்ணும்
நீதி முறைமை வழுவாத
நியதி பூண்ட நிலைமையார். 3625

தூய அடிசில் நெய்கன்னல்
சுவை இன் கறிகள் அவை அமைத்து
மேய அடியார் தமைப் போற்றி
விருப்பால் அமுது செய்வித்தே
ஆய பொருளும் அவர் வேண்டும்
படியால் உதவி அன்பு மிக
ஏயு மாறு நாள் தோறும்
இனைய பணி செய்து இன்புற்றார். 3626

இன்ன செயலின் ஒழுகும் நாள்
அடியார் மிகவும் எழுந்தருள
முன்னம் உடைமை யானபொருள்
முழுதும் மாள அடிமையுடன்
மன்னும் காணியான நிலம்
மற்றும் உள்ள திறம் விற்றே
அன்னம் அளித்தே மேல்மேலும்
ஆரா மனத்தர் ஆயினார். 3627

அங்கண் அவ்வூர் தமக்கு ஒரு பற்று
அடியார் தங்கட்கு அமுது ஆக்க
எங்கும் காணா வகைதோன்ற
இலம்பாடு எய்தி இருந்து அயர்வார்

தங்கும் வகையால் தாம் முன்பு
கற்ற தன்மை நல் சூதால்
பொங்கும் பொருள் ஆக்கவும் அங்குப்
பொருவார் இன்மையினில் போவார். 3628

பெற்றம் ஏறிப் பலிக்கு வரும்
பெருமான் அமரும் தானங்கள்
உற்ற அன்பால் சென்று எய்தி
உருகும் உள்ளத்தொடும் பணிந்து
கற்ற சூதால் நியதியாம்
கருமம் முடித்தே கருதார் ஊர்
செற்ற சிலையார் திருக் குடந்தை
அடைந்தார் வந்து சில நாளில். 3629

இருள் ஆரும் மணிகண்டர்
அடியார்க்கு இன்அமுது அளிக்கப்
பொருள் ஆயம் எய்துதற்குப்
புகழ்க்குடந்தை அம்பலத்தே
உருள் ஆயச் சூது ஆடி
உறும் பொருள் வென்றன நம்பர்
அருள் ஆகவே கொண்டு அங்கு
அமுது செய்வித்து இன்புறுவார். 3630

முன் சூது தாம் தோற்று
முதல் பயைண அவர் கொள்ளப்
பின் சூது பல முறையும்
வென்று பெரும் பொருள் ஆக்கிச்

சொல் சூதால் மறுத்தாரைச்
சுரிகை உருவிக் குத்தி
நல்சூதர் மூர்க்கர் எனும்
பெயர்பெற்றார் நானிலத்தில். 3631

சூதினில் வென்று எய்து பொருள்
துரிசு அற்ற நல் உணர்வில்
தீது அகல அமுது ஆக்கு
வார் கொள்ளத் தாம் தீண்டார்
காதலுடன் அடியார்கள்
அமுது செயக் கடைப் பந்தி
ஏதம் இலா வகை தாமும்
அமுது செய்து அங்கு இருக்கும் நாள். 3632

நாதன் தன் அடியார்க்கு
நல் அடிசில் நாள்தோறும்
ஆதரவினால் அமுது
செய்வித்து அங்கு அருளாலே
ஏதங்கள் போய் அகல
இவ் உலகை விட்டதன்பின்
பூதங்கள் இசைபாட
ஆடுவார் புரம் புக்கார். 3633

வல்லார்கள் தமை வென்று சூதினால் வந்த பொருள்
அல்ஆரும் கறைக்கண்டர் தமக்கு ஆக்கும்
நல்லார் நல்சூதர் ஆம்மூர்க்கர் கழல்நாம் வணங்கிச்
சொல் ஆர் சீர்ச் சோமாசி மாறர் திறம் சொல்லுவாம். 3634

39. சோமாசி மாற நாயனார்

கலித்துறை

சூதம் பயிலும் பொழில் அம்பரில் தூய வாய்மை
வேதம் பயிலும் மறையாளர் குலத்தின் மேலோர்
ஏதம் புரியும் எயில் செற்றவர்க்கு அன்பர் வந்தால்
பாதம் பணிந்து ஆர் அமுது ஊட்டு நல்பண்பின்மிக்கார். 3635

யாழின் மொழியாள் தனிப்பாகரைப்போற்றும் யாகம்
ஊழின் முறைமை வழுவாது உலகங்கள் ஆன
ஏழும் உவப்பப் புரிந்து இன்புறச் செய்த போற்றால்
வாழும் திறம் ஈசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்தல் என்பார். 3636

எத்தன்மையர் ஆயினும் ஈசனுக்கு அன்பர் என்றால்
அத்தன்மையர்தாம் நமை ஆள்பவர் என்று கொள்வார்
சித்தம் தெளியச்சிவன் அஞ்சுஎழுத்து ஓதும் வாய்மை
நித்தம் நியமம் எனப் போற்றும் நெறியில் நின்றார். 3637

சீரும் திருவும் பொழியும் திருஆரூர் எய்தி
ஆரம் திகழ் மார்பின் அணுக்க வன்தொண்டர்க்கு அன்பால்
சாரும் பெருநண்பு சிறப்ப அடைந்து தங்கிப்
பாரும் விசும்பும் பணியும் பதம் பற்றி உள்ளார். 3638

துன்றும் புலன் ஐந்துடன் ஆறு தொகுத்த குற்றம்
வென்று இங்குஇதுநல்நெறி சேரும் விளக்கம் என்றே
வன்தொண்டர் பாதம் தொழுது ஆன சிறப்பு வாய்ப்ப
என்றும் நிலவும் சிவலோகத்தில் இன்பம்உற்றார். 3639

நம்பி ஆரூரர் துதி

பணையும் தடமும் புடைசூழும்
ஒற்றி ஊரில் பாகத்தோர்
துணையும் தாமும் பிரியாதார்
தோழத் தம்பிரானாரை
இணையும் கொங்கைச் சங்கிலியார்
எழில் மென் பணைத்தோள் எய்துவிக்க
அணையும் ஒருவர் சரணமே
அரணம் ஆக அடைந்தோமே. 3640

40. சாக்கிய நாயனார்

கொச்சகக் கலி

அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக்கு அன்பர் ஆய்
மறுசமயச்சாக்கியர்தம் வடிவினால் வரும்தொண்டர்
உறுதிவரச் சிவலிங்கம் கண்டு உவந்து கல் எறிந்து
மறுஇல்சரண் பெற்றதிறம் அறிந்தபடி வழுத்துவாம். 3641

தாளாளர் திருச்சங்க மங்கையினில் தகவுஉடைய
வேளாளர் குலத்து உதித்தார் மிக்கபொருள்தெரிந்துஉணர்ந்து
கேள்ஆகிப்பல்உயிர்க்கும் அருள்உடையராய்க் கெழுமி
நீளாது பிறந்து இறக்கும் நிலை ஒழிவேன் என நிற்பார்.3642

அந்நாளிப் எயில்காஞ்சி அணிநகரம் சென்றுஅடைந்து
நல்ஞானம் அடைவதற்குப் பலவழியும் நாடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர்தாம் மொழிஅறத்தின் வழிச்சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பு அறுக்கும் தத்துவத்தின் வழிஉணர்வார். 3643

அந்நிலைமைச்சாக்கியர்தம் அருங்கலைநூல் ஓதிஅது
தன்நிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருள்அல்ல
என்னும் அது தெளிந்து ஈசர்அருள்கூட ஈறுஇல் சிவ
நல்நெறியே பொருள் ஆவது என உணர்வு நாட்டுவார். 3644

செய் வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் கொடுப்பானும்
மெய்வகையால் நான்கு ஆகும் விதித்தபொருள்எனக்கொண்டே
இவ்இயல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கு இல்லை என
உய்வகையால் பொருள்சிவன் என்று அருளாலே உணர்ந்து அறிந்தார். 3645

எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும்
மன்னிய சீர்ச்சங்கரன் தாள்மறவாமை பொருள் என்றே
துன்னிய வேடம் தன்னைத் துறவாதே தூய சிவம்
தன்னைமிகும் அன்பினால் மறவாமை தலைநிற்பார். 3646

எல்லாம் உடையஈசனே இறைவன் என்னஅறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே ஆகிப்புல்லர் ஆகுவார்
அல் ஆர் கண்டர் இந்த அகிலம் எல்லாம் ஆள்என்ன
வல்லார் இவர் அவ்வேடத்தை மாற்றாது அன்பின்வழிநிற்பார். 3647

காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணம் ஆய்
நீள் நாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறி ஆம் சிவலிங்கம்
நாணாது நேடிய மால்நான்முகனும் காண நடுச்
சேண்ஆரும் தழல் பிழம்பு ஆய்த்தோன்றியது தெளிந்தாராய். 3648

நான்தோறும் சிவலிங்கம் கண்டுஉண்ணும் அது நயந்து
மாடுஓர் வெள்ளிடை மன்னும் சிவலிங்கம் கண்டுமனம்
நீடுஒடு களிஉவகை நிலைமை வரச் செயல் அறியார்
பாடுஓர்கல் கண்டுஅதனைப் பதைப்போடும் எடுத்துஎறிந்தார். 3649

அகம்நிறைந்த பேர்உவகை அடங்காத ஆதரவால்
மகவு மகிழ்ந்து உவப்பார்கள் வன்மைபுரிசெயலினால்
இகழ் வனவே செய்தாலும் இளம் புதல்வர்க்கு இன்பமே
நிகழும் அதுபோல் அதற்கு நீள்சடையார்தாம் மகிழ்வார். 3650

அன்றுபோய்ப் பிற்றைநாள்அந்நியதிக்கு அணையுங்கால்
கொன்றைமுடியார் மேல் தாம்கல் எறிந்த குறிப்பு அதனை
நின்றுஉணர்வார் எனக்கு அப்போது இதுநிகழ்ந்தது அருளே
என்று அதுவே தொண்டாக என்றும் அது செயநினைந்தார். 3651

தொடங்கியநாள் அருளியஅத் தொழில்ஒழியா வழிதொடரும்
கடன்புரிவார் அதுகண்டு கல் எறிவார் துவர்ஆடைப்
படம் புனைவேடம் தவிரார் பசுபதியார் தம் செயலே
அடங்கலும் என்பது தெளிந்தார் ஆதலினால் மாதவர்தாம். 3652

இந்நியதி பரிவோடும் வழுவாமல் இவர் செய்ய
முன்னு திருத்தொண்டர் நிலை முடிந்தபடிதான் மொழியில்
துன்னியமெய்யன் புடனே எழுந்த வினை தூயவர்க்கு
மன்னு மிகு பூசனையாம் அன்பு நெறி வழக்கினால். 3653

கல்லாலே எறிந்து அதுவும் அன்பு ஆன படிகாணில்
வில்வேடர் செருப்பு அடியும் திருமுடியின் மேவிற்றால்
நல்லார் மற்றுஅவர் செய்கை அன்பாலே நயந்ததனை
அல்லாதார் கல்என்பார் அரனார்க்கு அஃது அலர் ஆமால். 3654

அங்குஒருநாள் அருளாலேஅயர்ந்து உண்ணப் புகுகின்றார்
எங்கள் பிரான்தனை எறியாது அயர்ந்தேன்யான்எனஎழுந்து
பொங்கியதோர் காதலுடன் மிக விரைந்து புறப்பட்டு
வெங்கரியின் உரிபுனைந்தார் திரு முன்பு மேவினார். 3655

கொண்டதுஒரு கல்எடுத்து குறிகூடும் வகை எறிய
உண்டிவினை ஒழிந்து அஞ்சி ஓடிவரும் வேட்கையொடும்
கண்டுஅருளும் கண்ணுதலார் கருணைபொழிதிருநோக்கால்
தொண்டர்எதிர் நெடுவிசும்பில் துணைவியோடுந் தோன்றினார் 3656

மழவிடைமேல் எழுந்தருளி வந்தது ஒரு செயலாலே
கழல் அடைந்த திருத்தொண்டர்கண்டுகரம்குவித்துஇறைஞ்சி
விழ, அருள்நோக்கு அளித்தருளி மிக்க சிவலோகத்தில்
பழ, அடிமைப் பாங்கருளிப் பரமர் எழுந்தருளினார். 3657

அறுசீர் விருத்தம்

ஆதியார் தம்மைநாளும் கல்எறிந்து அணுகப் பெற்ற
கோதுஇல் சீர்தொண்டர் கொண்ட குறிப்பினைஅவர்க்கு நல்கும்
சோதியார் அறிதல் அன்றித் துணிவதுஎன் அவர்தாள்சூடித்
தீதினை நீக்கல்உற்றேன் சிறப்புலியாரைச் செப்பி. 3658

41. சிறப்புலி நாயனார்

பொன்னி நீர்நாட்டில்நீடும் பொன்பதி புவனத்து உள்ளோர்
இன்மையால் இரந்துசென்றோர்க்கு இல்லைஎன்னாதேஈயும்
தன்மையார் என்றுநன்மை சார்ந்த வேதியரைச் சண்பை
மன்னனார் அருளிச்செய்த மறைத்திருவாக்கூர் அவ்ஊர். 3659

தூமலர்ச் சோலை தோறும் சுடர்தொடுமாடம் தோறும்
மாமழை முழக்கம் தாழ மறைஒலி முழக்கம் ஓங்கும்
பூமலி மறுகில் இட்டபுகைஅகில் தூபம் தாழ
ஓம நல்வேள்விச் சாலை ஆகுதித் தூபம் ஓங்கும். 3660

ஆலைசூழ் பூகவேலி அத்திருவாக்கூர் தன்னில்
ஞாலம் ஆர் புகழின் மிக்கார் நான்மறைக்குலத்தின் உள்ளார்
நீலம்ஆர் கண்டத்து எண்தோள் நிருத்தர்தம்திருத்தொண்டுஏற்ற
சீலர்ஆய்ச் சாலும் ஈகைத் திறத்தினில் சிறந்த நீரார். 3661

ஆளும்அம் கணருக்கு அன்பர்அணைந்துபோதுஅடியில்தாழ்ந்து
மூளும்ஆதரவு பொங்க முன்புநின்று இனிய கூறி,
நாளும் நல் அமுதம் ஊட்டி, நயந்தன எல்லாம் நல்கி,
நீளும் இன்பத்துள் தங்கி, நிதிமழை மாரி போன்றார். 3662

அஞ்சு எழுத்து ஓதிஅங்கி வேட்டுநல் வேள்வி எல்லாம்
நஞ்சுஅணி கண்டர்பாதம் நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்து
எஞ்சல்இல் அடியார்க்கு என்றும் இடையறா அன்பால்வள்ளல்
தம்செயல் வாய்ப்ப ஈசர் தாள்நிழல் தங்கினாரே. 3663

அறத்தினில் மிக்கமேன்மை அந்தணர் ஆக்கூர் தன்னில்
மறைப்பெரு வள்ளலார்வண் சிறப்புலியார் தாள்வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருக்செங்காட்டங் குடியினில் செம்மைவாய்த்த
விறல்சிறுத்தொண்டர் செய்த திருத்தொழில் விளம்பல்உற்றேன். 3664

42. சிறுத்தொண்ட நாயனார்

உருநாட்டும் செயல்காமன் ஒழிய விழி பொழி செந்தீ
வருநாட்டத் திருநுதலார் மகிழ்ந்தருளும் பதிவயல்
கருநாட்டக் கடைசியர்தம் களிகாட்டும் காவேரித்
திருநாட்டு வளம்காட்டும் செங்காட்டம் குடியாகும். 3665

நிலவியஅத் திருப்பதியில் நெடுஞ்சடையார்நீற்றுஅடைவால்
உலகில்வளர் உயிர்க்குஎல்லாம் உயர்காவல் தொழில்பூண்டு
மலர்புகழ்மா மாத்திரர்தம் குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழும் திருநாமம் பரஞ்சோதியார் என்பார். 3666

ஆயுள்வேதக் கலையும் அலகுஇல் வடநூற் கலையும்
தூயபடைக் கலத்தொழிலும் துறைநிரம்ப பயின்று அவற்றால்
பாயும்மதக் குஞ்சரமும் பரியும் உகைக்கும் பண்பு
மேயதொழில் விஞ்சையினும் மேதினியில் மேல்ஆனார். 3667

உள்ளநிறை கலைத்துறைகள்ஒழிவுஇன்றிப்பயின்றுஅவற்றால்
தெள்ளிவடித்து அறிந்தபொருள் சிவன்கழலில் செறிவுஎன்றே
கொள்ளும் உணர்வினில் முன்னே கூற்று உதைத்த கழற்குஅன்பு
பள்ளமடைவாய் என்றும்பயின்று வரும்பண்பு உடையார். 3668

ஈசன்அடியார்க்கு என்றும் இயல்பான பணிசெய்தே
ஆசுஇல் புகழ்மன்னவன்பால் அணுக்கர் ஆய்அவற்காகப்
பூசல் முனைக்களிறு உகைத்துப் போர்வென்று பொரும் அரசர்
தேசங்கள் பலகொண்டு தேர்வேந்தன் பால் சிறந்தார். 3669

மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
தொல்நகரம் துகள் ஆகத்துளைநெடுங்கை வரைஉகைத்தும்
பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையும்
இன்னஎண்ணில் கவர்ந்தே இகல் அரசன் முன்கொணர்ந்தார். 3670

கதிர்முடி மன்னனும் இவர்தம் களிற்றுஉரிமை ஆண்மையினை
அதிசயித்துப் புகழ்ந்துஉரைப்பஅறிந்தஅமைச்சர்கள் உரைப்பார்
மதிஅணிந்தார் திருத்தொண்டு வாய்த்தவலிஉடைமையினால்
எதிர்இவருக்கு இவ்உலகில் இல்லைஎனஎடுத்து உரைத்தார். 3671

தம்பெருமான் திருத்தொண்டர் எனக்கேட்ட தார்வேந்தன்
உம்பர்பிரான் அடியாரை உணராதே கெட்டுஒழிந்தேன்
வெம்புகொடும்போர் முனையில் விட்டிருந்தேன்எனவெருவுற்று
எம்பெருமான் இதுபொறுக்க வேண்டும் எனஇறைஞ்சினான். 3672

இறைஞ்சுதலும் முன்இறைஞ்சி என்உரிமைத்தொழிற்குஅடுத்த
திறம்புரிவேன்அதற்கு வன்னோ? தீங்குஎன்ன ஆங்குஅவர்க்கு
நிறைந்த நிதிக் குவைகளுடன் நீடுவிருத்திகள் அளித்தே
அறம்புரி செங்கோல் அரசன் அஞ்சலி செய்த உரைக்கின்றான். 3673

உம்முடைய நிலைமையினை அறியாமை கொண்டுஉய்த்தீர்
எம்முடைய மனக்கருத்துக்கு இனிதுஆக இசைந்துஉமது
மெய்ம்மை புரிசெயல்விளங்கவேண்டியவாறே சரித்துச்
செம்மை நெறித் திருத்தொண்டு செய்யும்எனவிடைகொடுத்தான். 3674

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியில் வந்துஅடைந்து
பன்னுபுகழ்ப் பரஞ்சோதி யார்தாமும் பனிமதி வாழ்
சென்னியரைக்கணபதீச் சரத்துஇறைஞ்சித்திருத்தொண்டு
முன்னைநிலைமையில் வழுவா முறைஅன்பின் செய்கின்றார். 3675

வேதகாரணர் அடியார் வேண்டியமெய்ப் பணிசெய்யத்
தீதுஇல் குடிப்பிறந்த திருவெண்காட்டு நங்கை எனும்
காதல் மனைக்கிழத்தியார் கருத்துஒன்று வரும் பெருமை
நீதிமனை அறம்புரியும் நீர்மையினை நிலைநிற்பார். 3676

நறைஇதழித் திருமுடியார் அடியாரை நாள்தோறும்
முறைமையினில் திருஅமுது முன்ஊட்டிப்பின்உண்ணும்
நிறைஉடைய பெருவிருப்பால் நியதி ஆகக்கொள்ளும்
துறைவழுவா வகை ஒழுகும் தூயதொழில் தலைநின்றார். 3677

தூயதிருஅமுதுகனி கன்னல்அறுசுவைக்கறிநெய்
பாயதயிர் பால்இனிய பண்ணியம் உண்நீர்அமுதம்
மேயபடியால் அமுது செய்விக்க மிசைந்து அடியார்
மாஇருஞாலம் போற்ற வரும்இவர்பால் மனம்மகிழ்ந்தார். 3678

சீதமதி அரவினுடன் செஞ்சடைமேல் செறிவித்த
நாதன் அடியார்தம்மை நயப்பாட்டு வழிபாட்டல்
மேதகையார் அவர்முன்பு மிச்சிறியராய் அடைந்தார்
ஆதலினால் சிறுத்தொண்டர்எனநிகழ்ந்தார் அவனியின்மேல். 3679

கண்ணுதலார் கணபதீச் சரத்தின்கண் கருத்துஅமர
உள்நிறை அன்பினில் பணிசெய்து ஒழுகுவார் வழுஇன்றி
எண்இல்பெருஞ்சீர்அடியார் இடைவிடாது அமுதுசெய
நண்ணியபேர்உவகையுடன் நயந்துஉறையும் நாளின்கண். 3680

நீர்ஆரும் சடைமுடியார் அருளினால் நிறைதவத்துப்
பேராளர்அவர்தமக்குப் பெருகுதிருமனை அறத்தின்
வேர்ஆகி விளங்குதிரு வெண்காட்டு நங்கைபால்
சீராள தேவர்எனும் திருமைந்தர் அவதரித்தார். 3681

அருமையினில் தனிப்புதல்வர் பிறந்தபொழுது அலங்கரித்த
பெருமையினில் கினைகளிப்பப் பெறற்கு அரியமணிபெற்று
வருமகிழ்ச்சி தாதையார் மனத்து அடங்காவகை வளரத்
திருமலி நெய்யாடல் விழாச் செங்காட்டங் குடி எடுப்ப. 3682

மங்கல் நல் இயம்முழக்கம் முறைமுழக்கம் வான் அளப்ப
அம் கண்ர்தம் சீர்அடியார்க்கு அளவுஇறந்த நிதி அளித்து
தங்கள் மரபினில் உரிமைச்சடங்கு தச தினத்தினிலும்
பொங்கு பெரு மகிழ்ச்சியுடன் புரிந்து காப்புஅணிபுனைந்தார். 3683

ஆர்வநிறை பெருஞ்சிற்றம் அகமலர அறிந்தவர்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறை பாராட்டுச்
சீர்பெருகச் செய்யவளர் திருமகனார் சீறடியில்
தார்வளர்கின் கிணிஅசையத் தளர்நடையன் பதஞ்சார்ந்தார் 3684

சுருளுமயிர் நுதற்கட்டி துணைக்காதின் மணிக்கு தம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண் மார்பினில் ஐம் படைகையிற்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள் பொன்அரைஞாண்புனைசதங்கை
தெருவிலொளிவிளங்கவளர் திருவிளையாட்டினிலமர்ந்தார். 3685

வந்துவளர் மூஆண்டில் மயிர் வினைமங்கலம் செய்து
தந்தையாரும் பயந்த தாயாரும் தனிச்சிறுவர்
சிந்தைமலர் சொல்தெளிவில் செழுங்கலைகள் பயிலத்தம்
பந்தம் அற வந்தவரைப் பள்ளியினில் இருத்தினார். 3686

அந்நாளில் சண்பை நகர்ஆண்டகையார் எழுந்தருள
முன்ஆக எதிர்கொண்டு கொடுபுகுந்து முந்நூல் சேர்
பொன்மார்பின் சிறுத்தொண்டர் புகலி காவலனார்தம்
நல்நாமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து நலம் சிறந்தார். 3687

சண்பையர்தம் பெருமானும் தாங்கு அரியபெருங்காதல்
பண்புஉடைய சிறுத்தொண்டருடன் பயின்றுமற்று அவரை
மண்பரவும் திருப்பதிகத்தினில் வைத்துச் சிறப்பித்து
நண்புஅருளி எழுந்தருளத் தாம் இனிது நாயப்புற்றார். 3688

இத்தன்மை நிகழும்நாள்இவர்திருத்தொண்டு இருங்கயிலை
அத்தர்திருஅடியிணைக்கீழ்ச்சென்று அணையஅவருடைய
மெய்த்தன்மைஅன்பு நுகர்த்தருளுதற்குவிடையவர் தாம்
சித்தம் மகிழ்வயிரவராய்த்திருமலை நின்றுஅணைகின்றார். 3689

மடல்கொண்ட மலர்இதழி நெடுஞ்சடையைவனப்புஎய்தக்
கடல்மண்டி முகந்து எழுந்த காளமேகச் சுருள்போல்
தொடர்பங்கிச் கருண்டுஇருண்டு தூறி நெறித்துஅசைந்துசெறி
படர்துஞ்சின்கருஞ் குஞ்சி கொந்தளம் ஆகப் பரப்பி. 3690

அஞ்சனமஞ்சனம் செய்தது அணைய அணிகிளர் பம்பை
மஞ்சினிடை இடைஎழுந்த வானமீன் பரப்பு என்னப்
புஞ்ச நிரைவண்டு தேன்கரும்பு படைபடர்ந்து ஆர்ப்பத்
துஞ்சின் நுனித்தனிப் பரப்பும் தும்பை நறுமலர் தோன்ற, 3691

அருகு திருமுடிச் செருகும் அந்தி இளம்பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறுமதியாக்கிப் பெயர்த்துச் சாத்தியதுஎன்ன
விரிசுடர்ச்செம்பவளஒளிவெயில் விரிக்கும் விளங்குசுடர்த்
திருநுதன் மேல்திருநீற்றுத் தனிப்பொட்டுத் திகழ்ந்துஇலங்க. 3692

வெவ்அருக்கன் மண்டலமும் விளங்கும் மதி மண்டலமும்
அவ்அனல் செம்மண்டலமும் உடன்அணைந்தது என அழகை
வவ்வு திருக்காதின்மணிக் குழைச்சங்கு வளைந்து அதனுள்
செவ்அரத்தமலர்செறித்த திருத்தோடு புடைசிறக்க 3693

கனம்கொள்விடம்மறைத்தருளக்கடல்அமுதக் குழிநிரந்த
துளங்கு ஒளிவெண்திரள்கோவைத்தூயவடம்அணிந்ததுஎன
உளம்கொள்பவர் கரைந்து உடலும்உயிரும் உருகப்பெருக
விளங்குதிருக் கழுத்தினிடை வெண்பளிங்கின் வடம்திகழ். 3694

செம்பரிதி கடல்அளித்த செக்கர் ஒளியினைஅந்திப்
பம்பும்இருள் செறிபொழுதுபடர்ந்துஅணைந்து சூழ்வதுஎனத்
தம்பழைய கரிஉரிவை கொண்டுசமைத்து அதுசாத்தும்
அம்பவளத் திருமேனிக் கஞ்சுகத்தின் அணி விளங்க. 3695

மிக்கு எழும் அன்பர்கள் அன்புதிருமேனி விளைந்தது என
அக்குமணியால் சன்னவீரமும் ஆரமும் வடமும்
கைக்குஅணிகொள்வளைச்சரியும் அரைக்கடிசூத்திரச்சரியும்
தக்கதிருக்கால் சரியும் சாத்திய ஒண்சுடர் தயங்க. 3696

பொருஇல் திருத்தொண்டர்க்குப் புவிமேல் வந்துஅருள்புரியும்
பெருகுஅருளின் திறம்கண்டு பிரான் அருளே பேணுவீர்
வரும்அன்பின் வழிநிற்பீர் எனமறை பூண்டு அறைவன்போல்
திருவடிமேல் திருச்சிலம்பு திசைமுழுதும் செலஒலிப்ப. 3697

அயன்கபாலம் தரித்தஇடத் திருக்கையால் அணைத்த
வயங்குஒளிமூ இலைச்சூலம் மணித்திருத்தோள்மிசைப்பொலியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தின் ஒலிதழைப்பப்
பயன்தவத்தால் பெறும் புவியும் பாத தாமரை சூட. 3698

அருள்பொழியும் திருமுகத்தில் அணிமுறுவல் நிலவுஎறிப்ப
மருள்பொழியும் மலம் சிதைக்கும் வடிச்சூலம் வெயில்எறிப்பப்
பொருள் பொழியும் பெருகுஅன்புதழைத்து ஓங்கிப்புவிஏத்தத்
தெருள்பொழிவண் தமிழ்நாட்டுச்செங்காட்டங்குடிச்சேர்ந்தார். 3699

தண்டாதது ஒருவேட்கைப்பசி உடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச்சிறுத்தொண்டர் மனைவினவிக்கடிதுஅணைந்து
தொண்டுஅனார்க்கு எந்நாளும் சோறுஅளிக்கும் திருத்தொண்டர்
வண்டுஆர்பூந்தாரார் இம் மனைக்கு உள்ளரோ? என்ன. 3700

வந்துஅணைந்து வினவுவார் மாதவரே ஆம் என்று
சந்தனமாம் தையலார் முன்வந்து தாள் வணங்கி
அந்தம் இல் சீர்அடியாரைத் தேடிஅவர்புறத்து அணைந்தார்
எம்தமை ஆள்உடையவரே! அகத்துள் எழுந்தருளும் என.3701

மடவரலை முகம்நோக்கி மாதரார் தாம் இருந்த
இடவகையில் தனிப்புகுந்தோம் என்றருள் அதுகேட்டு
விடஅகல்வார் போல் இருந்தார் எனவெருவி விரைந்துமனைக்
கடன்உடைய திருவெண்டகாட்டம்மை கடைத்தலை எய்தி. 3702

அம்பலவர் அடியாரை அமுதுசெய்விப்பார் இற்றைக்கு
எம்பெருமான் யாவரையும் கண்டிலார் தேடிப் போனார்
வம்பு எனநீர் எழுந்தருளிவரும் திருவேடம் கண்டால்
தம் பெரியபேறு என்றே மிக மகிழ்வர்இனித் தாழார். 3703

இப்பொழுதே வந்துஅணைவர் எழுந்தருளி இரும் என்ன
ஒப்புஇல் மனையறம் புரப்பீர் உத்தராபதி உள்ளோம்
செப்பு அரும் சீர்ச்சிறுத்தொண்டர் தமைக்காணச்சேர்ந்தனம் யாம்
எப்பரிசும் அவர் ஒழிய இங்கு இரோம் என்று அருளி. 3704

கண்நுதலின் காட்டாதார் கணபதீச்சரத்தின்கண்
வண்ணமலர் ஆத்தியின்கீழ்இக்கின்றோம் மற்றுஅவர்தாம்
நண்ணினால் நாம்இருந்த பரிசுஉரைப்பீர் என்றருளி
அண்ணலார் திருஆத்தி அணைந்தருளி அமர்ந்திருந்தார். 3705

நீர்ஆர்சடையான் அடியாரை நேடிஎங்கும் காணாது
சீர்ஆர் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர் மீண்டும் செல்வமனைஎய்தி
ஆராஇன்ப மனைவியார்க்கு இயம்பிஅழிவுஎய்திட அவரும்
பார்ஆதரிக்கும் திருவேடத்து ஒருவர் வந்தபடி பகர்ந்தார். 3706

அடியேன் உய்ந்தேன்எங்குஉற்றார் உனரயாய்? என்னஅவர் மொழிவார்.
வடிசேர் சூல கபாலத்தார் வடதேசத்தோம் என்றார் வண்
துடிசேர் கரத்துப்பயிரவர் யாம்சொல்ல இங்கும் இராதேபோய்க்
கடிசேர் திருஆத்தியின் நிழல்கீழ்இருந்தார் கணபதீச்சரத்து. 3707

என்றுமனைவியார் இயம்ப எழுந்த விருப்பால்விரைந்துஎய்திச்
சென்றுகண்டு திருப்பாதம் பணிந்துநின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்றதொண்டர்தமைநோக்கி நீரோபெரிய சிறுத்தொண்டர்
என்றுதிருவாய் மலர்ந்தருஇறைவர் தம்மைத்தொழுது உரைப்பார். 3708

பூதிஅணி சாதனத்தவர்முன்போற்றப்போதன் ஆயிடினும்
நாதன் அடியார் கருணையினால் அருளிச் செய்வர்நான்என்று
கோதுஇல் அன்பர்தமை அமுது செய்விப்பதற்குக்குலப்பதியில்
காதலாலே தேடியும்முன் காணேன் தவத்தால்உமைக்கண்டேன். 3709

அடியேன் மனையில் எழுந்தருளி அமுதுசெய்யவேண்டும்என
நெடியோன் அறியா அடியார்தாம் நிகழும் தவத்தீர்! உமைக்காணும்
படியால் வந்தோம் உத்தரா பதியோம் எம்மைப்பரிந்துஊட்ட
முடியாது உமக்குச் செய்கைஅரிது ஒண்ணாது என்றுமொழிந்தருள.3710

எண்ணாது அடியேன் மொழியேன் நீர் அமுதுசெய்யும் இயல்புஅதனைக்
கண்ஆர்வேடம் நிறைதவத்தீர் அருளிச்செய்யும் கடிது அமைக்கத்
தண்ஆர் இதழி முடியார்தம் அடியார் தலைப்பட்டால் தேட
ஒண்ணாதனவும் உளஆகும் அருமை இல்லை என உரைத்தார். 3711

அரியதுஇல்லை எனக்கேட்டபொழுதில் அழகுபொழிகின்ற
பெரிய பயிரவக்கோலப்பெருமான் அருளிச்செய்வார் யாம்
பரியும் தொண்டீர் மூவிருது கழித்தால் பசு வீழ்த்திடஉண்ப
உரியநாளும் அதற்குஇன்றால் ஊட்டஅரிதும்ஆம்உமக்குஎன்றார். 3712

சாலநன்றுமுந்நிரையும்உடையேன் தாழ்வுஇங்குஎனக்குஇல்லை
ஆலம்உண்டார்அன்பர்உமக்குஅமுதுஆம்பசுத்தான்இன்னதுஎன
ஏலஅருளிச்செயப்பெற்றால் யான்போய் அமுது கடிது அமைத்துக்
காலம் தப்பாமே வருவேன் என்று மொழிந்து கைதொழுதார். 3713

பண்புமிக்க சிறுத்தொண்டர் பரிவுகண்டு பயிரவரும்
நண்புமிக்கீர்! நாம்உண்ணப் படுக்கும் பசுவும் நரப்பசுவாம்
உண்பது ஐந்து பிராயத்துள் உறுப்பில் மறுஇன்றேல் இன்னம்
புண்செய் நோயில் வேல்எறிந்தால் போலும் புகல்வது ஒன்று என்றார். 3714

யாதும்அரியது இல்லை இனிஈண்டஅருளிச் செய்யும் என
நாதன் தானும் ஓர்குடிக்குநல்லசிறுவன் ஒரு மகனைத்
தாதை அரியத் தாய்பிடிக்கும் பொழுதில் தம்மில்மனம்உவந்தே
ஏதம்இன்றி அமைத்தகறி யாம்இட்டு உண்பதுஎனமொழிந்தார். 3715

அதுவும் முனைவர் மொழிந்தருளக் கேட்டதொண்டர்அடியேனுக்கு
இதுவும் அரிதன்று எம்பெருமான் அமுதுசெய்யப்பெறில்என்று
கதும் என்விரைவில் அவர்இசையப் பெற்றுக் களிப்பால் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம் பணிந்துமனையில் வந்தணைந்தார்3716

அன்புமிக்கபெருங்கற்பின் அணங்குதிருவெண்காட்டம்மை
முன்புவந்து சிறுத்தொண்டர் வரவுநோக்கி முன்நின்றே
இன்பம் பெருக மலர்ந்தமுகம் கண்டுபாதமிசை இறைஞ்சிப்
பின்புகணவர் முகம்நோக்கிப்பெருகும் தவத்தோர்செயல்வினவ. 3717

வள்ளலாரும் மனையாரை நோக்கி வந்த மாதவர் தாம்
உள்ளம்மகிழ அமுதுசெய இசைந்தார்குடிக்குஓர் சிறுவனும் ஆய்க்
கொள்ளும் பிராயம் ஐந்துஉளனாய்உறுப்பில் குறைபாடுஇன்றித்தாய்
பிள்ளைபிடிக்க உவந்துபிதாஅரிந்துசமைக்கப்பெறின் என்றார். 3718

அரியகற்பின் மனைவியார் அவரைநோக்கி உரைசெய்வார்
பெரிய பயிரவத் தொண்டர் அமுதுசெய்யப்பெறுவதற்குஇங்கு
உரியவகையால் அமுதுஅமைப்போம் ஒருவன்ஆகிஒருகுடிக்கு
வரும்அச் சிறுவன்தனைப் பெறுமாறுஎவ்வாறுஎன்றுவணங்குதலும். 3719

மனைவியார்தம் முகம்நோக்கி மற்றுஇத்திறத்து மைந்தர்தமை
நினைவுநிரம்ப நிதிகொடுத்தால் தருவார்உளரே நேர்நின்று
தனையன் தன்னைத்தந்தை தாய் அரிவார் இல்லைத்தாழாதே
எனைஇங்கு உய்யநீ பயத்தான் தன்னைஅழைபோம் யாம் என்றார். 3720

என்றுகணவர் கூறுதலும்அதனுக்கு இசைந்து எம்பிரான்தொண்டர்
இன்றுதாழாது அமுதுசெயப்பெற்றுஇங்குஅவர்தம் மலர்ந்தமுகம்
நன்றுகாண்பது எனநயந்து நம்மைக்காக்க வரும்மணியைச்
சென்றுபள்ளியினில் கொண்டுவாரும் என்றார்திருஅனையார். 3721

காதர்மனையார் தாம்கூறக் கணவனாரும் காதலனை
ஏதம்அகலப்பெற்றபேறு எல்லாம் எய்தினார் போல
நாதர்தமக்கு அங்கு அமுதாக்க நறுமென்குதலைமொழிப்புதல்வன்
ஓதஅணைந்த பள்ளியினில் உடன்கொண்டுஎய்தக்கடிதுஅகன்றார். 3722

பள்ளியினில் சென்று எய்துலும்
பாதச் சதங்கை மணி ஒலிப்பப்
பிள்ளை ஓடி வந்து எதிரே தழுவ
எடுத்துப் பியலின் மேல்
கொள்ள அணைத்துக் கொண்டு மீண்டு
இல்லம் புகுதக் குல மாதர்
வள்ளலார் தம் முன் சென்று
மைந்தன் தன்னை எதிர் வாங்கி. 3723

குஞ்சி திருத்தி முகம் துடைத்துக்
கொட்டை அரை ஞாண் துகள் நீக்கி
மஞ்சள் அழிந்த அதற்கு இரங்கி
மையும் கண்ணில் மருங்கு ஒதுக்கிப்
பஞ்சி அஞ்சும் மெல் அடியார்
பரிந்து திரு மஞ்சனம் ஆட்டி
எஞ்சல் இல்லாக் கோலம் செய்து
எடுத்துக் கணவர் கைக் கொடுத்தார். 3724

அச்சம் எய்திக் கறி அமுது ஆம்
என்னும் அதனால் அரும் புதல்வன்
உச்சி மோவார் மார்பின்கண்
அணைத்தே முத்தம் தாம் உண்ணார்

பொச்சம் இல்லாத் திருத்தொண்டர்
புனிதர் தமக்குக் கறி அமைக்க
மெச்சும் மனத்தால் அடுக்களையின்
மேவார் வேறு கொண்டு அணைவார். 3725

ஒன்று மனத்தார் இருவர்களும்
உலகர் அறியார் என மறைவில்
சென்று புக்குப் பிள்ளைதனைப்
பெற்ற தாயார் செழுங் கலங்கள்
நன்று கழுவிக் கொடு செல்ல
நல்ல மகனை எடுத்து உலகை
வென்ற தாதையார் தலையைப்
பிடிக்க விரைந்து மெய்த் தாயர். 3726

இனிய மழலைக் கிண்கிணிகால்
இரண்டும் மடியின் புடைஇடுக்கிக்
கனி வாய்மைந்தன் கைஇரண்டும்
கையால் பிடிக்கக் காதலனும்
நனி நீடு உவகை உறுகின்றார்
என்று மகிழ்ந்து நகை செய்யத்
தனி மா மகனைத் தாதையார்
கருவி கொண்டு தலை அரிவார். 3727

பொருஇல் பெருமைப் புத்திரன் மெய்த்
தன்மை அளித்தான் எனப் பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி எய்த அவர்
மனைவியாரும் கணவனார்

அருமை உயிரை எனக்கு அளித்தான்
என்று மிகவும் அகம் மலர
இருவர் மனமும் பேர் உவகை
எய்தி அரிய வினை செய்தார். 3728

அறுத்த தலையின் இறைச்சி திரு
அமுதுக்கு ஆகாது எனக் கழித்து
மறைந்து நீக்கச் சந்தணத்தார்
கையில் கொடுத்து மற்றை உறுப்பு
இறைஞ்சி எல்லாம் கொத்தி அறுத்து
எலும்பு மூளை திறந்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பலகாயம்
அரைத்துக் கூட்டிக் கடிது அமைப்பார். 3729

மட்டு விரி பூங் குழல் மடவார்
அடுப்பில் ஏற்றி மனம்மகிழ்ந்தே
அட்ட கறியின் பதம் அறிந்து அங்கு
இழிச்சி வேறு ஓர் அருங்கலத்துப்
பட்ட நறையால் தாளித்துப்
பலவும் மற்றும் கறி சமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகமும் சமைத்துக்
கணவர் தமக்கு உரைத்தார். 3730

உடைய நாதர் அமுதுசெய
உரைத்த படியே அமைத்த அதற்கு
அடையும் இன்பம் முன்னையினும்
ஆர்வம் பெருகிக் களிகூர

விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம்
விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண்டு அறையும் ஆத்தியின் கீழ்
இருந்த புனிதர் முன் சென்றார். 3731

அண்ணல் திருமுன்பு அணைந்து இறைஞ்சி
அன்பா மொழிவார் அடியேன் பால்
நண்ணி நீர்இங்கு அமுது செய
வேண்டும் என்று நான் பரிவு
பண்ணி னேனாய்ப் பசித்தருளத்
தாழ்த்தது எனினும் பணி சமைத்தேன்
எண்ணம் வாய்ப்ப எழுந்தருள
வேண்டும் என்று அங்கு எடுத்துரைப்பார். 3732

இறையும் தாழாது எழுந்தருளி
அமுது செய்யும் என்று இறைஞ்சக்
கறையும் கண்டத்தினில் மறைத்துக்
கண்ணும் நுதலில் காட்டாதார்
நிறையும் பெருமைச் சிறுத்தொண்டர்
போதும் என்ன நிதி இரண்டும்
குறைவன் ஒருவன் பெற்று உவந்தால்
போலக் கொண்டு மனை புகுந்தார். 3733

வந்து புகுந்து திருமனையில்
மனைவியார் தாம் மாதவரை
முந்த எதிர் சென்று அடிவணங்கி
முழுதும் அழகு செய்தமனைச்

சந்த மலர் மாலைகள் முத்தின்
 தாமம் நாற்றித் தவிசு அடுத்த
கந்த மலர் ஆசனம் காட்டிக்
 கமழ் நீர்க் கரகம் எடுத்து ஏந்த. 3734

தூய நீரால் சிறுத்தொண்டர்
 சோதியார்தம் கழல் விளக்கி
ஆய புனிதப் புனல் தங்கள்
 தலைமேல் ஆரத் தெளித்து இன்பம்
மேய இல்லம் எம் மருங்கும்
 வீசி விரை மென்மலார் சாந்தம்
ஏயும் தூப தீபங்கள்
 முதல் பூசனை செய்து இறைஞ்சுவார். 3735

பனி வெண் திங்கள் சடை விரித்த
 பயில் பூங் குஞ்சிப் பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமும்
 கறியும் படைக்கும் படி பொற்பின்
வனிதையாரும் கணவரும் முன்
 வணங்கிக் கேட்ப மற்று அவர்தாம்
இனிய அன்னமுடன் கறிகள்
 எல்லாம் ஒக்கப் படைக்க என. 3736

பரிசு விளங்கப் பரிகலமும்
 திருத்திப் பாவாடையில் ஏற்றித்
தெரியும் வண்ணம் செஞ்சாலிச்
 செழும் போனகமும் கறி அமுதும்

வரிசையினில் முன் படைத்து எடுத்து
மன்னும் பரிகலக் கான் மேல்
விரிவெண் துகிலின் மிசைவைக்க
விமலர் பார்த்து அங்கு அருள் செய்வார். 3737

சொன்ன முறையிற் படுத்தபசுத்
தொடர்ந்த உறுப்பெல் லாங்கொண்டு
மன்னு சுவையிற் கறியாக்கி
மாண அமைத்தீரே என்ன
அன்னம் அனையார் தலைஇறைச்சி
அமுதுக் காகா தெனக்கழித்தோம்
என்ன அதுவுங் கூடநாம் உண்ப
தென்றார் இடர் தீர்ப்பார். 3738

சிந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர்
மனையாரோடும் திகைத்து அயரச்
சந்தனத்தார் எனும் தாதி
யார்தாம் அந்தத் தலை இறைச்சி
வந்த தொண்டர் அமுது செயும்
பொழுது நினைக்க வரும் என்றே
முந்த அமைத்தேன் கறி அமுது
என்று எடுத்துக் கொடுக்க முகம் மலர்ந்தார். 3739

வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்தன் பின்
வணங்கும் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி
ஈங்கு நமக்குத் தனி உண்ண
ஒண்ணாது ஈசன் அடியார் இப்

பாங்கு நின்றார் தமைக் கொணர்வீர்
என்று பரமர் பணித்தருள
ஏங்கிக் கெட்டேன் அமுது செய
இடையூறு இதுவோ என நினைவார். 3740

அகத்தின் புறத்துப் போய் அருளால்
எங்கும் காணார் அழிந்து அணைந்து
முகத்தில் வாட்டம் மிகப் பெருகப்
பணிந்து முதல்வர்க்கு உரை செய்வார்
இகத்தும் பரத்தும் இளியாரைக்
காணேன் யானும் திருநீறு
சகத்தில் இடுவார் தமைக்கண்டே
இடுவேன் என்று தாழ்ந்து இறைஞ்ச. 3741

உம்மைப் போல நீறு இட்டார்
உளரோ உண்பீர் நீர் என்று
செம்மைக் கற்பில் திருவெண் காட்டு
அம்மை தம்மை கலம் திருத்தி
வெம்மை இறைச்சி சோறு இதனில்
மீட்டுப் படையும் எனப் படைத்தார்
தம்மை ஊட்ட வேண்டி, அவர்
உண்ணப் புகலும் தடுத்தருளி. 3742

ஆறு திங்கள் ஒழிந்து உண்போம்
உண்ணும் அளவும் தரியாது
சோறு நாளும் உண்பீர் முன்
49 உண்பது என்? நம்முடன் துய்ப்ப

மாறு இல் மகவு பெற்றீரேல்
மைந்தன்தன்னை அழையும் என
ஈறும் முதலும் இல்லாதார்க்கு
இப்போது உதவான் அவன் என்றார். 3743

நாம் இங்கு உண்பது அவன் வந்தால்
நாடி அழையும் என நம்பர்
தாம் அங்கு அருளிச் செயத் தரியார்
தலைவர் அமுது செய்தருள
யாம் இங்கு என் செய்தால் ஆகும்?
என்பார் விரைவுற்று எழுந்து அருளால்
பூமென் குழலார் தம்மோடும்
புறம் போய் அழைக்கப்புகும் பொழுது. 3744

வையம் நிகழும் சிறுத்தொண்டர்
மைந்தா வருவாய் என அழைத்தார்
தையலாரும் தலைவர் பணி
தலைநிற்பாராய்த் தாம் அழைப்பார்
செய்ய மணியே! சீராளா!
வாராய் சிவனார் அடியார் யாம்
உய்யும் வகையால் உடன் உண்ண
அழைக்கின்றார் என்று ஓலம் இட. 3745

பரமர் அருளால் பள்ளியினின்று
ஓடி வருவான் போல் வந்த
தரம்இல் வனப்பின் தனிப் புதல்வன்
தன்னை எடுத்துத் தழுவித் தம்

கரமுன் அணைத்துக் கணவனார்
கையில் கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரம் மூன்று எரித்தார் திருத்தொண்டர்
உண்ணப்பெற்றோம் எனும் பொலிவால். 3746

வந்த மகனைக் கடிதின் கொண்டு
அமுது செய்விப்பான் வந்தார்
முந்தவே அப் பயிரவராம்
முதல்வர் அங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது
திகைத்தார், வீழ்ந்தார், தெருமந்தார்
வெந்த இறைச்சிக் கறி அமுதும்
கலத்தில் காணார் வெருவுற்றார். 3747

செய்ய மேனிக் கருஞ் குஞ்சிச்
செழுங் கஞ்சுகத்துப் பயிரவர் யாம்
உய்ய அமுது செய்யாதே
ஒளித்தது எங்கே ? எனத் தேடி
மையல்கொண்டு புறத்து அணைய
மறைந்த அவர்தாம் மலை பயந்த
தையல்லோடும் சரவணத்துத்
தனயரோடும் தாம் அணைவார். 3748

தனிவெள் விடைமேல் நெடுவிசும்பில்
தலைவர் பூத கணநாதர்
முனிவர் அமரர் விஞ்சையர்கள்
முதலாய் உள்ளோர் போற்றி இசைப்ப

இனிய கறியும் திருஅமுதும்
அமைத்தார் காண எழுந்தருளிப்
பனிவெண் திங்கள் முடிந்துளங்கப்
பரந்த கருணை நோக்கு அளித்தார். 3749

அன்பின் வென்ற தொண்டர் அவர்க்கு
அமைந்த மனைவியார் மைந்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை
முழுதும் கண்டு பரவசமாய்
என்பும் மனமும் கரைந்து உருக
விழுந்தார் எழுந்தார் ஏத்தினார்
பின்பு பரமர் தகுதியினால்
பெரியோர் அவருக்கு அருள் புரிவார். 3750

கொன்றை வேணியார் தாமும்
பாகம் கொண்ட குலக்கொடியும்
வென்றி நெடுவேல் மைந்தரும் தம்
விரைப் பூங் கமலச் சேவடிக் கீழ்
நின்ற தொண்டர் மனைவியார்
நீடு மகனார் தாதியார்
என்றும் பிரியாதே இறைஞ்சி
இருக்க உடன் கொண்டு ஏகினார். 3751

ஆறு முடிமேல் அணிந்தவருக்கு
அடியார் என்று கறிஅமுதா
ஊறு இலாத தனிப்புதல்வன்
தன்னை அரிந்து அங்கு அமுது ஊட்டப்

பேறு பெற்றார் சேவடிகள்
தலைமேல் கொண்டு பிறஉயிர்கள்
வேறு கழறிற்று அறிவார் தம்
பெருமை தொழுது விளம்புவாம். 3752

43. கழறிற்றறிவார் நாயனார்

மா வீற்றிருந்த பெருஞ் சிறப்பின்
மன்னும் தொன்மை மலைநாட்டுப்
பா வீற்றிருந்த பல் புகழார்
பயிலும் இயல்பில் பழம் பதிதான்
சே வீற்றிருந்தார் திரு அஞ்சைக்
களமும் நிலவிச் சேரர் குலக்
கோ வீற்றிருந்து முறை புரியும்
குலக் கோமூதூர் கொடுங்கோளூர். 3753

காலைஎழும் பல் கலையின் ஒலி
களிற்றுக் கன்று வடிக்கும் ஒலி
சோலை எழும்மென் சுரும்பின் ஒலி
துரகச் செருக்கால் சுலவும் ஒலி
பாலை விபஞ்சி பயிலும் ஒலி
பாடல் ஆடல் முழவின் ஒலி
வேலை ஒலியை விழுங்கி எழ
விளங்கி ஓங்கும் வியப்பினதால். 3754

மிக்க செல்வம் மனைகள் தொறும்
விளையும் இன்பம் விளங்குவன
பக்கம் நெருங்கு சாலை தொறும்
பயில் சட்டறங்கள் பல்குவன

தக்க அன்பர் மடங்கள் தொறும்
சைவ மெய்ம்மை சாற்றுவன
தொக்க வளம்கொள் இடங்கள்
தொறும் அடங்க நிதியம் துவன்றுவன. 3755

வேத நெறியின் முறைபிறழா மிக்கஒழுக்கம் தலைநின்ற
சாதிநான்கும்நிலைதழைக்கும்தன்மைத்துஆகித்தடமதில்சூழ்
சூதவகுள சரளநிரை துதையும் சோலைவள நகர்தான்
கோதை அரசர் மகோதை எனக் குலவு பெயரும்உடைந்துஉலகில். 3756

முருகு விரியும் மலர்ச்சோலை
மூதூர் அதன்கண் முறை மரபின்
அருகி அழியும் கலி நீக்கி
அறம்கொள் சைவத்திறம் தழைப்பத்
திறகு சினவெங் களியானைச்
சேரர் குலமும் உலகும் செய்
பெருகு தவத்தால் அரன் அருளால்
பிறந்தார் பெருமாக் கோதையார். 3757

திருமா நகரம் திரு அவதா
ரம் செய் விழவின் சிறப்பினால்
வருமா களிகூர் நெய் ஆடல்
எடுப்ப வான மலர் மாரி
தருமா விசும்பின் மிகநெருங்கத்
தழங்கும் ஒலி மங்கலம் தழைப்பப்
பெருமா நிலத்தில் எவ் உயிரும்
பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால். 3758

மண்மேல் சைவ நெறிவாழ வளர்ந்துமுன்னைவழி அன்பால்
கண்மேல் விளங்கும் நெற்றியினார்கழலே பேணும்கருத்தினராய்
உள்மேவிய அன்பினர் ஆகிஉரிமை அரசர் தொழில்புரியார்
தெண்நீர் முடியார் திருவஞ்சைக்களத்தில் திருத்தொண்டேபுரிவாார். 3759

உலகின் இயல்பும் அரசுஇயல்பும் உறுதிஅல்ல என உணர்வார்
புலரி எழுந்து புனல்மூழ்கிப் புனிதவெண்ணீற்றினும் மூழ்கி
நிலவு திருநந்தன வனத்து நீடும்பணிகள் பலசெய்து
மலரும் முகையும் கொணர்ந்து திரு மாலை சாத்த மகிழ்ந்து அமைத்து. 3760

திருமஞ்சனமும்கொணர்ந்துதிருஅலகும்இட்டுத்திருமெழுக்கு
வரும் அன்புடன் இன்புறச்சாத்தி மற்றுஉள்ளதிருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்து அமைத்துப் பேணும்விருப்பில் திருப்பாட்டும்
ஒருமை நெறியின் உணர்வுவர ஓதிப் பணிந்தே ஒழுகும்நாள். 3761

நீரின்மலிந்தகடல் அகழிநெடுமால் வரையின்கொடிமதில்சூழ்
சீரின்மலிந்த திருநகரம் அதனில்செங்கோல்பொறையன்எனும்
காரின்மலிந்த கொடைநிழல்மேல் கவிக்கும்கொற்றக்குடைநிழல்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்துஅரசன் தாணிநீத்தத் தவம் சார்ந்தான். 3762

வந்தமரபின் அரசு அளிப்பான் வனம்சார் தவத்தின்மருவியபின்
சிந்தைமதிநூல்தேர்அமைச்சர்சிலநாள்ஆய்ந்துதெளிந்தநெறி
முந்தை மரபில் முதல்வர் திருத்தொண்டு முயல்வார்முதற்றாக
இந்துமுடியார் திருஅஞ்சைக் களத்தில் அவர்பால் எய்தினார். 3763

எய்திஅவர்தம் எதிர்இறைஞ்சி இருந்தண்சாரல்மலைநாட்டுச்
செய்தி முறைமையால் உரிமைச்செங்கோல் அரசுபுரிவதற்கு
மைதீர்நெறியின் முடிசூடி அருளும்மரபால் வந்தது எனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள் போற்றிப் புகன்றபொழுதின்கண். 3764

இன்பம்பெருகும் திருத்தொண்டுக்கு இடையூறு ஆகஇவர்மொழிந்தார்
அன்புநிலைமை வழுவாமைஅரசு புரக்கஅருளுண்டேல்
என்பும்அரவும் புனைந்தாரை இடைபெற்றுஅறிவேன்எனப்புக்கு
முன்புதொழுது விண்ணப்பம் செய்தார் முதல்வர் அருளினால். 3765

மேவும் உரிமை அரசு அளித்தேவிரும்பு காதல் வழிபாடும்
யாவும்யாரும் கழறினவும் அறியும்உணர்வும் ஈறுஇல்லாத்
தாஇல் விறலும் தாண்டாத கொடையும்படைவாகனம்முதலாம்
காவல் மன்னர்க்கு உரியனவும் எல்லாம் கைவந்து உறப்பெற்றார். 3766

ஆன அருள் கொண்டு அஞ்சலி செய்து
இறைஞ்சிப் புறம்போந்து அரசு அளித்தல்
ஊனம் ஆகும் திருத் தொண்டுக்கு
எனினும் உடையான் அருளாலே
மேன்மை மகுடம் தாங்குதற்கு வேண்டும்
அமைச்சர்க்கு உடன் படலும்
மான அமைச்சர் தாள்பணிந்து அவ்வினை
மேற்கொண்டு மகிழ்ந்து எழுந்தார். 3767

உரிமை நாளில் ஓரை நலன் எய்த மிக்க உபகரணம்
பெருமை சிறக்கவேண்டுவனஎல்லாம் பிறங்கமங்கலம் செய்து
இருமைஉலகுக்கு ஒருமை முடி கவித்தார் எல்லாஉயிரும்மகிழ்
தரும நிலைமை அறிந்து புவி தாங்கும் கழறிற்றறிவார்தாம். 3768

தம்பிரானார் கோயில் வலம்கொண்டுதிருமுன்தாழ்ந்துஎழுந்து
கும்பயானை மேல்கொண்டு கொற்றக்குடையும் சாமரையும்
நம்பும்உரிமையவர் தாங்கநலம் கொள்நகர்சூழ்வலம்கொள்வார்
மொய்ம்பில் உவரின் பொதிசுமர்ந்துஓர்வண்ணான்முன்னேவரக்கண்டார். 3769

மழையில் கரைந்துஅங்கு உவர்ஊறி மேனிவெளுத்தவடிவினால்
உழையின் பொலிந்த திருக்கரத்தார் அடியார்வேடம் என்று உணர்ந்தே
இழையின் சிறந்த ஒடைநுதல் யானைக்கழுத்தின்நின்று இழிந்து
விழைவின் பெருகும் காதலினால் விரைந்துசென்று கைதொழுவார். 3770

சேரர் பெருமான் தொழக் கண்டு
சிந்தை கலங்கி முன் வணங்கி
யார் என்று அடியேனைக் கொண்டது
அடியேன் அடிவண்ணான் என்னச்
சேரர் பிரானும், அடிச்சேரன்
அடியேன் என்று திருநீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர்
வருந்தாது ஏகும் என மொழிந்தார். 3771

மன்னர் பெருமான் திருத் தொண்டு
கண்டு மதி நீடு அமைச்சர் எலாம்
சென்னிமிசை அஞ்சலி செய்து
போற்றச் சின மால் களிறு ஏறி
மின்னும் மணிப்பூண் கொடிமாட
வீதி மூதூர் வலம் கொண்டு
பொன்னின் மணிமாளிகை வாயில்
புக்கார் புனை மங்கலம் பொலிய 3772

யானை மிசை நின்று இழிந்தருளி
இலங்கும் மணி மண்டபத்தின் கண்
மேன்மை அரியாசனத்து ஏறி
விளங்கும் கொற்றக் குடை நிழற்றப்

பானல் விழியார் சாமரை முன்
பணிமாறப் பன் மலர் தூவி
மான அரசர் போற்றிட வீற்
றிருந்தார் மன்னர் பெருமானார். 3773

உலகு புரக்கும் கொடை வளவர்
உரிமைச் செழியர் உடன் கூட
நிலவு பெரு முக் கோக்களாய்
நீதி மனுநூல் நெறி நடத்தி
அலகு இல் அரசர் திறை கொணர
அகத்தும் புறத்தும் பகை அறுத்து
மலரும் திருநீற்று ஒளிவளர
மறைகள் வளர மண் அளிப்பார். 3774

நீடும் உரிமைப் பேர் அரசால்
நிகழும் பயனும் நிறை தவமும்
தேடும் பொருளும் பெருந்துணையும்
தில்லைத் திருச் சிற்றம்பலத்துள்
ஆடும் கழலே எனத் தெளிந்த
அறிவால் எடுத்த திருப்பாதம்
கூடும் அன்பில் அர்ச்சனை மேல்
கொண்டார் சேரர் குலப் பெருமாள். 3775

வாசத்திருமஞ்சனம் பள்ளித் தாமம் மணித்தூபம்
தேசின் பெருகும் செழுந்தீபம் முதலாயினவும் திருஅமுதும்
ஈசர்க்கு ஏற்ற பரிசினால் அருச்சித்து அருளஎந்நாளும்
பூசைக்கு அமர்ந்த பெருங்கூத்தர் பொற்புஆர்சிலம்பின் ஒலிஅளித்தார். 3776

நம்பர் தாளின்வழிபாட்டால் நாளும்இன்பு உற்றுஅமர்கின்றார்
இம்பர் உலகில் இரவலர்க்கும் வறியோர் எவர்க்கும் ஈகையினால்
செம்பொன் மழையாம் எனப்பொழிந்து திருந்துவென்றியுடன் பொருந்தி
உம்பர் போற்றத் தம்பெருமாற்கு உரியவேள்வி பல செய்தார் 3777

இன்னவண்ணம் இவர்ஒழுக எழில்கொள்பாண்டிநல்நாட்டு
மன்னும் மதுரைத் திருஆலவாயில் இறைவர் வரும்அன்பால்
பன்னும் இசைப்பாடலின் பரவும் பாணனார் பத்திரனார்க்கு
நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வம் நல்கவேண்டி அருள்புரிவார். 3778

இரவுகனவில் எழுந்தருளி என்பால் அன்பால்எப்பொழுதும்
பரவுசேரன் தனக்குஉனக்குப் பைம்பொன்காணம்பட்டாடை
விரவுகதிர்செய் நவமணிப்பூண் வேண்டிற்றுஎல்லாகுறைவு இன்றித்
தரநம்ஓலை தருகின்றோம் தாழாது ஏகி வருக என்று. 3779

அதிர்கழல் உதியர் வேந்தற்கு அருள்செய்தபெருமையாலே
எதிர்இல் செல்வத்துக்குஏற்ற இருநிதி கொடுக்க என்று
மதிமலி புரிசை என்னும் வாசகம் வரைந்தவாய்மைக்
கதிர்ஒளி விரிந்ததோட்டுத் திருமுகம் கொடுத்தார் காண. 3780

சங்கப் புலவர் திருமுகத்தை தலைமேல்கொண்டுபத்திரனார்
அங்குஅப்பொழுதே புறப்பட்டு மலைநாடுஅணையவந்துஎய்தித்
துங்கப் புரிசைக்கொடுங்கோளூர் தன்னில் புகுந்துதுன்னுகொடி
மங்குல் தொடக்கும் மாளிகைமுன் வந்துமன்னர்க்குஅறிவித்தார்.3781

கேட்ட பொழுதே கைதலைமேல்கொண்டு கிளர்ந்தபேர்அன்பால்
நாட்டம் பொழிநீர் வழிந்துஇழிய எழுந்தநடுக்கும் மிகஎய்தி
ஒட்டத்து அம்பொன் மாளிகையின் புறத்தில் உருகுஞ் சிந்தையுடன்
பாட்டின் தலைமைப் பாணனார்பாதம்பலகால் பணிகின்றார். 3782

அடியேன் பொருளாத் திருமுகம் கொண்டு
அணைந்தது என்ன அவர் தாமும்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகம் கைக்
கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேல் கொண்டு கூத்தாடி
மொழியும் குழறிப் பொழி கண்ணீர்
பொடி ஆர் மார்பின் பரந்து விழப்
புவிமேல் பலகால் வீழ்ந்து எழுந்தார். 3783

பரிவின் போற்றித் திருமுகத்தைப்
பலகால் தொழுது படி எடுக்க
உரிய வகையால் எடுத்து ஓதி,
உம்பர் பெருமான் அருள் போற்றி
விரிபொன் சுடர் மாளிகை புக்கு
மேவும்உரிமைச் சுற்றம் எலாம்
பெரிது விரைவின் கொடுபோந்து
பேணும் அமைச்சர்க்கு அருள் செய்வார். 3784

நங்கள் குலமாளிகை இதனுள் இதனுள் நலத்தின் மிக்கநிதிக்குவையாய்ப்
பொங்கிநிறைந்த பல்வேறு வகையின் பொலிந்தபண்டாராம்
அங்கண் ஒன்றும் ஒழியாமை அடையக்கொண்டு புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொதிசெய்து ஆளின்மேல் சுமையஏற்றிக்கொணரும்என. 3785

சேரர் பெருமான்அருள்செய்யத் திருந்துமதிநூல் மந்திரிகள்
சாரும் மணிமாளிகை உள்ளால் தனங்கள்எல்லாம் நிறைந்த பெருஞ்
சீர்கொள் நிதியம் எண்இறந்த எல்லாம்பொதி செய்துஆளின்மேல்
பாரில் நெருங்க மிசைஏற்றிக் கொண்டுவந்து பணிந்தார்கள். 3786

பரந்தநிதியின் பரப்புஎல்லாம் பாணனார்பத்திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு நிரைத்துக்காட்டி மற்றுஇவையும்
உரம்தங்கிய வெம்கரி பரிகள்முதலாம் உயிர்உள்ளன தனமும்
புரந்த அரசும் கொள்ளும் எனமொழிந்தார் பொறையர் புரவலனார். 3787

பாணனார் பத்திரனாரும் பைம்பொன்மௌலிச்சேரலனார்
காணக்கொடுத்த நிதிஎல்லாம் கண்டுமகிழ்வுற்றுஅதிசயித்துப்
பேணஎனக்கு வேண்டுவன அடியேன் கொள்ளப்பிஞ்ஞகனார்
ஆணை அரசும் அரசுறுப்பும் கைக்கொண்டருளும் எனஇறைஞ்ச. 3788

இறைவர் ஆணைமறுப்பதனுக்கு அஞ்சிஇசைந்தார் இகல்வேந்தர்
நிறையும் நிதியின்பரப்புஎல்லாம் நிலத்தை நெளியஉடன்கொண்டே
உறைமும்மதத்துக் களிறுபரி உள்ளிட்டன வேண்டுவகொண்டுஓர்
பிறைவெண்கோட்டுக் களிற்றுமேல் கொண்டுபோந்தார் பெரும்பாணர். 3789

பண்புபெருகும் பெருமாளும் பாணனார் பத்திரனார்பின்
கண்கள்பொழிந்த காதல்நீர்வழியக்கையல் தொழுதுஅணைய
நண்பு சிறக்கும் அவர்தம்மை நகரின்புறத்துவிடைகொண்டு
திண்பொன்புரிசைத்திருமதுரை புக்கார் திருந்தும் இசைப்பாணர். 3790

வானவரம்பர் குலம்பெருக்கும் மன்னனாரும் மறித்துஏகிக்
கூனல்இளவெண் பிறைக்கண்ணி முடியார் அடிமைகொண்டருளும்
பான்மை அருளின்பெருமையினைநினைந்து பலகால் பணிந்து ஏத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண்டபத்துள் அரசுவீற்றிருந்தார். 3791

அளவுஇல் பெருமை அகிலயோனிகளும் கழறிற்று அறிந்த அவற்றின்
உளம்மன்னிய மெய்யுறு துயரம்ஒன்றும் ஒழியாவகை அகற்றிக்
களவு கொலைகள் முதலான கடிந்துகழற்றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமானுடன் செழியர் மகிழும்கலப்பில்வைகும்நாள். 3792

வானக்கங்கை நதிபொதிந்த மல்குசடையார் வழிபாட்டுத்
தூநல் சிறப்பின் அர்ச்சனையாம்தொண்டு புரிவார்தமக்கு ஒருநாள்
தேனக் கலர்ந்த கொள்றையினார் ஆடல்சிலம்பின் ஒலிமுன்போல்
மானப் பூசை முடிவின்கண் கேளாது ஒழிய மதிமயங்கி. 3793

பூசை கடிதுமுடித்துஅடியேன்என்னோபிழைத்ததுஎனப்பொருமி
ஆசைஉடம்பால் மற்றுஇனிவேறு அடையும்இன்பம்யாதுஎன்று
தேசின் விளங்கும் உடைவாளைஉருவித்திரு மார்பினில்நாட்ட
ஈசர் விரைந்து திருச்சிலம்பின் ஓசைமிகவும் இசைப்பித்தார். 3794

ஆடல்சிலம்பின் ஒளிகேளா உடைவாள் அகற்றிஅங்கை மலர்
கூடத்தலைமேல் குவித்தருளிக்கொண்டுவிழுந்து தொழுதுஎழுந்து
நீடப்பரவி மொழிகின்றார் நெடுமால் பிரமன்அருமறை முன்
தேடற்கு அரியாய்! திருவருள் முன்செய்து ஒழிந்தது என்?என்றார். 3795

என்றபொழுதில் இறைவர்தாம் எதிர்நின்று அருளாது எழும்ஒலியால்
மன்றின் இடைநம்கூத்தாடல் வந்துவணங்கி, வன்தொண்டன்
ஒன்றும் உணர்வால் நமைப்போற்றி உரைசேர் பதிகம் பாடுதலால்
நின்றுகேட்டு வரத்தாழ்த்தோம் என்றார் அவரைநினைப்பிப்பார். 3796

என்னேஅடியார்க்கு இவர்அருளும் கருணைஇருந்தவாறுஎன்று
பொன்ஏர்சடையார் திருநடம்செய்புலியூர்ப்பொன்னம்பலம் இறைஞ்சித்
தன்நேர் இல்லாவன்தொண்டர் தமையும்காண்பன் எனவிரும்பி
நல்நீர்நாட்டுச் செலநயந்தார் நாமச்சேரர் கோமானார். 3797

பொன்ஆர் மௌவிச் சேரலனார்
போற்றும் அமைச்சர்க்கு இஃது இயம்பி
நல் நாள் கொண்டு பெரும் பயணம்
எழுக என்ற நலம் சாற்ற

மின் ஆர் அயில்வேல் குல மறவர்
வென்றி நிலவும் சிலைவீரர்
அந்நாட்டுள்ளார் அடைய நிரந்து
அணைந்தார் வஞ்சி அகல் நகர் வாய். 3798

இட்ட நல்நாள் ஓரையினில்
இறைவர் திரு அஞ்சைக் களத்து
மட்டு விரிபூங்கொன்றையினார்
தம்மை வலம்கொண்டு இறைஞ்சிப்போய்
பட்ட நுதல்வெங் களியானைப்
பிடர் மேல்கொண்டு பனிமதியும்
தொட்ட கொடி மாளிகை மூதூர்
கடந்தார் உதியர் தோன்றலார். 3799

யானை அணிகள் பரந்து வழி எங்கும் நிரந்து செல்லுவன
மானமலைநாட்டினில் மலிந்த மலைகள் உடன்போதுவபோன்ற
சேனைவீரர் புடைபரந்து செல்வது அங்கண் மலைசூழ்ந்த
கானம் அடைய உடன்படர்வ போலும் காட்சி மேவினதால். 3800

புரவித் திரள்கள் ஆயோகப் பொலிவின் அசைவில் போதுவன
அரவிச் சேனைக் கடல்தரங்கம் மடுத்துமேல்மேல்அடர்வனமேல்
விரவிப் பரந்து சென்றனவால் மிசையும் அவலும் ஒன்றாக
நிரவிப் பரந்த நெடுஞ்சேனை நேமிநெளியச் சென்றனவால்.3801

அந்நாட்டு எல்லை கடந்து அணைய
அமைச்சர்க்கு எல்லாம் விடை அருளி
மின் ஆர் மணிப்பூண் மன்னவனார்
வேண்டுவாரை உடன் கொண்டு

கொன்ஆர் அயில்வேதம் மறவர் பயில்.
கொங்கர் நாடு கடந்தருளிப்
பொன்னி நாட்டவரும் அணைந்து ஆடும்
பொன்னி நீர்நாட்டு இடைப்போவார். 3802

சென்ற திசையில் சிவனடியார்
சிறப்பினோடும் எதிர்கொள்ளக்
குன்றும் கானும் உடைக் குறும்பர்
இடங்கள் தோறும் குறைவு அறுப்பத்
துன்று முரம்பும் கான்யாறும்
துறுகல் சுரமும் பல கடந்து
வென்றி விடையார் இடம்பலவும்
மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார். 3803

பொருஇல் பொன்னித் திருநதியின்
கரை வந்தெய்திப் புனிதநீர்
மருவும் தீர்த்தம் மகிழ்ந்தாடி
மருங்கு வடபால் கரை ஏறித்
திருவின் பொலியும் திருப்புலியூர்ச்
செம்பொன் மன்றுள் நடம்போற்ற
உருகு மனத்தினுடன் சென்றார்
ஒழியா அன்பின் வழி வந்தார். 3804

வந்து தில்லை மூதூரின்
எல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினால்
அந்தணாளர் தொண்டர் குழாம்
அணைந்த போதில் எதிர்வணங்கிச்

சந்த விரைப்பூந் திருவீதி
இறைஞ்சித் தலைமேல் கரம்முகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ எழுநிலைக்
கோபுரத்தை அணைந்தார் சேரலனார். 3805

நிலவும் பெருமை எழுநிலைக்
கோபுரத்தின் முன்னர் நிலத்துஇறைஞ்சி
மலரும் கண்ணீர்த் துளி ததும்பப்
புகுந்து மணிமாளிகை வலம்கொண்டு
உலகு விளங்கும் திருப் பேரம்
பலத்தை வணங்கி உள் அணைந்தார்
அலகு இல் அண்டம் அளித்தவர்நின்று
ஆடும் திருச்சிற்றம் பலம்முன். 3806

அளவு இல் இன்பப் பெருங் கூத்தர்
ஆட எடுத்த கழல்காட்ட
உளமும் புலமும் ஒரு வழிச்
சென்று உருகப் போற்றி உய்கின்றார்
களனில் விடம் வைத்து அளித்த அமுது
அன்றி மன்றில் கழல் வைத்து
வளரும் திருக்கூத்து அமுது உலகுக்கு
அளித்த கருணை வழுத்தினார். 3807

ஆரா ஆசை ஆனந்தக்
கடலுள் திளைத்தே அமர்ந்த அருளால்
சீர் ஆர் வண்ணப் பொன்வண்ணத்
50 திருஅந்தாதி திருப்படிக்கீழ்ப்

பார் ஆதரிக்க எடுத்து ஏத்திப்
பணிந்தார் பருவ மழை பொழியும்
காரால் நிகர்க்க அரிய மழை பொழியும்
கையார் கழற்றிற்றறிவார் தாம். 3808

தம்பிரானார்க்கு எதிர் நின்று
தமிழ்ச்சொல் மாலைக் கேட்பிக்க
உம்பர் வாழ நடம் ஆடும்
ஒருவர் அதற்குப் பரிசில்எனச்
செம் போன்மணிமன்றி னில் எடுத்த
செய்ய பாதத் திருச் சிலம்பின்
இம்பர் நீட எழுந்த ஒலி
தாமும் எதிரே கேட்பித்தார். 3809

ஆடல் சிலம்பின் ஒலிகேட்பார்
அளவுஇல் இன்ப ஆனந்தம்
கூடப் பெற்ற பெரும் போற்றின்
கொள்கை வாய்ப்பக் கும்பிடுவார்
நீடப் பணியும் காலம் எல்லாம்
நின்று தொழுது புறம்போந்து
மாடத் திருமா ளிகை வீதி
வணங்கிப் புறத்து வைகினார். 3810

பரவும் தில்லை வட்டத்துப்
பயில்வார் பைம்பொன் அம்பலத்துள்
அரவும் புனலும் சடைஆட
ஆடுவார் கூத்து ஆராமை

விரவும் காதல் மிக்கு ஓங்க
வேதம் படியும் திருப்படிக் கீழ்
இரவும் பகலும் பணிந்து ஏத்தி
இன்பம் சிறக்கும் அந்நாளில். 3811

ஆடும் பெருமான் பாடல்கேட்டு
அருளித் தாழ்த்த படிதமக்குக்
கூடும் பரிசால் முன்புஅருளிச்
செய்த நாவலூர்க் கோவை
நீடும் பெருங் காதலின் காண
நிறைந்த நினைவு நிரம்பாமல்
தேடும் பாதர் அருளினால்
திருஆரூர் மேல் செல எழுந்தார். 3812

அறிவின் எல்லை ஆயதிருத்
தில்லை எல்லை அமர்ந்து இறைஞ்சிப்
பிறவு இலாத திருவடியைப்
பெருகும் உள்ளத்தினில் பெற்றுச்
செறியும் ஞான போனகர் வந்
தருளும் புகலி சென்று இறைஞ்சி
மறி சேர் கரத்தார் கோயில் பல
வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக் கொள்வார். 3813

வழியின் குழியின் செழு வயலின்
மதகின் மலர் வாவிகளின் மடுச்
சுழியின் தரளம் திரைசொரியும்
துறைநீர்ப் பொன்னி கடந்து ஏறி

விழியில் திகழும் திருநுதலார்
விரும்பும் இடங்கள் இறைஞ்சி யுகக்
கழிவில் பெரு வெள்ளமும் கொள்ளாக்
கழனி ஆரூர் கண்ணுற்றார். 3814

நம்பிதாமும் அந்நாள் போய்
நாகைக் காரோணம் பாடி
அம் பொன் மணிப்பூண் நவமணிகள்
ஆடை சாந்தம் அடல் பரிமா
பைம் பொன் சுரிகை முதலான
பெற்று மற்றும் பலபதியில்
தம்பிரானைப் பணிந்து ஏத்தித்
திருஆரூரில் சார்ந்து இருந்தார். 3815

வந்து சேரர் பெருமானார் மன்னும் திருஆரூர் எய்த
அந்தணாளர் பெருமானும் அரசர்பெருமான் வரப்பெற்றுச்
சிந்தை மகிழ எதிர்கொண்டு சென்றுகிடைத்தார் சேரலனார்
சந்த விரைத்தார் வன்தொண்டர் முன்புவிருப்பினுடன் தாழ்ந்தார். 3816

முன்பு பணிந்த பெருமாளைத்
தாமும் பணிந்து முகந்து எடுத்தே
அன்பு பெருகத் தழுவ விரைந்து
அவரும் ஆர்வத்தொடு தழுவ,
இன்ப வெள்ளத்திடை நீந்தி
ஏற மாட்டாது அலைவார் போல்
என்பும் உருக உயிர்ஒன்றி
உடம்பும் ஒன்று ஆம் என இசைந்தார். 3817

ஆன நிலைமை கண்ட திருத்
தொண்டர் அளவு இல் மகிழ்வு எய்த
மானச் சேரர் பெருமானார்
தாமும் வன்தொண்டரும் கலந்த
பான்மை நண்பால் சேரமான்
தோழர் என்று பார் பரவும்
மேன்மை நாமம் முனைப்பாடி
வேந்தர்க்கு ஆகி விளங்கியதால். 3818

ஒருவர் ஒருவரில் கலந்த
உணர்வால் இன்பமொழி உனரத்து
மருவ இனியார்பால் செய்வது
என்னாம்? என்னும் மகிழ்ச்சியினால்
பருவ மழைச் செங்கை பற்றிக்
கொண்டு பரமர் தாள் பணிய
தெருவு நீங்கிக் கோயிலினுள்
புகுந்தார் சேரமான் தோழர். 3819

சென்று தேவாசிரியனை முன்
இறைஞ்சித் திருமாளிகை வலம் கொண்டு
ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் புகுவார்
உடைய நம்பிமுன்னாக
நின்று தொழுது கண்அருவி
வீழ நிலத்தின் மிசை வீழ்ந்தே
என்றும் இனிய தம்பெருமான்
பாதம் இறைஞ்சி ஏத்தினார். 3820

தேவர் முனிவர் வந்து இறைஞ்சும்
தெய்வப் பெருமாள் கழல் வணங்கி,
மூவர் தமக்கு முதலாகும்
அவரைத் திரு மும்மணிக் கோவை
நாவலூரர் தம் முன்பு
நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்
நாவில் பெருமைச் சேரலனார்
தம்பிரானார் தாம் கொண்டார். 3821

அங்கண் அருள்பெற்று எழுவாரைக்
கொண்டு புறம் போந்து ஆரூரர்
நங்கை பரவையார் திரு மா
ளிகையில் நண்ண நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கும் நிறைகுடமும்
பூ மாலைகளும் புகை அகிலும்
எங்கும் மடவார் எடுத்து ஏத்த
அணைந்து தாமும் எதிர்கொண்டார். 3822

சோதி மணி மாளிகையின்கண்
சுடரும் பசும்பொன் கால் அமளி
மீது பெருமாள்தமை இருத்தி
நம்பி மேவி உடன் இருப்பக்
கோது இல் குணத்துப் பரவையார்
கொழுநனார்க்கும் தோழர்க்கும்
நீதி வழுவா ஒழுக்கத்து
நிறை பூசனைகள் முறை அளித்தார். 3823

தாண்டும் புரவிச் சேரர்குலப்
பெருமாள் தமக்குத் திருஅமுது
தூண்டும்சோதி விளக்குஅனையார்
அமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு
விதத்துக் கறியும் போனகமும்
ஈண்டச் சமைப்பித்து உடன்வந்தார்க்கு
எல்லாம் இயல்பின் விருந்து அமைத்தார். 3824

அரசர்க்கு அமைத்த சிறப்பினும் மேல்
அடியார்க்கு ஏற்கும் படியாக
விரவிப் பெருகும் அன்பினுடன்
விரும்பும் அமுது சமைத்ததன் பின்
புரசைக் களிற்றுச் சேரலனார்
புடைசூழ்ந்து அவரோடு அமுதுசெய்யப்
பரவை பிறந்த திருஅனைய
பரவையார் வந்து அறிவித்தார். 3825

சேரர் பெருமான் எழுந்தருளி
அமுது செய்யச் செய்தவத்தால்
தாரின் மலி பூங் குழல் மடவாய்
தாழாது அமுது செய்வி எனப்
பாரின் மலிசீர் வன்தொண்டர்
அருளிச் செய்யப் பரிகலங்கள்
ஏரின் விளங்கத் திருத்திக் கால்
இரண்டின் படியா ஏற்றுதலும். 3826

ஆண்ட நம்பி பெருமாளை
உடனே அமுது செய்தருள
வேண்டும் என்ன ஆங்கு அவரும்
விரைந்து வணங்கி வெரு உறலும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி
மீண்டும் நேரே குறைகொள்ள
ஈண்ட அமுது செய்தவனுக்கு
இசைந்தார் பொறையார்க்கு இறையவனார். 3827

ஒக்க அமுது செய்தருள உயர்ந்த தவத்துப் பரவையார்
மிக்க விருப்பால் அமுது செய்வித்தருளி மேவும் பரிசனங்கள்
தக்க வகையால் அறுசுவையும் வேண்டியவாறு இனிது அருந்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி களி சிறப்பத் தூய விருந்தின் கடன்முடித்தார். 3828

பனிநீர் விரவு சந்தைத்தின்
பசுங்கர்ப்பூர விரைக் கலவை வனிதையவர்கள்
சமைத்தெடுப்பக் கொடுத்து மகிழ்
மான்மதச்சாந்தும்
புனித நறும்பூ மாலைகளும்
போற்றிக் கொடுத்துப் பொற்கொடியார்
இனிய பஞ்ச வாசமுடன்
அடைக்காய் அமுதும் ஏந்தினார். 3829

ஆய சிறப்பின் பூசனைகள்
அளித்த எல்லாம் அமர்ந்தருளித்
தூய நீறு தங்கள் திரு
முடியில் வாங்கித் தொழுது அணிந்து

மேய விருப்பினுடன் இருப்பக்
கழறிற்று அறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை அடைந்தாராய்
நம்பி செம்பொன் கழல் பணிந்தார். 3830

மலை நாட்டு அரசர் பெருமானார்
வணங்க வணங்கி எதிர் தழுவிக்
கலை நாள் பெருகும் மதிமுகத்துப்
பரவையார்தம் கணவனார்
சிலை நாட்டிய வெல் கொடியாரைச்
சேரத் தந்தார் எனக் கங்கை
அலை நாள் கொன்றை முடிச் சடையார்
அருளே போற்றி உடனமர்ந்தார். 3831

செல்வத் திரு ஆரூர் மேவும்
செம்பொன் புற்றில் இனிது அமர்ந்த
வில் வெற்பு உடையார் கழல் வணங்கி
வீதி விடங்கப் பெருமானை
மல்லல் பவணி சேவித்து
வாழ்ந்து நாளும் மனம் மகிழ்ந்து
சொல் வித்தகர் தாம் இருவர்களுள்
தொடர்ந்த காதலுடன் சிறந்தார். 3832

இவ்வாறு ஒழுகும் நாளின்கண்
இலங்கு மணிப்பூண் வன்தொண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார்
மருவும் இடங்கள் பலவணங்கிச்

செய் வார் கன்னித் தமிழ்நாட்டுத்
திருமா மதுரை முதலான
மொய்வார் சடையார் மூதூர்கள்
இறைஞ்ச முறைமையால் நினைந்தார். 3833

சேரர் பிரானும் ஆரூரர் தம்மைப்பிரியாச்சிறப்பாலும்
வாரம் பெருகத்தமக்குஅன்று மதுரைஆலவாய் அமர்ந்த
வீரர்அளித்த திருமுகத்தால் விரும்பும்அன்பின்வணங்குதற்குச்
சார எழுந்த குறிப்பாலும் தாமும்உடனே செலத் துணிந்தார். 3834

இருவர் திருவுள்ளமும் இசைந்த பொழுதில்எழுந்ததிருஆரூர்
ஒருவர்மலர்த்தாள் புக்குஇறைஞ்சி உடன்பாட்டு அருளால் போந்தருளி
மருவும் உரிமைப் பெருஞ்சுற்றம் வரம்பில் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருுஇல் பண்டாரம் கொண்டு போதுவார்கள் உடன் போத. 3835

சேவித்து அணையும் பரிசனங்கள்சூழத்திருஆரூர்இறைஞ்சிக்
காவில்பயிலும் புறம்பணையைக்கடந்துபோந்துகீழ் வேளூர்
மேவிப்பரமர் கழல்வணங்கிப் போந்து வேலைக்கழிக்கானல்
பூவின்திகழும் பொழில் நாகைபுகுந்து காரோணம்பணிந்தார். 3836

திருக் காரோணச் சிவக் கொழுந்தைச்
சென்று பணிந்து சிந்தையினை
உருக்கு ஆர்வச் செந்தமிழ் மாலை
சாத்திச் சிலநாள் உறைந்து போய்ப்
பெருக்கு ஆறு உலவு சடைமுடியார்
இடங்கள் பலவும் பணிந்து ஏத்தி
அருள் காரணர்தம் திரு மறைக்காடு
அணைந்தார் சேரர் ஆரூரர். 3837

முந்நீர் வலம்கொள் மறைக்காட்டு
முதல்வர் கோயில் சென்று இறைஞ்சிக்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக்
கரசும் புகலிச் சிவக்கன்றும்
அந்நேர் திறக்க அடைக்க எனப்
பாடும் திருவாயிலை அணைந்து
நல் நீர் பொழியும் விழியினராய்
நாயன்மாரை நினைந்து இறைஞ்சி. 3838

நிறைந்த மறைகள் அர்ச்சித்த
நீடு மறைக்காட்டு அரு மணியை
இறைஞ்சி வீழ்ந்து பணிந்து எழுந்து
போற்றி யாழைப் பழித்து என்னும்
அறைந்த பதிகத் தமிழ்மாலை
நம்பி சாத்த அருள் சேரர்
சிறந்த அந்தாதியில் சிறப்பித்
தனவே ஓதித் திளைத்து எழுந்தார். 3839

எழுந்து பணிந்து புறத்துஎய்தி
இருவர் பெருந்தொண்டரும் சிலநாள்
செழுந் தண் பழனப் பதி அதனுள்
அமர்ந்து தென்பால் திரைக் கடல் நஞ்சு
அழுந்து மிடற்றார் அகத்தியான்
பள்ளி இறைஞ்சி அவிர் மதியக்
கொழுந்து வளர் செஞ்சடைக் குழகர்
கோடிக் கோயில் குறுகினார். 3840

கோடிக்குழகர் கோயில்அயல் குடிகள்ஒன்றும் புறத்துஎங்கும்
நாடிக்காணாது உள்புக்கு நம்பர்பாதம் தொழுதுஉள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடற்காற்றென்று எடுத்து மலர்க்கண் நீர்வாராப்
பாடிக்காடுகொள் புணர்ந்த பரிசும் பதிகத்திடைவைத்தார். 3841

அங்குவைகிப் பணிந்துஅருளால் போவார் அகன்சோணாட்டு அரனார்
தங்கும் இடங்கள் வணங்கிப்போய் பாண்டிநாடி தனைச்சாந்து
திங்கள் முடியார் திருப்புத்தூர் இறைஞ்சிப்போந்து சேண்விளங்கும்
மல்குல் தவழும் மணிமாட மதுரை மூதூர் வந்துஅணைந்தார். 3842

கொச்சகக் கலி

சேரமான்தோழரும் அச்சேரர்பிரானும் பணிப்பூண்
ஆர மார்பரை மதுரை ஆலவாயினில் வணங்க
வாராமா வந்து அணைய வழுதியார் மனக்காதல்
கூர மாநகர் கோடித்து எதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார். 3843

தென்னவர்கோள் மகளாரைத் திருவேட்டு முன்னரே
தொல் மதுரை நகரின்கண் இனிது இருந்த சோழனார்
அன்னவர்கள் உடன்கூட அணைய அவரும் கூடி
மன்னு திரு ஆலவாய் மணிக்கோயில் வந்து அணைந்தார். 3844

திருஆலவாய் அமர்ந்த செஞ்சடையார் கோயில் வலம்
வருவார்முன் வீர்ந்து இறைஞ்சிவன்தொண்டர்வழித்தொண்டு
தருவாரைப்போற்றிசைத்துத் தாழ்ந்துஎழுந்து வாழ்ந்த தமிழ்ப்
பெருவாய்மை மலர்புனைந்து பெரு மகிழ்ச்சி பிறங்கினார். 3845

படிஏறு புகழ்ச்சேரர் பெருமானும் பார்மிசை வீழ்ந்து
அடியேனைப் பொருளாக அளித்த திருமுகக் கருணை
முடிவு ஏது என்று அறிந்திலேன் என மொழிகள் தடுமாறக்
கடிஏறு கொன்றையார் முன் பரவிக் களிகூர்ந்தார். 3846

செம்பியனார் உடன்செழிர் தாம் பணிந்து சேரருடன்
நம்பியும் முன்புறத்து அணைய நண்ணிய பேர்உவகையால்
உம்பர்பிரான்கோயிலின்நின்றுஉடன்கொடுபோய்இருவர்க்கும்
பைம்பொன்மணிமாளிகையி குறைவுஅறுத்தார்பஞ்சவனார். 3847

உளம்மகிழ்க்கும்பிட்டு அங்கு உறையும் நாள் உதியருடன்
கிளர் ஒளிப்பூன் வன்தொண்டர் தாம்இருந்த இடம்கெழுமி
வளவனார் மீளவனார் வளம்பெருக மற்று அவரோடு
அளவளார் விருப்பால் அமர்ந்து கலந்துஇனிது இருந்தார். 3848

அந்நாளில் மதுரைநகர் மருங்கு அரனார் அமர் பதிகள்
பொன்ஆரம் அணிமார்பில் புரவலர் மூவரும் போதச்
செந்நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்றுஇறைஞ்சி
சொல்மாலைகளும் சாத்தித்தொழத் திருப்பூவணத்து அணைந்தார். 3849

நீடுதிருப்பூவணத்துக்கு அணித்தாக நேர்செல்ல
மாடுவரும் திருத்தொண்டர் மன்னிய அப்பதிகாட்டத்
தேடு மறைக்கு அரியாரைத் திருஉடையார் என்று எடுத்துப்
பாடு இசையின் பூவணம் ஈதோ என்று பணிந்து அணைவார். 3850

சென்றுதிருப்பூவணத்துத் தேவர்பிரான் மகிழ்கோயில்
முன்றில் வலம்கொண்டு இறைவர்முன்வீழ்ந்துபணிந்தஎழுந்து
நின்று பரவிப் பாடி நேர்வீங்கி உடன் பணிந்த
வென்றிமுடி வேந்தருடன் போந்து அங்கண் மேவினார். 3851

அப் பதியில் அமர்ந்து இறைஞ்சிச் சிலநாளில் ஆரூரர்
முப் பெரு வேந்தர்களோடு முதல் மதுரை நகர் எய்தி
மெய்ப் பரிவில் திருஆலவாய் உடையார் விரைமலர்த்தாள்
எப்பொழுதும்பணிந்துஏத்தி இன்புற்றுஅங்குஅமர்கின்றார். 3852

செஞ்சடையார் திருஆப்பனூர் திருஏடகம் முதல்ஆம்
நஞ்சுஅணியும் கண்டர்அவர் நயந்தபதி நண்ணியே
எஞ்சல் இலாக் காதலினால் இனிதுஇறைஞ்சிமீண்டுஅணைந்து
மஞ்சுஅணையும் மதில்மதுரை மாநகரில் மகிழ்ந்துஇருந்தார். 3853

பரமர் திருப்பரங்குன்றில் சென்று பார்த்திபரோடும்
புரம் எரித்தார் கோயில் வலம்கொண்டுபுகுந்துஉள்இறைஞ்சிக்
சிரமலி மாலைச்சடையார் திருவடிக்கீழ் ஆள்செய்யும்
அருமை நினைந்து அஞ்சுதும் என்று ஆரூரர் பாடுவார். 3854

கோத்திட்டை என்றுஎடுத்துக்கோதுஇல் திருப்பதிகஇசை
மூர்த்தியார் தமை வணங்கி முக்கோக்களுடன் முன்பே
ஏத்திய வண்தமிழ் மாலை இன்னிசை பாடிப் பரவிச்
சாத்தினார் சங்கரனார் தங்கு திருப்பரங் குன்றில் 3855

இறைவர் திருத்தொண்டு புரி அருமையினை இருநிலந்து
முறைபுரியும் முதல்வேந்தர் மூவர்களும் கேட்டு அஞ்சி
மறை முந்நூல் அணிமார்பின் வன்தொண்டர்தமைப்பணிந்தார்
நிறை தவத்தோர் அப்பாலும் நிருத்தர்பதி தொழநினைந்தார். 3856

அந்நாட்டுத்திருப்பதிகள் பலவும் அணைந்து இறைஞ்சமலை
நல்நாட்டு வேந்தருடன் நம்பிதாம் எழுந்தருள
மின்நாட்டும் பல் மணிப்பூண் வேந்தர் இருவரும் மீள்வார்
தென்னாட்டு வேண்டுவன செய்து அமைப்பார்தமைவிடுத்தார். 3857

இருபெருவேந்தரும் இயல்பின் மீண்டதன்பின் எழுந்தருளும்
பொரு அரும்சீர் வன்தொண்டர் புகழ்ச்சேரருடன் புனிதர்
மருவிய தானம் பலவும் பணிந்து போய்மலைச்சாரல்
குருமணிகள் வெயில்எறிக்கும் குற்றாலம்சென்றுஅடைந்தார். 3858

குற்றாலத்து இனிதுஅமர்ந்த கூத்தர் குரைகழல் வணங்கிச்
சொல்தாம் மலர்புனைந்து குறும்பலாத் தொழுது இப்பால்
முற்றா வெண்மதி முடியார் பதி பணிந்து மூ எயில்கள்
செற்றார் மன்னிய செல்வத்திருநெல்வேலியை அணைந்தார். 3859

நெல்வேலி நீற்றுஅழகர் தமைப்பணிந்து பாடி நிகழ்
பல்வேறு பதிபிறவும் பணிந்துஅன்பால் வந்து அணைந்தார்
வில் வேடராய் வென்றி விசயன் எதிர் பன்றிப் பின்
செல்வேத முதல்வர் அமர் திரு இராமேச்சரத்து. 3860

மன்னும் இராமேச்சரத்து மாமணியை முன் வணங்கிப்
பன்னு தமிழ்த்தொடை சாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்புஅணிந்து
சென்னியர் மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரம் சார்ந்த
சொல் மலர் மாலைகள் சாத்தி தூரத்தே தொழுதமர்ந்தார். 3861

திரு இராமேச்சரத்துச் செழும்பவளச் சுடர்க்கொழுந்தைப்
பரிவினால் தொழுது அகன்று பரமர் பதி பிறபணிந்து
பெரு விமானத்து இமையோர் வணங்குபெருந்திருச்சுழியல்
மருவினார் வன்தொண்டர் மலை வேந்தருடன் கூட. 3862

திருச்சுழியல் இடம்கொண்டசெம்பொன்மலைச்சிலையாரைக்
கருச் சுழியில் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல்விடத்தின்
இருள்சுழியும் மிடற்றாரை இறைஞ்சி எதிர் இதழி மலர்ப்
பருச்சுழியத்துடன் ஊனாய் உயிர் எனும் பாமலர் புனைந்தார். 3863

அம் கணரைப் பணிந்து உறையும் ஆரூரர்க்கு அவ்ஊரில்
கங்குலிடைக் கனவின்கண் காலையாம் திருவடிவால்
செங்கையினில் பொன்செண்டும் திருமுடியில் சுழியமுடன்
எங்கும் இலாத திருவடிவம் எனக் உருக முன் காட்டி. 3864

கானப்பேர்யாம் இருப்பது எனக் கழறிக்கங்கை எனும்
வானப் பேராறு உலவும் மாமுடியார் தாம் அகல
ஞானப் பேராளர் உணர்ந்து அதிசயித்து நாகமுடன்
ஏனப் பேர் எயிறு அணிந்தார் அருள்இருந்த பரிசு என்பார். 3865

கண்டருளும் படிகழறிற் றறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனல் சுழியல் புனிதர் கழல் வணங்கிப்போய்
அண்டர்பிரான் திருக்கானப் பேர் அணைவார் ஆரூரர்
தொண்டர் அடிதொழலும் எனும் சொல் பதிகத் தொடை. 3866

காளையார் தமைக்கண்டு தொழப் பெறுவது என்று என்று
தாளை நாளும் பரவத் தருவார் பால் சார்கின்றார்
ஆளை நீளிடைக் காண அஞ்சிய நீர் நாய் அயலே
வானை பாய் நுழைப் பழன முனைப்பாடி வளநாடர். 3867

மன்னு திருக்கானப் பேர்வளம் பதியில் வந்து எய்திச்
சென்னி வளர்மதி அணைந்தார் செழுங்கோயில்வலம்கொண்டு
முன்இறைஞ்சி உள்அணைந்து முதல்வர் சேவடிதாழ்ந்து
பன்னு செழுந்து தமிழ் மாலை பாடினார் பரவினார். 3868

ஆராத காதலுடன் அப்பதியில் பணிந்து ஏத்திச்
சீர் ஆரும் திருத்தொண்டர் சிலநாள் அங்குஅமர்ந்தருளிக்
கார்ஆரும் மலர்ச்சோலைக் கானப்பேர் கடந்துஅணைந்தார்
போர் ஆன்ஏற்றர் கயிலைப் பொருப்பர் திருப்புன வாயில்.3869

புனவாயில் பதிஅமர்ந்த புனிதர் ஆலயம் புக்கு
மன ஆர்வம் உறச் சிந்த நீ நினை என்னோடு என்றே
வினவு ஆன தமிழ்பாடி வீழ்ந்து இறைஞ்சி அப்பதியில்
சினயானை உரித்து அணிந்தார் திருப்பாதம் தொழுதுஇருந்தார். 3870

திருப்புனவாயில் பதியில் அமர்ந்த சிவனார் மகிழும்
விருப்புடைய கோயில் பணிந்து அருள்பெற்று மேவினார்
பொருப்பினொடு கான்அகன்று புனல்பொன்னிநாடு அணைந்து
பருப்பத வார்சிலையார்தம் பாம்பணி மாநகர் தன்னில். 3871

பாதாளீச்சரம் இறைஞ்சி அதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதஆதி நாதர்கழல் வணங்கி மிகு விரைவினுடன்
சூது ஆரும் துணை முலையார் மணிவாய்க்கு தோற்றுஇரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்கும் திருஆரூர் வந்து அணைந்தார். 3872

திருநாவலூர் வேந்தர் சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருஆரூர் வாழ்வார்கள் எதிர்கொள்ளத்
தருகாதலுடன் வணங்கித் தம்பெருமான் கோயிலினுள்
பெருகு ஆர்வத்தொடு விரும்பும் பெரும்பேறு பெறப்புகுந்தார். 3873

வாசமலர்க் கொன்றையார் மகிழ்கோயில் வலம்கொண்டு
நேசம் உறமுன்இறைஞ்சி நெடும்பொழுது எலாம் பரவி
ஏசறவால் திருப்பதிகம் எடுத்து ஏத்தி எழுந்து அருளால்
பாசவினைத் தொடக்குஅறுப்பார் பயில்கோயில் பணிந்து அணைவார். 3874

பரவையார் மாளிகையில் பரிசனங்கள் முன் எய்த
விரவுபேர் அலங்கார விழுச்செல்வம் மிகப்பெருக
வரவு எதிர்கொண்டு அடிவணங்க வன்தொண்டர்மலைநாட்டுப்
புரவலனாரையும் கொண்டு பொன்அணி மாளிக்க புகுந்தார். 3875

பரவியே பரவையார் பரிவுடனே பணிந்து ஏத்தி
விரவியே போனகம் கறிகள் விதம் பலவாகச் சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை பகல் விளக்கும் உடன் அமைத்துத்
51 திருஅமுது செய்வித்தார் திருந்திய தேன்மொழியினார். 3876

மங்கலமாம் பூசனைகள் பரவையார் செயமகிழ்ந்து
தங்கிஇனிது அமர்கின்றார் தம்பிரான் கோயிலினுள்
பொங்கு பெருங் காலம்எலாம் புக்கு இறைஞ்சிப் புறத்து அணைந்து
நங்கள்பிரான் அருள்மறவா நல்விளையாட்டினை நயந்தார். 3877

நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும் வீசிமிக மகிழ்வு எய்தி
விலக்கு அரும்போர்தீ தகர்ப்பாய்ச்சல் கண்டருளி, வென்றிபெற
மலைக்கும் நெடு முன்கணைக் கால்வாரணப்போர்மகிழ்ந்தருளி
அலைக்கும் மறப்பல புள்ளின் அமர்விரும்பி அமர்கின்றார். 3878

அறுசீர் விருத்தம்

விரவுகாதல் மீக்கூர மேவுநாள்கள் பலசெல்லக்
கரவுஇல் ஈகைக் கேரளனார் தங்கள்கடல்சூழ் மலைநாட்டுப்
பரவையார்தம்கொழுநனார் தம்மைப்பணிந்துகொண்டுஅணைவான்
இரவும்பகலும் தொழுது இரக்க இசைந்தார்அவரும்எழுந்தருள. 3879

நங்கை பரவையார் உள்ளத்து இசைவால் நம்பிஎழுந்தருளத்
திங்கள்முடியார் திருவருளைப்பரவிச் சேரமான் பெருமாள்
எங்கும் உள்ள அடியாருக்கு ஏற்றபூசை செய்தருளிப்
பொங்கு முயற்சி இருவரும் போய்ப் புக்கார் புனிதர்பூங்கோயில். 3880

தம்பிரானைத் தொழுது அருளால் போந்துதொண்டர் சார்ந்து அணைய
நம்பிஆரூரர் சேரர் நல்நாட்டு அரசனார் ஆய
பைம்பொன் மணிநீள் முடிக் கழறிற்றறிவார் தாமும்பயணமுடன்
செம்பொன்நீடும் மதில்ஆரூர் தொழுது மேல்பால் செல்கின்றார். 3881

கொச்சகக் கலி

பொன்பரப்பி மணிவரன்றிப் புனல்பரக்கும் காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன்மகிழ்ந்த கோயில் பலசென்றுஇறைஞ்சி
மின்புரப்பும் சடைஅண்ணல் விரும்பு திருக் கண்டியூர்
அன்பு உருக்கும் சிந்தையுடன் பணிந்து புறந்து அணைந்தார்கள். 3882

வடகரையில் திருவையாறு எதிர்தோன்ற மலர்க்கரங்கள்
உடல்உருக உள்உருக உச்சியின்மேல்குவித்தருளிக்
கடல் பரந்தது எனப் பெருகும் காவிரியைக் கடந்து ஏறித்
தொடர்வுடைய திருவடியைத் தொழுவதற்கு நினைவுற்றார். 3883

அறுசீர் விருத்தம்

ஐயாறு அதனைக் கண்டு தொழுது
அருள் ஆரூரர் தமை நோக்கிச்
செய்யாள் பிரியாச் சேரமான்
பெருமாள் அருளிச் செய்கின்றார்
மை ஆர் கண்டர் மருவு திரு
ஐயாது இறைஞ்ச மனம் உருகி
நையா நின்றது இவ் ஆறு
கடந்து பணிவோம் நாம் என்ன. 3884

ஆறு பெருகி இருகரையும்பொருது விசும்பும் எழுவது போல்
வேறு நாவாய் ஓடங்கள் மீது செல்லாவகை மிகைப்ப
நீறு விளங்கும் திருமேனி நிருத்தர் பாதம் பணிந்துஅன்பின்
ஆறுநெறியாச் செலஉரியார் தரியாது அழைத்துப்பாடுவார். 3885

பரவும்பரிசு என்று எடுத்தருளிப்பாடும் திருப்பாட்டின் முடிவில்
அரவம் புனைந்தார்தமை ஐயாறு உடையஅடிகளோ என்று
விரவும் வேட்கையுடன் அழைத்துவிளங்கும் பெருமைத்திருப்பதிகம்
நிரவும் இசையில் வன்தொண்டர் நின்று தொழுது பாடுதலும். 3886

மன்றில் நிரைந்து நடம் ஆட
வல்லார் தொல்லை ஐயாற்றில்
கன்று தடையுண்டு எதிர் அழைக்கக்
கதறிக் கனைக்கும் புனிற்று ஆப்போல்

ஒன்றும் உணர்வால் சராசரங்கள்
எல்லாம் கேட்க ஓலம் என
நின்று மொழிந்தார் பொன்னி மா
நதியும் நீங்கி நெறிகாட்ட. 3887

விண்ணின் முட்டும் பெருக்கு ஆறு
மேம்பால் பளிக்கு வெற்பு என்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பால் நீர்
வடிந்த நடுவு நல்லவழிப்
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணல் பரப்பக்
கண்ட தொண்டர் பயில்மாரி
கண்ணில் பொழிந்து மயிர்ப்பு உளகம்
கலக்கக் கை அஞ்சலி குவித்தார். 3888

நம்பி பாதம் சேரமான்
பெருமாள் பணிய, நாவலூர்ச்
செம்பொன் முந்நூல் அணிமார்பர்
சேரர் பெருமான் எதிர் வணங்கி,
உம்பர் நாதர் உமக்கு அளித்தது
அன்றோ? என்ன உடன் மகிழ்ந்து
தம்பிரானைப் போற்றிசைத்துத்
தடங்காவேரி நடு அணைந்தார். 3889

செஞ்சொல் தமிழ் நாவலூர் கோனும்
சேரர் பிரானும் தம் பெருமான்
எஞ்சல் இல்லா நின்ற ஆற்றின்
இடையே அளித்த மணல் வழியில்

தஞ்சம் உடைய பரிசனமும்
தாமும் ஏறித் தலைச்சென்று
பஞ்ந நதி வாணரைப் பணிந்து
விழுந்தார் எழுந்தார் பரவினார். 3890

அம்கண் அரனார் கருணையினை
ஆற்றாது ஆற்றித் திளைத்து இறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் திருவருளால்
தாழ்ந்து மீண்டும் தடம் பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன் வந்த
படியே நடுவு போந்து ஏறத்
துங்க வரைபோல் நின்ற நீர்
துரந்து தொடரப் பெருகியதால். 3891

ஆய செயலின் அதிசயத்தைக்
கண்டு அக்கரையில் ஐயாறு
மேய பெருமான் அருள் போற்றி
வீழ்ந்து தாழ்ந்து மேல்பால் போய்த்
தூய மதிவாழ் சடையார் தம்
பதிகள் பிறவும் தொழுது ஏத்திச்
சேயகொங்க நாடு அணைந்தார்
திருஆரூரர் சேரருடன். 3892

கொங்கு நாடு கடந்துபோய்க்
குலவு மலைநாட்டு எல்லைஉற
நங்கள் பெருமான் தோழனார்
நம்பி தம்பிரான் தோழர்

அங்கண் உடனே அணைய எழுந்
தருளா நின்றார் எனும் விருப்பால்
எங்கும் அந் நாட்டு உள்ளவர்கள்
எல்லாம் எதிர்கொண்டு இன்புறுவார். 3893

பதிகள் எங்கும் தோரணங்கள்
பாங்கர் எங்கும் பூவனங்கள்
வதிகள் எங்கும் குளிர்பந்தர்
மனைகள் எங்கும் அகில் புகைக் கார்
நதிகள் எங்கும் மலர்ப் பிறங்கல்
ஞாங்கர் எங்கும் மலர்ப் ஓங்குவன
நிதிகள் எங்கும் முழவின் ஒலி
நிலங்கள் எங்கும் பொலம் சுடர்ப்பூ. 3894

திசைகள் தோறும் வரும் பெருமை
அமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளம்
குசைகொள் வாசி நிரை வெள்ளம்
கும்ப யானை அணிவெள்ளம்
மிசைகொள் பண்ணும் பிடி வெள்ளம்
மேவும் சோற்று வெள்ளம் கண்டு
அசைவுஇல் இன்பப் பெருவெள்ளத்து
அமர்ந்து கொடுங்கோளூர் அணைந்தார். 3895

கொடுங் கோளூரின் மதில் வாயில்
அணி கோடித்து மறுகில் உடுத்
தொடும் கோபுரங்கள் மாளிகைகள்
சூளி குளிர்ச்சாலைகள் தெற்றி

நெடும் கோநகர்கள் ஆடு அரங்கு
நிரந்த மணித் தாமம் கமுகு
விடும் கோதைப் பூந்தாமங்கள்
நிரைத்து வெவ்வேறு அலங்கரித்து. 3896

நகர மாந்தர் எதிர்கொள்ள
நண்ணி எண்இல் அரங்குதொறும்
மகரக் குழை மாதர்கள் பாடி
ஆட, மணி வீதியில் அணைவார்
சிகர நெடு மாளிகை அணையார்
சென்று திரு அஞ்சைக் களத்து
நிகர்இல் தொண்டர் தமைக்கொண்டு
புகுந்தார் உதியர் நெடுந்தகையார். 3897

இறைவர் கோயில் மணிமுன்றில்
வலம்கொண்டு இறைஞ்சி எதிர்புக்கு
நிறையும் காதலுடன் வீழ்ந்து
பணிந்து நேர் நின்று ஆரூரர்
முறையில் விளம்பும் திருப்பதிகம்
முடிப்பது கங்கை என்று எடுத்துப்
பிறைகொள் முடியார்தமைப் பாடிப்
பரவிப் பெருமாளுடன் தொழுதார். 3898

தொழுது திளைத்துப் புறம் போந்து
தோன்றப் பண்ணும் பிடிமேல்பார்
முழுதும் ஏத்த நம்பியை முன்பு
ஏற்றிப் பின்பு தாம் ஏறிப்

பழுதுஇல் மணிச் சாமரைவீசிப்
பைம்பொன் மணிமாளிகையில் வரும்
பொழுது மறுகில் இரு புடையும்
மிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார். 3899

நல்ல தோழர் நம்பெருமான்
தமக்கு நம்பி இவர் என்பார்
எல்லை இல்லாத தவம் முன்பு
என்செய்தோம் இவரைத் தொழ என்பார்
செல்வம் இனி என் பெறுவது நம்
சிலம்பு நாட்டுக்கு எனஉரைப்பார்
சொல்லும் தரமோ பெருமான் செய்
தொழிலைப் பாரீர் எனத் தொழுவார். 3900

பூவும் பொரியும் பொன்துகளும்
பொழிந்து பணிவார் பொரு இல் இவர்
மேவும் பொன்னித் திரு நாடே
புவிக்குத் திலதம் என வியப்பார்
பாவும் துதிகள் எம்மருங்கும்
பயில வந்த மாளிகையின்
மாவும் களிறும் நெருங்கும் மணி
வாயில் புகுந்து மருங்கு இழிந்தார். 3901

கழறிற்று அறியும் திருவடியும்
கலை நாவலர்தம் பெருமானம்
முழவின் பொலியும் திருநெடுந்தோள்
முனைவர் தம்மை உடன்கொண்டு

விழவில் பொலியும் மாளிகையில்
விளங்கு சிங்காசனத்தின் மிசை
நிழல் திக்கு ஒளிரும் பூணாரை
இருத்தித் தாமும் நேர் நின்று. 3902

செம்பொன் கரக வாச நீர்
தேவிமார்கள் எடுத்து ஏந்த
அம் பொன் பாதம் தாம் விளக்கி
அருளப் புகலும் ஆரூரர்
தம் பொன் தானை வாங்கி இது
தகாது என்று அருளத் தரணியில் வீழ்ந்து
எம் பெற்றிமையால் செய்தன இங்கு
எல்லாம் இசைய வேண்டும் என. 3903

பெருமாள் வேண்ட எதிர்மறுக்க
மாட்டார் அன்பின் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோள் உதியார் பிரான்
செய்த எல்லாம் கண்டிருந்தார்
அரு மானம் கொள் பூசனைகள்
அடைவே எல்லாம் அளித்ததன்பின்
ஒரு மாமதிவெண்குடை வேந்தர்
உடனே அமுது செய்து உவந்தார். 3904

சேரர் உடனே திரு அமுது செய்தபின்பு கைகோட்டி
ஆரம் நறுமென் கவலைமான் மதச்சாந்துஆடைஅணிமணிப்பூண்
ஈரவிரை மென்மலர்ப் பணிகள் இனையமுதலாயின வருக்கம்
சார எடுத்து வன்தொண்டர்ச் சாத்தி மிக்க தமக்கு ஆக்கி. 3905

பாடல் ஆடல் இன்னியங்கள் பயிறல் முதல்ஆம்பண்ணயினில்
நீடும் இனியவிநோதங்கள் நெருங்கு காலம்தொறும் நிகழ
மாடு விரை பூந்தரு மணம்செய் ஆராமங்கள் கைகுவித்துக்
கூட முனைப்பாடியார் கோவைக்கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார். 3906

செண்டுஆடும் தொழில்மகிழ்வும் சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்
வண்டுஆடும் மலர்வாவி மருவியநீர் விளையாட்டும்
தண்டாமும் மதகும்பத் தடமபைபோர் சலமற்போர்
கண்டுஆரா விருப்புஎய்தக் காவலனார் காதல் செய்நாள். 3907

நாவலர்தம் பெருமானும் திருஆரூர் நகர்ஆளும்
தேவர்பிரான் கழல்ஒருநாள் மிகநினந்த சிந்தையராய்
ஆவியை ஆரூரானை மறக்கலும் ஆமே என்னும்
மேவியசொல் திருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார். 3908

திருஆரூர் தனைநினைந்து சென்று தொழுவேன் என்று
மரு ஆர்வத் தொண்டருடன் வழிக்கொண்டு செல்பொழுதில்
ஒருவா நண்பு உள்உருக உடன்எழுந்து கைதொழுது
பெருவான வரம்பனார் பிரிவு ஆற்றார் பின்செல்வார். 3909

வன்தொண்டர் முன்எய்தி மனம் அழிந்த உணர்வினராய்
இன்று உமது பிரிவு ஆற்றேன் என்செய்கேன் யான் என்ன
ஒன்றும் நீர் வருந்தாதே உமது பதியின்கண் இருந்து
அன்றினார் முனைமுருக்கி அரசுஆளும் என மொழிந்தார்.3910

ஆரூரர்மொழிந்தருள அதுகேட்ட அருள்சேரர்
பாரோடு விசும்பு ஆட்சி எனக்கு உமது பாதமலர்
தேர் ஊரும் நெடுவீதித் திரு ஆரூர்க்கு எழுந்தருள
நேர் ஊரும் மனக்காதல் நீக்கவும் அஞ்சுவன் என்றார். 3911

மன்னவனார் அது மொழியவன்தொண்டர் எதிர்மொழிவார்
என்உயிக்கு இன்உயிராம் எழில் ஆரூர் பெருமானை
வன் நெஞ்சக் கள்வனேன் மறந்திரேன் மதி அணிந்தார்
இன்அருளால் அரசுஅளிப்பீர் நீர் இருப்பீர் என இறைஞ்ச 3912

மற்றுஅவரும் பணிந்து இசைந்தே மந்திரிகள்தமை அழைத்துப்
பொற்பு நிறைதொல்நகரில் இற்றைக்கு முன்புகுந்த
நல்பெரும் பண்டார நானாவருக்கம் ஆனஎலாம்
பற்பலவாம் ஆளின் மிசை ஏற்றிவரப் பண்ணும் என. 3913

ஆங்கு அவரும் அன்றுவரை ஆயம் ஆகிய தனங்கள்
ஓங்கிய பொன்நவமணிகள்ஒளிர்மணிப் பூண்துகில் வருக்கம்
பாங்கர் நிறைவிரைஉறுப்பு வருக்கம் முதல்நலம் சிறப்பத்
தாங்குபொதிவினைஞர்மேல் தலமலியக்கொண்டு அணைந்தார். 3914

மற்றுஅவற்றின் பரப்புஎல்லாம் வன்தொண்டர்பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடர்
பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத்தொழுதெடுத்துப்புனைஅலங்கல்
வெற்புஉயர்தோள் உறத்தழுவி விடைஅளித்தார்வன்தொண்டர்.3915

ஆரூரர் அவர்தமக்கு விடைஅருளி அங்கு அகன்று
கார் ஊரும் மலைநாடு கடந்தருளிக் கல்சுரமும்
நீர்ஊரும் கான்யாறும் நெடுங்கானும் பலகழியச்
சீர்ஊரும் திருமுருகன் பூண்டிவழிச் செல்கின்றார். 3916

திருமுருகன் பூண்டிஅயல் செல்கின்ற போழ்தின்கண்
பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன்கொடுப்பது அல்லால்
ஒருவர்கொடுப்பக் கொள்ளஒண்ணாமைக்கு அதுவாங்கிப்
பெருகருளால் தாம்கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ அதுஅறியோம். 3917

வென்றிமிகு பூதங்கள் வேடர் வடிவாய்ச் சென்று
வன்தொண்டர் பண்டாரம் கவர அருள் வைத்தருள
அன்றினார் புரம்எரித்தார் அருளால் வேட்டுவப்படையாய்ச்
சென்றுஅவர்தாம் வரும்வழியில் இருபாலும்செயிர்த்துஎழுந்து. 3918

வில்வாங்கி அலகுஅம்பு விசைநாணில் சந்தித்துக்
கொல்வோம் இங்குஇட்டுப்போம் எனக்கோபத்தால் குத்தி
எல்லை இல் பண்டாரம் எலாம்கவர்ந்து கொளஇரிந்துஓடி
அல்லலுடன் பறியுண்டார் ஆரூரர் மருங்கு அணைந்தார். 3919

ஆரூரர் தம்பால் அவ்வேடுவர் சென்று அணையாதே
நீர்ஊரும் செஞ்சடைார் அருளினால் நீங்கஅவர்
சேர் ஊரும் திருமுருகன் பூண்டியினில் சென்று எய்திப்
போர் ஊரும் மழவிடையார் கோயிலை நாடிப் புக்கார். 3920

அங்கணர்தம் கோயிலினை அஞ்சலி கூப்பித் தொழுது
மங்குல்உற நீண்ட திருவாயிலினை வந்துஇறைஞ்சிப்
பொங்கு விருப்புடன் புக்கு வலம்கொண்டு புனிதநதி
திங்கள் முடிக்கு அணிந்தவர்தம் திருமுன்புசென்றணைந்தார். 3921

உருகிய அன்பொடு கைகள் குவித்து விழுந்து உமைபாகம்
மருவிய தம்பெருமான்முன் வன்தொண்டர் பாடினார்
வெருவு உறவேடுவர் பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துககுஇங்கு
அருகுஇருந்தீர் எனக்கொடுகு வெஞ்சிலைஅஞ்சொல்பதிகம். 3922

பாடிஅவர் பரவுதலும் பரம்பொருளாம் அவர் அருளால்
வேடுவர் தாம்பறித்த பொருள் அவைஎல்லாம் விண்நெருங்க
நீடு திவாயிலின்முன் குவித்திடலும் நேர் இறைஞ்சி
ஆடும் அவர் திருவருளால் அப்படியே கைக்கொண்டார். 3923

கைக்கொண்டு கொடுபோம் அக்கை வினைஞர்தமை ஏவி
மைக்கொண்ட மிடற்றாரை வணங்கிப்போய்க் கொங்ககன்று
மெய்க் கொண்ட காதலினால் விரைந்து ஏகி மென்கரும்பும்
செய்க்கொண்ட சாலியும்சூழ் திருஆரூர் சென்றணைந்தார். 3924

நாவலர் மன்னவர் அருளால் விடைகொண்ட நரபதியார்
ஆவியின் ஒன்றாம் நண்பின் ஆரூரர்தமை நினைந்து
மா அலரும் மலர்ச்சோலை மகோதையினில் மன்னிமலைப்
பூ வலயம் பொது நீக்கி அரசுரிமை புரிந்து இருந்தார். 3925

இந்நிலைமை உதியார்பிரான் எம்பிரான் வன்தொண்டர்
பொன்னிவளநாடு அகன்று மகோதையினில் மேற்புகுந்து
மன்னு திருக்கயிலையினில் மதவரைமேல் எழுந்தருள
முன்னர்வயப் பரிஉகைக்கும் திருத்தொழில்பின்மொழிகின்றாம். 3926

மலை மலிந்த திருநாட்டு மன்னவனார் மாகடல் போல்
சிலை மலிந்த கொடித்தானைச் சேரலனார் கழல் போற்றி
நிலை மலிந்த மணிமாட நீள்மறுகு நான்மறை சூழ்
கலை மலிந்த புகழ்க்காழிக் கண நாதர் திறம் உரைப்பாம் 3927

44. கணநாத நாயனார்

ஆழி மாநிலத்து அகிலம் ஈன்று
அளித்தவன் திருமுலை அமுது உண்ட
வாழி ஞானசம்பந்தர் வந்
தருளிய வனப்பினது அளப்பு இல்லா
ஊழி மா கடல் வெள்ளத்து
மிதந்துஉலகினுக்கு ஒருமுதல் ஆய
காழி மா நகர்த் திருமறை
யவர் குலக்காவலர் கணநாதர். 3928

ஆய அன்பர்தாம் அணிமதில்
சண்பையில் அமர்பெருந் திருத்தோணி
நாயனார்க்கு நல் திருப்பணி
ஆயின நாளும் அன்பொடு செய்து
மேய அத்திருத் தொண்டினில்
விளங்குவார் விரும்பிவந்து அணைவார்க்குத்
தூய கைத்திருத்தொண்டினில்
அவர்தமைத் துறைதொறும் பயில்விப்பார். 3929

நல்ல நந்தன வனப்பணி
செய்பவர் நறுந்துணர்மலர் கொய்வோர்
பல் பணித்தொடை புனைபவர்
கொணர் திருமஞ்சனப் பணிக்குள்ளோர்
அல்லும் நன்பகலும் திரு
அலகு இட்டுத் திருமெழுக்கு அமைப்போர்கள்
எல்லை இல் விளக்கு எரிப்பவர்
திருமுறை எழுதுவோர் வாசிப்போர். 3930

இனைய பல் திருப்பணிகளில்
அணைந்தவர்க்கு ஏற்றஅத் திருத்தொண்டின்
வினை விளங்கிட வேண்டிய
குறை எலாம் முடித்து மேவிடச் செய்தே
அனைய அத்திறம் புரிதலின்
தொண்டரை ஆக்கி அன்பு உறு வாய்மை
மனைஅறம் புரிந்து அடியவர்க்கு
இன்புஉற வழிபடும் தொழில் மிக்கார். 3931

இப்பெருஞ் சிறப்பு எய்திய
தொண்டர் தாம் ஏறுசீர் வளர் காழி
மெய்ப்பெருந் திருஞான போ
னகர் கழல்மேவிய விருப்பாலே
முப்பெரும் பொழுது அருச்சனை
வழிபாடு மூளும் அன்பொடு நாளும்
ஒப்புஇல் காதல் கூர் உளம் களி
சிறந்திட ஒழுகினார் வழுவாமல். 3932

ஆன தொண்டினில் அமர்ந்த பேர்
அன்பரும் அகல் இடத்தினில் என்றும்
ஞானம் உண்டவர் புண்டரீ
கக் கழல் அருச்சனை நலம்பெற்றுத்
தூ நறுங் கொன்றை முடியவர்
சுடர் நெடும் கயிலை மால்வரை எய்தி
மான நல் பெருங் கணங்கட்கு
நாதர் ஆம் வழிதொண்டின் நிலை பெற்றார். 3933

உலகம் உய்ய நஞ்சு உண்டவர்
தொண்டினில் உறுதி மெய்யுணர்வு எய்தி
அலகுஇல் தொண்டருக்கு அறிவு அளித்து
அவர்திறம் அவனியின் மிசை ஆக்கும்
மலர் பெரும் புகழ்ப் புகலியில்
வரும் கணநாதனார் கழல் வாழ்த்திக்
குலவு நீற்று வண் கூற்றுவ
னார்திறம் கொள்கையின் மொழிகின்றோம். 3934

45. கூற்றுவ நாயனார்

துன்னார் முனைகள் தோள் வலியால்
வென்று சூலப் படையார்தம்
நல் நாமம் தம் திரு நாவில்
நாளும் நவிலும் நலம் மிக்கார்
பல் நாள் ஈசர் அடியார் தம்
பாதம் பரவிப் பணிந்து ஏத்தி
முன் ஆகிய நல் திருத்தொண்டின்
முயன்றார் களந்தை முதல்வனார். 3935

அருளின் வலியால் அருசு ஒதுங்க
அவனி எல்லாம் அடிப்படுப்பார்
பொருளின் முடிவும் காண்பு அரிய
வகையால் பொலிவித்து இகல் சிறக்க
மருளும் களிறு பாய்புரவி
மணித்தேர் படைஞர் முதல் மாற்றார்
வெருளும் கருவி நான்கு நிறை
வீரச் செருக்கின் மேலானார். 3936

வென்றி வினையின் மீக்கூர
வேந்தர் முனைகள் பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறை முடித்தும்
செருவில் வாகைத்திறம் கெழுமி
மன்றல் மாலை மிலைந்து அவர்தம்
வளநாடு எல்லாம் கவர்ந்து முடி
ஒன்றும் ஒழிய அரசர் திரு
எல்லாம் உடையர் ஆயினார். 3937

மல்லல் ஞாலம் புரிக்கின்றார்
மணி மா மவுலி புனைவதற்குத்
தில்லை வாழ் அந்தணர்தம்மை
வேண்ட அவரும் செம்பியர் தம்
தொல்லை நீடு குல முதலோர்க்கு
அன்றிச் சூட்டோம் முடி என்று
நல்கார் ஆகிச் சேரலன்தன்
மலைநாடு அணைய நண்ணுவார். 3938

ஒருமை உரிமைத் தில்லைவாழ் அந்
தணர்கள் தம்மில் ஒரு குடியைப்
பெருமை முடியை அருமை புரி
காவல் பேணும்படி இருத்தி
இருமை மரபும் தூயவர்தாம்
சேரர் நாட்டில் எய்திய பின்
வரும் ஐயுறவால் மனம் தளர்ந்து
மன்றுள் ஆடும் கழல் பணிவார். 3939

அற்றை நாளில் இரவின்கண்அடியேன் தனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம் பெறவே வேண்டும் எனப்பரவும்
பற்றுவிடாது துயில்வோர்க்குக் கனவில் பாதமலர் அளிக்க
உற்ற அருளால் அவை தாங்கி உலகம் எல்லாம்தனிப்புரந்தார். 3940

அம்பொன்நீடும் அம்பலத்துள்ஆரா அமுதத்திருநடம் செய்
தம்பிரானார் புவியில் மகிழ்கோயில்எல்லாம் தனித்தனியே
இம்பர் ஞாலம் களிகூரஎய்தும் பெரும்பூசனை இயற்றி
உம்பர் மகிழ அரசு அளித்தே உமையாள் கணவன்அடிசேர்ந்தார். 3941

காதல்பெருமைத்தொண்டின் நிலைக்கடல்சூழ் வையம்காத்துஅளித்துக்
கோதுஅங்கு அகல முயல் களந்தைக் கூற்றனார் தம்கழல் வணங்கி
நாத மறைந்து அளித்தாரை நடைநூல் பாவில் நவின்று ஏத்தும்
போதம் மருவிப் பொய்அடிமை இல்லாப் புலவர் செயல் புகல்வாம். 3942

நம்பி ஆரூரர் துதி

தேனும் குழலும் பிழைத்ததிரு மொழியாள் புலவிதீர்க்க மதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்கும் சடையார் தூது தரும்திருநாள்
கூனும் குருடும் தீர்த்து ஏவல் கொள்வார் குலவுமலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றேன் ஏழு பிறப்பின் முடங்கு கூன். 3943

46. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்

கொச்சகக் கலி

செய்யுள் நிகழ் சொல்தெளிவும் செவ்விய நூல் பலநோக்கும்
மெய்உணர்வின் பயன்இதுவே எனத்துணிந்து விளங்கிஒளிர்
மை அணியும் கண்டத்தார் மலர்அடிக்கே ஆள்ஆனார்
பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்எனப் புகழ் மிக்கார். 3944

பொற்புஅமைந்த அரவுஆரும் புரிசடையார் தமை அல்லால்
சொல் பதங்கள் வாய்திறவா தொண்டு நெறித்தலைநின்ற
பெற்றியினில் மெய்அடிமை உடையார் ஆம்பெரும்புலவர்
மற்றுஅவர்தம் பெருமை யார் அறிந்து உரைக்க வல்லார்கள் 3945

ஆங்குஅவர்தம் அடிஇணைகள்தலைமேல்கொண்டுஅவனிஎலாம்
தாங்கியவெண்குடையவளவர் குலம்செய்த தவம்அனையார்
ஓங்கி வளர் திருத்தொண்டின் உண்மைஉணர் செயல்புரிந்த
பூங்கழலார் புகழ்ச்சோழர் திருத்தொண்டு புகல்கின்றாம். 3946

47. புகழ்ச்சோழ நாயனார்

குலகிரியின் கொடுமுடிமேல் கொடி வேங்கைக் குறிஎழுதி
நிலவு தருமதிக்குடைக்கீழ் நெடுநிலம் காத்துஇனிது அளிக்கும்
மலர்புகழ் வண்தமிழ்ச் சோழர் வளநாட்டு மாமூதூர்
உலகில் வளர்அணிக்கு எல்லாம் உள்ளுறைஊர் ஆம்உறையூர். 3947

அளவுஇல் பெரும்புகழ்நகரம் அதனில் அணிமணி விளக்கும்
இளவெயிலின் சுடர்ப்படலை இரவுஒழிய எறிப்பனவாய்க்
கிளர்ஒளிசேர் நெடுவானைப் பேர் யாற்றுக் கொடிகெழுவும்
வளர்ஒளி மாளிகை நிரைகள் மருங்கு உடைய மறுகுஎல்லாம். 3948

நாக தலத்தும் பிலத்தும் நானிலத்தும் நலம் சிறந்த
போகம் அனைத்தினுக்கு உறுப்புஆம் பொருஇறந்த வளத்தினவாய்
மாகம் நிறைந்திட மலிந்த வரம்புஇல் பலபொருள் பிறங்கும்
ஆகரம் ஒத்து உள அளவு இல் ஆவண வீதிகள் எல்லாம். 3949

பார்நனைய மதம்பொழிந்து பனிவிசும்பு கொளமுழங்கும்
போர்முக வெங்கறையடியும் புடைஇனம் என்றுஅடையவரும்
சோர்மழையின் விடு மதத்துச்சுடரும் நெடுமின்ஓடைக்
கார்முகிலும் பலதெரியா களிற்றுநிரைக்களம் எல்லாம். 3950

படுமணியும் பரிச்செருக்கும் ஒலிகிளரப் பயில் புரவி
நெடுநிரை முன்புல்உண்வாய் நீர்த்தரங்க நுரைமிதப்ப
விடுசுடர் மெய்உறை அடுக்கல் முகில் படிய விளங்குதலால்
தொடுகடல்கள் அனையபல துரங்க சாலைகள் எல்லாம். 3951

துளைக்கை ஐராவதக் களிறும் துரங்க அரசும் திருவும்
விளைத்த அமுதும் தருவும் விழுமணியும் கொடுபோத
உளைத்த கடல் இவற்றுஒன்றுபெறவேண்டி உம்பர் ஊர்
வளைத்தது போன்றுஉளது அங்கண்மதில்சூழ்ந்தமலர்க்கிடங்கு. 3952

கார் ஏறும் கோபுரங்கள் களிறும் ஏறும் மலர்ச்சோலை
தேர் ஏறும் மணிவீதி. திசை ஏறும் வசை இல் அணி
வார் ஏறும் முலைமடவார் மருங்கு ஏறும் மலர்க்கணைஒண்
பார் ஏறும் புகழ் உறந்தைப் பதியின் வளம் பகர்வுஅரிதால். 3953

அந்நகரில் பார்அளிக்கும் அடல் அரசர் ஆகின்றார்
மன்னு திருத் தில்லைநகர் மணிவீதி அணிவிளக்கும்
சென்னி நீடு அநபாயன் திருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னி நதிப்புரவலனார் புகழ்ச்சோழர் எனப்பொலிவார். 3954

ஒருகுடைக்கீழ் மண்மகளை உரிமையினில் மணம் புணர்ந்து
பருவரைத் தோள்வென்றியினால் பார்மன்னர் பணிகேட்பத்
திருமலர்த்தும் பேர்உலகும் செங்கோலின் முறை நிற்ப
அருமறைச் சைவம் தழைப்ப அரசு அளிக்கும் அந்நாளில். 3955

பிறை வளரும் செஞ்சடையார் பேணு சிவாலயம் எல்லாம்
நிறைபெரும் பூசனை விளங்க நீடுதிருத்தொண்டர் தமைக்
குறை இரந்துவேண்டுவன குறிப்பின் வழிகொடுத்தருளி
முறை புரிந்து திருநீற்று முதல் நெறியே பாலிப்பார். 3956

அங்கண் இனிது உறையும்நாள் அரசு இறைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரோடு குடபுத்க் கோமன்னர் திறைகொணரத்
தங்கள் குல மரபின் முதல்தனிநகர் ஆம் கருவூரில்
மங்கல நாள் அரசுஉரிமைச் சுற்றமுடன் வந்துஅணைந்தார். 3957

வந்து மணிமதில் கருவூர் மருங்குஅணைவார் வானவர்சூழ்
இந்திரன் வந்து அமரர்புரி எய்துவான் என எய்திச்
சிந்தை களி கூர்ந்து அரனார் மகிழ்திரு ஆனிலைக்கோயில்
முந்துறவந்து அணைந்து இறைஞ்சி மொய்ஒளி மாளிகைபுகுந்தான். 3958

மாளிகை முன் அத்தாணி மண்டபத்தின் மணிபுரனைபொன்
கோளரி ஆசனத்து இருந்துகுடபுல மன்னவர் கொணர்ந்த
ஒளி நெடுங் களிற்றின் அணிஉலப்பு இல்பரி துலைக்கனகம்
நீள்இடைவில் இலகுமணிமுதல் நிறையும் திறைகண்டார். 3959

திறைகொணர்ந்த அரசர்க்குச்செயல்உரிமைத் தொழில்அருளி
முறைபுரியும் தனித்திகிரி முறைநில்லா முரண் அரசர்
உறைஅரணம் உளஆகில் தெரிந்துஉரைப்பீர் என உணர்வு
நிறைமதி நீடு அமைச்சர்க்கு மொழிந்தருளி நிகழும்நாள். 3960

சென்று சிவகாமியார் கொணர்திருப்பள்ளித் தாமம்
அன்று சிதறும் களிற்றை அறஎறிந்து பாகரையும்
கொன்ற எறிபத்தர் எதிர் என்னையும் கொன்றருளும் என
வென்றிவடிவாள்கொடுத்துத் திருத்தொண்டில் மிகச்சிறந்தார். 3961

விளங்கு திருமதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்து பார் அளிக்கும்
துளங்கு ஒளிநீள் முடியார்க்குத்தொல் முறைமைநெறிஅமைச்சர்
அளந்த திறை முறைகொணரா அரசன் உளன்ஒருவன்என
உளம்கொள்ளும் வகை உரைப்ப உறுவியப்பால் முறுவலிப்பார். 3962

ஆங்கு அவன்யார்? என்றருள அதிகன் அவன் அணித்தாக
ஓங்கு எயில் சூழ்மலை அரணத்து உள்உறைவான்எனஉரைப்ப
ஈங்கு நுமக்கு எதிர்நிற்கும் அரண்உளதோ? படைஎழுந்துஅப்
பாங்கு அரணம் துகள்ஆகப்பற்று அறுப்பீர் எனப் பகர்ந்தார். 3963

அடல்வளவர் ஆணையினால் அமைச்சர்களும் புறம்போந்து
கடல்அனைய நெடும் படையைக் கைவகுத்து மேல்செல்வார்
படர்வனமும் நெடும்கிரியும் பயில் அரணும் பொடி ஆக
மிடல்உடை நால் கருவி உற வெம்சமரம் மிகவிளைத்தார். 3964

வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சி மலர் மிலைந்துஏற
அளவுஇல் அரணக் குறும்பின் அதிகர் கோன் அடல்படையும்
உளம்நிறை வெம்சினம் திருகி உயர்காஞ்சி மிலைந்துஏறக்
கிளர் கடல்கள் இரண்டு என்ன இருபடையும்கிடைத்தனவால். 3965

கயமொடு கயம் எதிர் குத்தின்
அயமுடன் அயம்முனை முட்டின
வயவரும் வயவரும் உற்றனர்
வியன் அமர் வியல் இடம் மிக்கதே. 3966

மலையொடு மலைகள் மலைந்துஎன
அலைமத அருவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெறு
கொலைமத கரிகொலை உற்றவே. 3967

சூறை மாருதம் ஒத்து எதிர்
ஏறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப் பெய்து
சீறி ஆவி செகுத்தனர். 3968

மண்டுபோரின் மலைப்பவர்
துண்டம் ஆயிர உற்றுஎதிர்
கண்டர் ஆவி கழித்தனர்
உண்ட சோறு கழிக்கவே. 3969

வீடினார் உடலின் பொழி
நீடுவார் குருதிப் புனல்
ஓடும் ஆறு என ஒத்தது
கோடு போல்வ பிணக்குவை 3970

வான் நிலாவு கருங்கொடி
மேல் நிலாவு பருந்து இனம்
ஏனை நீள் கழுகின் குலம்
ஆன ஊனொடு எழுந்தவே. 3971

வரிவில் கதை சக்கரம் முற்கரம் வாள்
கரிகைப் படை சத்தி கழுக்கடை வேல்
எரி முத்தலை கப்பணம் எவ் பயில் கோல்
முரிவு உற்றன துற்றன மொய்க் களமே. 3972

வடிமேல் அதிகள் படை மாளவரைக்
கடிசூழ் அரணக் கணவாய் நிரவிக்
கொடிமாமதில் நீடு குறும்பொறை ஊர்
முடி நேரியனார் படை முற்றியதே. 3973

முற்றும் பொரு சேனை முனைத்தலையில்
கல்திண் புரிசைப் பதிகட்டு அழியப்
பற்றும் துறை நொச்சி பரிந்து உடையச்
சுற்றும் படை வீரர் துணித்தனரே. 3974

மாறு உற்ற விறல் சேனை முனைத்தலையில்
நூறு உற்ற பெரும் படை நூழில்படப்
பாறு உற்ற எயில் பதி பற்று அற விட்டு
ஏறு உற்றனன் ஓடி இரும் சுரமே 3975

அதிகன் படைபோர் பொருது அற்ற, தலைப்
பொதியின் குவை எண் இல போயினபின்
நிதியின் குவை மங்கையர் நீள் பரிமா
எதிரும் கரி பற்றினர் – எண்ணிலரே. 3976

அரண்முற்றி எறிந்த அமைச்சர்கள்தாம்
இரணத் தொழில் விட்டு எயில் சூழ் கருவூர்
முரண் உற்ற சிறப்பொடு முன்னினர் நீள்
தரணித் தலைவன் கழல் சார்வு உறவே 3977

மன்னும் கருவூர் நகர் வாயிலின் வாய்
முன்வந்த கருந்தலை மொய் குவை தான்
மின்னும் சுடர் மா முடிவேல் வளவன்
தன் முன்பு கொணர்ந்தனர் தானை உளோர். 3978

மண்ணுக்கு உயிர் ஆம் எனும் மன்னவனார்
எண்ணில் பெருகும் தலை யாவையினும்
நண்ணிக் கொணரும் தலை ஒன்றின் நடுக்
கண்ணுற்றது ஓர் புன் சடை கண்டனரே. 3979

கண்டபொழுதே நடுங்கி மனம்கலங்கிக் கைதொழுது
கொண்ட பெரும் பயத்தினுடன் குறித்துஎதிர் சென்றுஅதுகொணர்ந்த
திண்திறலோன் கைத்தலையில் சடைதெரியப்பார்த்தருளிப்
புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர் பொழிர்ந்து இழியப் புரவலனார். 3980

முரசுஉடைத்திண் படைகொடுபோய் முதல்அமைச்சர் முனைமுருக்கி
உரைசிறக்கும் புகழ்வென்றி ஒன்றுஒழிய ஒன்றாமல்
திரைசரித்த கடல்உலகில் திருநீற்றின் நெறிபுரத்து யான்,
அரசு அளித்தபடி சால அழகிது எனஅழிந்து அயர்வார். 3981

தார்தாங்கிக் கடன் முடித்தசடைதாங்கும் திருமுடியார்
நீர்தாங்கும் சடைப்பெருமான் நெறிதாம் கண்டவர்ஆனார்
சீர்தாங்கும் இவர்வேணிச் சிரம் தாங்கி வரக்கண்டும்
பார் தாங்க இருந்தேனோ பழி தாங்குவேன் என்றார். 3982

என்றுஅருளிச் செய்தருளி இதற்கு இசையும்படிதுணிவார்
நின்ற நெறி அமைச்சர்க்கு நீள்நிலம் காத்து அரசுஅளித்து
மன்றில் நடம் புரிவார்தம் வழித்தொண்டின் வழிநிற்ப
வென்றி முடி என் குமரன் தனைப்புனைவீர் எனவிதித்தார். 3983

அம் மாற்றம் கேட்டுஅழியும் அமைச்சரையும் இடர்அகற்றி
கைமாற்றும் செயல்தாமே கடன்ஆற்றம் கருத்துஉடையார்
செம்மார்க்கம் தலைநின்று செந்தீமுன்வளர்ப்பித்துப்
பொய்மாற்றும் திருநீற்றுப் புனைகோலத்தினில் பொலிந்தார். 3984

கண்ட சடைச்சிரத்தினை ஒர்கனக மணிக்கலத்து ஏந்திக்
கொண்டு திருமுடித் தாங்கிக் குலவும் எரிவலம் கொள்வார்
அண்டர்பிரான் திருநாமத்து அஞ்செழுத்தும் எடுத்து ஓதி.
மண்டு தழல் பிழம்பின் இடை மகிழ்ந்தருளி உள் புக்கார். 3985

புக்க பொழுது அலர்மாரி புவி நிறைப்ப பொழிந்து இழிய
மிக்க பெருமங்கல தூரியம் விசும்பின் முழக்கு எடுப்பச்
செக்கர் நெடுஞ்சடை முடியார் சிலம்பு அலம்பு சேவடியின்
அக்கருணைத் திருநிழல்கீழ் ஆராமை அமர்ந்து இருந்தார். 3986

முரசங்கொள் கடல்தானை மூவேந்தர் தங்களின் முன்
பிரசங்கொள் நறுந்தொடையல் புகழ்ச்சோழர்பெருமையினைப்
பரசுங்குற் றேவலினால் அவர் பாதம் பணிந்தேத்தி
நரசிங்க முனையர்திறம் நாமறிந்த படிஉரைப்பாம். 3987

48. நரசிங்கமுனையரைய நாயனார்

கோடாத நெறிவிளங்கும் குலமரபில் அரசு அளித்து
மாடு ஆக மணிகண்டர் திருநீறே மனம்கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்தில் சிறந்த திருமுனைப்பாடி
நாடு ஆளும் காவலனார் நரசிங்க முனையரையர். 3988

இம்முனையார் பெருந்தகையார் இருந்துஅரசு புரிந்துபோய்த்
தெம்முனைகள் பலகடந்து தீங்குநெறிப் பாங்கு அகல
மும் முனை நீள்இலைச் சூல முதல் படையார் தொண்டுபுரி
அம் முனைவர் அடி அடைவே அரும்பெரும்பேறுஎனஅடைவார். 3989

சினவிடையார் கோயில் தொறும் திருச்செல்வம்பெருக்குநெறி
யனஇடைஆர் உயிர் துறக்கவரும் எனினும் அவை காத்து
மனவுஇடை ஆமைத் தொடையல் அணிமார்பர்வழித்தொண்டு
கனவிடை ஆகிலும் வழுவாக் கடன்ஆற்றிச் செல்கின்றார். 3990

ஆறுஅணிந்த சடைமுடியார்க்கு ஆதிரைநள் தொறும்என்றும்
வேறுநிறை வழிபாடு விளங்கிய பூசனைமேவி
நீறுஅணியும் தொண்டர் அணைந்தார்க்கு எல்லாம்நிகழ் பசும்பொன்
நூறு குறையாமல் அளித்து இன் அமுது நுகர்விப்பார். 3991

ஆனசெயல்முறை புரிவார் ஒரு திருஆதிரை நாளில்
மேன்மை நெறித்தொண்டர்க்கு விளங்கிய பொன்இடும்பொழுதில்
மானநிலை அழிதன்மை வரும் காமக் குறி மலர்ந்த
ஊனம் நிகழ் மேனியராய் ஒருவர்நீறு அணிந்துஅணைந்தார். 3992

மற்றுஅவர்தம் வடிவுஇருந்தபடிகண்டு மருங்குஉள்ளார்
உற்ற இகழ்ச்சியர் ஆகி ஒதுங்குவார் தமைக்கண்டு
கொற்றவனார் எதிர்சென்று கைகுவித்துக்கொடுபோந்துஅப்
பொற்றியினார் தனம மிகவும் கொண்டாடிப் பேணுவார். 3993

சீலம் இலரே எனினும் நீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலம் இகழ்ந்து அரு நரகம் நண்ணாமல் எண்ணுவார்
பால்அணைந்தார் தமக்குஅளித்தபடி இரட்டிப்பொன்கொடுத்து
மேல் அவரைத்தொழுது இனியமொழி விளம்பி விடைகொடுத்தார். 3994

இவ்வகையே திருத்தொண்டின் அருமை நெறி எந்நாளும்
செவ்விய அன்பினில் ஆற்றித்திருந்திய சிந்தையர் ஆகிப்
பை வளர்வாள் அரவு அணிந்தார் பாதமலர் நிழல் சேர்ந்து
மெய் வகைய வழி அன்பின் மீளாத நிலை பெற்றார். 3995

விடநாகம் அணிந்தபிரான் மெய்த்தொண்டு விளைந்தநிலை
உடன் ஆகும் நரசிங்க முனையர்பிரான் கழல்ஏத்தித்
தடநாகம் மதம்சொரியத் தனம் சொரியும் கலம் சேரும்
கடன் ஆகை அதிபத்தர் கடன்ஆகைக் கவின்உரைப்பாம். 3996

49. அதிபத்த நாயனார்

கலித்துறை

மன்னி நீடியசெங்கதி ரோன் வழி மரபின்
தொன்மை ஆம் முதல் சோழர்தம் திருக்குலத்து உரிமைப்
பொன்னி நாடுஎனும் கற்பகப் பூங்கொடி மலர்போல்
நன்மை சான்றது நாகப்பட்டினத் திரு நகரம். 3997

தாம நித்திலக்கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
தே மலர்க்குழல் மாதர் பந்து ஆடு தெற்றிகள் சூழ்
காமர்பொன்சுடுர் மாளிகைக் கருங்கடல் முகந்த
மா முகில்குலம் மலைஎன ஏறுவ மருங்கு. 3998

பெருமையின் செறி பேர்ஒலி பிறங்கலின் நிறைந்து
திருமகட்கு வாழ்சேர்வு இடம் ஆதலின் யாவும்
தருதலின் கடல் தன்னினும் பெரிது எனத் திசைபோல்
கரி, பரித்தொகை, மணி, துகில் சொரிவதாம் கலத்தால். 3999

நீடு தொல்புகழ் நிலம்பதினெட்டினும் நிறைந்த
பீடு தங்கிய பல பொருள் மாந்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீள் தனக் குடியுடன் குவலயம் காணும்
ஆடி மண்டலம் போல்வது அவ் அணிகிளர் மூதூர். 4000

அந்நெடுந் திருநகர் மருங்கு அலைகடல் விளிம்பில்
பல்நெடுந் திரைநுரை தவழ் பாங்கரின் ஞாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் வலை வளத்து உணவினில் மலிந்த
தன்மை வாழ் குடி மிடைந்தது தட நுளைப்பாடி. 4001

புயல் அளப்பன என வலைபுறம்பு அணை குரம்பை
அயல் அளப்பன மீன்விலைப் பசும்பொனின் அடுக்கல்
வியல் அளக்கரில் விடும்தியில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
கயல் அளப்பன பரத்தியர் கருநெடுங் கண்கள். 4002

உணங்கல் மீன்கவர் உறு நசைக்குருகுடன் அணைந்த
கணம்கொள் ஓதிமம், கருஞ்சினைப் புன்னையங்கானல்
அணங்கு நுண் இடை நுளைச்சியர் அசை நடைக்குஅழிந்து
மணம் கொள் கொம்பரின் மருங்கு நின்று இழியல் மருளும். 4003

வலைநெடும் தொடர் வடம்புடை வலிப்பவர் ஒலியும்
விலைபகர்ந்து மீன்குவை கொடுப்பவர் விளி ஒலியும்
தலை சிறந்த வெள்வளை சொரிபவர் தழங்கு ஒலியும்
அலை நெடுங் கடல் அதிர் ஒலிக்கு எதிர்ஒலி அனைய. 4004

அனையது ஆகிய அந்நுளைப்பாடியில் அமர்ந்து
மனை வளம்பொலி நுளையர்தம் குலத்தினில் வந்தார்
புனை இளம்பிறை முடியவர் அடித்தொண்டு புரியும்
வினை விளங்கிய அதிபத்தர் என நிகழ் மேலோர். 4005

ஆங்குஅவ் அன்பர்தாம் நுளையர்தம் தலைவராய்அவர்கள்
ஏங்குதெண்திரைக்கடல்இடைப் பலபடவு இயக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை வளைத்து மீன் படுத்து முன்குவிக்கும்
ஓங்கு பல்குவை உலப்பில் உடையராய் உயர்வார். 4006

முட்டுஇல்மீன் கொலைத்தொழில் வளத்தவர் வலைமுகந்து
பட்ட மீன்களில் ஒரு தலைமீன் படுதோறும்
நட்டம் ஆடிய நம்பருக்கு என நளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாத அன்புடன் என்றும் விருப்பால். 4007

வாகு சேர் வலைநாள் ஒன்றில் மீன் ஒன்று வரினும்
ஏக நாயகர் தம் கழற்கு எனவிடும் இயல்பால்
ஆகும் நாள்களில் அநேக நாள் அடுத்து ஒரு மீனே
மேக நீர் படிவேலையின் படவிட்டு வந்தார். 4008

மீன்விலைப்பெருகு உணவினில் மிகு பெருஞ்செல்வம்
தான் மறுத்தலின் உணவுஇன்றி அருங்கிளை சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்திலர், பட்ட மீன் ஒன்று
மான் மறிக்கரத்தவர் கழற்கு என்விட்டுமகிழந்தார். 4009

சால நாள்கள் இப்படிவரத் தாம் உணவு அயர்த்துக்
கோல மேனியும் தளரவும் தம் தெழில் குறையாச்
சீலமே தலைநின்றவர் தம்திறம் தெரிந்தே
ஆலம் உண்டவர் தொண்டர் அன்பு எனும்அமுதுஉண்பார்.4010

ஆனநாள் ஒன்றில் அவ்ஒருமீனும் அங்கு ஒழித்துத்
தூ நிறப் பசுங்கனகநல் சுடர் நவமணியால்
மீன்உறுப்பு உற அமைத்து உலகு அடங்கலும் விலைஆம்
பான்மை அற்புதப் படியது ஒன்றுஇடுவலைப் படுத்தார். 4011

வாங்கு நீள் வலைஅலைகடல் கரையில் வந்துஏற
ஓங்கு செஞ்சுடர் உதித்தென உலகு எலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேர் ஒளி தழைத்திடக் காண்டலும் எடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் மீன்ஒன்று படுத்தனம் என்றார். 4012

என்றுமற்று உளோர் இயம்பவும் ஏறுசீர்த் தொண்டர்
பொன்திரள் சுடர் நவமணி பொலிந்த மீன்உறுப்பால்
ஒன்றும் மற்று இது என்னை ஆள்உடையவர்க்கு ஆகும்
சென்று பொன்கழல் சேர்க் எனத் திரையொடும் திரித்தார். 4013

அகிலலோகமும் பொருள் முதற்று ஆம் எனும் அளவில்
புகலும் அப்பெரும் பற்றினைப் புரைஅற எறிந்த
இகல்இல்மெய்த்திருத்தொண்டர்முன்இறைவர்தாம் விடைமேல்
முகில் விசும்பிடை அணைந்தனர் பொழிந்தனர் முகைப்பூ. 4014

பஞ்ச நாதமும் எழுந்தன அதிபத்தர் பணிந்தே
அஞ்சலிக் கரம் சிரம்மிசை அணைத்து நின்றவரை
நஞ்சு வாள்மணி மிடற்றவர் சிவலோகம் நண்ணி
அம்சிறப்புடை அடியர் பாங்கு உறத் தலை அளித்தார். 4015

தம்அறம்புரி மரபினில் தகும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மையே புரி அதிபத்தர் விளங்குதாள் வணங்கி
மும்மை ஆகிய புவனங்கர் முறைமையின் போற்றும்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு பகர்வாம். 4016

50. கலிக்கம்ப நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

உரிமை ஒழுக்கம் தலைநின்ற யர்தொல் மரபில்நீடுமனைத்
தருமநெறியால் வாழ்குடிய தழைத்துவளரும்தன்மையதாய்
வருமஞ்சு உறையும் மலர்ச்சோலை மருங்குசூழ்ந் தவளம்புறவில்
பெருமை உலகு பெறவிளங்கும் மேல்பால் பெண்ணாகட மூதூர். 4017

மற்றுஅப்பதியின் இடைவாழும் வணிகர் குலந்து வந்து உதித்தார்
கற்றைச்சடையார் கழல்காதலுடனே வளர்ந்தகருத்துஉடையார்
அற்றைக்கு அன்றுதூங்கானை மாடத்துஅமர்ந்தார் அடித்தொண்டு
பற்றிப்பணிசெய் கலிக்கம்பர் என்பார் மற்றுஓர் பற்றுஇல்லார். 4018

ஆனஅன்பர்தாம் என்றும் அரனார் அன்பர்க்கு அமுதுசெய்
மேன்மை விளங்குபோனகமும் விரும்புகறி நெய் தயிர்தீம்பால்
தேனின் இனியகனிகட்டி திருந்த அமுதுசெய்வித்தே
ஏனைநிதியம் வேண்டுவன எல்லாம் இன்பம் உற அளிப்பார். 4019

அன்னவகையால் திருத்தொண்டு புரியும்நாளில் அங்குஒருநாள்
மன்னுமனையில் அமுதுசெயவந்ததொண்டர் தமைஎல்லாம்
தொன்மை முறையே அமுதுசெய்த தொடங்குவிப்பார் அவர்தம்மை
முன்னர் அழைத்துத் திருவடிகள் எல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார். 4020

திருந்துமனையார் மனைஎல்லாம் திகழ் விளக்கிப்போனகமும்
பொருந்துசுவையின் கறிஅமுதும் புனிதத்தண்ணீருடன்மற்றும்
அருந்தும் இயல்பில் உள்ளனவும் அமைத்துக்கரகநீர் அளிக்க
விரும்பு கணவர் பெருந்தவர் தாள்எல்லாம் விளக்கும் பொழுதின்கண். 4021

முன்புதமக்குப் பணிசெய்யும் தமராய் ஏவல்முனிந்துபோய்
என்பும் அரவும்அணிந்தபிரான் அடியார்ஆகி அங்குஎய்தும்
அன்பருடனே திருவேடம் தாங்கி அணைந்தார் ஒருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்ற அவர்பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார். 4022

கையால்அவர்தம் அடிபிடிக்கக் காதல்மனையார் முன்புஏவல்
செய்யாது அகன்றதமர்போலும் என்றுதேரும் பொழுது மலர்
மொய் ஆர் வாசக் கரக நீர்வார்க்க முட்ட,முதல்தொண்டர்
மைஆர் கூந்தல் மனையாரைப் பார்ந்து மனத்துள்கருதுவார். 4023

வெறித்த கொன்றை முடியார்தம் அடியார்இவர்முன்மேவும்நிலை
குறித்துவெள்கி நீர்வாராது ஒழிந்தாள்என்று மனம்கொண்டு
மறித்துநோக்கார் வடிவாளை வாங்கிக்கரகம் வாங்கிக்கை
தறித்துக் கரக நீர்எடுத்துத் தாமே அவர்தாள்விளக்கினார். 4024

விளக்கிஅமுது செய்வற்கு வேண்டுவன தாமே செய்து
துளக்கு இல்சிந்தையுடன் தொண்டர்தம்மை அமுது செய்வித்தார்
அளப்புஇல் பெருமையவர் பின்னும்அடுத்ததொண்டின்வழிநின்று
களத்தில் நஞ்சம்அணிந்தவர் தாள்நிழல் கீழ்அடியாருடன் கலந்தார். 4025

ஓதம்மலிநீர் விடம்உண்டார் அடியார்வேடம் என்று உணரா
மாதரார் கைதடிந்த கலிக்கம்பர் மலர்ச்சேவடி வணங்கிப்
பூதநாதர் திருத்தொண்டு புரிந்து புவனங்களின் பொலிந்த
காதல் அன்பர் கலிநீதியார் தம் பெருமைகட்டுரைப்பாம். 4026

51.கலிய நாயனார்

கொச்சகக் கலி

பேர்உலகில் ஓங்குபுகழ்ப் பெருந்தொண்டை நல்நாட்டு
நீர்உலவும் சடைக்கற்றை நிருத்தர் திருப்பதியாகும்
கார்உலவும் மலர்ச்சோலை கன்னிமதில் புடைசூழ்ந்து
தேர்உலவு நெடுவீதி சிறந்த திருஒற்றியூர். 4027

பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் பீலிஅமண்
வேடம் உடையவர் பொருள் போல் ஆகாச வெளிமறைக்கும்
ஆடுகொடி மணிநெடுமாளிகை நிரைகள் அலை கமுகின்
காடுஅனைய கடல் படப்பை எனவிளங்கும் கவின்காட்டும். 4028

பன்னுதிருப்பதிக இசைப்பாட்டு ஒவா, மண்டபங்கள்
அன்ன நடை மடவார்கள் ஆட்டு ஒவா, அணி அரங்கு
பல் முறை தூரியம் முழங்கு விழவு ஒவா, பயில் வீதி
செந்நெல் அடிசில் பிறங்கல் உணவு ஒவா, திரு மடங்கள். 4029

கெழுமலர் மாதவி புன்னை கிளைஞாழல், தளைஅவிழும்
கொழுமுகைய சண்பகங்கள் குளிர்செருந்தி வளர்கைதை
முழு மணமே முந்நீரும் கமழ மலர் முருகு உயிர்க்கும்
செழுநிலவின் துகள் அனைய மணல்புரப்பும் திருப்பரப்பு. 4030

எயில் அணையும் முகில் முழக்கும் எறிதிரை வேலையின் முழக்கும்
பயில்தரு பல்லிய முழக்கும் முறைதெரியாப் பதிஅதனுள்
வெயில் அணி பல் மணி முதலாம் விழுப்பொருள்ஆவனவிளக்கும்
தயில் வினைத்தெழில் மரபில் சக்கரப் பாடித் தெருவு. 4031

அக்குலத்தின் செய்தவத்தால் அவனிமிசை அவதரித்தார்
மிக்கபெருஞ் செல்வத்து மிக்கூர விளங்கினார்
தக்க புகழ்க் கலியனார் எனும் நாமம் தலைநின்றார்
முக்கண் இறைவர்க்கு உரிமை திருத்தொண்டின்நெறிமுயல்வார். 4032

எல்லைஇல்பல்கோடி தனத்து இறைவாரய் இப்படித் தாம்
செல்வநெறிப்பயன்அறிந்து திருஒற்றியூர் அமர்ந்த
கொல்லை மழவிடையார் தம்கோயிலின் உள்ளும் புறம்பும்
அல்லும் நெடும்பகலும் இடும் திருவிளக்கின் அணிவிளைத்தார். 4033

எண்இல் திருவிளக்குநெடு நாள்எல்லாம் எரித்துவரப்
புண்ணிய மெய்த்தொண்டர் செயல் புலப்படுவார் அருளாலே
உள்நிறையும் பெருஞ்செல்வம் உயர்த்தும் வினைச்செயல்ஒவி
மண்ணில் அவர் இருவினைபோல் மாண்டது மாட்சிமைத்துஆக. 4034

திரு மலிசெல்வத்துழனி தேய்ந்துஅழிந்த பின்னையும் தம்
பெருமை நிலைத் திருப்பணியில் பேராத பேராளர்
வரு மரபில் உள்ளோர்பால் எண்ணெய் மாறிக் கொணர்ந்து
தரும் இயல்பின் கூலியினால் தமது திருப்பணி செய்வார். 4035

வளம் உடையார்பால் எண்ணெய்கொடுபோய் மாறிக்கூலி
கொளமுயலும் செய்கையும் மற்றவர்கொடாமையின் மாறந்
தளருள் மனம் உடையவர்தாம் சக்கர எந்திரம் புரியும்
களனில் வரும் பணிசெய்து பெறும் கூலி காதலித்தார். 4036

செக்கு நிறை என்ஆட்டிப் பதம்அறிந்து தில தயிலம்
பக்கம் எழமிக உழந்தும் பாண்டில்வரும் எருது உய்த்தும்
தக்க தொழில் பெறும் கூலி தாம் கொண்டு தாழாமை
மிக்க திருவிளக்கு இட்டார் விழுத்தொண்டு விளக்கிவிட்டார். 4037

அப்பணியால் வரும்பேறும் அவ்வினைஞர் பலர்உளராய்
எப்பரிசும் கிடையாத வகை முட்ட இடர் உழந்தே
ஒப்பு இல்மனைவிற்று எரிக்கும் உறுபொருளும்மாண்டதன்பின்
செப்புஅரும் சீர்மனையாரை விற்பதற்குத் தேடுவார். 4038

மனம் மகிழ்ந்து மனைவியார் தமைக்கொண்டு வளநகரில்
தனம் அளிப்பார்தமை எங்கும் கிடையாமல் தளர்வுஎய்திச்
சினவிடையார் திருக்கோயில் திரு விளக்குப் பணி முட்டக்
கனவினும் முன்பு அறியாதார் கையறவால் எய்தினார். 4039

பணிகொள்ளும் படம்பக்க நாயகர்தம் கோயிலினுள்
அணி கொள்ளும் திருவிளக்குப் பணிமாறும் அமயத்தில்
மணிவண்ணச் சுடர் விளக்கு மாளில் யான்மாள்வன் எனத்
துணிவுஉள்ளம்கொள நினைந்து அவ்வினைமுடிக்கத்தொடங்குவார். 4040

திருவிளக்குத் திரிஇட்டு அங்குஅகல்பரப்பிச்செயல்நிரம்ப
ஒருவிய எண்ணெய்க்கு ஈடா உடல்உதிரம்கொடு நிறைக்கக்
கருவியினால் மிடறுஅரிய அக்கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகு திருக் கருணையுடன் நேர்வந்து பிடித்தருளி. 4041

மற்றுஅவர்தம் முன்னாக மழவிடைமேல் எழுந்தருள
உற்றஊறு அதுநீங்கி ஒளி விளங்க உச்சியின் மேல்
பற்றிய அஞ்சலியினராய் நின்றவரைப் பரமர் தாம்
பொற்பு உடைய சிவபுரியுல் பொலிந்து இருக்கஅருள்புரிந்தார். 4042

தேவர்பிரான் திருவிளக்குச் செயல் முட்ட மிடறு அரிந்து
மேவுஅரிய வினைமுடித்தார் கழல்வணங்கி வியன்உலகில்
யாவர்எனாது அரன்அடியார் தமை இகழ்ந்து பேசினரை
நாஅரியும் சத்தியார் திருத்தொண்டின் நலம் உரைப்பாம். 4043

52. சத்தி நாயனார்

கலிவிருத்தம்

களமர் கட்ட கமலம் பொழிந்ததேன்
குளம் நிறைப்பது கோல் ஒன்றில் எண்திசை
அளவும் ஆணைச் சமயத்தம்பம் நாட்டிய
வளவர் காவிரி நாட்டு வரிஞ்சையூர். 4044

வரிஞ்சை ஊரினில் வாய்மை வேளாண்குலம்
பெருஞ் சிறப்புப் பெறப்பிறப்பு எய்தினார்
விரிஞ்சன் மால்முதல் விண்ணவர் எண்ணவும்
அரும்சிலம்பு அணி சேவடிக்கு ஆட்செய்வார். 4045

அத்தர் ஆகிய அங்கணர் அன்பரை
இத்த லத்தின் இகழ்ந்து இயம்பும் உரை
வைத்த நாவை வலித்து அதி சத்தியால்
சத்தியார் எனும் நாமமும் தாங்கினார். 4046

தீங்கு சொற்ற திருஇலர் நாவினை
வாங்க வாங்கு தண்டாயத்தினால் வலித்து
ஆங்கு அயில் கத்தியால் அரிந்து அன்புடன்
ஓங்கு சீர்த் திருத்தொண்டின் உயர்ந்தனர். 4047

அன்னது ஆகிய ஆண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேர் உல கத்தில் வலியுடன்
பல்நெடும் பெருநாள் பரிவால் செய்து
சென்னி ஆற்றினர் செந்நெறி ஆற்றினர். 4048

ஐயம் இன்றி அரிய திருப்பணி
மெய்யினால் செய்த வீரத் திருத்தொண்டர்
வையம் உய்ய மணி மன்றுள் ஆடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர். 4049

நாயனார் தொண்டரை நலம் கூறலார்
சாய நா அரி சத்தியார் தாள் பணிந்து
ஆய மா தவத்து ஐயடிகள் எனும்
தூய காடவர் தம் திறம் சொல்லுவாம். 4050

53. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்

கொச்சகக் கலி

வையம்நிகழ் பல்லவர்தம் குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்யகலியும் பகையும் மிகைஒழியும் வகைஅடக்கிச்
செய்யசடைய வர்சைவத் திருநெறியால் அரசு அளிப்பார்
ஐயடிகள் நீதியால் அடிப்படுத்தும் செங்கோலார். 4051

திருமலியும் புகழ்விளங்கச் சேண்நிலத்தில் எவ்உயிரும்
பெருமையுடன் இனிது அமரப் பிறபுலங்கள் அடிப்படுத்துத்
தருமநெறி தழைத்துஓங்கத் தாரணிமேல் சைவமுடன்
அருமறையின் துறை விளங்க அரசு அளிக்கும் அந்நாளில். 4052

மன்னவரும் பணிசெய்ய வடநூல் தென்தமிழ்முதலாம்
பன்னுகலைப் பணிசெய்யப் பார்அளிப்பார் அரசாட்சி
இன்னல் எனஇகழ்ந்து அதனை எழில்குமரன் மேல்இழிச்சி
நன்மைநெறித் திருத்தொண்டு நயந்துஅளிப்பார் ஆயினார். 4053

தொண்டுஉரிமை புரக்கின்றார் சூழ்வேலை உலகின்கண்
அண்டர்பிரான் அமர்ந்தருளும் ஆலயங்கள் ஆனவெலாம்
கண்டுஇறைஞ்சித் திருத்தொண்டின் கடன்ஏற்ற பணிசெய்தே
வண்தமிழின் மொழிவெண்பா ஓர்ஒன்றா வழுத்துவார். 4054

பெருத்துஎழு காதலில் வணங்கிப் பெரும்பற்றத் தண்புலியூர்த்
திருச்சிற்றம் பலத்துஆடல் புரிந்தருளும் செய்யசடை
நிருத்தனர் திருக்கூத்து நேர்ந்து இறைஞ்சிநெடுந்தகையார்
விருப்பினுடன் செந்தமிழின் வெண்பாமென் மலர்புனைந்தார். 4055

அவ்வகையால் அருள்பெற்று அங்குஅமர்ந்து சிலநாள்வைகி
இவ்உலகில் தம்பெருமான் கோயில் எல்லாம் எய்திச்
செவ்விய அன்பொடு பணிந்து திருப்பணி ஏற்றன செய்தே
எவ்உலகும் புகழ்ந்துஏத்தும் இன்தமிழ்வெண் பாமொழிந்தார். 4056

இந்நெறியால் அரன்அடியார் இன்பம்உற இசைந்தபணி
பல்நெடுநாள் ஆற்றியபின் பரமர்திரு வடிநிழல் கீழ்
மன்னுசிவ லோகத்து வழிஅன்பர் மருங்கு அணைந்தார்
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவரையடிகளார். 4057

பைஅரவம் அணிஆரம் அணிந்தார்க்குப் பாஅணிந்த
ஐயடிகள் காடவனார் அடியிணைத் தாமரை வணங்கிக்
கைஅணி மான் மழுஉடையார் கழல்பணி சிந்தனைஉடைய
செய்தவத்துக் கணம்புல்லர் திருத்தொண்டு விரித்து உரைப்பாம். 4058

நம்பி ஆரூரர் துதி

உளத்தில் ஒருதுளக்கம் இலோம் உலகுஉய்ய இருண்டதிருக்
களத்துமுது குன்றர்தரு கனகம் ஆற்றினில் இட்டு
வளத்தின்மலிந்து ஏழ்உலகம் வணங்குபெருந் திருவாரூர்க்
குளத்தில்எடுத்தார்வினையின்குழிவாய்நின்றுஎனஎடுத்தார். 4059

54. கணம்புல்ல நாயனார்

திருக்கிளர்சீர் மாடங்கள் திருந்து பெருங்குடி நெருங்கிப்
பெருக்கு வடவெள்ளாற்றுத்தென்கரைப்பால் பிறங்கு பொழில்
வருக்கைநெடுஞ் சுளைபொழிந்தேன் மடுநிறைத்துவயல்விளைக்கும்
இருக்குவேளூர் என்பது இவ்உலகில் விளங்கு பதி. 4060

அப்பதியில் குடிமுதல்வர்க்கு அதிபராய் அளவுஇறந்த
எப்பொருளும் முடிவுஅறியா எய்துபெரும் செல்வத்தார்
ஒப்புஇல்பெருங் குணத்தினால் உலகில்மேம்பட நிகழ்ந்தார்
மெய்ப்பொருள் ஆவனாஈசர் கழல் என்னும் விருப்பு உடையார். 4061

தாவாத பெருஞ்செல்வம் தலைநின்ற பயன்இது என்று
ஓவாத ஒளிவிளக்குச் சிவன்கோயில் உள்ளஎரித்து
நாஆரப் பரவுவார் நல்குரவு வந்துஎய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான் திருத்தில்லை சென்றுஅடைந்தார். 4062

தில்லைநகர் மணிமன்றில் ஆடுகின்ற சேவடிகள்
அல்கியஅன்புடன் இறைஞ்சி அமர்கின்றார் புரம்எரித்த
வில்லியார் திருப்புலீச்சரத்தின்கண் விளக்கு எரிக்க
இல்லிடை உள்ளன மாறி எரித்துவரும் அந்நாளில். 4063

ஆயசெயல் மாண்டதன்பின் அயலவர்பால் இரப்பு அஞ்சிக்
காய முயற்சியில் அரிந்த கணம்புல்லுக் கொடுவந்து
மேய விலைக்குக் கொடுவந்து விலைப்பொருளால் நெய்மாறித்
தூய திரு விளக்கு எரித்தார் துளக்குஅறுமெய்த்தொண்டனார். 4064

இவ்வகையால் திருந்துவிளக்கு எரிந்து வரஅங்கு ஒருநாள்
மெய்வருந்தி அரிந்துஎடுத்துக் கொடுவந்து விற்கும்புல்
எவ்இடத்தும் விலைபோகாது ஒழியவும் இப்பணி ஒழியார்
அவ்அரி புல்லினை மாட்டி அணிவிளக்காய் இடஎரிப்பார். 4065

முன்புதிரு விளக்குளரிக்கும் முறையாமங் குறையாமல்
மென்புல்லும் விளக்குளரிக்கப்போதாமை, மெய்யான
அன்புபுரிவார் அடுத்த விளக்குத் தம்திரு முடியை
என்புஉருக மடுத்துளரித்தார் இருவினையின் தொடக்குளரித்தார். 4066

தங்கள்பிரான் திருஉள்ளம் செய்துதலைத் திருவிளக்குப்
பொங்கிய அன்புடன்எரித்த பொருஇல் திருத்தொண்டருக்கு
மங்கலம்ஆம் பெருங்கருணை வைத்துஅருளச் சிவலோகத்து
எங்கள்பிரான் கணம்புல்லார் இனிதுஇறைஞ்சி அமர்ந்து இருந்தார். 4067

மூரிஆர் கலிஉலகின் முடிஇட்ட திருவிளக்குப்
பேர்யாறு அணிந்தாருக்குளரித்தார்தம் கழல்பேணி
வேரிஆர் மலர்ச்சோலை விளங்குதிருக் கடவூரில்
காரியார் தாம்செய்த திருத்தொண்டு கட்டுரைப்பாம். 4068

55. காரிநாயனார்

மறையாளர் திருக்கடவூர் வந்துஉதித்து, வண்தமிழின்
துறையான பயன்தெரிந்து சொல் விளங்கிப்பொருள்மறையக்
குறையாத தமிழ்க்கோவை தம்பெயரால் குலவும் வகை
முறையாலே தொகுத்து அமைத்து மூவேந்தர்பால் பயில்வார். 4069

அங்குஅவர்தாம் மகிழும் வகை அடுத்த உரை நயம்ஆக்கிக்
கொங்கு அலர்தார் மன்னவர்பால் பெற்றநிதிக்குவைகொண்டு
வெங்கண்அராவொடு கிடந்து விளங்குஇளம்பிறைச்சென்னிச்
சங்கரனார் இனிதுஅமரும் தானங்கள் பல சமைத்தார். 4070

யாவர்க்கும் மனம்உவக்கும் இன்பமொழிப்பயன்இயம்பித்
தேவர்க்கு முதல்தேவர் சீர்அடியார் எல்லார்க்கும்
மேவுஉற்ற இருநிதியம் மிகஅளித்து விடையவர்தம்
கா உற்ற திருக்கயிலை மறவாத கருத்தினராய். 4071

ஏய்ந்தகடல் சூழ் உலகில் எங்கும் தம்இசை நிறுத்தி,
ஆய்ந்த உணர்வு இடையறாஅன்பினராய் அணிகங்கை
தோய்ந்த நெடுஞ்சடையார்தம் அருள்பெற்ற தொடர்பினால்
வாய்ந்த மனம் போல்உடம்பும் வடகயிலை மலைசேர்ந்தார். 4072

வேரிஆர்மலர்க்கொன்றை வேணியார் அடிபேணும்
காரியர் கழல்வணங்கி அவர்அளித்த கருணையினால்
வாரி ஆர்மத யானை வழுதியர்தம் மதி மரபில்
சீரியார் நெடுமாறர் திருத்தொண்டு செப்புவாம். 4073

56.நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்

தடுமாறும் நெறிஅதனைத் தவம் என்று தம்உடலை
அடுமாறு செய்து ஒழுகும் அமண்வலையில் அகப்பட்டு
விடுமாறு தமிழ் விரகர் வினைமாறும் கழல் அடைந்த
நெடுமாறனார் பெருமை உலகு ஏழும் நிகழ்ந்ததால். 4074

அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளாலே
தென்னாடு சிவம்பெருகச் செங்கோல் உய்த்து அறம் அளித்துச்
சொல் நாமநெறி போற்றிச் சுரர்நகர்கோன்தனைக்கொண்ட
பொன்ஆரம் அணிமார்பின் புரவலனார் பொலிகின்றார். 4075

ஆயஅரசு அளிப்பார்பால் அமர்வேண்டி வந்து ஏற்ற
சேயபுலத் தெவ்வர் எதிர் நெல்வேலிச் செருக்களத்துப்
பாய படைக்கடல் முடுகும் பரிமாவின்பெருவெள்ளம்
காயும் மதுக்களிற்றின் நிரை பரப்பி அமர் கடக்கின்றார். 4076

எடுத்து உடன்ற முனைஞாப்பின் இருபடையில் பொருபடைஞர்
படுத்த நெடுங்கரித்துணியும் பாய்மாவின் அறுகுறையும்
அடுத்து அமர் செய்வயவர் கருந்தலை மலையுஅலைசெந்நீர்
மடுத்த கடல் மீளவும் தாம் வடிவேல் வாங்கிடப் பெருக. 4077

வயப்பரியின் களிப்புஒலியும் மறவர் படைக்கல ஒலியும்
கயப் பொருப்பின் முழக்கு ஒலியும் கலந்துஎழுபல் இயஒலியும்
வியக்கும் உகக்கடைநாளின் மேக முழக்கு எனமீளச்
சயத் தொடர்வல்லியும் இன்றுதாம் விடுக்கும்படி தயங்க. 4078

தீஉமிழும் படை வழங்கும் செருக்களத்தும் உருக்கும்உடல்
தோயும் நெடும்குருதி மடுக்குளித்து நிணம் துய்த்துஆடிப்
போய பருவம் பணிகொள் பூதங்களே அன்றிப்
பேயும் அரும்பணிசெய்ய உணவு அளித்தது எனப் பிறங்க. 4079

இனையகெடுஞ் சமர்விளைய இகல்உழந்த பறந்தலையில்
பனைநெடுங் கைமதயானைப்பஞ்சவனார் படைக்குஉடைந்து
முனைஅழிந்து வடபுலத்து முதல் மன்னர் படைசரியப்
புனையும் நறுந்தொடை வாகை பூழியர் வேம்புடன் புனைந்து. 4080

வளவர்பிரான் திருமகளார் மங்கையருக்கரசியார்
களபம் ஆணிமுலை திளைக்கும் தடமார்பின் கவுரியனார்
இளவளவெண் பிறைஅணிந்தார்க்கு ஏற்ற திருத்தொண்டு எல்லாம்
அளவுஇல் புகழ்பெற விளக்கி அருள்பெருக அரசுஅளித்தார்., 4081

திரைசெய் கடல்உலகின்கண்திருநீற்றின் நெறிவிளங்க
உரைசெய் பெரும்புகழ் விளக்கி ஓங்கு நெடுமாறனார்
அரசுஉரிமை நெடுஞ்காலம் அளித்துஇறைவர் அருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத்துஇன்புற்றுப் பணிந்திருந்தார். 4082

பொன்மதில் சூழ்புகலி காவலர் அடிக்கீழ்ப் புனிதர் ஆம்
தென்மதுரை மாறனார் செங்கமலக்கழல் வணங்கிப்
பன்மணிகள் திரைஓதம் பரப்புநெடுங்கடல் படப்பைத்
தொல் மயிலை வாயிலார் திருத்தொண்டின்நிலைதொழுவாம். 4083

57. வாயிலார் நாயனார்

சொல் விளங்கு சீர்த்தொண்டைநல் நாட்டிடை
மல்லல் நீடிய வாய்மை வளம்பதி
பல்பெ ருங்குடி நீடு பரம்பைச்
செல்வம் மல்கு திரு மயிலாபுரி 4084

நீடுவேலைதன் பால்நிதி வைத்திடத்
தேடும் அப்பெரும் சேம வைப்பு ஆம்என
ஆடு பூங்கொடி மாளிகை அப்பதி
மாடு தள்ளும் மரக்கலச் செப்பினால். 4085

கலம் சொரிந்த கரிக்கருங் கன்று முத்து
அலம்பு முந்நீர் படிந்து அணைமேகமும்
நலம்கொள் மேதி நல் நாளும் தெரிக்க ஒணா
சிலம்பு தெண் திரைக்கானலின் சேண் எலாம். 4086

தவள மாளிகைச் சாலை மருங்கு இறைத்
துவள்ப தாகை நுழைந்தணை தூமதி
பவள வாய்மட வார்முகம் பார்த்து அஞ்சி
உவளகம் சேர்ந்து ஒதுங்குவது ஒக்குமால். 4087

வீதி எங்கும் விழாஅணிக் காளையர்
தூது இயங்கும், சுரும்பு, அணிதோகையர்
ஓதி எங்கும் ஒழியா, அணி நிதி
பூதி எங்கும் புனைமணி மாடங்கள். 4088

மன்னு சீர்மயி லைத்திரு மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல
நன்மைசான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலார் என்னும் தபோதனர். 4089

வாயிலார் எனநீடிய மாக்குடித்
தூய மாமர பின்முதல் தோன்றியே
நாயனார் திருத்தொண்டின் நயப்புஉறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார். 4090

மறவாமையான் அமைத்த மனக்கோயில் உள்இருத்தி
உற ஆதிதனை உணரும் ஒளிவிளக்குச் சுடர்ஏற்றி
இறவாத ஆனந்தம் எனும்திரு மஞ்சனம் ஆட்டி,
அறவாணர்க்கு அன்புஎன்னும் அமுதுஅமைத்து அர்ச்சனை செய்வார். 4091

அகம்மலர்ந்த அர்ச்சனையில் அண்ணலார் தமை நாளும்
நிகழவரும் அன்பினால் நிறை வழிபாடு ஒழியாமே
திகழநெடு நாள்செய்து சிவபெருமான் அடிநிழல் கீழ்ப்
புகல்அமைத்துத்தொழுதுஇருந்தார் புண்ணியமெய்த் தொண்டனார். 4092

நீர்ஆரும் சடையாரை நீடுஎன ஆலயத்துள்
ஆராத அன்பினால் அர்ச்சனை செய்து அடியாவர்பால்
பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்போற்றிச்
சீர்ஆரும் திருநீடூர் முனைஅடுவார் திறம் உரைப்பாம். 4093

58.முனையடுவார் நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

மாறுகடிந்து மண்காத்த வளவர்பொன்னித் திருநாட்டு
நாறுவிரைப்பூஞ்சோலைகளின் நனைவாய் திறந்துபொழி செழுந்தேன்
ஆறுபெருகி வெள்ளம்இடும் அள்ளல்வயலின் மள்ளர்உழும்
சேறுநறு வாசம் கமழும் செல்வம் நீடுஊர் திருநீடூர். 4094

விளங்கும் வண்மை மிக்கு உள்ள
வேளாண் தலைமைக் குடிமுதல்வர்
களம்கொள் மிடற்றுக் கண்ணுதலார்
கழலின் செறிந்த காதல் மிகும்

உளம் கொள் திருத் தொண்டு உரிமையினில்
உள்ளார் நள்ளார் முனை எறிந்த
வளம்கொடு இறைவர் அடியார்க்கு
மாறாது அளிக்கும் வாய்மையார். 4095

மாற்றார்க்கு அமரில் அழிந்துள்ளோர்
வந்து தம்பால் மா நிதியம்
ஆற்றும் பரிசு பேசினால்
அதனை நடுவு நிலைவைத்துக்
கூற்றும் ஒதுங்கும் ஆள்வினையால்
கூலி ஏற்றுச் சென்று எறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டு இசைந்த
பொன்னும் கொண்டு மன்னுவார். 4096

இன்ன வகையில் பெற்ற நிதி
எல்லாம் ஈசன் அடியார்கள்
சொன்ன சொன்னபடி நிரம்பக்
கொடுத்துத் தூய போனகமும்
கன்னல் நறுநெய் கறிதயிர்பால்
கனிஉள்ளுறுத்த கலந்து அளித்து
மன்னும் அன்பின் நெறி பிறழா
வழித்தொண்டு ஆற்றி வைகினார். 4097

மற்று இந் நிலைமை பல் நெடு நாள்
வையம் நிகழச் செய்துவழி
உற்ற அன்பின் செந் நெறியால்
உமையாள் கணவன் திருவருளால்

பெற்ற சிவலோகத்து அமர்ந்து
பிரியா உரிமை மருவினார்
முற்ற உழந்த முனையடுவார்
என்னும் நாமம் முன் உடையார். 4098

யாவர் எனினும் இகல் எறிந்தே
ஈசன் அடியார் தமக்கு இன்பம்
மேவ அளிக்கும் முனையடுவார்
விரைப் பூங் கமலக் கழல் வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவ நெறி
விளங்கச் செங்கோல் முறை புரியும்
காவல் பூண்ட கழற்சிங்கர்
தொண்டின் நிலைமை கட்டுரைப்பாம். 4099

நம்பி ஆரூரர் துதி

செறிவுஉண்டு என்று திருத்தொண்டில்
சிந்தை செல்லும் பயனுக்கும்
குறிஉண்டு ஒன்று ஆகிலும்
குறைஒன்று இல்லோம் நிறையும் கருணையினால்
வெறிஉண் சோலை திருமுருகன்
பூண்டி வேடர் வழி பறிக்கப்
பறிஉண்டவர் எம் பழவினைவேர்
பறிப்பார் என்னும் பற்றாலே. 4100

59. கழற்சிங்க நாயனார்

படிமிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப் குலத்து வந்தார்
கடிமதில் மூன்றும் செற்ற கங்கைவார் சடையார் செய்ய
அடிமலர் அன்றி வேறுஒன்று அறிவினில் குறியா நீர்மைக்
கொடி நெடுந்தானை மன்னர் கோக்கழற் சிங்கர் என்பார். 4101

காடவர் குரிசிலார்ஆம் கழற்பெருஞ்சிங்கனார் தாம்
ஆடகமேரு வில்லார் அருளினால் அமரின் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய வடபுலம் கவர்ந்து கொண்டு
நாடுஅற நெறியில் வைகநல்நெறி வளர்க்கும் நாளில். 4102

குவலயத்து அரனார் மேவும் கோயில்கள் பலவும் சென்று
தவலரும் அன்பின்தாழ்ந்து தக்கமெய்த்தொண்டு செய்வார்
சிலபுரி என்னமன்னும் தென்திரு ஆரூர் எய்திப்
பவம் அறுத்து ஆட்கொள்வார்தம் கோயிலுள் பணியப்புக்கார்.4103

அரசியல் ஆயத்தோடும் அம்கணர் கோயில் உள்ளால்
முரசு உடைத் தானை மன்னர் முதல்வரை வணங்கும்போதில்
விரைசெறி மலர்மென் கூந்தல் உரிமை மெல்லியலார் தம்முள்
உரைசிறந்து உயர்ந்த பட்டத்து ஒரு தனித்தேவி மேவி 4104

கோயிலை வலம்கொண்டு அங்கண்குலவிய பெருமைஎல்லாம்
சாயல்மா மயிலே போல்வாள் தனித்தனி கண்டு உவந்து
தூயமென் பள்ளித்தாமம் தொடுக்கும் மண்டபத்தின்பாங்கர்
மேயது ஓர்புதுப்பூ அங்கு விழுந்தது ஒன்றுஎடுத்துமோந்தாள். 4105

புதுமலர் மோந்த போதில் செருத்துணைப் புனிதத் தொண்டர்
இதுமலர் திருமுற்றத்துள் எடுத்துமோந்தனள் ஆம்என்று
கதும் எனஓடிச் சென்று கருவி கைக்கொண்டு பற்றி
மதுமலர்ச் திருஒப்பாள்தன் மூக்கினைப் பிடித்துவார்த்தார். 4106

வார்ந்துஇழி குருதிசோர, மலர்க்கருங்குழலும் சோரச்
சோர்ந்து வீழ்ந்து அரற்றும்தோகை மயில்எனத் துளங்கிமண்ணில்
சோர்ந்து அயர்ந்து உரிமைத்தேவி புலம்பிடச்செம்பொன்புற்றுள்
ஆர்ந்த பேர் ஒளியைக் கும்பிட்டு அரசரும் அணைய வந்தார். 4107

வந்து அணைவுற்ற மன்னர் மலர்ந்தகற் பகத்தின் வாசப்
பைந்தளிர்ப் பூங்கொம்பு ஒன்று பார்மிசை வீழ்ந்தது என்ன
நொந்து அழிந்து அற்றுவாளை நோக்கி இவ்அண்டத்துஉள்ளோர்
இந்தவெவ் வினைஅஞ்சாதே யார்செய்தார்? என்னும்எல்லை. 4108

அந்நிலை அணையவந்து செருத்துணையார்ஆம் அன்பர்
முன்னுறு நிலைமை அங்குப் புகுந்தது மொழிந்தபோது
மன்னரும் அவரை நோக்கி மற்று இதற்கு உற்றதண்டம்
தன்னைஅவ் அடைவே யன்றோ தடிந்திடத் தகுவது என்று. 4109

கட்டிய உடையவாள் தன்னைஉருவி, அக்கமழ் வாசப்பூத்
தொட்டுமுன் எடுத்த கையாம் முற்படத் துணிப்பது என்று
பட்டமும் அணிந்து காதல் பயில்பெருந் தேவியான
மட்டவிழ் குழலாள் செங்கை வளையொடும் துணித்தார்அன்றே.4110

ஒருதனித்தேவி செங்கை உடைவாளால் துணித்தபோது
பெருகியதொண்டர் ஆர்ப்பின் பிறங்குஒலி புவிமேல்பொங்க
இருவிசும்பு அடையஓங்கும் இமையவர் ஆர்ப்பும் விம்மி
மருவிய தெய்வவாச மலர்மழை பொழிந்தது அன்றே. 4111

அரியஅத் திருத்தொண்டு ஆற்றும் அரசனார்அளவுஇல்காலம்
மருவிய உரிமை தாங்கிமால் அய அயற்கு அரியார் மன்னும்
திருவருள் சிறப்பினாலே செய்யசேவடியின் நீழற்
பெருகிய உரிமை ஆகும் பேர்அருள் எய்தினாரே. 4112

வையகம் நிகழக் காதல் மாதேவி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர் கழல்இணைதொழுது போற்றி
எய்திய பெருமை அன்பர் இடங்கழியார் என்று ஏத்தும்
மெய்யருள் உடையதொண்டர் செய்வினை விளம்பல் உற்றாம். 4113

௬௦. இடங்கழி நாயனார்

கொச்சகக் கலி

எழும் திரைமாகடல் ஆடை இருநிலமா மகள் மார்பில்
அழுந்துபட எழுதும் இலைத்தொழில்தொய்யில் அணியினவாம்
செழும்தளிரின் புடைமறைந்த பெடைகளிப்பத் தேமாவின்
கொழும் துணர்கோ திக்கொண்டு குயில்நாடு கோனாடு. 4114

முருகுஉறுசெங்கமலமது மலர்துறைந்த மொய்அளிகள்
பருகுஉறுதெண் திரைவாவிப் பயில்பெடையோடுஇரைஅருத்தி
வருகுறுதண் துளிவாடை மறையமா தவிச்சூழல்
குருகுஉறங்கும் கோனாட்டுக்கொடிநகரம் கொடும்பாளூர்.4115

அந்நகரத்தினில் இருக்கும் வேளிர்குலத்து அரசுஅளித்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து மணிமுகட்டில் பாக்கொங்கின்
பன்னுதுலைப்பசும்பொன்னால்பயில்பிழம்பாம்இசைஅணிந்த
பொன்நெடுந்தோள் ஆதித்தன் புகழ்மரபின் குடி முதலோர். 4116

இடங்கழியார் எனஉலகில் ஏறுபெரு நாமத்தார்
அடங்கலர்முப் புரம்எரித்தார் அடித்தொண்டின் நெறிஅன்றி
முடங்குநெறி கனவினிலும் முன்னாதார் எந்நாளும்
தொடர்ந்தபெருங் காதலினால் தொண்டர்வேண்டியசெய்வார். 4117

சைவநெறி வைதிகத்தின் தருமநெறி யொடும் தழைப்ப
மைவளரும் திருமிடற்றார் மன்னிய கோயில்கள் எவ்கும்
மெய்வழிபாட்டு அர்ச்சனைகள் விதிவழிமேல் மேல்விளங்க
மொய்வளர்வண் புகழ்பெருக முறைபுரியும் அந்நாளில். 4118

சங்கரன்தன் அடியாருக்கு அமுதுஅளிக்கும் தவம்உடையார்
அங்குஒருவர் அடியவருக்கு அமுதுஒருநாள் ஆக்கஉடன்
எங்கும் ஒரு செயல்காணாது எய்தியசெய் தொழில் முட்டப்
பொங்கிஎழும் பெருவிருப்பால் புரியும் வினைதெரியாது. 4119

அரசர்அவர் பண்டாரத்து அந்நாட்டின் நெல்கூட்டின்
நிரைசொரிந்த புரிபலவாம் நிலைக்கொட்ட காரத்தில்
புரைசெறிநள் ளிருளின்கண் புக்குமுகந்து எடுப்பவரை
முரசுஎறிகா வலர்கண்டுபிடித்து அரசன்முன்கொணர்ந்தார். 4120

மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும் வேல்மன்னர் வினவுதலும்
அத்தனஅடி யாரையான் அமுதுசெய்விப்பது முட்ட
இத்தகைமை செய்தேன்என்று இயம்புதலும் மிகஇரங்கிப்
பத்தரைவிட்டு இவர்அன்றோ பண்டாரம் எனக்குஎன்பார். 4121

நிறைஅழிந்த உள்ளத்தால் நெல்பண்டாரமும் அன்றிக்
குறைவுஇல் நிதிப்பண்டாரம் ஆனஎலாம் கொள்ளைமுகந்து
இறைவன்அடி யார்கவர்ந்து கொள்க என எம்மருங்கும்
பறைஅறைப்ப பண்ணுவித்தார் படைத்தநிதிப்பயன்கொள்வார். 4122

எண்இல்பெரும் பண்டாரம் ஈசன்அடியார் கொள்ள
உள்நிறைந்த அன்பினால் உறுகெள்ளை மிகஊட்டித்
தண்அளியால் நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறிதழைப்ப
மண்ணில் அருள் புரிந்துஇறைவர் மலர்அடியின் நிழல்சேர்ந்தார். 4123

மைதழையும் மணிமிடற்றார் வழித்தொண்டின் வழிபாட்டில்
எய்துபெரும் சிறப்புஉடைய இடங்கழியார் கழல்வணங்கி
மெய்தருவார் நெறிஅன்றி வேறுஒன்றும் மேல்அறியாச்
செய்தவராம் செருத்துணையார் திருத்தொண்டின் செயல்மொழிவாம். 4124

௬௧. செருத்துணை நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

உள்ளும் புறம்பும் குலமரபின் ஒழுக்கம் வழுவா ஒருமைநெறி
கொள்ளும் இயல்பின் குடிமுதலோர் மலிந்த செல்வக் குலப்பதியாம்
தெள்ளும் திரைகள் மதகு தொறும் சேலும் கயலும் செழுமணியும்
54 தள்ளும் பொன்னி நீர்நாட்டு மருகல் நாட்டுத் தஞ்சாவூர். 4125

சீரின்விளங்கும் அப்பதியில் திருந்துவேளாண் குடிமுதல்வர்
நீரின் மலிந்த செய்யசடை நீற்றர்கூற்றின் நெஞ்சுஇடித்த
வேரி மலர்ந்த பூங்கழல் சூழ் மெய்யன்பு உடையசைவர்எனப்
பாரில் நிகழ்ந்த செருத்துணையார் பரவும்தொண்டின் நெறிநின்றார். 4126

ஆனஅன்பர் திருஆரூர் ஆழித்தேர் வித்தகர் கோயில்
ஞான முனிவர் இமையவர்கள் நெருங்குநலம்சேர் முன்றிலினுள்
மான நிலவு திருப்பணிகள் செய்துகாலங்களின் வணங்கிக்
கூனல் இளவெண் பிறைமுடியார் தொண்டுபொலியக்குலவும்நாள். 4127

உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச்சிங்கர் உரிமைப் பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து மருங்கு நீங்கிக்கிடந்தது ஒரு
மலரை எடுத்து மோந்ததற்கு வந்துபொறாமைவழித்தொண்டர்
இலகு சுடர் வாய்க்கருவி எடுத்துஎழுந்த வேகத்தால் எய்தி. 4128

கடிதுமுற்றி மற்றுஅவள்தன் கருமென்கூந்தல் பிடித்துஈர்த்துப்
படியில் வீழ்த்தி மணிமூக்கைப் பற்றிப் பரமர் செய்யசடை
முடியில் ஏறும் திருப்பூமண்டபத்து மலர்மோந்திடும் மூக்கைத்
தடிவன் என்று கருவியினால் அரிந்தார் தலைமைத்தனித்தொண்டர். 4129

அடுத்ததிருத்தொண்டு உலகுஅறியச்செய்தஅடல்ஏறு அனையவர்தாம்
தொடுத்த தாம மலர் இதழிமுடியார் அடிமைத் தொண்டு கடல்
உடுத்த உலகில் நிகழச் செய்து உய்யச் செய்யபொன் மன்றுள்
எடுத்த பாத நிழல் அடைந்தே இறவா இன்பம் எய்தினார். 4130

செங்கண்விடையார் திருமுன்றில் விழுந்த திருப்பள்ளித்தாமம்
அங்கண்எடுத்து மோந்தஅதற்கு அரசர்உரிமைபெருந்தேவி
துங்கமணி மூக்கு அரிந்த செருத்துணையார் தூயகழல் இறைஞ்சி
எங்கும்நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையார் உரிமைஅடிமைஎடுத்து உரைப்பாம். 4131

62. புகழ்த்துணை நாயனார்

கொச்சகக் கலி

செருவிலி புத்தூர் மன்னும்சிவமறையோர் திருக்குலத்தார்
அருவரை வில்லாளி தனக்கு அகத்து அடிமையாம் அதனுக்கு
ஒருவர் தமை நிகர்இல்லார் உலகத்துப் பரந்து ஓங்கிப்
பொரு அரிய புகழ்நீடு புகழ்த் துணையார் எனும் பெயரார். 4132

தம்கோனைத் தவத்தாலே தத்துவத்தின் வழிபடும் நாள்
பொங்கு ஒத ஞாலத்து வற்கடமாய்ப் பசி புரிந்தும்
எம்கோமான் தனைவிடுவேன் அல்லேன் என்றுஇராப்பகலும்
கொங்குஆர் பல்மலர் கொண்டு குளிர்புனல் கொண்டு அருச்சிப்பார். 4133

மால்அயனுக்கு அரியானை மஞ்சனம் ஆட்டும் பொழுது
சால உறுபசிப்பிணியால் வருந்தி நிலை தளர்வு எய்திக்
கோலநிறை புனல்தாங்கு குடம் தாங்க மாட்டமை
ஆலம்அணி கண்டத்தார் முடிமீது அயர்வார். 4134

சங்கரன்தன் அருளால் ஒர் துயில்வந்துதமை அடைய
அம்கணனும் கனவின்கண் அருள்புரிவான் அருந்துஉணவு
மங்கியநாள் கழிஅளவும் வைப்பது நித்தமும் ஒருகாசு
இங்கு உனக்கு நாம் என்னஇடர்நீங்கி எழுந்திருந்தார். 4135

பெற்றம்உகந்து ஏறுவார் பீடத்தின் கீழ் ஒருகாசு
அற்றம் அடங்கிடஅளிப்ப அன்பரும் மற்றுஅதுகைக்கொண்டு
உற்றபெரும்பசி அதனால் உணங்கும் உடம்புடன் உவந்து
முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப முகம்மலர்ந்து களிகூர்ந்தார். 4136

அந்நாள்போல் எந்நாளும் அளித்த காசு அதுகொண்டே
இன்னாத பசிப்பிணி வந்து இறுத்தநாள் நீங்கிய பின்
மீன் ஆர்செஞ்சடையார்க்கு மெய்யடிமைத்தொழில் செய்து
பொன்நாட்டின் அமரர் தொழப் புனிதர் அடிநிழல் சேர்ந்தார். 4137

பந்துஅணையும் மென்விரலாள் பாகத்தார் திருப்பாதம்
வந்துஅணையும் மனத்துணையார் புகழ்த்துணையார் கழல் வாழ்த்திச்
சந்துஅணியும் மணிப்புயத்துத் தனிவீரர் ஆம் தலைவர்
கொந்து அணையும் மலர்அலங்கல் கோப்புலியார் செயல் உரைப்பாம். 4138

௬௩. கோட்புலி நாயனார்

நலம்பெருகும் சோணாட்டு நாட்டியத்தான் குடிவேளாண்
குலம்பெருகவந்து தித்தார் கோப்புலியார் எனும்பெயரார்
தலம் பெருகும் புகழ்வளவர் தந்திரியாராய் வேற்றுப்
புலம்பெருகத் துயர்விளைப்பப்போர் விளைத்துப்புகழ்விளைப்பார். 4139

மன்னவன்பால் பெறும்சிறப்பின் வளம்எல்லாம் மதிஅணியும்
பிஞ்ஞகர்தம்கோயில் தொறும் திருஅமுதின் படிபெருகச்
செந்நெல் மலைக்குவடு ஆகச்செய்து வரும் திருப்பணியே
பல்நெடுநாள் செய்துஒழுகும் பாங்கு புரிந்து ஓங்கும் நாள். 4140

வேந்தன்ஏவலின் பகைஞர்டா வெம்முனைமேல் செல்கின்றார்
பாந்தள் பூண்எனஅணிந்தார் மேக்கு அமுது படியாக
ஏந்தலார் தாம்எய்தும் அளவும் தவண்டும் செந்நெல்
வாய்ந்த கூடு அவைகட்டி வழிக்கொள்வார் மொழிகின்றார். 4141

தம்தமர்கள் ஆயினார் தமக்குஎல்லாம் தனித்தனியே
எந்தையார்க்கு அமுதுபடிக்கு ஏற்றியநெல் இவைஅழிக்கச்
சிந்தை ஆற்றா நினைவார் திருவிரையாக்கலி என்று
வந்தனையால் உரைந்து அகன்றார் மன்னவன் மாற்றார் முனைமேல். 4142

மற்றுஅவர்தாம் போயினபின் சிலநாளில் வற்காலம்
உற்றலும் அச்சுற்றத்தார்உணவுஇன்றி இறப்பதனில்
பெற்றம் உயர்த்தவர் அமுதுபடி கொண்டாகிலும் பிழைத்துக்
குற்றம்அறப் பின்கொடுப்போம் எனக்கூடு குலைத்துஅழித்தார். 4143

மன்னவன்தன் தெம்முனையில் வினைவாய்த்து மற்றுஅவன்பால்
நல்நிதியின் குவைபெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்தலைவர்
அந்நகரில் தமர்செய்த பிழைஅறிந்து, அது அறியாமே
துன்னினார் சுற்றம் எலாம் துணிப்பன் எனும் துணிவிரைாய். 4144

எதிர்கொண்ட தமர்க்குஎல்லாம் இனியமொழி பல மொழிந்து,
மதிதங்கு சுடர்மணிமாளிகையின் கண்வந்து அணைந்து
பதிகொண்ட சுற்றத்தார்க்கு எல்லாம் பைந்துகில் நிதியம்
அதிகம் தந்து அளிப்பதனுக்கு அழைமின்கள்என்றுஉரைத்து. 4145

எல்லாரும் புகுந்ததன்பின் இருநிதியம் அளிப்பார்போல்
நல்லார்தம் பேரோன் முன்கடைகாக்க நாதன்தன்
வல்ஆணை மறுத்து அமுதுபடி அழித்த மறக்கிளையைக்
கொல்லாதே விடுவேனோ எனக் கனன்று கொலை புரிவார். 4146

தந்தையார், தாயார், மற்றுஉடன்பிறந்தார், தாரங்கள்
பந்தம் ஆர் சுற்றத்தார் பதி அடியார், மதி அணியும்
எந்தையார் திருப்படி மற்று உண்ண இசைந்தார்களையும்
சிந்த வாள்கொடு துணித்தார் தீயவினைப் பவம் துணிப்பார். 4147

பின்அங்குப் பிழைத்தது ஒரு பிள்ளையைத் தம்பெயரோன் அவ்
வன்னம் துய்த்திலது குடிக்கு ஒருபுதல்வன்அருளும் என
இந்நெல் உண்டாள் முலைப்பால் உண்டதுஎனஎடுத்துஎறிந்து
மின்னல்வடி வாளால் இரு துணியாய் விழஏற்றார். 4148

அந்நிலையே சிவபெருமான் அன்பர்எதிர்வெளியே நின்று
உன்னுடைய கைவாளால் உறுபாசம் அறுத்தகிளை
பொன்உலகின் மேல் உகலம் புக்கு அணையப் புகழோய் நீ
இந்நிலை நம்முடன் அணைகென ஏவி எழுந்தருளினார். 4149

அத்தனாய் அன்னையாய் ஆர்உயிராய் அமிர்து ஆகி
முத்தனாம் முதல்வன்தாள் அடைந்து, கிளை முதல் தடிந்த
கொத்து அலர்தார்க்கோட்புலியார் அடிவணங்கிக் கூட்டத்தில்
பத்தராய்ப் பணிவார் தம் பரிசனை யாம் பகருவாம். 4150

மேவுஅரிய பெருந்தவம் யான்முன்பு விளைத்தன என்னோ?
யாவதும் ஒர்பொருள் அல்லா என் மனத்தும் அன்றியே
நாவலர் காவலர் பெருகும் நதிகிழிய வழி நடந்த
சேவடிப் போது எப்போதும் சென்னியினும் மலர்ந்தனவால்.4151

64. பத்தராய்ப் பணிவார்

ஈசனுக்கேஅன்பானார் யாவரையும் தாம் கண்டால்
கூசி மிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனம் மகிழ்வுற்று
ஆசையினால்ஆவின்பின்கன்று அணைந்தார்போல்அணைந்து
பேசுவன பணிந்த மொழி இனியனவே பேசுவார். 4152

தாஅரிய அன்பினால் சம்புவினை எவ்இடத்தும்
யாவர்களும் அர்ச்சிக்கும்படி கண்டால் இனிதுஉவந்து
பாவனையால் நோக்கினால் பலர்காணப் பயன்பெறுவார்
மேவு அரிய அன்பினால் மேலவர்க்கு மேல் ஆனார். 4153

அம்கணனை அடியாரை ஆராத காதலினால்
பொங்கிவரும் உவகையுடன் தாம்விரும்பிப் பூசிப்பார்
பங்கயமா மலர்மேலோன் பாம்புஅணையான்என்றுஇவர்கள்
தங்களுக்கும் சார்வு அரியாசரண்சாரும் தவம்உடையார். 4154

யாதானும் இவ்உடம்பால் செய்வினைகன் ஏறுஉயர்த்தார்
பாதார விந்தத்தின் பால் ஆகஎனும் பரிவால்
காதுஆர் வெண் குழையவர்க்கு ஆம்பணிசெய்வார்கருக்குழியில்
போதார்கள் அவர்புகழ்க்குப் புவனம் எலாம் போதாவால். 4155

சங்கரனைச்சார்ந்த கதைதான்கேட்கும் தன்மையராய்
அம் கணனை மிகவிரும்பி அயல் அறியா அன்பினால்
கங்கை நதி மதி இதழி காதலிக்கும் திருமுடியார்
செங்கமல மலர்ப்பாதம் சேர்வதனுக்கு உரியார்கள். 4156

ஈசனையே பணிந்துஉருகி இன்பம்மிகக் களிப்புஎய்திப்
பேசினவாய் தழுதழுப்பக் கண்ணீரின் பெருந்தாரை
மாசுஇலா நீறுஅழித்து அங்கு அருவிதர மயிர்சிலிர்ப்பக்
கூசியே உடல் கம்பித் திடுவார், மெய்க்குணம் மிக்கார். 4157

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றுஆடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலம் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுஉடையார் தொண்டர்ஆம் குணம்மிக்கார் 4158

சங்கரனுக்கு ஆளான தவம்காட்டித் தாம் அதனால்
பங்கம் அறப்பயன்துய்ப்பார் படிவிளக்கும் பெருமையினார்
அம்கணனைத் திருஆரூர் ஆள்வானை அடிவணங்கிப்
பொங்கிஎழும் சித்தமுடன் பத்தராய்ப் போற்றுவார். 4159

65. பரமனையே பாடுவார்

புரம்மூன்றும் செற்றானைப் பூண்நாகம் அணிந்தானை
உரனில்வரும்ஒருபொருளை உலகுஅனைத்தும் ஆனானைக்
கரணங்கள் காணாமல் கண்ஆர்ந்து நிறைந்தானைப்
பரமனையே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவாம். 4160

தென்தமிழும் வடகலையும் தேசிகமும் பேசுவன
மன்றினிடை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருள் ஆக
ஒன்றியமெய்யுணர்வோடும் உள்உருகிப் பாடுவார்
பன்றியுடன் புள்காணப் பரமனையே பாடுவார். 4161

66. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்

காரணபங் கயம்ஐந்தின் கடவுளர்தம் பதம்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்துஇலங்கு நாதாந்தத்
தாரனையால் சிவத்துஅடைந்த சித்தத்தார் தனிமன்றுள்
ஆரணகா ரணக்கூத்தர்அடித்தொண்டின் வழி அடைந்தார். 4162

67. திருஆரூர்ப் பிறந்தார்

அருஆகி உருஆகி அனைத்தும் நின்றபிரான்
மருஆரும் குழல்உமையாள் மணவாளன் மகிழ்ந்தருளும்
திருஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் திருத்தொண்டு தெரிந்துஉணர
ஒருவாயால் சிறியேனால் உரைக்கல் ஆம் தகைமையதோ? 4163

திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான் திருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர்த் திருஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் ஆதலினால்
தருக்கியஐம் பொறிஅடக்கி மற்றுஅவர்தம் தாள்வணங்கி
ஒருக்கிய நெஞ்சுஉடையவர்க்கேஅணித்துஆகும்உயர்நெறியே. 4164

68. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

எப்போதும் இனியபிரான் இன்அருளால் அதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக்கு அப்போதும் ஆர்வம்மிகும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார் முதல் சைவர் ஆம் முனிவர். 4165

தெரிந்துஉணரி முப்போதும் செல்காலம் நிகழ்காலம்
வருங்காலம் ஆனவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பிய அர்ச்சனைகள் சிவவேதியர்க்கே உரியன அப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம்புகழும் பெற்றியதோ. 4166

எண்சீர் விருத்தம்

நாரணற்கும் நான்முகற்கும் அரிய ஒண்ணா
நாதனை எம் பெருமானை ஞாலம் ஆன
ஆரணத்தின் உட்பொருள்கள் அனைத்தும் ஆகும்
அண்ணலை எண்ணிய காலம் மூன்றும் அன்பின்
காரணத்தால் அர்ச்சிக்கும் மறையோர் தங்கள்
கமலமலர்க் கழல்வணங்கிக் கசிந்து சிந்தை
பூரணத்தால் முழுநீறு பூசி வாழும்
புனிதர் செயல் அறிந்தவா புகலல் உற்றேன். 4167

69. முழுநீறு பூசிய முனிவர்

ஆதாரமாய் அனைத்தும் ஆகி நின்ற
அம்கணன் எம்பெருமான் நீர் அணிந்தவேணிக்
காது ஆர்வெண் திருக்குழையான் அருளிச் செய்த
கற்பம் அநுகற்பம் உபகற்பம் தான்ஆம்
ஆகாது என்று அங்கு உரைத்த அகற்பம் நீக்கி
ஆம் என்று முன் மொழிந்த மூன்று பேதம்
மோகாதி குற்றங்கள் அறுக்கும் நீற்றை
மொழிவது நம் இருவினைகள் கழிவது ஆக. 4168

அம்பலத்தே உலகுஉய்ய ஆடும் அண்ணல்
உவந்து ஆடும் அஞ்சினையும் அளித்த ஆக்கள்
இம்பர் மிசை அநாமயமாய் இருந்த போதில்
ஈன்று அணிய கோமயம் மந்திரத்தினால் ஏற்று
உம்பர் தொழஎழும்சிவ மந்திர ஓமத்தால்
உற்பவித்த சிவாங்கிதனில் உணர்வுக்கு எட்டா
எம் பெருமான் கழல் நினைந்து அங்கு இட்ட தூநீறு
இது கற்பகம் என்று எடுத்து இங்கு ஏத்தல் ஆகும். 4169

ஆரணியத்து உலர்ந்த கோமயத்தைக் கைக்கொண்டு
அழகு உறநுண் பொடிஆக்கி ஆவின்சுத்த
நீர்அணிவித்து அத்திரமந் திரத்தினாலே
நிசயம் உறப் பிடித்து ஓம நெருப்பில் இட்டுச்
சீர் அணியும்படி வெந்து கொண்ட செல்வத்
திரு நீறாம் அநுகற்பம் தில்லை மன்றுள்
வார் அணியும் முலைஉமையாள் காண ஆடும்
மாணிக்கக் கூத்தர் மொழி வாய்மையாலே. 4170

அடவிபடும் அங்கியினால் வெந்த நீறும்
ஆன்நிலைகள் அனல் தொடக்க வெந்த நீறும்
இடவகைகள் எரி கொளுவ வெந்த நீறும்
இட்டிகைகள் சுட்ட எரி பட்ட நீறும்
உடன் அன்றி வெவ்வேறே ஆவின் நீரால்
உரை திகழும் மந்திரம் கொண்டு உண்டை ஆக்கி
மடம் அதனில் பொலிந்திருந்த சிவாங்கிதன்னால்
வெந்தது மற்று உபகற்பம் மரபின் ஆகும். 4171

இந்த வகையால் அமைந்த நீறு கொண்டே
இரு திறமும் சுத்திவரத் தெறித்த பின்னர்
அந்தம் இலாஅரன் அங்கி ஆறு மெய்ம்மை
அறிவித்த குரு நன்மை அல்லாப் பூமி
முந்த எர் அணியாதே அணியும் போது
முழுவதும் மெய்ப் புண்டரம் சந்திரனில் பாதி
நந்தி எதிர் தீபம் நிகழ் வட்டம் ஆக
நாதர் அடியார் அணிவர் நன்மையாலே. 4172

சாதியினில் தலையானை தருமசீலர்
தத்துவத்தின் நெறிஉணர்ந்தோர் தங்கள் கொள்கை
நீதியின் பிழையாது நெறியில் நிற்பபோர்
நித்தம் நியமத்து நிகழ் அங்கி தன்னில்
பூதியினைப் புதிய பாசனத்துக் கொண்டு
புலி அதளின் உடையானைப் போற்றி நீற்றை
ஆதி வரு மும் மலமும் அறுத்த வாய்மை
அரு முனிவர் முழுவதும் மெய் அணிவர் அன்றே. 4173

70. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்

மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டுக்கு அப்பால்
முதல்வனார் அடிச் சார்ந்த முறைமை யோரும்
நா வேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையில் கூறும்
நல்தொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும்
பூவேய்ந்த நெடுஞ் சடைமேல் அடம்பு தும்பை
புதியமதி நதி இதழி பொருந்த வைத்த
சே ஏந்து வெல்கொடியான் அடிச்சார்ந்தாரும்
செப்பிய அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார் தாமே. 4174

நம்பி ஆரூரர் துதி

செற்றார்தம் புரம் எரித்த சிலையார் செல்வத்
திருமுருகன் பூண்டியினில் செல்லும் போதில்
சுற்றுஆரும் சிலை வேடர் கவர்ந்து கொண்ட
தொகுநிதியின் பரப்பு எல்லாம் சுமந்துகொண்டு
முற்றாத முலை உமையாள் பாகன் பூத
முதல் கணமே உடன் செல்ல முடியாப் பேறு
பெற்றார் தம் கழல் பரவ அடியேன் முன்னைப்
பிறவியினில் செய்த தவம் பெரிய ஆமே. 4175

71. பூசலார் நாயனார்

அன்றினார் புரம் எதித்தார்க்கு ஆலயம் எடுக்க எண்ணி
ஒன்றும் அங்கு உதவாதாக உணர்வினால் எடுக்கும்தன்மை
நன்று எனமனத்தினாலே ஆலயம்தான் செய்த
நின்ற ஊர்ப் பூசலார்தம் நினைவினை உரைக்கல் உற்றாம். 4176

உலகினில் ஒழுக்கம் என்றும்உயர்பெருந் தொண்டை நாட்டு
நலம்மிகு சிறப்பின் மிக்க நான்மறை விளங்கும் மூதூார்
குலமுதல் சீலம் என்றும் குறைவுஇலா மறையோர் கொள்கை
நிலவிய செல்வம் மல்கி நிகழ்திரு நின்ற ஊர் ஆம். 4177

அருமறை மரபு வாழஅப்பதி வந்து சிந்தை
தரும் உணர்வு ஆன எல்லாம் தம்பிரான் கழல்மேல் சார
வருநெறி மாறா அன்பு வளர்ந்துஎழ வளர்ந்து வாய்மைப்
பொருள் பெறுவேத நீதிக் கலைஉணர் பொலிவின் மிக்கார். 4178

அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க்கு ஆம்பணி செய்தல் என்றே
கொடுப்பது எவ்வகையுள் தேடிஅவர்கொளக் கொடுத்துக் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர் மகிழ்ந்து உறைவதற்கு ஓர்கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார் இருநிதி இன்மை எண்ணார். 4179

மனத்தினால் கருதி எங்கும் மாநிதி வருந்தித் தேடி
எனைத்தும் ஓர்பொருள்பேறு இன்றிஎன்செய்கேன் என்று நைவார்
நினைப்பினால் எடுக்கநேர்ந்து நிகழ்வு உறுநிதியம் எல்லாம்
தினைத்துணை முதலாத் தேடிச் சிந்தையால் திரட்டிக்கொண்டார். 4180

சாதனத் தோடு தச்சர் தம்மையும் மனத்தால் தேடி
நாதனுக்கு ஆலயம் செய்நலம்பெறு நல்நாள்கொண்டே
ஆதரித்து ஆகமத்தால் அடிநிலை பாரித்து அன்பால்
காதலின் கங்குல் போதும் கண்படாது எடுக்கல் உற்றார். 4181

அடிமுதல் உபானம் ஆதி ஆகிய படைகள் எல்லாம்
வடிவுறும் தொழில்கள் முற்ற மனத்தினால் வகுத்து மான
முடிவு உறு சிகரம் தானும் முன்னிய முழத்தில் கொண்டு,
நெடிது நாள்கூடக் கோயில் நிரம்பிட நினைவால் செய்தார். 4182

தூபியும் நட்டு மிக்க கதையும் நல் வினையும் செய்து
கூவலும் அமைத்து மாடு கோயில் சூழ் மதிலும் போக்கி
வாவியும் தொட்டு மற்றும் வேண்டுவ வகுத்து மன்னும்
தாபரம் சிவனுக்கு ஏற்க விதித்த நாள் சாரும் நாளில் 4183

காடவர் கோமான் கச்சிக் கல்தளி எடுத்து முற்ற
மாடுஎலாம் சிவனுக்கு ஆகப்பெருஞ்செல்வம்வகுத்தல்செய்வான்
நாடமால் அறியாதாரைத் தாபிக்கும் அந்நாள் முன்நாள்
ஏடுஅலர் கொன்றை வேய்ந்தார் இரவிடைக் கனவில் எய்தி. 4184

நின்றஊர்ப் பூசல்அன்பன் நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த
நன்று நீடு ஆலயத்துள் நாளை நாம் புகுவோம்நீஇங்கு
ஒன்றிய செயலை நாளை ஒழிந்துபின்கொள்வாய் என்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர் கோயில்கொண்டருளப்போந்தார். 4185

தொண்டரை விளக்கத் தூயோன் அருள்செயத் துயிலைநீங்கித்
திண்திறல் மன்னன் அந்தத் திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டுநான் வணங்கவேண்டும் என்றுஎழும் காதலோடும்
தண்தலைச்சூழல் சூழ்ந்த நின்றஊர் வந்து சார்ந்தான். 4186

அப்பதி அணைந்து பூசல்அன்பர் இங்குஅமைந்த கோயில்
எப்புடையது? என்றுஅங்கண் எய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
செப்பிய பூசல்யோயில் செய்தது ஒன்றில்லை என்றார்
மெய்ப்பெரு மறையோர் எல்லாம் வருக என்று உணத்தான் வேந்தன். 4187

பூசுரர் எல்லாம்வந்து புரவலன் தன்னைக் காண
மாசுஇலாப் பூசலார்தாம் யார் எனமறையோர் எல்லாம்
ஆசுஇல்வேதியன் இவ்ஊரான் என்றுஅவர் அழைக்கஒட்டான்
ஈசனார் அன்பர் தம்பால் எய்தினான் வெய்ய வேலான். 4188

தொண்டரைச்சென்று கண்டமன்னவன் தொழுது நீர் இங்கு
எண்திசையோரும் ஏத்த எடுத்த ஆலயம்தான் யாது? இங்கு
அண்டர் நாயகரைத் தாபித்து அருளும் நாள்இன்று என்றுஉம்மைக்
கண்டு, அடிபணிய வந்தேன் கண்ணுதல் அருள்பெற்று என்றான். 4189

மன்னவன்உரைப்பக்கேட்ட அன்பர்தாம் மருண்டு நோக்கி
என்னைஓர் பொருளாக்கொண்டே எம்பிரான்அருள்செய்தாரேல்
முன்வரு நிதிஇலாமை மனத்தினால் முயன்ற கோயில்
இன்னதுஆம் என்று சிந்தித்து எடுத்தவாறு எடுத்துச்சொன்னார். 4190

அரசனும் அதனைக் கேட்டுஅங்கு அதிசயம் எய்தி என்னே!
புரைஅறு சிந்தை அன்பர் பெருமை என்றுஅவரைபோற்றி
விரைசெறி மாலைதாழ நிலம்மிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து
முரசு ஏறி தானையோடு மீண்டுதன் மூதூர்ப் புக்கான். 4191

அன்பரும் அமைத்த சிந்தை ஆலயத்து அரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத் தாபித்து நலத்தினோடும்
பின்பு பூசனைகள் எல்லாம் பெருமையின் பலநாள்பேணிப்
பொன்புனை மன்றுள் ஆடும் பொன்கழல் நீழல் புக்கார். 4192

நீண்டசெஞ் சடையினார்க்கு நினைப்பினால் கோயில்ஆக்கிப்
பூண்டஅன்பு இடையறாத பூசலார் பொன்தாள் போற்றி
ஆண்தகை வளவர் கோமான் உலகுஉய்ய அளித்தசெல்வப்
பாண்டிமாதேவியார் தம் பாதங்கள் பரவல் உற்றேன். 4193

72. மங்கையர்க்கு அரசியார்

எண்சீர் விருத்தம்

மங்கையர்க்குத் தனி அரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர் திருக்குலக் கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர் குலப் பழி தீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர் கோன் அருளினாலே
இருந் தமிழ் நாடு உற்ற இடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கு ஒளிவெண்திரு நீறு பரப்பினாரைப்
போற்றுவார் கழல் எம்மால் போற்றலாமே. 4194

பூசுரர்சூளா மணியாம் புகலி வேந்தர்
போனக ஞானம் பொழிந்த புனித வாக்கால்
தேசுஉடைய பாடல் பெறும் தவத்தினாரைச்
செப்புவது யாம் என்றுஅறிந்து? தென்னர் கோமான்
மாசு இல் புகழ் நெடுமாறன் தனக்குச் சைவ
வழித் துணையாய் நெடுங் காலம் மன்னியப் பின்னை
ஆசு இல் நெறி அவரோடும் கூட ஈசர்
அடி நிழல் கீழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார். 4195

வருநாள் என்றும் பிழையாத்தெய்வப் பொன்னி
வளம் பெருக்க வளவர் குலம் பெருக்கும் தங்கள்
திரு நாடு போல் செழியர் தென்னர் நாடு
சீர் விளக்கும் செய்ய சீறடிகள் போற்றி
ஒரு நாளும் தன் செயலின் வழுவாது அன்பர்க்கு
உடை கீளும் கோவணமும் நெய்து நல்கும்
பெரு நாமச் சாலியர்தம் குலத்தில் வந்த
பெருந் தகையார் நேசர் திறம் பேசல் உற்றாம். 4196

73. நேச நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

சீர்வளர் சிறப்பின் மிக்க செயல்முறை ஒழுக்கம் குன்றா
நார்வளர் சிந்தை வாய்மை நன்மையார் மன்னி வாழும்
பார்வளர் புகழின் மிக்கபழம்பதி மதிதோய் நெற்றித்
கார்வளர் சிகர மாடக் காம்பீலி என்பது ஆகும். 4197

அந்நகர் அதனில் வாழ்வார் அறுவையார் குலத்து வந்தார்
மன்னிய தொழிலில் தங்கள் மரபில் மேம்பாடு பெற்றார்
பன்னகஆபரணற்கு அன்பர் பணிதலைக் கொண்டுபாதம்
சென்னியில் கொண்டு போற்றும் தேசினார் நேசர் என்பார். 4198

ஆங்குஅவர் மனத்தின்செய்கை அரன்அடிப் போதுக்கு ஆக
ஓங்கிய வாக்கின்செய்கைஉயர்ந்த அஞ்செழுத்துக்கு ஆக்கி,
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரான்அடியார்க்குஆகப்
பாங்குஉடை உடையும் கீளும் பழுதுஇல் கோவணமும் நெய்வார். 4199

உடையொடு நல்ல கீளும் ஒப்பில்கோவணமும் நெய்து
விடையாவர் அடியார்வந்து வேண்டுமாறு ஈயும் ஆற்றால்
இடையறாது அளித்து, நாளும் அவர்க்கழல் இறைஞ்சிஏத்தி,
அடைவுஉறு நலத்தார் ஆகி, அரன்அடி நீழல் சேர்ந்தார். 4200

கற்றைவேணி முடியார்தம் கழல்சேர்வதற்குக் கலந்த வினை
செற்றநேசர் கழல்வணங்கச்சிறப்பால் முன்னைப்பிறப்புஉணர்ந்து
பெற்றம் உய்த்தார்க்கு ஆலயங்கள் பெருகஅமைத்துமண்ஆண்ட
கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கண் சோழர்பெருமை கூறுவாம்.4201

74. கோச்செங்கட் சோழ நாயனார்

துலையில்புறவின் நிறைஅளித்த சோழர்உரிமைச்சோணாட்டில்
அலையில் தரளம் அகிலொடுசந்துஅணிநீர்ப்பொன்னிமணிகொழிக்கும்
குலையின் பெருகும்சச்திரதீர்த் தத்தின்மருங்குளிர்சோலை
நிலையின் பெருகும் தருமிடைந்தநெடும்தண்கானம்ஒன்று உளதால். 4202

அப்பூங் கானல் வெண்நாவல் அதன்கீழ் முன்நாள்அரிதேடும்
மெய்ப்பூங் கழலார் வெளிப்படலும் மிக்கதவத்துஓர்வெள்ளானை
கைப்பூம் புனலும் முகந்து ஆட்டிக்கமழ்பூங்கொத்தும்அணிந்துஇறைஞ்சி
மைப்பூங்குவளைக்களத்தாரை நாளும்வழிபட்டு ஒழுகுமால். 4203

ஆனசெயலால் திருஆனைக்காஎன்று அதற்குப்பெயர்ஆக,
ஞானம்உடைய ஒருசிலந்தி நம்பர்செம்பொன் திருமுடிமேல்
கானல்விரவும் சருகுஉதிரா வண்ணம்கலந்த வாய் நூலால்
மேல்நல்திருமேற்கட்டி எனவிரிந்து செறியப்புரிந்துஉளதால். 4204

நன்றும் இழைத்த சிலம்பிவலைப் பரப்பை,நாதன் அடிவணங்கச்
சென்றயானை அநுசிதம் என்றுஅதனைச்சிதைக்கச்சிலம்பிதான்
இன்று களிற்றின் கரம்சுலவிற்று என்றுமீளஇழைத்ததனை
அன்று கழித்த பிற்றைநாள் அடல்வெள்ளானை அழித்ததால். 4205

எம்பிரான் தன்மேனியின்மேல்சருகுவிழாமை யானவருந்தி
உம்பர் இழைத்த நூல்வலயம் அழிப்பதேஎன்றுஉருத்துஎழுந்து
வெம்பிக்கச்சிலம்பிதுதிக்கையினில் புக்குக்கடிப்பவேகத்தால்
கும்பயானை கைநிலத்தில் மோதிக் குலைந்துவீழ்ந்ததால். 4206

தறையில் புடைப்பகைப்புக்கசிலம்பி தானும் உயிர் நீங்க
மறையின் பொருளும் தரும்ஆற்றால் மதயானைக்கும் வரம்கொடுத்து
முறையின் சிலம்பிதனைச்சோழர் குலத்துவந்துமுன்உதித்து
நிறையின் புவனம் காத்துஅளிக்க அருள்செய் தருள நிலத்தின்கண். 4207

தொன்மைதரு சோழர்குலத்து அரசன்ஆம் சுபதேவன்
தன்உடைய பெருந்தேவி கமலவதி யுடன்சார்ந்து
மன்னுபுகழ்த் திருத்தில்லை மன்று ஆடும் மலர்ப்பாதம்
சென்னிஉறப் பணிந்துஏத்தித் திருப்படிக்கீழ் வழிபடும்நாள். 4208

மக்கட்பேறு இன்மையினால் மாதேவி வரம்வேண்டச்
செக்கர் நெடுஞ் சடைக்கூத்தர் திருவுள்ளம் செய்தலினால்
மிக்கதிருப் பணிசெய்த சிலம்பிகுல வேந்துமகிழ்
அக்கமல வதிவயிற்றில் அணிமகவாய் வந்துஅடைய. 4209

கழை ஆர் தோளி கமலவதி
தன்பால் கருப்பம் நாள் நிரம்பி,
விழைவு ஆர் மகவு பெற அடுத்த
வேலை அதனில் காலம்உணர்
பழையார் ஒரு நாழிகை கழித்துப்
பிறக்குமேல் இப் பசுங் குழவி
உழையார் புவனம் ஒருமூன்றும்
அளிக்கும் என்ன ஒள்ளிழையார். 4210

பிறவாது ஒரு நாழிகை கழித்தேன்என்
பிள்ளை பிறக்கும் பரிசு என்கால்
உறஆர்த்து எடுத்துத் தூக்கும் என
உற்ற செயல் மற்றது முற்றி,

அற வாணர்கள் சொல்லிய காலம்
அணைப் பிணிவிட்டு, அருமணியை
இறவாது ஒரிவாள் பெற்று எடுத்துழிஎன்
கோச் செங்கண்ணனோ என்றாள். 4211

தேவி புதல்வர்ப் பெற்று இறக்கச்
செங்கோல் சோழன் சுபதேவன்
ஆவி அனைய அரும் புதல்வன்
தன்னை வளர்ந்து அங்குஅணி மகுடம்
மேவும் உரிமை முடி கவித்துத்
தானும் விரும்பு பெருந் தவத்தின்
தாஇல் நெறியைச் சென்றடைந்து
தலைவர் சிவலோகம் சார்ந்தான். 4212

கோதை வேலார் கோச்செங்கண்
சோழர் தாம், இக் குவலயத்தில்
ஆதி மூர்த்தி அருளால் முன்
அறிந்து பிறந்து மண் ஆள்வார்
பூத நாதன் தான்மகிழ்ந்து
பொருந்தும் பெருந்தண் சிவாலயங்கள்
காதலோடும் பல எடுக்கும்
தொண்டு புரியும் கடன் பூண்டார். 4213

ஆனைக் காவில் தாம் முன்னம்
அருள் பெற்றதனை அறிந்து, அங்கு
மானைத் தரித்த திருக்கரத்தார்
மகிழும் கோயில் செய்கின்றார்

ஞானச் சார்வு ஆம் வெண்நாவ
லுடனே கூட நலம் சிறக்கப்
பானல் களத்துத் தம் பெருமான்
அமரும் கோயில் பணி சமைத்தார். 4214

மந்திரிகள் தமைஏவி வள்ளல்கொடை அநபாயன்
முந்தைவரும் குலமுதலோர் ஆயமுதல் செங்கணார்
அந்தம் இல்சீர்ச்சோணாட்டில் அகல்நாடுதொறும்அணியார்
சந்திரசேக ரன்அமரும் தானங்கள் பல சமைத்தார். 4215

அக்கோயில் தொறும் சிவனுக்கு அமுதுபடி முதலான
மிக்கபெருஞ் செல்வங்கள் விருப்பினால்மிகஅமைத்துத்
திக்குஅனைத்தும் தனிச்செங்கோல் முறைநிறுத்தித்தேர்வேந்தர்
முக்கண்முதல் நடம்ஆடும் முதல் தில்லை முன்னினார். 4216

திருஆர்ந்த செம்பொன்னில் அம்பலத்தே நடம்செய்யும்
பெருமானை அடிவணங்கிப் பேர்அன்பு தலைசிறப்ப
உருகாநின்று உளம்களிப்பத்தொழுது ஏத்திஉறையும்நாள்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு மாளிகைகள் பலசமைத்தார்.4217

தேவர்பிரான் திருத்தொண்டி கோச்செங்கன் செம்பியர் கோன்
பூவலயம் பொதுநீக்கி ஆண்டுஅருளிப் புவனியின் மேல்
ஏவியநல் தொண்டுபுரிந்து இமையவர்கள் அடியேற்ற
மேவினார் திருந்தில்லை வேந்தர் திரு வடிநிழல் கீழ். 4218

அறுசீர் விருத்தம்

கருநீலமிடற்றார்செய்ய கழல்அடி நீழல் சேர
வரும்நீர்மை உடையசெங்கண் சோழர்தம் மலர்த்தாள்வாழ்த்தித்
தருநீர்மை இசைகொள் யாழின் தலைவராய் உலகம்ஏத்தும்
திருநீலகண்டப் பாணர் திறம்இனிச் செப்பல் உற்றேன். 4219

75. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பான நாயனார்

எருக்கத்தம்புலியூர் மன்னி வாழ்பவர், இறைவன்தன் சீர்
திருத்தகும் யாழில்இட்டுப் பரவுவார் செழும்சோணாட்டில்
விருப்புறு தானம் எல்லாம் பணிந்து போய் விளங்குகூடல்
பருப்பதச் சிலையார் மன்னும் ஆலவாய் பணியச் சென்றார். 4220

ஆலவாய் அமர்ந்தார் கோயில் வாயிலைஅடைந்து நின்று
பாலை ஈரேழு கோத்த பண்ணினில் கருவி வீக்கிக்
காலம் ஆதரித்த பண்ணின் கைபல முறையும் ஆராய்ந்து
ஏலவார் குழலாள் பாகர் பாணிகள் யாழில் இட்டார். 4221

மற்றவர் கருவிப்பாடல் மதுரை நீடு ஆல வாயில்
கொற்றவன் திருவுள்ளத்துக்கொண்டுதன் தொண்டர்க்குஎல்லாம்
அற்றைநாள் கனவில் ஏவ அருட்பெறும் பாணனாரைத்
தெற்றினார் புரங்கள் செற்றார் திருமுன்பு கொண்டுபுக்கார். 4222

அன்பர்கள் கொண்டுபுக்க பொழுதினில் அரிவை பாகன்
தன்பெரும் பணியாம் என்று தமக்கு மெய்யுணர்தலாலே
மன்பெருபாணனாரும் மாமறை பாட வல்லார்
முன்பு இருந்து யாழில் கூடல் முதல்வரைப் பாடுகின்றார். 4223

திரிபுரம் எரித்தவாறும் தேர்மிசை நின்றவாறும்
கரியினை உரித்தவாறும் காமனைக் காய்தவாறும்
அரி அயற்கு அரியவாறும் அடியவர்க்கு எளியவாறும்
பரிவினால் பாடக்கேட்டுப் பரமனார் அருளினாலே. 4224

அந்தரத்து எழுந்த ஓசை அன்பினில் பாணர் பாடும்
சந்தயாழ் தரையில் சீதம் தாக்கில் வீக்குஅழியும் என்று
சுந்தரப் பலகை முன்நீர் இடும் எனத்தொண்டர் இட்டார்
செந்தமிழ்ப் பாணனாரும் திருவருள் பெற்றுச்சேர்ந்தார். 4225

தமனியப் பலகை ஏறித் தந்திரிக் கருவி வாசித்து
உமைஒருபாகர் வண்மை உலகுளலாம் அறிய ஏத்தி
இமையவர் போற்ற ஏகி, எண்ணில் தானங்கள் கும்பிட்டு
அமரர் நாடு ஆளாது ஆரூர்ஆண்டவார் ஆரூர் சேர்ந்தார்.4226

வேறு

கோயில்வாயில் முன்அடைந்து கூற்றம் செற்றபெருந்திறலும்
தாயின் நல்ல பெருங்கருணை அடியார்க்கு அளிக்கும் தண்ணளியும்
ஏயும் கருவியின் தொடுத்துஅங்குஇட்டுப்பாடக்கேட்டுஅங்கண்
வாயில் வேறு வடதிசையில் வகுப்பப் புகுந்துவணங்கினார். 4227

மூலத்தானத்து எழுந்தருளிஇருந்த முதல்வன்தனைவணங்கிச்
சாலக்காலம் அங்கிருந்து தம்பிரான் தன் திருவருளால்
சீலத்தார்கள் பிரியாத திருஆரூரின் நின்றுபோய்
ஆலத்து ஆர்ந்த கண்டத்தார் அமரும் தானம்பலவணங்கி. 4228

ஆழிசூழும் திருத்தோணி அமர்ந்த அம்மான் அருளாலே
யாழின் மொழியாள் உமை, ஞானம் ஊட்ட,உண்டஎம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர் கமல பாதம் வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியினில் வந்தார் சந்தஇசைப்பாணர். 4229

ஞானம்உண்டார் கேட்டருளி நல்லஇசையாழ்பெரும்பாணர்க்கு
ஆனபடியால் சிறப்புஅருளி அமரும் நாளில்அவர் பாடும்
மேன்மைப்பதிகத்துஇசையாழில் இடப்பெற்று உடனே மேவியபின்
பானல்களத்தார் பெருமணத்தில் உடனே பரமர் தாள்அடைந்தார். 4230

வரும் பான்மையினில் பெரும் பாணர்
மலர்த்தாள் வணங்கி வயல் சாலிக்
கரும்பு ஆர் கழனித் திரு நாவ
லூரில் சைவக் கலைமறையோர்

அரும்பா நின்ற அணிநிலவும்
பணியும் அணிந்தார் அருள்பெற்ற
சுரும்பு ஆர் தொங்கல் சடையனார்
பெருமை சொல்லல் உறுகின்றாம். 4231

76. சடையநாயனார்

தம்பிரானைத் தோழமை கொண்
டருளித்தமது தடம்புயம் சேர்
கொம்பனார்பால் ஒரு தூது
செல்ல ஏவிக் கொண்டருளும்
எம்பிரானைச் சேரமான்
பெருமாள் இணைஇல் துணைவர் ஆம்
நம்பி ஆரூரரைப் பயந்தார்
ஞாலம் எல்லாம் குடிவாழ. 4232

77. இசைஞானியார்

ஒழியாப் பெருமைச் சடையனார்
உரிமைச் செல்வத் திருமனையார்
அழியாப் புரங்கள் எய்து அழித்தார்
ஆண்டநம்பி தனைப் பயந்தார்
இழியாக் குலத்தின் இசைஞானிப்
பிராட்டியாரை என்சிறு புன்
மொழியால் புகழ முடியுமோ?
முடியாது எவர்க்கும் முடியாதால். 4233

78. வெள்ளானைச் சருக்கம்

மூலம் ஆன திருத்தொண்டத்
தொகைக்கு முதல்வராய் இந்த
ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும்
நம்பி தம்பிரான் தோழர்
காலை மலர்ச் செங்கமலக் கண்
கழறிற்றறிவாருடன் கூட
ஆலம் உண்டார் திருக் கயிலை
அணைந்தது அறிந்த படி உரைப்பாம். 4234

படியில் நீடும் பத்திமுதல்
அன்பு நீரில் பணைத்து ஓங்கி,
வடிவு நம்பி ஆரூரர்
செம்பொன் மேனி வனப்பு ஆகக்
கடிய வெய்ய இருவினையின்
களைகட்டு எழுந்து கதிர்பரப்பி
முடிவு இலாத சிவபோகம்
முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால். 4235

ஆரம் உரகம் அணிந்த பிரான்
அன்பர் அணுக்க வன்தொண்டர்
ஈர மதுவார் மலர்ச்சோலை
எழில் ஆரூரில் இருக்கும் நாள்
சேரர் பெருமாள் தனைநினைந்து
தெய்வப் பெருமான் கழல் வணங்கிச்
சாரல் மலைநாடு அணைவதற்குத்
தவிரா விருப்பினுடன் போந்தார். 4236

நல்நீர்ப் பொன்னித் திருநாட்டு
நாதர் மகிழும் திருப்பதிகள்
முன்னி இறைஞ்சி அகன்று போய்
முல்லைப் படப்பைக் கொல்லை மான்
துன்னி உகைக்கும் குடக்கொங்கில்
அணைந்து, தூய மதி வான் நீர்
சென்னி மிசை வைத்தவர் செல்வத்
திருப்புக் கொளியூர் சென்று அடைந்தார். 4237

மறையோர் வாழும் அப் பதியின்
மாட வீதி மருங்கு அணைவார்
நிறையும் செல்வத்து எதிர் மனைகள்
இரண்டில் நிகழ் மங்கல இயங்கள்
அறையும் ஒலி ஒன்றினில் ஒன்றில்
அழுகை ஒலி வந்து எழுதலும் ஆங்கு
உறையும் மறையோர்களை இரண்டும்
உடனே நிகழ்வது என்? என்றார். 4238

அந்தணாளர் வணங்கி அரும்
புதல்வர் இருவர் ஐ ஆண்டு
வந்த பிராயத்தினர் குளித்த
மடுவில் முதலை ஒரு மகவை
முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை
முந்நூல் அணியும் கலியாணம்
இந்த மனை மற்று, அந்த மனை
இழந்தார் அழுகை, என்று உரைத்தார். 4239

இத் தன்மையினைக் கேட்டருளி
இரங்கும் திருவுள்ளத்தினராம்
மொய்த்த முகைத்தார் வன்தொண்டர்
தம்மை முன்னே கண்டு இறைஞ்ச
வைத்த சிந்தை மறையோனும்
மனைவி தானும் மகவு இழந்த
சித்த சோகம் தெரியாமே
வந்து, திருத்தாள் இறைஞ்சினார். 4240

துன்பம் அகல முகம்மலர்ந்து
தொழுவார் தம்மை முகம் நோக்கி
இன்ப மைந்தன் தன்னை இழந்தீர்
நீரோ? என்ன, எதிர் வணங்கி
முன்பு புகுந்து போனது அது,
முன்னே வணங்க முயல்கின்றோம்
அன்பு பழுதாகாமல் எழுந்
தருளப் பெற்றோம் எனத் தொழுதார். 4241

மைந்தன் தன்னை இழந்த துயர்
மறந்து, நான் வந்து அணைந்ததற்கே
சிந்தை மகிழ்ந்தார் மறையோனும்
மனைவிதானும் சிறுவனை யான்
அந்த முதலை வாய் நின்றும்
அழைத்துக் கொடுத்தே அவிநாசி
எந்தை பெருமான் கழல் பணிவேன்
என்றார் சென்றார் இடர் களைவார். 4242

இவ்வாறு அருளிச் செய்தருளி
இவர்கள் புதல்வன்தனைக் கொடிய
வெவ்வாய் முதலை விழுங்கும் மடு
எங்கே? என்று வினவிக் கேட்டு
அவ்ஆழ், பொய்கக் கரையில் எழுந்
தருளி, அவனை அன்று கவர்
வைவாள் எயிற்று முதலைகொடு
வருதற்கு எடுத்தார் திருப்பதிகம். 4243

உரைப்பார் உரை என்று எடுத்த திருப்
பாட்டு முடியாமுன் உயர்ந்த
வரைப் பான் மையின் நீள் தடம்புயத்து
மறலி, மைந்தன் உயிர் கொணர்ந்து
திரைப்பாய புனலின் முதலை வயிற்று
உடலின் சென்ற ஆண்டுகளும்
தரைப்பால் வளர்ந்தது எனநிரம்ப
முதலை வாயில் தருவித்தான். 4244

பெருவாய் முதலை கரையின் கண்
கொடுவந்து உமிழ்ந்த பிள்ளை தனை
உருகாநின்று தாய் ஓடி
எடுத்துக் கொடு வந்து உயிர் அளித்த
திருவாளன் தன் சேவடிக் கீழ்ச்
சீல மறையோனொடு வீழ்ந்தாள்
மருஆர் தருவின் மலர் மாரி
பொழிந்தார் விசும்பில் வானோர்கள். 4245

மண்ணில் உள்ளார் அதிச யித்தார்
மறையோர் எல்லாம் உத்திரியம்
விண்ணில் ஏறவிட்டு ஆர்த்தார்
வேத நாதம் மிக்கு எழுந்தது
அண்ணலாரும் அவிநாசி
அரனார் தம்மை, அருமறையோன்
கண்ணின் மணியாம், புதல்வனையும்
கொண்டு பணிந்தார், காசினிமேல், 4246

பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம்
பாடிப் பணிந்து போந்து அன்பு
விரவு மறையோன் காதலனை
வெண்நூல் பூட்டி அண்ணலார்
முரசம் இயம்பக் கலியாணம்
முடித்து, முடிச் சேரலர் தம்பால்
குரவ மலர்ப்பூந் தண்சோலை
குலவு மலை நாடு அணைகின்றார். 4247

சென்ற சென்ற குடபுலத்துச்
சிவனார் அடியார் பதிகள் தொறும்
நன்று மகிழ்வுற்று இன்புற்று
நலம்சேர் தலமும் கானகமும்
துன்று மணிநீர்க் கான்யாறும்
துறு கல் சுரமும் கடந்தருளிக்
குன்றவளநாட்டு அகம் புகுந்தார்
குலவும் அடியேன் அகம் புகுந்தார். 4248

முன்நாள் முதலை வாய்ப்புக்க மைந்தன்முன்போல் வரமீட்டுக்
தென்ஆரூரர் எழுந்தருளாநின்றார் என்றுசேரர் பிரார்க்கு
அந்நாட்டு அரனார் அடியார்கள் முன்னே ஓடி அறிவிப்பப்
பொன்ஆர்கிழியும் மணிப்பூணும் காசும்தூசும் பொழிந்துஅளித்தார். 4249

செய்வது ஒன்றும் அறியாது
சிந்தை மகிழ்ந்து களி கூர்ந்து என்
ஐயன் அணைந்தான், எனை ஆளும்
அண்ணல் அணைந்தான் ஆரூரின்
சைவன் அணைந்தான் என் துணையாம்
தலைவன் அணைந்தான் தரணி எலாம்
உய்ய அணைந்தான் அணைந்தான், என்று
ஓகை முரசம் சாற்றுவித்தார். 4250

பெருகு மதிநூல் அமைச்சர்களை
அழைத்துப் பெரியோர் எழுந்தருளப்
பொரு இல் நகரம் அலங்னரித்துப்
பண்ணிப் பயணம் புறப்படுவித்து
அருவி மதமால் யானையினை
அணைந்து மிசை கொண்டு அரசர் பெருந்த
தெருவு கழிய எதிர் வந்தார்
சேரர் குலம் உய்ந்திட வந்தார். 4251

மலைநாட்டு எல்லையுள் புகுத
வந்து வன்தொண்டரை வரையில்
சிலைநாட்டிய வெல் கொடித் தானைச்
சேரர் பெருமான் எதிர்சென்று

தலைநாள் கமலப் போது அனைய
சரணம் பணியத் தாஇல் பல
கலை நாட்டு அமுது ஆரூரர்
தாமும் தொழுது கலந்தனரால். 4252

சிந்தை மகிழும் சேரலனார் திரு ஆரூரர் எனும் இவர்கள்
தம்தம் அணிமேனிகள் வேறாம் எனினும் ஒன்றாம்தன்னமயாரய்
முந்தஎழும் காதலின் தொழுதுமுயங்கிஉதியர் முதல்வேந்தர்
எந்தை பெருமான் திருஆரூர்செல்வம் வினவி இன்புற்றார். 4253

ஒருவர் ஒருவரின் கலந்து குறைபாடு இன்றிஉயர்காதல்
இருவர்நண்பின் செயல்கண்ட இரண்டுதிறத்து மாந்தர்களும்
பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்துஆர்த்தார்பெருமான்தமிழின்பெருமாளை
வருகை வரையின் மிசைஏற்றித் தாம்பின்மதிவெண்குடைகவித்தார். 4254

உதியர்பெருமான்பெருஞ்சேனை ஓதம்கிளர்ந்தது எனஆர்ப்பக்
கதிர்வெண்திருநீற்று அன்பர்குழாம் கங்கைகிளர்ந்தது எனஆர்ப்ப
எதிர்வந்து இறைஞ்சும் அமைச்சர் குழாம் ஏறும்இவுளித் துகள்ஆர்ப்ப
மதி தங்கிய மஞ்சுஅணி இஞ்சிவஞ்சி மணிவாயிலை அணைந்தார். 4255

ஆரணமொழிகள் முழங்கிட ஆடினர் குணலைகள்அந்தணர்
வாரண மதமழை சிந்தினவாசிகள்கிளர்ஒளிபொங்கின
பூரண கலிசம் மலிந்தன பூமழைமகளிர் பொழிந்திடும்
தோரண மறுகு புகுந்தது தோழர்கள் நடவிய குஞ்சரம். 4256

அரிவைவயர் தெருவில் நடம்பயில் அணிகிளர்தளிர்அடிதங்கிய
பரிபுர ஒலிகள் கிளர்ந்தன பணைமுரசு ஒலிகள் பரந்தன
சுரிவளை நிரைகள் முரன்றதுணைவர்கள் இருவரும் வந்துஅணி
விரிதரு பவனநெடுங்கடை விறல்மத கரியின் இழிந்தனர். 4257

தூநறுமலர்தரளம் பொரிதூவி முன்இருபுடையின்கணும்
நான்மறை முனிவர்கள் மங்கல நாமநன் மொழிகள் விளம்பிட
மேல்நிறை நிகழ்செய வெண்குடை வீசிய கவரி மருங்குஉற
வானவர் தலைவரும் நண்பரும் மாளிகை நடுவு புகுந்தனர். 4258

அரியணை அதனில் விளங்கிட அடல்மழவிடைஎனநம்பியை
வரிமலர் அமளி அமர்ந்திட மலையவர்கள் தலைவர்பணிந்து பின்
உரிமைநல் வினைகள் புரிந்தன உரைமுடிவு வில்வெனமுன் செய்து
பரிசனம் மனம்மகி ழும்படி பலபட மணிநிதி சிந்தினர். 4259

இன்ன தன்மையில் உதியர்கள்
 தலைவர்தாம் இடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்து இனிது
 உறையும் நாள் மலை நெடுநாட்டு எங்கும்
பன்னகம் புனை பரமர் தம்
 திருப்பதி உடன் பணிந்து ஏத்திப்
பொன் நெடுந் தட மூது எயில்
 மகோதையில் புகுந்தனர் வன் தொண்டர். 4260

ஆய செய்கையில் நாள் பல
 கழிந்த பின் அரசர்கள் முதல் சேரர்
தூய மஞ்சனத் தொழிலினில்
 தொடங்கிடத் துணைவர் ஆம் வன்தொண்டர்
பாய கங்கை சூழ் நெடுஞ்சடைப்
 பரமரைப் பண்டு தாம் பிரிந்து எய்தும்
சேய நன்னெறி குறுகிடக்
 குறுகினார் திரு அஞ்சைக் களம் தன்னில். 4261

கரிய கண்டர் தம் கோயிலை
வலம்கொண்டு காதலால் பெருகு அன்பு
புரியும் உள்ளத்தார் உள் அணைந்து
இறைவர்தம் பூங் கழல் இணை போற்றி
அரிய செய்கையில் அவனியில்
விழுந்து எழுந்து அலைப்புறும் மனை வாழ்க்கை
சரியவே தலைக்குத் தலை
மாலை என்று எடுத்தனர் தமிழ் மாலை. 4262

எடுத்து அத்திருப் பதிகத்தின்
உட்குறிப்பு இவ் உலகினில் பாசம்
அடுத்த வாழ்க்கையை அறுத்திட
வேண்டும் என்று அன்பர் அன்பினில் பாடக்
கடுத் ததும்பி கண்டர் தம்
கயிலையில் கணத்தவருடன் கூடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத்
தம் கழல் சார்பு தந்து அளிக்கின்றார். 4263

மன்றால் அம் தரு மிடைந்த பூங்
கயிலையில் மலை வல்லியுடன் கூட
வென்றி வெள்விடைப் பாகர் தாம்
வீற்றிருந்து அருளிய பொழுதின்கண்
ஒன்று சிந்தை நம் ஊரனை
உம்பர் வெள்ளானையின் உடன் ஏற்றிச்
சென்று கொண்டு இங்கு வாரும் என்று
அயனமுதல் தேவர்கட்கு அருள் செய்தார். 4264

வான நாடர்கள் அரி அயன்
முதலினோர் வணங்கி முன் விடைகொண்டு
தூ நலம் திகழ் சோதி வெள்
ளானையும் கொண்டு வன் தொண்டர்க்குத்
தேன் அலம்பு தண்சோலை சூழ்
மாகோதையில் திரு அஞ்சைக் களம் சேரக்
கானிலம் கொள வலம் கொண்டு
மேவினார் கடி மதில் திரு வாயில். 4265

தேவர்தம் குழாம் நெருங்கிய
வாய்தலில் திரு நாவலூரர் தம்
காவல் மன்னரும் புறப்பட
எதிர்கொண்டு கயிலை வீற்றிருக்கின்ற
பூ அலம்பு தண் புனல் சடை
முடியவர் அருளிப்பாடு எனப் போற்றி
ஏவல் என்றபின் செய்வது என்று
இலாதவர் பணிந்து எழுந்து எதிர்ஏற்றார். 4266

ஏற்ற தொண்டரை அண்டர் வெள்
ளானையின் எதிர்வலம் கொண்டு ஏற்ற
நால் தடங் கடல் முழக்கு என
ஐவகை நாதம் மீது எழுந்து ஆர்ப்ப
போற்றி வானவர் பூமழை
பொழிந்திடப் போதுவார் உயிர் எல்லாம்
சாற்றும் மாற்றங்கள் உணர் பெருந்
துணைவரை மனத்தினில் கொடு சார்ந்தார். 4267

சேரர் தம்பிரான் தம்பிரான்
தோழர் தம் செயல் அறிந்து அப்போதே
சார நின்ற தோர் பரியினை
மிசைக் கொண்டு திரு அஞ்சைக் களம் சார்வார்
வீரவெண்களிறு உகைத்து விண்
மேல் செலும் மெய்த் தொண்டர்தமைக் கண்டார்
பாரில் நின்றிலர் சென்ற தம்
மனத்தொடு பரியும் முன் செல விட்டார். 4268

விட்ட வெம் பரிச் செவியினில்
புவிமுதல் வேந்தர்தாம் விதியாலே
இட்டமாம் சிவ மந்திரம்
ஓதலின் இரு விசும்பு எழப் பாய்ந்து
மட்டு அலர்ந்த பைந் தெரியல் வன்
தொண்டர் மேல்கொண்டமாதங்கத்தை
முட்ட எய்தி முன் வலம் கொண்டு
சென்றது மற்று அதன் முன் ஆக. 4269

உதியர் மன்னவர் தம் பெருஞ்
சேனையின் உடன் சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியின் செல்பவர்
தம்மைத் தம் கண் புலப்படும் எல்லை
எதிர் விசும்பினில் கண்டு பின்
கண்டிலர் ஆதலின் எல்லோம்
முதிரும் அன்பினில் உருவிய
சுரிகையால் முறைமுறை உடல் வீழ்த்தார். 4270

வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு
சென்றுபோய் வில்லவர் பெருமாளைச்
சார முன் சென்று சேவகம்
ஏற்றனர் தனித் தொண்டர் மேல் கொண்ட
வாரும் மும்மதத்து அருவி வெள்
ளானைக்கு வயப்பரி முன் வைத்துச்
சேரர் வீரரும் சென்றனர்
மன்றவர் திருமலைத் திசைநோக்கி. 4271

யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற
பொழுதினில் இமையவர் குழாம் என்னும்
தானை முன் செலத் தான் எனை
முன் படைத் தான் எனும் தமிழ் மாலை
மான வன்தொண்டர் பாடி முன்
அணைந்தனர் மதி நதி பொதி வேணித்
தேன் அலம்பு தண்கொன்றயார்
திருமலைத் தென்திசைத் திருவாயில். 4272

மாசு இல் வெண்மை சேர் பேர் ஒளி
உலகுஎலாம் மலர்ந்திட வளர் மெய்ம்மை
ஆசு இல் அன்பர் தம் சிந்தை போல்
விளங்கிய அணிகிளர் மணிவாயில்
தேசு தங்கிய யானையும் புரவியும் இழிந்து
சேண் இடைச் செல்வார்
ஈசர் வெள்ளி மா மலைத்தடம்
பலகடந்து எய்தினர் மணிவாயில். 4273

அங்கண் எய்திய திரு அணுக்கன்
திரு வாயிலின் அடர் சேரர்
தங்கள் காவலர் தடையுண்டு
நின்றனர் தம்பிரான் அருளாலே

பொங்கு மாமதம் பொழிந்த
வெள் ளாளையின் உம்பர் போற்றிப் போந்த
நங்கள் நாவலூர் காவலர்
நண்ணினார் அண்ணலார் திருமுன்பு. 4274

சென்று கண்ணுதல் திருமுன்பு
தாழ்ந்து வீழ்ந்து எழுந்து சேண் இடைவிட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டு அணைந்
தது எனக் காதலின் விரைந்து எய்தி
நின்றுபோற்றிய தனிப்பெரும்
தொண்டரை நேரிழை வலப் பாகத்து
ஒன்றும் மேனியார் ஊரனே!
வந்தனை என்றனர் உலகு உய்ய. 4275

அடியனேன் பிழை பொறுத்து எனை
ஆண்டுகொண்டு அத் தொடக்கினை நீக்கி
முடிவு இலா நெறிதரும் பெருங்
கருணை என் தரத்ததோ? என முன்னர்ப்
படியும் நெஞ்சோடு பன் முறை
பணிந்து எழும் பரம் பரை ஆனந்த
வடிவு நின்றது போன்று இன்ப
வெள்ளத்து மலர்ந்தனர் வன்தொண்டர். 4276

நின்ற வன்தொண்டர் நீர் அணி
வேணிய! நின் மலர்க் கழல் சாரச்
சென்று சேரலன் திருமணி
வாயிலின் புறத்தினன் எனச் செப்பக்

குறை வில்லியார் பெரிய தேவரைச் சென்று
கொணர்க என, அவர் எய்தி
வென்றி வானவர்க்கு அருளிப் பாடு
என, அவர் கழல் தொழ விரைந்து எய்தி. 4277

மங்கை பாகர்தம் திருமுன்பு
சேய்த்து ஆக வந்தித்து மகிழ்வு எய்திப்
பொங்கும் அன்பினில் சேரலர்
போற்றிடப் புது மதி அலைகின்ற
கங்கை வார்சடைக் கயிலை நா
யகர் திருமுறுவலின் கதிர் காட்டி,
இங்கு நாம் அழையாமை நீ
எய்தியது என் என அருள்செய்தார். 4278

அரசர் அஞ்சலி கூப்பி நின்ற
அடியனேன் ஆரூரர் கழல் போற்றிப்
புரசை யானை முன் சேவித்து
வந்தனன், பொழியும் நின் கருணைத் தெண்
திரை செய் வெள்ளம் முன் கொடுவந்து
புகுதலின் திருமுன்பு வரப் பெற்றேன்
விரை செய் கொன்றை சேர் வேணியாய்
இனி ஒரு விண்ணப்பம் உளது என்று. 4279

பெருகு வேதமும் முனிவரும்
துதிப்பரும் பெருமையாய்! உனை அன்பால்
திருஉலாப்புறம் பாடினேன்
திருச் செவி சாத்திடப் பெற வேண்டும்

மருவு பாசத்தை அகன்றிட
வன்தொண்டர் கூட்டம் வைத்தாய் என்ன,
அருளும் ஈசரும் சொல்லுக,
என்றனர், அன்பரும் கேட்பித்தார். 4280

சேரர் காவலர் பரிவுடன்
கேட்பித்த திரு உலாப் புறம் கொண்டு
நாரி பாகரும் நலம் மிகு
திருவருள் நயப்புடன் அருள் செய்வார்
ஊரன் ஆகிய ஆலால
சுந்தரனுடன் அமர்ந்து இரு வீரும்
சார நம் கண நாதராம்
தலைமையில் தங்கும் என்று அருள் செய்தார். 4281

அன்ன தன்மையில் இருவரும் பணிந்து
எழுந்து அருள் தலைமேல் கொண்டு
மன்னும் வன்தொண்டர் ஆலால
சுந்தரர் ஆகித் தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழில் தலை
நின்றனர்முதல் சேரர் பெருமானும்
நன்மை சேர் கண நாதராய்
அவர் செயும் நயப்புறு தொழில் பூண்டார். 4282

தலத்து வந்து முன்உதயம் செய்
பரவையார் சங்கிலியார் என்னும்
நலத்தின் மிக்கவர் வல்வினைத்
தொடக்கற நாயகி அருளாலே

அலத்த மெல்லடிக் கமலினி
யாருடன் அனிந்திதையார் ஆகி,
மலைத் தனிப்பெருமான் மகள்
கோயிலில் தம் தொழில் வழி நின்றார். 4283

வாழி மாதவர் ஆலால சுந்தரர்
வழியிடை அருள் செய்த
ஏழ் இசைத் திருப்பதிகம் இவ்
உலகினில் ஏற்றிட எறிமுந்நீர்
ஆழி வேந்தனாம் வருணனுக்கு
அளித்திட அவனும் அவ் அருள் சூடி
ஊழியின் தனி ஒருவர் தம்
திரு அஞ்சைக் களத்தில் உய்த்து உணர்வித்தான். 4284

சேரர் காவலர் விண்ணப்பம்
செய்த அத் திரு உலாப் புறம் அன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையில்
கேட்ட மாசாத்தனார் தரித்து இந்தப்
பாரில் வேதியர் திருப்பிட
ஊர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்து எங்கும்
நார வேலை சூழ் உலகினில்
விளங்கிட நாட்டினர் ஞலத்தாலே. 4285

கலிவிருத்தம்

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று உளார் அடியார் அவர் வான்புகழ்
நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம். 4286

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி

77

பன்னிரண்டாம்
திருமுறை
முற்றிற்று.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள்சைவ நீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானை தன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீ ரடியார் எல்லாம்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்கும்முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளால் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

உலகெ லாம்உணர்ந்த தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

வாழ்க! அந்தணர் வானவர் ஆனினம்;
வீழ்க ! தண்புனல்; வேந்தனும் ஓங்குக !
ஆழ்க ! தீயது; எல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க ! வையகமும் துயர்தீர்கவே !

அச்சிட்டோர் : ஸ்ரீகைலாஸ் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை – 2. போன் : 28611506/9444089506

திருக்கைலாயம்